

به نام خداوند بخشنده مهربان

۱ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سپاس خداوند را که پروردگار جهانیان است

۲ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

خدای رحمان مهربان

۳ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دادار روز جزا

۴ مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ

[خداوندا] تنها تو را می‌پرستیم و تنها از تو یاری می‌خواهیم

۵ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ

ما را بر راه راست استوار بدار

۶ أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ

راه کسانی که آنان را نواخته‌ای، آنان نه که از نظر
انداخته‌ای، و نه گمراهان

۷ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا
الضَّالِّينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 ا
 ۲
 الم

الم [الف لام میم]

۲
 ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ

این کتابی است که شک در آن روا نیست [که] راهنمای
 پرهیزگاران است

۳
 الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
 يُنْفِقُونَ

همان کسانی که به غیب ایمان دارند و نماز را برپا می‌دارند
 و از آنچه روزیشان داده‌ایم، انفاق می‌کنند

۴
 وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ
 وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ

و کسانی که به آنچه بر تو نازل شده است و آنچه پیش از تو
 فرود آمده است، ایمان دارند و هم آنان به آخرت ایقان
 دارند

۵
 أُولَئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

اینان از جانب پروردگارشان از هدایتی برخوردارند و هم
 اینان رستگارانند

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

خَتَمَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَعَلَىٰ سَمْعِهِمْ وَعَلَىٰ أَبْصَارِهِمْ غِشْوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ

يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ

فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ

أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَٰكِن لَّا يَشْعُرُونَ

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا كَمَا ءَامَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا ءَامَنَ السُّفَهَاءُ ۗ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَٰكِن لَّا يَعْلَمُونَ

وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَالُوا ءَامَنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شَيْطَانِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزَءُونَ

اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالََةَ بِالْهُدَىٰ فَمَا رَبِحَت تِّجَرَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ

برای کافران یکسان است چه هشدارشان بدهی چه هشدارشان ندهی، ایمان نمی‌آورند

خداوند بر دلها و بر گوشه‌ایشان مهر نهاده است، و بر دیدگان‌شان پرده‌ای است و عذابی بزرگ [در پیش] دارند

و کسانی از مردم هستند که می‌گویند به خداوند و روز بازپسین ایمان آورده‌ایم، ولی آنان مؤمن نیستند

می‌خواهند به خداوند و مؤمنان نیرنگ بزنند، در حالی که جز به خودشان نیرنگ نمی‌زنند، و نمی‌دانند

در دل‌هایشان بیماری‌ای هست و خداوند بر بیماریشان بیفزاید، و به کیفر دروغی که می‌گفتند عذابی دردناک [در پیش] دارند

و چون به آنان گفته شود در [این] سرزمین فساد نکنید، گویند ما که اهل اصلاحیم

بدانید که ایشان اهل فسادند، ولی خود نمی‌دانند

و چون به ایشان گفته شود چنانکه [سایر] مردم ایمان آورده‌اند، شما هم ایمان آورید، گویند آیا ما هم مانند کم‌خردان ایمان بیاوریم؟ بدانید که خودشان کم‌خردند، ولی نمی‌دانند

و چون با مؤمنان روبه‌رو شوند، گویند ایمان آورده‌ایم، و چون با پیشوایان خویش تنها شوند، گویند ما با شما هستیم، ما فقط ریشخند می‌کنیم

خداوند ریشخندشان می‌کند و در طغیان‌شان سرگشته می‌دارد

اینان کسانی هستند که گمراهی را به بهای راهیابی خریدند، و سودای آنان سودی نکرد، و راهیاب نشدند

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ
ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ

صُمُّ بُكْمٌ عُمِّي فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ

أَوْ كَصَيْبٍ مِّنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ يَجْعَلُونَ
أَصْبِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ مِّنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الْمَوْتِ وَاللَّهُ
مُخِيطٌ بِالْكَافِرِينَ

يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ أَبْصَارَهُمْ كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ مَشَوْا فِيهِ
وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ
وَأَبْصَارِهِمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

يَأْتِيهَا النَّاسُ أَعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ
قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ
السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ فَلَا
تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّنْ
مِّثْلِهِ ۚ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

فَإِنْ لَّمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا
النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ

داستان ایشان همچون داستان کسانی است که آتشی
افروختند، و چون پیرامونشان را روشن کرد [بناگاه]
خداوند نورشان را خاموش کرد، و در تاریکی‌ای که [چیزی
را] نمی‌بینند وا گذاشت

ناشنوا و گنگ و نابینا هستند و به راه نمی‌آیند

یا چون [گرفتاران در] بارانی سخت که از آسمان می‌بارد و
همراه با تاریکی و رعد و برق است از بیم مرگ ناشی از
صاعقه‌ها انگشتانشان را در گوشه‌هایشان می‌کنند، و خداوند
بر کافران چیره است

نزدیک است که برق [نور] چشمانشان را برباید هرگاه که
[برق راهشان را] روشن کند، پیش روند، و چون [راهشان
را] تاریک کند، بایستند و خداوند اگر می‌خواست شنوایی و
بیناییشان را از بین می‌برد چرا که خداوند بر هر کاری
تواناست

ای مردم پروردگارتان را که شما و پیشینیانتان را آفریده
است، بپرستید، تا در امان مانید

آنکه زمین را [همچون] زیرانداز و آسمان را [همچون]
سرپناه شما کرد، و از آسمان آبی فرو فرستاد، آنگاه بدان
میوه‌ها برای روزی شما برآورد، پس آگاهانه برای او همتا
نیاوید

و اگر از آنچه بر بنده خویش فرو فرستاده‌ایم، شک دارید،
اگر راست می‌گویید سوره‌ای همانند آن بیاورید و از
یاوراتان در برابر خداوند، یاری بخواهید

ولی اگر چنین نکردید که هرگز نخواهید کرد از آتشی که
هیزم آن انسان و سنگهاست و برای کافران آماده شده
است، بترسید

وَبَشِّرِ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا
قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأُتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ
فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوضَةً فَمَا فَوْقَهَا
فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ
كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا يُضِلُّ بِهِ
كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ

الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا
أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَٰئِكَ هُمُ
الْخَاسِرُونَ

كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ
يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَىٰ
السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

و به کسانی که ایمان آورده‌اند و کارهای شایسته کرده‌اند،
نویسد بده که ایشان را بوستانهایی است که در فرودست آن
جویباران جاری است، هر گاه از میوه‌های آن روزی یابند،
گویند این همان است که پیشترها از آن بهره‌مند بودیم، و
به ایشان همانند آن داده شود، و در آنجا جفتهای پاکیزه
دارند، و هم در آنجا جاویدانند

خداوند پروا ندارد که به پشه و فراتر [یا فروتر] از آن مثل
زند، آنگاه مؤمنان می‌دانند که آن [مثل] راست و درست
است [و] از سوی پروردگارشان است، ولی کافران می‌گویند
خداوند از این مثل چه می‌خواهد؟ [بدین‌سان] بسیاری را
بدان گمراه و بسیاری را راهنمایی می‌کند، ولی جز نافرمانان
کسی را بدان بیراه نمی‌گرداند

کسانی که پیمان خداوند را پس از بستنش می‌شکنند، و
آنچه خداوند به پیوستن آن فرمان داده است، می‌گسلند، و
در زمین فساد می‌کنند، اینان زیانکارند

چگونه به خداوند کفر می‌ورزید، حال آنکه بی‌جان بودید و او
به شما جان بخشید، سپس شما را می‌میراند و دوباره زنده
می‌کند، آنگاه به سوبیش بازگردانده می‌شوید

او کسی است که آنچه در زمین است همه را برای شما
آفرید، سپس به [آفرینش] آسمان پرداخت، و هفت آسمان
استوار کرد و او به هر چیزی داناست

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً ۗ قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَن يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَآءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ ۗ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ

وَعَلَّمَ ءَادَمَ الْأَسْمَآءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلٰٓئِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَآءِ هٰٓؤُلَآءِ إِن كُنْتُمْ صٰٓدِقِينَ

قَالُوا سُبْحٰنَكَ لَا عِلْمَ لَنَا بِهٰٓذَا مَا عَلَّمْتَنَا ۗ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

قَالَ يٰٓءَادَمُ أَنْبِئْهُمْ بِأَسْمَآئِهِمْ ۗ فَلَمَّآ أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَآئِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَّكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوا لِءَادَمَ فَسَجَدُوا ۗ إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكٰفِرِينَ

وَقُلْنَا يٰٓءَادَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّٰلِمِينَ

فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطٰنُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ ۗ وَقُلْنَا أهبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرُّوٓا وَمَتَعُ إِلَىٰ حِينٍ

فَتَلَقَىٰ ءَادَمُ مِنْ رَبِّهٖ ۗ كَلِمٰتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ ۗ إِنَّهٗ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

و چون پروردگارت به فرشتگان گفت من گمارنده جانشینی در زمینم، گفتند آیا کسی را در آن می‌گماری که در آن فساد می‌کند و خونها می‌ریزد، حال آنکه ما شاکرانه تو را نیایش می‌کنیم و تو را به پاکی یاد می‌کنیم، فرمود من چیزی می‌دانم که شما نمی‌دانید

و همه نامها را به آدم آموخت، سپس آنها را بر فرشتگان عرضه داشت و گفت اگر راست می‌گویید به من از نامهای ایشان خبر دهید

گفتند پاکی که تویی، ما دانشی نداریم جز آنچه به ما آموخته‌ای، تو دانای فرزانه‌ای

فرمود ای آدم آنان را از نامهایشان خبر ده، و چون از نامهایشان خبرشان داد، فرمود آیا به شما نگفتم که من ناپیدای آسمانها و زمین را می‌دانم

و چون به فرشتگان گفتیم بر آدم سجده برید، همه سجده بردند جز ابلیس که سرکشید و کبرورزید و از کافران شد

و گفتیم ای آدم تو و همسرت در بهشت بیارامید و از [نعمتهای] آن از هر جا که خواستید به خوشی و فراوانی بخورید، ولی به این درخت نزدیک نشوید که از ستمکاران خواهید بود

سپس شیطان آنان را به لغزش کشانید و از جایی که بودند آواره کرد، و گفتیم پایین روید برخی دشمن یکدیگر و در روی زمین تا وقت معین آرامشگاه و بهره‌مندی دارید

آنگاه آدم کلماتی از پروردگارش فراگرفت و [خداوند] از او درگذشت، چه او توبه‌پذیر مهربان است

قُلْنَا أَهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا ۖ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

گفتیم همه از آن [بهشت] پایین روید، آنگاه اگر رهنمودی از من برای شما آمد، کسانی که از رهنمودم پیروی کنند، بیمی برایشان نیست و اندوهگین نگردند

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

و کسانی که کفرورزیدند و آیات ما را دروغ انگاشتند، دوزخی‌اند و جاودانه در آنند

يٰۤاَيُّهَا اِسْرَائِيْلُ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ ۗ وَاَوْفُوا بِعَهْدِي اَوْفِ بِعَهْدِكُمْ وَاِيَّيْ فَاَرْهَبُونَ

ای بنی‌اسرائیل نعمتم را که بر شما ارزانی داشتم یاد کنید و به پیمان من وفا کنید تا به پیمان خود با شما وفا کنم و تنها از من بترسید

وَعَامِنُوا بِمَا اَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ ۗ وَلَا تَكُونُوا اَوَّلَ كٰفِرٍ بِهٖ ۗ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيْلًا وَاِيَّيْ فَاتَّقَوْنَ

و به آنچه همخوان کتاب شما نازل کرده‌ام ایمان بیاورید و نخستین منکر آن نباشید، و آیات مرا به بهای ناچیز نفروشید و تنها از من پروا کنید

وَلَا تَلْبَسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

و حق را به باطل میامیزید و دیده و دانسته حق را پنهان نکنید

وَأَقِمُوا الصَّلٰوةَ وَاَتُوا الزَّكٰوةَ وَاَرْكَعُوا مَعَ الرَّٰكِعِيْنَ

و نماز را برپا دارید و زکات را بپردازید و با نمازگزاران نماز کنید

اَتَاْمُرُوْنَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ اَنْفُسَكُمْ وَاَنْتُمْ تَتْلُوْنَ الْكِتٰبَ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ

آیا مردم را به نیکی فرمان می‌دهید و خودتان را فراموش می‌کنید؟ حال آنکه کتاب [تورات] می‌خوانید، مگر نمی‌اندیشید؟

وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلٰوةِ وَاِنَّهَا لَكَبِيْرَةٌ اِلَّا عَلَى الْخٰشِعِيْنَ

از صبر [روزه] و نماز یاری بجویید و آن [نماز] جز بر فروتنان گران می‌آید

الَّذِيْنَ يُّظُنُّوْنَ اَنْهُمْ مُّلَقُوا رَبِّهٖمْ وَاَنْهُمْ اِلَيْهٖ رٰجِعُوْنَ

کسانی که یقین دارند به لقای پروردگارشان می‌رسند و بازگردنده به سوی او هستند

يٰۤاَيُّهَا اِسْرَائِيْلُ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَاِنِّيْ فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ

ای بنی‌اسرائیل نعمتم را که بر شما ارزانی داشتم و اینکه شما را بر جهانیان [هم زمانتان] برتری بخشیدم، یاد کنید

وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِيْ نَفْسٌ عَنْ نَّفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ

و از روزی بترسید که کسی به داد کسی نرسد و از کسی شفاعتی پذیرفته نشود و بدل و بلاگردانی گرفته نشود و یاری نیابند

وَإِذْ نَجَّيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ
يُذَبِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ
بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ

۵۰

وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمْ الْبَحْرَ فَأَنْجَيْنَاكُمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ
وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ

۵۱

وَإِذْ وَعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ
بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ

۵۲

ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

۵۳

وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

۵۴

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ أِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ
بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ فَتُوبُوا إِلَىٰ بَارِيكُمْ فَاقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ
ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ عِنْدَ بَارِيكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ
التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

۵۵

وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ نَرَىٰ اللَّهَ جَهْرَةً
فَأَخَذْتُمْ الصَّعِقَةَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ

۵۶

ثُمَّ بَعَثْنَاكُمْ مِنْ بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

۵۷

وَوَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْغَمَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّٰنَ وَالسَّلْوَىٰ
كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا
أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

و یاد کنید که شما را از آل فرعون رهانیدیم که عذابی
سخت را به شما می‌چشاندند، پسرانتان را می‌کشتند و
دخترانتان را [برای کنیزی] زنده نگاه می‌داشتند، و در آن
آزمونی بزرگ از سوی پروردگارتان بود

و یاد کنید که دریا را برای شما شکافتیم و شما را رهانیدیم
و آل فرعون را غرق کردیم و شما نظاره می‌کردید

و یاد کنید که با موسی چه شب وعده گذاشته بودیم، آنگاه
شما در غیاب او گوساله را به پرستش گرفتید و شما
ستمکار بودید

آنگاه پس از آن از شما درگذشتیم تا سپاس بگزارید

و یاد کنید که به موسی کتاب آسمانی و فرقان دادیم تا به
راه آید

و یاد کنید که موسی به قومش گفت ای قوم من، شما با
گوساله‌پرستی بر خودتان ستم کرده‌اید، اینک به درگاه
آفریدگارتان توبه کنید و خودتان را بکشید، که این در نزد
آفریدگارتان برای شما بهتر است، آنگاه [که چنین کردید،
خداوند] از شما درگذشت، چرا که او توبه‌پذیر مهربان است

و یاد کنید که گفتید ای موسی ما [سخن] تو را باور نمی‌کنیم
مگر آنکه خداوند را آشکارا ببینیم، آنگاه [به چشم خود]
دیدید که صاعقه بر شما فرود آمد

آنگاه پس از مردنتان، شما را [دیگر بار] زنده کردیم، تا
سپاس بگزارید

و ابر را سایبان شما گرداندیم و برایتان من و سلوی فرو
فرستادیم [و گفتیم] از روزی پاکیزه‌ای که به شما
بخشیده‌ایم بخورید، و بر ما ستم نکردند، بلکه بر خویشتن
ستم می‌کردند

وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا
وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَّغْفِرَ لَكُمْ
خَطَايَاكُمْ وَسَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَنْزَلْنَا عَلَى
الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

وَإِذِ اسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ
فَانفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ
مَّشْرَبَهُمْ^ط كُلُوا وَاشْرَبُوا مِن رِّزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعَثُّوا فِي الْأَرْضِ
مُفْسِدِينَ

وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَنْ نَّصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ لَنَا
رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُثْبِتُ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَّائِهَا
وَفُومِهَا وَعَدَسِيهَا وَبَصَلِهَا قَالَ أَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَىٰ
بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ أَهْبِطُوا مِصْرًا فَإِنَّ لَكُمْ مَّا سَأَلْتُمْ^ط
وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ
ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّ
بِعَيْرِ الْحَقِّ^ط ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ

و یاد کنید که گفتیم به این شهر درآیید و هر گونه که
خواستید به خوشی و فراوانی از [نعمتهای] آن بخورید و از
آن دروازه فروتنانه وارد شوید [و برای عذرخواهی] حطه
بگویید، تا گناهان شما را ببخشیم، و پاداش نیکوکاران را
خواهیم افزود

آنگاه ستمکاران سخن را به چیزی جز آنچه به آنان گفته
شده بود، تبدیل کردند، پس بر سر ستمکاران به کیفر
نافرمانیشان عذابی از آسمان فرو فرستادیم

و چون موسی برای قومش در طلب آب برآمد، به او گفتیم با
عصایت به آن سنگ بزن، آنگاه از آن دوازده چشمه شکافت
و هر گروهی [از اسباط] آبشخور خود را شناختند، [گفتیم]
از روزی خداوند بخورید و بیاشامید، و در این سرزمین فتنه
و فساد برپا نکنید

و چنین بود که گفتید ای موسی هرگز تاب تحمل یک خوراک
تنها را نداریم، پس از پروردگارت بخواه که برای ما از آنچه
زمین می‌رویانند از [جمله] سبزی، و خیار، و سیر و عدس و
پیاز برآورد [موسی] گفت آیا چیزی را که پستتر است
جانشین چیزی می‌کنید که بهتر است؟ به شهری درآیید که
[در آنجا] آنچه خواستید فراهم است، و دچار خواری و
ناداری شدند و سزاوار خشم خداوندی گردیدند، چرا که
آیات الهی را انکار می‌کردند و پیامبران را به ناحق
می‌کشتند، این از آن روی بود که سرکشی می‌کردند و از حد
در می‌گذشتند

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصْرَى وَالصَّبِئِينَ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا ءَاتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدَوْا مِنكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ

فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً قَالُوا أَتَتَّخِذُنَا هُزُوعًا قَالِ اعْوِذْ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِضٌ وَلَا بِكْرٌ عَوَانُ بَيْنَ ذَلِكَ فَافْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْهَاهُ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءُ فَاقِعٌ لَّوْنُهَا تَسُرُّ النَّاظِرِينَ

از مؤمنان و یهودیان و مسیحیان و صابئین، هر کس که به خداوند و روز بازپسین ایمان آورده و نیکوکاری کرده باشد، پاداششان نزد خداوند [محفوظ] است و نه بیمی بر آنهاست و نه اندوهگین می‌شوند

و یاد کنید که از شما پیمان گرفتیم و [کوه] طور را بر فراز شما برافراشتیم [و گفتیم] آنچه به شما داده‌ایم به جد و جهد بگیرید و آنچه در آن هست به خاطر بسپارید باشد که پروا کنید

آنگاه، پس از آن روی گردانید، و اگر بخشش و رحمت الهی در حق شما نبود، از زیانکاران می‌شدید

کسانی از خودتان را که در سبت شنبه بی‌روشی کردند خوب می‌شناسید، که به ایشان گفتیم بوزینگان مطرود باشید

و این [پدیده] را مایه عبرت مردم حال و آینده و پندآموز پرهیزگاران ساختیم

و چون موسی به قومش گفت خداوند به شما دستور می‌دهد که ماده‌گاو بکشید، گفتند آیا ما را ریشخند می‌کنی؟ گفت پناه بر خدا می‌برم که [مبادا] از نادانان باشم

گفتند از پروردگارت برای ما بخواه که چون و چند آن گاو را بر ما روشن کند، گفت می‌فرماید آن گاو است نه پیر و نه جوان، میانسال بینابین، پس آنچه دستور یافته‌اید انجام دهید

گفتند از پروردگارت بخواه برای ما روشن کند که رنگ آن چیست، گفت می‌فرماید آن گاو است رنگش زرد روشن که بینندگان را شاد می‌کند

قَالُوا أَدْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقَرَ تَشَبَهَ عَلَيْنَا وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ

گفتند از پروردگارت بخواه که برای ما روشن کند که آن چگونه است [چون و چند] گاو بر ما مشتبه شده است و ما اگر خدا بخواهد راهیاب خواهیم شد

۷۱

قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا ذَلُولٌ تُثِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لَا شِيَةَ فِيهَا قَالُوا الْكَنَ جِئْتَ بِالْحَقِّ فَذَبْحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ

گفت می‌فرماید آن گاو است که نه رام [و کاری] است که زمین را شیار کند و نه کشتزار را آبیاری کند، تندرست و یکرنگ گفتند اینک سخن درست آوردی سپس آن را کشتند و نزدیک بود که این کار را نکنند

۷۲
۱۰۹

وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادَّرَأْتُمْ فِيهَا وَاللَّهُ مُخْرِجٌ مَّا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ

و یاد کنید که چون کسی را کشتید و درباره او به ستیزه پرداختید [و به گردن همدیگر انداختید] و خداوند آشکارکننده چیزی است که پنهان می‌ساختید

۷۳

فَقُلْنَا أَضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا كَذَلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَى وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

آنگاه گفتیم بخشی از بدن گاو را به او [بدن آن کشته] بزنید [تا زنده شود] و خداوند این چنین مردگان را زنده می‌کند و معجزات خویش را به شما می‌نماید تا بیندیشید

۷۴

ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَإِن مِّن الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ وَإِن مِنْهَا لَمَا يَشَّقُّ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ وَإِن مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ حَشِيَّةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَفِيلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

سپس دل‌هایتان پس از آن سخت شد، همانند سنگ، یا از آن سخت‌تر، چرا که بعضی از سنگ‌هاست که از آنها جویباران می‌شکافد و بعضی از آنهاست که می‌شکند و آب از آنها بیرون می‌آید و بعضی از آنهاست که از خشیت الهی [از کوه] فرو می‌افتد و خدا از آنچه می‌کنید غافل نیست

۷۵
حزب
۵

أَفَتَطْمَعُونَ أَن يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ مِن بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ

[ای مؤمنان] آیا امید دارید که [یهودیان] به [حقانیت] شما ایمان آورند، و حال آنکه گروهی از آنان کلام الهی را می‌شنیدند و پس از آنکه آن را در می‌یافتند آگاهانه دگرگونش می‌ساختند

۷۶

وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَالُوا ءَامَنَّا وَإِذَا خَلَا بِبَعْضِهِمْ إِلَى بَعْضٍ قَالُوا أَتُحَدِّثُونَهُم بِمَا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ لِيُحَاجُّوكُمْ بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

و چون با مؤمنان روبه‌رو شوند گویند ایمان آورده‌ایم و چون با همدیگر تنها شوند گویند آیا آنچه خدا بر شما آشکار کرده است، با آنان در میان می‌گذارید، تا در پیشگاه خداوند با آن بر شما حجت آورند، مگر اندیشه نمی‌کنید؟

أَوْ لَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ

آیا نمی‌دانند که خداوند آنچه پنهان و آنچه آشکار می‌دارند می‌داند؟

وَمِنْهُمْ أُمِّيُونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانِيٍّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ

و از آنان بی‌سوادانی هستند که کتاب آسمانی [تورات] را جز طوطی‌وار [و لقلقه زبان] نمی‌دانند و جز پندار نمی‌یابند

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُمُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لَيْسَتْ رُءُوسُهُمْ بِهِ ثُمَّ قَلِيلًا فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ

پس وای بر کسانی که [اینگونه] کتاب را به دست خویش می‌نویسند و سپس برای آنکه آن را به بهای ناچیزی بفروشند می‌گویند این از نزد خداوند است، وای بر آنان از آنچه به دست خویش نوشته‌اند و وای بر آنان از آنچه به دست می‌آورند

وَقَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَعْدُودَةً قُلْ أَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُ ۗ أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

و گویند آتش دوزخ جز چند روز اندک‌شمار به ما نمی‌رسد، بگو آیا از خدا پیمان گرفته‌اید - که البته خداوند خلف وعده نخواهد کرد یا چیزی را که نمی‌دانید به خدا نسبت می‌دهید؟

بَلَىٰ مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۗ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

آری کسانی که بدی کنند و گناهشان بر آنان چیره شود، دوزخی‌اند و در آن جاودانه می‌مانند

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۗ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

و کسانی که ایمان آورده‌اند و کارهای شایسته کرده‌اند، بهشتی‌اند و جاودانه در آن ماندگارند

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنْتُمْ مُّعْرِضُونَ

و یاد کنید که از بنی‌اسرائیل پیمان گرفتیم که جز خداوند را نپرستید و به پدر و مادر و خویشاوندان و یتیمان و بینوایان نیکی کنید و با مردم به زبان خوش سخن بگویید و نماز را برپا دارید و زکات را بپردازید، سپس جز اندکی از شما [بقیه] سر برتافته و رویگردان شدید

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تَخْرُجُونَ
أَنْفُسَكُمْ مِّنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ

و یاد کنید که از شما پیمان گرفتیم که خون یکدیگر را
نریزید و یکدیگر را از خانه و کاشانه نرانید، آنگاه دیده و
دانسته گردن نهادید

[ولی] باز همین شما هستید که همدیگر را می‌کشید و
گروهی از خودتان را از خانه و کاشانه‌شان می‌رانید و به
گناه و ستمگری در برابر آنان همدست می‌شوید و چون
کسانی از شما اسیر می‌شوند آنان را [بر وفق حکم تورات]
باز می‌خرید، حال آنکه راندن [و کشتن] آنان بر شما حرام
است آیا به بخشی از کتاب [در باب بازخريد اسیران] ایمان
می‌آورید، و به بخشی دیگر [در باب تحریم کشتار] ایمان
نمی‌آورید؟ کیفر کسی که چنین کند چیست جز خفت و
خواری در زندگانی دنیا و در روز قیامت ایشان را به
سخت‌ترین عذابها بازبرند و خدا از آنچه می‌کنید غافل
نیست

ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتُخْرَجُونَ فَرِيقًا
مِّنْكُمْ مِّنْ دِيَارِهِمْ تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِم بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَإِن
يَأْتُوكُمْ أُسْرَىٰ تَفْلُدُوهُمْ وَهُوَ مُحْرَمٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ
أَفْتُومِنُونَ بَعْضُ الْكُتُبِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا جَزَاءُ
مَنْ يَفْعَلُ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ
الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَىٰ أَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا
تَعْمَلُونَ

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَلَا يُخَفَّفُ
عَنَّهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ

اینان کسانی هستند که زندگانی دنیا را به بهای آخرت
خریدند، از این روی عذاب آنها کاسته نشود و یاری نبینند

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ
وَءَاتَيْنَا عِيسَىٰ ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ
فَلَمَّا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُكُمْ اسْتَكْبَرْتُمْ
فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ

به موسی کتاب آسمانی دادیم و از پی او پیامبران
فرستادیم، و معجزات آشکاری به عیسی بن مریم بخشیدیم
و او را به روح القدس یاری دادیم، پس چرا هرگاه که
پیامبری احکامی بر خلاف دلخواه شما برایتان آورد، سرکشی
کردید و گروهی را دروغگو انگاشتید و گروهی را کشتید؟

وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَّا
يُؤْمِنُونَ

و گفتند دلهای ما در پوشش است، [چنین نیست] بلکه
خداوند به کیفر کفرشان ایشان را لعنت کرده است، از این
روی اندکی ایمان می‌آورند

وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا
مِن قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا
عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ

بِئْسَمَا اشْتَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَن يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ بَغْيًا
أَن يُنَزَّلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ فَبَاءُوا
بِغَضَبٍ عَلَى غَضَبٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا نُؤْمِنُ بِمَا أَنْزَلَ
عَلَيْنَا وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَاءَهُ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ
قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ
بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا
ءَاتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَأَسْمِعُوا طَلُوعًا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأُشْرِبُوا فِي
قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ بِئْسَمَا يَأْمُرُكُمْ بِهِ
إِيمَانُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ

و آنگاه که کتابی از سوی خداوند برای آنان آمد که همخوان
با کتابشان بود، با آنکه پیش از آن در برابر کافران [از
فرارسیدن پیامبر اسلام و قرآن] یاری می‌جستند، چون
آنچه [از پیش] می‌شناختند به نزدشان آمد، آن را انکار
کردند، لعنت الهی بر کافران است

بدا بدانچه به جان خریدند که آنچه خدا فرستاده بود از این
رشک که [چرا] خداوند فضل خویش را بر هر کس از
بندگان که بخواهد ارزانی می‌دارد، انکار کردند، پس
سزاوار خشم اندر خشم شدند و کافران عذابی خفت‌بار [در
پیش] دارند

و چون به ایشان گفته شود به آنچه خداوند فر فرستاده
است [قرآن] ایمان آورید، گویند به آنچه بر [پیامبر]
خودمان نازل شده است ایمان می‌آوریم، و آنچه جز آن
است، انکار می‌کنند، حال آنکه آن [کتاب] حق و همخوان
کتاب آنهاست بگو اگر مؤمنید پس چرا پیامبران الهی را در
گذشته می‌کشیدید؟

و موسی آن معجزات روشن را برای شما آورد، سپس در
غیاب او شما بیدادگرانه گوساله‌پرستی کردید

و یاد کنید که از شما پیمان گرفتیم و [کوه] طور را بر فراز
شما برافراشتیم [و گفتیم] آنچه به شما داده‌ایم، به جد و
جهد بگیرید و گوش شنوا داشته باشید، گفتند شنیدیم و
[در دل گفتند] سرپیچیدیم [و نشنیده گرفتیم] و بر اثر
کفرشان مهر گوساله در دلشان سرشته شد، بگو اگر مؤمن
باشید چه بد است آنچه [ایمان] شما به آن فرمان می‌دهد

قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِّنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

بگو اگر راست می‌گویید که به حکم الهی سرای آخرت از میان همه مردم ویژه شماست، آرزوی مرگ کنید

وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمْت أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ

و به خاطر کارهایی که کرده‌اند هرگز آن را آرزو نخواهند کرد، و خداوند به [احوال] ستمگران داناست

وَلَتَجِدَنَّهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَى حَيَاتِهِ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا يَوَدُّ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرَ أَلْفَ سَنَةٍ وَمَا هُوَ بِمُزَحِّزِهِ مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعَمَّرَ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ

و آنان را آزمندترین مردم – و نیز مشرکانه زندگانی دنیا می‌یابی، هر یک از آنان خوش دارد که کاش هزار سال عمر دهندش، ولی این عمر یافتن، دور دارنده او از عذاب نیست، و خداوند به آنچه می‌کنند بیناست

قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَيَّ قَلْبًا بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ

بگو هر کس دشمن جبرئیل باشد [بداند] که جبرئیل آن را به دستور الهی بر دل تو نازل کرده است و آن همخوان کتابهایی است که پیشاپیش آن است و راهنما و مژده‌بخش مؤمنان است

مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ

کسی که دشمن خداوند و فرشتگان او و پیامبرانش و جبرئیل و میکائیل باشد [کافر است] و خداوند دشمن کافران است

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ

و بر تو آیات روشنگری فرو فرستاده‌ایم، و جز نافرمانان کسی به آنها انکار نمی‌ورزد

أَوْ كَلَّمَا عَاهَدُوا عَهْدًا نَّبَذَهُ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

چرا هر گاه پیمانی بستند گروهی از آنان آن را شکستند، آری بیشتر آنان ایمان ندارند

وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ كِتَابَ اللَّهِ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

و چون پیامبری از سوی خداوند به نزد ایشان آمد که گواهی‌دهنده بر [حقانیت] کتابشان بود، گروهی از اهل کتاب، کتاب الهی را به پشت سر افکندند، گویی [حقیقت] را [نمی‌دانند]

وَاتَّبِعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيْطَانِ عَلَىٰ مُلْكِ سُلَيْمَانَ ۗ وَمَا كَفَرَ
 سُلَيْمَانُ وَلَكِنَّ الشَّيْطَانَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ
 السِّحْرَ وَمَا أُنزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَرْوَتَ ۚ
 وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا
 تَكْفُرْ ۖ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ
 وَزَوْجِهِ ۚ وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۚ
 وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ ۚ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ
 اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهِ
 أَنفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

۲
 بقره
 ۱۰۲
 ۲۸۶

وَلَوْ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ لَّوْ كَانُوا
 يَعْلَمُونَ

۱۰۳

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا انظُرْنَا
 وَاسْمَعُوا ۗ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ

۱۰۴
 ۱۴۳

مَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ
 أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِّنْ رَبِّكُمْ ۗ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ
 بِرَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

۱۰۵

و از آنچه شیاطین در روزگار فرمانروایی سلیمان
 میخواندند، پیروی کردند و سلیمان [به سحر نپرداخت و]
 کفر نوزید، ولی شیاطین کفرورزیدند آنان به مردم سحر
 میآموختند و نیز آنچه بر دو فرشته هاروت و ماروت در
 بابل نازل شده بود این دو به هیچ کس چیزی نمیآموختند
 مگر آنکه میگفتند ما مایه آزمونیم [با به کار بستن سحر]
 کافر مشو اما [مردمان] از آنها چیزی میآموختند که با آن
 بین مرد و زنش جدایی افکنند، و البته به کسی زیان رسان
 نبودند مگر به اذن الهی، و چیزی میآموختند که به ایشان
 زیان می‌رساند و سودی برایشان نداشت، و به خوبی
 می‌دانستند که هر کس خریدار آن باشد در آخرت بهره‌ای
 ندارد و اگر می‌دانستند بد چیزی را به جان خریده بودند

هر گاه ایمان آورده و پارسیی ورزیده بودند، -اگر
 می‌دانستند پاداش الهی بهتر بود

ای کسانی که ایمان آورده‌اید نگویید [راعنا] و بگویید
 [انظرننا] و گوش شنوا داشته باشید و کافران عذابی
 دردناک [در پیش] دارند

کسانی از اهل کتاب که کفرورزیده‌اند و همچنین مشرکان
 خوش ندارند که از سوی پروردگارتان خیری بر شما نازل
 گردد، حال آنکه خداوند هر کس را بخواهد مشمول رحمت
 خویش می‌گرداند، و خداوند دارای بخشش بیکران است

مَا نَنْسَخُ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِّنْهَا أَوْ مِثْلَهَا ۗ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

هر آیه‌ای را که نسخ کنیم یا فروگذاریم، بهتر از آن یا همانندش را در میان آوریم، آیا نمی‌دانی که خداوند بر هر کاری تواناست

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

آیا نمی‌دانی که فرمانروایی آسمانها و زمین از آن خداوند است و شما را جز خداوند، سرور و یاور نیست؟

أَمْ تُرِيدُونَ أَن تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا سُئِلَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلِ ۗ وَمَن يَتَبَدَّلِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ

گویی می‌خواهید از پیامبران درخواستهایی بکنید، همچنانکه پیشترها از موسی درخواست شد؟ و حال آنکه هر کس کفر را جانشین ایمان سازد، به راستی که از راه راست بیراه شده است

وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِّنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا مِّنْ عِنْدِ أَنفُسِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ ۖ فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

بسیاری از اهل کتاب، با آنکه حق برایشان آشکار شده است، به انگیزه رشکی که در دل دارند، خوش دارند که شما را پس از ایماتان کافر گردانند بگذارید و بگذرید تا خداوند فرمان خویش را به میان آورد، آری خداوند بر هر کاری تواناست

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ مِّنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

و نماز را برپا دارید و زکات را بپردازید و هر خیری و پیشاپیش برای [ذخیره آخرت] خویش بفرستید [پاداش] آن را نزد خداوند خواهید یافت، خداوند به آنچه می‌کنید بیناست

وَقَالُوا لَن يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَن كَانَ هُودًا أَوْ نَصْرِيًّا ۗ تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ ۗ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

و گفتند هیچ کس به بهشت نمی‌رود مگر آنکه یهودی یا مسیحی باشد، این [از] آرزوهای آنان است، بگو اگر راست می‌گویید برهاتان را بیاورید

بَلَىٰ ۗ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ ۗ عِنْدَ رَبِّهِ ۗ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

حق این است که هر کس روی دل به سوی خدا نهد و نیکوکار باشد پاداشش نزد پروردگارش [محفوظ] است و نه بیمی بر آنهاست و نه اندوهگین می‌شوند

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ الْتَّصْرَىٰ عَلَىٰ شَيْءٍ وَقَالَتِ
التَّصْرَىٰ لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ
كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ فَاللَّهُ يَحْكُمُ
بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

یهودیان گفتند که مسیحیان بر حق نیستند، و مسیحیان
گفتند یهودیان بر حق نیستند، حال آنکه کتاب آسمانی را
می‌خوانند، کسانی هم که هیچ چیز نمی‌دانند سخنی همانند
سخن ایشان گفتند، سرانجام خداوند در روز قیامت، در
آنچه اختلاف داشتند بی‌نشان داوری خواهد کرد

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن مَّنَعَ مَسْجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ
وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَا أُولَٰئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا
خَافِينَ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ
عَظِيمٌ

و کیست ستمکارتر از کسی که نگذارد نام خداوند در
مساجد یاد شود، و در ویرانی آن بکوشد، آنان را نسزد جز
اینکه ترسان - لرزان پا به درون آنها بگذارند، در دنیا خفت
و خواری و در آخرت عذابی عظیم دارند

وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُولُوا فَتَمَّ وَجْهَ اللَّهِ إِنَّ
اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

مشرق و مغرب خدای راست، پس به هر جا روی آورید، رو به
سوی خداوند است، بی‌گمان خدا گشایشگر داناست

وَقَالُوا أَخَذَ اللَّهُ وِلْدَانًا سُبْحَانَهُ بَلْ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ كُلُّ لَّهُ قَنِينٌ

و گفتند خداوند فرزندی برگزیده است، او منزّه است، بلکه
هر آنچه در آسمانها و زمین است از آن اوست و همه سر به
راه او هستند

بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ
كُنْ فَيَكُونُ

نو پدیدآورنده آسمانها و زمین است، و چون به کاری اراده
کند، فقط می‌گوید موجود شو و بی‌درنگ موجود می‌شود

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ أَوْ تَأْتِينَا آيَةٌ
كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ تَشَبَهتْ قُلُوبُهُمْ
قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ

نادانان گفتند چرا خداوند با ما [بی‌واسطه] سخن نمی‌گوید،
یا چرا معجزه‌ای برای ما نازل نمی‌شود کسانی که پیش از
اینان بودند نیز مانند سخن ایشان را گفتند، دل و درونشان
همانند است، و ما آیات خود را برای مردمی که اهل یقین
هستند، روشن ساخته‌ایم

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَا تُسْأَلُ عَنْ
أَصْحَابِ الْجَحِيمِ

ما تو را به حق مژده‌بخش و هشداردهنده فرستاده‌ایم و با
تو درباره دوزخیان چون و چرا نکنند

وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ ۗ قُلْ إِنَّ هُدَىٰ اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ ۗ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

الَّذِينَ آتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ ۗ وَمَن يَكْفُرْ بِهِ ۖ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ

يٰۤاِبْنَۤاِسْرٰٓءٰٓءِٓلِ اذْكُرُوۤا نِعْمَتِ اللّٰتِ الّٰتِىۤ اَنْعَمْتُ عَلَیْكُمْ وَاِنِیۤ فَضَّلْتُكُمْ عَلٰی الْعٰلَمِیۤنِ

وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَن نَّفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا شَفَعَةُ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ

وَإِذِ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ ۗ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا ۗ قَالَ وَمِن ذُرِّيَّتِي ۗ قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ

وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنَا وَانۢخِذُوا مِن مَّقَامِ إِبْرٰهٖمَ مُصَلًّٔا وَعَهَدۡنَا اِلَیۡ اِبْرٰهٖمَ وَاِسْمٰعِیۡلَ اَنۡ طَهِّرَا بَیۡتِیۡ لِلطَّٰٓءِفِیۡنِ وَالْعٰكِفِیۡنِ وَالرُّكَّعِ السُّجُوۡدِ

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِن الثَّمَرَاتِ مَنْ ءَامَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ ۗ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

و یهودیان و مسیحیان هرگز از تو خشنود نخواهند شد مگر آنکه از آیین آنها پیروی کنی، بگو هدایت هدایت الهی است، و اگر پس از دانشی که بر تو [فرود] آمده است، از خواسته‌های آنان پیروی کنی، در برابر خداوند یار و یاورى نداری

کسانی که به آنان کتاب داده‌ایم [و] آن را چنانکه باید و شاید می‌خوانند، آنانند که به آن ایمان می‌آورند و کسانی که آن را انکار می‌کنند، زیانکارند

ای بنی‌اسرائیل نعمتم را که بر شما ارزانی داشتم و اینکه شما را بر جهانیان [هم زمانتان] برتری بخشیدم، یاد کنید

و از روزی بترسید که کسی به داد کسی نرسد و از کسی بدل و بلاگردانی پذیرفته نشود و شفاعتی به حال او سود ندهد و یاری نیابند

و چون ابراهیم را پروردگارش به شعائری چند آرمود [و آموزش داد] و او آنها را به انجام رساند، فرمود من تو را پیشوای مردم می‌گمارم گفت و از زاد و رود من [چه کسی را می‌گماری؟] فرمود عهد من به ستمکاران [مشرکان] نمی‌رسد

و یاد کنید که خانه [کعبه] را بازگشتگاه و حرم امن مردم قرار دادیم و [گفتیم] از مقام ابراهیم نمازگاهی بسازید و به ابراهیم و اسماعیل سفارش کردیم که خانه‌ام را برای غریبان [مسافران] و مقیمان و نمازگزاران پاکیزه گردانید

و چون ابراهیم گفت پروردگارا اینجا را شهری امن بگردان و از اهلیش هرکس را که به خداوند و روز بازپسین ایمان دارد از فرآورده‌ها روزی ببخش، فرمود و هرکس که کفرورزد، اندکی بهره‌مندش گردانم سپس دچار عذاب دوزخش سازم و چه بد سرانجامی است

وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا
تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

و چون ابراهیم و اسماعیل پایه‌های خانه [کعبه] را برآوردند
[گفتند] پروردگارا از ما بپذیر که تویی شنوای دانا

رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ وَمِن ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُّسْلِمَةً لَّكَ
وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

پروردگارا ما را فرمانبردار خویش بگردان و از زاد و رود ما
امتی فرمانبردار خویش پدید آور و مناسک ما را به ما بنما،
و از ما درگذر که تویی توبه‌پذیر مهربان

رَبَّنَا وَأَبْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ
وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ

پروردگارا و از ایشان در میانشان پیامبری برانگیز که آیات
تو را بر آنان بخواند و به آنان کتاب آسمانی و حکمت
بیاموزد و پاکدلشان سازد که تویی پیروزمند فرزندان

وَمَنْ يَّرْغَبْ عَن مِّلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَن سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدِ
أَصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ

و کیست که از آیین ابراهیم روی برتابد، مگر کسی که
سبکسر باشد، و ما او را در دنیا برگزیده‌ایم و همو در
آخرت از شایستگان است

إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ

چون پروردگارش به او گفت فرمانبر باش، گفت فرمانبر
پروردگار جهانیانم

وَوَصَّىٰ بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يٰبَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ
لَكُمْ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُّسْلِمُونَ

و ابراهیم و یعقوب پسرانشان را به آن سفارش کردند که
ای فرزندان من خداوند این دین را برای شما برگزیده
است، مبادا که جز به فرمانبرداری، [از جهان] درگذرید

أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا
تَعْبُدُونَ مِن بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَإِلَهَ آبَائِكَ
إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهًا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ
مُّسْلِمُونَ

مگر شما شاهد بودید که چون مرگ یعقوب فرارسید به
پسرانش گفت پس از [درگذشت] من چه می‌پرستید؟
گفتند خدای تو را و خدای نیاکانت ابراهیم و اسماعیل و
اسحاق را که خدای یگانه است می‌پرستیم و ما فرمانبردار
او هستیم

تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَّا كَسَبْتُمْ
وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

این امتی است که درگذشته است، از اوست آنچه کرده
است و از شماست آنچه کرده‌اید، و با شما چون و چرا نکنند
که آنان چه کرده‌اند

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصْرَى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ
حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

و گفتند یهودی یا مسیحی باشید تا رستگار شوید، بگو چنین نیست، بلکه [رستگاری در] آیین ابراهیم پاکدین است که از مشرکان نبود

قُولُوا ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ
وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ
وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ
مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ

بگو به خداوند و آنچه بر ما و آنچه بر ابراهیم و اسماعیل و اسحاق و یعقوب و اسباط نازل شده و آنچه به موسی و عیسی و آنچه به پیامبران از سوی پروردگارشان داده شده، ایمان آورده‌ایم، و بین هیچ‌یک از آنان فرق نمی‌گذاریم و ما فرمانبردار او هستیم

فَإِنْ ءَامَنُوا بِمِثْلِ مَا ءَامَنْتُمْ بِهِ فَقَدْ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا
فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ ۖ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ

پس اگر به آنچه شما ایمان آورده‌اید، ایمان آوردند، راهیاب شده‌اند و اگر روی برتافتند، بی‌شک در ستیزاند، خداوند، یاور تو در برابر آنان بس است، و او شنوای داناست

صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً ۖ وَنَحْنُ لَهُ
عَبِيدُونَ

این نگارگری الهی است، و چه کسی خوش نگارتر از خداوند است و ما پرستندگان او هستیم

قُلْ أَتُحَاجُّونَنَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَلِنَا أَعْمَلُنَا
وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ

بگو آیا درباره خداوند با ما محاجه می‌کنید حال آنکه او پروردگار ما و پروردگار شماست و ماییم و کردار خویش و شما باید کردار خویش، و ما برای او اخلاص می‌ورزیم

أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصْرَى قُلْ ءَأَنْتُمْ أَعْلَمُ أَمْ اللَّهُ ۗ
وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ
بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

یا بر آنید که ابراهیم و اسماعیل و اسحاق و یعقوب و اسباط یهودی یا مسیحی بوده‌اند؟ بگو شما داناترید یا خداوند؟ و کیست ستمکارتر از کسی که شهادتی را که از جانب خداوند بر او مقرر گردیده است، پنهان دارد؟ و خداوند از آنچه می‌کنید غافل نیست

تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ
وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

این امتی است که در گذشته است، از اوست آنچه کرده است و از شماست آنچه کرده‌اید، و با شما چون و چرا نکنند که آنان چه کرده‌اند

سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّيْنَاهُمْ عَن قِبَلَتِهِمُ الَّذِي
كَانُوا عَلَيْهَا قُلُوبَ اللَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ
إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

گروهی از کم‌خردان از این مردم هستند که به زودی خواهند گفت چه چیز آنان را از قبله‌ای که بر آن بودند، بازگرداند؟ بگو مشرق و مغرب خدای راست، و هرکس را که بخواهد به راه راست رهنمون می‌گردد

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى
النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا
الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعُ الرَّسُولَ مِمَّنْ
يَنْقَلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ
هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ إِيْمَانَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ
لَرُءُوفٌ رَحِيمٌ

و بدین‌سان شما را گروهی بهینه گردانیدیم تا گواهان مردم باشید و پیامبر بر شما گواه باشد، و قبله‌ای را که بر آن بودی برنگردانیدیم مگر از آن روی که کسی را که پیروی از پیامبر می‌کند از کسی که از عقیده‌اش بازمی‌گردد، بازشناسانیم، و آن [پیروی] جز بر کسانی که خداوند هدایتشان کرده است، گران می‌آید، و خداوند هرگز ایمان شما را ضایع نمی‌گرداند، به راستی که خداوند با مردم رئوف و مهربان است

قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً
تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا
كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ وَإِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا
يَعْمَلُونَ

آری رویکرد تو را به آسمان می‌بینیم، اینک روی تو را به قبله‌ای که از آن خشنود هستی می‌گردانیم، پس روی به سوی مسجدالحرام آور، و هر جا که هستید رویتان را بدان سو کنید، و اهل کتاب می‌دانند که آن حقی است از جانب پروردگارشان، و خدا از آنچه می‌کنند غافل نیست

وَلَيْنِ أَتَيْتَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ مَا تَبِعُوا
قِبْلَتَكَ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتَهُمْ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ
بَعْضٍ وَلَيْنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ
الْعِلْمِ إِنَّكَ إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ

و اگر هر معجزه‌ای برای اهل کتاب بیاوری، از قبله تو پیروی نخواهند کرد، و تو [نیز] پیرو قبله‌شان نیستی، و آنان پیرو قبله همدیگر هم نیستند، و اگر پس از دانشی که بر تو فرود آمده است، از خواسته‌های آنان پیروی کنی، آنگاه از ستمکاران خواهی بود

الَّذِينَ ءَاتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ^ط
وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ

اهل كتاب او را می‌شناسند به همان گونه که فرزندانشان را می‌شناسند البته گروهی از آنان دیده و دانسته حق را پنهان می‌دارند

الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ

حق از سوی پروردگارت [نازل شده] است، هرگز از دودلان مباش

وَلِكُلِّ وِجْهَةً هُوَ مُوَلِّيهَا^ط فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمْ اللَّهُ جَمِيعًا إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

و هر یک را جهتی است [برای قبله] که خداوند روی آورشان گردانده است، به انجام خیرات بشتابید، و هر جا که باشید خداوند همگی شما را [در آخرت] باز می‌آورد، چرا که خدا بر هر کاری تواناست

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ^ط وَإِنَّهُ لَلْحَقُّ مِن رَّبِّكَ^ط وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

و از هر جا که بیرون شدی روی به سوی مسجدالحرام آور و آن حق است و از جانب پروردگار توست، و خداوند از آنچه می‌کنید غافل نیست

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ^ط وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ^ط لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي وَلَا تُمِنَّا نِعْمَتِي عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

و از هر جا که بیرون شدی روی به سوی مسجدالحرام آور و هر جا که بودید روی به سوی آن آورید، تا مردم از شما بهانه‌ای نداشته باشند، مگر ستمگران، که از آنان ترسید و از من بترسید و [چنین مقرر داشتم] تا نعمتم را بر شما تمام گردانم و باشد که راهیاب شوید

كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِّنكُمْ يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ

همچنانکه پیامبری از خودتان به میان شما فرستادم تا آیات ما را بر شما بخواند و پاکدلان بگرداند و به شما کتاب و حکمت بیاموزد و آنچه نمی‌دانستید به شما آموزش دهد

فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ^ط وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونَ

پس مرا یاد کنید تا شما را یاد کنم و مرا سپاس بگذارید و با من ناسپاسی نکنید

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ

ای مؤمنان از صبر و نمازی یاری بجوئید که خدا با صابران است

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمُوتَ بَلْ أَحْيَاءُ
وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ

و کسانی را که در راه خدا کشته می‌شوند، مرده نخوانید، بلکه زنده‌اند ولی شما نمی‌دانید

وَلَتَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ
الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ ۗ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ

و همواره شما را به نوعی از ترس و گرسنگی و زیان مالی و جانی و کمبود محصول می‌آزماییم و صابران را نوید بده

الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ

کسانی که چون مصیبتی به آنان رسد گویند انا لله و انا اليه راجعون [ما از خداییم و به خدا باز می‌گردیم]

أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ هُمُ
الْمُهْتَدُونَ

بر اینان درود پروردگارشان و رحمت او باد و اینانند که رهیافته‌اند

إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِن شَعَائِرِ اللَّهِ ۗ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ
أَعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا ۗ وَمَن تَطَوَّعَ
خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ

صفا و مروه از شعائر الهی است، چون کسی حج یا عمره بگذارد بر او گناهی نیست که بین آن دو را بپیماید و هرکس به دلخواه کار خیری بجا آورد همانا خداوند قدردان و داناست

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِن
بَعْدِ مَا بَيَّنَّهٖ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ ۗ أُولَئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ
وَيَلْعَنُهُمُ اللَّعِنُونَ

کسانی که آیات روشن و رهنمودهایی را که نازل کرده‌ایم، بعد از آنکه در کتاب برای مردم بیان کرده‌ایم، پنهان می‌دارند، خداوند و لعنت‌گران بر آنان لعنت می‌فرستند

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُّوا فَأُولَئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ
وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

مگر کسانی که توبه کنند و به صلاح بازآیند و [پنهان داشته‌ها را] آشکار کنند که از آنان در می‌گذرم و من توبه‌پذیر مهربانم

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارًا ۗ أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ
اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

کسانی که کفرورزیده‌اند و در کفر مرده‌اند، لعنت خداوند و فرشتگان و مردم جملگی بر آنان است

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ ۗ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ

جاودانه در دوزخ‌اند و از عذابشان کاسته نمی‌شود، و به آنان مهلت ندهند

وَإِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ ۖ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ

و خدای شما خدای یگانه است که خدایی جز او نیست و رحمان و رحیم است

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ
اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
وَبَتَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيْحِ وَالسَّحَابِ
الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

آری در آفرینش آسمانها و زمین و در پی یکدیگر آمدن شب و روز و در کشتی‌ای که برای بهره‌وری مردم در دریا روان است، و آبی که خداوند از آسمان فرو فرستاده است و بدان زمین را پس از پژمردنش زنده داشته و جانورانی که در آن پراکنده است، و در گردش بادها و در ابری که بین آسمان و زمین آرمیده است، برای مردمی که می‌اندیشند، شگفتیهاست

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ
كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ
ظَلَمُوا إِذْ يَرُونَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ
شَدِيدُ الْعَذَابِ

کسانی از مردم هستند که همتیانی برای خداوند قائل می‌شوند و آنها را همچون خدا دوست می‌دارند، حال آنکه مؤمنان خداوند را دوست‌تر دارند، و اگر ستمکاران [مشرکان] به هنگامی که عذاب [روز قیامت] را مشاهده کنند، بدانند که هر قدرتی از آن خداوند است و خداوند سخت کیفر است [پشیمان می‌شوند و به حقیقت پی می‌برند]

إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوْا الْعَذَابَ
وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ

آنگاه که پیشوایان [گمراه] از پیروان تبری جویند و عذاب را مشاهده کنند و پیوندشان گسسته شود

وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَتَبَرَّأَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّءُوا
مِنَّا كَذَلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ حَسَرَاتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ
بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ

و پیروان گویند کاش برای ما بازگشتی بود، تا همان گونه که آنان اکنون از ما تبری جستند، ما نیز از آنان تبری می‌جستیم، بدین‌سان خداوند کردارشان را همچون مایه حسرت بدیشان می‌نمایاند، و از آتش دوزخ بیرون آمدنی نیستند

يَأْتِيهَا النَّاسُ كُلُّوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَلًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا
خُطْوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ

ای مردم از آنچه در زمین حلال و پاکیزه است بخورید و از گامهای شیطان پیروی نکنید چرا که او دشمن آشکار شماست

إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا
لَا تَعْلَمُونَ

او شما را به بدی و ناشایستی وامی‌دارد و بر آن می‌دارد که آنچه نمی‌دانید به خداوند نسبت دهید

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوْلُو كَانِ ءَابَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ

۱۷۱

وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءً وَنِدَاءً صُمُّ بُكُمْ عُمَىٰ فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ

۱۷۲

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ

۱۷۳

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهْلَ بِهِ ۚ لِعَیْرِ اللَّهِ ۗ فَمَنِ اضْطُرَّ غَیْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

۱۷۴

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتُرُونَ بِهِ ۚ ثَمَنًا قَلِيلًا أَوْلِيَّكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

۱۷۵

أَوْلِيَّكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالََةَ بِالْهُدَىٰ وَالْعَذَابَ بِالْمَغْفِرَةِ ۚ فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ

۱۷۶

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَّلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ ۗ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ

و چون به ایشان گفته شود از آنچه خداوند نازل کرده است پیروی کنید، گویند خیر، ما از آنچه نیاکانمان را بر آن یافته‌ایم پیروی می‌کنیم آیا اگر نیاکانشان چیزی نیندیشیده و راهی نیافته باشند [باز هم از آنان پیروی می‌کنند؟]

داستان کافران همانند داستان کسی است که جانوری را که جز بانگ و ندایی نمی‌شنود، آواز می‌دهد، کر و گنگ و نابینا هستند و از این روی نمی‌اندیشند

ای مؤمنان از پاکیزه‌های آنچه روزیتان کرده‌ایم بخورید، و اگر تنها خدای را می‌پرستید او را سپاس بگزارید

[بدانید که خداوند] بر شما مردار و خون و گوشت خوک و آنچه نامی جز نام خدا به هنگام ذبحش برده باشند، حرام کرده است، اما اگر کسی درمانده شود، و تجاوز کار و زیاده‌خواه نباشد [و از آنها بخورد] گناهی بر او نیست، چرا که خداوند آمرزگار مهربان است

کسانی که بخشی از کتاب فرو فرستاده خداوند را پنهان می‌دارند و آن را به بهای ناچیز می‌فروشند، جز آتش در درون خویش نمی‌انبارند و خداوند روز قیامت با آنان سخن نخواهد گفت، و پاکیزه‌شان نمی‌دارد و عذابی دردناک [در پیش] دارند

اینان کسانی هستند که گمراهی را به بهای راهیابی و عذاب را به بهای آمرزش خریدند و چه دلیرند بر آتش دوزخ

این از آن است که خداوند کتاب را به حق نازل کرده است، و کسانی که در آن اختلاف ورزیده‌اند، در ستیزه‌ای دور و درازاند

لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ
وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ
وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَءَاتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَى
وَالْيَتَامَى وَالْمَسْكِينِ وَأَبْنِ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ
وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَءَاتَى الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا^ط
وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ^ط أُولَئِكَ
الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ

۴
بقره
۱۷۷
۲۸۶
حزب
۱۱
۲۳ر

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ^ط
الْحُرِّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأُنْثَىٰ بِالْأُنْثَىٰ فَمَنْ عُفِيَ لَهُ
مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتِّبَاعُ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَاءٌ إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ^ط
ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ^ط فَمَنِ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ
فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ

۱۷۸

وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَوةٌ يَتَأُولَى الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ
تَتَّقُونَ

۱۷۹

كُتِبَ عَلَيْكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا
الْوَصِيَّةَ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ^ط حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ

۱۸۰

فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَ مَا سَمِعَهُ فَإِنَّمَا إِثْمُهُ عَلَى الَّذِينَ
يُبَدِّلُونَهُ^ط إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

۱۸۱

نیکی آن نیست که رویتان را به سوی مشرق و مغرب آورید، بلکه نیکی آن است که کسی به خداوند و روز بازپسین و فرشتگان و کتابهای آسمانی و پیامبران ایمان داشته باشد و مال را با وجود دوست داشتنش به خویشاوندان و یتیمان و بینوایان و در راه ماندگان و خواهندگان و بردگان ببخشد و نماز را برپا دارد و زکات را بپردازد، و وفاکنندگان به پیمانشان چون پیمان بندند و خوشا شکیبایان به هنگام تنگدستی و ناخوشی و هنگامه کارزار، اینان صادقان و هم اینان پرهیزگاراند

ای مؤمنان بر شما در مورد کشتگان قصاص مقرر گردیده است، که آزاد در برابر آزاد، برده در برابر برده و زن در برابر زن [قصاص شود] و اگر کسی در حق برادر [دینی] اش بخشش کند، بر اوست که خوشرفتاری کند و [قاتل باید دیه را] به نیکی به او بپردازد، این آسانگیری و رحمتی از سوی پروردگارتان است، از آن پس هرکس بی‌روشی کند، عذابی دردناک [در پیش] خواهد داشت

ای خردمندان شما را در قصاص زندگانی نهفته است، باشد که تقوا پیشه کنید

بر شما مقرر گردیده است که چون مرگ یکی از شما فرارسد و مالی باقی گذارد، برای پدر و مادر و خویشاوندان به نیکی وصیت کند و این بر پرهیزگاران مقرر است

پس از آن هرکس که آن [وصیت] را پس از شنیدنش دگرگون کند، گنااهش بر گردن همان کسانی است که دگرگونش می‌کنند، خداوند شنوای داناست

فَمَنْ خَافَ مِنْ مُوسٍ جَنَفًا أَوْ إِثْمًا فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَا
إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ
عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ فَمَن كَانَ مِنكُم مَّرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ
فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ
مِسْكِينٍ فَمَن تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ وَأَن تَصُومُوا
خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ

شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْءَانُ هُدًى لِّلنَّاسِ
وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ فَمَن شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ
فَلْيَصُمْهُ وَمَن كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ
أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ
وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَيْتُكُمْ
وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ
إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ

و هرکس که از وصیت‌کننده‌ای بیم اجحاف یا گناه داشته
باشد و بین آنان [ورثه] آشتی دهد، گناهی بر او نیست که
خداوند آمرزگار مهربان است

ای مؤمنان بر شما روزه مقرر گردیده است همچنانکه بر
کسانی که پیش از شما بودند نیز مقرر شده بود، باشد که
تقوا پیشه کنید

[روزه] روزهایی اندک‌شمار است و هرکس از شما که بیمار
یا در سفر باشد، تعدادی از روزهای دیگر [روزه بگیرد] و
برای کسانی که به دشواری آن را تاب می‌آورند کفاره‌ای
است که غذای بینوایی است [در ازاء هر یک روزه] و
هرکس به دلخواه خود خیری [افزون] انجام دهد چه بهتر و
اگر بدانید روزه گرفتن برای شما بهتر است

[ایام روزه] ماه رمضان است که قرآن در آن نازل شده
است که راهنمای مردم است و آیات روشننگری شامل
رهنمودها و جداکننده حق از باطل در بردارد، پس هرکس
از شما که در آغاز ماه حاضر [مقیم] بود بر اوست که روزه
بگیرد و هرکس بیمار یا در سفر بود، باید تعدادی از
روزهای دیگر [روزه بدارد]، خداوند برای شما آسانی
می‌خواهد و دشواری نمی‌خواهد، تا سرانجام شمار [روزهای
روزه] را کامل کنید و خداوند را برای آنکه رهنمونیتان
کرده است تکبیر بگویید و باشد که سپاسگزار باشید

و چون بندگانم درباره من از تو پرسش کنند [بگو] من
نزدیکم و چون بخواندم دعای دعاکننده را اجابت می‌کنم،
پس به فرمان من گردن نهند و به من ایمان آورند، باشد که
راه یابند

أَحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَى نِسَائِكُمْ هُنَّ لِبَاسٌ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَالْآنَ بَاشِرُوهُنَّ وَأَبْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمْ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتُمُوا الصِّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ وَلَا تُبَشِّرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرَبُوهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ

۲۰
بقره
۱۸۷
۲۸۶

وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

۱۸۸

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقَى وَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

۱۸۹
حزب
۱۲
۲۵۹

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقْتُلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ

۱۹۰

آمیزش شما با زنان در شبهای روزه بر شما حلال شد، آنان [پیراهن تن] شما و شما [پیراهن تن] آنانید، خداوند می‌دانست که با خود ناراستی می‌کنید، آنگاه از شما درگذشت و شما را بخشید، اینک با آنان در آمیزید و در طلب آنچه خداوند برایتان مقرر داشته برآید و بخورید و بیاشامید تا آنکه رشته سپید سپیده از رشته سیاه [شب] برایتان آشکار شود، سپس روزه را تا شب به پایان برید و هنگامی که در مساجد معتکف هستید با آنان [زنان خود] آمیزش نکنید، این حدود احکام الهی است به آنها نزدیک نشوید [که مبادا تجاوز کنید]، بدین‌سان خداوند آیاتش را برای مردم روشن می‌سازد باشد که تقوا پیشه کنند

و اموال یکدیگر را به ناحق نخورید، و به داوران با [رشوت از] آن نزدیکی نجوید تا پاره‌ای از اموال مردم را آگاهانه به ناحق بخورید

از تو در باب هلالهای ماه می‌پرسند، بگو آن وقت نمای مردم و [موسم] حج است، و نیکی آن نیست که از پشت خانه‌ها به درون روید، بلکه نیکی آن است که کسی تقوا پیشه کند، و از درها به خانه‌ها درآید، و از خداوند پروا کنید باشد که رستگار شوید

و با کسانی که با شما آغاز کارزار می‌کنند در راه خدا کارزار کنید، ولی ستمکار [و آمازگر] نباشید، چرا که خداوند ستمکاران را دوست ندارد

۲
بقره
۱۹۱
۲۸۶

وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ مِّنْ حَيْثُ
أَخْرَجُوكُمْ وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تَقْتُلُوهُمْ عِنْدَ
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يُقْتَلُوكُمْ فِيهِ ۖ فَإِن قَتَلُوكُمْ
فَأَقْتُلُوهُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ

۱۹۲

فَإِنِ أَنْتَهُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

۱۹۳

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ ۚ فَإِنِ
أَنْتَهُوا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ

۱۹۴

الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَتُ قِصَاصٌ فَمَن
أَعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَاَعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا أَعْتَدَى
عَلَيْكُمْ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ

۱۹۵

وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ
وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

۱۹۶

وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِن أُحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ
الْهَدْيِ ۖ وَلَا تَحْلِقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّى يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ ۚ
فَمَن كَانَ مِنكُم مَّرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِّن رَّأْسِهِ ۖ فَفِدْيَةٌ
مِّن صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَمَن تَمَتَّعَ
بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ ۚ فَمَن لَّمْ يَجِدْ
فَصِيَامٌ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةً إِذَا رَجَعْتُمْ ۚ تِلْكَ عَشْرَةٌ
كَامِلَةٌ ۗ ذَٰلِكَ لِمَن لَّمْ يَكُنْ أَهْلُهُ حَاضِرِي الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

و هر جا که بر آنان دست یافتید بکشیدشان و آنان را از
همانجا که شما را رانده‌اند [مکه] برانید، و فتنه شرک بدتر
از قتل است، و در مسجدالحرام با آنان [آغاز] کارزار نکنید،
مگر آنکه آنان در آنجا با شما کارزار کنند، و چون کارزار
کردند بکشیدشان که سزای کافران چنین است

و اگر دست برداشتند، خداوند آمرزگار مهربان است

و با آنان چندان نبرد کنید که فتنه شرک باقی نماند، و دین
فقط دین الهی باشد، و چون دست برداشتند، ستم نباید کرد
مگر بر ستمگران

ماه حرام در برابر ماه حرام است و حرمت [شکنی] ها را
باید مقابله به مثل کرد، پس هرکس که ستم بر شما کرد، به
همان گونه که بر شما ستم می‌کند، بر او [استم] روا دارید
و از خداوند پروا کنید و بدانید که او با پرهیزگاران است

و در راه خدا هزینه کنید و خودتان را به دستان خویش به
کام هلاکت نیندازید، و نیکی کنید که خداوند نیکوکاران را
دوست دارد

و حج و عمره را خاص خداوند به پایان برید، و اگر بازداشته
شدید، هر آنچه میسر باشد قربانی کنید، و سرتان را
تتراشید، تا قربانی به قربانگاه برسد، آنگاه هرکس از شما
که بیمار باشد یا سرش را آزاری رسیده باشد [و سر
بتراشد] بر اوست که کفاره‌ای بدهد [که عبارت است از]
یک روز روزه یا صدقه یا قربانی، و چون امن و آسایش
یافتید، هرکس که از عمره آهنگ حج تمتع کند بر اوست که
هر آنچه میسر باشد قربانی کند، و کسی که نیابد بر اوست
سه روز روزه در ایام حج و هفت روز پس از بازگشتن، و
این یک ده کامل است، و اینها درباره کسی است که خانواده
او اهل مسجدالحرام نباشد و از خداوند پروا کنید و بدانید
که خدا سخت کیفر است

۲۰
بقره
۱۹۷
۲۸۶
۲۶ر

الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَةٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ
وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ
يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَىٰ وَاتَّقُونِ
يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ

۱۹۸

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ فَإِذَا
أَفْضْتُمْ مِّنْ عَرَفَاتٍ فَأذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ
وَأذْكُرُوهُ كَمَا هَدَيْتُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمَنِ
الصَّالِينَ

۱۹۹

ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ
اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

۲۰۰

فَإِذَا قَضَيْتُمْ مَنَسِكَكُمْ فَادْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ
ءَابَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا فَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا
فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ

۲۰۱

وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ
حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

۲۰۲

أُولَئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ

[موسم] حج ماههای معین و معلومی است، و هرکس که در آن ماهها عهده‌دار حج شود، [باید بداند که] آمیزش جنسی، و نافرمانی و مجادله در حج روا نیست، و هر کار خیری که انجام می‌دهید خداوند آن را می‌داند، و توشه بگیرید [و بدانید] که بهترین توشه تقوا است، و ای خردمندان از من پروا کنید

بر شما گناهی نیست که در طلب روزی پروردگارتان برآیید، و چون از عرفات روانه شدید، در مشعرالحرام خداوند را یاد کنید و یادش کنید که شما را که پیشترها از بیراهان بودید فراراه آورد

سپس از همانجا که مردم روانه می‌شوند شما هم روانه شوید و از خداوند آمرزش بخواهید، که خداوند آمرزگار مهربان است

و چون مناسکتان را به جای آوردید، همان گونه که نیاکاتان را یاد می‌کنید، یا بلکه بهتر و بیشتر از آن خداوند را یاد کنید، کسانی از مردم هستند که می‌گویند پروردگارا به ما در دنیا [چیزی] ببخش، و اینان در آخرت بهره‌ای ندارند

و از ایشان کسانی هستند که می‌گویند پروردگارا به ما در دنیا بهره نیک و در آخرت هم بهره نیک عطا فرما و ما را از عذاب دوزخ درامان بدار

اینانند که از کار و کردار خویش بهره‌ای می‌برند و خداوند زودشمار است

وَأَذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ
فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ لِمَنِ اتَّقَىٰ وَاتَّقُوا
اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

و خداوند را در روزهای اندک‌شمار [تشریح] یاد کنید و هرکس شتاب کند [و اعمال را در دو روز انجام دهد] بر او گناهی نیست و هرکس تاخیر کند [و در سه روز انجام دهد] بر او هم گناهی نیست چون تقوا ورزد، و از خداوند پروا کنید و بدانید که به نزد او محشور خواهید شد

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ
اللَّهَ عَلَىٰ مَا فِي قَلْبِهِ ۖ وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ

و کسی از مردمان هست که سخنش درباره زندگانی دنیا تو را به شگفتی می‌اندازد، و خداوند را بر آنچه در دل دارد گواه می‌گیرد، و حال آنکه بسیار کینه‌توز است

وَإِذَا تَوَلَّىٰ سَعَىٰ فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ
وَالنَّسْلَ ۗ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ

و چون دست یابد می‌کوشد که در این سرزمین فتنه و فساد برپا کند و زراعت و دام را نابود می‌کند، و خداوند فساد را دوست ندارد

وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ فَحَسْبُهُ ۗ جَهَنَّمُ
وَلَبِئْسَ الْمِهَادُ

و چون به او گفته شد از خداوند پروا کن، خود بزرگ‌بینی او را به گنهاری کشاند، جهنم سزای او بس است و چه بد آرامگاهی است

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ أُتْبَعَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ
رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ

و نیز از مردمان کسی هست که در طلب خشنودی خداوند از سر جان برمی‌خیزد، و خداوند به بندگانش رئوف است

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَدْخُلُوا فِي السَّلَامِ كَآفَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا
خُطُوتِ الشَّيْطَانِ ۗ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ

ای مؤمنان همگی از در ایمان و اطاعت [اسلام] درآیید و از گامهای شیطان پیروی نکنید که او دشمن آشکار شماست

فَإِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمْ الْبَيِّنَاتُ فَأَعْلَمُوا أَنَّ
اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

و اگر بعد از روشنگریهایی که برایتان نازل شده است، کژروی کنید، بدانید که خداوند پیروزمند فرزانه است

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِّنَ الْغَمَامِ
وَالْمَلَائِكَةُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ ۗ وَاللَّهُ تَرْجِعُ الْأُمُورَ

[گویی] جز این انتظار ندارند که خدا و فرشتگان در سایبانهای ابر به دید آنان بیایند، ولی کار [به نحو دیگر] سامان یافته است و سرانجام کارها به خدا باز می‌گردد

سَلِّ بَنِي إِسْرَائِيلَ كَمَا آتَيْنَاهُمْ مِّنْ آيَةٍ بَيْنَهُ وَمَنْ
يُبَدِّل نِعْمَةَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ
الْعِقَابِ

زَيْنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذِينَ
ءَامَنُوا وَالَّذِينَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۗ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ
يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ

كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّنَ مُبَشِّرِينَ
وَمُنذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ
النَّاسِ فِي مَا اُخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا اُخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ
أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ بَعِيًا بَيْنَهُمْ ۗ فَهَدَى
اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا لِمَا اُخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِآذِنِهِ ۗ وَاللَّهُ
يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ
خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ ۗ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَّاءُ وَزُلْزِلُوا حَتَّى
يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصُرَ اللَّهُ ۗ أَلَا إِنَّ
نَصَرَ اللَّهِ قَرِيبٌ

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلْ مَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ خَيْرٍ فَلِلْوَالِدَيْنِ
وَالْأَقْرَبِينَ وَالتَّيْمَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ ۗ وَمَا تَفَعَّلُوا
مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ

از بنی اسرائیل بپرس چه بسیار معجزه آشکار به آنان
[نشان] دادیم و هرکس نعمت الهی را پس از آنکه نصیبش
شد، دگرگون سازد [بداند] که خداوند سخت کیفر است

زندگانی دنیا در چشم کافران آراسته شده است و مؤمنان
را ریشخند می‌کنند، و [حال آنکه] پرهیزگاران در روز
قیامت از آنان برتراند، و خداوند هرکس را بخواهد
بی‌حساب روزی می‌بخشد

[در آغاز] مردم امت یگانه‌ای بودند، آنگاه خداوند پیامبران
مژده‌آور و هشداردهنده برانگیخت و بر آنان بحق کتابهای
آسمانی نازل کرد تا در هر آنچه اختلاف می‌ورزند در میان
مردم داوری کند، و در آن اختلاف نکردند مگر کسانی که به
آنان [دین و کتاب] داده شده بود که پس از آنکه
روشنگریها نصیبشان شد از رشک و رقابتی که با هم
داشتند [به اختلاف دامن زدند]، آنگاه خداوند به فرمان
خویش مؤمنان را در اختلافاتی که داشتند به حق رهنمون
شد، و خداوند هرکس را که بخواهد به راه راست هدایت
می‌کند

آیا گمان کرده‌اید به بهشت می‌روید حال آنکه نظیر آنچه بر
سر پیشینیان آمد، بر سر شما نیامده است، که تنگدستی و
ناخوشی به آنان رسید و تکانها خوردند تا آنجا که پیامبر و
کسانی که همراه او ایمان آورده بودند گفتند پس نصرت
الهی کی فرا می‌رسد؟ بدانید که نصرت الهی نزدیک است

از تو می‌پرسند چه ببخشند، بگو هر مالی که می‌بخشید
[بتر است] به پدر و مادر و خویشاوندان و یتیمان و
بینوایان و در راه ماندگان ببخشید و هر خیری که به جای
می‌آورید، خداوند از آن آگاه است

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ وَعَسَىٰ أَن تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَىٰ أَن تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

بر شما جهاد مقرر شده است، و آن برای شما ناخوشایند است، و چه بسا چیزی را ناخوش داشته باشید و آن به سود شما باشد، و چه بسا چیزی را خوش داشته باشید و آن به زیان شما باشد، و خداوند می‌داند و شما نمی‌دانید

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدٌّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ يُقْتَلُونَكُمْ حَتَّىٰ يَرُدُّوكُمْ عَن دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَعُوا وَمَن يَرْتَدِدْ مِنكُمْ عَن دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

از تو درباره کارزار در ماه حرام می‌پرسند، بگو کارزار در آن نارواست و بازداشتن از راه خدا و کفرورزیدن به خداوند و بازداشتن از مسجدالحرام [حج] و راندن اهل آن، در نزد خداوند نارواتر است، و فتنه شرک بدتر از قتل است، و اینان همچنان با شما کارزار می‌کنند تا اگر بتوانند شما را از دیتتان برگردانند، و هرکس از شما که از دینش برگردد و در حال کفر بمیرد، اعمالش در دنیا و آخرت باطل گردیده است، و اینان دوزخی‌اند و جاودانه در آنند

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

کسانی که ایمان آورده‌اند و کسانی که در راه خدا هجرت و جهاد کرده‌اند، به رحمت الهی امیدوارند و خداوند آمرزگار مهربان است

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنۢ مِّنۢ مَّنۢ مِّنَ النَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنۢ مِّنۢ مِّنۢ تَفْعِهِمَا وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ

از تو درباره شراب و قمار می‌پرسند، بگو در آنها گناهی بزرگ و نیز سودهایی برای مردم هست، ولی گناه آنها بر سودشان می‌چربد، و از تو می‌پرسند که چه چیزی ببخشند، بگو آنچه افزون بر نیاز است، بدین‌سان خداوند آیات خود را برایتان روشن می‌سازد، باشد که اندیشه کنید

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الَّتِي مَتَّيَّطٌ قُلْ إِصْلَاحٌ
لَّهُمْ خَيْرٌ وَإِنْ تُخَالِطُوهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ
مِنَ الْمُصْلِحِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَعْنَتَكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ

وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَةَ حَتَّىٰ تُؤْمِنَ وَلَا أُمَّةٌ مُّؤْمِنَةٌ خَيْرٌ
مِّنْ مُّشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ وَلَا تُنكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ
يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ
أُولَٰئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُوا إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ
بِإِذْنِهِ وَيُبَيِّنُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذَىٰ فَأَعْتَزِلُوا التِّسَاءَ
فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطْهَرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ
فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ
وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ

نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ فَأَتُوا حَرْثَكُمْ أَنَّىٰ شِئْتُمْ وَقَدِّمُوا
لِأَنفُسِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُّلَقَوهُ وَبَشِّرِ
الْمُؤْمِنِينَ

وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ أَنْ تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا
وَتُصَلِّحُوا بَيْنَ النَّاسِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

درباره دنیا و آخرت [بیندیشید] و از تو درباره یتیمان
می‌پرسند، بگو پرداختن به اصلاح کار آنان بهتر است، و اگر
با آنان همزیستی کنید، برادران [دینی] شما هستند و
خداوند تباهاکار را از درستکار باز می‌شناسد، و اگر خدا
می‌خواست [کار را] بر شما دشوار می‌گرفت، خداوند
پیروزمند فرزانه است

و زنان مشرک را به همسری خود در نیاورید، مگر آنکه
ایمان بیاورند، و کنیزی مؤمن بهتر است از زن آزاد مشرک،
هرچند که شما را از او خوش آید و [زنان مسلمان را] به
همسری مشرکان در نیاورید، مگر آنکه ایمان آورند و
برده‌ای مؤمن بهتر از مرد آزاد مشرک است، هر چند که شما
را از او خوش آید، ایمان دعوتگر به آتش دوزخ‌اند، و
خداوند دعوتگر به بهشت و آمرزش به توفیق خویش است،
و آیاتش را برای مردم به روشنی بیان می‌دارد تا پند گیرند

و از تو درباره حیض می‌پرسند، بگو آن مایه رنج است، پس
در مدت حیض از زنان کناره بگیرید و با آنان نزدیکی نکنید
تا پاک شوند و چون پاکیزه شدند [و غسل کردند] آن گونه
که خدا فرموده است با آنان بیامیزید که خداوند آمرزش
خواهان و پاکیزگان را دوست دارد

زنان شما [در حکم] کشتزار شما هستند، هرگونه که
خواستید به کشتزار خویش درآید و برای خویش پیش
اندیشی کنید، و از خداوند پروا کنید و بدانید که شما به
لقای او خواهید رسید، و مؤمنان را بشارت بخش

و خداوند را دستاویز سوگندهای خود نسازید که از کار نیک
و پرهیزگاری و آشتی دادن بین مردم، تن بزنید، و خداوند
شنوای داناست

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ

خداوند شما را در سوگندهای بیهوده و [بی‌اختیار] بازخواست نمی‌کند، ولی در آنچه بر آن دل می‌نهد [سوگندهای آگاهانه] بازخواست می‌کند، و خداوند آمرزگار بردبار است

لِلَّذِينَ يُؤْلُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ تَرَبُّصُ أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ فَإِنْ فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

کسانی که سوگند می‌خورند که با زنانشان نزدیکی نکنند باید چهارماه درنگ کنند، سپس اگر بازگشتند خداوند آمرزگار مهربان است

وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

و اگر آهنگ طلاق کردند [بدانند] که خداوند شنوای داناست

وَالْمُطَلَّاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنُنَّ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَبُعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

و زنان طلاق داده باید به مدت سه پاکی درنگ کنند و برای آنان روا نیست که اگر به خداوند و روز بازپسین ایمان دارند، آنچه خداوند در رحمهایشان آفریده است، پنهان دارند، و شوهرانشان اگر قصد اصلاح دارند در این [مدت] سزاوارتر به بازگرداندن آنها هستند، و زنان را بر مردان حقی است همچنانکه مردان را بر زنان، و مردان را بر آنان به میزانی برتری است، و خداوند پیروزمند فرزانه است

الطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ فَإِمْسَاكٌ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٌ بِإِحْسَانٍ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا مِمَّا آتَيْنُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

طلاق [رجعی] دوبار است، پس از آن یا باید او را به نیکی نگاه داشت، یا به نیکی رها کرد، و بر شما روا نیست که از آنچه به آنان بخشیده‌اید، چیزی بازستانید، مگر آنکه نگران باشند که مبدا احکام الهی را مراعات نکنند، و اگر بیمناک شدید که مبدا احکام الهی را رعایت نکنند، گناهی بر آنان نیست، که زن خود را بازخرد، اینها حدود الهی است، از آنها تجاوز نکنید و هرکس از احکام الهی تجاوز کند، ستمکار است

فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدِ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

آنگاه چون زن را طلاق گفت، دیگر بر او حلال نیست، مگر آنکه به همسری جز او شوهر کند، سپس اگر آن مرد او را طلاق داد، بر آنان گناهی نیست که اگر می‌دانند احکام الهی را مراعات خواهند کرد دوباره به همسری یکدیگر درآیند، و این احکام الهی است که برای مردم دانا بیان می‌دارد

وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ
 أَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لِّتَعْتَدُوا^٤
 وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ وَلَا تَتَّخِذُوا عَآئِلَتِ
 اللَّهِ هُزُورًا^٥ وَأَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَا أَنْزَلَ
 عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُمْ بِهِ^٦ وَاتَّقُوا اللَّهَ
 وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

٤٢
 بقره
 ۲۳۱
 /۲۸۶

وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ
 يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَاضُوا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوفِ^٧ ذَلِكَ
 يُوعِظُ بِهِ^٨ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ^٩
 ذَلِكَمُ أَرْكَى لَكُمْ وَأَطْهَرٌ^{١٠} وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

۲۳۲
 ۳۱

وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ^{١١} لِمَنْ أَرَادَ أَنْ
 يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ^{١٢} وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ^{١٣} رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ
 بِالْمَعْرُوفِ^{١٤} لَا تُكَلِّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا^{١٥} لَا تُضَارَّ وَالِدَةٌ
 بِوَالِدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ^{١٦} بِوَالِدَيْهِ^{١٧} وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ^{١٨} فَإِنْ
 أَرَادَا فِصَالًا عَنِ تِرَاضٍ مِّنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ
 عَلَيْهِمَا^{١٩} وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ تَسْتَرْضِعُوا^{٢٠} أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ
 عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا آتَيْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ^{٢١} وَاتَّقُوا اللَّهَ
 وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

۲۳۳
 حزب
 ۱۵

و چون زنان را طلاق گفتید و نزدیک شد که عده‌شان را به سر رسانند، آنگاه یا ایشان را به نیکی نزد خود نگاه دارید، یا به نیکی رها کنید، و هرگز به زور و زیان نگاهشان ندارید که ستم کنید، و هرکس چنین کند بی‌شک بر خود ستم روا داشته است، و آیات الهی را به ریشخند مگیرید و نعمت الهی را بر خود و آنچه از کتاب و حکمت که بر شما نازل کرد و بدان پندتان داد، یاد کنید، و از خداوند پروا کنید و بدانید که خداوند به همه چیز داناست

و چون زنان را طلاق گفتید و عده‌شان را به سر رساندند، آنگاه آنان را باز ندارید که اگر به خیر و خوشی به توافق رسیده بودند، به نکاح همسرانشان درآیند، هرکس از شما که به خداوند و روز بازپسین ایمان داشته باشد، به این پند می‌گیرد، اینها برای شما پاکتر و پاکیزه‌تر است و خداوند می‌داند و شما نمی‌دانید

و مادران فرزندان‌شان را دو سال کامل شیر دهند، این برای کسی است که بخواهد دوران شیرخوارگی را به حد کمال برساند و خوراک و پوشاک آنان در حد عرف بر عهده پدر فرزند است، هیچ‌کس جز به اندازه توانش مکلف نمی‌شود، هیچ مادری نباید به خاطر فرزندش رنجه شود و نیز نباید پدر به خاطر فرزندش رنجه شود، وارث [و قیم] نیز همین حکم را دارد، و اگر به توافق و مشورت، قصد از شیر گرفتن فرزند را کردند، گناهی بر آنان نیست، و اگر خواستید برای فرزندان‌تان دایه بگیرید، چون به درستی دستمزد آنان را بپردازید، گناهی بر شما نیست، و از خداوند پروا کنید و بدانید که خدا از کار و کردار شما آگاه است

وَالَّذِينَ يُتَوَقَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ
بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا ۖ فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا
جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۗ وَاللَّهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا عَرَّضْتُمْ بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاءِ
أَوْ أَكَنَنْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ ۚ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ
وَلَكِنَّ لَكُمْ لَئِن تَوَاعَدْتُمُنَّ سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَّعْرُوفًا ۗ
وَلَا تَعْزِمُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ ۗ
وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ ۗ وَأَعْلَمُوا
أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ

لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ
تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً ۚ وَمَتَّعُوهُنَّ عَلَى الْمَوْسِعِ قَدَرَهُ ۗ وَعَلَى
الْمُقْتِرِ قَدَرَهُ ۗ مَتَّعًا بِالْمَعْرُوفِ ۗ حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِينَ

وَإِنْ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ
فَرِيضَةً فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ ۖ إِلَّا أَنْ يَعْفُونَ أَوْ يَعْفُوا الَّذِي
بِيَدِهِ عُقْدَةُ النِّكَاحِ ۚ وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَلَا تَنْسُوا
الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

و کسانی از شما که جان می‌سپارند و همسرانی به جا می‌گذارند، [آن زنان] باید چهارماه و ده روز درنگ کنند [عده نگهدارند] و چون مدت عده‌شان را به سر رساندند، در آنچه به وجه پسندیده در حق خویش می‌کنند بر آنان گناهی نیست و خداوند از آنچه می‌کنید آگاه است

و نیز در خواستگاری از زنان [مطلقه، یا همسر مرده] آنچه به کنایه بر زبان آورید یا در دل نگه دارید، گناهی بر شما نیست، خداوند می‌داند که به زودی از آنان یاد خواهید کرد، ولی در نهان به آنان وعده ندهید، مگر آنکه سخنی سنجیده بگویید، و آهنگ عقد ازدواج نکنید تا عده به سر رسد، و بدانید که خداوند از آنچه در دل دارید آگاه است، از او بر حذر باشید و بدانید که خداوند آمرزگار بردبار است

بر شما گناهی نیست که زانی را که با آنان نزدیکی نکرده و مهر نیز تعیین نکرده‌اید، طلاق دهید، ولی آنان را [به عطیه‌ای] بهره‌مند سازید [عطیه‌ای] که به وجه پسندیده بر عهده توانگر به اندازه توانش و بر تنگدست نیز به اندازه توانش نهاده شده است که بر نیکوکاران مقرر است

و اگر پیش از نزدیکی با آنان، خواستید طلاقشان بدهید، و مهری برایشان تعیین کرده بودید، پرداختن نیمه آن بر عهده شماست، مگر آنکه زنان [آن نیمه را] ببخشند، یا کسی که سررشته نکاح در دست اوست [نیمه دیگر را هم] ببخشد [و مهر را به تمامی بدهد] و بخشش و بخشایش نزدیکتر به پرهیزگاری است، و بزرگواری را در بین خودتان فراموش نکنید، که خداوند از کار و کردار شما آگاه است

حَفِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَىٰ وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ

بر نمازهای پنج‌گانه مواظبت کنید، به ویژه نماز میانه، و فروتنانه در برابر خدا [به نماز] بایستید

فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ

ولی اگر بیمناک بودید [نماز خوف را] پیاده یا سواره [به جای آورید] و چون امن و آسایش یافتید، خدا را یاد کنید، که آنچه نمی‌دانستید به شما آموخت

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا وَصِيَّةً لِأَزْوَاجِهِمْ مَتَاعًا إِلَى الْحَوْلِ غَيْرِ إِخْرَاجٍ فَإِنْ خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ مِنْ مَّعْرُوفٍ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

و کسانی از شما که جان می‌سپارند و همسرانی برجای می‌گذارند باید برای همسرانشان وصیت کنند که آنان را تا یک سال بهره‌مند سازند و [از خانه شوهر] بیرون نکنند، ولی اگر [به دلخواه خویش] بیرون رفتند، در آنچه در حق خویش، به وجه پسندیده انجام دهند، بر شما گناهی نیست و خدا پیروزمند فرزانه است

وَالْمُطَلَّاتِ مَتَعٌ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ

و برای زنان طلاق داده باید عطیه‌ای در حد عرف تعیین کرد که بر پرهیزگاران مقرر است

كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

بدین‌سان خداوند آیاتش را برای شما روشن می‌گرداند، تا اندیشه کنید

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ

آیا [داستان] کسانی را که هزاران هزار بودند و از بیم مرگ از خانه و کاشانه خویش به در رفتند، ندانسته‌ای؟ که خداوند به آنان گفت بمیرند [و مردند] سپس زنده‌شان کرد، چرا که خداوند بر مردم بخشش و بخشایش دارد، ولی اکثر مردم سپاس نمی‌گذارند

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

در راه خدا کارزار کنید و بدانید که خداوند شنوای داناست

مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضْعِفُهُ لَهُ وَأُضْعَافًا كَثِيرَةً وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْصُطُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

کیست که در راه خدا وامی نیکو دهد تا برای او چندین و چند برابرش کند، و خداوند تنگنا و گشایش [در معیشت مردم] پدید می‌آورد، و به سوی او بازگردانده می‌شوید

۲
بقره
۲۴۶
/۲۸۶

أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَأِ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى إِذْ قَالُوا لِنَبِيِّ لَهُمْ أُبْعَثْ لَنَا مَلَكًا نُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَائِنَا فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ

۲۴۷

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلَكًا قَالُوا أَلَيْسَ إِنَّهُ يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِّنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ أُصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مُلْكَهُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

۲۴۸

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ آءَالُ مُوسَى وَعَالُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

آیا [داستان] بزرگان بنی‌اسرائیل را پس از موسی ندانسته‌ای؟ آنگاه که به پیامبرشان گفتند برای ما فرمانروایی بگمار تا [به فرمان او] در راه خدا جهاد کنیم، گفت اگر جهاد بر شما مقرر گردد، چه‌بسا کارزار نکنید، گفتند دلیلی ندارد که در راه خدا نجنگیم، و حال آنکه از خانه و کاشانه‌مان رانده [و از زن] و فرزندانمان جدا شده‌ایم، آنگاه چون کارزار بر ایشان مقرر گشت، جز اندکی از ایشان، همه رویگردان شدند، و خدا از ستمکاران آگاه است

و پیامبرشان به ایشان گفت خداوند طالوت را به فرمانروایی شما برگماشته است، گفتند چگونه بر ما فرمانروایی کند، حال آنکه ما از او به فرمانروایی سزاوارتریم، و مال و منال چندان نیز ندارد، گفت خداوند او را بر شما برگزیده است و به او دانایی و توانایی بسیار بخشیده است و خدا فرمانرواییش را به هرکس که بخواهد ارزانی می‌دارد و خدا گشایشگری داناست

و پیامبرشان به ایشان گفت نشانه [صدق و صحت] فرمانروایی او این است که تابوت عهد که در آن مایه آرامشی از سوی پروردگارتان و یادگاری از میراث آل موسی و آل هارون هست، و فرشتگان‌ش حمل می‌کنند، به سوی شما می‌آید، اگر مؤمن باشید در این امر عبرتی برای شماست

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ
فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي
إِلَّا مَنْ أَغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ
فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا
أَلْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالَ الَّذِينَ يَظُنُونَ أَنَّهُمْ مُّلْقُوا
أَللَّهِ كَم مِّن فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَت فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ
وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ

۲۰
بقره
۲۴۹
۲۸۶
۳۴ ر

وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا
وَتَبَّتْ أَقْدَامُنَا وَأَنْصَرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

۲۵۰

فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ وَءَاتَاهُ اللَّهُ
الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ
النَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لَّفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ ذُو
فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ

۲۵۱

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ
الْمُرْسَلِينَ

۲۵۲

و هنگامی که طالوت با سپاهیان رهسپار شد، گفت خداوند
آزماینده شما به جویباری است، که هرکس از آن بنوشد از
من نیست، و هرکس از آن نخورد از من است، مگر آنکه
مشتی [آب] به دست خویش بگیرد، و جز اندکی از ایشان،
همه از آن نوشیدند، و چون او و کسانی که همراه او ایمان
آورده بودند، از آن جوی برگزشتند، [بددلان] گفتند امروز
تاب جالوت و سپاهیانش را نداریم، [اما] کسانی که یقین
داشتند که به لقای الهی خواهند رسید گفتند چه بسا
گروهی اندک‌شمار که به توفیق الهی بر گروهی انبوه پیروز
گردیده است، و خداوند با شکیبایان است

و چون با جالوت و سپاهیانش رو در رو شدند گفتند
پروردگارا بر ما [باران] صبر فرو ریز و گامهای ما را استوار
بدار و ما را بر خدانشناسان پیروز گردان

آنگاه به توفیق الهی آنان را شکست دادند و داوود جالوت
را کشت، و خداوند به او فرمانروایی و پیامبری ارزانی
داشت و از هر آنچه خواست به او آموخت، و اگر خداوند
بعضی از مردم را به دست بعضی دیگر دفع نکند، زمین تباه
شود، ولی خداوند بر جهانیان بخشش و بخشایش دارد

این آیات الهی است که به حق بر تو می‌خوانیمش و تو از
فرستادگانی

۲
بقره
۲۵۳
/۲۸۶
جزء
۳
۱۷

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ مِّنْهُمْ مَّن كَلَّمَ اللَّهُ^ص
وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ وَعَاتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ
وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ^ط وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَلْنَا الَّذِينَ مِنْ
بَعْدِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا
فَمِنْهُمْ مَّنْ ءَامَنَ وَمِنْهُمْ مَّنْ كَفَرَ^ج وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا
أَقْتَلُوا وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ

۲۵۴
۳۵

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِّن قَبْلِ أَنْ
يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعُ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفِيعَةٌ^ط وَالْكَافِرُونَ هُمُ
الظَّالِمُونَ

۲۵۵

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ^ج
لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ
عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ^ج يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ^ط وَلَا
يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ^ج وَسِعَ كُرْسِيُّهُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ^ط وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ
الْعَظِيمُ

۲۵۶

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ^ط قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ^ج فَمَنْ يَكْفُرْ
بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا
انْفِصَامَ لَهَا^ط وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

اینان پیامبرانی هستند که بعضی را بر بعضی برتری
بخشیده‌ایم، از آنان کسی هست که خداوند با او سخن گفته
است، و بعضی را مرتبتی بلند ارزانی داشته است، و عیسی
بن مریم را معجزات آشکار دادیم و او را به روح‌القدس
یاری کردیم، و اگر خدا می‌خواست کسانی که پس از ایشان
آمدند، پس از روشنگریهایی که برایشان آمد، کشمکش و
کارزار نمی‌کردند، ولی اختلاف پیشه کردند، و بعضی از
ایشان ایمان آوردند و بعضی کفرورزیدند، و اگر خدا
می‌خواست کشمکش و کارزار نمی‌کردند، ولی خداوند هر
آنچه اراده کند انجام می‌دهد

ای مؤمنان، پیش از آنکه روزی فرارسد که در آن نه خرید و
فروشی هست و نه دوستی و شفاعتی، از آنچه روزیتان
کرده‌ایم، انفاق کنید و [بدانید که] کافران همان
ستمگرانند

خداوند کسی است که جز او خدایی نیست، زنده پاینده
است، نه غنودن او را فراگیرد نه خواب، آنچه در آسمانها و
در زمین است از اوست، کیست که در نزد او، جز به اذن
او، به شفاعت برخیزد، گذشته و آینده ایشان را می‌داند، و
به چیزی از علم او احاطه و آگاهی نیابد مگر آنچه خود
بخواهد، کرسی [علم و قدرت] او آسمانها و زمین را
فراگرفته است، و نگاهداشت آنها بر او دشوار نیست، و او
بزرگوار و بزرگ است

در کار دین اکراه روا نیست، چرا که راه از بیراهه به
روشنی آشکار شده است، پس هرکس که به طاغوت کفر
ورزد، و به خداوند ایمان آورد، به راستی که به دستاویز
استواری دست زده است که گسستی ندارد و خداوند
شنوای داناست

اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ ءَامَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَآؤُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُم مِّنَ النُّورِ
إِلَى الظُّلُمَاتِ ۗ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۗ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ حَاجَّ إِبرَاهِيمَ فِي رَبِّهٖ أَنْ ءَاتَهُ اللَّهُ
الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا
أَحْيِي وَأُمِيتُ ۗ قَالَ إِبرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالسَّمَسِ مِن
الْمَشْرِقِ فَأَتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ ۗ وَاللَّهُ
لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَىٰ قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّى
يُحْيِي هَٰذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا ۗ فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ
بَعَثَهُ ۗ قَالَ كَمْ لَبِثْتُ ۗ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ ۗ قَالَ
بَل لَّبِثْتُ مِائَةَ عَامٍ ۗ فَانظُرْ إِلَىٰ طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ
يَتَسَنَّهٗ ۗ وَانظُرْ إِلَىٰ حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ ءَايَةً لِّلنَّاسِ ۗ وَانظُرْ
إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا ۗ فَلَمَّا تَبَيَّنَ
لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

خداوند سرور مؤمنان است و آنان را از تاریکیها به سوی
روشنایی به در می‌برد، و کافران سرورشان طاغوت است که
ایشان را از روشنایی به سوی تاریکیها به در می‌برد، اینان
دوزخیانند و در آن جاودانه می‌مانند

آیا [داستان] کسی را که از [سرمستی] آنکه خداوند به او
ملک و مکتب بخشیده بود، با ابراهیم درباره پروردگارش
مواجه می‌کرد ندانسته‌ای؟ چون ابراهیم گفت پروردگار من
کسی است که زندگی می‌بخشد و می‌میراند، او [نمرود]
گفت من [نیز] زندگی می‌بخشم و می‌میرانم، ابراهیم گفت
خداوند خورشید را از مشرق برمی‌آورد، تو از مغربش برآور
آن کفر پیشه سرگشته [و خاموش] ماند، و خداوند مردم
ستمکار را هدایت نمی‌کند

یا [داستان] کسی را که بر شهری گذشت که سقفها و
دیوارهایش فرو ریخته بود، [در دل] گفت چگونه خداوند
[اهل] این [شهر] را پس از مرگشان زنده می‌کند؟ آنگاه
خداوند او را [به مدت] صد سال میراند، سپس زنده کرد،
[و به او] گفت چه مدت [در این حال] مانده‌ای؟ گفت یک
روز یا بخشی از یک روز [در این حال] مانده‌ام فرمود چنین
نیست، صد سال [در چنین حالی] مانده‌ای، به خوردنی و
نوشیدنی‌ات بنگر که با گذشت زمان دیگرگون نشده است،
و به درازگوشت بنگر، و [بدین‌سان] تو را مایه عبرت مردم
خواهیم ساخت، و به استخوانها بنگر که چگونه فراهمشان
می‌نویسم، سپس بر آنها [پرده] گوشت می‌پوشانیم، و هنگامی
که [حقیقت امر] بر او آشکار شد، گفت می‌دانم که خداوند
بر هر کاری تواناست

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَىٰ قَالَ أَوْ لَمْ تُؤْمِنْ قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِن لِّيَطْمَئِنَّ قَلْبِي قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِّنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ أَجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

و آنگاه که ابراهیم گفت پروردگارا به من بنمای که چگونه مردگان را زنده می‌کنی، فرمود مگر ایمان نداری؟ گفت چرا، ولی برای آنکه دلم آرام گیرد، فرمود چهار پرنده بگیر [و بکش] و پاره پاره کن [و همه را در هم بیامیز]، سپس بر سر هر کوهی پاره‌ای از آنها را بگذار، آنگاه آنان را [به خود] بخوان [خواهی دید] که شتابان به سوی تو می‌آیند و بدان که خداوند پیروزمند فرزانه است

مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فِي كُلِّ سُنبُلَةٍ مِّائَةٌ حَبَّةٌ وَاللَّهُ يُضْعِفُ لِمَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَسِيعٌ عَلِيمٌ

داستان کسانی که اموالشان را در راه خدا می‌بخشند همچون دانه‌ای است که هفت خوشه می‌رویاند و در هر خوشه‌ای یکصد دانه، و خداوند برای هرکس که بخواهد [پاداش را] چند برابر می‌کند و خداوند گشایشگر داناست

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يُتَّبِعُونَ مَأْ أَنفَقُوا مَنًّا وَلَا أَذَىٰ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

کسانی که اموالشان را در راه خدا می‌بخشند و به دنبال بخشش خود منت و آزاری در میان نمی‌آورند، پاداششان نزد پروردگارشان [محفوظ] است، نه بیمی بر آنهاست و نه اندوهگین می‌شوند

قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ يَتَّبِعُهَا أَذَىٰ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ

زبان خوش و پرده‌پوشی بهتر است از صدقه‌ای که آزاری در پی داشته باشد، و خداوند بی‌نیاز بردبار است

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَبْطُلُوا صَدَقَتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَىٰ كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِثَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْأٰخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

ای مؤمنان صدقات خود را با منت نهادن و آزار باطل نکنید، همانند کسی که مالش را برای نمایش دادن به مردم، انفاق می‌کند، و به خداوند و روز بازپسین ایمان ندارد، آری داستان او همچون تخته‌سنگی است که بر آن خاکی باشد و باران سنگینی بر آن ببارد و آن را [همچنان] سترون واگذارد، آنان از کار و کردار خویش حاصلی نبرند، و خداوند خاندانشناسان را هدایت نمی‌کند

:۲
بقره
۲۶۵
/۲۸۶

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ آتِبَعَاءَ مَرَضَاتٍ اللَّهُ وَتَثْبِيتًا
مِّنْ أَنفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَثَّةٍ بَرْبُورَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ فَآتَتْ
أَكْلَهَا ضِعْفَيْنِ فَإِن لَّمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلَّ وَاللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

۲۶۶

أَيُّودٌ أَحَدُكُمْ أَن تَكُونَ لَهُ جَثَّةٌ مِّنْ نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ
الْكِبْرُ وَهُوَ ذَرِيَّةٌ ضِعْفَاءُ فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ
فَأَحْتَرَقَتْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ
تَتَفَكَّرُونَ

۲۶۷
۳۸۹

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا
أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ
تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِآخِذِيهِ إِلَّا أَنْ تُغْمِضُوا فِيهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ
اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ

۲۶۸

الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ وَاللَّهُ
يَعِدُكُمْ مَغْفِرَةً مِّنْهُ وَفَضْلًا وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

۲۶۹

يُوتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ
خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ

و داستان کسانی که اموالشان را در طلب خشنودی خداوند
و برای تحکیم اعتقاد خویش می‌بخشند، همچون بوستانی
است بر پشته‌ای که باران سنگینی بر آن ببارد و میوه‌هایش
را دوچندان به بار آورد، و اگر باران سنگین بر آن نبارد
[دست کم] باران سبک [بر آن ببارد] و خداوند از آنچه
می‌کنید آگاه است

آیا کسی از شما دوست دارد که باغی از درختان خرما و
انگور داشته باشد و جویباران از فرودست آن جاری باشد،
و هرگونه میوه برایش به بار آورد و [او] پیریش فرارسیده
و فرزندی خرد و ناتوان داشته باشد، [و به ناگاه] گردبادی
که آتشی دربر دارد، بر آن بزند و [سراپا] بسوزد خداوند
بدین گونه آیاتش را برای شما روشن می‌گرداند تا اندیشه
کنید

ای مؤمنان از دستاورد خویش و از آنچه از زمین برایتان
برآورده‌ایم، پاکیزه‌هایش را انفاق کنید و [حاشا که] قصد
بخشیدن [چیزهای] بد و بیهوده را نکنید، چرا که خود شما
نیز ستاننده آن نیستید، مگر آنکه چشم‌پوشی کنید، و
بدانید که خداوند بی‌نیاز ستوده است

شیطان شما را از تهیدستی بیم می‌دهد و به ناشایستی
[بخل] فرمان می‌دهد، و خداوند به شما بخشایش و بخشش
خویش را نوید می‌دهد و خدا گشایشگر داناست

او به هرکس که بخواهد حکمت می‌بخشد و به هرکس که
حکمت بخشیده باشند، بی‌شک خیر بسیارش داده‌اند، و جز
خردمندان کسی پند نمی‌گیرد

وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِّنْ نَّفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِّنْ نَّذْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهَا
وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ

هر بخشی که انجام دهید یا هر نذری که ببندید خداوند آن را می‌داند و ستمکاران یاورانی ندارند

اگر صدقات خویش را آشکار کنید، نیکوست و اگر پنهانش بدارید و به تهیدستان بدهید برایتان بهتر است، و بخشی از سیئات شما را می‌زداید و خداوند از آنچه می‌کنید آگاه است

إِنْ تُبْدُوا الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ وَإِنْ تُخْفُوهَا وَتُؤْتُوهَا
الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ مِّنْ
سَيِّئَاتِكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

۲۷۱

هدایت آنان بر عهده تو نیست، بلکه خداوند هر کس را که بخواهد هدایت می‌کند هر مالی که ببخشید به سود خودتان است، و جز در راه رضای الهی انفاق نکنید، و هر مالی که ببخشید، پاداشش به تمامی به شما داده خواهد شد و بر شما ستم نمی‌رود

لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَمَا
تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَأَنْفُسِكُمْ وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ
اللَّهِ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُؤَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ

۲۷۲
حزب
۱۹

[صدقات] برای تهیدستانی است که خود را وقف [جهاد] در راه خدا کرده‌اند، و نمی‌توانند [جز آن] سیر و سفری کنند، و از مناعتی که دارند، هر کس ناآگاه باشد آنان را توانگر می‌انگارد، آنان را به سیمایشان می‌شناسی، از مردم به اصرار چیزی نمی‌خواهند، و هر مالی که ببخشید خداوند از آن آگاه است

لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أُحْصِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ
ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعْقُفِ
تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِحْثَافًا وَمَا تُنْفِقُوا
مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَالِمٌ

۲۷۳

کسانی که اموالشان را در شب و روز، پنهانی و آشکارا می‌بخشند، پاداششان نزد پروردگارش [محفوظ] است، و نه بی‌می بر آنهاست و نه اندوهگین می‌شوند

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ
أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

۲۷۴
۳۹

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي
يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ
مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ
مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ
وَمَنْ عَادَ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

يَمْحَقُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُرِي الصَّدَقَاتِ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ
كَفَّارٍ أَثِيمٍ

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
وَأَتَوْا الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن
كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِن تُبْتُمْ
فَلَكُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ

وَإِن كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ وَأَن تَصَدَّقُوا خَيْرٌ
لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّىٰ كُلُّ نَفْسٍ مَّا
كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

آنان که ربا می‌خورند [به کار، یا از گور] بر نمی‌خیزند مگر
مانند برخاستن کسی که شیطانش زده و دچار جنون کرده
باشد، این از آن است که می‌گویند دادوستد مانند رباست،
حال آنکه خداوند دادوستد را حلال و ربا را حرام کرده
است، اینک کسی که پند پروردگارش به او رسیده و دست
بردارد، گذشته‌اش را ایرادی نیست و کار او با خداوند
است، و کسانی که به این کار بازگردند دوزخی‌اند و جاودانه
در آتند

خداوند ربا را کم و کاست [و بی‌برکت] می‌گرداند و صدقات
را افزایش [و برکت] می‌دهد، و خداوند هیچ کفر [ان] پیشه
گنهکاری را دوست ندارد

کسانی که ایمان آورده‌اند و کارهای شایسته کرده‌اند و نماز
خوانده‌اند و زکات پرداخته‌اند، پاداششان نزد
پروردگارشان [محفوظ] است و نه بیمی بر آنهاست و نه
اندوهگین می‌شوند

ای کسانی که ایمان آورده‌اید، اگر به واقع مؤمنید، از
خداوند پروا کنید و بازمانده ربا را رها کنید

و اگر نکرید بدانید که به جنگ با خدا و رسولش
برخاسته‌اید، و اگر توبه کنید، سرمایه‌های شما از آن
شماست، نه ستم می‌کنید و نه بر شما ستم می‌رود

و اگر [وامدار] تنگدست بود، مهلتی باید، تا گشایشی یابد،
و اگر بدانید، بخشیدن آن برایتان بهتر است

و از روزی بترسید که در آن به سوی خداوند بازگردانده
می‌شوید، سپس به هرکس جزای هر کاری که کرده است به
تمامی داده شود، و بر آنان ستم نرود

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدَيْنٍ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى
فَاكْتُبُوهُ وَلْيَكْتُب بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْب
كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ فَلْيَكْتُبْ وَلْيُمْلِلِ
الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا يَبْخَسْ مِنْهُ شَيْئًا
فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا
يَسْتَطِيعُ أَنْ يُمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ وَلِيُّهُ بِالْعَدْلِ وَاسْتَشْهِدُوا
شَهِيدَيْنِ مِنْ رِجَالِكُمْ فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ
وَأَمْرَاتَانِ مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا
فَتَذَكَّرَ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَىٰ وَلَا يَأْبَ الشُّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا
وَلَا تَسْمُوا أَنْ تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰ أَجَلِهِ
ذَٰلِكُمْ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمٌ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَىٰ أَلَّا تَرْتَابُوا
إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجْرَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ
عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَلَّا تَكْتُبُوهَا وَأَشْهِدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ وَلَا
يُضَارَّ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ وَإِنْ تَفَعَّلُوا فَإِنَّهُ فُسُوقٌ بِكُمْ
وَاتَّقُوا اللَّهَ وَيُعَلِّمُكُمُ اللَّهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

:۲
بقره
۲۸۲
/۲۸۶
۴۰ر

ای مؤمنان اگر وامی [یا معامله نسیه‌ای انجام] دادید که سررسید معینی داشت آن را بنویسید، و باید نویسنده‌ای در میان شما دادگرا نه آن را بنویسد، و هیچ نویسنده‌ای نباید از نوشتن آن سر باززند، چنانکه [و به شکرانه آنکه] خداوند او را آموزش داده است، باید کسی که وام بر عهده اوست املاء کند و او [نویسنده] بنویسد و از خداوند [جهان] پروردگارش پروا کند و چیزی از آن فرونگذارد، و اگر کسی که وام بر عهده اوست کم‌خرد یا ناتوان باشد، یا املاء کردن نتواند، باید [ولی] او عادلانه املاء کند، و دو شاهد از مردان خودتان [مسلمانان] را بر آن گواه بگیرید، و اگر دو مرد نبود، یک مرد و دو زن از گواهانی که می‌پسندید [انتخاب کنید]، که اگر یکی از آنها فراموش کرد، آن دیگری به یادش آورد، و گواهان چون [برای ادای گواهی] خوانده شوند، سر باززنند، و ملول نشوید از اینکه آن را چه خرد باشد چه بزرگ، طبق مدتش بنویسید، این کار نزد خداوند درست‌تر و از لحاظ گواهی دادن استوارتر و بی‌شک و شبهه‌تر است، مگر آنکه دادوستد نقدی باشد که بین خود [دستادست] برگزار کنید، که در این صورت گناهی بر شما نیست که آن را بنویسید، و چون دادوستد کنید بر آن گواه بگیرید، و نباید نویسنده و گواه به رنج و زیان افتند، و اگر چنین کاری کنید، نافرمانی کرده‌اید، و از خداوند پروا کنید، و خداوند [بدین گونه] به شما آموزش می‌دهد، و خدا به هر چیز داناست

وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهَلْنُمْ مَقْبُوضَةً فَإِنْ
 أَمِنَ بَعْضُكُم بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِي أُؤْتِمِنَ أَمْنَتَهُ وَلْيَتَّقِ
 اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ عِشْمٌ
 قَلْبُهُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ

لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنْ تُبَدُّوا مَا فِي
 أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفَوْهُ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ فَيَعْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ
 وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

عَمَّنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ
 عَمَّنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفِرُّ بَيْنَ
 أَحَدٍ مِّنْ رُّسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا
 وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ

لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا
 مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا
 وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا
 رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ
 لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

و اگر در سفر بودید و نویسنده نیافتید باید گرویی
 بستانید، و اگر کسی از شما دیگری را امین دانست [و
 گرویی نگرفت] باید کسی که امین دانسته شده، امانت
 [دین] او را بازپس دهد و از خداوند [جهان] پروردگارش،
 پروا کند، و شهادت را کتمان نکنید، و هرکس که آن را
 کتمان کند، دلش گنهگار است، و خداوند به آنچه می‌کنید
 داناست

آنچه در آسمانها و زمین است از آن خداوند است، و اگر ما
 فی‌الضمیر خود را آشکار کنید یا پنهان بدارید، خداوند آن
 را با شما محاسبه خواهد کرد، آنگاه هرکس را که بخواهد
 می‌آمرزد و هرکس را که بخواهد به عذاب دچار می‌کند، و
 خداوند بر هر کاری تواناست

پیامبر به آنچه از سوی پروردگارش بر او نازل شده است،
 ایمان آورده است و مؤمنان هم، همگی به خداوند و
 فرشتگانش و کتابهایش و پیامبرانش ایمان آورده‌اند [و
 می‌گویند] بین هیچ‌یک از پیامبران او فرق نمی‌گذاریم، و
 می‌گویند شنیدیم و اطاعت کردیم، پروردگارا آمرزش تو را
 خواهیم و بازگشت به سوی توست

خداوند هیچ‌کس را جز به اندازه توانش تکلیف نمی‌کند،
 هرکس هر چه نیکی کند به سود او و هرچه بدی کند به
 زیان اوست، خدایا اگر [فرمانی را] فراموش یا خطایی
 کردیم بر ما مگیر، پروردگارا بار گرانی بر عهده ما مگذار،
 چنانکه بر عهده پیشینیان ما گذارده‌ای، پروردگارا آنچه تاب
 و توان آن را نداریم بر دوش ما مگذار، ما را ببخش و
 بیامرز و بر ما رحمت‌آور، تو مولای مایی، ما را بر خدا
 نشانسان پیروز گردان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْم

الم الفلاممیم

۱
۴۲

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ

خداوند است آنکه جز او خدایی نیست و زنده پاینده است

۲

نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنْزَلَ
التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ

۳

این کتاب را که همخوان با کتب آسمانی پیشین است به
درستی بر تو نازل کرد و تورات و انجیل را بیشتر
فروفرستاد

مِن قَبْلِ هُدَى لِلنَّاسِ وَأَنْزَلَ الْفُرْقَانَ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ

۴

که راهنمای مردم است، و نیز فرقان را نازل کرد، منکران
آیات الهی، عذابی شدید [در پیش] دارند و خداوند
پیروزمند دادستان است

إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ

۵

هیچ چیز در زمین و در آسمان بر خداوند پوشیده نیست

هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

۶

او کسی است که بدانگونه که خواهد شما را در رحمها
نقشبندی کند، جز او که پیروزمند فرزانه است خدایی
نیست

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ
الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ
فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَبَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا
يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا
بِهِ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ

۷

او کسی است که کتاب را بر تو نازل کرد که بخشی از آن
محکمت است که اساس کتاب است، و بخش دیگر
متشابهات است، اما کج‌دلان، برای فتنه جویی و در طلب
تاویل، پیگیر متشابهات می‌شوند، حال آنکه تاویل آن را جز
خداوند و راسخان در علم که می‌گویند به آن ایمان
آورده‌ایم، همه از پیشگاه خداوند است نمی‌دانند، و جز
خردمندان کسی پند نمی‌گیرد

رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِن لَّدُنكَ
رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ

۸

[می‌گویند] پروردگارا، پس از آنکه هدایتمان کردی، دل‌های
ما را مگردان، و رحمتی از سوی خویش به ما ارزانی دار که
تو بخشنده‌ای

رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَّا رَيْبَ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ
الْمِيعَادَ

۹

پروردگارا تو گردآورنده مردمان در روزی هستی که شکی
در [آمدن] آن نیست، چرا که خداوند خلف وعده نمی‌کند

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ
مِّنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَٰئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ

کافران را اموال و فرزندانشان به هیچ روی از عذاب الهی باز ندارد، و اینان همگی هیزم جهنم‌اند

همانند شیوه آل فرعون و پیشینیان ایشان که آیات ما را دروغ انگاشتند، آنگاه خداوند آنان را به گناهانشان فروگرفت، و خدا سخت کیفر است

كَذَّابٍ ءَالٍ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ

بگو به کافران زودا که به زانو درآیید و [سرانجام] در جهنم گرد آورده شوید و چه بد جایگاهی است

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَتُغْلَبُونَ وَتُحْشَرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ
وَبئْسَ الْمِهَادُ

حقا که در کار و بار دو گروهی که با هم رو در رو شدند مایه عبرتی برای شما بود، گروهی در راه خدا می‌جنگید و دیگری کفر پیشه بود، [کافران مسلمانان را] به چشم خویش دوچندان خویش می‌دیدند، و خداوند هرکس را بخواهد به نصرت خویش یاری می‌دهد، و در این امر دیده‌وران را عبرت است

قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي فِئَتَيْنِ الْتَقَتَا فِئَةٌ تُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ وَأُخْرَىٰ كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُم مِّثْلَيْهِمْ رَأَى الْعَيْنِ وَاللَّهُ
يُؤَيِّدُ بِنَصَرِهِ مَن يَشَاءُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ

عشق به خواستنیها از جمله زنان و فرزندان [پسران] و مال هنگفت اعم از زر و سیم و اسبان نشاندار و چارپایان و کشتزاران، در چشم مردم آراسته شده است، اینها بهره [گذاری] زندگانی دنیاست، و نیک سرانجامی نزد خداوند است

زَيْنَ النَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ
وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ
الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ذَٰلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَآبِ

بگو آیا به بهتر از اینها آگاهتان کنم؟ برای پرهیزگاران نزد پروردگارشان بوستانهایی است که جویباران از فرودست آنها جاری است، جاودانه در آنند و جفتهای پاکیزه دارند و از خشنودی خداوند برخوردارند، و خدا بر [احوال] بندگانش بیناست

قُلْ أُوْنِبْتُكُمْ بِخَيْرٍ مِّنْ ذَٰلِكُمْ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ
جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ
مُّطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ

الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّنَا عَامِنَا فَاعْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا
عَذَابَ النَّارِ

۱۷

الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقَانِتِينَ وَالْمُنْفِقِينَ
وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ

۱۸

شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ
قَابِئًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

۱۹

إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعِيًا بَيْنَهُمْ وَمَنْ
يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

۲۰

فَإِنْ حَاجَّوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ وَقُلْ
لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ أَسْلَمْتُمْ فَإِنْ أَسْلَمُوا
فَقَدْ أَهْتَدُوا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَاللَّهُ بَصِيرٌ
بِالْعِبَادِ

۲۱
۳۴۴

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّكَ بِغَيْرِ
حَقٍّ وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ
فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

۲۲

أُولَئِكَ الَّذِينَ حَبِطَتْ أَعْمَلُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا
لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ

آنان که می‌گویند پروردگارا ما ایمان آورده‌ایم گناهان ما را
بیمارز و ما را از عذاب دوزخ در امان بدار

آنان شکیباییان و راستگویان و فرمانبرداران و بخشندگان و
استغفارگران سحرگاهانند

خداوند که در دادگری استوار است و فرشتگان و عالمان
[راستین] گواهی می‌دهند که خدایی جز او نیست، آری جز
او که پیرومند فرزانه است، خدایی نیست

دین خدایند همانا اسلام است و اهل کتاب پس از آنکه
علم یافتند، از رشک و رقابتی که با هم داشتند، اختلاف
پیشه کردند و هر کس که آیات الهی را انکار کند [بداند
که] خداوند زودشمار است

و اگر با تو مواجه کردند بگو من و هر آن کس که پیرو من
است روی دل به سوی خداوند می‌نهم، و به اهل کتاب و
قوم بی‌کتاب [مشرکان عرب] بگو آیا اسلام می‌آورید؟ اگر
اسلام آوردند، به راستی راهیاب شده‌اند و اگر رویگردان
شدند، همین رساندن پیام بر تو است و خداوند بر [احوال]
بندگان بیناست

به کسانی که آیات الهی را انکار می‌کنند و پیامبران را به
ناحق می‌کشند و دادگستران را به قتل می‌رسانند، از عذابی
دردناک خبر ده

اینان کسانی هستند که اعمالشان در دنیا و آخرت تباه شده
است و یاورانی ندارند

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُدْعَوْنَ إِلَى كِتَابِ اللَّهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِّنْهُمْ وَهُمْ مُّعْرِضُونَ

آیا داستان کسانی را که بهره‌ای از کتاب الهی دارند، ندانسته‌ای که چون برای داوری در میانشان، ایشان را به کتاب الهی [تورات] بازخوانند، آنگاه گروهی از آنان سر برتافته، رویگردان می‌شوند

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَن تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ وَغَرَّهُمْ فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

این از آن است که می‌گویند آتش دوزخ جز چند روز اندک‌شمار به ما نمی‌رسد، و برساخته‌هایشان آنان را در دینشان فریفته کرده است

فَكَيْفَ إِذَا جَمَعْتَهُمْ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

تا اینان در روزی که شکی در فرارسیدن آن نیست و گردشان آوریم و به هرکس جزای کردارش به تمامی داده شود و بر هیچ کس ستم نرود، چه خواهند کرد؟

قُلِ اللَّهُمَّ مَلِكُ الْمَلِكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَن تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّن تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَن تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَن تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

بگو خداوندا، ای فرمانفرمای هستی، به هرکس که خواهی فرمانروایی بخشی و از هرکس که خواهی فرمانروایی بازستانی، و تویی که هرکس را که خواهی گرامی داری و هرکسی را که خواهی خوارکنی، [سررشته] خیر به دست توست، تو بر هر کار توانایی

تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَن تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ

از شب بگاهی و بر روز بیفزایی و از روز بگاهی و بر شب بیفزایی، و زنده را از مرده برآوری و مرده را از زنده، و هرکس را که خواهی بی‌حساب روزی دهی

لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَن تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَنَةً وَيُحَدِّثْكُمْ اللَّهُ نَفْسَهُ ۗ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ

مؤمنان نباید که کافران را -به جای مؤمنان دوست بگیرند، و هرکس چنین کند از [لطف و ولایت] خداوند بی‌بهره است، مگر آنکه از آنان به نوعی تقیه کنید، و خداوند شما را از خویش بر حذر می‌دارد، و بازگشت به سوی خداوند است

قُلْ إِن تُخَفُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ تُبْدُوهُ يُعَلِّمَهُ اللَّهُ وَيَعْلَمَ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

بگو اگر مافی‌الضمیرتان را پنهان بدارید یا آشکار کنید، خداوند آن را می‌داند و آنچه در آسمانها و زمین است [هم] می‌داند، و خداوند بر هر کاری تواناست

يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُّحْضَرًا وَمَا
عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا
وَيُحْذِرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ وَاللَّهُ رَعُوفٌ بِالْعِبَادِ

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ
لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
الْكَافِرِينَ

إِنَّ اللَّهَ أَصْطَفَىٰ ءَادَمَ وَنُوحًا وَعَالَ إِبْرَاهِيمَ وَعَالَ عِمْرَانَ
عَلَى الْعَالَمِينَ

ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي
مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا
وَضَعَتْ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَىٰ وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي
أَعِيدُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا
زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا
رِزْقًا قَالَ يَمْرِئُمُ أَنَّىٰ لَكَ هَذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ

[یاد کنید از] روزی که هرکس هر آنچه از نیکی و بدی کرده
است، حاضر یابد، و آرزو کند که مگر بین او و کار بدش
فرسنگها فاصله باشد، و خداوند شما را از خودش بر حذر
می‌دارد، و خدا به بندگانش رئوف است

بگو اگر خدا را دوست دارید از من پیروی کنید تا خدا نیز
شما را دوست داشته باشد و گناهاتان را ببامزد، و
خداوند آمرزگار مهربان است

بگو از خدا و پیامبر اطاعت کنید، و اگر رویگردان شدند
[بدانند که] خداوند کافران را دوست ندارد

خداوند آدم و نوح و آل ابراهیم و آل عمران را بر جهانیان
برگزید

اینان بعضی زاد و رود بعضی دیگر هستند، و خداوند
شنوای داناست

و چنین بود که همسر عمران گفت پروردگارا من آنچه در
شکم دارم نذر کردم که آزاد از هر قید، دربند خدمت تو
باشد، از من بپذیر که تو شنوای دانایی

و چون فرزندش را بزاد گفت پروردگارا من دختر زاده‌ام – و
خدا بهتر می‌داند که او چه زاده بود – و پسر مانند دختر
نیست، و من او را مریم نام نهادم و او و فرزندانش را از
شر شیطان مطرود به پناه تو می‌آورم

آنگاه پروردگارش او را هرچه نیکتر پذیرفت، و به نیکی
پرورش داد، و زکریا را به سرپرستی او برگماشت، هرگاه
که زکریا در آن غرفه بر او وارد می‌شد می‌دید که نزد او
رزق و روزی‌ای هست [و] می‌گفت ای مریم اینها از کجا
برایت آمده است؟ مریم [در پاسخ] می‌گفت آن از نزد
خداوند است، خدا هرکس را که بخواهد بی‌حساب روزی
می‌بخشد

هَذَاكَ دَعَا زَكْرِيَّا رَبَّهُ ۖ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ

۳۹

فَنَادَتْهُ الْمَلَكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيَىٰ مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ

۴۰

قَالَ رَبِّ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَقَدْ بَلَغَنِيَ الْكِبَرُ وَامْرَأَتِي عَاقِرٌ قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ

۴۱

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً ۗ قَالَ آيَتُكَ إِلَّا نُكَلِّمُ النَّاسَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا رَمَزًا ۗ وَادْكُرْ رَبَّكَ كَثِيرًا وَسَبِّحْ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَرِ

۴۲

۴۶ر

وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَكَةُ يَمْرَيْمُ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ وَطَهَّرَكِ وَاصْطَفَاكِ عَلَىٰ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ

۴۳

يَمْرَيْمُ أَقْنِي لِرَبِّكِ وَأَسْجُدِي وَارْكَعِي مَعَ الرَّاكِعِينَ

۴۴

ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ ۚ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يُلْقُونَ أَقْلَمَهُمْ أَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ

۴۵

إِذْ قَالَتِ الْمَلَكَةُ يَمْرَيْمُ إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ

آنجا بود که زکریا به [درگاه] پروردگارش دعا کرد و گفت پروردگارا به من از نزد خود فرزندی پاک عطا فرما، که تو شنوای دعایی

آنگاه در حالی که در محراب به نماز ایستاده بود، فرشتگان ندایش دادند که خداوند تو را به [فرزندی به نام] یحیی بشارت می‌دهد که گواهی‌دهنده بر [حقانیت] کلمه الله [عیسی بن مریم] و مهتر و خویشتندار [پرهیزنده از زنان] و پیامبری از شایستگان است

گفت پروردگارا چگونه مرا پسری باشد، حال آنکه پیری‌ام بالا گرفته است و همسرم نازاست، گفت بدین‌سان خداوند هرچه را خواهد به انجام رساند

گفت پروردگارا برای من نشانه‌ای قرار ده، گفت نشانه تو این است که سه روز با مردم سخن نگویی مگر به اشاره، و پروردگارت را بسیار یاد کن و شامگاهان و بامدادان او را تسبیح گوی

و یاد کن از آنکه فرشتگان گفتند ای مریم خداوند تو را پذیرفته و پاکیزه داشته و بر زنان جهانیان [هم زمان خویش] برتری داده است

ای مریم پروردگارت را اطاعت کن و سجده‌بر و همراه نمازگزاران نماز بگذار

این از اخبار غیب است که بر تو وحی می‌کنیم و تو آنگاه که قلمها [قرعه]شان را انداختند که کدامیک مریم را سرپرستی کنند، و هنگامی که ستیزه می‌کردند در نزد ایشان نبودی

چنین بود که فرشتگان گفتند ای مریم خداوند تو را به کلمه خویش که نامش عیسی مسیح فرزند مریم است و در دنیا و آخرت آبرومند و از مقربان [الهی] است، بشارت می‌دهد

وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ

او در گهواره [به اعجاز] و در میانسالی [به وحی] با مردم سخن می‌گوید و از شایستگان است

[مریم] گفت پروردگارا چگونه مرا فرزندی باشد، حال آنکه دست هیچ بشری به من نرسیده است، گفت خداوند بدین‌سان هرچه را بخواهد می‌آفریند، [و] چون اراده او به کاری تعلق گرفت، به آن می‌گوید موجود شو، و بی‌درنگ موجود می‌شود

قَالَتْ رَبِّ أُنَّى يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ قَالَ
 كَذَلِكَ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ
 كُن فَيَكُونُ

۴۷

و به او کتاب و حکمت و تورات و انجیل می‌آموزد

وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنجِيلَ

۴۸

و پیامبری است به سوی بنی‌اسرائیل که [با آنان می‌گوید] من از سوی پروردگارتان برای شما معجزه‌ای آورده‌ام، که از گل برای شما چیزی به هیئت پرنده می‌سازم و در آن می‌دمم و آن به اذن الهی پرنده [ی جاندار] می‌شود، و به اذن الهی نایبنا می‌مادرزاد و پیس را بهبود می‌بخشم و مردگان را زنده می‌کنم، و از آنچه می‌خورید و در خانه‌هایتان ذخیره می‌کنید به شما خبر می‌دهم، اگر اهل ایمان باشید در این برای شما مایه آگاهی و عبرت است

وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِّن
 رَبِّكُمْ أَنِّي أَخْلُقُ لَكُمْ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ
 فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُبْرِئُ الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ
 وَأُحْيِي الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُنَبِّئُكُم بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا
 تَدْخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ
 مُّؤْمِنِينَ

۴۹

همچنین گواهی‌دهنده بر [صدق] تورات هستم که پیش روی من است [و برانگیخته شده‌ام] که بعضی از آنچه بر شما حرام بوده است، حلال کنم و معجزه‌ای از سوی پروردگارتان برای شما آورده‌ام، پس از خداوند پروا و از من پیروی کنید

وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْ مِنَ التَّوْرَةِ وَلِأَحِلَّ لَكُمْ بَعْضَ
 الَّذِي هُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَاتَّقُوا
 اللَّهَ وَأَطِيعُوا

۵۰

خداوند پروردگار من و پروردگار شماست، او را بپرستید که راه راست همین است

إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ

۵۱

سپس، هنگامی که عیسی به کفر آنان پی برد، گفت یاوران من در راه خداوند کیستند؟ حواریون گفتند ما یاوران [دین] الهی هستیم، به خداوند ایمان آورده‌ایم و گواه باش که ما فرمانبرداریم

فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَىٰ مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَىٰ
 اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَأَشْهَدُ
 بِأَنَّا مُسْلِمُونَ

۵۲
 حزب ۲۳

رَبَّنَا ءَامَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ

۵۴

وَمَكْرُوا وَمَكَرَ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكْرِينَ

۵۵
۴۷۲

إِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَىٰ إِنِّي مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ إِلَيَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ ۗ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ

۵۶

فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَأَعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِّن نَّاصِرِينَ

۵۷

وَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ ۗ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ

۵۸

ذَٰلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ

۵۹

إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ ءَادَمَ ۗ خَلَقَهُ مِن تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ ۖ كُن فَيَكُونُ

۶۰

الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَلَا تَكُن مِّنَ الْمُمْتَرِينَ

۶۱

فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِن بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنفُسَنَا وَأَنفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَل لَّعْنَتَ اللَّهِ عَلَى الْكٰذِبِينَ

پروردگارا به آنچه نازل کرده‌ای ایمان آوردیم و از پیامبرت پیروی کردیم پس ما را در زمره گواهان بنویس

و [منکران] مکرورزیدند و خداوند هم [در پاسخشان] مکر در میان آورد، و خداوند بهترین مکرانگیزان است

و چنین بود که خداوند فرمود ای عیسی من فراگیرنده [روح] تو و برکشنده‌ات به سوی خویش و رهایی‌دهنده‌ات از [شر] کافرانم و پیروان تو را تا روز قیامت از کافران برتر می‌دارم، سپس بازگشت شما به سوی من است، و در آنچه اختلاف دارید داوری خواهم کرد

آنگاه کافران را در دنیا و آخرت به عذابی شدید دچار می‌کنم، و یاورانی ندارند

ولی کسانی را که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند، پادشاهایشان را به تمامی می‌دهد و خداوند ستمکاران را دوست ندارد

اینها [همه را] از آیات خویش و قرآن حکمت‌آمیز بر تو می‌خوانیم

شان [آفرینش] عیسی برای خداوند همچون شان [آفرینش] آدم است که او را از خاک آفرید، سپس به او گفت موجود شو و بی‌درنگ موجود شد

این حقایق از سوی پروردگار تو است، پس هرگز از دودلان مباش

و هرکس که پس از فرا رسیدن علم [وحی] به تو درباره او [عیسی] با تو محاجه کند بگو بیایید ما پسرانمان و شما پسرانتان، ما زنانمان و شما زانتان، ما خویشان نزدیک و شما خویشان نزدیک خود را بخوانیم، سپس [به درگاه خداوند] تضرع کنیم و بخواهیم که لعنت الهی بر دروغگویان فرود آید

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ وَإِنَّ اللَّهَ
لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

اینها حدیث حق و حقیقت است و خدایی جز خداوند نیست،
و خداوند پیروزمند فرزانه است

۶۳

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ

و اگر رویگردان شدند [بدان که] خداوند از تبهکاران آگاه
است

۶۴

۴۸۲

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ
أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا
بَعْضًا أَرْبَابًا مِّنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا
مُسْلِمُونَ

بگو ای اهل کتاب بیایید بر سر سخنی که بین ما و شما
یکسان است بایستیم که جز خداوند را نپرستیم و برای او
هیچ‌گونه شریکی نیاوریم و هیچ‌کس از ما دیگری را به جای
خداوند، به خدایی برنگیرد و اگر رویگردان شدند، بگویید
شاهد باشید که ما فرمانبرداریم

۶۵

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تُحَاجُّونَ فِي إِبْرَاهِيمَ وَمَا أُنزِلَتْ
التَّوْرَةُ وَالْإِنْجِيلُ إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

ای اهل کتاب چرا در حق ابراهیم مجاجه می‌کنید، حال آنکه
تورات و انجیل پس از او، نازل شده است، آیا اندیشه
نمی‌کنید؟

۶۶

هَآأَنْتُمْ هَآؤِلَآءِ حَآجَجْتُمْ فِيمَا لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ فَلِمَ
تُحَآجُّونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا
تَعْلَمُونَ

بهبوش باشید گیریم که در آنچه به آن علم دارید مجاجه
کردید، اما چرا در آنچه به آن علمی ندارید مجادله می‌کنید؟
و خداوند می‌داند و شما نمی‌دانید

۶۷

مَا كَانَ إِبْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا
مُّسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

ابراهیم نه یهودی بود و نه مسیحی، بلکه پاکدین
فرمانبرداری بود و از مشرکان نبود

۶۸

إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لَلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَذَا النَّبِيُّ
وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ

نزدیک‌ترین مردم به ابراهیم همان کسانی هستند که از او
پیروی کرده‌اند و این پیامبر و مؤمنان، و خداوند سرور
مؤمنان است

۶۹

وَدَّتْ طَّآئِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يُضِلُّونَكُمْ وَمَا
يُضِلُّونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ

گروهی از اهل کتاب خوش دارند که شما را گمراه کنند،
ولی جز خودشان را به گمراهی نمی‌کشند و نمی‌دانند

۷۰

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأَنْتُمْ
تَشْهَدُونَ

ای اهل کتاب چرا آیات الهی را آگاهانه انکار می‌کنید؟

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْبِسُونَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُونَ
الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

ای اهل کتاب چرا دیده و دانسته حق را به باطل می‌آمیزید
و آن را کتمان می‌کنید؟

و گروهی از اهل کتاب گفتند به آنچه بر مؤمنان [مسلمانان]
نازل شده است، در آغاز روز ایمان بیاورید، و در پایان روز
انکارش کنید، شاید [از دین خود] برگردند

وَقَالَتْ طَّائِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ ءَامِنُوا بِالَّذِي أُنزِلَ عَلَيَّ
الَّذِينَ ءَامِنُوا وَجَهَ النَّهَارِ وَكُفِّرُوا ءَاخِرَهُو لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ

۷۲
۴۹۹

و جز به کسی که از دین شما پیروی می‌کند، ایمان نیاورید -
بگو هدایت، هدایت الهی است [و باور مکنید] که به کسی
نظیر آنچه به شما داده شده است داده شود یا [باور مکنید
که بتوانند] در پیشگاه خداوند با شما احتجاج کنند بگو
چنین فضلی در دست خداوند است، به هرکس که بخواهد
می‌بخشد، و خداوند گشایشگر داناست

وَلَا تُؤْمِنُوا إِلَّا لِمَنْ تَبِعَ دِينَكُمْ قُلْ إِنَّ الْهُدَىٰ هُدَىٰ
اللَّهِ أَنْ يُؤْتَىٰ أَحَدٌ مِّثْلَ مَا أُوتِيْتُمْ أَوْ يُحَاجُّكُمْ عِنْدَ
رَبِّكُمْ قُلْ إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ
وَاسِعٌ عَلِيمٌ

۷۳

هرکس را که بخواهد مشمول رحمت خویش می‌گرداند و
خدا دارنده بخشش و بخشایش عظیم است

يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

۷۴

و از اهل کتاب کسی هست که اگر مالی هنگفت به او امانت
دهی، به تو بازخواهد داد، و هم از ایشان کسی هست که
اگر دیناری به او امانت دهی به تو باز نخواهد داد، مگر آنکه
پیوسته بر سرش ایستاده باشی [و باز پس بخواهی]، این از
آن است که می‌گویند قوم بی‌کتاب [عرب] بر ما حقی و
حکمی ندارند و آگاهانه به خداوند دروغ می‌بندند

وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ إِنْ تَأْمَنَهُ بِقِنطَارٍ يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ
وَمِنْهُمْ مَنْ إِنْ تَأْمَنَهُ بِدِينَارٍ لَا يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ إِلَّا مَا دُمْتَ
عَلَيْهِ قَائِمًا ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمِّيَّةِ
سَبِيلٌ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ

۷۵
حزب ۲۴

چنین نیست، بلکه هر کس که به پیمانش وفا کند و
پارسایی‌ورزد [بداند که] خداوند پرهیزگاران را دوست
دارد

بَلَىٰ مَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ وَاتَّقَىٰ فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ

۷۶

کسانی که عهد الهی و سوگندهای خود را به بهای ناچیزی
می‌فروشدند، در آخرت بهره‌ای ندارند و خداوند در روز
قیامت با آنان سخن نمی‌گوید [به نظر رحمت] به سویشان
نمی‌نگرد و پاکیزه‌شان نمی‌دارد و عذاب دردناکی [در پیش]
دارند

إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا
أُولَٰئِكَ لَا خَلْقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا
يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

۷۷

وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلُودُونَ أَلْسِنَتَهُم بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ
مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ
اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ
وَهُمْ يَعْلَمُونَ

و از ایشان گروهی هستند که به تقلید و تحریف کتاب
آسمانی می‌کوشند تا [آنچه از خود می‌بافند] جزو کتاب
آسمانی بشمارید و حال آنکه جزو کتاب آسمانی نیست، و
می‌گویند آنها از سوی خداوند [نازل شده] است و حال آنکه
از سوی خداوند نیست، و آگاهانه به خداوند دروغ می‌بندند

هیچ بشری را نرسد که خداوند به او کتاب و حکمت و نبوت
داده باشد، سپس به مردمان بگوید به جای آنکه بندگان
خداوند باشید، بندگان من باشید، بلکه [باید بگوید] شما
که کتاب آسمانی را آموزش داده و آموزش یافته‌اید، عالمان
ربانی باشید

و به شما دستور ندهد که فرشتگان و پیامبران را به خدایی
برگیرید، آیا پس از آنکه مسلمان گشته‌اید شما را به کفر
فرمان می‌دهد؟

و چنین بود که خداوند از پیامبران پیمان گرفت که چون به
شما کتاب و حکمت بخشیدم، آنگاه پیامبری به سویتان آمد
که گواهی‌دهنده بر [حقانیت] کتب آسمانی شما گردید، بر
شماست که به او ایمان آورید و یاریش دهید، آنگاه فرمود
آیا گردن نهادید و بر این [امر] با من پیمان بستید؟ گفتند
آری گردن نهادیم، فرمود پس هم شما گواهی دهید و هم
من همراه با شما، شاهدم

سپس هر کس که بعد از آن رویگردان شد، [بدانید که]
ایشان از نافرمانانند

آیا دینی جز دین الهی را می‌جویند، حال آنکه هر آن کس که
در آسمانها و زمین است خواه و ناخواه فرمانبردار او
هستند، و به سوی او بازگردانده می‌شوند

مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ
ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ
كُونُوا رَبَّيْنَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ
تَدْرُسُونَ

وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا
أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ
وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ
بِهِ ۖ وَلَتُنصُرُنَّهُ ۚ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ
إِصْرِي ۗ قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا ۚ وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ
الشَّاهِدِينَ

فَمَنْ تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

أَفَعَبِّرَ دِينَ اللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ

قُلْ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ
وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ
وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ
وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ

وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي
الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ

كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ وَشَهِدُوا أَنَّ
الرَّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظَّالِمِينَ

أُولَٰئِكَ جَزَاءُهُمْ أَنْ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ
أَجْمَعِينَ

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
رَّحِيمٌ

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ ثُمَّ أَزْدَادُوا كُفْرًا لَّنْ
تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الضَّالُّونَ

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْ
أَحَدِهِمْ مِّلٌّ أَلَّا تَرْضَىٰ اللَّهُ لَوْ أَوْفَدْتَهُمْ بِهٖ ۗ أُولَٰئِكَ لَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُمْ مِّن نَّاصِرِينَ

۸۵

۸۶

۸۷

۸۸

۸۹

۹۰

۹۱

بگو به خداوند و آنچه بر ما و آنچه بر ابراهیم و اسماعیل و اسحاق و یعقوب و اسباط نازل شده و آنچه به موسی و عیسی و پیامبران از سوی پروردگارشان داده شده، ایمان آورده‌ایم، و بین هیچ‌یک از آنان فرق نمی‌گذاریم و ما فرمانبردار او هستیم

و هر کس که دینی غیر از اسلام برگزیند، هرگز از او پذیرفته نمی‌شود و او در آخرت از زیانکاران است

چگونه خداوند قومی را هدایت کند که بعد از ایمانشان و پس از اینکه شهادت داده‌اند که پیامبر [اسلام] بر حق است و روشنگریهایی برای آنان آمده است، کافر شدند، و خداوند قوم ستمکار را هدایت نمی‌کند

جزای اینان آن است که لعنت الهی و لعنت فرشتگان و مردم همگی بر آنان است

جاودانه در دوزخ‌اند، و از عذابشان کاسته نمی‌شود و به آنان مهلت داده نمی‌شود

مگر کسانی که پس از آن، توبه و درستکاری کردند که خداوند آمرزگار مهربان است

کسانی که پس از ایمانشان کفرورزیدند، سپس بر کفر خود افزودند، هرگز توبه‌شان پذیرفته نمی‌شود و اینان گمراهند

کسانی که کفرورزیده‌اند و در حال کفر مرده‌اند، اگر به اندازه روی زمین، طلا فدیہ دهند از ایشان پذیرفته نمی‌شود، اینان عذابی دردناک [در پیش] دارند و یاورانی ندارند

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ

كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حِلالًا لِبَنِي إِسْرَائِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَائِيلُ عَلَى نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرَةُ قُلْ فَأْتُوا بِالتَّوْرَةِ فَاتْلُوهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

فَمَنْ أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

قُلْ صَدَقَ اللَّهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ

فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَّقَامُ إِبْرَاهِيمَ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ ءَامِنًا وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ

قُلْ يَٰأَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا تَعْمَلُونَ

قُلْ يَٰأَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ ءَامَنَ تَبِعُونَهَا عِوَجًا وَأَنْتُمْ شُهَدَاءُ وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

يَٰأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنْ تُطِيعُوا فَرِيقًا مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كَافِرِينَ

هرگز به نیکی دست نیابید مگر آنکه از آنچه دوست دارید [و عزیز می‌شمارید] ببخشید، و هر آنچه ببخشید خداوند از آن آگاه است

همه خوردنیها برای بنی اسرائیل حلال بود، مگر آنچه یعقوب پیش از نزول تورات بر خود حرام کرده بود، بگو اگر راست می‌گویید [و سخن مرا باور ندارید] تورات را بیاورید و بخوانید

سپس هر آن کس که بعد از آن، بر خداوند دروغ بزند، از ستمکاران است

بگو خداوند راست گفته است، از این روی از آیین ابراهیم که پاکدین بود و از مشرکان نبود، پیروی کنید

نخستین خانه‌ای که برای [عبادت] مردمان نهاده شد، آن است که در مکه [بنا شده] است و مبارک و رهنمای جهانیان است

در آن شگفتیهای آشکار از جمله مقام ابراهیم است، و هر کس که وارد آن شود در امان است، و خدای را بر مردم، حج خانه [ی کعبه] مقرر است، برای کسی که بدان راه تواند برد، و هر کس که کفر [و انکار] ورزد [بداند] که خداوند از جهانیان بی‌نیاز است

بگو ای اهل کتاب چرا آیات الهی را انکار می‌کنید، در حالی که خداوند شاهد [و ناظر] کردار شماست

بگو ای اهل کتاب چرا مؤمنان را از راه خداوند باز می‌دارید و آن را آگاهانه [و به ناحق] ناهموار و ناهنجار می‌شمارید، و خداوند از کار و کردار شما غافل نیست

ای مؤمنان اگر از گروهی از اهل کتاب اطاعت کنید، شما را بعد از ایمانتان به کفر برمی‌گردانند

وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ آيَاتُ اللَّهِ
وَفِيكُمْ رَسُولُهُ ۗ وَمَنْ يَعْتَصِم بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَىٰ
صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ ۚ وَلَا تَمُوتُنَّ
إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ

وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا ۚ وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ
اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ
فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِّنَ
النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِّنْهَا ۚ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ ۚ
لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

وَلَتَكُن مِّنكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ
بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ ۚ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا
جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ ۚ وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ فَأَمَّا الَّذِينَ أُسَوِّدَتْ
وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا
كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

وَأَمَّا الَّذِينَ أَبْيَضَتْ وُجُوهُهُمْ فَفِي رَحْمَةِ اللَّهِ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ ۗ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ
ظُلْمًا لِّلْعَالَمِينَ

و چگونه کفرورزید حال آنکه آیات الهی بر شما خوانده
می‌شود و رسول خدا در میان شماست، و هر کس به
خداوند پناه برد، به راه راست رهنمون شده است

ای مؤمنان از خداوند چنانکه سزاوار پروای اوست، پروا
کنید و جز در مسلمانی نمیرید

و همگی به رشته الهی درآویزید و پراکنده نشوید، و نعمت
خداوند را بر خود یاد کنید که دشمنان همدیگر بودید و او
میان دلهای شما الفت داد و به نعمت او با هم دوست
شدید، و بر لبه پرتگاه آتش بودید و او بازتان رهاند،
خداوند بدین‌سان آیات خویش را برای شما به روشنی بیان
می‌دارد تا هدایت یابید

و باید از میان شما گروهی باشند دعوتگر به خیر که به نیکی
فرمان دهند و از ناشایستی بازدارند و اینان رستگارانند

و همانند کسانی نباشید که پس از آنکه روشنگریها
فراراهشان آمد، پراکنده شدند و اختلاف یافتند، و اینان
عذابی سهمگین [در پیش] دارند

روزی که چهره‌هایی سفید و چهره‌هایی سیاه شود، آنگاه [به]
سیاه‌رویان [گویند] آیا بعد از ایمانتان روی به کفر آورده
بودید؟ پس عذاب را به خاطر کفری که ورزیده بودید
بچشید

و اما سپیدرویان در بهشت رحمت الهی جاویدانند

این آیات الهی است که به راستی و درستی بر تو می‌خوانیم
و خداوند ستمی بر جهانیان نمی‌پسندد

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ
الْأُمُورُ

۱۱۰
۵۳ر

كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ ءَامَنَ أَهْلُ
الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِّنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمْ
الْفَالْسِقُونَ

۱۱۱

لَنْ يَضُرَّكُمْ إِلَّا أَذَىٌ وَإِنْ يُقْتَلُوكُمْ يُؤَلِّفُكُمْ الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا
يُنصَرُونَ

۱۱۲

ضَرَبْتَ عَلَيْهِمُ الدِّلَّةَ أَيْنَ مَا تَقِفُوا إِلَّا بِجَبَلٍ مِّنَ اللَّهِ
وَحَبَلٍ مِّنَ النَّاسِ وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَضَرَبْتَ
عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةَ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ
اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا
يَعْتَدُونَ

۱۱۳
حزب ۲۶

لَيْسُوا سَوَاءً مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتَّبِعُونَ آيَاتِ
اللَّهِ ءَأَنَاءَ اللَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ

۱۱۴

يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ
عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَأُولَٰئِكَ مِنَ
الصَّالِحِينَ

۱۱۵

وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ

آنچه در آسمانها و در زمین است از آن خداست و کارها به
خداوند بازمی‌گردد

شما بهترین امتی هستید که برای مردمان پدید آمده‌اند، که
به نیکی فرمان می‌دهید و از ناشایستی باز می‌دارید و به
خداوند ایمان دارید، و اگر اهل کتاب ایمان آورده بودند
برایشان بهتر بود، از آنان بعضی مؤمن و بسیاری نافرمانند

به شما جز آزاری اندک، زبانی نمی‌رسانند، و اگر آهنگ
کارزار با شما کنند به شما پشت می‌کنند، و یاری نمی‌یابند

هر جا که یافته شوند، دچار خواری‌اند، مگر آنکه به پناه امان
خدا و زینهار مردم [مسلمان] روند، و سزاوار خشم الهی
شدند و دچار ناداری گردیدند، این از آن بود که آیات الهی
را انکار می‌کردند و پیامبران را به ناحق می‌کشتند، و از آن
بود که سرکشی کردند و از حد درگذشتند

آنان یکسان و همسان نیستند، از اهل کتاب گروهی درست
کردارند که آیات الهی را در دل شب می‌خوانند و سر به
سجده می‌نهند

به خداوند و روز بازپسین ایمان می‌آورند و به نیکی فرمان
می‌دهند و از ناشایستی بازمی‌دارند و به نیکوکاری
می‌شتابند و اینان از شایستگانند

و هر کار خیری که انجام دهند هرگز بدون پاداش و سپاس
نخواهند ماند، و خداوند از پرهیزگاران آگاه است

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ
مِنَ اللَّهِ شَيْئًا ۖ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ

کافران را اموال و فرزندانشان به هیچ روی از عذاب الهی باز ندارد، و اینان دوزخی‌اند و جاودانه در آتند

۱۱۷

مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا
صِرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ فَأَهْلَكَتُهُ ۗ وَمَا
ظَلَمَهُمُ اللَّهُ ۖ وَلَكِنْ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

داستان آنچه در زندگانی دنیا می‌بخشند، همچون داستان بادی است که سرمای سوزانی در بردارد و به کشتزار کسانی که در حق خویش ستم کرده‌اند، بزند و آن را نابود سازد، و خداوند به آنان ستم نکرد بلکه خود بر خویشتن ستم کردند

۱۱۸

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بَطَانَةً مِّن دُونِكُمْ لَا
يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ
أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ
الْآيَاتِ ۖ إِن كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ

ای مؤمنان از غیر خودتان کسانی را به همدلی نگیرید که از هیچ ناپکاری در حق شما فروگذار نکنند و به رنج و محنت افتادن شما را خوش دارند و دشمنی از لحن و سخنشان آشکار شده است و آنچه دلهاشان پنهان می‌دارد، بدتر است، آری اگر اندیشه کنید آیات خویش را به روشنی برایتان بیان کرده‌ایم

۱۱۹

هَٰئَنتُمْ أَوْلَاءِ تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ
بِالْكِتَابِ كُلِّهِ ۗ وَإِذَا لَقُوكُمْ قَالُوا ءَامَنَّا وَإِذَا خَلَوْا عَضُوا
عَلَيْكُمْ بِالْأَنَامِلِ ۖ مِنَ الْغَيْظِ ۗ قُلْ مُوتُوا بِغَيْظِكُمْ ۖ إِنَّ
اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

شمايید که آنها را دوست دارید ولی آنان شما را دوست ندارند، و شما به همه کتابهای آسمانی ایمان دارید، و چون با شما رو در رو شوند، گویند ایمان آورده‌ایم و چون تنها شوند، سرانگشتان خویش را از غیظ شما به دندان می‌گزند، بگو به غیظ خویش بمیرید، خداوند از راز دلهای آگاه است

۱۲۰

إِن تَمَسَّكُمْ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَإِن تُصِبْكُمْ سَيِّئَةٌ
يَفْرَحُوا بِهَا ۖ وَإِن تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ
شَيْئًا ۖ إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ

اگر به شما خیری برسد ایشان را اندوهگین کند و اگر به شما بدی و ناخوشی رسد، از آن شاد می‌شوند، و اگر شکیبایی و پارسایی، بدسگالی آنان شما را زیانی نرساند، که خداوند به کار و کردار آنان چیره است

۱۲۱
۵۴ر

وَإِذْ غَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ مَقْعِدًا لِلْقِتَالِ
وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

و یاد آر آنگاه که [در جنگ احد] بامدادان از خانهات بیرون شدی و [یکایک] مؤمنان را در مواضعی برای کارزار می‌گمردی و خداوند شنوای داناست

إِذْ هَمَّتْ طَّائِفَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا وَاللَّهُ وَلِيهُمَا ۗ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

۱۲۳

وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ ۖ فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

۱۲۴

إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُمِدَّكُمْ رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ آلَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُنزَلِينَ

۱۲۵

بَلَىٰ إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُمْ مِنْ فُورِهِمْ هَذَا يُمِدَّكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آلَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ

۱۲۶

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُمْ بِهِ ۗ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ

۱۲۷

لِيَقْطَعَ طَرَفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ يَكْبِتَهُمْ فَيَنْقَلِبُوا خَائِبِينَ

۱۲۸

لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبَهُمْ فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ

۱۲۹

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

۱۳۰

۵۵ر

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُم مِّنْ بَيْنِكُمْ أَعْطَاكُمْ اللَّهُ غِنًى ۖ فَاتَّقُوا اللَّهَ ۗ وَاللَّهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

۱۳۱

وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ

۱۳۲

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

یاد آر از هنگامی که دو گروه از شما خواستند هراسی به دل خود راه دهند، و حال آنکه خداوند یاور آنان بود، و مؤمنان باید که بر خداوند توکل کنند

و خداوند شما را در حالی که ناتوان بودید در [جنگ] بدر یاری داد، پس از خداوند پروا کنید مگر سپاس او را به جای آورید

آنگاه که به مؤمنان گفتی آیا شما را کفایت نمی‌کند که پروردگارتان به سه هزار فرشته که [از آسمان] فرو فرستاده یاری‌تان دهد؟

آری اگر شکیبایی و پارسایی کنید و آنان [دشمنان] همین‌گونه شتابان بر سر شما فرود آیند، پروردگارتان شما را با [فرستادن] پنج‌هزار فرشته نشانگذار یاری می‌دهد

و خداوند آن را جز مژده‌ای برای شما نکرد و تا دلهایتان به آن آرام گیرد، و پیروزی جز از سوی خداوند پیروزمند فرزانه نیست

تا بخشی از کافران را براندازد یا تارومار کند، تا نومیدانه بازگردند

اختیار این کار با تو نیست، چه [خداوند] از آنان درگذرد، چه عذابشان کند، چرا که ستمکارند

و آنچه در آسمانها و در زمین است از آن خداوند است، هر که را که خواهد می‌آمزد و هر که را که خواهد عذاب می‌کند و خداوند آمرزگار مهربان است

ای مؤمنان ربا را چندین و چند برابر مخورید و از خداوند پروا کنید تا رستگار شوید

و از آتشی بترسید که برای کافران آماده شده است

و از خداوند و پیامبر اطاعت کنید باشد که مشمول رحمت شوید

وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ
وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ

۱۳۴

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكُظُمِينَ الْعَظِيمِ
وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ ۗ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

۱۳۵

وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ
فَأَسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَن يَغْفِرِ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ
يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ

۱۳۶

أُولَٰئِكَ جَزَاؤُهُمْ مَّغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَجَنَّتْ تَجْرِي مِن
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَنِعْمَ أَجْرُ الْعَمَلِينَ

۱۳۷

قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ

۱۳۸

هَذَا بَيَانٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ

۱۳۹

وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ إِن كُنْتُم مُّؤْمِنِينَ

۱۴۰

إِن يَمَسَّكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهُ ۗ وَتِلْكَ
الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا
وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ ۗ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ

و برای نیل به آموزش پروردگارتان و بهشتی که پهنای آن
همچند پهنای آسمانها و زمین است و برای پرهیزگاران آماده
شده است، بشتابید

کسانی که در راحت و رنج انفاق می‌کنند و خشم خود را فرو
می‌خورند و از مردمان در می‌گذرند و خداوند نیکوکاران را
دوست دارد

و کسانی که چون کار ناشایستی کردند یا بر خویشتن ستم
روا داشتند خدای را یاد کنند و برای گناهانشان آموزش
خواهند - و چه کسی جز خداوند گناهان را می‌آمرزدو آنان
که آگاهانه در کارهای [ناروایی] که کرده‌اند پافشاری و
پیگیری نکرده‌اند

پادش اینان آموزش پروردگارشان و بوستانهایی است که
از فرودست آن جویباران جاری است و جاودانه در آند و
پادش نیکوکاران چه خوب است

پیش از شما سنتهایی بوده و گذشته است، در زمین سیر و
سفر کنید و سرانجام دروغ انگاران را بنگرید

این بیانگر [عبرتها] برای مردم و راهنما و پندآموز
پرهیزگاران است

و سستی نورزید و اندوهگین نباشید چرا که شما اگر مؤمن
باشید، برترید

اگر آسیبی به شما رسیده باشد، به آن قوم [حریفان شما]
نیز آسیبی همانند آن رسیده است، و این روزگار را [برای
عبرت] در میان مردم می‌گردانیم، و تا خداوند مؤمنان را
معلوم بدارد و از شما گواهی بگیرد و خدا ستمکاران را
دوست ندارد

وَلِيْمَحِصَ اللّٰهُ الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا وَيَمْحَقَ الْكٰفِرِيْنَ

و تا خداوند مؤمنان را [کامل عیار سازد و] بپالاید و کافران را نیست و ناچیز گرداند

اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تَدْخُلُوْا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللّٰهُ الَّذِيْنَ جَاهَدُوْا مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الصّٰبِرِيْنَ

آیا گمان برده‌اید که به بهشت می‌روید حال آنکه خداوند هنوز جهادگران و شکیبایان شما را معلوم نداشته است؟

وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ مِنْ قَبْلِ اَنْ تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَاَيْتُمُوْهُ وَاَنْتُمْ تَنْظُرُوْنَ

و پیش از رویاروی شدن با مرگ، آرزوی شهادت داشتید، سرانجام آن [معرکه جنگ] را دیدید و به آن می‌نگرید

وَمَا مُحَمَّدٌ اِلَّا رَسُوْلٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهٖ الرُّسُلُ اَفَاِيْنَ مَاتَ اَوْ قُتِلَ اَنْقَلَبْتُمْ عَلٰٓى اَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلٰٓى عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ اللّٰهَ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللّٰهُ الشّٰكِرِيْنَ

و محمد جز پیامبری نیست که پیش از او هم پیامبرانی بوده‌اند، آیا اگر او بمیرد یا کشته شود [از پیروی او و عقیده خود] باز می‌گردید؟ و هرکس که [از عقیده خود] بازگردد [بداند که] هرگز به خداوند زبانی نمی‌رساند، و زودا که خداوند سپاسگزاران را پاداش دهد

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ اَنْ تَمُوْتَ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ كِتٰبًا مُّوَجَّلًا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهٖ مِنْهَا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْاٰخِرَةِ نُؤْتِهٖ مِنْهَا وَسَنَجْزِي الشّٰكِرِيْنَ

و هیچ کس جز به اذن الهی نمی‌میرد که این سرنوشتی زماندار است، و هرکس پاداش دنیوی بخواهد، چنین پاداشی به او می‌بخشیم، و هرکس جزای اخروی بخواهد، چنان پاداشی به او خواهیم داد و زودا که خداوند سپاسگزاران را پاداش دهد

وَكَايْنٍ مِّنْ نَّبِيٍّ قَتَلَ مَعَهُ رَبِّيْونَ كَثِيْرًا فَمَا وَهَنُوْا لِمَا اَصَابَهُمْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَمَا ضَعُفُوْا وَمَا اسْتَكٰنُوْا وَاللّٰهُ يُحِبُّ الصّٰبِرِيْنَ

و چه بسیار پیامبرانی که همراه ایشان توده‌های انبوه نبرد کردند و از هر رنجی که در راه خدا دیدند نه سستی‌ورزیدند و نه ضعف و زبونی نشان دادند، و خداوند شکیبایان را دوست دارد

وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ اِلَّا اَنْ قَالُوْا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوْبَنَا وَاِسْرَافَنَا فِيْ اَمْرِنَا وَثَبَّتْ اَقْدَامَنَا وَاَنْصُرْنَا عَلٰٓى الْقَوْمِ الْكٰفِرِيْنَ

و سخن ایشان جز این نبود که گفتند پروردگارا گناهان ما و گزافکاریمان را در کارمان بیامرز و گامهای ما را استوار بدار و ما را بر خدانشناسان پیروز گردان

فَعَاثَلَهُمْ اللّٰهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحُسْنَ ثَوَابِ الْاٰخِرَةِ وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِيْنَ

آنگاه خداوند به آنان پاداش دنیوی و پاداش نیک اخروی عطا کرد، و خداوند نیکوکاران را دوست دارد

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا يَرُدُّوكُمْ
عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ

۱۵۰ بَلِ اللَّهُ مَوْلَاكُمْ ۖ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ

آری خداوند مولای شماست و همو بهترین یاور است

سَأَلْتَنِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ بِمَا أَشْرَكُوا بِاللَّهِ
مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا ۖ وَمَأْوَاهُمُ النَّارُ وَبِئْسَ مَثْوَى
الظَّالِمِينَ

زودا که در دل کافران به خاطر شرک ورزیدنشان به خدا که
هیچ‌گونه حجت و برهانی بر آن نفرستاده است، هراس
افکنیم و سرا و سرانجام آنان دوزخ است و جایگاه
ستمکاران چه بد است

وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ ۖ إِذْ تَحُسُّونَهُم بِإِذْنِهِ ۖ حَتَّىٰ
إِذَا فَشِلْتُمْ وَتَنَزَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِمَّنْ بَعْدَ مَا
أَرْسَلَكُمْ مَّا تُحِبُّونَ مِنْكُمْ مَّنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَّنْ
يُرِيدُ الْآخِرَةَ ۖ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ ۖ وَلَقَدْ عَفَا
عَنْكُمْ ۗ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ

و آنگاه که به اذن الهی آنان را تارومار می‌کردید، خداوند
وعدۀ خویش را به شما تحقق بخشید، تا آنجا که بد دل
شدید و پس از آنکه خواسته‌ها و خواستنیها را به شما
نمایاند، بگو-مگو در کار آوردید و سرکشی پیشه کردید، چه
گروهی از شما دنیا را می‌طلبد و گروهی از شما آخرت را،
سپس شما را از آنان منصرف کرد تا شما را [در بوته
امتحان] بیازماید، و سرانجام از شما درگذشت، و خداوند بر
مؤمنان بخشش و بخشایش دارد

إِذْ تُصْعِدُونَ وَلَا تَلْوُونَ عَلَىٰ أَحَدٍ ۖ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِي
أُخْرَاكُمْ فَأَتَابَكُمْ غَمًّا بِغَمِّ لِكَيْلَا تَحْزَنُوا عَلَىٰ مَا
فَاتَكُمْ ۖ وَلَا مَا أَصَابَكُمْ ۗ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

یاد آورید آنگاه که راه خویش در پیش گرفته، و پروای
هیچ‌کس را نداشتید و پیامبر در دنبال شما، شما را فرا
می‌خواند، و بدین‌سان غم و محتنی نصیب شما کرد، تا
سرانجام بر آنچه از دستتان رفت یا بر سرتان آمد، اندوهی
نخورید، و خداوند به کار و کردار شما آگاه است

ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِّنْ بَعْدِ الْغَمِّ أَمَنَةً نُّعَاسًا يَغْشَى طَافِيَةً مِّنْكُمْ وَطَافِيَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ هَل لَّنَا مِنَ الْأَمْرِ مِن شَيْءٍ قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ يُخْفُونَ فِي أَنفُسِهِم مَّا لَا يُبْدُونَ لَكَ يَقُولُونَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَّا قُتِلْنَا هَاهُنَا قُلْ لَوْ كُنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَى مَضَاجِعِهِمْ وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَلِيُمَحِّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

۳۰
آل عمران
۱۵۴
/۲۰۰

إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ

۱۵۵

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُرَى لَوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَلِكَ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

۱۵۶
۵۸۰

وَلَيْن قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ مُتْتَمَّ لِمَعْفِرَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَحْمَةٍ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ

۱۵۷

سپس، پس از آن غم و محنت، آرامشی [به صورت] خوابی سبک بر شما نازل کرد که گروهی از شما را فراگرفت، و گروهی دیگر هم بودند که فقط در غم جان خویش بودند و اندیشه‌های ناسزاواری درباره خداوند داشتند که همچون پندارهای جاهلیت بود، می‌گفتند آیا ما را در این کار اختیاری هست؟ بگو سررشته همه کارها به دست خداوند است، و در دل خویش چیزهایی می‌نهفتند که بر تو آشکار نمی‌کردند، می‌گفتند اگر ما را در این کار اختیاری بود، در اینجا کشته نمی‌شدیم، بگو اگر در خانه‌های خویش هم بودید، کسانی که کشته شدن در سرنوشتشان نوشته شده بود، [با پای خویش] به قتلگاه خویش رهسپار می‌شدند، تا بدین‌سان خداوند نیت شما را بیازماید، و آنچه در دل دارید بیالاید، و خداوند به راز دلها آگاه است

کسانی از شما که روز برخورد دو گروه [غزوه احد] پشت کردند، شیطان به خاطر بعضی از کار و کردارشان آنان را به لغزش کشاند، و خداوند از آنان درگذشت، چرا که خداوند آمرزگار بردبار است

ای مؤمنان مانند کسانی نباشید که کفرورزیدند و در حق دوستانشان هنگامی که به راه افتادند یا جهادگر شدند، گفتند اگر نزد ما می‌ماندند نمی‌مردند و کشته نمی‌شدند، تا خداوند اینچنین این [پندار] را مایه حسرت در دلشان قرار دهد، و خداست که زنده نگه می‌دارد و می‌میراند، و خدا به آنچه می‌کنید بیناست

و اگر در راه خدا کشته شوید، یا درگذرید، آمرزش و رحمتی از خدا بهتر است از آنچه آنان می‌اندوزند

وَلَيْنَ مُتَمِّمٌ أَوْ قُتِلْتُمْ لَإِلَى اللَّهِ تُحْشَرُونَ

و اگر درگذرید یا کشته شوید، سرانجام به نزد خداوند محشور می‌گردید

فَبِمَا رَحْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ لِنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ
 الْقَلْبِ لَأَنْفَضُوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ
 وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ
 يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ

۱۵۹

به لطف رحمت الهی با آنان نرمخویی کردی، و اگر درشت‌خوی
 سختدل بودی بی‌شک از پیرامون تو پراکنده می‌شدند، پس
 از ایشان درگذر و برایشان آمرزش بخواه و در [این] کار با
 آنان مشورت کن، و چون عزمت را جزم کردی بر خداوند
 توکل کن، که خدا اهل توکل را دوست دارد

إِن يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِن يَخْذَلْكُمْ فَمَن
 ذَا الَّذِي يَنْصُرْكُم مِّنْ بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
 الْمُؤْمِنُونَ

۱۶۰

اگر خداوند شما را یاری دهد، کسی بر شما پیروز نخواهد
 شد، و اگر شما را فروگذارد، کیست که شما را پس از او
 یاری دهد، و مؤمنان باید که تنها بر خداوند توکل کنند

وَمَا كَانَ لِنَبِيِّ أَنْ يَعْلَمَ مَن يَغُلُّ وَمَن يَغُلُّ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ
 الْقِيَامَةِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

۱۶۱

و هیچ پیامبری را نمی‌سزد که خیانت روا دارد و هرکس
 خیانت‌ورزد، روز قیامت، وبال خیانتش را همراه آورد، آنگاه
 به هرکس جزای کار و کردارش به تمامی داده شود و بر
 آنان ستم نرود

أَفَمَن أَتَّبَعَ رِضْوَانَ اللَّهِ كَمَن بَاءَ بِسَخَطٍ مِّنَ اللَّهِ وَمَا وَهَّ
 جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

۱۶۲

آیا کسی که جویای خشنودی الهی است همانند کسی است
 که سزاوار خشم الهی شده است؟ که سرا و سرانجامش
 جهنم است و چه بد سرانجامی است

هُم دَرَجَاتٌ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ

۱۶۳

آنان را در نزد خداوند درجات [متفاوت] است و خداوند به
 آنچه می‌کنند بیناست

لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ
 أَنفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ
 الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِن كَانُوا مِن قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

۱۶۴

خداوند بر مؤمنان منت نهاد [و نعمت داد] که پیامبری از
 میان خودشان برانگیخت که آیات او را بر آنان می‌خواند و
 پاکیزه‌شان می‌دارد و به آنان کتاب و حکمت می‌آموزد، در
 حالی که در گذشته در گمراهی آشکاری بودند

أَوْلَمَّا أَصَبَتْكُمْ مُّصِيبَةٌ قَدْ أَصَبْتُمْ مِثْلَهَا قُلْتُمْ أَنَّى
 هَذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنفُسِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
 قَدِيرٌ

۱۶۵

آیا هنگامی که به شما مصیبتی رسید که دو چندان آن را
 [بر دشمنان خود] وارد آورده بودید، می‌گویید این از
 کجاست؟ بگو این از سوی خودتان است [و] خداوند بر هر
 کاری تواناست

وَمَا أَصَابَكُمْ يَوْمَ التَّقِي الْجَمْعَانِ فَيَاذَنِ اللَّهُ وَلِيَعْلَمَ
الْمُؤْمِنِينَ

و آنچه در روز برخورد دو گروه [غزوه احد] به شما رسید،
به اذن الهی بود، تا مؤمنان را معلوم بدارد

همچنین منافقان را، که چون به آنان گفته شد بیایید در راه
خدا کارزار کنید یا به دفاع برخیزید، گفتند اگر می‌دانستیم
جنگی خواهد بود، حتما از شما پیروی می‌کردیم، اینان در
چنین روزی به کفر نزدیک‌تر بودند تا به ایمان، به زبان
چیزی می‌گویند که در دل‌هایشان نیست و خداوند به آنچه
نهان می‌دارند، داناتر است

اینان [کسانی هستند] که خود از جهاد تن زدند و در حق
دوستانشان گفتند اگر از ما پیروی می‌کردند کشته
نمی‌شدند، بگو اگر راست می‌گویند مرگ را از خودتان باز
بدارید

و کسانی را که در راه خدا کشته شده‌اند، مرده میندار،
بلکه اینان زنده‌اند و در نزد پروردگارشان روزی دارند

از آنچه خداوند از لطف خویش به آنان بخشیده شادمانند، و
از احوال کسانی که به دنبالند و هنوز به آنان نپیوسته‌اند
خوشوقتند، چرا که نه بیمی بر آنهاست و نه اندوهگین
می‌شوند

و به نعمت و بخشش الهی شادمانند و به اینکه خداوند
پاداش مؤمنان را تباه نمی‌گرداند

کسانی که پس از آنکه به آنان رنج و آسیب رسید به حکم
خداوند و پیامبر گردن نهادند برای نیکوکاران و
پرهیزگاران نشان پاداشی بزرگ [مقرر گردیده] است

همان کسانی که چون بعضی به ایشان گفتند که مردمان
[مشرکان مکه] در برابر شما گرد آمده‌اند از آنان بترسید
[به جای ترس و بددلی، این کار] بر ایمانشان افزود و گفتند
خداوند ما را بس و چه نیکوکار ساز است

۱۶۷

وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُوا وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ
اللَّهِ أَوْ ادْفَعُوا قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَاتَّبَعْنَاكُمْ هُمْ
لِلْكَفْرِ يَوْمَئِذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ مَا
لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ

۱۶۸

الَّذِينَ قَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ أَطَاعُونَا مَا قُتِلُوا قُلْ
فَادْرَعُوا عَن أَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

۱۶۹

وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أحيَاءٌ
عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرَزَقُونَ

۱۷۰

فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ
لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِّنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُونَ

۱۷۱
حزب ۲۹

يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةِ مِّنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ
أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ

۱۷۲
۵۹ر

الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ
لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا أَجْرٌ عَظِيمٌ

۱۷۳

الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ
فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ

فَأَنْقَلِبُوا بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَّمْ يَمَسَّهُمْ سُوءٌ
وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ

۱۷۵

إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ
وَخَافُوا إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ

۱۷۶

وَلَا يَحْزَنكَ الَّذِينَ يُسْرِعُونَ فِي الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَن يَضُرُّوا
اللَّهَ شَيْئًا يُرِيدُ اللَّهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حِزًّا فِي الْآخِرَةِ وَلَهُمْ
عَذَابٌ عَظِيمٌ

۱۷۷

إِنَّ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَن يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

۱۷۸

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا نُمَلِّ لَهُمْ خَيْرًا لِّأَنْفُسِهِمْ
إِنَّمَا نُمَلِّ لَهُمْ لِيَزْدَادُوا إِثْمًا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ

۱۷۹

مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّىٰ يَمِيزَ
الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ عَلَى
الْغَيْبِ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِيٰ مِن رُّسُلِهِ مَن يَشَاءُ فَآمِنُوا
بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَإِن تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ

۱۸۰

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ
هُوَ خَيْرًا لَهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخَلُوا بِهِ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَاللَّهُ مِيرَاثُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

آنگاه به فضل و نعمت الهی باز گشتند و آسیبی به آنان
نرسید و همچنان جویای خشنودی الهی بودند و خداوند
دارای بخشش و بخشایش بیکران است

آن شیطان است که دستدارانش را می‌ترساند، اگر مؤمنید
از آنان ترسید و از من بترسید

و کسانی که در کفر می‌کوشند، تو را اندوهگین نکنند، اینان
هرگز زبانی به خداوند نمی‌رسانند، خدا می‌خواهد که
نصبی برای آنان در آخرت نگذارد، و عذابی سهمگین [در
پیش] دارند

کسانی که کفر را به بهای ایمان خریدند هرگز به خداوند
زبانی نمی‌رسانند و عذابی دردناک خواهند داشت

و کافران هرگز مپندارند که چون مهلتشان می‌دهیم به سود
آنان است، تنها [از آن روی] به آنان مهلت [و میدان]
می‌دهیم که تا سرانجام بر گناهان خویش بیفزایند و عذاب
خفت‌باری [در کمین] دارند

خداوند نمی‌خواهد مؤمنان را به حالی که شما دارید رها
کند، مگر آنکه پاک را از پلید جدا کند، و خداوند نمی‌خواهد
شما را از غیب آگاه سازد، ولی هرکس را که بخواهد از
پیامبرانش بر می‌گزیند، پس به خداوند و پیامبرانش ایمان
بیاورید، و اگر ایمان بیاورید و پرهیزگاری کنید، پاداش
بزرگی خواهید داشت

و کسانی که در بخشیدن از آنچه خدا از فضل خویش به
آنان بخشیده، بخل می‌ورزند مپندارند که این کار به
سودشان است، بلکه آن به زیان آنهاست، زودا که مایه
بخلشان در روز قیامت [همچون طوق لعنت] گردگیرشان
شود، و میراث آسمانها و زمین از آن خداوند است، و خدا به
آنچه می‌کنید آگاه است

لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَنَقُولُ ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ

آری خداوند سخن کسانی را که گفتند خدا فقیر است و ما بییم که توانگریم، شنید، سخنشان را و نیز [گناهشان را] که پیامبران را به ناحق کشته‌اند، باز می‌نویسیم و می‌گوییم عذاب آتش دوزخ را بچشید

ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَامٍ لِلْعَبِيدِ

این به خاطر کار و کردار پیشین شماست و [گر نه] خداوند هرگز در حق بندگان ستمگر نیست

الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ عَهْدٌ إِلَيْنَا إِلَّا نُوْمِنَ لِرَسُولٍ حَتَّىٰ يَأْتِينَا بَقُرْبَانٍ تَأْكُلُهُ النَّارُ قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّن قَبْلِي بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالَّذِي قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

اینان کسانی هستند که می‌گفتند خداوند به ما سفارش کرده است که به هیچ پیامبری ایمان نیاوریم مگر آنکه قربانی‌ای عرضه بدارد که آتش آن را پاک بسوزد، بگو پیش از من پیامبرانی بودند که برای شما معجزاتی آوردند و همین را هم که گفتید عرضه داشتند، اگر راست می‌گویید پس چرا آنان را کشتید؟

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ رَسُولٌ مِّن قَبْلِكَ جَاءُوا بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ

پس اگر تو را دروغ‌زن انگاشتند، بدان که پیامبرانی هم که پیش از تو بودند و معجزات و نوشته‌ها و کتابهای روشنگر آورده بودند، با انکار و تکذیب مواجه شدند

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّوْنَ أَجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَمَنْ زُحْزِحَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ

هر جاننداری چشنده [طعم] مرگ است و بی‌شک در روز قیامت پاداشتهایتان را به تمامی خواهند داد، آنگاه هرکس که از آتش دوزخ دور داشته و به بهشت درآورده شود، رستگار شده است، و زندگانی دنیا جز مایه فریب نیست

لَسْبَلَوْنَ فِي أَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعَنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذَىٰ كَثِيرًا وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِن عَزْمِ الْأُمُورِ

و شما همواره به مال و جان آزموده شوید و از پیشینیان اهل کتاب و مشرکان، سخنان دلازار بسیار خواهید شنید، و اگر شکیبایی و پارسایی ورزید، بدانید که اینها از کارهای سترگ است

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَأَشْتَرُوا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَبُئْسَ مَا يَشْتَرُونَ

و خداوند از اهل کتاب پیمان گرفت که آن را برای مردم بیان کنید و پنهان مدارید، ولی آن را پشت سر افکندند و به بهای ناچیزی فروختند، چه بد است آنچه خریدند

۱۸۸

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا أَتَوْا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ بِمَفَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

هرگز کسانی را که به آنچه کرده‌اند شادمانی می‌کنند، و دوست دارند برای آنچه نکرده‌اند، ستوده شوند، رسته از عذاب مپندار و عذاب دردناکی [در پیش] دارند

۱۸۹

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

و فرمانروایی آسمانها و زمین از آن خداوند است و خدا بر هر کاری تواناست

۱۹۰
۶۱۲

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِأُولِي الْأَلْبَابِ

در آفرینش آسمانها و زمین و در پی یکدیگر آمدن شب و روز، شگفتیهایی برای خردمندان است

۱۹۱

الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

کسانی که خداوند را [در همه احوال] ایستاده و نشسته و بر پهلو آرمیده، یاد می‌کنند و در آفرینش آسمانها و زمین می‌اندیشند که پروردگارا این را بیهوده نیافریده‌ای، پاکا که تویی، ما را از عذاب آتش دوزخ در امان بدار

۱۹۲

رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْزَيْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ

پروردگارا هرکس را که به دوزخ درآوری، خوار و رسوایش ساخته‌ای و ستمکاران یاورانی ندارند

۱۹۳

رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ

پروردگارا شنیدیم که دعوتگری به ایمان فرامی‌خواند که به پروردگارتان ایمان بیاورید، و ما ایمان آوردیم؛ پروردگارا گناهان ما را ببامرز و سیئات ما را بزدای و ما را در زمره نیکان بمیران

۱۹۴

رَبَّنَا وَعَايِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ

پروردگارا آنچه به پیامبران و وعده داده‌ای به ما ببخش و ما را روز قیامت خوار و رسوا مگردان، که تو خلف وعده نخواهی کرد

۳
آل عمران
۱۹۵
/۲۰۰

فَأَسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَمَلٍ مِّنْكُمْ
مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنثَىٰ بَعْضُكُم مِّنْ بَعْضٍ ۖ فَالَّذِينَ هَاجَرُوا
وَأُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُودُوا فِي سَبِيلِي وَقَاتَلُوا وَقُتِلُوا
لَأُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ
الْثَوَابِ

۱۹۶

لَا يَعْزَتَكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبَلَدِ

گشت و گذار کافران در شهرها تو را نفریبد

۱۹۷

مَتَعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَا لَهُمْ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمِهَادُ

بهره‌مندی ناچیزی است، سپس سرا و سرانجام آنان جهنم
است و چه بد آرامگاهی است

۱۹۸

لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نُزُلًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ ۗ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ
خَيْرٌ لِّلْأَبْرَارِ

اما کسانی که از پروردگارشان پروا داشته‌اند، بوستانهایی
دارند که جویباران از فرودست آن جاری است و جاودانه در
آنند، این پیشکش الهی است و آنچه در نزد خداوند است
برای نیکوکاران بهتر است

۱۹۹

وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ
وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ خَشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتَرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا
قَلِيلًا ۗ أُولَٰئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ
الْحِسَابِ

و از اهل کتاب کسانی هستند که به خداوند و آنچه برای
شما نازل شده و آنچه برای خودشان نازل شده، ایمان
دارند، و در برابر خداوند خاشعند و آیات الهی را به بهای
ناچیز نمی‌فروشند، پاداش اینان نزد پروردگارشان [محفوظ]
است که خداوند زودشمار است

۲۰۰

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا
اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

ای مؤمنان شکیبایی و پایداری ورزید و آماده جهاد [و سایر
عبادات] باشید، و از خداوند پروا کنید، باشد که رستگار
شوید

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَأْتِيهَا النَّاسُ آتَقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ
وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً
وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
عَلَيْكُمْ رَقِيبًا

۱
حزب
۳۱
۶۲ر

وَأَتُوا الْيَتَامَىٰ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَتَبَدَّلُوا الْخَبِيثَ بِالطَّيِّبِ وَلَا
تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ إِنَّهُ كَانَ حُوبًا كَبِيرًا

۲

وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَانكِحُوا مَا طَابَ
لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مِثْلِي وَتِلْكَ وَرُبَعٌ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا
تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةٌ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَلَّا
تَعُولُوا

۳

وَأَتُوا النِّسَاءَ صَدُقَاتِهِنَّ نِحْلَةً فَإِنْ طِبْنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ
مِّنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ هَنِيئًا مَّرِيئًا

۴

وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَمًا
وَأَرْزُقُوهُمْ فِيهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا

۵

وَابْتَلُوا الْيَتَامَىٰ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ مِنْهُمْ
رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا
أَنْ يَكْبَرُوا وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا
فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهَدُوا
عَلَيْهِمْ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا

۶

ای مردم از پروردگارتان پروا کنید، همو که شما را از یک
تن یگانه بیافرید و همسر او را هم از او پدید آورد و از آن
دو مردان و زنان بسیاری پراکند، و از خدایی که به نام او
پیمان می‌بندید یا سوگند می‌دهید، همچنین از گسستن
پیوند خویشاوندان پروا کنید، چرا که خداوند [ناظر و]
نگاهبان شماست

و اموال یتیمان را به ایشان برگردانید و پلید را جانشین
پاک مسازید و اموال ایشان را با اموال خویش مخورید که
این گناه بزرگی است

و اگر بیمناکید که در حق دختران یتیم به عدل و انصاف
رفتار نکنید، در این صورت از زانی که می‌پسندید [یک یا]
دو و [یا] سه و [یا] چهار تن را به همسری در آورید، و اگر
می‌ترسید که مبدا عادلانه رفتار نکنید، فقط به یک تن، یا
ملک یمین [کنیز] اکتفا کنید، این نزدیکتر است به اینکه
ستم نکنید

و مهر زنان را به ایشان با خوشدلی بدهید، ولی اگر به طیب
خاطر خویش، چیزی از آن را به شما بخشیدند، آن را نوشین
و گوارا بخورید

و به کم‌خردان اموالشان را که خداوند شما را به سرپرستی
آن گماشته است ندهید و از [سود و بهره] آن خوراک و
پوشاکشان دهید و با آنان به زبان خوش سخن بگویید

و یتیمان را بیازمایید تا هنگامی که قابلیت زناشویی پیدا
کنند، آنگاه اگر در آنان کردانی سراغ گرفتید اموالشان را
به آنان برگردانید و آن را به اسراف و پیشاپیش از بیم
آنکه مبدا بالغ و بزرگ شوند نخورید و هرکس توانگر بود
خویشترنداری کند و هرکس تنگدست باشد، در حد عرف از
آن بخورد، و هرگاه که اموالشان را به آنان برگردانید، بر
آنان گواه بگیرید که خداوند حسابرسی را کافی است

لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ
نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ
نَصِيبًا مَّفْرُوضًا

وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينُ
فَارزُقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا

وَلِيخَشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكُوا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً ضِعْفًا خَافُوا
عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا

إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي
بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلُونَ سَعِيرًا

يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيَيْنِ فَإِن
كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ وَإِن كَانَتْ
وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ وَلِأَبْوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ
مِمَّا تَرَكَ إِن كَانَ لَهُ وَلَدٌ فَإِن لَّمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَتْهُ
أَبَوَاهُ فَلِأُمِّهِ الثُّلُثُ فَإِن كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمِّهِ السُّدُسُ مِن
بَعْدِ وَصِيَّةِ يُوصِي بِهَا أَوْ دَيْنٍ ؕ لِأَبَائِكُمْ وَلِأُمَّاتِكُمْ لَا
تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفَعًا فَرِيضَةٌ مِّنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ
كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا

مردان را از آنچه پدر و مادر و خویشاوندان باقی می‌گذارند، بهره‌ای است، همچنین زنان را از آنچه پدر و مادر و خویشاوندان باقی می‌گذارند، بهره‌ای است، چه کم باشد چه بسیار، چنین بهره‌ای معین [و از جانب خداوند] مقرر است

و چون خویشاوندان [غیر از ورثه] و یتیمان و بینوایان بر سر تقسیم [ترکه] حضور یابند، از آن به چیزی ایشان را بهره‌مند سازید و با ایشان به زبان خوش سخن بگویید

و کسانی که اگر [درگذرند] فرزندان خرد و ناتوان از خود باقی گذارند، برای ایشان نگرانند، باید که [در کار دیگران هم] از خداوند پروا کنند و سنجیده سخن بگویند

کسانی که اموال یتیمان را به ستم می‌خورند، جز این نیست که شکمشان را از آتش می‌انبارند و به آتش سوزان [جهنم] در خواهند آمد

خداوند به شما چنین سفارش می‌کند که در مورد فرزندان، پسر را برابر بهره دو دختر باشد، و اگر [وارثان، دو دختر یا] بیشتر از دو دختر باشند، سهم آنان دو سوم ترکه است، و اگر فقط یک دختر باشد، سهم او نصف ترکه است، و اگر [متوفی] فرزند داشته باشد، برای پدر و مادرش هریک، یک ششم ترکه است، و اگر فرزند نداشته باشد، و میراث بر او فقط پدر و مادرش باشند، در این صورت برای مادرش یک سوم [و برای پدر دو سوم] است، و اگر برادرانی داشته باشد، سهم مادرش یک ششم است، [این تقسیم میراث] پس از عمل به وصیتی که کرده است یا پرداخت وامی که دارد [انجام می‌گیرد] شما نمی‌دانید که پدران یا پسران کدامیک بیشتر به شما سود می‌رسانند، [این احکام] فریضه الهی است، و خداوند دانای فرزانه است

وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ وَلَدٌ
فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمْ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَنَّ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِ
يُوصِيَنَّ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَلَهُنَّ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَتُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ
لَكُمْ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمْنُ مِمَّا تَرَكَتُمْ مِّنْ
بَعْدِ وَصِيَّتِ تُوْصُونَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ
كَلَلَةً أَوْ امْرَأَةً وَوَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا
السُّدُسُ فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ
مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِ يُوصَىٰ بِهَا أَوْ دَيْنٍ غَيْرَ مُضَارٍّ وَصِيَّةً مِّنْ
اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ

۴:
نساء،
۱۲
۱۷۶/
حزب
۳۲

تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

۱۳

وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا
خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُّهِينٌ

۱۴

و اگر زنان شما فرزندی نداشته باشند، نیمی از ترکه، و اگر
فرزند داشته باشند، یک چهارم ترکه، پس از [عمل به]
وصیتی که کرده‌اند یا [پرداخت] وامی که دارند، از آن
شماست، و اگر فرزندی نداشته باشید یک چهارم، و اگر
فرزندی داشته باشید یک هشتم از ترکه شما، پس از [عمل
به] وصیتی که کرده‌اید یا [پرداخت] وامی که دارید، از آن
ایشان [همسران] است، و اگر مردی یا زنی که از او ارث
می‌برند کلاله [بی‌فرزند و بی‌پدر و مادر] باشد و برادر یا
خواهری داشته باشد، برای هر یک از آنان یک ششم
[ترکه] است، و اگر [خویشاوندان کلاله] بیش از این [دو]
باشند، در آن صورت همه آنان پس از قبول وصیت و عمل
به آن یا پرداخت وام [متوفی] در یک سوم شریکند، و باید
که وصیت [به حال ورثه] زیان رسان [مازاد بر ثلث] نباشد،
این سفارش الهی است و خداوند دانای بردبار است

این احکام الهی است و هرکس از خداوند و پیامبر او اطاعت
کند، او را به بوستانهایی که جویباران از فرودست آن جاری
است، در می‌آورد که جاودانه در آنند، و آن رستگاری بزرگی
است

و هرکس از فرمان خداوند و پیامبر او سرپیچد و از حدود
مقرر او تجاوز کند، او را به آتشی درآورد که جاودانه در آن
است و عذابی خفت‌بار [در پیش] دارد

وَالَّتِي يَأْتِيَنَّ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِسَائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ
أَرْبَعَةً مِّنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ حَتَّىٰ
يَتَوَفَّاهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا

و از زنان شما کسانی که مرتکب ناشایستی [زنا] می‌شوند، باید بر آنان چهار شاهد از خود [مردان مسلمان] بگیرید، آنگاه اگر شهادت دادند، آنان را در خانه‌ها محبوس نگه دارید، تا مرگ فراگیردشان، یا خداوند راهی برایشان مقرر کند

و کسانی را که مرتکب آن [ناشایستی، زنا] شوند برنجانید، آنگاه اگر توبه کردند و به صلاح آمدند، از آنان دست بردارید که خداوند توبه‌پذیر مهربان است

وَالَّذَانِ يَأْتِيَنَّهَا مِنْكُمْ فَاعْذُوهُمَا فَإِنْ تَابَا وَأَصْلَحَا
فَاعْرِضْهُمَا لِيِنَّ اللَّهَ كَانَتْ تَوَابًا رَّحِيمًا

جز این نیست که خداوند توبه کسانی را می‌پذیرد که از روی نادانی کار ناشایستی می‌کنند، سپس به زودی توبه می‌کنند، خداوند از اینان در می‌گذرد و خدا دانای فرزانه است

إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهْلَةٍ ثُمَّ
يُتَوْبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَٰئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ
عَلِيمًا حَكِيمًا

و توبه کسانی که مرتکب کارهای ناشایست می‌شوند، و سرانجام چون مرگ هریکشان فرارسد گویند اینک توبه کرده‌ام، پذیرفته نیست، و نیز توبه کسانی که در حال کفر می‌میرند، برای اینان عذابی دردناک آماده ساخته‌ایم

وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ
أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْعَنَ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ
كُفَّارٌ أُولَٰئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

ای مؤمنان بر شما روا نیست که زنان را بر خلاف میلشان میراث برید [و آنان را به اجبار در حباله نکاح خود نگاه دارید] و بر آنان سختگیری نکنید تا بخشی از چیزی را که به آنان بخشیده‌اید پس بگیرید، مگر آنکه مرتکب ناشایستی آشکاری شوند، و با آنان خوشرفتاری کنید و اگر آنان را خوش ندارید [بدانید که] چه بسا چیزی را ناخوش بدارید و خداوند در آن خیر بسیار نهاده باشد

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرِهًا
وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ لِتَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَا ءَاتَيْتُمُوهُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ
بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ
فَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا

وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَسْتَبْدَالَ زَوْجٍ مَّكَانَ زَوْجٍ وَعَآتَيْتُمْ إِحْدَهُنَّ
فَنظَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا أَتَأْخُذُونَهُ بِهْتِنَا وَإِنَّمَا
مُبِينًا

وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَفْضَى بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ وَأَخَذْنَ
مِنْكُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا

وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ
سَلَفَ إِنَّهُ كَانَ فَحِشَةً وَمَقْتًا وَسَاءَ سَبِيلًا

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ
وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأُخْتِ
وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّاتِي أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخَوَاتُكُمُ مِنَ الرَّضَاعَةِ
وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ وَرَبَّاتُكُمُ اللَّاتِي فِي حُجُورِكُمْ مِّنْ
نِّسَائِكُمُ اللَّاتِي دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَإِن لَّمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ
أَصْلَابِكُمْ وَأَن تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّ
اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا

و اگر می‌خواهید همسری را جانشین همسری [زن پیشین
خود] کنید و به یکی از آنها مال هنگفتی [به عنوان مهر]
داده بودید، چیزی از آن را باز پس نگیرید، آیا با بهتان و
گناهی آشکار، آن را باز پس می‌گیرید؟

و چگونه آن را باز پس می‌گیرید، و حال آنکه با همدیگر
خلوت [و همخوابگی] کرده‌اید و آنان از شما پیمان استواری
گرفته‌اند

و با زنانی که پدرانتان ازدواج کرده‌اند، ازدواج نکنید، مگر
آنچه در گذشته رخ داده باشد، چرا که این کار ناشایست و
منفور و بی‌روشی است

[نکاح] مادرانتان و دخترانتان و خواهرانتان و عمه‌هایتان و
خاله‌هایتان و دختران برادران و دختران خواهرتان و
مادران [دایگانی] که شما را شیر داده‌اند و خواهران
رضاعی‌تان و مادران زناتان و دختران زناتان [دختر
اندرهایی] که در دامان [تربیت و] نگهداری شما هستند -
در صورتی که از زانی باشند که با آنان آمیزش جنسی
کرده‌اید، و اگر آمیزش جنسی نکرده باشید، گناهی بر شما
نیستو [عروسان یا] همسران پسرانتان - پسرانی که از
صلب خودتان هستند بر شما حرام گردیده است، و
[همچنین] جمع بین دو خواهر [در یک زمان]، مگر آنچه در
گذشته رخ داده باشد، که خداوند آمرزگار مهربان است

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ كِتَابَ
 اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَأُحِلَّ لَكُمْ مَا وَرَاءَ ذَلِكَ أَنْ تَبْتَغُوا
 بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسْفِحِينَ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ
 مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ فَرِيضَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا
 تَرَاضَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا
 حَكِيمًا

وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَنْ يَنْكَحَ الْمُحْصَنَاتِ
 الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ فَتْيَتِكُمْ
 الْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَيْمَانِكُمْ بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ
 فَانكِحُوهُنَّ بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ وَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ
 مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسْفِحَاتٍ وَلَا مُتَّخِذَاتِ أَخْدَانٍ فَإِذَا
 أَحْصِنْتُمْ فَإِنَّ أْتَيْنَ بِفَحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى
 الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ
 وَأَنْ تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

يُرِيدُ اللَّهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِينَ مِنْ
 قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

و [همچنین] زنان شوهردار، مگر ملک یمین [کنیز]تان، این
 فریضه الهی است که بر شما مقرر گردیده است، و فراتر از
 اینان بر شما حلال گردیده است که با صرف اموال خویش،
 پاکدامنه و نه پلیدکارانه، آن را به دست آورید، و آنانکه
 [به صورت متعه] از آنان برخوردار شوید، باید مهرهایشان
 را که بر عهده شما مقرر است، بپردازید، و در آنچه پس از
 تعیین [در مدت یا مهر تغییر دهید یا] به توافق رسید،
 گناهی بر شما نیست، که خداوند دانای فرزانه است

و هرکس از شما که توانایی مالی نداشته باشد که با زنان
 آزاد مؤمن ازدواج کند [بهتر است] با ملک یمینهایتان، از
 کنیزان مؤمن، ازدواج کند، و خداوند به ایمان شما داناتر
 است، همه از یکدیگرید، پس با اجازه سرپرستشان با آنان
 ازدواج کنید و مهرهایشان را به وجه پسندیده به ایشان
 بدهید [در حالی که] پاکدامنان غیر پلیدکار باشند، و
 دوستگیران نهانی نباشند، آنگاه چون ازدواج کردند، اگر
 مرتکب ناشایستی [زنا] شدند، مجازات آنان به اندازه نصف
 مجازاتی است که بر زنان آزاد مقرر است، این حکم [ازدواج
 با کنیزان] برای کسی از شماست که از آرایش گناه بترسد،
 و شکیبایی [و پاکدامنی] پیشه‌کردن برایتان بهتر است، و
 خداوند آمرزگار مهربان است

خداوند می‌خواهد [احکام خویش را] برای شما روشن سازد
 و شما را به سیره و سنت [حسنه] پیشینیان راهبر شود و
 از شما درگذرد و خداوند دانای فرزانه است

وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ
الشَّهَوَاتِ أَنْ تَمِيلُوا مَيْلًا عَظِيمًا

و خداوند می‌خواهد از شما درگذرد و کسانی که پیرو
شهواتند می‌خواهند که کجروی بزرگی پیشه کنند

يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وَخُلِقَ الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا

خداوند می‌خواهد بر شما آسان گیرد و انسان ناتوان آفریده
شده است

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُم بَيْنَكُم
بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِّنْكُمْ وَلَا
تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا

ای مؤمنان اموال همدیگر را به ناروا نخورید، مگر آنکه
دادوستدی به توافق خودتان باشد، و خودتان را نکشید چرا
که خداوند با شما مهربان است

وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ عُدْوَانًا وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصَلِّيهِ نَارًا وَكَانَ
ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا

و هرکس از روی سرکشی و ستم چنین کند، او را به آتشی
در خواهیم آورد و این امر بر خداوند آسان است

إِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنْكُمْ
سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ مُدْخَلًا كَرِيمًا

اگر از گناهان بزرگی که از آن نهی شده‌اید، پرهیز کنید،
سیئات شما را می‌زداییم و شما را به جایگاهی شایسته
درمی‌آوریم

وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ لِّلرِّجَالِ
نَصِيبٌ مِّمَّا أَكْتَسَبُوا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا أَكْتَسَبْنَ
وَسَأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا

و چیزی را که خداوند بدان بعضی از شما را بر دیگری
برتری بخشیده است، آرزو مکنید، مردان را از کار و کردار
خویش بهره‌ای و زنان را [نیز] از کار و کردار خویش بهره‌ای
معین است و [هر چه خواهید] از فضل الهی بخواهید، و
خداوند از همه چیز آگاه است

وَلِكُلِّ جَعَلْنَا مَوَالِي مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَالَّذِينَ
عَقَدْتُمْ أَيْمَانَكُمْ فَعَاتُوهُمْ نَصِيبَهُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ شَهِيدًا

برای همه در آنچه پدر و مادر و خویشاوندان نزدیک به جا
گذاشته‌اند، میراث برانی قرار داده‌ایم، و نیز کسانی که با
آنان پیمان بسته‌اید، بهره‌شان را [از ارث] بدهید، که
خداوند بر همه چیزی گواه است

الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ فَالصَّالِحَاتُ قَنِتَاتٌ حَافِظَاتٌ لِّلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ وَالَّتِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَأَهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ وَأَضْرِبُوهُنَّ فَإِنِ اطَّعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا كَبِيرًا

۴
نساء،
۳۴
۱۷۶/
۶۷ ر

وَإِنِ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَأَبْعَثُوا حَكَمًا مِّنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِّنْ أَهْلِهَا إِن يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا خَبِيرًا

۳۵

وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا

۳۶
حزب
۳۴

الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا

۳۷

مردان باید بر زنان مسلط باشند چرا که خداوند بعضی از انسانها را بر بعضی دیگر برتری بخشیده است، و نیز از آن روی که مردان از اموال خویش [برای زنان] خرج می‌کنند، زنان شایسته آناند که مطیع و به حفظ الهی در نهم خویش‌تندار هستند، و زانی که از نافرمانیشان نگرانید، باید نصیحتشان کنید و [سپس] در خوابگاهها از آنان دوری کنید [و سپس اگر لازم افتاد] آنان را ترک کنید آنگاه اگر از شما اطاعت کردند، دیگر بهانه جویی [و زیاده‌روی] نکنید، خداوند بلندمرتبه بزرگوار است

و اگر از بالا گرفتن اختلاف بین آنان بیمناک بودید، داوری از خانواده مرد و داوری از خانواده زن تعیین کنید، که چون به اصلاح [ذات‌البین] کوشند، خداوند بین آنان الفت و آشتی برقرار خواهد ساخت، چرا که خداوند دانا و آگاه است

و خداوند را بپرستید و چیزی را برای او شریک نیاورید و به پدر و مادر و به خویشاوندان و یتیمان و بینوایان و همسایه خویش و همسایه بیگانه و همنشین و در راه مانده و ملک یمین خود نیکی کنید، [و بدانید] که خداوند کسی را که متکبر فخر فروش باشد، دوست ندارد

[همان] کسانی که بخل می‌ورزند و مردمان را به بخل وامی‌دارند و آنچه خداوند از فضل خویش به آنان بخشیده پنهان می‌دارند، و برای کافران عذابی خفت‌بار آماده ساخته‌ایم

وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا
بِالْيَوْمِ الْآخِرِ ۖ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ وَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا

و کسانی که اموالشان را برای نمایش در چشم مردمان، می‌بخشند و به خداوند و روز بازپسین ایمان ندارند، و کسی که شیطان همنشین او باشد، چه بد همنشینی دارد

وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَنْفَقُوا مِمَّا
رَزَقَهُمُ اللَّهُ وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا

و آنان را چه زیان داشت اگر به خداوند و روز بازپسین ایمان می‌آوردند و از آنچه روزیشان داده بود، می‌بخشیدند؟ و خداوند به [احوال] آنان داناست

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ ۖ وَإِنْ تَكَ حَسَنَةً يُّضْعِفْهَا
وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا

خداوند به اندازه ذره‌ای نیز ستم نمی‌کند، و اگر حسنه‌ای باشد [و از کسی سر بزند] به آن دو چندان پاداش می‌دهد و از پیشگاه خود [به بندگان] پاداش بیکران می‌بخشد

فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَىٰ
هَؤُلَاءِ شَهِيدًا

و حال [آنان] چگونه باشد آنگاه که از هر امتی شاهدی به میان آوریم و تو را گواه بر اینان آوریم

يَوْمَئِذٍ يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصُوا الرَّسُولَ لَوْ تُسَوَّىٰ بِهِمُ
الْأَرْضُ وَلَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا

در چنین روز کسانی که کفرورزیده و از پیامبر سر پیچیده‌اند آرزو کنند کاش زمین [آنان را فرو برد و] بر آنان هموار گردد و سخنی را از خداوند پنهان نمی‌توانند داشت

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَرَىٰ حَتَّىٰ
تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا إِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ حَتَّىٰ
تَغْتَسِلُوا ۚ وَإِنْ كُنْتُمْ مَّرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ
مِّنْكُمْ مِنَ الْغَايِبِ أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً
فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ ۗ إِنَّ
اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا

ای مؤمنان در حال مستی به نماز نزدیک نشوید، تا زمانی که بدانید که چه می‌گویید، همچنین هنگامی که جنب هستید نیز به نماز [و مسجد] نزدیک نشوید، مگر آنکه راه‌گذر باشید تا زمانی که غسل کنید، و اگر بیمار یا مسافر باشید، یا یکی از شما از موضع قضای حاجت بازگشت، یا با زنان تماس [جنسی] گرفتید، آنگاه آب نیافتید [باید] بر خاکی پاک تیمم کنید و چهره‌ها و دستهایتان را به آن مسح کنید، که خداوند بخشنده مهربان است

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يَشْتَرُونَ
الضَّلَالََةَ وَيُرِيدُونَ أَنْ تَضِلُّوا السَّبِيلَ

آیا احوال کسانی را که بهره‌ای از کتاب آسمانی دارند ندانسته‌ای که خریدار گمراهی‌اند و می‌خواهند که شما نیز از راه بیراه باشید

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ وَكَفَى بِاللَّهِ وَلِيًّا وَكَفَى بِاللَّهِ نَصِيرًا

و خداوند به دشمنان شما [از شما] آگاه‌تر است و خدا یار و یاور شما بس

مِّنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَن مَّوَاضِعِهِ وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأَسْمَعُ غَيْرَ مُسْمِعٍ وَرَاعِنَا لَيًّا بِأَلْسِنَتِهِمْ وَطَعْنَا فِي الدِّينِ وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأَسْمَعُ وَانظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَقْوَمَ وَلَٰكِن لَّعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا

از یهودیان کسانی هستند که کلمات را جا به جا می‌کنند و از راه زبان بازی و برای طعنه‌زدن به دین [اسلام] [به زبان] می‌گویند شنیدیم و [در دل می‌گویند] نپذیرفتیم و بشنو سخن ما و نشنیده بگیر و [اراعتنا] [را به شیوه نادرستی] می‌گویند، حال آنکه اگر می‌گفتند شنیدیم و اطاعت کردیم و سخن ما را بشنو و در کار ما بنگر، برای آنان بهتر و استوارتر بود، ولی خداوند آنان را به سبب کفرشان دچار لعنت خویش ساخته و جز اندکی ایمان نمی‌آورند

يَأْتِيهَا الَّذِينَ أُوْتُوا الْكِتَابَ ءَامِنُوا بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ مِّن قَبْلِ أَنْ نَطْمِسَ وُجُوهًا فَنَرَدَّهَا عَلَيَّ أَدْبَارَهَا أَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعْنَا أَصْحَابَ السَّبْتِ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا

ای اهل کتاب، پیش از آنکه چهره‌هایی را مسخ و محو کنیم و آنها را واپس‌گردانیم، یا ایشان را همانند اصحاب سبت [حرمت شکنان شنبه] دچار لعنت کنیم، به آنچه فرو فرستاده‌ایم و همخوان کتاب شماست، ایمان آورید [و بدانید] که امر الهی انجام پذیر است

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدِ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا

[بدانید که] خداوند این را که برایش شریک قائل شوند، نمی‌بخشد، و هر گناهی را که فروتر از آن است، برای کسی که بخواهد می‌بخشد، و هرکس که به خدا شرک ورزد، در حقیقت گناه عظیمی را به گردن گرفته است

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُزَكُّونَ أَنفُسَهُمْ بَلِ اللَّهُ يُزَكِّي مَن يَشَاءُ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا

آیا احوال کسانی را که خود را نیک و پاک می‌شمارند ندانسته‌ای؟ چنین نیست، بلکه خداوند هرکس را که بخواهد نیک و پاک می‌دارد، و به اندازه ذره ناچیزی نیز بر آنان ستم نمی‌رود

أَنْظُرْ كَيْفَ يَقْتُرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَكَفَىٰ بِهِ إِثْمًا مُّبِينًا

بنگر که چگونه بر خداوند دروغ می‌بندد و همین گناه به این آشکاری بس

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوْتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَٰؤُلَاءِ أَهْدَىٰ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا سَبِيلًا

آیا احوال کسانی را که بهره‌ای از کتاب آسمانی دارند، ندانسته‌ای که به [جبت] و [طاغوت] ایمان می‌ورزند و درباره کافران می‌گویند که اینان از مؤمنان راه یافته‌ترند

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَنْ يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ
نَصِيرًا

اینان کسانی هستند که خداوند لعنتشان کرده است و کسی که خدا لعنتش کرده باشد، یآوری برایش نخواهی یافت

۵۳

أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِنَ الْمُلْكِ فَإِذَا لَا يُؤْتُونَ النَّاسَ نَقِيرًا

یا مگر آنان را بهره‌ای از فرمانروایی است که باز هم به اندازه ذره ناچیزی به مردم نمی‌بخشند

۵۴

أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَى مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ فَقَدْ
آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُمْ مُلْكًا
عَظِيمًا

یا مگر به خاطر آنچه خداوند از لطف خویش [به بعضی از] مردمان بخشیده به آنان رشک می‌برند؟ ما به خاندان ابراهیم کتاب آسمانی و نبوت داده‌ایم و به آنان فرمانروایی بزرگی بخشیده‌ایم

۵۵

فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ بِهِءِ وَمِنْهُمْ مَنْ صَدَّ عَنْهُ وَكَفَىٰ بِجَهَنَّمَ
سَعِيرًا

پس برخی از آنان به آن ایمان آوردند، و دسته‌ای از ایشان از آن اعراض کردند و [اینان را] آتش افروخته جهنم بس است

۵۶

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصَلِّيهِمْ نَارًا كَلَّمَآ
نَضِجَتْ جُلُودُهُمْ بِدَلْنِهِمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا

کسانی که آیات ما را انکار کرده‌اند، به آتشی در خواهیمشان آورد که هر چه پوستهایشان پخته [و فرسوده] شود به جای آنها پوستهای دیگر آوریم، تا عذاب را بچشند، خداوند پیروزمند فرزانه است

۵۷

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ
مُطَهَّرَةٌ وَنُدْخِلُهُمْ ظِلًّا ظَلِيلًا

و کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند، به بوستانهایی در خواهیمشان آورد که جویباران از فرودست آن جاری است و جاودانه در آنند، و در آنجا جفتهایی پاکیزه دارند و آنان را به سایه ساری سایه‌گستر در خواهیم آورد

۵۸
حزب
۳۵

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا
حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا
يَعْظُمُ بِهِءِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا

خداوند به شما فرمان می‌دهد که امانتها را به صاحبان آنها بازگردانید، و چون بین مردم داوری می‌کنید دادگرانه داوری کنید، خداوند به امری نیک پندتان می‌دهد، که خداوند شنوای بیناست

۵۹

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي
الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِن تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهٗ إِلَى اللَّهِ
وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَٰلِكَ خَيْرٌ
وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا

ای مؤمنان از خداوند و پیامبر و اولوالامرتان اطاعت کنید، و اگر به خداوند و روز بازپسین ایمان دارید، هرگاه در امری [دینی] اختلاف نظر یافتید، آن را به [کتاب] خدا و [سنت] پیامبر عرضه بدارید که این بهتر و نیک انجام‌تر است

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا
أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ
أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ ۗ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا
بَعِيدًا

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ رَأَيْتَ
الْمُنَافِقِينَ يُصَدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا

فَكَيفَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ ثُمَّ
جَاءُوكَ يَخْفُونَ بِاللَّهِ إِنَّ أَرْدَنَّا إِلَّا إِحْسَانًا وَتَوْفِيقًا

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ
وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ ۗ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ
ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمْ
الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا

فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ
لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا

آیا داستان کسانی را که گمان می‌برند به آنچه بر تو نازل شده و به آنچه پیش از تو نازل شده، ایمان دارند، ندانسته‌ای که می‌خواهند به طاغوت داورى برند و حال آنکه به آنان دستور داده شده است که به آن کفر بورزند و شیطان می‌خواهد آنان را به گمراهی دور و درازی بکشاند

و چون به آنان گفته شود به سوی [قرآن] فرو فرستاده الهی و پیامبر آبیید، منافقان را می‌بینی که به کلی از تو اعراض می‌کنند

چگونه باشد آنگاه که به خاطر کار و کردار پیشینشان مصیبتی به آنان رسد، آنگاه به نزد تو آمده به خدا سوگند می‌خورند که جز نیکی و همراهی قصدی نداشتیم

اینان کسانی هستند که خداوند ما فی‌الضمیرشان را می‌داند، پس از ایشان روی بگردان و پندشان ده و به آنان سخنی رسا که در دلشان مؤثر افتد بگو

و هیچ پیامبری نفرستادیم مگر آنکه به توفیق الهی از او فرمانبرداری شود، و اگر هنگامی که به خویشتن ستم کردند به نزد تو می‌آمدند و از خداوند آمرزش می‌خواستند و پیامبر هم برایشان آمرزش می‌خواست، خداوند را توبه‌پذیر مهربان می‌یافتند

چنین نیست و سوگند به پروردگارت که ایمان نیاورده‌اند مگر آنکه در اختلافی که دارند تو را داور کنند، آنگاه در آنچه داورى کردی هیچ دلتنگی در خود نیابند و به خوبی [به حکم تو] گردن بگذارند

وَلَوْ أَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنْ اقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ أَوْ أُخْرِجُوا مِنْ
دِيَارِكُمْ مَا فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِّنْهُمْ وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا
يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَشَدَّ تَثْبِيتًا

وَإِذَا لَأْتَيْنَهُمْ مِّن لَّدُنَّا أَجْرًا عَظِيمًا

وَأَلْهَدَيْنَهُمْ صِرَاطًا مُّسْتَقِيمًا

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ
عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصّٰدِقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصّٰلِحِينَ
وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا

ذَٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ عَٰلِمًا

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا خُذُوا حِذْرَكُمْ فَانفِرُوا ثُبَاتٍ أَوْ
انفِرُوا جَمِيعًا

وَإِنَّ مِنْكُمْ لَمَنْ لَّيَبْطِئَنَّ فَإِنْ أَصَابَكُمْ مُّصِيبَةٌ قَالْ قَدْ
أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ إِذْ لَمْ أَكُن مَعَهُمْ شَهِيدًا

وَلَٰئِنْ أَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِّنَ اللَّهِ لَيَقُولَنَّ كَأَنْ لَّمْ تَكُنْ
بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَلَيْتَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا
عَظِيمًا

فَلْيُقْتَلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ
وَمَنْ يُقْتَلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ
أَجْرًا عَظِيمًا

و اگر بر آنان مقرر داشته بودیم که خودتان را بکشید یا از خانه و کاشانه‌تان بیرون روید، جز اندکی از آنان آن کار را نمی‌کردند، و اگر آنچه به آنان اندرز داده شد انجام می‌دادند بی‌شک برایشان بهتر و در ثبات قدم ایشان مؤثرتر بود

و در آن صورت از پیشگاه خود به ایشان پاداش عظیمی می‌بخشیدیم

و به راهی راست هدایتشان می‌کردیم

و کسانی که از خداوند و پیامبر اطاعت کنند، در زمره کسانی‌اند که خداوند بر آنان انعام فرموده است، اعم از پیامبران و صدیقان و شهیدان و صالحان، و اینان نیک رفیقانی هستند

این بخشش الهی است و خدا دانایی بسنده است

ای مؤمنان سلاح خود را بگیرید و گروه گروه یا دسته‌جمعی رهسپار شوید

و از شما کسی هست که پا سست می‌کند و چون مصیبتی به شما رسد می‌گوید خدا به من رحم کرد که همراه آنان حاضر نبودم

و چون به شما خیر و خوبی از خداوند برسد، در حالی که گویی بین شما و او هیچ‌گونه دوستی نیست می‌گوید ای کاش من همراه ایشان بودم تا به سعادت بزرگی نایل می‌شدم

و کسانی که زندگانی دنیا را به آخرت فروخته‌اند، باید در راه خدا کارزار کنند، و هرکس که در راه خدا کارزار کند و کشته یا پیروز شود، به زودی به او پاداشی عظیم می‌بخشیم

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَل لَّنَا مِن لَّدُنكَ وَلِيًّا وَاجْعَل لَّنَا مِن لَّدُنكَ نَصِيرًا

و چرا در راه خدا و در راه [آزادسازی] مردان و زنان و کودکان مستضعف - که می‌گویند پروردگارا ما را از این شهری که اهلش ستمگرند خارج فرما و از سوی خویش برای ما یاری و یاور ی بگمار کارزار نکنید؟

الَّذِينَ ءَامَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا

مؤمنان در راه خدا کارزار می‌کنند و کافران در راه طاغوت، آری با دوستداران شیطان بجنگید که نیرنگ شیطان [در نهایت] ضعیف است

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشِيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَ لَوْلَا أَخَّرْتَنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ قُلْ مَتَاعُ الدُّنْيَا قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ اتَّقَىٰ وَلَا تُظْلَمُونَ فَتِيلًا

آیا داستان کسانی را که به آنان گفته شد [عجالتاً] دست از جهاد نگه دارید و نماز را برپا دارید و زکات بپردازید ندانسته‌ای؟ که چون بر آنان جهاد مقرر گشت، آنگاه گروهی از آنان از مردم [مشرکان مکه] چنان می‌ترسیدند که باید از خداوند ترسید، یا حتی از آن شدیدتر، و [در دل] می‌گفتند پروردگارا چرا بر ما جهاد را مقرر داشتی، کاش ما را تا زمانی نزدیک واپس می‌داشتی، بگو بهره دنیا ناچیز است و برای کسی که تقوا پیشه کند آخرت بهتر است، و بر شما به اندازه ذره ناچیزی هم ستم نخواهد رفت

أَيُّنَمَا تَكُونُوا يُدْرِكْكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّشِيدَةٍ وَإِنْ تُصِبْهُمْ حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِكَ قُلْ كُلُّ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ فَمَالِ هَؤُلَاءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا

هر جا که باشید - ولو در دژهای استوار سر به فلک کشیده‌مرگ شما را فراخواهد گرفت، و چون به ایشان خیری برسد می‌گویند این از سوی خداوند است، و اگر شری به ایشان برسد می‌گویند این از سوی توست، بگو همه از سوی خداوند است، این گروه را چه می‌شود که به نظر نمی‌رسد سخنی دریابند

مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِن نَّفْسِكَ وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا

هر خیری که به تو برسد از سوی خداوند است و هر شری که به تو برسد از خود توست، و تو را به پیامبری برای مردمان فرستاده‌ایم و خداوند گواهی را کافی است

مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّى فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا

وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَزُوا مِنْ عِنْدِكَ بَيَّتَ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّتُونَ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا

أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفُرْعَانَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا

وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوْ الْخَوْفِ أذَاعُوا بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا

فَقَتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَلَّفُ إِلَّا نَفْسَكَ وَحَرِّضَ الْمُؤْمِنِينَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَكْفِ بِأَسْ أَلَّذِينَ كَفَرُوا وَاللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ تَنْكِيلًا

مَنْ يَشْفَعْ شَفْعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِّنْهَا وَمَنْ يَشْفَعْ شَفْعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِّنْهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا

وَإِذَا حُيِّيتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا

هرکس از پیامبر اطاعت کند در حقیقت از خداوند اطاعت کرده است، و هرکس سر پیچد [بدان] که تو را نگهبان ایشان نفرستاده‌ایم

می‌گویند سمعا و طاعة، ولی چون از نزد تو بیرون می‌روند، گروهی از آنان شبانه چیزی جز آنچه تو گفته‌ای می‌سگالند و خداوند سگالش شبانه‌شان را می‌نویسد، پس از آنان روی بگردان و بر خداوند توکل کن و خداوند کارسازی را کافی است

آیا در [معانی] قرآن نمی‌اندیشند؟ و اگر از نزد کسی غیر از خدا بود، در آن اختلاف بسیار می‌یافتند

و چون به ایشان خبری که مایه آرامش یا نگرانی است برسد، آن را فاش می‌سازند، حال آنکه اگر آن را به پیامبر و اولوالامر عرضه می‌داشتند، آنگاه اهل استنباط ایشان، به [مصلحت] آن پی می‌بردند، و اگر بخشش و رحمت الهی بر شما نبود، جز عده‌ای اندک‌شمار همه از شیطان پیروی می‌کردید

پس در راه خدا کارزار کن، تو عهده‌دار کسی جز خود نیستی و مؤمنان را نیز [به کارزار] تشویق کن، چه بسا خداوند برای کافران را [از شما] بگرداند و عذاب الهی سخت‌تر و خداوند سختگیرتر است

هرکس که شفاعت ناپسندیده‌ای کند از [خیر] آن نصیب برد و هرکس که شفاعت ناپسندیده‌ای کند از [شر] آن نصیب برد، و خداوند بر هر چیز مقتدر است

و چون شما را به تحیتی بنوازند، با تحیتی بهتر از آن، یا همانند آن، پاسخ دهید، که خداوند حسابگر همه چیز است

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا

فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِئَتَيْنِ وَاللَّهُ أَرْكَسَهُمْ بِمَا كَسَبُوا أَتُرِيدُونَ أَنْ تَهْدُوا مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا

وَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءً فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ حَتَّى يُهَاجِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُوهُمْ وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وِلِيًّا وَلَا نَصِيرًا

إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ أَوْ جَاءُوكُمْ حَصِرَتْ صُدُورُهُمْ أَنْ يَقْتُلُوكُمْ أَوْ يُقْتَلُوا قَوْمَهُمْ وَلَا وَشَاءَ اللَّهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقَاتِلُوكُمْ فَإِنْ اعْتَزَلُوكُمْ فَلَمْ يُقَاتِلُوكُمْ وَالْقُوا إِلَيْكُمُ السَّلَمَ فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا

سَتَجِدُونَ ءَاخِرِينَ يُرِيدُونَ أَنْ يَأْمَنُوكُمْ وَيَأْمَنُوا قَوْمَهُمْ كُلٌّ مَا رَدُّوا إِلَى الْفِتْنَةِ أُرْكَسُوا فِيهَا فَإِنْ لَمْ يَعْتَزِلُوكُمْ وَيُلْقُوا إِلَيْكُمُ السَّلَمَ وَيَكُفُّوا أَيْدِيَهُمْ فَخُذُوهُمْ وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَأُولَئِكُمْ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُبِينًا

خداوند کسی است که خدایی جز او نیست، همو شما را در روز قیامت که در [فرارسیدن] آن شکی نیست، گرد می‌آورد، و کیست از خدا راستگوتر

از چیست که شما درباره منافقان دو گروه شده‌اید و حال آنکه خداوند آنان را به خاطر کار و کردارشان سرنگون ساخته است، آیا می‌خواهید کسی را که خداوند در گمراهی‌اش وانهاده است، رهنمایی کنید؟ و حال آنکه هرگز برای کسی که خداوند در گمراهی‌اش وانهاده، بیرون شدی نخواهی یافت

[آنان] خوش دارند که شما نیز مانند ایشان کفر بورزید و در نتیجه همانند باشید، پس هیچ‌کس از آنان را دوست نگیرید، مگر آنکه [همانند شما] در راه خدا هجرت کنند، و اگر رویگردان شدند، ایشان را هر جا که یافتید به اسارت بگیرید و بکشید و از آنان [برای خود] یار و یاور نگیرید

مگر کسانی که با قومی که بین شما و ایشان پیمانی هست، پیوند دارند، یا به نزد شما می‌آیند و دل‌هایشان تنگ است از اینکه با شما یا با قوم خویش کارزار کنند، و اگر خدا می‌خواست آنان را بر شما چیره می‌ساخت و با شما به کارزار برمی‌خاستند، ولی اگر از شما کناره گرفتند و با شما کارزار نکردند و از در تسلیم و اسلام وارد شدند، خداوند به شما اجازه مبارزه با آنان نمی‌دهد

و دیگرانی را خواهید یافت که می‌خواهند هم از شما در امان باشند، و هم از قوم خودشان، هر بار که به فتنه شرک بازگردانده شوند، در دام آن گرفتار آیند، ولی اگر از شما کناره نگرفتند و از در تسلیم و اسلام وارد نشدند، و دست از شما باز نداشتند، آنگاه هر جا که یافتیدشان به اسارت بگیرید و بکشید، اینانند که دست شما را در مبارزه با آنان باز گذارده‌ایم

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَاً وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَاً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ إِلَّا أَنْ يَصَدَّقُوا فَإِنْ كَانَ مِنَ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَإِنْ كَانَ مِنَ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ فَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِّنَ اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

:۴
نساء
۹۲
/۱۷۶
۷۴ر

وَمَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا مُّتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا

۹۳

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْفَىٰ إِلَيْكُمْ أَلْسَلَمَ لَسْتَ مُؤْمِنًا تَبَتَّعُونَ عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ مَغَانِمٌ كَثِيرَةٌ كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِّن قَبْلُ فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُوا إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا

۹۴

و هیچ مؤمنی نباید هیچ مؤمنی را بکشد، مگر از روی خطا، و هرکس که مؤمنی را به خطا بکشد، بر اوست که [به کفاره] برده مؤمنی را آزاد کند و خونیهایی به خانواده او بدهد، مگر آنکه آنان درگذرند و ببخشند، و اگر [مقتول] مؤمن و از قومی باشد که دشمن شما هستند، [قاتل] باید برده مؤمنی را آزاد کند، و اگر [مقتول] از قومی باشد که بین شما و ایشان پیمانی هست، آنگاه [قاتل] باید خونیهایی به خانواده او [مقتول] بپردازد و برده مؤمنی آزاد کند، و کسی که [برده] نباید بر اوست که دو ماه پیایی روزه بگیرد، این توبه‌پذیری خداوند است و خداوند دانای فرزانه است

و هرکس مؤمنی را عمدا بکشد، جزای او جهنم است که جاودانه در آن بماند و خداوند بر او خشم گیرد و لعنتش کند و برای او عذابی عظیم آماده سازد

ای مؤمنان چون در راه خدا سفر کنید، به درستی پرس و جو کنید، و به کسی که با شما از در تسلیم و اسلام وارد شود، مگویید که مؤمن نیستی تا بدین وسیله بهره دنیوی ببرید، چرا که غنایم بسیار در نزد خداوند است، در گذشته این گونه [بی‌پروا] بودید، ولی خداوند بر شما منت نهاد، پس به درستی پرس و جو کنید، که خداوند به آنچه می‌کنید آگاه است

لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ
وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ اللَّهُ
الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً وَكُلًّا
وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ
أَجْرًا عَظِيمًا

دَرَجَاتٍ مِّنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا

إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْتُمُ الْمُتَلَبِّكَةَ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ
كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ
أَرْضَ اللَّهِ وَسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولَئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ
وَسَاءَتْ مَصِيرًا

إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانَ لَا
يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا

فَأُولَئِكَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَعْفُوَ عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَفُورًا
غَفُورًا

وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرَاعِمًا كَثِيرًا
وَسِعَةً وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ
يُدْرِكُهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا
رَّحِيمًا

وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ
تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِنَكُمُ الَّذِينَ
كَفَرُوا إِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُّبِينًا

جهادگريزان مؤمن، بجز آسيب‌مندان، با جهادگران به مال و
جان در راه خدا برابر نيستند، خداوند جهادگران به مال و
جان را بر جهادگريزان به مرتبتي برتري داده است، و
همگان را خداوند وعده پاداش نيك [بهشت] داده است، و
خداوند جهادگران را بر جهادگريزان به پاداشي عظيم برتري
داده است

اين درجات و آمرزش و رحمت از سوي اوست و خداوند
آمرزگار مهربان است

كساني كه فرشتگان جانشان را مي‌گيرند و آنان بر خود ستم
روا داشته‌اند، به ايشان گويند در چه حال بوديد؟ گويند ما
در سرزمين خود مستضعف بوديم، گويند آيا مگر زمين
خداوند وسيع نبود كه بتوانيد در آن [به هر كجا كه
خواهيد] هجرت كنيد؟ سرا و سرانجام اينان جهنم است و
چه بد سرانجامي است

مگر مردان و زنان و كودكان مستضعف كه نمي‌توانند چاره‌اي
بينديشند و راه به جايي نمي‌برند

اينان را باشد كه خداوند ببخشايد و خداوند بخشاينده
آمرزگار است

و هر كس كه در راه خدا هجرت كند، در روي زمين سرپناه
بسيار و گشايش [در كار] مي‌يابد و هر كس كه از خانه و
كاشانه خويش به عزم هجرت در راه خدا و پيامبرش بيرون
رود، سپس مرگش فرارسد، حقا كه پاداش او بر خداوند
است و خداوند آمرزگار مهربان است

و چون رهسپار سفر باشيد، بر شما گناهي نيست كه اگر
مي‌ترسيد كه مبادا كافران شما را در بلا افكنند، نماز خود را
كوتاه كنيد و به راستي كه كافران آشكارا دشمن شما
هستند

وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلْتَقُمْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ فَإِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا مِنْ وَرَائِكُمْ وَلْتَأْتِ طَائِفَةٌ أُخْرَى لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ وَدَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ مَيْلَةً وَاحِدَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ كَانَ بِكُمْ أَذَى مِّنْ مَّطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَرَضَى أَنْ تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ وَخُذُوا حِذْرَكُمْ إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا

۴:
نساء،
۱۰۲
۱۷۶

فَإِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَمًا وَقُعودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَّوْقُوتًا

۱۰۳

وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ إِنْ تَكُونُوا تَأْلَمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ كَمَا تَأْلَمُونَ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

۱۰۴

إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرْنَاكَ اللَّهُ وَلَا تَكُن لِلْخَائِنِينَ خَصِيمًا

۱۰۵
۷۷ر

و چون در میان آنان بودی و خواستی برای آنان اقامه نماز کنی، باید گروهی از آنان با تو [به نماز] برخیزند و سلاحهای خود را نیز بگیرند، و چون به سجده روند، گروه دیگر در پشت شما [ایستاده] باشند و سپس گروه دیگر که هنوز نماز نخوانده‌اند، پیش آیند و همراه تو نماز بگذارند و احتیاط خود را حفظ کنند و سلاحهای خود را همراه داشته باشند، [چرا که] کافران خوش دارند که کاش شما از سلاحها و ساز و برگتان غافل باشید تا بناگاه به یک حمله بر شما بتازند، و بر شما گناهی نیست که اگر از یاران [یا موانع دیگر] در رنج یا بیمار بودید، سلاحهایتان را بر زمین بگذارید، ولی احتیاطتان را داشته باشید، خداوند برای کافران عذابی خوارکننده آماده ساخته است

و چون نمازتان را برگزار کردید، خداوند را [در همه حال] ایستاده و نشسته و بر پهلو خفته یاد کنید و چون امن و آسایش یافتید نماز را [به درستی] بر پا دارید، که نماز بر مؤمنان واجب [و عبادتی] زماندار است

در پیگرد قوم مشرک، سستی نوزید [زیرا] اگر شما درد و رنجی کشیده باشید، آنان نیز همانند رنجی که شما می‌برید، رنج برده‌اند، وانگهی شما امیدوی به خداوند دارید که آنان ندارند، و خداوند دانای فرزانه است

ما کتاب آسمانی را به راستی و درستی بر تو نازل کردیم تا [بر مبنای آن و] به مدد آنچه خداوند به تو باز نموده است، بین مردم داوری کنی، و مدافع خیانت‌پیشگان مباش

وَأَسْتَغْفِرِ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا

و از خداوند آمرزش بخواه که خداوند آمرزگار مهربان است

۱۰۷

وَلَا تُجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ يَخْتَانُونَ أَنفُسَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
مَنْ كَانَ خَوَّانًا أَثِيمًا

و از کسانی که بر خود خیانت روا داشته‌اند، دفاع مکن که
خداوند خیانتگران گنهکار را دوست ندارد

۱۰۸

يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ
إِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْضَىٰ مِنَ الْقَوْلِ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ
مُحِيطًا

اینان با مردم پنهانکاری می‌کنند، ولی نمی‌توانند چیزی را از
خداوند پنهان بدارند، چرا که او در زمانی که شبانه سخنان
ناپسند می‌گویند، همراه آنان است و خداوند به آنچه
می‌کنند چیره است

۱۰۹

هَآأَنْتُمْ هَآؤِلَآءِ جَدَلْتُمْ عَنْهُمْ فِي الْحَيَوةِ الدُّنْيَا فَمَنْ
يُجَادِلُ اللَّهَ عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَمْ مَن يَكُونُ عَلَيْهِمْ
وَكِيلًا

بهبوش باشید که گیریم شما از ایشان در زندگانی دنیا دفاع
کردید، آنگاه در روز قیامت چه کسی از آنان در برابر
خداوند دفاع می‌کند یا چه کسی نگهبان ایشان است؟

۱۱۰

وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ
اللَّهَ غَفُورًا رَحِيمًا

و هرکس بدی یا بر خویش ستم کند، سپس از خداوند
آمرزش بخواهد، خدا را آمرزگاری مهربان می‌یابد

۱۱۱

وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلَىٰ نَفْسِهِ وَكَانَ
اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

و هرکس مرتکب گناهی شود، به زیان خویش چنین کاری
کرده است، و خداوند دانای فرزانه است

۱۱۲

وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا ثُمَّ يَرْمِ بِهِ بَرِيئًا فَقَدِ
أَحْتَمَلَ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا

و کسی که مرتکب خطا یا گناهی شود، سپس آن را به گردن
بیگناهی بیندازد، زیر بار بهتان و گناهی آشکار رفته است

۱۱۳
۷۸

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّتْ طَآئِفَةٌ مِّنْهُمْ أَن
يُضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَضُرُّونَكَ مِن شَيْءٍ
وَأَنزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ
تَكُن تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا

و اگر لطف و رحمت الهی در حق تو نبود، گروهی از ایشان
کوشیده بودند که تو را گمراه کنند و در واقع کسی را جز
خود را گمراه نکنند و کوچکترین زبانی به تو نرسانند و
خداوند بر تو کتاب و حکمت نازل کرد و [به وحی خویش] به
تو چیزی را که نمی‌دانستی آموخت و لطف الهی بر تو بسیار
است

۴
نساء
۱۱۴
۱۷۶
حزب
۳۹

لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّنْ تَجَوُّهُمْ إِلَّا مَنَ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا

در اغلب رازگویی‌های ایشان خیری نیست، مگر آنکه کسی به صدقه یا به نیکوکاری یا اصلاح بین مردم پردازد و هر کس که در طلب خشنودی خداوند چنین کاری کند، به زودی به او پاداش بزرگی خواهیم داد

۱۱۵

وَمَن يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصَلِّهِ ۗ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا

و هرکس پس از آنکه حق و هدایت برایش آشکار شد با پیامبر مخالفت کند و راهی جز راه مسلمانان در پیش گیرد، او را با مراد خویش وامی‌گذاریم و به دوزخش در می‌آوریم و چه بد سرانجامی است

۱۱۶
۷۹

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَن يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَن يَشَاءُ ۗ وَمَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا

خداوند [این گناه را] نمی‌آمرزد که برایش شریک قائل شوند، و جز این [هر گناهی] را برای هرکس که بخواهد می‌آمرزد و هرکس به خداوند شرک‌ورزد، دچار گمراهی دور و درازی شده است

۱۱۷

إِن يَدْعُونَ مِن دُونِهِ ۖ إِلَّا إِنثًا وَإِن يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا مَّرِيدًا

اینان به جای خداوند جز مادگانی را نمی‌پرستند، و جز شیطان سرکش را پرستش نمی‌کنند

۱۱۸

لَعَنَهُ اللَّهُ وَقَالَ لَأَتَّخِذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا

که خداوند او را گرفتار لعنت کرد و او گفت از بندگان تو سهم معینی برمی‌گیرم

۱۱۹

وَلَا ضَلَّتْهُمْ وَلَا مَنِينَهُمْ وَلَا مَرْئِيَهُمْ فَلَيْبَتِكُنَّ ءَاذَانُ الْأَنْعَامِ وَلَا مَرْئِيَهُمْ فَلْيَغِيرَنَّ خَلْقَ اللَّهِ وَمَن يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِّن دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُّبِينًا

و آنگاه آنان را به گمراهی می‌کشانم و به [دام] آرزوهای دور و دراز می‌اندازم و می‌فرمایمشان تا گوشهای چارپایان را ببرند و می‌فرمایمشان تا آفرینش الهی را دگرگون کنند، و هرکس که شیطان را به جای خداوند دوست گیرد، آشکارا زیانکار شده است

۱۲۰

يَعِدُّهُمْ وَيُمَيِّنُهُمْ ۖ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا

به آنان وعده می‌دهد و ایشان را به [دام] آرزو می‌اندازد و شیطان وعده‌ای جز فریب به آنان نمی‌دهد

۱۲۱

أُولَٰئِكَ مَا أَوْلَهُمُ جَهَنَّمَ وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَحِيصًا

سرا و سرانجام ایشان جهنم است و گریزگاهی از آن ندارند

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا
وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا

لَيْسَ بِأَمَانِيِّكُمْ وَلَا أَمَانِي أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلْ
سُوءًا يُجْزَ بِهِ وَلَا يَجِدْ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا

وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ
وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۗ وَانْخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ
شَيْءٍ مُّحِيطًا

وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ ۗ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ وَمَا يُتْلَىٰ
عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي يَتْلَىٰ النِّسَاءِ الَّتِي لَا تُوْتُونَهُنَّ
مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ
مِنَ الْوَالِدَانِ وَأَنْ تَقُومُوا لِلْيَتَامَىٰ بِالْقِسْطِ ۗ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ
خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا

و کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند، زودا
که به بوستانهایی درآوریمشان که جویباران از فرودست آن
جاری است [و] جاودانه در آنند، وعده الهی حق است و
کیست راستگوتر از خدا؟

[وعده الهی] بر وفق آرزوهای شما و آرزوهای اهل کتاب
نیست، هرکس مرتکب ناشایستی شود، جزای آن را می‌یابد
و برای خود در برابر خداوند یار و یآوری نمی‌یابد

و هرکس از زن و مرد که کارهای شایسته کند و مؤمن
باشد، وارد بهشت می‌شود و به اندازه ذره ناچیزی نیز به
آنان ستم نمی‌رود

چه کسی بهدین‌تر از کسی است که روی دل به درگاه خدا
آورد و نیکوکار باشد و از آیین پاک ابراهیم پیروی کند و
خداوند ابراهیم را [همچون] دوست خود برگرفته است

آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است از آن خداوند است و
خداوند بر همه چیز چیره است

و از تو درباره زنان نظرخواهی می‌کنند، بگو خداوند درباره
آنان فتوا می‌دهد - و نیز در آنچه از کتاب بر شما خوانده
می‌شود، آمده استکه [حکم او] درباره دختران یتیمی که
حق مقرر آنان را نمی‌پردازید، و میل به ازدواج با آنان
ندارید و نیز کودکان مستضعف [یتیم و محروم] این است
که در حق یتیمان به عدل و انصاف بکشید و هر خیری که
انجام دهید خداوند از آن آگاه است

۴
نساء
۱۲۸
۱۷۶

وَإِنِ امْرَأَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ وَأُحْضِرَتِ الْأَنْفُسُ الشُّحَّ وَإِن تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا

و اگر زنی از ناسازگاری یا رویگردانی شوهرش بیمناک باشد، بر آن دو گناهی نیست که بین خود صلحی کنند، و صلح بهتر است، و آزمندی در دلها خانه دارد، و اگر نیکوکاری و پارسایی کنید، خداوند به آنچه می‌کنید آگاه است

۱۲۹

وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمِيلِ فَتَدْرُوهَا كَالْمُعَلَّقَةِ وَإِن تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا

و هر قدر هم که بکوشید و بخواهید نمی‌توانید بین زنان به عدل و انصاف رفتار کنید، پس [در میل به دیگری] پا را از حد فراتر مگذارید تا همسر [پیشین] خود را بلاتکلیف بگذارید، و اگر به اصلاح بپردازید و تقوا پیشه کنید، [بدانید که] خداوند آمرزگاری مهربان است

۱۳۰

وَإِن يَتَفَرَّقَا يُغْنِ اللَّهُ كُلًّا مِّن سَعَتِهِ وَكَانَ اللَّهُ وَاسِعًا حَكِيمًا

و اگر از هم جدا شوند خداوند هر یک را با توانگری خویش بی‌نیاز گرداند، و خداوند گشایشگر فرزانه است

۱۳۱

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنْ اتَّقُوا اللَّهَ وَإِن تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا

و آنچه در آسمانها و در زمین است از آن خداوند است و پیش از شما به اهل کتاب و [سپس] به خود شما سفارش کردیم که از خداوند پروا کنید، و اگر کفر بورزید، [بدانید] آنچه در آسمانها و در زمین است از آن خداوند است و خداوند بی‌نیاز ستوده است

۱۳۲

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا

و آنچه در آسمانها و زمین است از آن خداوند است و خدا کارسازی را کافی است

۱۳۳

إِن يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِ بِآخَرِينَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ قَدِيرًا

ای مردم اگر [خدا] بخواهد شما را [از میان] می‌برد و دیگرانی را [پدید] می‌آورد و خداوند بر این کار تواناست

۱۳۴

مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا

هرکس ثواب دنیوی می‌خواهد [بداند که] ثواب دنیوی و اخروی نزد خداوند است و خدا شنوای داناست

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ
وَلَوْ عَلَىٰ أَنفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبِينَ ۚ إِن يَكُنْ غَنِيًّا
أَوْ فَقِيرًا فَاللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا ۗ فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىَٰ أَن تَعْدِلُوا
وَإِن تَلَوُا أَوْ تَعْرِضُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا

ای مؤمنان به عدل و داد برخیزید و در راه رضای خدا شاهد
باشید [و شهادت دهید] ولو آنکه به زیان خودتان یا پدر و
مادر و خویشاوندانتان باشد، [خواهان گواهی] چه توانگر
چه تهیدست باشد، خداوند بر آنان مهربان‌تر است، پس از
هوای نفس پیروی نکنید که از حق عدول کنید، و اگر زبان
بازی کنید یا تن زنید [بدانید که] خداوند به آنچه می‌کنید
آگاه است

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۗ وَالْكِتَابِ
الَّذِي نَزَّلَ عَلَىٰ رَسُولِهِ ۗ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِن قَبْلُ
وَمَن يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ ۗ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا

ای کسانی که ایمان آورده‌اید، به خداوند و پیامبر او و کتابی
که بر پیامبرش فرو فرستاده است و کتابی که از پیش
منازل کرده است، ایمان بیاورید و هرکس به خداوند و
فرشتگانش و کتابهایش و پیامبرانش و روز بازپسین، کفر
بورزد، به گمراهی دور و درازی افتاده است

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ
أَزْدَادُوا كُفْرًا لَّمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيُغْفِرْ لَهُمْ وَلَا لِيُهْدِيَهُمْ
سَبِيلًا

کسانی که ایمان آوردند، سپس کفرورزیدند، سپس ایمان
آوردند، و دوباره کفرورزیدند و سپس بر کفر خود افزودند،
خداوند در مقام آمرزش آنان نیست و راهی به ایشان
نمی‌نماید

بَشِيرِ الْمُنْفِقِينَ بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

منافقان را خبر ده که عذاب دردناکی [در پیش] دارند

الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ۚ
أَيَّبَتُّغُونَ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا

کسانی که کافران را به جای مؤمنان دوست خود می‌گیرند،
آیا در نزد آنان عزت می‌جویند، در حالی که هر چه عزت
است، نزد خداوند است

وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَن إِذَا سَمِعْتُمْ ءَايَاتِ اللَّهِ
يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَعْدُوا مَعَهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا
فِي حَدِيثِ غَيْرِهِ ۗ إِنَّكُمْ إِذَا مِثْلُهُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ
الْمُنْفِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا

و در کتاب بر شما نازل کرده است که چون بشنوید که به
آیات الهی کفر می‌ورزند و آنها را به ریشخند می‌گیرند، با
آنان منشینید تا به سخن دیگری جز آن بپردازند، چرا که در
این صورت شما نیز مانند آنان خواهید بود، [بدانید که]
خداوند گردآورنده منافقان و کافران یکجا در جهنم است

الَّذِينَ يَتَرَبَّصُونَ بِكُمْ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فِتْحٌ مِّنَ اللَّهِ قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحْوِذْ عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعَكُم مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا

[آری] همانها که مترصد شما هستند، پس اگر پیروزی ای از جانب خداوند نصیب شما شود می‌گویند مگر ما همراه [و پشتیبان] شما نبودیم؟ و اگر کافران نصیبی برند [به آنان] گویند مگر ما بر شما دست نداشتیم و دست مسلمانان را از شما دور نداشتیم؟ و خداوند روز قیامت در میان شما [و ایشان] داوری خواهد کرد، و خداوند هرگز کافران را به مؤمنان سلطه نمی‌دهد

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَدِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَدِيعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُسَالَى يُرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا

منافقان می‌خواهند به خدا نیرنگ بزنند، و حال آنکه خداوند به آنان [به جزای عملشان] نیرنگ می‌زند، و [اینان] چون به نماز برخیزند کسل‌وار برخیزند، [و] با مردم ریاکاری کنند و خدا را جز اندکی یاد نمی‌کنند

مُذَبِّبِينَ بَيْنَ ذَلِكَ لَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَلَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا

در این میان [بین کفر و ایمان] سرگشته‌اند، نه جزو آنان [مؤمنان] و نه جزو اینان [نامؤمنان]، و هرکس که خداوند در گمراهی واگذاردش، هرگز برای او بیرون شدی نخواهی یافت

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أُرِيدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا مُّبِينًا

ای مؤمنان کافران را به جای مؤمنان، دوست نگیرید، آیا می‌خواهید در پیشگاه خداوند حجت را بر خود تمام کنید؟

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا

منافقان در طبقه زیرین جهنم جای دارند و هرگز برای آنان یابوری نخواهی یافت

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا

مگر کسانی که توبه و درستکاری کنند و به خداوند پناه برند و دین خویش را برای خدا خالص سازند، اینان در زمره مؤمنانند و خداوند به زودی به مؤمنان پاداش بزرگی می‌بخشد

مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ إِنْ شَكَرْتُمْ وَعَامَنْتُمْ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا

اگر شکر کنید و ایمان ورزید خداوند را با عذاب شما چه کار؟ و خداوند قدردان داناست

لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوِّءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلِمَ وَكَانَ
اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا

خداوند بانگ برداشتن به بد زبانی را دوست ندارد، مگر از
[سوی] کسی که به او ستم شده باشد، و خداوند شنوای
دانااست

إِنْ تُبَدُّوا خَيْرًا أَوْ تُخَفُّوهُ أَوْ تَعْفُوا عَنْ سُوءٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ
عَفُوًّا قَدِيرًا

اگر خیری را آشکار یا پنهان کنید، یا از عمل ناخوشایندی
درگذرید، [بدانید که] خداوند بخشاینده تواناست

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا
بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ
وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا

کسانی که به خداوند و پیامبرانش کفر می‌ورزند و
می‌خواهند بین خداوند و پیامبرانش جدائی قائل شوند و
می‌گویند به بعضی ایمان داریم و به بعضی نداریم و
می‌خواهند راهی بینابین پیش گیرند

أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا
مُّهِينًا

اینان به واقع کافرند و ما برای کافران عذابی خفت‌بار آماده
ساخته‌ایم

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ
أُولَئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أَجْرُهُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا

و کسانی که به خداوند و پیامبرانش ایمان دارند و بین
هیچ‌یک از آنان فرق نمی‌گذارند، خداوند به زودی پاداش
آنان را خواهد داد، و خدا آمرزگار مهربان است

يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تُنزِلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِّنَ السَّمَاءِ
فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَىٰ أَكْبَرَ مِنْ ذَلِكَ فَقَالُوا أَرِنَا اللَّهَ جَهْرَةً
فَأَخَذَتْهُمُ الصَّعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ
مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ فَعَفَوْنَا عَنْ ذَلِكَ وَعَاتَيْنَا مُوسَىٰ
سُلْطَانًا مُّبِينًا

اهل کتاب از تو می‌خواهند که برایشان [به یکباره] از
آسمان کتابی نازل کنی، بدان که از موسی درخواستی
عجیب‌تر کردند، و گفتند خدا را آشکارا به ما نشان بده،
آنگاه به خاطر درخواست ناحقشان صاعقه [ی مرگ] آنان را
فروگرفت، آنگاه [چون به درخواست موسی از نو زنده
شدند] پس از آن همه معجزات که برایشان پدید آمده بود،
گوساله‌پرستی کردند، و از این گناهشان هم درگذشتیم و
به موسی حتی آشکار بخشیدیم

وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ بِمِيثَاقِهِمْ وَقُلْنَا لَهُمْ ادْخُلُوا الْبَابَ
سُجَّدًا وَقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ
مِيثَاقًا غَلِيظًا

و [کوه] طور را بر فرازشان افرشته داشتیم تا از ایشان
پیمان گرفتیم، و به ایشان گفتیم فروتنانه از این دروازه
وارد شوید، و به ایشان گفتیم حرمت سبت [شنبه] را
نشکنید، و از ایشان پیمانی استوار گرفتیم

فَمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ وَكُفْرِهِمْ بِآيَاتِ اللَّهِ وَقَتْلِهِمْ
الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقِّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ طَبَعَ اللَّهُ
عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا

۱۵۶ وَبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَى مَرْيَمَ بُهْتَنًا عَظِيمًا

وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ
وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ
أَخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا
اتِّبَاعَ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا

۱۵۸ بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا

وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ وَيَوْمَ
الْقِيَامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِدًا

۱۶۰ فَيُظْلَمُ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ أُحِلَّتْ
لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا

۱۶۱ وَأَخَذَهُمُ الرَّبُّوا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ وَأَكْلِهِمْ أَمْوَالَ النَّاسِ
بِالْبَطْلِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

لَكِنِ الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَا
أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ
وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أُولَئِكَ
سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا

آنگاه به سبب پیمان شکنی‌شان و کفرورزیدنشان به آیات الهی و کشتنشان پیامبران را به ناحق و ادعایشان که دلهای ما در پوشش است [لعتنشان کردیم]، بلکه خداوند به سبب کفرشان بر دلهایشان مهر نهاد، که جز اندکی ایمان نمی‌آورند

و به سبب کفرشان و سخنشان که به مریم بهتان بزرگی زدند

و ادعایشان که ما مسیح عیسی بن مریم پیامبر خدا را کشته‌ایم و حال آنکه نه او را کشتند و نه بر دار کردند، بلکه [حقیقت امر] بر آنان مشتبه شد، و کسانی که در این امر اختلاف کردند از آن در شکاند و به آن علم ندارند، فقط پیروی از حدس و گمان می‌کنند و او را به یقین نکشته‌اند

بلکه خداوند او را به سوی خویش برکشید و خدا پیروزمند فرزانه است

و هیچ‌کس از اهل کتاب نیست مگر آنکه پیش از مرگش به او [عیسی] ایمان آورد، و روز قیامت او [عیسی] برایشان گواه است

آری به سبب ظلم [بعضی از] یهودیان، و به سبب باز داشتنشان بسیاری [از مردم] را از راه خدا، چیزهای پاکیزه‌ای را که بر آنان حلال بود، بر آنان حرام کردیم

و نیز به سبب ربا گرفتنشان که از آن نهی شده بودند، و اینکه اموال مردم را به باطل می‌خوردند، و ما برای کافرانشان عذابی دردناک آماده ساخته‌ایم

ولی از میان آنان راسخان در علم و مؤمنان به آنچه بر تو و پیش از تو نازل شده است، ایمان دارند، به ویژه نمازگزاران، و زکات‌دهندگان و مؤمنان به خداوند و روز بازپسین، به اینان به زودی پاداش بزرگی خواهیم داد

إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ
بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَىٰ وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ
وَعَاتَيْنَا دَاوُودَ زَبُورًا

ما به تو وحی فرستادیم، همچنانکه به نوح و پیامبران بعد از او، و نیز به ابراهیم و اسماعیل و اسحاق و یعقوب و اسباط و عیسی و ایوب و یونس و هارون و سلیمان نیز وحی فرستادیم، و به داوود زبور بخشیدیم

وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ
نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَىٰ تَكْلِيمًا

و پیامبرانی که پیشتر داستان آنان را بر تو خوانده‌ایم و پیامبرانی که داستان آنان را بر تو نخوانده‌ایم، و خداوند با موسی [بی‌میانجی] سخن گفت

رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ
حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا

[اینان] پیامبرانی مژده‌آور و هشداردهنده هستند، تا بعد از [فرستادن] پیامبران، مردم را بر خداوند حجتی نباشد، و خداوند پیروزمند فرزانه است

لَكِنِ اللَّهُ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ وَيَعْلَمُ
وَالْمَلَائِكَةُ يَشْهَدُونَ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا

آری خداوند به [صحت] آنچه بر تو نازل کرده است، شهادت می‌دهد، آن را به علم خویش نازل کرده است، و فرشتگان نیز شهادت می‌دهند و خداوند گواهی را کافی است

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا
ضَلَالًا بَعِيدًا

کسانی که کفرورزیده‌اند و از راه خدا باز داشته‌اند، به راستی به گمراهی دور و درازی دچارند

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا
لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا

کسانی که کفر و ظلم‌ورزیده‌اند، خداوند بر آن نیست که آنان را بیامرزد و یا راهی بنماید

إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ
يَسِيرًا

مگر راه جهنم، که جاودانه در آن می‌مانند، و این امر بر خداوند آسان است

يَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمُ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ
فَأَمِنُوا خَيْرًا لَّكُمْ وَإِن تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

ای مردم این پیامبر حق و حقیقت را از جانب پروردگارتان برای شما آورده است، پس ایمان بیاورید که به خیر [و صلاح] شماست، و اگر [انکار کنید و] کفرورزید بدانید که آنچه در آسمانها و زمین است از آن خداوند است، و خداوند دانای فرزانه است

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ
 إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ
 وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِّنْهُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ
 وَرُسُلِهِ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ انْتَهُوا خَيْرًا لَّكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهُ
 وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
 وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا

۴
 نسا،
 ۱۷۱
 /۱۷۶

لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا
 الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِهِ
 وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيْهِ جَمِيعًا

۱۷۲
 ۸۵ر

فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ
 وَيَزِيدُهُمْ مِّنْ فَضْلِهِ وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنكَفُوا وَاسْتَكْبَرُوا
 فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا
 وَلَا نَصِيرًا

۱۷۳

يَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُم بُرْهَانٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا
 إِلَيْكُمْ نُورًا مُّبِينًا

۱۷۴

فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَأَعْتَصَمُوا بِهِ فَيَسْجُدْ لَهُمْ فِي
 رَحْمَةِ مِّنْهُ وَفَضْلِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمًا

۱۷۵

ای اهل کتاب در دیتان از حد و حق نگذیرید و جز حق بر
 خداوند نگویند، جز این نیست که مسیح عیسی بن مریم
 پیامبر خدا و کلمه او و روح اوست که آن را به مریم فراداد،
 پس به خداوند و پیامبرانش ایمان بیاورید، و نگویند که
 [خدا] سه‌گانه است، از این بازآیید که به خیر [و صلاح]
 شماست، همانا خداوند خدای یگانه است، که منزّه و مبرا از
 داشتن فرزند است، او راست آنچه در آسمانها و در زمین
 است، و خداوند کارسازی را کافی است

مسیح و فرشتگان مقرب هرگز ابا ندارند از اینکه بنده خدا
 باشند، و هرکس از پرستش او ابا داشته باشد و کبر بورزد
 به زودی همگی آنان را [برای حسابرسی] نزد خویش گرد
 می‌آورد

اما کسانی را که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند،
 پادشاهایشان را به تمامی می‌دهد و از فضل خویش نیز به
 ایشان افزوتر می‌بخشد، و اما کسانی که استنکاف و
 استکبار ورزیده‌اند، به عذابی دردناک دچارشان می‌سازد و
 در برابر خداوند برای خود یار و یآوری نمی‌یابند

ای مردم به راستی برهانی از سوی پروردگارتان برای شما
 نازل شده است و برای شما نوری آشکار فرو فرستاده‌ایم

آنگاه کسانی که به خداوند ایمان آورده‌اند و به او پناه
 برده‌اند، ایشان را به زودی به جوار فضل و رحمت خویش
 درمی‌آورد و به راهی راست به سوی خویش رهنمون
 می‌گردد

يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ إِنَّ أَمْرًا هَلَكَ
لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ وَهُوَ يَرِثُهَا
إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ فَإِنْ كَانَتَا أُثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الشُّلْثَانِ مِمَّا
تَرَكَ وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَاءً فَلِلَّذَكَرِ مِثْلُ حِظِّ
الْأُنثَيَيْنِ ۗ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَنْ تَضِلُّوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمٌ

از تو نظر خواهی می‌کنند بگو خداوند درباره کلاله به شما چنین فتوا می‌دهد که اگر مردی درگذرد و فرزندی نداشته باشد و خواهری داشته باشد، نصف ترکه از آن او [خواهر] است، [و اگر زنی درگذرد و برادری داشته باشد] در صورتی که فرزند نداشته باشد، آن مرد [همه ترکه را] از او ارث می‌برد، و اگر خواهران دو تن [یا بیشتر] باشند، دو سوم ترکه از آنان است، و اگر گروهی برادر و خواهر باشند، در این صورت برای هر مرد بهره‌ای برابر با بهره دو زن است، خداوند [احکامش را] برایتان روشن می‌سازد تا مبدا گمراه شوید، و خدا به هر چیزی داناست

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ أُحِلَّتْ لَكُمْ بَهِيمَةُ
الْأَنْعَامِ إِلَّا مَا يُنْتَلَىٰ عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّي الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ
إِنَّ اللَّهَ يُحْكُمُ مَا يُرِيدُ

ای مؤمنان به پیمانها [ی خود] وفا کنید، [گوشت] چارپایان بر شما حلال است مگر آنچه حکمش بر شما خوانده شود، و [به شرط آنکه] در حال احرام، حلال دارنده صید نباشید، خداوند هر حکمی که بخواهد مقرر می‌دارد

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تُحِلُّوا شَعِيرَ اللَّهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ
وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا ءَامِينَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ يَبْتَغُونَ
فَضْلًا مِّن رَّبِّهِمْ وَرِضْوَانًا وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا وَلَا
يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ أَن صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
أَن تَعْتَدُوا وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ ۗ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى
الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

ای مؤمنان حرمت شعائر الهی و ماههای حرام و قربانیهای نشاندار و قربانیهای قلاده‌دار و زائران بیت‌الحرام را که از پروردگارشان جویای گشایش معاش و خشنودی او هستند، نگه دارید، و چون از حال احرام بیرون آمدید می‌توانید به شکار بپردازید، و دشمنی با مردمی که شما را از مسجدالحرام باز می‌دارند، بر آنان ندارد که تجاوز کاری کنید، و در نیکی و پارسایی همدستی کنید نه در گناه و ستمکاری، و از خدا پروا کنید که خداوند سخت کیفر است

حَرَمَتْ عَلَيْكُمْ أَلْمَيْتَةَ وَالْدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنزِيرِ وَمَا أَهَلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةَ وَالْمَوْقُودَةَ وَالْمُتَرَدِّيَةَ وَالنَّطِيحَةَ وَمَا أَكَلَ السَّبْعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصَبِ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَمِ ذَلِكُمْ فِسْقٌ الْيَوْمَ يَيسُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنَ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنْ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أَحَلَّ لَهُمْ قُلْ أَحَلَّ لَكُمْ أَلْطَيْبَاتُ وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلَّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ وَاذْكُرُوا أَسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ وَأَتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

الْيَوْمَ أَحَلَّ لَكُمْ أَلْطَيْبَاتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حِلٌّ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ غَيْرِ مُسْلِفِينَ وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ

مردار و خون و گوشت خوک و آنچه نامی جز خدا به هنگام ذبحش برده باشند، و [حیوان حلال گوشت] خفه شده، و به ضرب [چوب و سنگ] مرده، و از بلندی افتاده، و شاخ خورده و آنچه درندگان از آن خورده باشند، مگر آنچه [به موقع به ذبح شرعی] حلال کنید و همچنین آنچه برای بتان ذبح شده است و نیز تعیین قسمت به کمک از لام همه بر شما حرام شده است و [پرداختن به هریک از] اینها نافرمانی است، امروز کافران از دین شما [و بازگشت شما از آن] نومید شده‌اند، لذا از آنان تترسید و از من بترسید، امروز دین شما را به کمال رساندم و نعمتم را بر شما تمام کردم و دین اسلام را بر شما پسندیدم، و هرکس در مخمسه‌ای ناچار شود و مایل به گناه نباشد [و از آنچه نهی شده بخورد] بداند که خداوند آمرزگار مهربان است

از تو می‌پرسند چه چیز برای آنان حلال است، بگو همه پاکیزه‌ها و آنچه به کمک حیوانات شکارگر [به دست می‌آورید] که با آنچه خداوند به شما آموخته است، آنها را دست‌آموز می‌کنید، پس از آنچه برای شما گرفته و نگه داشته‌اند بخورید و [به هنگام ذبح یا فرستادن حیوانات شکارگر] نام خدا را بر آن ببرید، و از خداوند پروا کنید که خداوند زودشمار است

امروز پاکیزه‌ها و طعام [و ذبایح] اهل کتاب بر شما و طعام [و ذبایح] شما بر آنان حلال است، و نیز ازدواج با زنان عقیف مؤمن و زنان عقیف اهل کتاب، به شرط آنکه مهر آنان را بپردازید و زن نگهدار و غیر پلیدکار باشید و دوست‌گیران نهانی نباشید، و هرکس به [ارکان] ایمان کفرورزد، عملش تباه است و همو در آخرت از زیانکاران است

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا
 وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ
 وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا وَإِنْ
 كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِّنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ
 أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا
 فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ
 عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَٰكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ
 عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

۵:
مانده
۶
/۱۲۰
۸۷ر

وَأذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَاقَهُ الَّذِي وَاثَقَكُمْ بِهِ
 إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ
 الصُّدُورِ

۷

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ
 وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلَىٰ ءَلَّا تَعْدِلُوا اَعْدِلُوا هُوَ
 أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

۸

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ
 وَأَجْرٌ عَظِيمٌ

۹

ای مؤمنان چون برای نماز برخاستید چهره و دستهایتان را تا
 آرنجها بشویید و سپس سر و پاهایتان را تا قوزکها مسح
 کنید، و اگر جنب بودید غسل کنید و اگر بیمار یا مسافر
 بودید یا یکی از شما از موضع قضای حاجت بازگشت، یا با
 زنان تماس [جنسی] گرفتید، آنگاه آب نیافتید، بر خاکی پاک
 تیمم کنید و چهره و دستهایتان را به آن مسح کنید، که
 خداوند نمی‌خواهد برای شما دشواری قرار دهد، بلکه
 می‌خواهد تا شما را پاکیزه بدارد و نعمتش را بر شما تمام
 کند، باشد که سپاس بگذارید

و نعمت الهی و پیمانی را که با شما بسته است به یاد آورید
 که گفتید شنیدیم و اطاعت کردیم، و از خداوند پروا کنید
 که خداوند به راز دلها آگاه است

ای مؤمنان در راه [رضای] خدا به داد برخیزید و به عدل
 شهادت دهید و دشمنیتان با بعضی از مردم شما را بر آن
 ندارد که بیداد کنید، دادگری کنید که به تقوا نزدیکتر
 است و از خداوند پروا کنید که خداوند به آنچه می‌کنید
 آگاه است

خداوند به کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته
 کرده‌اند وعده داده است که آمرزش و پاداشی بزرگ خاص
 آنان است

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ

و کسانی که کفرورزیده و آیات ما را دروغ انگاشته‌اند، دوزخی‌اند

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هُمْ قَوْمٌ ءَن يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۗ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

۱۱

ای مؤمنان نعمت الهی را بر خود به یاد آورید که چون قومی کوشید که بر شما دست دراز کند، دستشان را از شما بازداشت، و از خداوند پروا کنید و مؤمنان باید که بر خدا توکل کنند

وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ ۖ لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ وَءَاتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَءَامَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۗ فَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ

۱۲

حزب

۴۴

۸۸ر

و خداوند از بنی‌اسرائیل پیمان گرفت و از میان آنان دوازده سالار برگماشتیم، و خداوند گفت من با شما هستم، اگر نماز برپا داشتید و زکات پرداختید و به پیامبران من ایمان آوردید و آنان را گرامی داشتید و در راه خدا وامی نیکو دادید، سینات شما را می‌زدایم و شما را به بوستانهایی که جویباران از فرودست آن جاری است، درمی‌آورم، اما اگر پس از این، کسی از شما کفر ورزد، بی‌شک از راه راست گمراه شده است

فِيمَا نَقَضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَن مَّوَاضِعِهَا وَتَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ ۗ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَائِنَةٍ مِّنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ ۗ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَأَصْفَحْ ۗ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

۱۳

آنگاه به سبب پیمان شکنی‌شان لعنتشان کردیم، و دل‌هایشان را سخت گردانیدیم [به طوری] که کلمات [کتاب] را از مواضع خود تحریف می‌کردند و بخشی از آنچه به آنان پند داده بودند، فراموش کردند، و همچنان به خیانت آنان پی می‌بری، مگر عده اندکی از آنان، پس آنان را ببخش و بگذار و بگذر که خداوند نیکوکاران را دوست دارد

وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِي أَخَذْنَا مِيثَقَهُمْ فَنَسُوا حَظًّا
مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ
الْقِيَامَةِ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ

و از کسانی که گفتند ما مسیحی هستیم پیمان گرفتیم،
آنگاه بخشی از آنچه به آنان پند داده بودند، فراموش
کردند، سپس بین ایشان، تا روز قیامت دشمنی و کینه
انداختیم، و خداوند به زودی آنان را [از نتیجه] آنچه
کرده‌اند، آگاه می‌سازد

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا
مِمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ قَدْ
جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ

ای اهل کتاب پیامبر ما به سوی شما آمده است، تا بسیاری
از آنچه از کتاب آسمانی پنهان داشته‌اید، برای شما روشن
سازد و از بسیاری [خطاهای شما] درگذرد، آری نور و کتابی
روشنگر از خداوند به سوی شما آمده است

يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُمُ
مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ

که خداوند در پرتو آن کسانی را که از رضای او پیروی
می‌کنند به راههای امن و عافیت رهنمون می‌گردد، و آنان را
به توفیق خویش از تاریکیها به سوی روشنایی بازمی‌برد و
به راه راست هدایتشان می‌کند

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ قُلْ
فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحُ ابْنُ
مَرْيَمَ وَأُمَّهُ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ

به راستی کسانی که می‌گویند خدا همان مسیح بن مریم
است، کافر شده‌اند، بگو اگر خداوند بخواهد مسیح بن مریم
و مادرش و اهل زمین، همه را نابود کند، چه کسی می‌تواند
او را بازدارد؟ و فرمانروایی آسمانها و زمین و آنچه مابین
آنهاست از آن خداوند است، که هر چه خواهد می‌آفریند،
و خدا بر هر کاری تواناست

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصْرَىٰ نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَّوهُ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ

و یهودیان و مسیحیان گفتند ما پسران خدا و دوستان او هستیم، بگو پس چرا شما را به خاطر گناهانتان عذاب می‌کند، آری شما هم انسانهایی هستید از همان دست که آفریده است، هرکس را که بخواهد می‌آمزد و هرکس را که بخواهد عذاب می‌کند، و فرمانروایی آسمانها و زمین و آنچه در میان آنهاست از آن خداوند است، و سیر بازگشت به سوی اوست

ای اهل کتاب پیامبر ما به سوی شما آمده است و پس از عصر [انقطاع وحی و] فترت پیامبران [احکام او را] برای شما روشن می‌سازد، تا مگویید که نه پیامبر مژده‌آور و نه هشداردهنده‌ای به سوی ما آمد، آری پیامبر مژده‌آور و هشداردهنده‌ای به سوی شما آمد، و خداوند بر هر کاری تواناست

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَىٰ فَتْرَةٍ مِّنَ الرَّسُلِ أَن تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِن بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

و چنین بود که موسی به قومش گفت ای قوم من، نعمت خدا را بر خود به یاد آورید که در میان شما پیامبرانی برانگیخت و [بعضی از] شما را پادشاه ساخت، و به شما چیزهایی بخشید که به هیچ‌کس از جهانیان نداده است

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يٰ قَوْمِ أذكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا وَعَآتَاكُمْ مَا لَمْ يُؤْتِ أَحَدًا مِّنَ الْعَالَمِينَ

ای قوم من وارد سرزمین مقدسی شوید که خداوند برایتان مقرر داشته است، و پشت مکنید که زینکار خواهید شد

يَقَوْمِ ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ

گفتند ای موسی در آنجا قوم زورمند و ستمگری هستند، و مادام که آنان بیرون نرفته‌اند، ما وارد آنجا نخواهیم شد، و چون از آن بیرون شدند، ما به درون خواهیم رفت

قَالُوا يٰمُوسَىٰ إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ وَإِنَّا لَن نَّدْخُلُهَا حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِن يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ

و دو مرد از پروا پیشگان که خداوند بر آنها لطف و انعام کرده بود، گفتند [بی‌باکانه] بر آنان از دروازه وارد شوید و چون وارد شدید پیروز خواهید شد و اگر مؤمن هستید بر خداوند توکل کنید

قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ غَالِبُونَ وَعَلَىٰ اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

قَالُوا يَمُوسَىٰ إِنَّا لَن نَّدْخُلَهَا أَبَدًا مَّا دَامُوا فِيهَا فَاذْهَبْ
أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ

گفتند ای موسی مادام که آنان در آنجا هستند ما هرگز وارد نخواهیم شد، تو با پروردگارت بروید و بجنگید ما در اینجا برکنار می‌مانیم

قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي ۖ فَافْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ
الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ

موسی گفت پروردگارا من جز بر خود و برادرم دست ندارم، بین ما و قوم نافرمان جدایی بیفکن

قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ
فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ

فرمود در این صورت [ورود به] آن سرزمین چهل سال بر آنان حرام است که در بیابانها سرگشته باشند، پس بر نافرمانان دریغ مخور

وَأْتَلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنَيْ آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقُبِّلَ
مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْآخَرِ قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ ۗ قَالَ إِنَّمَا
يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ

و بر آنان داستان دو پسر آدم را به راستی و درستی بخوان، که چون قربانی‌ای عرضه داشتند، از یکی از آنها پذیرفته شد و از دیگری پذیرفته نشد، [قابیل به هابیل] گفت تو را خواهم کشت، گفت خداوند تنها از پرهیزگاران می‌پذیرد

لَئِن بَسَطْتَ إِلَيَّ يَدَكَ لِتَقْتُلَنِي مَّا أَنَا بِبَاسِطٍ يَدِيَ إِلَيْكَ
لَأَقْتُلَنَّكَ ۗ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ

اگر دستت را به سوی من دراز کنی که مرا بکشی [بدان که] من دست درازکننده به سوی تو نخواهم بود که بکشمت، چرا که از خداوند، پروردگار جهانیان می‌ترسم

إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبُوءَ بِإِثْمِي وَإِثْمِكَ فَتَكُونَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ
وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ

من می‌خواهم که بار گناه من و گناه خودت را بر دوش کنی و از دوزخیان شوی، و این جزای ستمگران است

فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ وَ قَتَلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ ۗ فَأَصْبَحَ مِنَ
الْخَاسِرِينَ

و نفس اماره او را وادار به کشتن برادرش کرد، و او را کشت، و از زیانکاران گردید

فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ ۗ كَيْفَ يُورِي
سَوْءَةَ أَخِيهِ ۗ قَالَ يُؤَيِّلَتِي ۙ أَعَجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا
الْغُرَابِ فَأُورِيَ سَوْءَةَ أَخِي ۗ فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ

آنگاه خداوند کلاغی برانگیخت که زمین را [با چنگ و منقار] بکاود، تا بدین وسیله به او بنمایاند که چگونه جسد برادرش را [در خاک] پنهان کند، [قابیل که چنین دید] گفت وای بر من آیا عاجزم که مثل این کلاغ باشم تا جسد برادرم را پنهان کنم و بدین‌سان پشیمان شد

مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنَّهُ مَن قَتَلَ نَفْسًا
بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا
وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ
رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ بَعَدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ
لَمُسْرِفُونَ

۵:
مانده
۳۲
/۱۲۰

إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي
الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ
وَأَرْجُلُهُمْ مِّنْ خَلْفٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ
فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ

۳۳

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن قَبْلِ أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ فَاعْلَمُوا أَنَّ
اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

۳۴

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ
وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

۳۵
۹۱ ر

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ
مَعَهُ لَيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

۳۶

به این جهت بر بنی اسرائیل مقرر داشتیم که هرکس کسی را جز به قصاص قتل، یا به جزای فساد در روی زمین، بکشد مانند این است که همه مردم را کشته باشد، و هرکس کسی را زنده بدارد مانند این است که همه مردم را زنده داشته باشد، و پیامبران ما معجزاتی برای آنان آوردند آنگاه بسیاری از آنان در سرزمین خویش زیاده روی پیشه کردند

همانا جزای کسانی که با [دوستداران] خداوند و پیامبر او به محاربه برمی‌خیزند و در زمین به فتنه و فساد می‌کوشند، این است که کشته شوند یا بر دار شوند یا دستها و پاهایشان در خلاف جهت یکدیگر بریده شود، یا از سرزمین خویش تبعید شوند، این خواری و زاری دنیویشان است و در آخرت هم عذاب بزرگی [در پیش] خواهند داشت

مگر کسانی که پیش از آنکه بر آنان دست یابید، توبه کنند، که بدانید در این صورت خداوند آمرزگار مهربان است

ای مؤمنان از خداوند پروا کنید و به او [توسل و] تقرب جوئید و در راه او جهاد کنید، باشد که رستگار شوید

اگر کافران دارای هر آنچه باشند که در روی زمین است و آن و همچند آن را فدیة دهند و بلاگردان عذاب روز قیامت سازند، از آنان پذیرفته نخواهد شد و عذابی دردناک [در پیش] دارند

يُرِيدُونَ أَنْ يُخْرِجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنْهَا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ

وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جِزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

يَأْتِيهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزُنكَ الَّذِينَ يُسْرِعُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِن قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا سَمَّعُونَ لِلْكَذِبِ سَمَّعُونَ لِقَوْمٍ آخِرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ يَقُولُونَ إِنْ أُوتِيتُمْ هَذَا فَخُذُوهُ وَإِنْ لَمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوا وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنْ اللَّهِ شَيْئًا أُولَئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يُطَهِّرَ قُلُوبَهُمْ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ

اینان می‌خواهند از جهنم بیرون روند ولی بیرون آمدنی از آن نیستند، و عذابی پاینده دارند

دستان مرد و زن دزد را به کیفر کاری که کرده‌اند ببرید که عقوبتی الهی است و خداوند پیروزمند فرزانه است

و هر کس که بعد از ستمش، توبه و درستکاری پیشه کند، خداوند از [گناه] او درمی‌گذرد، چرا که خداوند آمرزگار مهربان است

آیا نمی‌دانی که فرمانروایی آسمانها و زمین از آن خداوند است؟ هرکس را بخواهد عذاب می‌کند و هرکس را که بخواهد می‌آمرزد، و خداوند بر هر کاری تواناست

ای پیامبر کسانی که در کفر می‌کوشند تو را اندوهگین نکنند اینان از کسانی هستند که به زبان می‌گویند ایمان آورده‌ایم ولی دلشان ایمان نیاورده است همچنین از یهودیان، که عده‌ای پذیرا و شنوای دروغ و جاسوسان قومی دیگرند که به نزد شما [از در اسلام و تسلیم] نیامده‌اند اینان کلمات [کتاب آسمانی] را از مواضعش تحریف می‌کنند و [به همدیگر] می‌گویند اگر چنین [حکمی از سوی پیامبر] به شما داده شد، آن را بپذیرید و اگر داده نشد، از او کناره کنید، و کسی که خداوند سرگشتگی‌اش را خواسته باشد، هرگز برای او در برابر خداوند کاری نمی‌توانی کرد، اینان کسانی هستند که خداوند نخواسته است دل‌هایشان را پاکیزه بدارد، در دنیا خواری و در آخرت عذابی بزرگ [در پیش] دارند

سَمَّعُونَ لِلْكَذِبِ أَكْثَرُونَ لِلسَّحْتِ فَإِنْ جَاءُوكَ فَأَحْكُمْ
بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ وَإِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَنْ يَضُرُّوكَ
شَيْئًا وَإِنْ حَكَمْتَ فَأَحْكُمْ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
الْمُقْسِطِينَ

۵:
مانده
۴۲
/۱۲۰

پذیرا و شنوای دروغ و رشوه‌خوار هستند و اگر به نزد تو
آمدند، در میان آنان داوری کن، یا از آنان روی بگردان، و
اگر از آنان رویگردان شدی بدان که هرگز زبانی به تو
نخواهند رسانید، و چون داوری کردی، به داد داوری کن که
خداوند دادگران را دوست دارد

وَكَيفَ يُحْكِمُونَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّوْرَةُ فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ ثُمَّ
يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ

۴۳

و چگونه تو را به داوری می‌گیرند و حال آنکه تورات در نزد
آنان است و حکم الهی در آن هست، آنگاه با وجود این
رویگردان می‌شوند و اینان مؤمن نیستند

إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ
الَّذِينَ اسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ بِمَا
اسْتَحْفَظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ فَلَا تَخْشَوُا
النَّاسَ وَآخِشُوا وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَنْ لَمْ
يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ

۴۴
۹۲

ما تورات را نازل کرده‌ایم در آن رهنمود و نوری هست که
پیامبران اهل تسلیم و عالمان ربانی و احبار بر وفق آنچه از
کتاب الهی به آنان سفارش کرده‌اند و بر آن گواهند، برای
یهودیان داوری می‌کنند، پس از مردم تترسید و از من پروا
کنید و آیات مرا به بهای ناچیز نفروشید، و کسانی که بر وفق
آنچه خداوند نازل کرده است، حکم نکنند، کافرند

وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ
وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ
قِصَاصٌ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ
بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

۴۵

و در آن بر آنان مقرر داشتیم که جان در برابر جان، و چشم
در برابر چشم و بینی در برابر بینی و گوش در برابر گوش و
دندان در برابر دندان و نیز همه ضرب و جرحها قصاص
دارد، و هرکس که [از قصاص] درگذرد، این [عفو] در حکم
کفاره [گناهان] اوست، و کسانی که بر وفق آنچه خداوند
نازل کرده است، حکم نکنند، ستمگرند

وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَرِهِمْ بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَعَاتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ

و به دنبال ایشان عیسی بن مریم را فرستادیم که گواهی‌دهنده بر [حقانیت] تورات بود که پیشاپیش او بود، و به او انجیل دادیم که در آن نوری هست و همخوان با تورات است که پیشاپیش آن [نازل شده] است، و راهنما و پندآموز پارسایان است

و باید که اهل انجیل بر وفق آنچه در آن هست حکم کنند، و کسانی که بر وفق آنچه خداوند نازل کرده است، حکم نکنند نافرمانند

و کتاب آسمانی [قرآن] را به راستی و درستی بر تو نازل کردیم که همخوان با کتابهای آسمانی پیشین و حاکم بر آنهاست، پس در میان آنان بر وفق آنچه خداوند نازل کرده است، داوری کن و به جای حق و حقیقتی که بر تو نازل شده از هوی و هوس آنان پیروی مکن برای هر یک از شما راه و روشی معین داشته‌ایم و اگر خداوند می‌خواست شما را امت یگانه‌ای قرار می‌داد ولی [چنین کرد] تا شما را در آنچه به شما بخشیده است بیازماید پس به انجام خیرات بشتابید، بازگشت همگی شما به سوی خداست، آنگاه شما را به [حقیقت] آنچه اختلاف داشتید آگاه خواهد ساخت

و در میان آنان بر وفق آنچه خداوند نازل کرده است، داوری کن و از هوی و هوس آنان پیروی مکن و از آنان بر حذر باش، مبدا که تو را از بعضی از آنچه خداوند بر تو نازل کرده است غافل کنند، و اگر رویگردان شدند بدان که خداوند می‌خواهد که آنان را به کیفر بعضی از گناهانشان دچار کند و بسیاری از مردم نافرمانند

آیا حکم عهد جاهلیت را می‌پسندند؟ و برای اهل یقین داوری چه کسی بهتر از خداوند است؟

وَلِيَحْكُمَ أَهْلَ الْإِنجِيلِ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَا جَاةٌ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَٰكِن لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ

وَأِنْ أَحْكَمَ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ

أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَرَىٰ أَوْلِيَاءَ
بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ
اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

ای مؤمنان یهودیان و مسیحیان را که [در مقابله با شما] دوست و هوادار یکدیگرند، به دوستی نگیرید، و هرکس از شما آنان را دوست نگیرد، و هر کس از شما آنان را دوست بخشد، جزو آنان است، خداوند ستمکاران را راهنمایی نمی‌کند

فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسْرِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ
نَحْشَىٰ أَنْ تُصِيبَنَا دَآئِرَةٌ فَعَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ
مِّنْ عِنْدِهِ فَيُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسْرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ نَادِمِينَ

آنگاه بیماردلان را می‌بینی که در کار آنان می‌کوشند و می‌گویند می‌ترسیم بلایی بر سرمان بیاید، چه بسا خداوند گشایش و رهایی از سوی خویش پیش آورد تا سرانجام از آنچه در دل خویش نهفتند، پشیمان گردند

وَيَقُولُ الَّذِينَ ءَامَنُوا أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ
أَيْمَانِهِمْ إِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ حَبِطَتْ أَعْمَلُهُمْ فَأَصْبَحُوا
خَاسِرِينَ

و مؤمنان گویند آیا اینان بودند که سخت‌ترین سوگندهایشان را به نام خدا می‌خوردند که همراه [و همدست] شما هستند؟ اعمالشان تباه شده و زیانکار گردیده‌اند

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ
يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ
عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ
لَاإِمٍ ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

ای مؤمنان هر کس از شما از دینش [اسلام] برگردد، [بداند که] خداوند به زودی قومی به عرصه می‌آورد که دوستشان می‌دارد و آنان نیز او را دوست می‌دارند، اینان با مؤمنان مهربان و فروتن و با کافران سختگیرند، در راه خدا [به جهاد] می‌کوشند و از ملامت هیچ ملامت‌گری نمی‌هراسند، این فضل الهی است که به هر کس که بخواهد ارزانی می‌دارد و خداوند گشایشگر داناست

إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ
الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ

همانا سرور شما خداوند است و پیامبر او و مؤمنانی که نماز را برپا می‌دارند و در حال رکوع زکات می‌دهند

وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ
الْغَالِبُونَ

و کسانی که خداوند و پیامبر او و مؤمنان را دوست بدانند [بدانند که] خدا خواهان پیروزند

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ
هُزُوعًا وَلَعِبًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمْ وَالْكَفَّارَ
أَوْلِيَاءَ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ

ای مؤمنان کسانی را که دین شما را به ریشخند و بازیچه می‌گیرند، چه از کسانی که پیش از شما بدیشان کتاب داده شد، و چه کافران دوست نگیرید، و اگر [به راستی] مؤمنید از خداوند پروا کنید

وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوهَا هُزُوعًا وَلَعِبًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ

و چون بانگ نماز در دهید، آن را به ریشخند و بازیچه می‌گیرند، این از آن است که قومی نابخردند

بگو ای اهل کتاب آیا جز به خاطر اینکه به خدا و آنچه بر ما و پیش از ما نازل شده است، ایمان داریم با ما سر ستیز دارید؟ و آیا جز به خاطر آن است که اغلب شما نافرمانید؟

بگو آیا از کسانی که در نزد خداوند از این هم بد سرانجام‌تراند آگاهتان کنم؟ [اینان] کسانی هستند که خداوند لعنتشان کرده و بر آنان خشم گرفته و طاغوت را پرستیده‌اند و [خداوند] آنان را [همچون] بوزینه و خوک گردانده است، اینان بدمقام‌تر و از راه راست [از همه] گم‌گشته‌تراند

و چون به نزد شما آیند گویند ایمان آورده‌ایم و حال آنکه هم با کفر پیش شما آمده و هم با کفر از نزد شما بیرون رفته‌اند، و خداوند به آنچه پنهان می‌داشتند آگاه‌تر است

و بسیاری از آنان را می‌بینی که در گناهکاری و ستمگری و رشوه‌خواری می‌کوشند، چه بد است کار و کردارشان

چرا علمای ربانی و احبار آنان را از سخنان ناشایسته‌شان و رشوه‌خواری‌شان نهی نمی‌کنند؟ چه بد است کار و کردارشان

و یهودیان مدعی شدند که دست خداوند [از آفرینش یا بخشش] بسته است، دستان خودشان بسته باد، و به خاطر این سخن که گفتند لعنت بر آنان باد، آری دستان او گشاده است، هرگونه که خواهد ببخشد، و آنچه از سوی پروردگارت نازل می‌شود [نزول قرآن]، بر طغیان و کفر بسیاری از آنان می‌افزاید، و تا روز قیامت دشمنی و کینه در میانشان انداخته‌ایم، هربار که آتش جنگ افروختند خداوند آن را خاموش گرداند، و در این سرزمین به فتنه و فساد می‌کوشند و خداوند مفسدان را دوست ندارد

۵۹

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَنْقِمُونَ مِنَّا إِلَّا أَنْ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلُ وَأَنَّ أَكْثَرَكُمْ فَاسِقُونَ

۶۰

قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرِّ مِّنْ ذَلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ مَن لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتِ أُولَئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ عَن سَوَاءِ السَّبِيلِ

۶۱

وَإِذَا جَاءُوكُمْ قَالُوا ءَامَنَّا وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكُفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ ءَ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ

۶۲

وَتَرَى كَثِيرًا مِّنْهُمْ يُسْرِعُونَ فِي الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتِ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

۶۳

لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ عَن قَوْلِهِمُ الْإِثْمَ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتِ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ

۶۴

وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُوبَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا بِمَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا وَالْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ
سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأَدْخَلْنَاهُمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ

و اگر اهل کتاب ایمان آورده و تقوا ورزند، سیئاتشان را می‌زداییم و ایشان را به بوستانهای [بهشتی] پر نعمت درمی‌آوریم

وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ
رَبِّهِمْ لَأَكَلُوا مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِن تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ مِنْهُمْ أُمَّةٌ
مُّقْتَصِدَةٌ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ سَاءَ مَا يَعْمَلُونَ

و اگر آنان به تورات و انجیل و آنچه از سوی پروردگارش بر آنها نازل شده است، عمل می‌کردند از برکات آسمانی و زمینی برخوردار می‌شدند، از آنان امت میانه‌روی هستند، و بسیاری از آنان بدکردارند

يَأْتِيهَا الرُّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ ۗ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ
فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ ۗ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا
يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

ای پیامبر آنچه از سوی پروردگارت بر تو نازل شده است [به مردم] برسان، و اگر چنین نکنی، رسالت او را نگزارده‌ای، و خداوند تو را از [آسیب] مردمان حفظ می‌کند، خداوند خدانشناسان را هدایت نمی‌کند

قُلْ يَأْهَلِ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَى شَيْءٍ حَتَّى تُقِيمُوا التَّوْرَةَ
وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ ۗ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا
مِّنْهُمْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا ۗ فَلَا تَأْسَ عَلَى
الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

بگو ای اهل کتاب مادام که به تورات و انجیل و آنچه از سوی پروردگارتان بر شما نازل شده است، عمل نکرده‌اید، حقی به دست ندارید، و آنچه از سوی پروردگارت بر تو نازل می‌شود [قرآن] بر طغیان و کفر بسیاری از آنان می‌افزاید، پس بر قوم کافر دریغ مخور

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئُونَ وَالنَّصْرِيُّ مَنْ
ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

از مؤمنان و یهودیان و صابئین و مسیحیان، هر کس که به خداوند و روز بازپسین ایمان آورده و نیکوکاری کرده باشد، نه بیمی بر آنهاست و نه اندوهگین می‌شوند

لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَارْسَلْنَا إِلَيْهِمْ رَسُولًا قُلْنَا
إِذَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا
يَقْتُلُونَ

به راستی از بنی‌اسرائیل پیمان گرفتیم و به سوی آنان پیامبرانی فرستادیم، [اما] هرگاه که پیامبری احکامی بر خلاف دلخواهشان آورد، گروهی را دروغگو انگاشتند و گروهی را کشتند

وَحَسِبُوا أَلَّا تَكُونَ فِتْنَةً فَعَمُوا وَصَمُوا ثُمَّ تَابَ اللَّهُ
عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَمُوا كَثِيرٌ مِّنْهُمْ وَاللَّهُ بِصِيرٍ بِمَا
يَعْمَلُونَ

و گمان بردند که آزمونی در کار نخواهد بود، لذا هوش و گوششان را از دست دادند، سپس خداوند از آنان درگذشت، دیگر بار بسیاری از آنان هوش و گوششان را از دست دادند، و خداوند به آنچه می‌کنند بیناست

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَقَالَ
الْمَسِيحُ يَبْنِي إِسْرَائِيلَ أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَن
يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا
لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ

به راستی کسانی که گفتند خداوند همان مسیح بن مریم است، کافر شدند، حال آنکه مسیح می‌گفت ای بنی اسرائیل، خداوند را که پروردگار من و پروردگار شماست بپرستید، که هرکس به خداوند شرک آورد، خداوند بهشت را بر او حرام می‌گرداند و سرا و سرانجام او دوزخ است و ستمکاران [مشرک] یآوری ندارند

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا
إِلَهُ وَاحِدٌ وَإِن لَّمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ
كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

به راستی کسانی که گفتند خداوند یکی از [افانیم] سه‌گانه است کافر شدند، و خدایی جز خداوند یگانه نیست، و اگر از آنچه می‌گویند باز نایستند، کافرانشان به عذابی دردناک دچار خواهند شد

أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

چرا به [درگاه] خداوند توبه نمی‌کنند و از او آمرزش نمی‌خواهند، و خداوند آمرزگار مهربان است

مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ
وَأُمُّهُ وَصِدِّيقَةٌ كَانَا يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ أَنْظِرْ كَيْفَ نُبَيِّنُ
لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ أَنْظِرْ أَلَيْ يُؤْفَكُونَ

مسیح بن مریم جز پیامبری نیست که پیش از او هم پیامبرانی آمده بودند، و مادرش زن بسیار درستکاری بود و هر دو [مانند انسانهای دیگر] غذا می‌خوردند، بنگر که آیات خود را چگونه برای آنان روشن می‌سازیم و باز بنگر چگونه رویگردان می‌شوند

قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا
نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

بگو آیا به جای خداوند چیزی را می‌پرستید که نه زبانی برای شما دارد و نه سودی، و خداوند شنوای داناست

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ

لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ

كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

تَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنفُسُهُمْ أَنْ سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ

وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالنَّبِيِّ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوهُمْ أَوْلِيَاءَ وَلَٰكِنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ فَسِقُونَ

لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ ءَامَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُمْ مَوَدَّةً لِلَّذِينَ ءَامَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرَىٰ ذَٰلِكَ بَأَنَّ مِنْهُمْ قِسِيَسِينَ وَرَهْبَانًا وَآنَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ

بگو ای اهل کتاب به ناحق در دیتان از حد و حق نگذیرید، و از هوی و هوس کسانی که هم خود گمراه شدند و هم بسیاری را گمراه کردند، و از راه راست به دور افتادند، پیروی نکنید

کسانی از بنی اسرائیل که کفرورزیده بودند بر زبان داوود و عیسی بن مریم لعنت شدند، چرا که سرکشی کردند و از حد درگذشتند

[آنان] یکدیگر را از کار ناپسندی که می‌کردند، باز نمی‌داشتند، چه بد است کار و کردارشان

بسیاری از آنان را می‌بینی که کافران را دوست می‌دارند، چه بد است آنچه برای خود پیش‌اندیشی کردند، که سرانجام خداوند بر آنان خشم گرفته و جاودانه در عذاب خواهند بود

و اگر به خداوند و پیامبر [اسلام] و آنچه بر او نازل شده است ایمان داشتند، آنان را دوست نمی‌گرفتند، ولی بسیاری از آنان نافرمانند

یهودیان و مشرکان را دشمن‌ترین مردم نسبت به مؤمنان [مسلمانان] می‌یابی، همچنین مهربان‌ترین مردم را نسبت به مؤمنان [مسلمانان] کسانی می‌یابی که می‌گویند ما مسیحی هستیم، این از آن است که در میان ایشان کشیشان و راهبان [حق‌پرست] هستند و نیز از آن روی است که کبر نمی‌ورزند

وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَىٰ أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا ءَأَمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ

وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ وَنَطْمَعُ أَنْ يُدْخِلَنَا رَبَّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ

فَأَتَبَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّتِ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تُحَرِّمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ

وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِءَ مُؤْمِنُونَ

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَدْتُمُ الْأَيْمَانَ فَكَفَرْتُمْ ۖ وَإِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْوَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ ۖ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ۚ ذَلِكَ كَفَرَةٌ ۚ أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ ۚ وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ ۚ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ ءَايَاتِهِ ۗ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

و [ایمان] چون آنچه به پیامبر [اسلام] نازل شده است، بشنوند، می‌بینی که چشمانشان از اشک لبریز می‌شود از آنکه حق را می‌شناسند، [و] می‌گویند پروردگارا ما ایمان آورده‌ایم، ما را در زمره گواهان بنویس

و چرا به خداوند و حق و حقیقتی که برای همه ما نازل شده است، ایمان نیاوریم و حال آنکه امید داریم که پروردگاران ما را در زمره شایستگان در آورد

و خداوند نیز به پاداش این سخن که گفتند بوستانهایی که جویباران از فرودست آن جاری است، نصیبشان می‌سازد که جاودانه در آن خواهند بود و این پاداش نیکوکاران است

و کسانی که کفرورزیدند و آیات ما را دروغ انگاشتند، دوزخی‌اند

ای مؤمنان چیزهای پاک و پسندیده‌ای را که خداوند بر شما روا داشته است، ناروا شمارید، و از حد مگذرید که خداوند تجاوزکاران را دوست ندارد

و از آنچه خداوند به شما روزی داده است و پاک و پاکیزه است بخورید و از خداوندی که به او ایمان دارید پروا داشته باشید

خداوند شما را در سوگندهای بیهوده [و بی‌اختیار] بازخواست نمی‌کند، ولی در سوگندهایی که [آگاهانه] می‌خورید [و می‌شکنید] مؤاخذه می‌کند، کفاره [شکستن] آن اطعام ده بینواست از میانگین آنچه به خانواده خود می‌خورانید، یا لباس آنان، یا آزاد کردن یک برده، و هرکس که [اینها را] نیابد، بر اوست که سه روز روزه بگیرد، این کفاره سوگندهای شماس است که می‌خورید [و می‌شکنید]، سوگندهای خود را حفظ کنید، خداوند بدین گونه آیات خویش را بر شما روشن می‌سازد، باشد که سپاس بگذارید

أَحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَعًا لَكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ
وَحُرْمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرْمًا وَاتَّقُوا اللَّهَ
الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيَمًا لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ
الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلْبَدَّ ذَلِكُمْ لِيَتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا
فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

أَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا
تَكْتُمُونَ

قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ
الْخَبِيثِ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءَ إِنْ تُبَدَّ لَكُمْ
تَسْؤُكُمْ وَإِنْ تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنزَلُ الْقُرْءَانُ تُبَدَّ
لَكُمْ عَفَا اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ

قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِّن قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ

مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ
وَالكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
وَأكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ

صید دریایی و خوردن آن برای شما حلال شده است، تا هم شما و هم کاروانیان [غیر محرم] از آن برخوردار شوید، و صید بیابانی مادام که محرم هستید، بر شما حرام است، و از خدایی که به نزد او محشور می‌شوید پروا داشته باشید

خداوند [زیارت] کعبه را که بیت‌الحرام است، و نیز ماه [های] حرام را و [رسم] قربانیهای نشاندار و قربانیهای قلاده‌دار، همه را مایه قوام [دین و دنیای] مردم قرار داده است، آری تا بدانید خداوند هر چه را که در آسمانها و زمین است می‌داند و به هر چیزی آگاه است

بدانید که خداوند سخت کیفر و همچین خداوند آمرزگار مهربان است

جز پیام‌رسانی چیزی بر عهده پیامبر نیست، و خداوند آنچه آشکار می‌دارید و آنچه پنهان می‌دارید، می‌داند

بگو پلید و پاک برابر نیستند ولو اینکه فراوانی پلید تو را به شگفتی اندازد، ای خردمندان از خداوند پروا کنید باشد که رستگار شوید

ای مؤمنان از چیزهایی پرس و جو نکنید که چون بر شما آشکار شود، شما را اندوهگین کند، و اگر در زمانی که قرآن نازل می‌گردد، پرس و جو کنید، [حکم و تکلیف شاق آن] بر شما آشکار می‌گردد، خداوند از گذشته‌ها گذشته است و خدا آمرزگار مهربان است

قومی که پیش از شما بودند، نظیر آن [مساله] ها را پرسیدند، سپس به همان سبب کافر شدند

خداوند نه در مورد بحیره و نه سائبه و نه وصیله، و نه حامی حکمی مقرر نداشته است، ولی کافران بر خداوند دروغ می‌بندند و بیشترشان تعقل نمی‌کنند

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ قَالُوا
حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ عِبَادَةً أُولُو كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا
يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَن
ضَلَّ إِذَا أَهْتَدَيْتُمْ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا شَهَادَةُ بَيْنِكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ
الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنكُمْ أَوْ ءَاخِرَانِ
مِن غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَأَصَبْتَكُمْ
مُصِيبَةُ الْمَوْتِ تَحْسِبُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ فَيُقْسِمَانِ
بِاللَّهِ إِنْ أُرْتَبِتُمْ لَا نَشْتَرِي بِهِ ثَمَنًا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَلَا
نَكْتُمُ شَهَادَةَ اللَّهِ إِنَّا إِذًا لَمِنَ الْآثِمِينَ

فَإِنْ عَثَرَ عَلَىٰ أَنَّهُمَا اسْتَحَقَّا إِثْمًا فَءَاخِرَانِ يُقْرَمَانِ
مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأَوْلِيَانِ فَيُقْسِمَانِ
بِاللَّهِ لَشَهَدَتُنَا أَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِهِمَا وَمَا أَعْتَدْنَا إِنَّا إِذًا
لَمِنَ الظَّالِمِينَ

ذَٰلِكَ أَدَّبْنَا أَن يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلَىٰ وَجْهَهَا أَوْ يَخَافُوا أَن تُرَدَّ
أَيْمَانُ بَعْدَ أَيْمَانِهِمْ ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَسْمِعُوا ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

و چون به ایشان گفته شود از آنچه خداوند نازل کرده است
و از پیامبر پیروی کنید، گویند آنچه نیاکانمان را بر آن
یافته‌ایم، برای ما کافی است، حتی اگر نیاکانشان چیزی
ندانسته و راهی نیافته باشند؟

ای مؤمنان شما مسؤولیت [حفظ و هدایت] خودتان را دارید،
چون شما راهیافته باشید، کسی که به بیراهه رفته باشد،
زیانی به شما نمی‌رساند، بازگشت همگی شما به سوی
خداوند است، آنگاه شما را از [حقیقت و نتیجه] آنچه انجام
داده‌اید، آگاه می‌سازد

ای مؤمنان چون یکی از شما را مرگ فرا رسد، به هنگام
وصیت باید دو تن از عادلان خودتان [مسلمانان]، یا اگر در
سفر دچار مصیبت مرگ شدید، دو تن از غیر خودتان [اهل
کتاب] شاهد و حاضر باشند، و اگر در حق آنان شک دارید،
آنان را نگاه دارید تا بعد از نماز به خداوند سوگند یاد کنند
که ما آن [شهادت یا سوگند خود] را به هیچ قیمتی
نمی‌فروشیم، اگر چه به سود خویشاوندان باشد، و شهادت
الهی را پنهان نمی‌کنیم، که در غیر این صورت از گناهکاران
خواهیم بود

و اگر معلوم شود که آنان مرتکب گناه [خیانت] شده‌اند،
آنگاه دو تن از کسانی که بر آنان جفا رفته است و از
نزدیکان [متوفی] هستند به جای آنان قیام کنند، و به
خداوند سوگند بخورند که شهادت ما از شهادت آن دو
درست‌تر است و ما از حق تجاوز نمی‌کنیم و در غیر این
صورت از ستمکاران خواهیم بود

این نزدیکتر است به آنکه شهادت چنانکه باید و شاید ادا
شود، یا شاهدان بترسند که مبادا سوگندی بعد از سوگند
آنان [و بر خلاف آنان] به میان آید، و از خداوند پروا کنید و
گوش شنوا داشته باشید و [بدانید که] خداوند نافرمانان
را هدایت نمی‌کند

يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أُجِبْتُمْ قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا
إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمُ الْغُيُوبِ

روزی [فرارسد] که خداوند پیامبران را گرد آورد و بپرسد که [امتتان] چه پاسخی به شما دادند؟ گویند ما علمی [به حقیقت امر] نداریم، تویی که دانای رازهای نهانی

إِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ
وَالِدَتِكَ إِذْ أَيَّدتُّكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ
وَكَهَلًا ۗ وَإِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ
وَالْإِنْجِيلَ ۗ وَإِذْ تَخَلَّقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي
فَتَنْفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي ۗ وَتُبْرِئُ الْأَكْمَةَ
وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي ۗ وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِي ۗ وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي
إِسْرَائِيلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
مِنْهُمْ إِنَّا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ

چنین بود که خداوند گفت ای عیسی بن مریم نعمتم را بر خود و بر مادرت به یادآور که تو را به روح القدس یاری دادم که در گهواره [به اعجاز] و در میانسالی [به وحی] با مردم سخن گفتی، و یاد کن که به تو کتاب و حکمت و تورات و انجیل آموختم، و یاد کن که به اذن من از گل چیزی به هیئت پرنده می‌ساختی و در آن می‌دمیدی و آن به اذن من پرنده [ای جاندار] می‌شد و به اذن من نابینایان مادرزاد و پیران را بهبود می‌بخشیدی و یاد کن که مردگان را به اذن من زنده [از گور] بیرون می‌آوردی، و یاد کن که چون برای بنی‌اسرائیل معجزاتی آوردی [آسیب و آزار] آنان را از تو بازداشتی، آنگاه کفرپیشگان ایشان می‌گفتند این جز جادوی آشکار نیست

وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ أَنْ ءَامِنُوا بِي وَبِرَسُولِي قَالُوا
ءَامِنًا وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ

و چنین بود که به حواریون الهام کردم که به من و پیامبرم ایمان آورید، گفتند ایمان آوردیم و گواه باش که ما فرمانبرداریم

إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ يٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ
أَنْ يُنَزِّلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ ۗ قَالَ أَتَقُونِ اللَّهَ إِنْ
كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

و چنین بود که حواریون گفتند ای عیسی بن مریم آیا پروردگارت می‌تواند برای ما مانده‌ای از آسمان نازل کند؟ گفت اگر مؤمنید از خداوند پروا کنید

قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ
صَدَقْتَنَا وَنَكُونَ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ

گفتند می‌خواهیم از آن بخوریم و دل‌هایمان آرام گیرد و بدانیم که به ما راست گفته‌ای و خود از گواهان آن باشیم

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ
السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ
وَأَرْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ

قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُنَزَّلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدُ مِنْكُمْ
فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ

وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَعْيسَى ابْنُ مَرْيَمَ مَا أَنتَ لِلنَّاسِ
أَخْذُونِي وَأُمِّي إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا
يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ
عَلِمْتَهُ تَعَلَّمَ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ
أَنْتَ عَلَّمُ الْغُيُوبِ

مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي
وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا
تَوَفَّيْتَنِي كُنْتَ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
شَهِيدٌ

إِنْ تُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ عَبَادُكَ وَإِنْ تُعْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ
عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ

عیسی بن مریم گفت بار پروردگارا برای ما مائده‌ای از
آسمان نازل فرما که عیدی برای امروزیان و آیندگانمان و
معجزه‌ای از تو باشد، و به ما روزی ببخش که تو بهترین
روزی‌دهندگان

خداوند گفت من فرو فرستنده آن بر شما هستم، ولی پس
از آن اگر کسی از شما انکارورزد او را به چنان عذابی دچار
می‌سازم که هیچ‌یک از جهانیان را نکرده باشم

و چنین بود که خداوند گفت ای عیسی بن مریم آیا تو به
مردم گفتی که من و مادرم را همچون دو خدا به جای
خداوند بپرستید؟ گفت پاکا که تویی مرا نرسد که چیزی را
که حد من و حق من نیست گفته باشم، اگر گفته بودم
بی‌شک می‌دانستی که آنچه در ذات من است می‌دانی و من
آنچه در ذات توست نمی‌دانم، تویی که دانای رازهای نهانی

به آنان چیزی جز آنچه به من فرمان داده‌ای نگفته‌ام گفته‌ام
که خداوند را که پروردگار من و پروردگار شماست
بپرستید، و مادام که در میان آنان بودم بر آنان شاهد و
ناظر بودم و چون گرفتی تو خود [ناظر و] نگاهبان
آنان بودی و تو بر همه چیز شاهدی

اگر آنان را عذاب کنی، بندگان تو هستند، و اگر از آنان
درگذری تو پیروزمند فرزانه‌ای

خداوند فرمود امروز روزی است که راستگویان را راستی و
درستی‌شان سود رساند، برای آنان بوستانهایی [بهشتی]
است که جویباران از فرودست آن جاری است، و جاودانه در
آند و هم خداوند از آنان خشنود است و هم آنان از
خداوند خشنودند، و این رستگاری بزرگ است

فرمانروایی آسمانها و زمین و آنچه در میان آنهاست، از آن
خداوند است، و او بر هر کاری تواناست

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۱
۱۰۲۲
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ
وَالنُّورَ ۗ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ

۲
هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا ۗ وَأَجَلٌ مُّسَمًّى
عِنْدَهُ ۗ ثُمَّ أَنْتُمْ تَمْتَرُونَ

۳
وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ
وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ

۴
وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا
مُعْرِضِينَ

۵
فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا
كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ

۶
أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَكَّنَّاهُمْ فِي
الْأَرْضِ مَا لَمْ نُمَكِّنْ لَكُمْ وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ
مِدْرَارًا وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ
بِذُنُوبِهِمْ وَأَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ

۷
وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قِرْطَابٍ فَلَمَسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ لَقَالَ
الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ

۸
وَقَالُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ ۖ وَلَوْ أَنْزَلْنَا مَلَكَ لَقُضِيَ الْأَمْرُ
ثُمَّ لَا يُنظَرُونَ

سیاس خداوندی را که آسمانها و زمین را آفرید و تاریکی و
روشنایی را پدید آورد، آنگاه کافران برای پروردگارشان
شریک قائل می‌شوند

او کسی است که شما را از گل آفرید، سپس [شما را در
دنیا] عمری مقرر داشت، و [برای آخرت] سر رسیدی در علم
اوست، آنگاه [بعضی از شما] تردید می‌ورزید

و او در آسمانها و زمین خداست، نهان و آشکارای شما و کار
و کردارتان را می‌داند

هیچ آیه‌ای از آیات پروردگارشان برای آنان [مشرکان] نیامد
مگر آنکه از آن رویگردان بودند

و حق را چون بر ایشان نازل شد، دروغ انگاشتند، به زودی
[حقیقت] اخبار آنچه بدان استهزاء کردند، بر ایشان آشکار
خواهد شد

آیا نیندیشیده‌اند که پیش از آنان چه بسیار اقوامی را که
به آنان در روی زمین امکان و اقتداری داده بودیم که به
شما نداده بودیم، نابود کردیم و برای آنان بسی باران [و
برکت] از آسمان نازل کردیم و چه رودها که از برای آنان
جاری ساختیم، آنگاه آنان را به کیفر گناهانشان نابود کردیم
و بعد از آنان قومی دیگر پدید آوردیم

و اگر کتابی نوشته بر کاغذ بر تو نازل می‌کردیم و آنان با
دستان خویش آن را لمس می‌کردند، باز هم کافران
می‌گفتند این جز جادوی آشکاری نیست

و گفتند چرا فرشته‌ای بر او نازل نمی‌شود؟ و اگر فرشته‌ای
نازل می‌کردیم، کار به پایان رسیده بود، و دیگر مجال و
مهلتی نمی‌یافتند

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِم مَّا يَلْبَسُونَ

وَلَقَدْ أَسْتَهْزِئُ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

قُل سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ أَنْظِرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ

قُل لِّمَن مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُل لِّلَّهِ كَتَبَ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ أَتَّخِذُ وَلِيًّا فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

مَنْ يُصِرْ فَعَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ

وَإِنْ يَمَسُّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يَمَسُّكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ

و اگر او [پیامبر] را فرشته‌ای می‌گردانیم، آن [فرشته] را به صورت مردی در می‌آوردیم، و امر را همچنان بر آنان مشتبه می‌ساختیم

و پیش از تو پیامبرانی را که بودند استهزاء کردند، و کیفر استهزایشان بر سر ریشخندکنندگانشان فرود آمد

بگو در زمین سیر و سفر کنید، سپس بنگرید که سرانجام دروغ انگاران چگونه بوده است

بگو آنچه در آسمانها و زمین است از آن کیست؟ [و در پاسخ] بگو از آن خداوند است، که بر خود رحمت را مقرر داشته است، [و] در روز قیامت، که در فرارسیدن آن شکی نیست، شما را گرد می‌آورد، کسانی که بر خود زیان زده‌اند، ایمان نمی‌آورند

و آنچه در شب و روز آرام [و تکاپو] دارد از آن اوست، و او شنوای داناست

بگو آیا غیر از خداوند را سرور خود گیرم که آفرینشگر آسمانها و زمین است؟ و کسی است که به همگان روزی می‌خوراند و خود روزی نمی‌خورد بگو به من فرمان داده شده است که نخستین کسی باشم که سر [به طاعت و توحید] می‌نهد و [به من گفته شده است که] هرگز از مشرکان مباش

بگو اگر از حکم پروردگارم سرکشی کنم از عذاب روز بزرگ می‌ترسم

هرکس که در چنین روزی [بلا] از او بگردد، به راستی [خداوند] بر او رحمت آورده است، و این رستگاری آشکاری است

و اگر خداوند بلایی به تو برساند، بازدارنده‌ای جز خود او برای آن وجود ندارد، و اگر بخواهد خیری به تو برساند بدان که او بر هر کاری تواناست

و او بر بندگان خود چیره است و او فرزانه آگاه است

قُلْ أَى شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَدَةً ۖ قُلِ اللَّهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ ۗ
وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ لِأُنذِرَكُمْ بِهِ ۚ وَمَنْ بَلَغَ أَئِنَّكُمْ
لَتَشْهَدُونَ أَنَّ مَعَ اللَّهِ ءَالِهَةً أُخْرَىٰ قُلْ لَا أَشْهَدُ قُلْ إِنَّمَا
هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ وَإِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ

الَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ ۚ كَمَا يَعْرِفُونَ آبَاءَهُمْ
الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ ۗ
إِنَّهُ لَا يَفْلِحُ الظَّالِمُونَ

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا أَيْنَ
شُرَكَائُكُمْ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ

ثُمَّ لَمْ تَكُن فِتْنَتُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللَّهِ رَبَّنَا مَا كُنَّا
مُشْرِكِينَ

أَنْظُرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ ۚ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
يَفْتَرُونَ

وَمِنْهُمْ مَّن يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ ۗ وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ
يَفْقَهُوهُ وَفِي ءَاذَانِهِمْ وَقْرًا ۚ وَإِنْ يَرَوْا كَلَّ ءَايَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا
حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوكَ يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا
إِلَّا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ

وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْعَوْنَ عَنْهُ ۗ وَإِنْ يُهْلِكُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ
وَمَا يُشْعُرُونَ

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا يَلَيْتَنَا نُرَدُّ وَلَا
نُكَذِّبُ بِآيَاتِ رَبِّنَا ۚ وَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

بگو [و بپرس] شهادت چه کسی برتر است، بگو خدا که بین
ما و شما گواه است، و این قرآن بر من وحی می‌شود که
بدان شما را و هر کس را که [این پیام] به او برسد،
هشدار دهم، آیا شما شهادت می‌دهید که خدایان دیگری در
جنب خداوند وجود دارد؟ بگو من چنین شهادتی نمی‌دهم،
بگو همانا او خدای یگانه است، و من از شریکی که می‌آورید،
بری و برکنارم

اهل کتاب او [پیامبر] را به همان گونه می‌شناسند که
فرزندانشان را می‌شناسند، کسانی که بر خود زیان زده‌اند
ایمان نمی‌آورند

و کیست ستمکارتر از کسی که بر خداوند دروغ بندد یا
آیات او را دروغ انگارد، آری ستمکاران [مشرکان] رستگار
نمی‌شوند

و روزی که همه آنان را گرد آوریم، آنگاه به مشرکان گوئیم
که شرکایتان که ادعا می‌کردید کجا هستند؟

آنگاه عاقبت شرک آنان جز این نیست که می‌گویند سوگند
به خدا، پروردگاران ما مشرک نبودیم

بنگر چگونه بر خود دروغ می‌بندند و بر ساخته‌هایشان بر باد
رفته است

و از ایشان کسانی هستند که [به ظاهر] به تو گوش
می‌دهند، و ما بر دل‌هایشان پرده‌هایی کشیده‌ایم که آن را
درنیابند و در گوش آنان سنگینی‌ای نهاده‌ایم، و اگر هر
معجزه‌ای ببینند به آن ایمان نمی‌آورند، و چون به نزد تو
آیند با تو مجادله می‌کنند و کافران می‌گویند این جز
افسانه‌های پیشینیان نیست

و ایشان [دشمنان را] از او [پیامبر] دور می‌دارند ولی خود
نیز از او دور می‌مانند، جز خود را به نابودی نمی‌اندازند ولی
نمی‌دانند

و اگر آنان را بینی که بر آتش دوزخ بداشته‌اند [شگرفیها
خواهی دید] و گویند کاش ما را باز می‌گرداندند و دیگر
آیات پروردگاران را انکار نمی‌کردیم و از مؤمنان می‌شدیم

بَلْ بَدَا لَهُمْ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

وَقَالُوا إِن هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ قَالَ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَتْهُمْ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا يَحْسِرْتَنَّا عَلَىٰ مَا فَرَطْنَا فِيهَا وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ أَلَا سَاءَ مَا يَزِرُونَ

وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهُمْ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزُنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلَا كِنَّ الظَّالِمِينَ بَيَّاتٍ اللَّهُ يَجْحَدُونَ

وَلَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلَىٰ مَا كُذِّبُوا وَأَوْدُوا حَتَّىٰ أَتَاهُمْ نَصْرُنَا وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَبِيِّ الْمُرْسَلِينَ

وَإِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنْ أُسْتَطَعَتْ أَنْ تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَىٰ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ

آری آنچه در گذشته پنهان می‌داشتند بر آنان آشکار شد و اگر باز گردانده می‌شدند، بی‌شک به همانچه از آن نهی شده بودند، بر می‌گشتند و آنان دروغگو هستند

و می‌گفتند حیاتی جز همین زندگی دنیویمان در کار نیست و ما برانگیختنی نیستیم

و اگر بنگری آنگاه که ایشان را در پیشگاه پروردگارشان نگاه داشته‌اند [به آنان] گوید آیا این حق نیست؟ گویند چرا سوگند به پروردگارمان گوید پس به خاطر کفری که می‌ورزیدید عذاب را بچشید

کسانی که لقای الهی را دروغ انگاشتند، زیانکار شدند، و آنگاه که قیامت بناگهان فرارسد، گویند دریغ بر ما که چه بسیار غفلت و قصور کردیم، و اینان بار گناهانشان را به دوش کشند، آری چه بد است آنچه بر دوش کشند

و زندگانی دنیا جز بازیچه و سرگرمی نیست، و سرای آخرت برای پرهیزگاران بهتر است، آیا نمی‌اندیشید؟

نیک می‌دانیم که آنچه ایشان می‌گویند اندوهگینت می‌کند، بدان که ایشان تو را دروغگو نمی‌انگارند بلکه کفرپیشگان آیات الهی را انکار می‌کنند

و پیامبران پیش از تو نیز دروغگو انگاشته شدند، ولی بر آن انکار و آزاری که دیدند شکیبایی‌ورزیدند تا یاری ما به دادشان رسید، و کلمات الهی دگرگون‌کننده‌ای ندارد و به راستی اخبار پیامبران به تو رسیده است

و اگر رویگردانی آنان بر تو گران می‌آید، در صورتی که می‌توانی نقبی در زمین یا نردبانی در آسمان بجویی و برای آنان معجزه‌ای بیآوری [چنین کن] و اگر خداوند می‌خواست آنان را بر طریق هدایت فرا می‌آورد، پس از نادانان مباش

إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتَى يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ

فقط کسانی که گوش شنوا [ی حق] دارند، لبیک اجابت می‌گویند، و مردگان را خداوند بر می‌انگیزد، سپس [همگان] به سوی او بازگردانده می‌شوند

و گویند چرا بر او معجزه‌ای از سوی پروردگارش نازل نمی‌شود؟ بگو بی‌گمان خداوند توانای آن هست که معجزه‌ای نازل کند ولی بیشتر آنان نمی‌دانند

و هیچ جنبنده‌ای در زمین و هیچ پرنده‌ای نیست که با دو بال خویش می‌پرد، مگر آنکه امتهایی همانند شما هستند، ما هیچ چیز را در کتاب [لوح محفوظ] فروگذار نکرده‌ایم، آنگاه همه به نزد پروردگارشان محشور می‌گردند

و دروغ‌انگاران آیات ما ناشنوا و گنگ و در تاریکی [سرگشته] اند، خداوند هرکس را بخواهد بیراه می‌گذارد، و هرکس را بخواهد بر راه راست می‌دارد

بگو بیندیشید اگر عذاب الهی یا قیامت فرارسد، آیا اگر راست می‌گویید کسی جز خدا را می‌خوانید؟

آری تنها او را [به دعا] می‌خوانید و اگر او بخواهد رنج و بلا را از شما دور می‌گرداند و شما شریکی را که برای او قائل شده‌اید، از یاد می‌برید

پیش از تو [پیامبرانی] به سوی امتها [ی پیشین] فرستادیم و آنان را به تنگدستی و ناخوشی دچار ساختیم تا زاری و خاکساری کنند

پس چرا هنگامی که عذاب ما به سراغشان آمد زاری و خاکساری نکردند؟ زیرا دل‌پایشان سخت شده و شیطان کار و کردارشان را در نظرشان آراسته بود

آنگاه چون پند و هشدارها را فراموش کردند، درهای نعمت را بر آنان گشودیم و چون بدانچه دریافته بودند سرمست شدند، ناگهان فرو گرفتیمشان و آنگاه بود که نومید شدند

۳۷

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يُنَزِّلَ آيَةً وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

۳۸

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَيْرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَّةٌ أَمْثَلُكُمْ مَا فَرَقْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ

۳۹

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُومُوا بِكُمْ فِي الظُّلُمَاتِ مَنْ يَشَاءُ اللَّهُ يُضِلِّهِ وَمَنْ يَشَاءُ يُجْعَلْهُ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

۴۰

قُلْ أَرَأَيْتَكُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ أَوْ أَتَتْكُمُ السَّاعَةُ أَغَيْرَ اللَّهِ تَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

۴۱

بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ

۴۲
۱۰۶

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ فَأَخَذْنَاهُم بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ

۴۳

فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَٰكِن قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

۴۴

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمُ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ

فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

و ریشه ستمکاران [مشرك] برکنده شد، و سپاس خداوند را که پروردگار جهانیان است

بگو بیندیشید اگر خداوند شنوایی و دیدگان شما را بگیرد و بر دلهایتان مهر نهد، چه خدایی غیر از خداوند آنها را به شما برمیگرداند؟ بنگر که چگونه آیات را گونه‌گونه بیان می‌داریم، آنگاه ایشان رویگردانند

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَارَكُمْ وَخَتَمَ عَلَى قُلُوبِكُمْ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ أَنْظِرْ كَيْفَ نُصْرَفُ الْأَيَاتِ ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُونَ

۴۶

بگو بیندیشید اگر عذاب الهی ناگهان [در شب] یا آشکارا [در روز] به سراغتان بیاید آیا [قومی] جز قوم ستمکار [مشرك] نابود می‌شوند؟

قُلْ أَرَأَيْتَكُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ بَغْتَةً أَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ الظَّالِمُونَ

۴۷

و ما پیامبران را جز مژده‌آور و هشداردهنده نمی‌فرستیم، و کسانی که ایمان آورند و نیکوکاری کنند نه بیمی بر آنهاست و نه اندوهگین می‌شوند

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ ط فَمَنْ ءَامَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

۴۸

و دروغ‌انگاران آیات ما به خاطر نافرمانیشان گرفتار عذاب گردند

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

۴۹

بگو من به شما نمی‌گویم که خزاین الهی نزد من است، و غیب نیز نمی‌دانم، و به شما نمی‌گویم که من فرشته‌ای هستم، من از هیچ چیز پیروی نمی‌کنم جز از آنچه به من وحی می‌شود، بگو آیا نابینا و بینا برابرند، آیا نمی‌اندیشید؟

قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ ط إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ

۵۰

و کسانی را که از محشور شدن به نزد پروردگارشان اندیشناکند، به آن [قرآن] هشدار بده، در برابر او [خداوند] یاور و شفیع ندارند باشد که پروا پیشه کنند

وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُحْشَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ

۵۱
۱۰۷۲

و کسانی را که پروردگارشان را بامدادان و شامگاهان [به نیایش] می‌خوانند و خشنودی او را می‌جویند [از خود] مران، چیزی از حساب آنان بر تو و چیزی از حساب تو بر آنان نیست که برایشان و از ستمکاران شوی

وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ ط مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ

۵۲

وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لِّيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا مِّنْ بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ

وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَمٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ أَنَّهُ مَن عَمِلَ مِنكُمْ سُوءًا بِجَهْلَةٍ ثُمَّ تَابَ مِن بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

وَكَذَلِكَ نَفِصَلُ الْآيَاتِ وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلَ الْمُجْرِمِينَ

قُلْ إِنِّي نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ قُلْ لَّا أَتَّبِعُ أَهْوَاءَكُمْ قَدْ ضَلَلْتُ إِذَا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ

قُلْ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَكَذَّبْتُمْ بِهِ مَا عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ إِنْ أُلْحِكُمْ إِلَّا لِلَّهِ يَقُصُّ الْحَقَّ وَهُوَ خَيْرُ الْفَاصِلِينَ

قُلْ لَوْ أَنَّ عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ لَقُضِيَ الْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ

وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبُرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِن وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظُلْمَتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ

و این چنین بعضی از آنان را به بعضی دیگر آزمودیم، تا سرانجام بگویند آیا اینانند که خداوند از میان همه ما فقط بر آنان منت نهاده [و نعمت داده] است، آیا خداوند خود به احوال سپاسگزاران آگاه‌تر نیست؟

و چون کسانی که به آیات ما ایمان دارند، به نزد تو آیند، بگو سلام بر شما، پروردگارتان رحمت را بر خود مقرر داشته است، هرکس از شما که از روی نادانی مرتکب کار ناشایستی شود، سپس توبه و درستکاری کند و به صلاح آید [بداند که] خداوند آمرزگار مهربان است

و بدین‌سان آیات خود را به روشنی بیان می‌داریم، تا راه و رسم گناهکاران آشکار گردد

بگو مرا نهی کرده‌اند که مبادا آنچه را به جای خدا می‌پرستید، بپرستم بگو از هوی و هوسهای شما پیروی نمی‌کنم، و اگر پیروی کنم به گمراهی افتاده‌ام و از رهیافتگان نیستم

بگو من حجت آشکاری از پروردگارم دارم و شما آن را دروغ می‌انگارید، آنچه با [شدت و] شتاب از من می‌خواهید در اختیار من نیست، حکم جز به دست خداوند نیست، که گویای حق و حقیقت و بهترین داوران است

بگو اگر آنچه با [شدت و] شتاب از من می‌خواهید، در اختیار من بود، بین من و شما کار یکسره می‌شد و خداوند به ستمکاران آگاه‌تر است

و کلیدهای [گنجینه‌های] غیب نزد اوست و هیچ‌کس جز او آن را نمی‌داند، و آنچه در خشکی و دریاست می‌داند و هیچ برگی [از درخت] نمی‌افتد مگر آنکه آن را می‌داند، و هیچ دانه‌ای در تاریکیهای [توبرتوی] زمین و هیچ تر و خشکی نیست مگر آنکه در کتاب مبینی [مسطور] است

وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ ۖ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمْ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفْرِطُونَ

ثُمَّ رُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقُّ ۗ أَلَا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ أَسْرَعُ
الْحَسِيبِينَ

قُلْ مَنْ يُنَجِّيكُمْ مِّنْ ظُلْمَاتٍ أَلْبَرٍ وَالْبَحْرِ تَدْعُونَهُ
تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً لَّئِن أَنْجَلْنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ
الشَّاكِرِينَ

قُلِ اللَّهُ يُنَجِّيكُمْ مِّنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ أَنْتُمْ تُشْرِكُونَ

قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ
أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْبَسَكُمْ شِيْعًا وَيُذِيقَ
بَعْضَكُمْ بَأْسَ بَعْضٍ ۗ أَنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ
يَفْقَهُونَ

وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ ۗ قُلْ لَسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ

لِكُلِّ نَبِيٍّ مُّسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ

وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّىٰ
يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۗ وَإِمَّا يُنسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا
تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِىٰ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

و او کسی است که روح شما را در شب [به هنگام خواب] می‌گیرد و می‌داند که در روز چه کرده‌اید، سپس در آن شما را [از خواب] بر می‌انگیزد تا مهلت معینی سرآید، آنگاه بازگشت شما به سوی اوست و آنگاه شما را از [حقیقت] کار و کردارتان آگاه می‌گرداند

و او بر بندگان خود چیره است و بر شما نگهبانی می‌فرستد، و چون مرگ یکی از شما فرارسد، فرشتگان ما روح او را می‌گیرند و فروگذار نمی‌کنند

آنگاه به سوی خداوند، که سرور راستینشان است، بازگردانده می‌شوند، بدانید که حکم او راست و او سریع‌ترین حساب‌رسان است

بگو چه کسی شما را از تاریکیها [و شداید] خشکی و دریا می‌رهاند، [زمانی] که او را به زاری و پنهانی می‌خوانید [و می‌گویید] اگر ما را از این [مهلکه] نجات داد، بی‌گمان از سپاسگزاران خواهیم شد

بگو خداوند شما را از آن نجات می‌دهد و نیز از هر گرفتاری، و باز شما شرک می‌ورزید

بگو او تواناست به اینکه به شما عذابی از فراز یا فرودتان برانگیزد یا شما را گرفتار اختلاف کلمه کند و به بعضی از شما شر و بلای بعضی دیگر را بچشاند، بنگر چگونه آیات را گونه‌گون بیان می‌داریم تا ایشان دریابند

و قوم تو آن را دروغ انگاشتند و حال آنکه آن حق است، بگو من نگهبان شما نیستم

هر خبری سرانجامی دارد، و به زودی خواهید دانست

و چون کسانی را که در آیات ما کندوکاو می‌کنند دیدی از آنان روی بگردان تا به سخنی غیر از آن بپردازند و اگر شیطان تو را به فراموشی انداخت، بعد از آنکه به یاد آوردی با قوم ستمکار [مشرک] منشین

وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَلَكِنْ ذِكْرِي لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ

و از حساب آنان چیزی بر عهده پرهیزگاران نیست، ولی این یادآوری است، تا پروا پیشه کنند

۷۰

وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا وَعَرَّتْهُمْ أَلْحْيُوهُ الدُّنْيَا وَذَكِّرْ بِهِ أَنْ تُبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ وَإِنْ تَعَدِلْ كُلَّ عَدْلٍ لَّا يُؤْخَذَ مِنْهَا^ط أُولَئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا^ط لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ

و کسانی را که دینشان را [چون] بازی و سرگرمی گرفته‌اند و زندگانی دنیا فریبشان داده است، رها کن و به آن پند بده، تا مبادا کسی به سبب کار و کردارش به مهلکه افتد، که او را در برابر خداوند نه یآوری هست و نه شفیع، و اگر هر فدیهای بدهد، از او پذیرفته نمی‌شود، اینان کسانی هستند که به سبب کار و کردارشان به مهلکه افتاده‌اند، و به خاطر کفری که ورزیده‌اند، نوشابه‌ای از آب گرم و عذابی دردناک [در پیش] دارند

۷۱
۱۱۰

قُلْ أَدْعُوا مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلَىٰ أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْنَا اللَّهُ كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانَ لَهُ^ط أَصْحَابٌ يَدْعُونَهُ^ط إِلَى الْهُدَىٰ أُتَيْنَا^ط قُلْ إِنْ هَدَىٰ اللَّهُ هُوَ الْهُدَىٰ^ط وَأَمْرًا لِّنُسَلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ

بگو آیا به جای خداوند چیزی را بپرستیم که نه سودی به ما می‌رساند و نه زیانی، و آیا بعد از آنکه خداوند هدایتمان کرد از عقیده خود بازگردیم، همانند کسی که شیطان راهش را زده باشد، که در بیابان [سرگشته و] حیران ماند و یارانی داشته باشد که او را به هدایت بخوانند [و به او گویند] به سوی ما بیا، بگو بی‌گمان هدایت، بخوانند [و به او گویند] به سوی ما بیا، بگو بی‌گمان هدایت، همان هدایت الهی است، و به ما فرمان داده شده است که در برابر پروردگار جهانیان تسلیم باشیم

۷۲

وَأَنْ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَاتَّقُوهُ وَهُوَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

و اینکه نماز را برپا دارید و از او پروا کنید و اوست که به نزد او محشور می‌شوید

۷۳

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَيَوْمَ يَقُولُ كُن فَيَكُونُ قَوْلُهُ الْحَقُّ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يَنْفَخُ فِي الصُّورِ^ج عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ

و اوست که آسمانها و زمین را به حق آفرید و روزی که بگوید موجود شو، بی‌درنگ موجود شود، سخن او حق است، و روزی که در صور دمیده شود، فرمانروایی از آن اوست، اوست که دانای پنهان و پیداست، و اوست که فرزانه آگاه است

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ عَازِرْ أَتَّخِذُ اصْنَامًا ءَالِهَةً إِنِّي
أَرَاكَ وَقَوْمَكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

و چنین بود که ابراهیم به پدرش آزر گفت آیا بتان را به
خدایی می‌گیری؟ من تو و قومت را در گمراهی آشکار
می‌بینم

وَكَذَلِكَ نُرِيّ إِبْرَاهِيمَ مَلَكَوَاتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونَ
مِنَ الْمُوقِنِينَ

و بدین‌سان ملکوت آسمانها و زمین را به ابراهیم
می‌نمایانیم تا از اصحاب یقین گردد

فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى كَوْكَبًا ۖ قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ
قَالَ لَا أُحِبُّ الْآفِلِينَ

زمانی که شب بر او پرده انداخت، ستاره‌ای دید و گفت این
پروردگار من است، آنگاه چون افول کرد، گفت
افول‌کنندگان را دوست ندارم

فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِعًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ لَمِنَ لَمٍ
يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ

آنگاه چون ماه را تابان دید، گفت این پروردگار من است، و
چون افول کرد گفت اگر پروردگارم مرا راهنمایی نکند
بی‌گمان از گمراهان خواهم شد

فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَازِعَةً قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا أَكْبَرُ ۖ فَلَمَّا
أَفَلَتْ قَالَ يَقَوْمِ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ

آنگاه چون خورشید را تابان دید گفت این پروردگار من
است، این بزرگتر است، و چون افول کرد گفت ای قوم من،
من از شرکی که می‌ورزید، بری و برکنارم

إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا
وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ

من پاکدینانه روی دل می‌نهم به سوی کسی که آسمانها و
زمین را آفریده است، و من از مشرکان نیستم

وَحَاجَّهُ قَوْمُهُ قَالَ أَتُحَاجُّونِي فِي اللَّهِ وَقَدْ هَدَانِ وَلَا
أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ إِلَّا أَن يُشَاءَ رَبِّي شَيْئًا وَسِعَ رَبِّي
كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ

و قوم او با او محاجه می‌کردند، او به ایشان گفت آیا درباره
خداوند با من محاجه می‌کنید، و حال آنکه مرا به راه راست
هدایت کرده است و از [شر] شرک شما نمی‌ترسم مگر آنکه
پروردگارم چیزی [و خوف و خطری برایم] خواسته باشد،
پروردگار من بر همه چیز احاطه علمی دارد، آیا پند
نمی‌گیرید؟

وَكَيفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ أَنَّكُمْ أَشْرَكْتُمُ
بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ
أَحَقُّ بِالْأَمْنِ ۖ إِنَّ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

و چگونه از آنچه [برای خدا] شریک می‌آورید، بترسم در
حالی که شما از اینکه برای خداوند شریک آورده‌اید، و هیچ
حجتی در این باره به دست شما نداده است، نمی‌ترسید،
پس اگر می‌دانید کدامیک از دو گروه سزاوارتر به امن [و
امان] است؟

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ ٱلْأَمْنُ
وَهُمْ مُّهْتَدُونَ

وَتِلْكَ حُجَّتُنَا ءَاتَيْنَهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَىٰ قَوْمِهِ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ
مِّن نَّشَأٍ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ

وَوَهَبْنَا لَهُ ذُرِّيَّتَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا مِن
قَبْلُ وَمِن ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَىٰ
وَهَارُونَ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِلْيَاسَ كُلٌّ مِّنَ الصَّٰلِحِينَ

وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيُونُسَ وَلُوطًا وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى
ٱلْعَالَمِينَ

وَمِن ءَابَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ وَاجْتَبَيْنَاهُمْ وَهَدَيْنَاهُمْ
إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ

ذَٰلِكَ هُدَىٰ ٱللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَن يَشَآءُ مِن عِبَادِهِ وَلَوْ
أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

أُولَٰئِكَ ٱلَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ ٱلْكِتَٰبَ وَٱلْحِكْمَ وَٱلنَّبُوَّةَ فَإِن
يَكْفُرُ بِهَا هَٰؤُلَاءِ فَقَدْ وَكَلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوا بِهَا
بِكَافِرِينَ

أُولَٰئِكَ ٱلَّذِينَ هَدَىٰ ٱللَّهُ فَبُهِدْنَاهُمْ أَقْتَدِهِ قُل لَّا أَسْأَلُكُمْ
عَلَيْهِ أَجْرًا إِن هُوَ إِلَّا ذِكْرِي لِلْعَالَمِينَ

کسانی که ایمان آورده‌اند و ایمانشان را به شرک
نیالوده‌اند، آنانند که امن [و امان] دارند و آنانند که
رهیافته‌اند

و این حجت ماست که به ابراهیم در برابر قومش
بخشیدیم، درجات هرکس را که خواهیم فرا می‌بریم،
بی‌گمان پروردگار تو فرزانه داناست

و به او اسحاق و یعقوب را بخشیدیم و همه را هدایت
کردیم، و نیز پیش از آن نوح را راه نمودیم و داوود و
سلیمان و ایوب و یوسف و موسی و هارون را که از زاد و
رود او بودند، و بدین‌سان نیکوکاران را جزا می‌دهیم

و نیز زکریا و یحیی و عیسی و الیاس را، که همگی از
شایستگان بودند

و نیز اسماعیل و الیسع و یونس و لوط را و همگی‌شان را بر
جهانیان برتری دادیم

و برخی از پدرانشان و فرزندان‌شان و برادرانشان را، و آنان
را برگزیدیم و به راهی راست هدایت کردیم

این هدایت الهی است که هرکس از بندگانش را که بخواهد
به آن راه می‌نماید، و اگر شرک ورزیده بودند، اعمال‌شان
تباہ شده بود

اینان کسانی هستند که بدیشان کتاب و حکمت و نبوت
بخشیدیم، اگر اینان [معاصران پیامبر] به آن [شریعت
الهی] کفرورزند، قومی را بر آن گماریم که به آن کافر
نباشند

اینان کسانی هستند که خداوند هدایت‌شان کرده است، پس
به هدایت آنان اقتداء کن، بگو برای آن از شما مزدی
نمی‌طلبم، این جز پندآموزی برای جهانیان نیست

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ بَشَرٍ مِّن شَيْءٍ ۗ قُلْ مَنْ أَنْزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَىٰ نُورًا وَهُدًى لِّلنَّاسِ ۗ تَجْعَلُونَهُ قَرَاطِيسَ تُبْدُونَهَا وَتُخْفُونَ كَثِيرًا وَعُلِّمْتُمْ مَا لَمْ تَعْلَمُوا أَنْتُمْ وَلَا ءَابَاؤُكُمْ ۗ قُلِ اللَّهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ

و خداوند را چنانکه سزاوار ارج اوست، ارج نگذاشتند چرا که گفتند خداوند هیچ چیز بر هیچ بشری نازل نکرده است، بگو کتابی را که موسی آورد و روشنگر و رهنمودی برای مردم بود و آن را بر کاغذها نوشته بودید و [بعضی را] آشکار و بسیاری از آن را پنهان می‌دارید چه کسی نازل کرده است؟ و آنچه شما و پدرانتان نمی‌دانستید به شما در آموخته‌اند، بگو خدا [آن را نازل کرده است]، سپس آنان را در کند و کاوشان رها کن که بازی کنند

وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُّصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا ۗ وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ ۗ وَهُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ

و این کتابی است مبارک که فرو فرستاده‌ایم، و همخوان با کتابی است که پیشاپیش آن است، تا [مردم] مکه و پیرامونیان آن را هشدار دهی و مؤمنان به آخرت، به آن ایمان می‌آورند و آنان مواظبت بر نمازهای خویش دارند

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ سَأُنزِلُ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنفُسَكُمُ ۗ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ ءَايَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ

و کیست ستمکارتر از کسی که بر خداوند دروغ بزند، یا بگوید بر من وحی شده است و چیزی بر او وحی نشده باشد، و کسی که گوید به زودی نظیر آنچه خداوند نازل کرده است، نازل می‌کنم، و اگر بنگری که ستمکاران [مشرکان] در سكرات مرگ‌اند و فرشتگان [بر آنان] دست گشوده‌اند که جانهایتان را تسلیم کنید، امروز به سبب آنچه به ناحق به خداوند نسبت می‌دادید و در برابر آیات او کبر می‌ورزیدید، به کیفر عذاب خوارکننده می‌رسید

وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرَادَىٰ كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرَكْتُمْ مَا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ ۗ وَمَا نَرَىٰ مَعَكُمْ شُفَعَاءَكُمُ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءُ ۗ لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ

و به نزد ما بیکه و تنها آمده‌اید، چنانکه نخستین بار نیز شما را همین‌گونه آفریده بودیم، و آنچه از ناز و نعمت که به شما بخشیده بودیم در پس پشت خود رها کرده‌اید و شفیعتان را که گمان می‌کردید با [خدا در عبادت] شما شریک هستند، همراه شما نمی‌بینیم، پیوند بین شما گسسته شد و آنچه [شریک و شفیع] می‌انگاشتید، بر باد رفت

إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَىٰ ۗ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ
وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ ۗ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ ۗ فَأَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ

خداوند شکافنده دانه و هسته است، زنده را از مرده بیرون می‌آورد و بیرون آورنده مرده از زنده است، چنین است خدای شما، چگونه به بیراهه می‌روید؟

فَالِقُ الْإِصْبَاحِ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
حُسْبَانًا ۗ ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

[هموست که] شکافنده صبح است و شب را آرام‌بخش گردانده است، و خورشید و ماه را شماری مقرر داشته است، تقدیر [خداوند] پیروزمند دانا چنین است

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ
الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ۗ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

و هموست که ستارگان را برای شما آفرید تا در تاریکیهای خشکی و دریا راه خود را پیدا کنید، به راستی که آیات [خود] را برای اهل معرفت به روشنی بیان کرده‌ایم

وَهُوَ الَّذِي أَدْشَأَكُم مِّن نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ
وَمُسْتَوْدَعٌ ۗ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ

و اوست که شما را از تن یگانه‌ای پدید آورد و آنگاه [شما را] قرارگاه و ودیعت گاهی است، به راستی که آیات [خود] را برای قومی که درمی‌یابند به روشنی بیان کرده‌ایم

وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ
شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُّخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُّتَرَاكِبًا وَمِنَ
النَّخْلِ مِنَ طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَجَنَّاتٍ مِّنْ أَعْنَابٍ
وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَبِهٍ ۗ انظُرُوا إِلَىٰ
ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكُمْ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ
يُؤْمِنُونَ

و اوست که از آسمان، آبی فروفرستاد و بدان هرگونه گیاه برآوردیم و از آن جوانه سبز رویاندیم و از آن دانه‌های درهم رسته بیرون آوریم، و از شکوفه خرما خوشه‌های دسترس و باغهای انگور و [درختان] زیتون و انار [پدید آوردیم] که همانند و ناهمانند هستند، به میوه‌های آن چون میوه دهد و برسد بنگرید، در این برای اهل ایمان، مایه‌های عبرت است

وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ ۗ وَخَرَفُوا لَهُۥٓ
وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۗ سُبْحٰنَهُۥٓ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُصِفُونَ

و [مشرکان] برای خداوند از جن شریکانی قائل شده‌اند، حال آنکه [خداوند] آنان را آفریده است، و برای او از روی نادانی [فرزندان] پسر و دختر بر می‌سازند، او بسی پاک و فراتر است از آنچه می‌گویند

بَدِيعُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۗ أَنَّىٰ يَكُونُ لَهُۥ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ
لَهُۥ صَاحِبَةً ۗ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ ۗ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

نوپدیدآورنده آسمانها و زمین است، چگونه فرزندی داشته باشد در حالی که همسری ندارد، و همه چیز را آفریده است، و به هر چیزی داناست

ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ
فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ

چنین است خداوند که پروردگار شماست، خدایی جز او نیست، آفریدگار همه چیز است، پس او را بپرستید، و او بر همه چیز نگهبان است

لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَرَ وَهُوَ اللَّطِيفُ
الْخَبِيرُ

دیدگان او را درنیابد و او دیدگان را دریابد، و اوست باریک بین آگاه

قَدْ جَاءَكُمْ بَصَائِرٌ مِّن رَّبِّكُمْ فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ
وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ

به راستی روشنگریهایی از سوی پروردگارتان برای شما آمده است، پس هرکس به دیده بصیرت بنگرد به سود خود اوست، و هرکس از سر بصیرت ننگرد به زیان خود اوست، و من نگهبان شما نیستم

وَكَذَٰلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لِيُقُولُوا دَرَسَتْ وَلِنُبَيِّنَهُ لِقَوْمٍ
يَعْلَمُونَ

و بدین‌سان آیات [خود] را گونه‌گون بیان می‌داریم برای آنکه مبدا بگویند درس گرفته‌ای، و برای آنکه آن را به روشنی برای اهل معرفت باز می‌گوییم

اتَّبِعْ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَأَعْرِضْ عَنِ
الْمُشْرِكِينَ

از آنچه از پروردگارت به تو وحی می‌شود پیروی کن، خدایی جز او نیست، و از مشرکان روی بگردان

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا وَمَا
أنتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ

و اگر خداوند می‌خواست، شرک نمی‌ورزیدند، ولی تو را نگهبان آنان نگماشته‌ایم و تو کارساز آنان نیستی

وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا
بِغَيْرِ عِلْمٍ كَذَٰلِكَ زَيْنًا لِّكُلِّ أُمَّةٍ عَمَلُهُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ
مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

و کسانی را که به جای خداوند می‌پرستند، دشنام ندهید، چرا که از سر دشمنی و نادانی خداوند را دشنام می‌دهند، بدین‌سان عمل هر امتی را در چشمشان آراستیم، سپس بازگشتشان به سوی پروردگارشان است و او ایشان را از [حقیقت] کار و کردارشان آگاه می‌سازد

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِن جَاءَتْهُمْ آيَةٌ لِّيَوْمِنَ
بِهَا قُلٌ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ أَنَّهَا إِذَا
جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ

و [اینان] سخت‌ترین سوگندهایشان را به نام خدا خوردند که اگر معجزه‌ای برایشان بیاید به آن ایمان می‌آورند، بگو معجزات در اختیار خداوند است، و چه دانید که چون [معجزه‌ای هم] بیاید به آن ایمان نمی‌آورند

وَنُقَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَرَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ أَوَّلَ مَرَّةٍ
وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ

و دلها و دیدگان‌شان را [از قبول آن] بر می‌گردانیم همچنانکه نخستین بار هم به آن ایمان نیاوردند، و ایشان را در طغیان‌شان سرگشته رها می‌سازیم

وَلَوْ أَنَّا نَزَّلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتَىٰ وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَا كَانُوا لِيَوْمِنَا إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ يَجْهَلُونَ

و اگر فرشتگان را بر آنان نازل می‌کردیم و اگر مردگان با آنان سخن می‌گفتند و همه چیز [از گذشته‌ها] را نزد آنان رویاروی باز می‌آوردیم، ایمان نمی‌آوردند مگر آنکه خدا بخواهد، ولی بیشترشان [حقیقت را] نمی‌دانند

و بدین‌سان دشمنانی برای هر پیامبر از شیاطین انس و جن پدید آوردیم، و بعضی به بعضی دیگر سخنان آراسته ظاهر فریب، پیام و الهام می‌دهند، و اگر پروردگارت [به قضای حتمی] می‌خواست چنین نمی‌کردند، پس ایشان را با هر افتراقی که می‌بندند واگذار

چنین [مقرر شده] است تا دلهای بی‌ایمانان به آخرت به آن بگراید و آن را بپسندند و هرچه [ناشایسته که] کننده آند، بکنند

وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيَاطِينَ الْإِنسِ وَالْجِنِّ يُوحى بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ زُخْرَفَ الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ ۗ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ

آیا کسی جز خداوند را داور گیرم و او کسی است که کتاب [قرآن] را شیوا و روشن بر شما نازل کرده است، و اهل کتاب می‌دانند که آن به راستی و درستی فرو فرستاده از سوی پروردگار توست، پس از دودلان مباش

وَلِتَصْغَىٰ إِلَيْهِ أَفْعَدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَلِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُّقْتَرِفُونَ

و سخن [وعده] پروردگارت به درستی و داد سرانجام پذیرفته است، کلمات او را دگرگون‌کننده‌ای نیست، و او شنوای داناست

أَفَعَيِّرَ اللَّهُ أَبْتغى حَكَمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا وَالَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِّن رَّبِّكَ بِالْحَقِّ ۗ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ

و اگر از بیشتر مردم [این سر] زمین پیروی کنی تو را از راه خدا گمراه می‌کنند، چرا که جز از وهم و گمان پیروی نمی‌کنند و جز این نیست که دروغ می‌بافند

وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا ۗ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ ۗ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

بی‌گمان پروردگارت داناتر است که چه کسانی از راه او به در افتاده‌اند و هم او به رهیافتگان داناتر است

وَإِن تَطَّعْ أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ ۗ إِن يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ مَن يَضِلُّ عَن سَبِيلِهِ ۗ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ

باری اگر به آیات خداوند ایمان دارید [فقط] از آنچه نام خدا را [به هنگام ذبحش] برده‌اند، بخورید

فَكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ ۗ إِن كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ ۗ مُؤْمِنِينَ

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَقَدْ
فَصَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ إِلَيْهِ وَإِنَّ
كَثِيرًا لَيُضِلُّونَ بِأَهْوَائِهِمْ بَغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ
بِالْمُعْتَدِينَ

وَذَرُوا ظَهْرَ الْأِثْمِ وَبَاطِنَهُ إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْأِثْمَ
سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ

وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ
وَإِنَّ الشَّيْطَانَ لِيُوحِيَ إِلَىٰ أَوْلِيَآئِهِمْ لِيُجَدِّلُكُمْ وَإِنَّ
أَظْعَمُهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ

أَوْ مَنْ كَانَ مِيثًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي
النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا
كَذَلِكَ زَيْنٌ لِّلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرًا مُّجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا فِيهَا
وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ

وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّىٰ نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَا أُوتِيَ
رُسُلُ اللَّهِ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ سَيُصِيبُ
الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا
يَمْكُرُونَ

و چرا از قربانی‌ای که نام خدا را [به هنگام ذبحش] بر او
برده‌اند نخورید، و حال آنکه [خداوند] آنچه را بر شما حرام
کرده است، برایتان روشن کرده است، مگر آنچه از
[خوردن] آن ناچار شوید، و بسیاری به هوی و هوس خویش
و از روی نادانی [مردم را] گمراه می‌کنند، بی‌گمان پروردگار
تو به تجاوزکاران آگاه‌تر است

و گناه را چه آشکار باشد چه پنهان رها کنید، بی‌شک کسانی
که مرتکب گناه می‌شوند، جزای کاری را که کرده‌اند، خواهند
دید

و از قربانی‌ای که نام خدا را [به هنگام ذبحش] بر او
نبرده‌اند، نخورید چرا که نافرمانی است و شیاطین به
دوستداران خویش الهام و پیام می‌دهند تا با شما مجادله
کنند، و اگر از آنان پیروی کنید، شما هم مشرکید

آیا کسی که مرده‌دل بود و زنده‌اش کردیم و نوری به او
بخشیدیم که در پرتو آن در میان مردم راه می‌برد، همانند
کسی است که گویی گرفتار ظلمات است و از آن بیرون
آمدنی نیست، بدین‌سان در چشم کافران کار و کردارشان
آراسته شده است

و بدین‌سان در هر شهری گناهکاران بزرگش را می‌گماریم،
تا سرانجام در آن مکرورزند [و فسق و فساد کنند]، و جز
در حق خویش مکر نمی‌ورزند و نمی‌دانند

و چون نشانه‌ای [از جانب خداوند] بر ایشان بیاید گویند
هرگز به آن ایمان نمی‌آوریم، مگر آنکه مانند آنچه به
پیامبران الهی داده شده، به ما نیز داده شود، خداوند بهتر
می‌داند که رسالت خویش را در کجا [و بر چه کسی] قرار
دهد، به زودی گناهکاران را به سزای مگری که ورزیده
بودند، از جانب خداوند خواری و عذابی شدید خواهد رسید

فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ وَيُشْرِحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ وَيَجْعَلَ صَدْرَهُ ضَيْقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصْعَدُ فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

۶:
انعام
۱۲۵
/۱۶۵

وَهَذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا قَدْ فَضَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ

۱۲۶

لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

۱۲۷
حزب
۵۸

وَيَوْمَ يُحْشِرُهُمْ جَمِيعًا يَمْعَشَرُ الْجِنِّ قَدْ أَتَكَثَّرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ وَقَالَ أَوْلِيَاؤُهُمْ مِنَ الْإِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَّغْنَا أَجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتَ لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ

۱۲۸

وَكَذَلِكَ نُؤَلِّي بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

۱۲۹

يَمْعَشَرُ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَى أَنْفُسِنَا وَعَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ

۱۳۰
۱۱۷۹

ذَلِكَ أَنْ لَّمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا غَافِلُونَ

۱۳۱

بدین‌سان هرکس که خداوند هدایتش را بخواهد دلش را به پذیرش اسلام می‌گشاید، و هرکس را که بخواهد در گمراهی واگذارد، دلش را تنگ و تاریک می‌گرداند، چنانکه گویی می‌خواهد به آسمان بپرد [و نمی‌تواند]، خداوند این چنین عذاب را بر کسانی که ایمان نمی‌آورند، می‌گمارد

و این راه پروردگار توست که مستقیم است، به راستی که آیات [خود] را برای پندگیران به روشنی بیان داشته‌ایم

برای آنان نزد پروردگارشان دارالسلام [سرای سلامت، بهشت] محفوظ است و او به خاطر کار و کردارشان دوستدار آنان است

و روزی که همه آنان را [در محشر] گرد آورد [و فرماید] ای گروه جن به راستی که بسیاری از انسانها را از راه به در بردید، و دوستان آنان از میان انسانها پاسخ دهند که پروردگارا ما از همدیگر بهره‌مند شدیم، و به اجلی که برای ما مقرر داشته بودی، رسیدیم، فرماید آتش دوزخ جایگاه شماست که جاودانه در آنید، مگر آنچه خدا بخواهد که پروردگارت فرزانه داناست

و بدین‌سان بعضی از ستمکاران [مشرکان] را بر بعضی دیگر، به خاطر کار و کردارشان سلطه دهیم

ای گروه جن و انس آیا پیامبرانی از خودتان به سوی شما نیامدند که آیات مرا بر شما فرو خوانند و شما را به دیدار چنین روزی هشدار دهند؟ گویند بر خود گواهی دهیم [که آری آمدند] و زندگانی دنیا ایشان را فریفته است و بر خود گواهی دهند که کافر بوده‌اند

این از آن روی است که پروردگارت نابودکننده شهرها از روی ستم -در حالتی که مردمانش بی‌خبر باشند نیست

وَلِكُلِّ دَرَجَاتٌ مِّمَّا عَمِلُوا وَمَا رَبُّكَ بِغَفِيلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ

و یکایک ایشان طبق کار و کردارشان درجاتی دارند، و پروردگارت از آنچه می‌کنند غافل نیست

وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ إِنْ يَشَاءُ يُدْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ كَمَا أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَّةٍ قَوْمٍ ءَاخِرِينَ

و پروردگارت بی‌نیاز و صاحب رحمت است، اگر بخواهد شما را از میان می‌برد و بعد از شما و به جای شما آنچه بخواهد جانشین می‌سازد، همچنانکه شما را از زاد و رود قومی دیگر پدید آورد

إِنَّ مَا تُوْعَدُونَ لَأَتِيٌ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ

آنچه به شما وعده داده شده است فرارسنده است و شما گزیر و گریزی نخواهید داشت

قُلْ يَتَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ تَكُونُ لَهُ وَعَقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ

بگو ای قوم من هرچه می‌توانید بکنید، من نیز می‌کنم، سپس به زودی خواهید دانست که نیک سرانجامی سرای آخرت از آن کیست و بی‌گمان ستمکاران رستگار نمی‌گردند

وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا فَقَالُوا هَذَا لِلَّهِ بِرِزْقِهِمْ وَهَذَا لِشُرَكَائِنَا فَمَا كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَىٰ شُرَكَائِهِمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ

و برای خداوند از زراعت و چارپایانی که خود او آفریده است، بهره‌ای قائل شدند و به پندار خویش چنین مدعی شدند که این برای خداست و این برای بتان ما، آنگاه آنچه خاص بتانشان بود، به خداوند نمی‌رسد، ولی آنچه خاص خداوند بود به بتانشان می‌رسد، چه بد حکم می‌کنند

وَكَذَلِكَ زَيْنَ لِكَثِيرٍ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ قَتَلَ أَوْلَادِهِمْ شُرَكَائِهِمْ لِيُرْدُوهُمْ وَلِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ

و بدین‌سان بتانشان در نظر بسیاری از آنان قتل فرزندانشان را آراسته جلوه دادند تا سرانجام آنان را نابود کنند و دینشان را بر آنان مشتبه سازند، و اگر خداوند [به قضای حتمی] می‌خواست، چنین نمی‌کردند، پس ایشان را با افتراپی که می‌بندند، واگذار

۶
انعام
۱۳۸
۱۶۵

وَقَالُوا هَذِهِ أُنْعَمٌ وَّحَرَّتْ حِجْرٌ لَا يَطْعُمَهَا إِلَّا مَنْ نَشَأَ
بِرْزَعِهِمْ وَأَنْعَمٌ حُرِّمَتْ ظُهُورُهَا وَأَنْعَمٌ لَا يَذْكُرُونَ أَسْمَ
اللَّهِ عَلَيْهَا افْتِرَاءً عَلَيْهِ سَيَجْزِيهِمْ بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

۱۳۹

وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَمِ خَالِصَةٌ لِّذُكُورِنَا وَمُحَرَّمٌ
عَلَىٰ أَزْوَاجِنَا وَإِنْ يَكُن مَّيْتَةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ سَيَجْزِيهِمْ
وَصَفَهُمْ إِنَّهُ وَحَكِيمٌ عَلِيمٌ

۱۴۰

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا
مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا
مُهْتَدِينَ

۱۴۱
حزب
۵۹
۱۱۸

وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ جَنَّاتٍ مَّعْرُوشَاتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ
وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا أَكْلُهُ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ
مُتَشَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَبِهٍ كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَعَآئُوا
حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ

۱۴۲

وَمِنَ الْأَنْعَمِ حَمُولَةٌ وَفَرَسًا كُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ وَلَا
تَتَّبِعُوا خُطُوتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ

و به پندار خویش گفتند این چارپایان و زراعت حرام است،
و جز کسی که ما بخواهیم هیچ کس نباید از آن بخورد، و
چارپایانی که سواری آنها حرام شده است، و چارپایانی است
که نام خدا را [هنگام ذبح] بر آنها نمی‌برند، [این احکام را]
از روی افتراء به خداوند قائل شدند، [خداوند] به زودی به
خاطر افترا بی که بستند جزای‌شان را خواهد داد

و گفتند آنچه در شکم این چارپایان است، خاص مردان
ماست و بر زنان ما حرام است، و اگر آن مرده باشد، همه در
آن شریکند [خداوند] به زودی جزای این [احکام
ادعایی‌شان] را خواهد داد که او فرزانه داناست

به راستی کسانی که فرزندانشان را از روی کم‌خردی و
نادانی کشته‌اند، و آنچه خداوند به آنان روزی داده است، از
روی افتراء به خداوند، حرام کرده‌اند، زیانکار شدند، اینان
به راستی گمراه شدند، و رهیافته نبودند

و او کسی است که باغهای [دارای درختان] داربست‌دار و
بدون داربست پدید آورده است و نیز درخت خرما و
زراعتی که میوه‌های آن گوناگون است، و درخت زیتون و
انار که همانند و ناهمانندند، از میوه آن چون میوه برآورد
بخورید و روز چیدنش حق [بینوایان از] آن را بپردازید،
ولی اسراف نکنید که او اسرافکاران را دوست ندارد

و از چارپایان بعضی را باربردار و بعضی را دست‌آموز
آفریده است، از آنچه خداوند روزیتان داده است، بخورید و
از گامهای شیطان پیروی نکنید که او دشمن آشکار شماست

ثَمَنِيَّةَ أَزْوَاجٍ مِّنَ الضَّأْنِ أُثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعَزِ أُثْنَيْنِ قُلْ
ءَالَّذِكْرَيْنِ حَرَّمَ أُمَّ الْأُنثِيَيْنِ أَمَّا أَشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ
الْأُنثِيَيْنِ نَبِّئُونِي بِعِلْمٍ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

هشت فرد [بیافرید و بر شما حلال کرد] از میش دو تا و از بز دو تا، بگو آیا نرهای آنها را حرام کرده است یا ماده‌های آنها را، یا آنچه در رحمهای ماده‌های آنهاست؟ بگو اگر راست می‌گویید از روی علم مرا آگاه سازید

وَمِنَ الْإِبِلِ أُثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ أُثْنَيْنِ قُلْ ءَالَّذِكْرَيْنِ حَرَّمَ أُمَّ
الْأُنثِيَيْنِ أَمَّا أَشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثِيَيْنِ أَمْ كُنْتُمْ
شُهَدَاءَ إِذْ وَصَّكُمْ اللَّهُ بِهَذَا فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى
عَلَى اللَّهِ كَذِبًا لِّيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

و همچنین از شتر دو تا و از گاو دو تا، بگو آیا نرهای آنها را حرام کرده است یا ماده‌های آنها را، یا آنچه در رحمهای ماده‌های آنهاست؟ یا مگر به هنگامی که خداوند به شما چنین سفارش کرد شاهد بوده‌اید؟ [چنین نیست] آنگاه چه کسی ستمکارتر است از کسی که به خداوند دروغ بسته است تا مردم را بی‌هیچ علم و اطلاعی به گمراهی بکشاند، بی‌گمان خداوند ستم‌پیشگان را هدایت نمی‌کند

قُلْ لَا آجِدُ فِي مَا أُوْحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُوَ إِلَّا
أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَّسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خِنزِيرٍ فَإِنَّهُ
رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهْلًا لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ
وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

بگو در آنچه به من وحی شده است چیزی را که خوردنش بر خورنده‌ای حرام باشد، نمی‌یابم، مگر آنکه مرداری باشد، یا خونی روان، یا گوشت خوک، که پلید است، یا قربانی‌ای که از روی نافرمانی هنگام ذبحش نامی غیر از نام خدا را برده باشند، اما اگر کسی درمانده شود، و تجاوزکار و زیاده خواه نباشد [و از آن بخورد، گناهی بر او نیست] و بی‌گمان پروردگارت آمرزگار مهربان است

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفْرِ مِّنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ
حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُرُهُمَا أَوْ
الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِبَعْضِهِمْ وَإِنَّا
لَصَادِقُونَ

و بر یهودیان هر جانور ناخن‌دار [و چنگال‌داری] را حرام کردیم و از گاو و گوسفند پیهشان را بر آنان حرام کردیم، مگر آنچه بر پشت آنها باشد، یا بر روده‌ها، یا آنچه به استخوان چسبیده باشد این چنین به خاطر سرکشی‌شان به آنان کیفر دادیم، و ما راستگوییم

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُهُ
عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ

و اگر تو را دروغگو انگاشتند، بگو پروردگارتان صاحب
رحمتی فراگیر است، ولی عذاب او از گناهکاران بر
نمی‌گردد

سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا
وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
حَتَّىٰ ذَاقُوا بَأْسَنَا قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ
لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ

به زودی مشرکان خواهند گفت اگر خدا می‌خواست ما شرک
نمی‌آوردیم، همچنین پدران ما، و چیزی را حرام نمی‌کردیم،
پیشینیان آنان هم به همین‌گونه تکذیب پیشه کردند، تا
آنکه عذاب ما را چشیدند، بگو آیا علم و اطلاعی دارید که به
ما نشان دهید؟ [ولی حق این است که] جز از پندار پیروی
نمی‌کنید، و جز دروغ نمی‌بافید

قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَلِيغَةُ فَلَوْ شَاءَ لَهَدَيْكُمْ أَجْمَعِينَ

بگو حجت رسا و روشن از آن خداوند است، و اگر
می‌خواست همگی شما را هدایت می‌کرد

قُلْ هَلَمْ شُهَدَاءَكُمُ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَذَا
فَإِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدْ مَعَهُمْ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ

بگو گواهانتان را که گواهی دهند خداوند این چیزها را
حرام کرده است، بیاورید، و اگر آنان هم گواهی دادند، تو
همراه با آنان گواهی مده، و از هوی و هوس دروغ انگاران
آیات ما، و بی‌ایمانان به آخرت که به پروردگارشان شرک
می‌آورند، پیروی مکن

قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ إِلَّا تَشْرِكُوا بِهِ
شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِمَّنْ إِمْلَاقٍ
مَنْ نَرَزَقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ
مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا
بِالْحَقِّ ذَالِكُمْ وَصَدَّكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

بگو بیایید تا آنچه پروردگارتان بر شما حرام کرده است بر
شما بخوانم [نخست این است که] چیزی را شریک خداوند
نیاورید، و در حق پدر و مادر نیکی کنید و فرزندانان را از
[ترس] فقر نکشید، ما هم شما و هم ایشان را روزی
می‌دهیم، و به کارهای ناشایسته، چه آشکار باشد، چه پنهان
نزدیک نشوید، و هیچ انسانی را که خداوند خون او را حرام
داشته است نکشید مگر به حق [به قصاص یا حد]، این
چنین به شما سفارش کرده است، باشد که اندیشه کنید

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ
أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْكَيْلِ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ لَا نُكَلِّفُ
نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ
وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا ذَٰلِكُمْ وَصَلِّكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ
تَذَكَّرُونَ

و به مال یتیم نزدیک نشوید، مگر به شیوه‌ای که بهتر باشد، تا زمانی که به کمال بلوغش برسد، و در کار پیمان‌ها و ترازو به داد و درستی رفتار کنید، ما بر هیچ کس هیچ تکلیفی نمی‌کنیم مگر به اندازه توانش، و چون [به داوری یا شهادت] سخن گوئید به عدالت عمل کنید ولو او [اصحاب دعوی] خویشاوند [شما] باشد، و به عهد الهی وفا کنید، این چنین به شما سفارش کرده است، باشد که پند گیرید

و بدانید که این راه راست و درست من است، پس آن را در پیش گیرید، و به راه‌های دیگر نروید که شما را از راه او دور اندازد، این چنین به شما سفارش کرده است باشد که تقوا پیشه کنید [و در امان مانید]

باری به موسی کتاب آسمانی دادیم، برای اینکه نعمت را بر کسی که نیکی پیش گرفته بود، تمام کنیم و برای آنکه همه چیز را به روشنی بیان کنیم و رهنمود و رحمتی باشد، تا به لقای پروردگارشان ایمان بیاورند

و این کتابی مبارک است که آن را نازل کرده‌ایم، پس از آن پیروی کنید و تقوا بورزید باشد که مشمول رحمت او شوید

تا نگوئید که کتاب آسمانی فقط بر دو طایفه پیش از ما نازل شده است، و ما از قرائت و تلاوت آنان بی‌خبر بوده‌ایم

یا نگوئید که اگر کتاب آسمانی بر ما نازل می‌شد، از آنان راهیافته‌تر بودیم، اینک برهان و رهنمود و رحمتی از سوی پروردگارتان به سوی شما آمده است، کیست ستمکارتر از کسی که آیات الهی را دروغ انگارد و از آن روی بگرداند، به زودی به خاطر اینکه رویگردان شدند، سخت‌ترین عذاب را کیفر کسانی می‌گردانیم که از آیات ما روی گردانیدند

وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ
فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَن سَبِيلِهِ ذَٰلِكُمْ وَصَلَّكُمْ بِهِ
لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

ثُمَّ ءَاتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَىٰ الَّذِي أَحْسَنَ
وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ
يُؤْمِنُونَ

وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ
تُرْحَمُونَ

أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَنْزَلَ الْكِتَابَ عَلَىٰ طَائِفَتَيْنِ مِن قَبْلِنَا وَإِنْ
كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ

أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أُنزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا أَهْدَىٰ مِنْهُمْ
فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ فَمَنْ أَظْلَمُ
مِمَّن كَذَّبَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا سَنَجْزِي الَّذِينَ
يَصْدِفُونَ عَن آيَاتِنَا سُوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ ءَامَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيْمَانِهَا خَيْرًا قُلِ انْتَضِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ

إِنَّ الَّذِينَ فَرَقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا لَسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

قُلْ إِنِّي هَدَيْتَنِي رَبِّيَ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قِيَمًا مِثْلَهُ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ

قُلْ أَغْيَرَ اللَّهُ أَبْعَى رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيُبْلُوَكُمْ فِي مَا ءَاتَاكُمْ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ

۱۵۹

۱۶۰

۱۶۱

۱۶۲

۱۶۳

۱۶۴

۱۶۵

[اینان] انتظاری ندارند جز اینکه فرشتگان به سویشان بیایند یا پروردگارت بیاید، یا بعضی از آیات پروردگارت ظاهر گردد، حال آنکه روزی که بعضی از آیات پروردگارت ظاهر گردد، برای کسی که از پیش ایمان نیاورده باشد، یا با ایمانش خیری حاصل نکرده باشد، ایمان آوردنش سودی ندارد، بگو منتظر باشید، ما نیز منتظریم

کسانی که دینشان را پاره پاره کردند و فرقه فرقه شدند، تو را کاری با آنان نیست، کارشان فقط با خداوند است، آنگاه ایشان را [از حقیقت] کار و کردارشان آگاه می‌سازد

کسی که کار نیکی پیش آورد، ده چندان آن پاداش دارد، و هر که کار بدی پیش آورد، جز همانند آن کیفر نیابد، و بر ایشان ستم نرود

بگو مرا پروردگارم به راهی راست که دین استوار و آیین پاک ابراهیم است - که هرگز از مشرکان نبودرهنمایی کرده است

بگو نماز و نیایش من و زندگانی و مرگ من، در راه خدا، پروردگار جهانیان است

که شریکی ندارد، و به همین [راه و روش] فرمان یافته‌ام و من پیشوای مسلمانانم

بگو آیا جز خداوند پروردگاری جویم، و او پروردگار همه چیز است، و هیچ کس هیچ کاری نکند مگر آنکه سود و زیانش با خود اوست، و هیچ بردارنده‌ای بار گناه دیگری را بر ندارد، سپس بازگشتتان به سوی پروردگارتان است، آنگاه شما را [از حقیقت] آنچه در آن اختلاف داشتید آگاه می‌سازد

و او کسی است که شما را جانشینان [الهی] بر روی زمین برگماشت، و بعضی را بر بعضی دیگر به درجاتی برتری داد تا شما را در آنچه به شما بخشیده است بیازماید، بی‌گمان پروردگارت زودکیفر و همو آمرزگار مهربان است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْمَصِّ

۱
حزب
۶۱
۱۳۲

الف لام میم صاد

كِتَابٌ أَنْزَلَ إِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِّنْهُ لِتُنذِرَ
بِهِ ۚ وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ

۲

اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِن دُونِهِ
أَوْلِيَاءَ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ

۳

وَكَمْ مِّن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا فَجَاءَهَا بَأْسُنَا بَيِّنًا أَوْ هُمْ قَائِلُونَ

۴

فَمَا كَانَ دَعْوَانَهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّا كُنَّا
ظَالِمِينَ

۵

فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ

۶

فَلَنَقُصَّنَّ عَلَيْهِم بِعِلْمٍ وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ

۷

وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُونَ

۸

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ بِمَا
كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ

۹

وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعِيشَةً
قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ

۱۰

وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ
اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُن مِّن
السَّاجِدِينَ

۱۱
۱۳۳

کتابی است که به سوی تو فرورستاده شده است، پس
نباید از آن تنگدلی یابی، تا بدان هشدار دهی، و پندآموزی
برای مؤمنان باشد

از آنچه از جانب پروردگارتان به سوی شما نازل شده است،
پیروی کنید و جز او هیچ معبودی نگیرید، چه اندک پند
میگیرید

و چه بسیار شهرها که نابودشان کردیم و عذاب ما شبانه یا
به هنگامی که در نیمروز خفته بودند بر ایشان فرود آمد

و هنگامی که عذاب ما بر آنان فرود آمد، سخنشان جز این
نبود که می‌گفتند ما خود ستمکار بودیم

بی‌گمان از کسانی که پیامبران به سویشان رفته‌اند و
همچنین از پیامبران پرس و جو خواهیم کرد

و بر ایشان از روی علم [نامه اعمالشان را] فرو خوانیم و ما
غائب [و غافل از احوال آنان] نبوده‌ایم

و در آن روز وزن [سنجیدن اعمال] حقیقت دارد، آنگاه
کسانی که کفه اعمالشان سنگین باشد، آنان رستگارند

و کسانی که کفه اعمالشان سبک باشد، آنان کسانی هستند
که بر خود زیان زده‌اند چرا که به آیات ما ستم کرده‌اند

و به راستی که به شما در زمین تمکن داده بودیم و برایتان
در آن انواع معاش پدید آورده بودیم، چه اندک سپاس
می‌گزارید

و به راستی که شما را آفریدیم و صورت و سامان
بخشیدیم، آنگاه به فرشتگان گفتیم بر آدم سجده برید،
همه سجده بردند مگر ابلیس که از سجده‌کنندگان نبود

قَالَ مَا مَنَعَكَ إِلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ ۗ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ

قَالَ فَأَهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ

قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ

قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ

قَالَ فِيمَا أُغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ

ثُمَّ لَآتِيَنَّهُمْ مِّنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ ۗ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ

قَالَ أَخْرَجْ مِنْهَا مَذْءُومًا مَّدْحُورًا ۗ لَمَنِ تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ

وَيَعَادِمُ أُسْكُنُ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ

فَوَسْوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوْآتِهِمَا وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَكَتَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ

وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحِينَ

فَدَلَّلَهُمَا بِغُرُورٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْآتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ ۗ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكَمَا الشَّجَرَةِ وَأَقُلَّ لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُّبِينٌ

۱۳

۱۴

۱۵

۱۶

۱۷

۱۸

۱۹

۲۰

۲۱

۲۲

فرمود چون تو را امر به سجده کردم چه چیز تو را بازداشت که سجده نکردی؟ گفت برای اینکه من بهتر از او هستم، مرا از آتش آفریده‌ای و او را از گل

فرمود پس از آنجا [بهشت یا آسمان] پایین رو که تو را نرسد که در آن بزرگی بفروشی، بیرون شو که تو خرد و خواری

گفت [پس] تا روزی که [مردمان] برانگیخته شوند مرا مهلت ده

فرمود تو از مهلت یافتگانی

گفت پروردگارا از آنجا که مرا فریفتی، بر سر راه راست تو در کمین آنان [بندگان] می‌نشینم

آنگاه از پیش و پس و راست و چپشان به سروقتشان می‌روم، و بیشترشان را سپاسگزار نخواهی یافت

فرمود از آنجا نکوهیده و سرشکسته بیرون شو [و بدان که] جهنم را از پیروان تو و همگی شما آکنده خواهم ساخت

و ای آدم تو و همسرت در بهشت بیارامید و از هر جا [هر چه] که خواستید بخورید، ولی به این درخت نزدیک نشوید وگرنه از ستمکاران خواهید بود

آنگاه شیطان آنان را وسوسه کرد تا سرانجام عورتشان را که از دید آنان پوشیده بود، آشکار کند، و گفت پروردگارتان شما را از این درخت نهی نکرد مگر از آن روی که [با خوردن از میوه آن] دو فرشته شوید یا از جاودانگان گردید

و برای آنان سوگند یاد کرد که من از خیرخواهان شما هستم

آنگاه آنان را فریبکارانه به طمع انداخت و چون از [میوه] آن درخت خوردند، عورت‌هایشان بر آنان آشکار شد و بر آنها از برگ [درختان] بهشتی می‌چسباندند [تا پوشیده شود] و پروردگارشان به آنان ندا در داد که مگر شما را از این درخت نهی نکرده بودم و به شما نگفته بودم که شیطان دشمن آشکار شماست

قَالَ رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ
مِنَ الْخَاسِرِينَ

گفتند پروردگارا بر خود ستم کرده‌ایم و اگر بر ما بخشایی
و رحمت نیآوری بی‌شک از زیانکاران خواهیم بود

قَالَ أَهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ
مُسْتَقَرٌّ وَمَتَعٌ إِلَىٰ حِينٍ

فرمود پایین روید - برخی دشمن برخی دیگر و در روی زمین
تا وقت معین آرامشگاه و بهره‌مندی دارید

قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ

فرمود در همانجا زندگی می‌کنید و همانجا می‌میرید و از
همانجا شما را برمی‌انگیزند

يَبْنَیٰٓءَادَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُورِي سَوَآءَاتِكُمْ
وَرِيشًا ۗ وَلِبَاسُ التَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ ذَٰلِكَ مِنْ ءَايَاتِ اللَّهِ
لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ

ای فرزندان آدم، به راستی که برای شما لباسی پدید
آوردیم تا هم عورت شما را بپوشاند و هم مایه تجمل باشد،
ولی لباس تقوا بهتر است، این از آیات الهی است باشد که
پند گیرند

يَبْنَیٰٓءَادَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُمُ
مِّنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوَآءَاتِهِمَا ۗ إِنَّهُ
يُرِيكُم هُوَ وَقَبِيلُهُ مِمَّنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ ۗ إِنَّا جَعَلْنَا
الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

ای فرزندان آدم، شیطان شما را نفریبد، چنانکه پدر و مادر
[نخستین] شما را از بهشت آواره کرد و لباس آنان را از
آنان برکنند تا عورتشان را بر ایشان آشکار کند، او و
هماندانش شما را از جایی که شما آنان را نمی‌بینید،
می‌بینند، ما شیاطین را سرور نامؤمنان گردانده‌ایم

وَإِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا ءَابَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا
بِهَآءَ ۗ قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَآءِ ۗ اتَّقُوا اللَّهَ عَلَىٰ إِلَٰهِ مَا لَا
تَعْلَمُونَ

و [اینان] چون کار ناشایستی انجام دهند گویند پدران خود
را بر همین شیوه یافته‌ایم، و خداوند ما را به آن فرمان
داده است، بگو بی‌گمان خداوند به ناشایستی فرمان
نمی‌دهد، آیا چیزی را که نمی‌دانید [به دروغ] به خداوند
نسبت می‌دهید؟

قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ ۗ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ
وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ۗ كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ

بگو پروردگارم به دادگری فرمان داده است، و در هر
مسجدی روی دلتان را به سوی او بدارید، و او را -در حالی
که دیتان را برای او پاک و پیراسته می‌دارید بخوانید، [و
بدانید] همچنانکه شما را آفرید، [به سوی او] باز خواهید
گشت

فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ ۗ إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا
الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنََّّهُم مُّهْتَدُونَ

گروهی را رهنمود و گروهی را گمراهی سزاوار است، چرا
که اینان شیاطین را به جای خداوند سرور و معبود خود
گرفتند و گمان می‌کنند که ره یافته‌اند

يَبْنِيْ عَادَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا
وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِيْنَ

ای فرزندان آدم زینت [پوشاک] خود را در هر مسجد
برگیرید و بخورید و بیاشامید ولی اسراف مکنید چرا که او
اسرافکاران را دوست ندارد

قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ
الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِيْنَ ءَامَنُوا فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ
الْقِيٰمَةِ ۗ كَذٰلِكَ نَفِصِّلُ الْآيٰتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُوْنَ

بگو چه کسی زینت الهی را که برای بندگانش پدید آورده، و
رزق پاکیزه او را حرام کرده است؟ بگو اینها در زندگانی
دنیا برای مؤمنان [و نامؤمنان] است و در روز قیامت نیز
خاص مؤمنان است، بدینسان آیات خود را برای اهل
معرفت به روشنی بیان می‌کنیم

قُلْ اِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ
وَالْاِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَاَنْ تُشْرِكُوْا بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ
بِهٖ سُلْطٰنًا وَاَنْ تَقُوْلُوْا عَلٰى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ

بگو همانا پروردگارم ناشایستیها را، چه آشکار باشد چه
پنهان، حرام کرده است، و نیز گناه و سرکشی ناحق را و
اینکه برای خداوند شریک بیاورید - که در این باره هیچ
حجت و برهانی نفرستاده است و نیز اینکه آنچه نمی‌دانید به
خداوند دروغ ببندید

وَلِكُلِّ اُمَّةٍ اَجَلٌ ۗ فَاِذَا جَآءَ اَجَلُهُمْ لَا يَسْتَاْخِرُوْنَ سَاعَةً وَّلَا
يَسْتَقْدِمُوْنَ

و هر امتی را اجلی است، چون اجلشان فرارسد نه ساعتی
پس افتند و نه ساعتی پیش افتند

يَبْنِيْ عَادَمَ اِمَّا يٰٓتِيْنَكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَاقُصُوْنَ عَلَيْكُمْ
ءَايٰتِيْ فَمَنْ اٰتَقٰى وَاَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَّلَا هُمْ
يَحْزَنُوْنَ

ای فرزندان آدم، چون پیامبرانی از خودتان به سوی شما
آمدند و آیات مرا بر شما خواندند [بدانید که] کسانی که
تقوا و صلاح پیشه کنند، نه بیمی بر آنهاست و نه اندوهگین
شوند

وَالَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِآيٰتِنَا وَاَسْتَكْبَرُوْا عَنْهَا اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ
النَّارِ ۗ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ

و کسانی که آیات ما را دروغ انگارند و در برابر آنها تکبر
ورزند، اینان دوزخی‌اند و جاودانه در آنند

فَمَنْ اَظْلَمَ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلٰى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِآيٰتِنَا
اُولٰٓئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيْبُهُمْ مِّنَ الْكِتٰبِ ۗ حَتّٰى اِذَا جَآءَتْهُمْ
رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ قَالُوْا اٰيْنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُوْنَ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ
قَالُوْا ضَلُّوْا عَنَّا وَشَهِدُوْا عَلٰى اَنْفُسِهِمْ اَنَّهُمْ كٰنُوْا كٰفِرِيْنَ

پس کیست ستمکارتر از کسی که بر خداوند دروغ بزند و
آیات او را دروغ انگارد، اینان کسانی هستند که بهره‌ای که
در کتاب [لوح محفوظ] برایشان مقرر است به ایشان
میرسد، تا آنکه فرشتگان ما به سراغشان می‌آیند و جانشان
را می‌گیرند و [به آنان] گویند کجاست آنچه به جای خداوند
می‌پرستیدید؟ پاسخ دهند ایشان از نظر ما ناپدید شدند، و
بر خود گواهی دهند که کافر بوده‌اند

قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ
وَالْإِنْسِ فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعْنَتْ أُخْتَهَا حَتَّى إِذَا
أَدَارَكُوا فِيهَا جَمِيعًا قَالَتْ أُخْرِنُهُمْ لِأُولِهِمْ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ
أَضَلُّونَا فَعَاتِبِهِمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِنَ النَّارِ قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٍ
وَلَكِنْ لَا تَعْلَمُونَ

وَقَالَتْ أُولِهِمْ لِأُخْرِنُهُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ
فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ

إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ
أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلْبِغَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ
الْحِيَاطِ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ

لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ وَكَذَلِكَ نَجْزِي
الظَّالِمِينَ

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا
وُسْعَهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ
وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا
أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ وَنُودُوا أَنْ
تَلَكُمُ الْجَنَّةُ أَوْرِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

گوید به میان امتیابی از جن و انس که پیش از شما
بوده‌اند، در آتش جهنم وارد شوید، هرگاه امتی وارد شود
همانندش را لعنت کند، تا همه در آن به همدیگر رسند،
[آنگاه] پیروان درباره پیشوایانشان گویند پروردگارا اینان
ما را گمراه کردند، به ایشان دو چندان از عذاب جهنم بده،
فرماید برای همه دو چندان هست ولی نمی‌دانید

و پیشوایان آنان به پیروانشان گویند شما هیچ برتری بر ما
ندارید، پس عذاب را به خاطر کار و کردارتان بچشید

کسانی که آیات ما را دروغ انگاشتند و در برابر آن تکبر
ورزیدند، درهای آسمان بر آنان گشوده نگردد و وارد
بهشت نشوند مگر آنکه شتر وارد سوراخ سوزن شود، و
بدین‌سان گناهکاران را کیفر می‌دهیم

بسترها و بالپوشهایشان از آتش جهنم است، و بدین‌سان
ستمکاران [و مشرکان] را کیفر می‌دهیم

و کسانی که ایمان آورده‌اند و کارهای شایسته کرده‌اند،
اینان بهشتی‌اند و در آن جاودانه خواهند ماند، و ما بر هیچ
کس جز به اندازه توانش تکلیف نمی‌کنیم

و از سینه‌های آنان هر کینه‌ای که باشد می‌زداییم،
جویباران از فرودست آنان جاری است و گویند سپاس
خدا را که ما را به اینجا رهنمون شد و اگر خداوند راهبر
نمی‌شد، هرگز راه نمی‌یافتیم، بیشک فرستادگان
پروردگاران به راستی و درستی آمدند، و ندا داده شود که
اینک این بهشتی است که به خاطر کار و کردارتان به شما
رسیده است

وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَن قَدْ وَجَدْنَا مَا
وَعَدْنَا رَبَّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوا
نَعَمْ فَإِنَّهُمْ بَيْنَهُمْ أَنَّ لَعْنَةَ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ
بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ

وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا
بِسِيمَتِهِمْ وَنَادَوْا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَن سَلِّمُوا عَلَيْنَا لَمْ
يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ

وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا لَا
تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجَالًا يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمَتِهِمْ قَالُوا
مَا آغَىٰ عَنْكُمُ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ

أَهْوَلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ
لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ

وَنَادَىٰ أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ أَفِيضُوا عَلَيْنَا
مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَهَا عَلَى
الْكَافِرِينَ

الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا
فَالْيَوْمَ نَنسَلُهُمْ كَمَا نَسُوا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا وَمَا كَانُوا
بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ

و بهشتیان دوزخیان را ندا دهند که ما وعده پروردگاران
را راست و درست یافتیم، آیا شما هم آنچه پروردگارتان
وعده داده بود راست و درست یافتید؟ گویند آری، آنگاه
آوازدهنده‌ای در میان آنان آواز در دهد که لعنت الهی بر
ستمگران باد

کسانی که از راه خدا باز می‌دارند و آن را ناهموار و ناهنجار
می‌شمارند و منکر آخرت هستند

و بین آنان حایلی است و بر روی اعراف [بلندیها] مردانی
هستند که همگان را به سیمایشان می‌شناسند، و بهشتیان
را ندا دهند که سلام بر شما باد، اینان هنوز وارد آن
[بهشت] نشده‌اند، اما امید می‌برند

و چون چشمان آنان به جانب دوزخیان افتد گویند پروردگارا
ما را در زمره [این] قوم ستمکار میاور

و اهل اعراف مردانی را که به نشانه‌هایشان می‌شناسند ندا
دهند و گویند مال اندوزی شما و تکبر ورزیدنتان به کارتان
نیامد

آیا هم اینان بودند که شما سوگند یاد می‌کردید که خداوند
مشمول رحمت خود قرارشان نمی‌دهد؟ [و خطاب به آنان
گویند] وارد بهشت شوید، نه بیمی بر شماست و نه
اندوهگین شوید

و دوزخیان بهشتیان را ندا دهند که از آب یا آنچه خداوند
بهره‌مندتان ساخته است به ما ببخشید، گویند خداوند اینها
را بر کافران حرام گردانده است

کسانی که دینشان را به بازیچه گرفتند و زندگانی دنیا
فریبشان داد، امروز آنان را فراموش می‌کنیم چرا که دیدار
چنین روزشان را فراموش کردند و آیات ما را انکار
می‌کردند

وَلَقَدْ جِئْتَهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَىٰ عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً
لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلَهُ يَقُولُ الَّذِينَ
نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا مِنْ
شُفَعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلْ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ
قَدْ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ
أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ
حَثِيثًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ ۗ أَلَا لَهُ
الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ

وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا
وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ

وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ۗ حَتَّىٰ إِذَا
أَقَلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا سُقْنَاهُ لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ
فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ ۗ كَذَلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ
لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

و به راستی که برای آنان کتابی آورده‌ایم که از روی علم، روشن و شیوایش ساخته‌ایم، و رهنمود و رحمتی است برای اهل ایمان

فقط منتظر سرانجام آن هستند، روزی که سرانجام آن درآید، کسانی که بیشتر آن را فراموش کرده بودند، گویند بی‌شک فرستادگان پروردگاران حق و حقیقت را آوردند آیا شفیعیانی داریم که برای ما شفاعت کنند یا [به دنیا] بازگردانده شویم و [این بار] کاری جز آنچه می‌کردیم در پیش بگیریم؟ به راستی که به خود زیان زدند و بر ساخته‌هایشان نابود گردید

همانا پروردگار شما کسی است که آسمانها و زمین را در شش روز آفرید، سپس [ملکوتش کامل شد و] بر عرش استیلاء یافت، شب را به روز [و روز را به شب] -که آن را شتابان می‌جویدمی‌پوشاند، و خورشید و ماه و ستارگان را [آفرید] که رام شده فرمان اویند، بدانید که خلق و امر او راست، بزرگا خداوندا که پروردگار جهانیان است

پروردگارتان را به زاری و پنهانی بخوانید، که او از حد درگذرندگان را دوست ندارد

و در این سرزمین پس از آنکه به صلاح آمده است، فتنه و فساد مکنید، و او را با بیم و امید بخوانید که رحمت الهی به نیکوکاران نزدیک است

و او کسی است که بادها را پیشاپیش رحمتش [باران] مژده بخش می‌فرستد، تا آنکه ابرهای گرانبار را [همراه] بردارد و آن را به سوی زمین بایری برانیم و از آن آب [باران] فرو فرستیم و به آن هر میوه‌ای برآوریم، مردگان را نیز بدین‌سان برانگیزانیم، باشد که پند گیرید

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ نَبَاتُهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ ۗ وَالَّذِي خَبثَ لَا يَخْرُجُ إِلَّا نَكِدًا كَذَلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ

و زمین پاک گیاهش به اذن پروردگارش می‌روید و آنچه پلید است جز [حاصلی] ناچیز برنیاورد، بدین‌سان آیات [خود] را برای سپاسگزاران گونه‌گون بیان می‌داریم

لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ ۖ فَقَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ ۗ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

به راستی که نوح را به سوی قومش فرستادیم پس آنگاه گفت ای قوم من خداوند را که خدایی جز او ندارید بپرستید، که من بر شما از عذاب روزی سترگ می‌ترسم

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ ۚ إِنَّا لَنَرُكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

بزرگان قومش گفتند ما تو را در گمراهی آشکار می‌بینیم

قَالَ يٰقَوْمِ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ

گفت ای قوم من، در من هیچ‌گونه گمراهی نیست، بلکه من پیامبری از سوی پروردگار جهانیان هستم

أَبَلْغُكُمْ رِسَالَتِ رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

که پیامهای پروردگارم را به شما برسانم و خیر و صلاح شما را بجویم، و من از جانب خداوند چیزهایی می‌دانم که شما نمی‌دانید

أَوْعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

آیا تعجب کرده‌اید که از سوی پروردگارتان پندی بر مردی از قوم خودتان برای شما نازل شده باشد تا شما را هشدار دهد و پروا و پرهیز پیشه کنید، و باشد که مشمول رحمت او شوید

فَكَذَّبُوهُ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلِكِ وَأَعْرَفْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ

آنگاه او را دروغگو انگاشتند و ما او و کسانی را که در کشتی همراهش بودند نجات دادیم و دروغ‌انگاران آیات خود را غرق کردیم که قومی کوردل بودند

وَإِلَىٰ عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ ۗ أَفَلَا تَتَّقُونَ

و به سوی قوم عاد برادرشان هود را [فرستادیم]، گفت ای قوم من خداوند را که خدایی جز او ندارید بپرستید، آیا پروا نمی‌کنید؟

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَوْمِهِ ۚ إِنَّا لَنَرُكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكَاذِبِينَ

بزرگان قومش که کفر ورزیده بودند گفتند ما تو را دچار بی‌خردی می‌بینیم و ما تو را از دروغگویان می‌دانیم

قَالَ يٰقَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ

گفت ای قوم من در من هیچ‌گونه بی‌خردی نیست بلکه من پیامبری از سوی پروردگار جهانیان هستم

أَبْلَغُكُمْ رَسُولَاتِ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ

که پیامهای پروردگارم را به شما می‌رسانم و من برای شما خیرخواهی امینم

۶۹

أَوْعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِن بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَصْطَةً ۖ فَأَذْكُرُوا ءَالَآءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

۷۰

قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ ءَابَاؤَنَا فَأَنَّا بِمَا تَعِدُنَا إِن كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

۷۱

قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِّن رَّبِّكُمْ رِجْسٌ وَغَضَبٌ ۖ أَتُجَادِلُونَنِي فِي أَسْمَاءِ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَءَابَاؤُكُمْ مَّا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا مِن سُلْطَانٍ ۖ فَانظُرُوا إِلَيَّ مَعَكُمْ مِنَ الْمُنتَظِرِينَ

۷۲

فَأَنجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا ۖ وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ

۷۳
۱۳۱

وَإِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ ۖ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ ۖ هَذِهِ نَاقَةٌ ۖ اللَّهُ لَكُمْ ءَايَةٌ ۖ فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ ۖ وَلَا تَمْسُوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ أَلِيمٍ

آیا تعجب کرده‌اید که از سوی پروردگارتان پندی بر مردم از قوم خودتان برای شما نازل شده باشد تا شما را هشدار دهد، و یاد کنید که شما را بعد از قوم نوح جانشین کرد و به شما توانایی بسیار بخشید، پس نعمتهای الهی را یاد کنید، باشد که رستگار شوید

گفتند آیا به سراغ ما آمده‌ای تا فقط خدا را بپرستیم و آنچه پدرانمان می‌پرستیدند رها کنیم؟ اگر راست می‌گویی آنچه [از عذاب] به ما وعده می‌دهی هم‌اکنون [بر سر ما] بیاور

گفت به راستی که عذاب و غضبی از جانب پروردگارتان بر شما مقرر گردیده است، آیا با من درباره نامهایی که شما خودتان و پدرانتان نهاده‌اید، و خداوند هیچ حجت و برهانی بر آن نازل نکرده است، مجادله می‌کنید؟ منتظر باشید که من هم همراه شما از منتظران خواهم بود

آنگاه او و همراهان او را به رحمت خویش نجات دادیم و ریشه دروغ‌انگاران آیات خود را برکنندیم، و آنان مؤمن نبودند

و به سوی قوم ثمود برادرشان صالح را [فرستادیم] [که به آنان] گفت ای قوم من، خداوند را که خدایی جز او ندارید بپرستید، به راستی که پدیده‌ای از سوی پروردگارتان برای شما آمده است، این شتر خداست که معجزه‌ای برای شماست پس رهایش کنید که در زمین خدا [بچرد و هر چه خواست] بخورد و به او آسیبی نرسانید که عذابی دردناک گریبانگیزتان می‌شود

وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْحِتُونَ الْجِبَالَ بُيُوتًا فَاذْكُرُوا آيَاتَ اللَّهِ وَلَا تَعْتَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ

و یاد کنید که شما را پس از قوم عاد جانشین قرار داد و در این سرزمین جای داد که در بخشهای هموار و هامونش قصرهایی می‌ساختید و از کوهها برای خود خانه‌هایی می‌تراشیدید، پس نعمتهای الهی را یاد کنید و در این سرزمین فتنه و فساد برپا نکنید

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِلَّذِينَ اسْتَضَعُوا لِمَنْ ءَامَنَ مِنْهُمْ أَتَعْلَمُونَ أَنَّ صَالِحًا مُرْسَلٌ مِّن رَّبِّهِ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِء مُؤْمِنُونَ

بزرگان قومش که استکبار می‌ورزیدند، به مؤمنان مستضعف می‌گفتند آیا مطمئنید که صالح از سوی پروردگارش به پیامبری فرستاده شده است؟ [ایشان در پاسخ] می‌گفتند [آری] ما به رسالت او مؤمن هستیم

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي ءَامَنْتُمْ بِهِء كَافِرُونَ

استکبارپیشگان می‌گفتند ما به آنچه شما ایمان دارید، اعتقادی نداریم

فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يُصَلِّحُ اتِّتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ

آنگاه شتر را پی کردند و از فرمان پروردگارش سر پیچیدند و گفتند ای صالح اگر از پیامبرانی آنچه از عذاب به ما وعده می‌دهی [بر سر ما] بیاور

فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جِثْمِينَ

آنگاه زلزله ایشان را فرو گرفت و در خانه‌شان از پا درآمدند

فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَاقَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَةَ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلَكِنْ لَا تُحِبُّونَ النَّصِيحِينَ

[صالح] از آنان رویگردان شد و گفت ای قوم من، به راستی که پیام پروردگارم را به شما رساندم و خیر شما را خواستم، ولی شما خیرخواهان [و اندرزگویان] را دوست ندارید

وَلَوْطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِء أَتَأْتُونَ الْفَلْحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ

و لوط را [به پیامبری فرستادیم] که به قومش می‌گفت آیا عمل ناشایستی را که پیش از شما هیچ‌کس از جهانیان مرتکب نشده است، مرتکب می‌شوید؟

إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّن دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ

شما از روی شهوت، با مردان، به جای زنان می‌آمیزید، آری شما قومی تجاوزکار هستید

وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ^ط إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ

و پاسخ قوم او جز این نبود که می‌گفتند آنان را از شهرتان برانید که مردمانی منزه‌طلب هستند

فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا أُمَّرَأَتَهُ وَكَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ

آنگاه او و خانواده‌اش را نجات دادیم، مگر زنش را که از واپس ماندگان بود

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا^ط فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ

و بر آنان بارانی [از سنگ] بارانیدیم، بنگر که سرانجام گناهکاران چگونه بود

وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ^ط قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ^ط فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

و به سوی [قوم] مدین برادرشان شعیب را [فرستادیم] که گفت ای قوم من خداوند را که خدایی جز او ندارید بپرستید، به راستی که حکم روشنی از سوی پروردگارتان برای شما آمده است، پس پیمانه و ترازو را درست بدارید [و تمام بدهید] و به مردم اجناسشان را کم ندهید، و در این سرزمین پس از آنکه به صلاح آمده است، فتنه و فساد نکنید که اگر مؤمن باشید این برایتان بهتر است

وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ ءَامَنَ بِهِ^ط وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا^ج وَأَذْكُرُوا^ط إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا فَكَثَرْتُمْ^ط وَأَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ

بر سر هر راهی [به کمین مردم] منشینید که [مردم را] بترسانید، و هرکسی را که ایمان دارد از راه خدا بازدارید و آن را ناهموار و ناهنجار بشمارید، و یاد کنید که زمانی اندک‌شمار بودید و او افزوتان کرد، و بنگرید که سرانجام اهل فساد چگونه بود

وَإِنْ كَانَ طَآئِفَةٌ مِّنْكُمْ ءَامَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ^ط وَطَآئِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا^ج وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ

و اگر گروهی از شما به پیام من ایمان آوردند و گروهی ایمان نیاوردند صبر کنید که خداوند در میان ما داوری کند و او بهترین داوران است

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ
يَشْعِيبَ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَا أَوْ لَتَعُودَنَّ فِي
مِلَّتِنَا قَالَ أُولَؤُ كُنَّا كَرِهِينَ

قَدْ أَفْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ إِذْ
نَجَّيْنَا اللَّهُ مِنْهَا وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ
اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا
أَفْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ

وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَئِنِ اتَّبَعْتُمْ شُعَيْبًا
إِنَّكُمْ إِذَا لَخَسِرُونَ

فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جِثْمِينَ

الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَأَنْ لَّمْ يَعْنُوا فِيهَا الَّذِينَ كَذَّبُوا
شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ

فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَاقَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَتِ رَبِّي
وَنَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ ءَأَسَىٰ عَلَىٰ قَوْمٍ كَافِرِينَ

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّبِيٍّ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ
وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَضَّرَّعُونَ

ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّىٰ عَفَوْا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ
ءَابَاءَنَا الضَّرَّاءُ وَالسَّرَّاءُ فَأَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

بزرگان قوم او که استکبار ورزیده بودند گفتند ای شعیب
تو و کسانی را که همراه تو ایمان آورده‌اند از شهرمان
بیرون می‌کنیم مگر آنکه به آیین ما باز می‌گردید، گفت حتی
اگر دلمان نخواهد؟

اگر به آیین شما - پس از آنکه خداوند از آن نجاتمان داده
استباز کردیم، به راستی که بر خداوند دروغ بسته‌ایم، و ما
را نسزد که به آن بازگردیم، مگر آنکه خدا، پروردگارمان
بخواهد، که علم او همه چیز را فراگیر است، بر خدا توکل
کردیم، پروردگارا بین ما و قوممان به حق دآوری کن که تو
بهترین داورانی

و بزرگان قومش که کفرورزیده بودند، گفتند اگر از شعیب
پیروی کنید، در آن صورت زیانکار خواهید بود

آنگاه زلزله آنان را فروگرفت و در خانه‌شان از پا درآمدند

گویی دروغگوانگاران شعیب، هرگز در آن [سرزمین]
نبوده‌اند، دروغگوانگاران شعیب زیانکار بوده‌اند

آنگاه [شعیب] از آنان رویگردان شد و گفت ای قوم من، به
راستی که پیامهای پروردگارم را به شما رساندم و خیر شما
را خواستم، پس چگونه بر قوم کافر دریغ بخورم

و هیچ پیامبری به هیچ شهری نفرستادیم مگر آنکه اهل آن
را به تنگدستی و ناخوشی دچار کردیم، تا زاری و خاکساری
کنند

سپس به جای ناخوشی، خوشی آوردیم تا آنکه انبوه شدند و
گفتند به راستی به پدران ما هم [به همین‌گونه، از گردش
روزگار] رنج و راحت می‌رسید، آنگاه آنان را ناگهان - در
حالی که بی‌خبر بودند فروگرفتیم

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ
مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ

و اگر اهل آن شهرها ایمان آورده و تقوا پیشه کرده بودند،
بر آنان [درهای] برکات آسمان و زمین می‌گشودیم، ولی
[آیات و پیامهای ما را] دروغ انگاشتند، آنگاه به خاطر کار و
کردارشان ایشان را فروگرفتیم

أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا بَيِّنًا وَهُمْ نَائِمُونَ

آیا اهل شهرها ایمنند از اینکه عذاب ما شبانه به سراغشان
بیاید و ایشان خفته باشند؟

أَوْ آمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا ضُحًى وَهُمْ يَلْعَبُونَ

یا ایمنند اهل شهرها که عذاب ما در روز به هنگامی که
سرگرم بازی‌اند به سراغشان بیاید؟

أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ
الْخَاسِرُونَ

آیا از مکر الهی ایمنند؟ در صورتی که جز زیانکاران کسی از
مکر الهی [به خیال خویش] ایمن نیست

أَوْ لَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ الْأَرْضَ مِن بَعْدِ أَهْلِهَا أَن لَّو
نَشَاءُ أَصَبْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَنَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا
يَسْمَعُونَ

آیا برای کسانی که این سرزمین را پس از اهل آن به ارث
برده‌اند، روشن نشده است که اگر بخواهیم به کیفر
گناهانشان گرفتارشان سازیم؟ و بر دل‌هایشان مهر می‌نهم،
آنگاه [پندی] نمی‌شنوند

تِلْكَ الْقُرَىٰ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنبَاءِهَا ۗ وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ
رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِن قَبْلُ ۗ
كَذَٰلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْكَافِرِينَ

این شهرهایی است که از اخبارش بر تو می‌خوانیم، و به
راستی که پیامبرانشان برای آنان معجزات آوردند و آنان بر
آن نبودند که به چیزی که از پیش انکار کرده بودند، ایمان
بیآورند، بدین‌سان خداوند بر دل‌های کافران مهر می‌نهد

وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِّنْ عَهْدٍ ۗ وَإِن وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ
لَفَاسِقِينَ

و در اکثرشان وفای به عهد نیافتیم، و اکثرشان را نافرمان
یافتیم

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُّوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ ۗ
فَظَلَمُوا بِهَا ۗ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ

سپس بعد از آنان موسی را همراه با معجزات خویش به
سوی فرعون و بزرگان قومش فرستادیم و در حق آیات ما
ستم کردند، بنگر که سرانجام اهل فساد چگونه بوده است

وَقَالَ مُوسَىٰ يٰفِرْعَوْنُ إِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ

و موسی گفت ای فرعون من پیامبری از سوی پروردگار
جهانیانم

حَقِيقٌ عَلَىٰ أَنْ لَا أَقُولَ عَلَىٰ اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ قَدْ جِئْتُكُمْ
بِبَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَائِيلَ

قَالَ إِن كُنتَ جِئْتَ بِآيَةٍ فَأْتِ بِهَا إِن كُنتَ مِنَ
الصَّادِقِينَ

فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ

وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّاظِرِينَ

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ عَلِيمٌ

يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِّنْ أَرْضِكُمْ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ

قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ

يَأْتُوكَ بِكُلِّ سِحْرِ عَلِيمٍ

وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِن كُنَّا نَحْنُ
الْغَالِبِينَ

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ

قَالُوا يَمُوسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقَىٰ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ نَحْنُ الْمُلْقِينَ

قَالَ الْقَوْمُ فَلَمَّا آلَقُوا سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ وَأَسْتَرْهَبُوهُمْ
وَجَاءُوا بِسِحْرِ عَظِيمٍ

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلِقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا
يَأْفِكُونَ

فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

فَغُلِبُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَغِيرِينَ

وَأَلْقَى السَّحَرَةُ سَجِدِينَ

سزاوار است که به خداوند جز سخن حق نسبت ندهم، به راستی که معجزه‌ای از سوی پروردگارتان برایتان آورده‌ام، پس بنی‌اسرائیل را همراه من بفرست

گفت اگر راست می‌گویی که معجزه‌ای آورده‌ای آن را [به میان] بیاور

آنگاه عصایش را در انداخت و ناگهان به صورت اژدهایی آشکار درآمد

و دستش را [از گریبانش] بیرون آورد، و ناگهان سپید و درخشان در دید تماشاگران پدیدار شد

بزرگان قوم فرعون گفتند این [مرد] جادوگری داناست

می‌خواهد شما را از سرزمیتان آواره کند، تا رأی شما چه باشد

گفتند او و برادرش را [به نحوی] بازدار و گردآورندگان [جادوگران] را به شهرها بفرست

تا هر جادوگر دانایی را به حضورت بیاورند

و [سرانجام] جادوگران به نزد فرعون آمدند [و] گفتند آیا اگر ما پیروز شویم، پاداشی داریم؟

[فرعون] گفت آری و از نزدیکان [من] خواهید بود

گفتند ای موسی اول تو می‌اندازی یا ما باید اندازنده باشیم؟

گفت شما بیندازید، و چون درانداختند، مردمان را چشم‌بندی کردند و به هول و هراس انداختند و جادویی سترگ به میان آوردند

و [ما] به موسی وحی کردیم که عصایت را بینداز، [انداخت و اژدها شد] و ناگهان برساخته‌هایشان را فرو بلعید

آنگاه حق برقرار شد و کار و کوشش آنان بر باد رفت

و آنجا بود که شکست خوردند و خرد و خوار شدند

و جادوگران به سجده درافتادند

گفتند به پروردگار جهانیان ایمان آوردیم

قَالُوا ءَامَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ

پروردگار موسی و هارون

۱۲۲ رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ

فرعون گفت آیا پیش از آنکه من به شما اجازه دهم به او ایمان آوردید؟ این مکرری است که در شهر با همدیگر سگالیده‌اید تا اهل شهر را از آن آواره کنید، به زودی خواهید دانست

۱۲۳ قَالَ فِرْعَوْنُ ءَامَنْتُمْ بِهِ قَبْلَ أَنْ ءَاذَنَ لَكُمْ إِنَّ هَذَا لَمَكْرٌ مَّكْرَتُمُوهُ فِي الْمَدِينَةِ لِتُخْرِجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ

که دستان و پاهایتان را در خلاف جهت همدیگر خواهیم برید، سپس همگی‌تان را به دار خواهیم زد

۱۲۴ لَا قُطْعَنَ أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِّنْ خَلْفٍ ثُمَّ لَأُصَلِّبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ

گفتند [هر چه می‌خواهی بکن] ما به پروردگارمان روی آورده‌ایم

۱۲۵ قَالُوا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ

و فقط از آن روی با ما کینه می‌ورزی که به آیات پروردگارمان، به هنگامی که بر ما ظاهر شد، ایمان آورده‌ایم، پروردگارا بر ما [باران] صبر فروریز و ما را مسلمان بمیران

۱۲۶ وَمَا تَنْقِمُ مِنَّا إِلَّا أَنْ ءَامَنَّا بِآيَاتِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءَتْنَا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَقَّفْنَا مُسْلِمِينَ

بزرگان قوم فرعون گفتند آیا موسی و قومش را رها می‌کنی که در این سرزمین فساد برپا کنند، و تو و خدایانت را رها کنند؟ گفت به زودی پسرانشان را خواهیم کشت و زنان [و دختران]شان را [برای کنیزی] زنده خواهیم گذاشت و ما بر آنان چیره‌ایم

۱۲۷ وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَتَدْرُ مُوسَىٰ وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَيَذُرَكَ وَعَالِهَتِكَ قَالَ سَنُقْتِلُ أَبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ

موسی به قومش گفت از خداوند مدد بجویید و شکیبایی کنید، چرا که زمین از آن خداوند است، به هر کس از بندگانش که بخواهد به میراث می‌دهد و نیک سرانجامی از آن پرهیزگاران است

۱۲۸ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَأَصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ

گفتند پیش از آنکه نزد ما بیایی و پس از آنکه نزد ما آمدی همچنان آزار و اذیت دیده‌ایم [پس چه باید کرد؟] [موسی] گفت چه بسا پروردگارتان دشمنتان را نابود کند و شما را در این سرزمین جانشین گرداند، و بنگرد تا چه می‌کنید

۱۲۹ قَالُوا أُوذِينَا مِن قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا وَمِن بَعْدِ مَا جِئْتَنَا قَالَ عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يُهْلِكَ عَدُوَّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ

و به راستی که فرعونیان را گرفتار قحطسال و کاهش محصولات کردیم، تا پند پذیرند

۱۳۰ وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ وَنَقَصِ مِنَ الشَّمْرِاتِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ

فَإِذَا جَاءَتْهُمْ الْحُسْنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِبُّهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ ۗ أَلَا إِنَّمَا طَّيَّرَهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

آنگاه چون به آنان خوشی می‌رسید می‌گفتند سزاوار این هستیم، و چون ناخوشی فرا می‌رسید، به موسی و همراهان او فال بد می‌زدند، بدانید که فال [نیک و بد]شان با خداست ولی بیشترشان نمی‌دانند

وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لِّتَسْحَرَنَا بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ

و گفتند هر پدیده شگرفی که برای ما بیاوری که ما را با آن جادو کنی بدان که ما به تو ایمان نمی‌آوریم

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجُرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالِدَّمَ ۗ آيَاتٍ مُّفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ

آنگاه بر سر آنان [بلا] طوفان و ملخ و شپش و وزغ و [باران] خون فرستادیم که پدیده‌های روشن و گوناگونی بود، آنگاه [باز هم] سرکشی کردند و قومی گناهکار بودند

وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يَمُوسَىٰ أَدْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ ۗ لَئِن كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَائِيلَ

و چون بلا بر سرشان آمد گفتند ای موسی برای ما از پروردگارت بخواه که با پیمانی که با تو دارد [بر ما رحمت آورد] که اگر بلا را از ما بگردانی، به تو ایمان می‌آوریم و بنی‌اسرائیل را همراهت می‌فرستیم

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجْزَ إِلَىٰ أَجَلٍ هُمْ بَلِغُوهُ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ

آنگاه چون بلا را -تا زمانی که به سر رساندند از آنان گرداندیم، باز پیمان‌شکنی کردند

فَأَنْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ

سپس از آنان انتقام گرفتیم و آنان را در دریا غرقه ساختیم چرا که آیات ما را دروغ انگاشته و از آنها غافل بودند

وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضْعَفُونَ مَشْرِقَ الْأَرْضِ وَمَغْرِبَهَا ۗ الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا ۗ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ بِمَا صَبَرُوا ۗ وَدَمَّرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ ۗ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ

و آن قوم را که مستضعف بودند، وارث مشرق‌ها و مغرب‌های سرزمینی ساختیم که به آن برکت بخشیده بودیم، و [بدین گونه] به خاطر صبری که کرده بودند وعده نیکوی پروردگارت در حق بنی‌اسرائیل تحقق یافت و آنچه فرعون و قومش ساخته و برآورده بودند، نابود کردیم

وَجَوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَى قَوْمٍ يَعْكُفُونَ
عَلَىٰ أَصْنَامٍ لَهُمْ قَالُوا يَا مُوسَىٰ اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ
آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ

إِنَّ هَؤُلَاءِ مُتَّبِعُونَ مَا هُم بِفَاعِلُونَ

قَالَ أَغْيِرَ اللَّهُ أْبْغِيكُمْ إِلَهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ

وَإِذْ أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ
الْعَذَابِ يُقْتُلُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي
ذَلِكَ بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ

وَوَاعَدْنَا مُوسَىٰ ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأْتَمَمْنَا بَعْشِرَ فَتَمَّ مِيقَاتُ
رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ مُوسَىٰ لِأَخِيهِ هَارُونَ أَخْلُفْنِي فِي
قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ

وَلَمَّا جَاءَ مُوسَىٰ لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي أَنْظُرْ
إِلَيْكَ قَالَ لَنْ نَرِنِي وَلَكِنِ أَنْظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ
مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرِنِي فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ
دَكًّا وَخَرَّ مُوسَىٰ صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَكَ تُبْتُ
إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ

و بنی اسرائیل را از دریا گذرانیدیم، آنگاه به سرفوت قومی رسیدند که به پرستش بتانشان می‌پرداختند، [بنی اسرائیل] گفتند ای موسی برای ما خدایی قرار بده چنانکه آنان خدایانی دارند گفت به راستی قومی نادان هستی

اینان بنیاد کارشان بر باد است و آنچه می‌کنند باطل است

گفت آیا جز خداوند را خدای شما بیسندم، و حال آنکه او شما را بر جهانیان [هم زمانتان] برتری بخشیده است

و چنین بود که شما را [از دست] فرعونیان رهانیدیم که عذابی سخت به شما می‌چشانیدند، پسرانتان را می‌کشتند و زنان [و دختران]تان را [برای کنیزی] زنده نگاه می‌داشتند و در آن آزمون بزرگ از سوی پروردگارتان بود

و با موسی سی شب وعده گذاشتیم، و آن را به ده شب دیگر پایان بخشیدیم، چندانکه میقات پروردگارش چهل شب کامل شد، و موسی به برادرش هارون گفت در میان قوم من جانشین من باش و در اصلاح بکوش و از راه و روش اهل فساد پیروی مکن

و چون موسی به میعاد ما آمد و پروردگارش با او سخن گفت، گفت پروردگارا خود را به من بنمایان تا بر تو بنگرم، فرمود هرگز مرا نخواهی دید، ولی [اگر اصرار می‌ورزی] به آن کوه بنگر، اگر در جایش استوار ماند، مرا خواهی دید، و چون پروردگارش بر کوه تجلی کرد، آن را پخش و پربشان کرد و موسی بیهوش در افتاد، سپس چون به خود آمد گفت پاکی که تویی، به درگاهت توبه کردم و من نخستین مؤمن [به این حقیقت] هستم

قَالَ يَمُوسَىٰٓ إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَتِي
وَبِكَالِمِي فَاخْذْ مَا آتَيْتُكَ وَكُن مِّنَ الشَّاكِرِينَ

فرمود ای موسی [بدان که] من تو را به پیامها و کلام خویش
بر مردمان برگزیدم، آنچه به تو می‌بخشم بگیر و از
سیاسگزاران باش

و در الواح [تورات] هر گونه پند و روشنگری در هر باب
برای او نوشته‌ایم، پس آن را به جد و جهد بگیر و به قومت
دستور بده که احکام نیکوی آن را دریافت [و به آن عمل]
کنند، زودا که سرای نافرمانان را به شما نشان دهم

وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَاحِ مِن كُلِّ شَيْءٍ مَّوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا
لِّكُلِّ شَيْءٍ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَا خُذُوا بِأَحْسَنِهَا
سَأُورِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ

۱۴۵

کسانی را که به ناحق در این سرزمین تکبر می‌ورزند از
آیات خود باز می‌دارم و هر پدیده‌ای و نشانه‌ای که ببینند
به آن ایمان نمی‌آورند و اگر راه رستگاری را ببینند آن را
در پیش نمی‌گیرند و اگر گمراهه را ببینند آن را در پیش
می‌گیرند، این از آن است که آیات ما را دروغ انگاشتند و از
آن غافل بودند

سَأَصْرِفُ عَنْ آيَاتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ
الْحَقِّ وَإِن يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِن يَرَوْا سَبِيلَ
الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِن يَرَوْا سَبِيلَ الْعِغْيِ يَتَّخِذُوهُ
سَبِيلًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ

۱۴۶

و دروغ دارندگان آیات ما و لقای آن جهانی، اعمالشان باطل
شده است، آیا جز در برابر کار و کردارشان جزا می‌یابند؟

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْأٰخِرَةِ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ هَلْ
يُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

۱۴۷

و قوم موسی در غیاب او از آرایه‌هایشان پیکر گوساله‌ای
ساختند و پرداختند که بانگی داشت، آیا نمی‌دیدند که با
آنان سخن نمی‌گوید و راهی به ایشان نمی‌نمایاند؟ آن را به
پرستش گرفتند و مشرک شدند

وَآخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِنۢ بَعْدِهِۦ مِنۢ حُلِيِّهِمْ عِجْلًا جَسَدًا
لَّهُۥ خُوَارٌ اَلَمْ يَرَوْا اَنَّهُۥ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا
اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظٰلِمِيْنَ

۱۴۸
۱۳۹

و چون پشیمان شدند و دیدند که گمراه شده‌اند گفتند اگر
پروردگاران بر ما رحمت نیاورد و ما را نبخشاید، بیشک از
زیانکاران خواهیم بود

وَلَمَّا سَقَطَ فِيۢ اَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا اَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا قَالُوْا لَئِن لَّمْ
يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُوْنَنَّ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ

۱۴۹

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ بِئْسَمَا خَلَفْتُمُونِي مِنْ بَعْدِي ۖ أَعَجَلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ ۖ وَأَلْقَى الْأُلُوحَ وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ إِلَيْهِ ۚ قَالَ ابْنَ أُمَّ إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضَعُّفُونِي وَكَادُوا يَفْتُلُونِي ۖ فَلَا تُشْمِتْ بِيَ الْأَعْدَاءَ وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِإِخِي وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ ۖ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَذِلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۖ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتِرِينَ

وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِن بَعْدِهَا وَعَامَنُوا ۖ إِنَّ رَبَّكَ مِن بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ

وَلَمَّا سَكَتَ عَن مُّوسَىٰ الْغَضَبُ أَخَذَ الْأُلُوحَ ۖ وَفِي نُسُخَتِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْتَبُونَ

وَاخْتَارَ مُوسَىٰ قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا لِّمِيقَاتِنَا ۖ فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُم مِّن قَبْلِ ۖ وَإِيَّيَّ أَتَهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاءُ مِنَّا ۖ إِنَّ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَن تَشَاءُ وَتَهْدِي مَن تَشَاءُ ۖ أَنْتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا ۖ وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ

و چون موسی [آگاه شد و] خشمناک و اندوهگین به سوی قومش بازگشت گفت در پشت‌سر من چه بد رفتار کردید، چرا مهلت ندادید فرمان پروردگارتان برسد، و الواح [تورات] را بینداخت و سر برادرش را [در دست] گرفت و به سوی خود کشید [هارون] گفت ای پسر مادرم، این قوم مرا زار و زبون کردند و نزدیک بود که مرا بکشند، مرا دشمن‌شاد مکن، و مرا در زمره ستمکاران قرار مده

موسی [آرام گرفت و] گفت پروردگارا مرا و برادرم را بیمارز و ما را در [پناه] رحمت خود درآور، و تو مهربان‌ترین مهربانانی

کسانی که گوساله را به پرستش گرفتند زودا که گرفتار خشم پروردگارشان و در زندگانی دنیا دچار خواری شوند، و بدین‌سان افترازنندگان را جزا می‌دهیم

و کسانی که دست به ناشایستیها زده‌اند، سپس توبه کرده‌اند و ایمان آورده‌اند، بی‌گمان پروردگارت پس از آن آمرزگار مهربان است

و چون خشم موسی خاموش شد، الواح را برگرفت، و در نسخه آن برای خداترسان رهنمود و رحمت بود

و موسی از میان قومش هفتاد مرد را برای مبعاد ما برگزید [که درخواست رؤیت الهی را داشتند] آنگاه چون به زلزله گرفتار شدند، موسی گفت پروردگارا اگر می‌خواستی ایشان و مرا پیشاپیش هلاک می‌کردی آیا ما را به خاطر آنچه کم‌خردان ما کردند نابود می‌کنی؟ این جز آزمون تو نیست که هر کس را که بخواهی به آن گمراه و هر کس را که بخواهی به آن هدایت می‌کنی، تو سرور مایی، پس ما را بیمارز و بر ما رحمت آور و تو بهترین آمرزشگرانی

وَكَتُبْنَا لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا هُدُنَا
إِلَيْكَ قَالَ عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ^ط وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ
كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَكْتُبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ
وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ

و در این جهان و در آخرت برای ما نیکی بنویس که ما به
سوی تو بازگشته‌ایم، فرمود عذاب خود را به هر آن کس که
بخواهم می‌رسانم و رحمت من همه‌چیز را فراگیر است، پس
برای کسانی که تقوا می‌ورزند و زکات می‌پردازند، و کسانی
که به آیات ما ایمان دارند، آن [رحمت] را مقرر می‌دارم

کسانی که از فرستاده و پیامبر امی پیروی می‌کنند، که نام
[و نشان] او را در تورات و انجیل که در نزدشان است،
نوشته می‌یابند، [همو] که آنان را به نیکی فرمان می‌دهد و
از ناشایستی باز می‌دارد، و پاکیزه‌ها را بر آنان حلال و
پلیدها را حرام می‌دارد، و از آنان قید و بندهای [پیمانهای]
سنگین را که بر آنان مقرر شده بود بر می‌دارد، و کسانی که
به او ایمان آورده و او را گرامی داشته و یاری کرده‌اند و از
نوری که همراه او نازل شده پیروی می‌کنند، اینان
رستگارانند

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ
مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ
وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ
الْحَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ
عَلَيْهِمْ فَاَلَّذِينَ ءَامَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ
الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

بگو ای مردم من پیامبر الهی به سوی همه شما هستم، همان
[خدایی] که فرمانروایی آسمانها و زمین از آن اوست،
خدایی جز او نیست، که زنده می‌دارد و می‌میراند، پس به
خداوند و فرستاده‌اش، پیامبر امی، که به خدا و کلمات او
ایمان دارد، ایمان بیاورید، و از او پیروی کنید باشد که
هدایت یابید

قُلْ يَأَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ
مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ^ط
فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ
وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

و از قوم موسی گروهی هستند که به حق راه می‌نمایند و به
حق داد می‌دهند

وَمِنْ قَوْمِ مُوسَى أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ

وَقَطَعْنَاهُمْ أَثْنَتَيْ عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَمًا وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ
 إِذِ اسْتَسْقَاهُ قَوْمُهُ وَآنِ أَضْرِبَ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ^ط
 فَانْبَجَسَتْ مِنْهُ أَثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ
 مَّشْرَبَهُمْ^ع وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَمَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّ
 وَالسَّلْوَىٰ^ط كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا
 وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

۰۷
 اعراف
 ۱۶۰
 /۲۰۶

وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ اسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ
 وَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا نَّغْفِرْ لَكُمْ
 خَطِيئَتَكُمْ سَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ

۱۶۱

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ
 فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَظْلِمُونَ

۱۶۲

وَسَأَلَهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ
 فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ حِيتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَّعًا وَيَوْمَ لَا
 يَسْبِتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ^ع كَذَلِكَ نَبْلُوهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

۱۶۳
 ۱۴۲

و ایشان را به دوازده سبط و امت تقسیم کردیم، و چون قوم موسی از او آب خواستند به او وحی کردیم که با عصابت به سنگ بزن، آنگاه از آن دوازده چشمه شکافت، و هر گروهی [از اسباط] آبشخور خود را شناختند و ابر را سایبانشان گردانیدیم و برایشان من و سلوی فرو فرستادیم [و گفتیم] از روزی پاکیزه‌ای که به شما بخشیده‌ایم بخورید و بر ما ستم نکردند، بلکه بر خویشتن ستم کردند

چنین بود که به ایشان گفته شد در این شهر سکنا کنید و هرگونه که خواستید [از نعمتهای آن] بخورید و [برای عذرخواهی] حطه بگویید و از آن دروازه فروتنانه وارد شوید تا گناهان شما را ببخشیم و پاداش نیکوکاران را خواهیم افزود

آنگاه ستمکارانشان سخن را به چیزی جز آنچه به آنان گفته شده بود، تبدیل کردند، سپس بر سر آنان به کیفر ستمکاریشان عذابی از آسمان فرو فرستادیم

و از ایشان درباره [اهالی] شهری که در کنار دریا بود پرسید که در روز شنبه که باید حرمت [سبت] را نگه می‌داشتند، بر ایشان ماهیهایشان [بر روی آب] پدیدار می‌آمد، تجاوز می‌کردند [و حرمت سبت را می‌شکستند] و [بر عکس] روزی که سبت نمی‌داشتند برایشان [ماهی بر روی آب] نمی‌آمد بدین‌سان ایشان را به نافرمانیشان می‌آزماییم

وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِّنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ
مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعذِرَةٌ إِيَّاي رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ
يَتَّقُونَ

و چون گروهی از ایشان گفتند چرا قومی را پند می‌دهید که
خداوند هلاک‌کننده یا عذاب‌کننده آنان به عذابی شدید
است؟ گفتند این [در حکم] معذرتی به درگاه پروردگار
شماست و باشد که پروا پیشه کنند

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ
وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَئِيسٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

و چون پندی را که به ایشان داده بودند، از یاد بردند،
کسانی را که ناهیان از منکر بودند نجات دادیم و ستمکاران
را به عذابی شدید گرفتار کردیم چرا که نافرمانی کرده
بودند

فَلَمَّا عَتَوْا عَن مَّا نُهَوُّا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَلْسِِينَ

و چون در برابر آنچه از آن نهی شده بودند، گردنکشی
کردند، فرمودیمشان که بوزینگان مگردند

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لَيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَن
يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ

و یاد کن که پروردگارت فرمود که بر آنان کسی را تا روز
قیامت خواهد گماشت که به آنان سخت‌ترین عذاب را
بچشاند، که پروردگارت زودکیفر است و همو آمرزگار
مهربان است

وَقَطَّعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَّمًا مِّنْهُمْ الصَّالِحُونَ وَمِنْهُمْ دُونَ
ذَلِكَ وَبَلَّوْنَهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

و ایشان را به صورت انتهایی در آن سرزمین تقسیم
کردیم، بعضی از ایشان صالح‌اند و بعضی جز آن، و آنان را
به خوشبها و ناخوشبها آزمودیم باشد که [به راه حق]
بازگردند

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ
عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَى وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِن يَأْتِهِمْ عَرَضٌ
مِّثْلَهُ يَأْخُذُوهُ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ أَن لَّا
يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ وَاللَّذَّارِ الْأَخِرَةُ
خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

و پس از آنان جانشینان [ناصالحی] آمدند که کتاب آسمانی
را از پیشینیان فرستادند [ولی] متاع زندگی دنیوی را
طلب کردند و ادعا کردند که به زودی آمرزیده خواهیم شد،
و حال آنکه اگر متاعی همانند آن به دستشان می‌آمد، باز
همچنان آن را می‌ربودند، آیا از آنان در کتاب آسمانی پیمان
گرفته نشده است که بر خداوند جز راستی و درستی نسبت
ندهند و در آن آموزش هم یافته‌اند و سرای آخرت برای
پرهیزگاران بهتر است، آیا نمی‌اندیشید؟

وَالَّذِينَ يُمَسِّكُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نَضِيعُ
أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ

و کسانی که به کتاب آسمانی تمسک می‌جویند و نماز برپا
می‌دارند [بدانند که] ما پاداش نیکوکاران را ضایع
نمی‌گذاریم

وَإِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ زُلَّةٌ وَظُنُّوا أَنَّهُوَ وَقِعٌ بِهِمْ
خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ
تَتَّقُونَ

و چنین بود که کوه [طور] را بر سر آنان برافراشتیم، گویی
سایبانی بود و گمان بردند بر آنان فروخواهد افتاد [و
گفتیم] آنچه به شما داده‌ایم به جد و جهد بگیرید و آنچه در
آن هست به خاطر بسپارید باشد که پروا پیشه کنید

و چون پروردگارت زاد و رود بنی‌آدم را از پشت‌های ایشان
برگرفت، و آنان را بر خودشان گواه گرفت [و پرسید] آیا
پروردگار شما نیستم؟ گفتند چرا، شهادت می‌دهیم تا مبادا
روز قیامت بگویید ما از این [حقیقت] بی‌خبر بودیم

یا مبادا بگویید همانا پدران ما در گذشته شرک آورده
بودند و ما زاد و رودی از پی ایشان بودیم، آیا ما را به خاطر
کاری که باطل‌اندیشان کرده‌اند هلاک می‌کنی؟

و بدین‌سان آیات [خود] را به روشنی بیان می‌داریم، باشد
که [به راه حق] بازگردند

و بر آنان خبر کسی را بخوان که به او [علم] آیات خود را
بخشیده بودیم و از آن عاری شد و شیطان در پی او افتاد و
آنگاه از گمراهان شد

و اگر می‌خواستیم قدر او را به خاطر آن [علمش به آیات]
بلند می‌داشتیم، ولی او به دنیا [و پستی] گرایید و از هوای
نفس خویش پیروی کرد، آری داستان او همچون داستان
سگ است که اگر بر او حمله آوری، زبان از دهان بیرون
می‌آورد و اگر هم او را [به حال خود] واگذاری باز زبان از
دهان بیرون می‌آورد، این داستان دروغ‌انگاران آیات
ماست، پس برایشان این پند و داستان را بخوان باشد که
اندیشه کنند

دروغ‌انگاران آیات ما بد سرانجامی داشتند و بر خود ستم
می‌کردند

کسی که خداوند هدایتش کند رهیافته است، و کسانی که
او بیراه گذاردشان، آنانند که زیانکارند

وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ
وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا
أَن تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ

أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِّنْ
بَعْدِهِمْ أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ

وَكَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

وَأْتَلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَانْسَلَخَ مِنْهَا
فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْعَاوِينَ

وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ
هُوَ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِنْ تَحْمِلَ عَلَيْهِ يَلْهَثْ أَوْ
تَرَكَهُ يَلْهَثْ ذَلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
فَاقْصِصْ الْقِصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ

سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَأَنفُسَهُمْ كَانُوا
يَظْلِمُونَ

مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدَىٰ وَمَنْ يُضِلِّ فَأُولَٰئِكَ هُم
الْخَاسِرُونَ

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالإِنسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَّا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَّا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَّا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَئِكَ كَالْأَنْعَمِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ

وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةٌ يَّهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُم مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ

وَأْمَلِي لَهُمْ إِنْ كَيْدِي مَتِينٌ

أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِهِمْ مِّنْ جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ

أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجْلُهُمْ فَبِآيٍ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ

مَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا لِوَقْتِهَا إِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمُ إِلَّا بَعْتَةٌ يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

و به راستی بسیاری از جن و انس را برای دوزخ آفریده‌ایم [چرا که] دل‌هایی دارند که با آن در نمی‌یابند، و دیدگانی دارند که با آن نمی‌بینند، و گوش‌هایی دارند که با آن نمی‌شنوند، اینان همچون چارپایانند، بلکه گمراه‌تر، اینان غافلانند

و خدای را نامهای نیکوست، پس او را با آنها بخوانید، و کسانی را که در نامهای او کجروی می‌کنند، واگذارید، به زودی به جزای کار و کردار خویش می‌رسند

و از آفریدگان ما گروهی هستند که به حق راه می‌نمایند و به حق داد می‌دهند

و دروغ انکاران آیات خود را آهسته آهسته، به نحوی که درنیابند، فرو می‌گیریم

و آنان را مهلت می‌دهم چرا که مکر من متین است

آیا نیندیشیده‌اند که همسخن آنان جنونی ندارد، و جز هشداردهنده‌ای آشکار نیست

آیا در ملکوت آسمانها و زمین و آنچه خداوند آفریده است، ننگریسته‌اند، و اینکه چه بسا اجلشان نزدیک شده باشد، آنگاه بعد از آن [قرآن] به چه سخنی ایمان می‌آورند

کسی که خداوند بیراه گذاردش، رهنمایی ندارد و آنان را در طغیانشان سرگشته وامی‌گذارد

از تو درباره قیامت می‌پرسند که استقرار آن چه وقت است؟ بگو علم آن نزد پروردگار من است، هیچ‌کس جز او هنگام آن را آشکار نمی‌سازد، این امر بر اهل آسمانها و زمین دشوار است، [قیامت] جز ناگهان به سراغ شما نمی‌آید، از تو می‌پرسند چنانکه گویا تو از چون و چند آن آگاهی، بگو همانا علم آن با خداوند است ولی بیشتر مردم نمی‌دانند

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ
كُنْتَ أَعْلَمَ الْغَيْبِ لَأَسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ
السُّوءُ إِنِّ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

بگو که برای خود اختیار سود و زبانی ندارم مگر آنچه خدا
بخواهد، و اگر غیب می‌دانستم خیر فراوان برای خود کسب
می‌کردم و هیچ ناگواری به من نمی‌رسید، من کسی جز
هشداردهنده و مژده‌آور اهل ایمان نیستم

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا
لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا تَغَشَّاهَا حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيًّا فَمَرَّتْ
بِهِ فَلَمَّا أَثْقَلتْ دَعَا اللَّهَ رَبَّهُمَا لَئِنِ ءَاتَيْتَنَا صَالِحًا
لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ

او کسی است که شما را از تن یگانه‌ای آفرید و همسرش را
از او پدید آورد تا در کنار او آرام گیرد، و چون [آدم] با او
[حوا] آمیزش کرد، باری سبک گرفت و با آن آسان به سر
می‌برد و چون گرانبار شد، هردو خداوند، پروردگارش را
به دعا خواندند که اگر به ما فرزند سالم و شایسته‌ای عطا
کنی از سپاسگزاران خواهیم بود

فَلَمَّا ءَاتَاهُمَا صَالِحًا جَعَلَا لَهُ شُرَكَاءَ فِيمَا ءَاتَاهُمَا
فَتَعَلَى اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ

و چون به آن دو، فرزند سالم و شایسته عطا کرد، آن دو
در عطا ی او، برای او شریکانی قائل شدند، ولی خداوند از
آنچه شرک می‌آورند منزّه است

أَيُّشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ

آیا چیزهایی را شریک او می‌آورند که چیزی نمی‌آفرینند و
خود آفریده شده‌اند

وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ

و نمی‌توانند به ایشان و نه به خودشان یاری‌ای برسانند

وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَتَّبِعُوكُمْ سَوَاءَ عَلَيْكُمْ
أَدْعَاؤُهُمْ أَمْ أَنْتُمْ صَالِتُونَ

و اگر ایشان را به [راه] هدایت بخوانید از شما پیروی
نمی‌کنند، برای شما یکسان است، چه ایشان را بخوانید چه
آنکه خاموش باشید

إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادٌ أَمْثَلُكُمْ فَادْعُوهُمْ
فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

کسانی را که در برابر و به جای خداوند می‌خوانید بندگانی
مانند شما هستند، بخوانیدشان و اگر راست می‌گویید باید
که پاسخ شما را بدهند

أَلَمْ أَرْجُلٌ يَمْسُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ آيِدٌ يَبْطِشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ
أَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ ءَاذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا قُلْ ادْعُوا
شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ كِيدُونِ فَلَا تُنظِرُونِ

آیا پاهایی دارند که با آن راه روند؟ یا دستانی دارند که با
آن کاری انجام دهند، یا چشمانی دارند که با آن ببینند؟ یا
گوشه‌هایی دارند که با آن بشنوند؟ بگو شریکانی را که قائلید
بخوانید، سپس در حق من هرچه خواهید بسگالید و مرا
مهلت ندهید

إِنَّ وَلِيََّ اللَّهُ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ ۖ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ

سرور من خداوند است که [این] کتاب آسمانی را فرو فرستاده است و او دوستدار شایستگان است

۱۹۷

وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ نَصْرَكُمْ وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ

و کسانی که در برابر و به جای او [خداوند] می‌خوانید، نمی‌توانند به شما و نه به خودشان یاری‌ای برسانند

۱۹۸

وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَسْمَعُوا ۖ وَتَرَاهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ

و اگر ایشان را به [راه] هدایت بخوانید نمی‌شنوند و می‌نگریشان که به سوی تو می‌نگرند ولی نمی‌بینند

۱۹۹

خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ

عفو پیشه کن و به نیکی فرمان ده و از نادانان روی بگردان

۲۰۰

وَأَمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ ۚ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

و اگر وسوسه‌ای از سوی شیطان تو را به وسواس انداخت، به خداوند پناه ببر که او شنوای داناست

۲۰۱

إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ

پرهیزگاران هرگاه خیالی شیطانی عارضشان شود، یاد [خدا] کنند، و آنگاه دیده‌ور شوند

۲۰۲

وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّونَهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ لَا يُقْصِرُونَ

و یاران [شیطان‌صفت آن دیگران] آنان را در گمراهی ددارند و هیچ فرونگذارند

۲۰۳

وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بَيِّنَةٌ قَالُوا لَوْلَا أُجْتَبِيَّتْهَا قُلْ إِنَّمَا اتَّبَعُ مَا يُوْحَىٰ إِلَيَّ مِنْ رَبِّي ۚ هَذَا بَصَائِرٌ مِّنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

و چون برای آنان آیه‌ای نیامد گویند چرا از خود بر نمی‌سازی؟ بگو فقط از آنچه از سوی پروردگارم به من وحی می‌شود پیروی می‌کنم، این روشنگریهایی از سوی پروردگارتان و رهنمود و رحمتی برای اهل ایمان است

۲۰۴

وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

و چون قرآن خوانند به آن گوش بسپارید و [در برابر آن] خاموش باشید، باشد که مشمول رحمت شوید

۲۰۵

وَأذْكَرُ رَبِّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرَّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَلَا تَكُن مِّنَ الْغَافِلِينَ

و پروردگارت را در بامدادان و شامگاهان در دلت به زاری و ترس و بدون بانگ برداشتن، یاد کن و از غافلان مباش

۲۰۶

إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ ۖ وَيُسَبِّحُونَهُ ۖ وَهُوَ يَسْجُدُونَ ۝

کسانی که نزد پروردگارت هستند [تقرب دارند] از عبادت او گردنکشی نمی‌کنند و او را تسبیح می‌گویند و بر او سجده می‌برند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ ۗ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ ۗ فَأَتَقُوا
اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ ۗ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۗ إِنْ
كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

۱
حزب
۷۱
۱۴۶۶

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا
تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ

۲

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ

۳

أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ
وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ

۴

كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنَ
الْمُؤْمِنِينَ لَكُرْهُونَ

۵

يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ ۗ كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ إِلَى
الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ

۶

وَإِذْ يَعِدُكُمُ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّهَا لَكُمْ وَتَوَدُّونَ
أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشُّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ وَيُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُحِقَّ
الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ ۗ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ

۷

لِيُحِقَّ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ

۸

از تو درباره [تقسیم] انفال می‌پرسند، بگو [حکم تقسیم]
انفال مختص به خدا و رسول [او] است، پس از خداوند
پروا کنید و بین خودتان آشتی کنید، و اگر به راستی مؤمن
هستید از خداوند و پیامبر او اطاعت کنید

مؤمنان همان کسانی هستند که چون یاد خدا به میان آید
دل‌هایشان ترسان شود و چون آیات او را برایشان بخوانند،
بر ایمانشان بیفزاید و بر پروردگارشان توکل کنند

[همان] کسانی که نماز را برپا می‌دارند و از آنچه به آنان
روزی داده‌ایم [به دیگران] می‌بخشند

اینان به راستی مؤمن‌اند، [و] ایشان را نزد پروردگارشان
درجات [عالی] است و آمرزش و روزی شایسته است

همچنانکه پروردگارت تو را از خانه‌ات [مدینه] به حق بیرون
آورد، و گروهی از مؤمنان آن را ناخوش می‌داشتند

[و] درباره حق پس از آشکار شدنش با تو مجادله می‌کردند،
گویی که ایشان را به سوی مرگ می‌رانند و ایشان همچنان
نظاره می‌کنند

و یاد آورید که خداوند به شما وعده داده بود که یکی از دو
طایفه نصیب شما [و مغلوب شما] است، و دوست می‌داشتید
آنکه بدون سلاح است [کاروان تجاری] نصیب شما باشد، و
حال آنکه خداوند می‌خواست که به کلمات خویش حق را
احقاق کند و ریشه کافران را برکند

تا حق را -ولو گناهکاران ناخوش داشته باشند- احقاق و باطل
را ابطال کند

إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ
بِأَلْفٍ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُرَدِّينَ

۱۰

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ وَمَا
النَّصْرُ إِلَّا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

۱۱
۱۴۷۲

إِذْ يُغَشِّيكُمُ النُّعَاسَ أَمَنَةً مِّنْهُ وَيُنزِلُ عَلَيْكُمْ مِّنَ
السَّمَاءِ مَاءً لِّيُطَهِّرَكُم بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ رِجْزَ الشَّيْطَانِ
وَلِيَرْبِطَ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ

۱۲

إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا الَّذِينَ
ءَامَنُوا سَأُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَاضْرِبُوا
فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ

۱۳

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

۱۴

ذَٰلِكُمْ فَذُوقُوهُ وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابَ النَّارِ

۱۵

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا زَحَفًا فَلَا
تُلُوهُمُ الْأَدْبَارَ

۱۶

وَمَنْ يُؤَلِّهِمْ يَوْمَئِذٍ دُبرَهُ إِلَّا مَتَحَرِّفًا لِّقِتَالٍ أَوْ مُتَحَيِّرًا إِلَىٰ
فِئَةٍ فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ
الْمَصِيرُ

یاد آورید هنگامی که به پروردگارتان استغاثه کردید، و او
دعای شما را اجابت کرد [و فرمود] که من یاری‌دهنده شما با
[فرو فرستادن] هزار فرشته پیاپی هستم

و خداوند آن را جز بشارتی برای شما نکرد و تا دلهایتان با
آن آرام بگیرد، و پیروزی جز از سوی خداوند نیست، که
خداوند پیروزمند فرزانه است

یاد آورید که شما را در پرده خوابی سبک که [در حکم]
آرامش‌بخشی از سوی او بود، پوشاند، و از آسمان آبی بر
شما بارید، تا شما را با آن پاکیزه بدارد و از شما پلیدی
شیطان را بزدايد، و دلهایتان را گرم و گامه‌ایتان را بدان
استوار کند

چنین بود که پروردگارت به فرشتگان وحی فرستاد که من با
شما هستم، مؤمنان را ثابت قدم بدارید، که به زودی در
دل کافران هراس می‌افکنم، گردنها و سرانگشتانشان را
قطع کنید

این از آن است که آنان با خداوند و پیامبر او مخالفت
ورزیدند، و هرکس با خداوند و پیامبر او مخالفت ورزد،
خداوند سخت کیفر است

اینها را بچشید و بدانید که برای کافران عذاب آتش جهنم
مهیاست

ای مؤمنان چون با انبوه کافران رو در رو شدید هرگز به
آنان پشت مکنید

و هرکس در چنین روزی به آنان پشت کند -مگر آنکه
کناره‌جو برای [ادامه] کارزار، یا پناه‌جو به گروهی [خودی]
باشد سزاوار خشم الهی شده است، و سرا و سرانجام او
دوزخ است، و بد سرانجامی است

فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ
وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَىٰ وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَاءً حَسَنًا إِنَّ
اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

ذَلِكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ مُوهِنٌ كَيْدِ الْكَافِرِينَ

إِنْ تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَاءَكُمْ الْفَتْحُ وَإِنْ تَنْتَهُوا فَهُوَ خَيْرٌ
لَّكُمْ وَإِنْ تَعُدُّوا نَعْدًا وَلَنْ نُعْغِي عَنْكُمْ فِئَتَكُمْ شَيْئًا
وَلَوْ كَثُرَتْ وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا عَنَّهُ
وَأَنْتُمْ تَسْمَعُونَ

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ

وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَّأَسْمَعَهُمْ وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا
وَهُمْ مُّعْرِضُونَ

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ
لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ
وَأَنَّهُ رَئِيفٌ إِلَيْهِ يُحْشِرُونَ

وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً
وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

پس شما آنان را نکشته‌اید بلکه خداوند کشته است، و چون تیر انداختی، به حقیقت تو نبودی که تیر می‌انداختی بلکه خداوند بود که می‌انداخت، تا مؤمنان را بدین وسیله به آزمونی نیک بیازماید، که خداوند شنوای داناست

این چنین است که خداوند نقش بر آب کننده نقشه کافران است

اگر از خداوند دآوری می‌خواستید، [نتیجه] دآوری او برایتان پیش آمد، و اگر [از کفر] باز ایستید برایتان بهتر است، و اگر باز گردید ما نیز باز می‌گردیم و گروه شما، ولو انبوه باشد، به کارتان نیاید، و بدانید که خداوند با مؤمنان است

ای مؤمنان از خداوند و پیامبر او اطاعت کنید و از او روی نگردانید، در حالی که [پند و پیام او را] می‌شنوید

و مانند کسانی نباشید که گفتند [پند و پیام حق را] شنیدیم ولی نمی‌شنیدند

بدترین جنبنندگان از نظر خداوند، ناشنویان گنگ [از شنیدن حق] هستند که در نمی‌یابند

و اگر خداوند خیری در آنان سراغ داشت به آنان گوش شنوا می‌داد، و اگر به آنان گوش شنوا هم داده بود، باز پشت می‌کردند و رویگردان می‌شدند

ای مؤمنان به ندای خداوند و پیامبر که شما را به پیامی حیات‌بخش می‌خوانند، لبیک اجابت بگویید و بدانید که خداوند بین انسان و دل او حایل می‌گردد، و بدانید که در نزد او محشور می‌گردید

و از فتنه‌ای که [چون درگیر] فقط به ستمکاراتان نمی‌رسد و [دامن‌گیر همگان می‌شود] پروا کنید و بدانید که خداوند سخت کیفر است

وَأَذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ أَنْ يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَآوَاكُمْ وَأَيَّدَكُم بِنَصْرِهِ
وَرَزَقَكُم مِّنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا
أَمْنَتِكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

وَأَعْلَمُوا أَنَّ مَا أَمْوَالِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ فَتَنَةٌ وَأَنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ
أَجْرٌ عَظِيمٌ

يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنْ تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا
وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو
الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ
يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكْرِينَ

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَاتُنَا قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا
مِثْلَ هَذَا إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ

وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ
عَلَيْنَا حِجَابًا مِّنَ السَّمَاءِ أَوْ ائْتِنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ
وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ

و یاد کنید آنگاه که در این سرزمین اندک‌شمار و مستضعف بودید و می‌ترسیدید که مردمان [کافر] شما را از خانه و کاشانه‌تان آواره کنند، ولی او شما را [نزد یارانتان] جای داد و به نصرت خویش یاری کرد و از پاکیزه‌ها روزی داد، باشد که سپاس بگزارید

ای مؤمنان آگاهانه به خداوند و پیامبر و در امانات خود خیانت مکنید

و بدانید که اموال و اولادتان مایه آزمون شما هستند و پاداش سترگ نزد خداوند است

ای مؤمنان اگر از خداوند پروا کنید برای شما [پدیده‌ای] جداکننده حق از باطل پدید آورد و سینات شما را بزداید و شما را بیامرزد، و خداوند بخشنده و بخشاینده بزرگ است

و یاد کن که کافران در حق تو بدسگالی می‌کردند تا تو را در بند کشند یا بکشند یا آواره کنند، و آنان مکر می‌ورزیدند و خداوند هم مکر می‌ورزید و خداوند بهترین مکرانگیزان است

و چون آیات ما بر آنان خوانده می‌شد می‌گفتند شنیدیم و اگر بخواهیم مانند این خواهیم گفت، این جز افسانه‌های پیشینیان نیست

و چنین بود که می‌گفتند بار خدایا اگر این حق است و از سوی توست، بر ما از آسمان سنگ ببار، یا عذاب دردناکی بر سر ما بیاور

و خداوند مادام که تو در میان ایشان هستی، آنان را عذاب نمی‌کند، و نیز مادام که استغفار می‌کنند، عذاب‌کننده آنان نیست

وَمَا لَهُمْ إِلَّا يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ إِنْ أَوْلِيَائِهِمْ إِلَّا الْمُتَّقُونَ وَلَكِنَّ
أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءً وَتَصَدِيَةً فَذُوقُوا
الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ
فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ
كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ

لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ بَعْضُهُ
عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكُمُهُ جَمِيعًا فَيَجْعَلُهُ فِي جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ هُمُ
الْخَاسِرُونَ

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ وَإِنْ
يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلَّهُ لِلَّهِ
فَإِنْ أَنْتَهُوا فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

وَإِنْ تَوَلَّوْا فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَوْلَاكُمْ نِعْمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ
التَّصِيرُ

و سزاوار نیستند که خداوند [در آخرت] عذابشان نکند، و
حال آنکه مردمان را از [زیارت] مسجدالحرام باز می‌دارند و
ایشان متولیان آن نباشند، چرا که جز پارسایان کسی متولی
آن [مسجدالحرام] نمی‌تواند باشد، ولی بیشترشان [مردم]
نمی‌دانند

و [اینان کسانی هستند که] نمازشان در پیرامون خانه کعبه
جز سوت زدن و دست‌افشانی نیست، پس عذاب [الهی] را
به خاطر کفرورزیدنتان بچشید

[آن] کافران اموالشان را برای بازداشتن از راه خدا خرج
می‌کنند، آری خرجش خواهند کرد آنگاه مایه حسرت آنان
می‌گردد و سرانجام مغلوب می‌گردند، و کافران را در جهنم
گرد می‌آورند

[چنین است] تا خداوند پاک را از پلید جدا کند و پلید را
برهم نهد و همه را برهم بیفشرد و سرانجام در جهنم
اندازد، اینان همان زیانکارانند

به کافران بگو اگر دست [از کفر خود] بردارند،
گذشته‌هایشان آمرزیده خواهد شد و اگر به آن بازگردند،
[بدانند که بر آنان نیز] سنت پیشینیان خواهد گذشت

و با آنان کارزار کنید تا آنکه فتنه شرک باقی نماند و دین،
سراسر دین خدایی باشد، و اگر دست بردارند خداوند به
کار و کردارشان بیناست

و اگر روی گرداندند [شما مسلمانان] بدانید که خداوند
سرور شماست، چه نیکو سروری و چه نیکو یآوری

وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِّن شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَاَللَّهِ سُبْحَانَهُ
وَلِيذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ إِن كُنْتُمْ
ءَامِنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أُنزَلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ التَّقِيَّةِ
الْجَمْعَانِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

إِذْ أَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَىٰ وَالرَّكْبُ
أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لِأَخْتَلَفْتُمْ فِي الْمِيعَادِ وَلَكِن
لِّيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لِّيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَن بَيْتَةِ
وَيَحْيَىٰ مَن حَىٰ عَن بَيْتَةِ ٱ وَاللَّهُ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ

إِذْ يُرِيكُهُمُ اللَّهُ فِي مَنَايِكَ قَلِيلًا وَلَوْ أَرْنٰكَهُمْ كَثِيرًا
لَّفَشَلْتُمْ وَالتَّنَزَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَلَكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ إِنَّهُ عَلِيمٌ
بِذَاتِ الصُّدُورِ

وَإِذْ يُرِيكُمُوهُمْ إِذِ التَّقِيَّةِ فِي أَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا
وَيُقَلِّلُكُمْ فِي أَعْيُنِهِمْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا وَإِلَىٰ
اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا لَقِيْتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا وَاذْكُرُوا اللَّهَ
كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

اگر به خداوند و آنچه بر بنده خود در یوم الفرقان [روز جنگ بدر، روز جدایی حق از باطل]، روز برخورد دو گروه [حق و باطل] نازل کرده ایم، ایمان دارید، بدانید که از هر غنیمتی که به دست آورید یک پنجم آن خاص خداوند و پیامبر و خویشاوندان [او] و یتیمان و بینوایان و در راه ماندگان است، و خداوند بر هر کاری تواناست

یاد کنید زمانی که شما در کناره نزدیک [به مدینه] و آنان در کناره دورتر بودند، و سواران [کاروان تجاری قریش] در فرودست شما [در کناره دریا] بودند، و اگر شما با همدیگر وعده [جنگ] گذارده بودید [چهبسا] در آن وعده خلاف می‌کردید، ولی خداوند [چنین مقرر داشت] تا کاری انجام یافتنی را به سرانجام برساند، تا سرانجام هرکس که نابود [و گمراه] می‌گردد، دیده و دانسته باشد و هرکس زنده [و راهیاب] می‌گردد دیده و دانسته باشد، و [بدانید که] خداوند شنوای داناست

یاد کنید که خداوند آنان را در رؤیای تو اندک‌شمار نمایاند، و اگر بسیار نمایانده بود، هراس به دل راه می‌دادید و در کارتان اختلاف کلمه می‌یافتید، ولی خداوند در امان داشت، که او از راز دلها آگاه است

و یاد کنید که چون رو در رو شدید آنان را در دیدگان شما اندک‌شمار نمایاند و شما را نیز در دیدگان ایشان اندک نمایاند، تا خداوند کاری انجام یافتنی را به سرانجام برساند، و همه کارها به او باز می‌گردد

ای مؤمنان چون با گروهی [از دشمن] رو در رو شدید، ثابت‌قدم باشید و خداوند را بسیار یاد کنید، باشد که رستگار شوید

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَزَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ^ط وَأَصْبِرُوا^ج إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ

و از خداوند و پیامبر او اطاعت کنید و اختلاف کلمه نداشته باشید که بددل خواهید شد و شان و شوکتتان بر باد می‌رود، و شکیبایی کنید که خداوند با شکیبایان است

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطْرًا وَرِئَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ^ج وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ

و همانند کسانی مباشید که از سرزمینشان با سرمستی و نمایشگری در چشم مردم، بیرون شدند، و [مردمان را] از راه خدا باز می‌داشتند و خداوند به کار و کردار ایشان چیره است

وَإِذْ زَيْنَ لَهْمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمْ^ط الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَكُمْ^ط فَلَمَّا تَرَأَتِ الْفِئْتَانِ نَكَصَ عَلَى عَقَبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنْكُمْ^ط إِنِّي أَرَى مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ^ج وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ

چنین بود که شیطان کارهای ایشان را در نظرشان آراسته جلوه داد، و گفت امروز کسی از مردم بر شما پیروز نخواهد شد و من امان‌دهنده شما هستم، و چون دو گروه رو در رو شدند، به عقب برگشت و گفت من از شما بری و برکنار هستم، چرا که من چیزی را می‌بینم که شما نمی‌بینید، من از خداوند می‌ترسم و خداوند سخت کیفر است

إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ غَرَّ هَؤُلَاءِ^ط دِينَهُمْ^ط وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

باری منافقان و بیماردلان گفتند اینان را دینشان فریفته است، و حال آنکه هرکس بر خدا توکل کند [بداند که] خداوند پیروزمند فرزانه است

وَلَوْ تَرَى إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةَ يَضْرِبُونَ^ط وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ

اگر بدانی آنگاه که فرشتگان جان کافران را بگیرند و بر چهره‌ها و پشت‌هایشان بکوبند و [گویند] عذاب آتش سوزان را بچشید

ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيكُمْ^ط وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَمٍ لِلْعَبِيدِ

این به خاطر کار و کردار پیشین شماست [وگرنه] خداوند هرگز در حق بندگان ستمگر نیست

كَذَابِ آلِ فِرْعَوْنَ^ج وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ^ج كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ^ج فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ^ج بِذُنُوبِهِمْ^ج إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ

همانند شیوه فرعونیان و پیشینیان ایشان که به آیات الهی کفر ورزیدند، آنگاه خداوند ایشان را به کیفر گناهانشان فرو گرفت، که خداوند نیرومند سخت کیفر است

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَىٰ قَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

این از آن است که خداوند دگرگون‌کننده نعمتی نیست که بر قومی ارزانی داشته باشد، مگر آنکه آنچه در دل‌هایشان دارند بگردانند، و خداوند شنوای داناست

كَذَّابٍ ءَالٍ فِرْعَوْنَ وَآلِ الْأَيْمَانِ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا رَبِّهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَكُلٌّ كَانُوا ظَالِمِينَ

همانند شیوه فرعونیان و پیشینیان ایشان که آیات پروردگارشان را دروغ انگاشتند، آنگاه ایشان را به خاطر گناهانشان نابود کردیم و فرعونیان را غرقه ساختیم و همگی ستمکار بودند

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

بدترین جنندگان از نظر الهی کسانی هستند که کفرورزیده‌اند و ایمان نمی‌آورند

الَّذِينَ عَاهَدْتَ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ

همانان که با ایشان پیمان بسته‌ای، سپس هربار پیمانشان را می‌شکنند و پروایی ندارند

فَإِمَّا تَثَقَفَتْهُمُ فِي الْحَرْبِ فَشَرِدُوا بِهِنَّ مَن خَلَفَهُمُ لَعَلَّهُمْ يَدْعُونَ

و اگر در جنگ بر ایشان دست یافتی چنان تارومارشان کن که عبرت آیندگان‌شان شود باشد که پند گیرند

وَإِمَّا تَخَافَنَّ مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةً فَأَنْبِذْ إِلَيْهِمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِنِينَ

و اگر از خیانت قومی اندیشناک شدی، تو نیز همسان عهدشان را به سویشان بینداز، که خداوند خائنان را دوست ندارد

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا إِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُونَ

و کافران هرگز مپندارند که جان به در برده‌اند، آنان گزیر و گریزی ندارند

وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهَبُونَ بِهِ ۚ عَدُوُّ اللَّهِ وَعَدُوُّكُمْ وَعَاخِرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ ۚ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ

و در برابر آنان هر نیرویی که می‌توانید، از جمله نگاهداری اسبان، فراهم آورید، تا به آن وسیله دشمن خدا و دشمن خود را بترسانید، همچنین دیگرانی را هم غیر از آنان، که شما ایشان را نمی‌شناسید، و خداوند می‌شناسدشان، و آنچه در راه خدا انفاق کنید، پاداشش به شما بر می‌گردد، و بر شما ستم نمی‌رود

وَإِنْ جَنَحُوا لِلسَّلْمِ فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

و اگر جانب آشتی را گرفتند تو نیز جانب آن را بگیر و بر خداوند توکل کن، که او شنوای داناست

وَإِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ هُوَ الَّذِي آيَّدَكَ
بِنَصْرِهِ وَبِالْمُؤْمِنِينَ

و اگر خواستند به تو نیرنگ بزنند، بدان که خداوند تو را
کافی است، و او کسی است که تو را به نصرت خویش و به
مؤمنان یاری کرد

و بین دلهای ایشان الفت داد که اگر هر آنچه در روی زمین
است خرج می‌کردی، بین دلهای ایشان الفت نمی‌افکندی،
ولی خداوند میان آنان الفت برقرار کرد، که او پیروزمند
فرزانه است

ای پیامبر، خدا و مؤمنانی که پیرو تو هستند تو را کافی
است

وَأَلْفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَّا
أَلْفَتْ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ أَلْفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ

ای پیامبر مؤمنان را به جهاد برانگیز، [و بدان که] اگر از
شما بیست تن شکبیا باشند، بر دویست تن غلبه خواهند
کرد و اگر از شما صدتن باشند بر هزار تن از کافران غلبه
می‌کنند، چرا که اینان قومی هستند که چیزی در نمی‌یابند

اینک خداوند بر شما آسان گرفت و معلوم داشت که در شما
ضعفی هست، در این صورت اگر از شما صدتن شکبیا
باشند بر دویست تن غلبه می‌کنند و اگر از شما هزار تن
باشند، به توفیق الهی بر دو هزار تن غلبه می‌کنند، و
خداوند با شکیبیان است

هیچ پیامبری را نسزد که اسیران [دشمن] را نگاه دارد،
مگر زمانی که در این سرزمین استیلاء و استقرار یابد، شما
متاع دنیوی می‌خواهید و خداوند آخرت را [برای شما]
می‌خواهد، و خداوند پیروزمند فرزانه است

اگر حکم پیشین الهی نبود، به خاطر آنچه گرفته بودید،
عذابی سهمگین به شما می‌رسید

پس از آنچه به دست آورده‌اید، پاک و پاکیزه بخورید، و از
خداوند پروا کنید، بی‌گمان خداوند آمرزگار مهربان است

يَأْتِيهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

يَأْتِيهَا النَّبِيُّ حَرِضَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ
مِنْكُمْ عَشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتِينَ وَإِنْ يَكُنْ
مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا
يَفْقَهُونَ

أَلَكُنْ خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا فَإِنْ
يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِنْ يَكُنْ
مِنْكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفِينَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ

مَا كَانَ لِنَبِيِّ أَنْ يَكُونَ لَهُ سَرَى لَهُوَ حَتَّى يُثَخِّنَ فِي الْأَرْضِ
تُرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ

لَوْلَا كِتَابٌ مِنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ
عَظِيمٌ

فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
رَحِيمٌ

يَأْتِيهَا النَّبِيُّ قُلٌّ لِّمَن فِي أَيْدِيكُمْ مِّنَ الْأَسْرَىٰ إِن يَعْلَمِ
اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِّمَّا أَخَذَ مِنْكُمْ
وَيَغْفِرَ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

ای پیامبر به اسیرانی که در دست شما هستند بگو اگر
خداوند خیری در دل‌های شما سراغ کند، به شما چیزی
می‌بخشد که از آنچه از شما گرفته‌اند، بهتر است، و شما را
می‌آمرزد، و خداوند آمرزگار مهربان است

و اگر آهنگ خیانت به تو کردند، بدان که پیشترها هم
نسبت به خداوند خیانت روا داشته‌اند، آنگاه شما را بر آنان
پیروز کرد، و خداوند دانای فرزانه است

وَإِن يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ مِن قَبْلُ فَأَمْكَنَ
مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

کسانی که ایمان آورده‌اند و هجرت کرده‌اند، و در راه خدا
به مال و جان جهاد کرده‌اند، همچنین کسانی که ایشان را جا
و پناه و یاری داده‌اند، اینان دوستان همدیگرند، و کسانی
که ایمان آورده‌اند، ولی هجرت نکرده‌اند، شما از دوستی [و
توارث] آنان برخوردار نمی‌شوید، مگر آنکه هجرت کنند، و
اگر در کار دین از شما یاری خواستند بر شماست که یاری
کنید مگر در برابر قومی که بین شما و ایشان پیمانی باشد،
و خداوند به کار و کردار شما بیناست

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي
سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَاوُوا وَالَّذِينَ ءَوْلَيْكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ
بَعْضٍ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَا لَكُمْ مِّنْ وَلِيَّتِهِم
مِّنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا وَإِنِ اسْتَنْصَرُوكُمْ فِي الدِّينِ
فَعَلَيْكُمْ النَّصْرُ إِلَّا عَلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِّيثَاقٌ وَاللَّهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

و کافران دوستان همدیگرند، اگر [به این سفارش] عمل
نکنید، در این سرزمین فتنه و فساد بزرگی برپا می‌گردد

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ إِلَّا تَفَعَّلُوهُ تَكُنْ
فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ

و کسانی که ایمان آورده و هجرت کرده و در راه خداوند
جهاد کرده‌اند و کسانی که ایشان را جا و پناه و یاری
داده‌اند، اینانند که به راستی مؤمن‌اند، برای ایشان
آمرزش [الهی] و روزی پاک مقرر است

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ
ءَاوُوا وَنَصَرُوا أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ
وَرِزْقٌ كَرِيمٌ

و کسانی که پس از آن ایمان آورده‌اند و همراه شما هجرت
و جهاد کرده‌اند، اینان از شما هستند، و در حکم الهی
خویشاوندان به یکدیگر [برای ارث بردن] سزاوارترند، که
خداوند بر هر چیزی داناست

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْ بَعْدِ وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ
فَأُولَٰئِكَ مِنْكُمْ وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي
كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

بَرَاءَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

۲

فَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَأَنَّ اللَّهَ مُخْزِي الْكَافِرِينَ

۳

وَأَذِّنْ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُ فَإِنْ تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

۴

إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوكُمْ شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتِمُّوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَىٰ مُدَّتِهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ

۵

فَإِذَا أَسْلَخَ الْأَشْهُرَ الْحُرْمَ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَأَحْضُرُوهُمْ وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

۶

وَإِنْ أَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّىٰ يَسْمَعَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ أَبْلِغْهُ مَأْمَنَهُ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ

این برائت خداوند و پیامبر اوست از مشرکانی که با آنان پیمان بسته‌اید

[ای مشرکان تا] چهارماه [آزادانه] در این سرزمین بگردید و بدانید که از خداوند گزیر و گریزی ندارید و خداوند رسواگر کافران است

و این اعلامی از سوی خداوند و پیامبر اوست به مردم در روز حج اکبر که [بدانند] خداوند و پیامبر او از مشرکان بری و بیزار است، پس اگر [از کفر] توبه کنید، برایتان بهتر است و اگر رویگردان شوید بدانید که از خداوند گزیر و گریزی ندارید، و کافران را از عذابی دردناک خبر ده

مگر کسانی از مشرکان که با آنان پیمان بسته‌اید و با شما هیچ‌گونه نابکاری نکرده‌اند و هیچ کس را در برابر شما یاری نداده‌اند، پس پیمان ایشان را تا پایان مدتش به سر برید، که خداوند پرهیزگاران را دوست دارد

و چون ماههای حرام به سرآمد، آنگاه مشرکان را هر جا که یافتید بکشید و به اسارت بگیریدشان و محاصره‌شان کنید و همه جا در کمینشان بنشینید، آنگاه اگر [از کفر] توبه کردند و نماز برپا داشتند و زکات پرداختند، آزادشان بگذارید که خداوند آمرزگار مهربان است

و اگر کسی از مشرکان از تو پناه خواست به او پناه بده، تا آنکه کلام الهی را بشنود، سپس او را به جای امنش برسان، این از آن است که ایشان قومی ناآگاه‌اند

كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ
إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا اسْتَقَمُوا
لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ

چگونه پیمان با مشرکان نزد خداوند و نزد پیامبرش محترم داشته شود؟ مگر [در مورد] کسانی که با آنان نزدیک مسجدالحرام [در حدیبیه] پیمان بسته‌اید، پس مادام که بر عهد خود با شما استوار باشند، شما نیز با آنان استوار باشید، که خداوند پرهیزگاران را دوست دارد

كَيْفَ وَإِن يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلَّا وَلَا
ذِمَّةً يُرْضُونَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَىٰ قُلُوبُهُمْ وَأَكْثَرُهُمْ
فَاسِقُونَ

چگونه چنین نباشد، و حال آنکه اگر اینان بر شما دست یابند نه پیوند و نه پیمانی را در حق شما رعایت می‌کنند، اینان شما را با زبان خود خوشنود می‌کنند، حال آنکه دلهایشان از آن ابا دارد و بیشترشان نافرمانند

أَشْتَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدَّوْا عَن سَبِيلِهِ إِنَّهُمْ
سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

اینان آیات الهی را به بهای ناچیز فروخته‌اند و [مردم را] از راه او بازداشته‌اند، و کار و کردارشان چه بد است

لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ

اینان در حق هیچ مؤمنی هیچ پیوند و پیمانی را رعایت نمی‌کنند، و اینان تجاوزکار هستند

فَإِن تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَعَآتُوا الزَّكَاةَ فَإِخْوَانُكُمْ فِي
الدِّينِ وَنُفِصِلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

اما اگر [از کفر] توبه کردند و نماز بر پا داشتند و زکات پرداختند، در آن صورت برادران دینی شما هستند، و ما آیات [خود] را برای اهل معرفت به روشنی بیان می‌داریم

وَإِن نَّكُتُوا أَيْمَنَهُمْ مِّنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعْنُوا فِي دِينِكُمْ
فَقَتَلُوا أَيْمَةَ الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَأَيْمَنَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ

ولی اگر سوگندهایشان را پس از پیمان بستنشان شکستند و در دین شما طعنه زدند، آنگاه با پیشوایان کفر کارزار کنید، چرا که حرمت سوگند [و پیمان] را رعایت نمی‌کنند، باشد که دست بردارند

أَلَا تَقْتُلُونَ قَوْمًا نَّكَتُوا أَيْمَنَهُمْ وَهَمُّوا بِإِخْرَاجِ الرَّسُولِ
وَهُمْ بَدَءُوكُمْ أُولَٰئِكَ أَلَّحَّشُونَهُمْ فَأَلَلَهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ إِن
كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

آیا نباید با قومی که سوگندها [و پیمانها]یشان را شکسته‌اند و در آواره ساختن پیامبر کوشیده‌اند و نخست‌بار بنای ستیزه با شما را گذارده‌اند، کارزار کنید، آیا از آنها می‌ترسید؟ حال آنکه اگر مؤمنید، سزاوارتر است که از خداوند بترسید

قَتَلُوهُمْ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ

وَيُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِيجَةً وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَعْمُرُوا مَسْجِدَ اللَّهِ شَاهِدِينَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِم بِالْكَفْرِ أُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ

إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسْجِدَ اللَّهِ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَءَاتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ فَعَسَىٰ أُولَٰئِكَ أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ

أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَعْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ

با آنان کارزار کنید تا خداوند آنان را به دست شما عذاب کند و خوار و رسوا سازد و شما را بر ایشان پیروز گرداند و درد دل‌های قومی از مؤمنان را تشفی دهد

و خشم و خروش دل‌هایشان را برطرف کند، و خداوند از هرکس که بخواهد درمی‌گذرد، و خداوند دانای فرزانه است

آیا گمان برده‌اید که به امان خود رها می‌شوید و خداوند کسانی را از شما که جهاد می‌کنند و به جای خداوند و پیامبر او و مؤمنان، دوست هم‌رازی نگرفته‌اند، معلوم نمی‌دارد؟ و خداوند به کار و کردار شما آگاه است

مشرکان را نرسد که مساجد الهی را آبادان کنند حال آنکه [عملاً] بر کفر خود گواه هستند، اعمال اینان تباه شده و جاودانه در آتش دوزخ خواهند بود

مساجد الهی را فقط کسانی آباد می‌کنند که به خداوند و روز بازپسین ایمان آورده، و نماز برپا داشته و زکات می‌پردازند، و از هیچ کس جز خداوند ترسیده‌اند، و چه بسا اینان رهیافته باشند

آیا آب دادن به حاجیان و آباد سازی مسجدالحرام را همانند [عمل] کسی می‌شمارید که به خداوند و روز بازپسین ایمان آورده و در راه خدا جهاد کرده است؟ اینان نزد خداوند برابر نیستند، و خداوند ستمکاران [مشرکان] را هدایت نمی‌کند

کسانی که ایمان آورده و هجرت کرده‌اند و در راه خداوند به مال و جان جهاد کرده‌اند، نزد خداوند بلندمرتبه‌ترند و اینانند که رستگاری

يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُم بِرَحْمَةٍ مِّنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّتِ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ

می‌دهد

جاودانه در آنند، چرا که نزد خداوند پاداشی بزرگ است

۲۲ خَلِيدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ

۲۲

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا ءَابَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنكُمْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

۲۳

ای مؤمنان پدران و برادرانتان را اگر کفر را از ایمان خوشتر دارند، دوست مگیرید، و هرکس از شما ایشان را دوست گیرد، بدانید که ایشان ستمکارند

قُلْ إِن كَانَ ءَابَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ أُقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِينُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

۲۴

بگو اگر پدرانتان و پسرانتان و برادرانتان و همسرانتان و خاندانتان و اموالی که به دست آورده‌اید و تجارتی که از کسادش می‌ترسید، و خانه‌هایی که خوش دارید، در نزد شما از خداوند و پیامبرش و جهاد در راهش عزیزتر است، منتظر باشید تا خداوند فرمانش را به میان آورد، و خداوند نافرمانان را هدایت نمی‌کند

لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبْتَكُمْ كَثَرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُم مُّدْبِرِينَ

۲۵
۱۵۹۹

به راستی خداوند شما را در موارد بسیار و نیز در جنگ حنین یاری کرده است، آنگاه که کثرتتان شما را شاد و شگفت‌زده کرد، ولی هیچ سودی به حال شما نداشت، و زمین با همه گستردگی‌اش، بر شما تنگ آمد، آنگاه [به دشمن] پشت کردید [و گریختید]

ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ

۲۶

سپس خداوند آرامش خویش را بر پیامبرش و بر مؤمنان نازل کرد و سپاه‌هایی که شما نمی‌دیدید [به کمک شما] فرو فرستاد و کافران را به رنج و عذاب انداخت، و کیفر کافران این چنین است

ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

سپس خداوند از هرکس که بخواهد درمی‌گذرد و خداوند آمرزگار مهربان است

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا ۖ وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ إِنْ شَاءَ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

ای مؤمنان همانا مشرکان پلیدند، لذا نباید پس از امسالشان به مسجدالحرام نزدیک شوند، و اگر از [رکود تجارت و] تنگدستی می‌ترسید، زودا که خداوند، اگر بخواهد شما را از فضل خویش توانگر گرداند، که خداوند دانای فرزانه است

قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ ۖ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّىٰ يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَن يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ

با اهل کتابی که به خداوند و روز بازپسین ایمان ندارند و حرام داشته خدا و پیامبرش را حرام نمی‌گیرند و دین حق نمی‌ورزند، کارزار کنید تا به دست خویش و خاکسارانه جزیه بپردازند

وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ ۗ ذَٰلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ ۗ يُضْلَهُونَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَبْلُ قَتَلَهُمُ اللَّهُ ۗ أَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ

و یهودیان می‌گویند عزیر پسر خداست و مسیحیان می‌گویند مسیح پسر خداست، این سخنی است [باطل] که به زبان می‌آورند و به سخن کافران پیشین تشبه می‌جویند، خداوند بکشدشان چگونه بیراهه می‌روند

اتَّخَذُوا أَحْبَابَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمْرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا ۗ لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۗ سُبْحٰنَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ

اینان احبار و راهبان‌شان و مسیح بن مریم را به جای خداوند به خدایی گرفته‌اند، و حال آنکه فرمانی جز این به آنان داده نشده است که خدای یگانه را بپرستند [همان خداوندی] که خدایی جز او نیست، [و] منزّه است از شریکی که برای او قائل می‌شوند

يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَنْ
يُتِمَّ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى
الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْأَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ
لِيَآكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ
اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يُنْفِقُونَهَا فِي
سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَىٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ
وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كَنَزْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا
كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ

إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ
يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرْمٌ ذَلِكَ الدِّينُ
الْقَيِّمُ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنفُسَكُمْ وَقَتِلُوا الْمُشْرِكِينَ
كَأَفَّةً كَمَا يُقْتَلُونَكُمْ كَأَفَّةً وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ

می‌خواهند نور الهی را با سخنان خویش خاموش کنند و
خداوند جز این نمی‌خواهد که نور خویش را کمال بخشد،
ولو کافران ناخوش داشته باشند

او کسی است که پیامبرش را با هدایت و دین حق فرستاده
است، تا آن را بر همه ادیان پیروز گرداند ولو آنکه مشرکان
ناخوش داشته باشند

ای مؤمنان بدانید که بسیاری از احبار و راهبان، اموال
مردم را به ناحق می‌خورند و [مردمان را] از راه خدا باز
می‌دارند، و کسانی که زر و سیم می‌اندوزند و آن را در راه
خدا خرج نمی‌کنند، ایشان را از عذابی دردناک خبر ده

آن روز که آن را در آتش جهنم تافته کنند و پیشانی و پهلو
و پشت آنان را با آن داغ بگذارند [به آنان گویند] این
همان است که برای خودتان اندوخته بودید، پس [طعم]
اندوخته‌هایتان را بچشید

بدانید که شمار ماهها نزد خداوند در کتاب الهی [لوح محفوظ
از] روزی که آسمانها و زمین را آفریده است، دوازده ماه
است، که از آن چهار ماه حرام است، این دین استوار است،
پس در مورد آنها بر خود ستم نکنید، و با مشرکان همگی
کارزار کنید، همچنانکه آنان هم با شما همگی کارزار می‌کنند
و بدانید که خداوند با پرهیزگاران است

إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا
يُحِلُّونَهُ عَامًا وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا لِيُوَاطِعُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ
فَيَحِلُّوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ زَيْنَ لَهُمْ سُوءَ أَعْمَالِهِمْ وَاللَّهُ لَا
يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ أَنْفِرُوا فِي
سَبِيلِ اللَّهِ أَتَأْتَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ
الْآخِرَةِ فَمَا مَتَعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ

إِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلَ قَوْمًا غَيْرَكُمْ
وَلَا تَضُرُّهُ شَيْئًا وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِي
أَثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ
مَعَنَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَمْ تَرَوْهَا
وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَىٰ وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا
وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

همانا نسئ و [کبیسه کردن سال و تغییر دادن ماه حرام] افزایش در کفر است که کافران به آن وسیله به گمراهی کشیده می‌شوند، زیرا در سالی آن [ماه] را حلال می‌شمارند و در سالی حرام تا [ظاهرا] با شماره ماههایی که خداوند حرام گردانده است برابر کنند، بالتتبع حرام الهی را حلال می‌شمارند، بد کرداریهایشان در نظرشان آراسته جلوه یافته است، و خداوند خداشناسان را هدایت نمی‌کند

ای مؤمنان چرا هنگامی که به شما گفته می‌شود در راه خدا رهسپار [جهاد] شوید، گرانجانی می‌کنید؟ آیا زندگانی دنیا را به جای آخرت پسندیده‌اید؟ در حالی که متاع زندگانی دنیا در جنب آخرت، بس اندک است

اگر رهسپار [جهاد] نشوید خداوند دچار عذابی دردناک می‌گرداندتان و به جای شما قوم دیگری پدید می‌آورد و به او زبانی نمی‌رسانید، و خداوند بر هر کاری تواناست

اگر او [پیامبر] را یاری ندهید، [بدانید که] خداوند او را هنگامی که کافران آواره‌اش ساختند، یاری داد، آنگاه که یکی از آن دو به هنگامی که در غار بودند به رفیقش [ابوبکر] گفت نگران مباش که خدا با ماست، آنگاه خداوند آرامش خویش را بر او نازل کرد و به سپاهییانی که نمی‌دیدیدشان یاری داد و [سرانجام] آرمان کافران را پست گردانید، و آرمان الهی است که والاست، و خداوند پیروزمند فرزانه است

أَنْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

چه سبکبار، چه سنگین، روانه شوید و به مال و جانتان در راه خدا جهاد کنید، که اگر بدانید این برایتان بهتر است

لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَاتَّبَعُوكَ وَلَٰكِن بَعْدَتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ وَسَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

اگر سود و ثمری زودیاب و سفری سهل و ساده در پیش بود، از تو پیروی می‌کردند، ولی راه پرمشقت بر ایشان گران آمده است و به خداوند سوگند یاد خواهند کرد که اگر تاب و توان داشتیم، همراه شما رهسپار می‌شدیم، خود را هلاک می‌کنند و خداوند می‌داند که دروغ می‌گویند

عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذْنَتْ لَهُمْ حَتَّىٰ يَتَّبِعَنَّ لَكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعَلَّمَ الْكَاذِبِينَ

خداوند از تو درگذرد، چرا پیش از آنکه حال راستگویان بر تو معلوم گردد و دروغگویان را بشناسی، به آنان اجازه دادی؟

لَا يَسْتَعْذِنُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ

کسانی که به خداوند و روز بازپسین ایمان دارند از تو عذر و اجازه نمی‌خواهند [که تن بزنند] از اینکه به مال و جانشان جهاد کنند، و خداوند از پرهیزگاران آگاه است

إِنَّمَا يَسْتَعْذِنُكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَارْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ فِي رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ

همانا کسانی از تو عذر و اجازه می‌خواهند که به خداوند و روز بازپسین ایمان ندارند و دل‌هایشان مردد است و در شک و شبهه‌شان سرگشته‌اند

وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً وَلَٰكِن كَرِهَ اللَّهُ انْبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ

و اگر اینان به راستی عزم رهسپاری داشتند، برای آن تهیه و تدارکی می‌دیدند، ولی خداوند انگیزش آنان را خوش نداشت، لذا بی‌تصمیمشان گذاشت و [به ایشان] گفته شد همنشین خانه‌نشینان باشید

لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا وَلَا وُضْعُوا خِلَالَكُمْ يَبْغُونَكُمُ الْفِتْنَةَ وَفِيكُمْ سَمَّعُونَ لَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ

اگر همراه شما رهسپار می‌شدند جز فتنه و فساد برای شما به بار نمی‌آوردند و در بین شما رخنه می‌کردند و در حق شما فتنه جویی می‌کردند، و در میان شما جاسوسانی دارند، و خداوند به [احوال] ستمگران آگاه است

لَقَدْ ابْتَعُوا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَّبُوا لَكَ الْأُمُورَ حَتَّىٰ جَاءَ
الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَارِهُونَ

به راستی که پیشترها هم فتنه‌جویی می‌کردند و در حق تو
بد می‌سگالیدند، تا آنکه حق پدید آمد و امر الهی - با آنکه
آنان ناخوش داشتند آشکار شد

وَمِنْهُمْ مَن يَقُولُ أُنذُن لِي وَلَا تَفْتِنِي ۗ أَلَا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا
وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ

و از ایشان کسی هست که می‌گوید به من اجازه [نیامدن به
جهاد] بده و مرا در فتنه مینداز، بدانید که هم اکنون در
فتنه افتاده‌اند و جهنم بر کافران چیره است

إِن تُصِيبَكَ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ ۖ وَإِن تُصِيبَكَ مُصِيبَةٌ يَقُولُوا قَدْ
أَخَذْنَا أَمْرَنَا مِنْ قَبْلُ وَيَتَوَلَّوْا وَهُمْ فَرِحُونَ

اگر خیر و خوشی به تو برسد ایشان را بد آید و اگر مصیبتی
به تو رسد گویند ما از پیش حساب کار خود را داشتیم و
شادمانه روی برتافته بر می‌گردند

قُلْ لَن يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا وَعَلَى اللَّهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

بگو هرگز چیزی جز آنچه خداوند برای ما مقرر داشته است،
به ما نمی‌رسد، [و] او مولای ماست و مؤمنان باید بر خداوند
توکل کنند

قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَا إِلَّا إِحْدَى الْحُسَيْنَيْنِ ۖ وَنَحْنُ نَتَرَبَّصُ
بِكُمْ أَن يُصِيبَكُمْ اللَّهُ بِعَذَابٍ مِّنْ عِنْدِهِ ۖ أَوْ بِأَيْدِينَا
فَتَرَبَّصُوا إِنَّا مَعَكُمْ مُتَرَبِّصُونَ

بگو آیا غیر از یکی از دو خوبی را برای ما انتظار می‌کشید، و
ما برای شما انتظار می‌کشیم که خداوند به عذابی از سوی
خویش یا به دست ما دچارتان کند، پس هم شما چشم به
راه باشید و هم ما چشم به راهیم

قُلْ أَنْفِقُوا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا لَّن يُتَقَبَلَ مِنْكُمْ إِن كُمْ كُنْتُمْ
قَوْمًا فَاسِقِينَ

بگو چه با رغبت انفاق کنید، چه با اکراه هرگز از شما
پذیرفته نمی‌شود چرا که شما قومی نافرمان بوده‌اید

وَمَا مَنَعَهُمْ أَن تُقَبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَتُهُمْ إِلَّا أَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ
وَبِرَسُولِهِ ۖ وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ إِلَّا وَهُمْ كُسَالَىٰ وَلَا يُنْفِقُونَ
إِلَّا وَهُمْ كَارِهُونَ

و هیچ چیز آنان را از پذیرفته شدن نفقاتشان باز نداشت،
مگر آنکه به خداوند و پیامبر او کفرورزیده و جز با حالت
کسالت به نماز نپرداخته‌اند و جز با اکراه انفاق نکرده‌اند

فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ
بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ

پس نه اموال و نه اولادشان تو را به شگفتی نیندازد، جز
این نیست که خداوند می‌خواهد آنان را در زندگانی دنیا به
این وسیله عذاب کند و در حال کفر جانشان به در رود

وَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنَّهُمْ لَمِنكُمْ وَمَا هُمْ مِّنْكُمْ وَلَكِنَّهُمْ
قَوْمٌ يَّفْرُقُونَ

و به خداوند سوگند یاد می‌کنند که آنان از شما هستند ولی
آنان از شما نیستند، بلکه گروهی‌اند که می‌ترسند

لَوْ يَجِدُونَ مَلَجًا أَوْ مَغْرَبًا أَوْ مُدْخَلًا لَّوَلَّوْا إِلَيْهِ وَهُمْ
يَجْمَحُونَ

اگر پناهگاه یا نهانگاهها یا گریزگاهی بیابند، شتابان به آن
روی می‌آورند

وَمِنْهُمْ مَّن يَلْمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رَضُوا
وَإِنْ لَّمْ يُعْطُوا مِنْهَا إِذَا هُمْ يَسْخَطُونَ

و از ایشان کسی هست که از تو در تقسیم صدقات عیب
می‌گیرد، یعنی اگر از آنها به آنان ببخشند، خشنود شوند، و
اگر از آن نبخشند، آنگاه در خشم می‌شوند

وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ
سَيُوتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَرَسُولُهُ إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ

ولی اگر آنان به آنچه خداوند و پیامبرش به ایشان
بخشیده‌اند، خشنود می‌شدند و می‌گفتند خداوند ما را بس،
زودا که خداوند و پیامبر او از فضل خویش به ما ببخشند و
ما به خداوند می‌گراییم [برایشان بهتر بود]

إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَمِلِينَ عَلَيْهَا
وَالْمَوْلَاةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَرَمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَأَبْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

زکات فقط برای تهیدستان و بینوایان و کارگزاران آن و
دلجویی شدگان و بردگان [ی که می‌خواهند بازخرید شوند]
و وامداران و هزینه در راه خدا و در راه ماندگان است که
فریضه الهی است و خداوند دانای فرزانه است

وَمِنْهُمْ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أُذُنٌ قُلْ أُذُنٌ خَيْرٌ
لَّكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا
مِنْكُمْ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

و از ایشان کسانی هستند که پیامبر را می‌آزارند و
می‌گویند او زودباور است، بگو به سود شماست که زودباور
است، که به خداوند و مؤمنان ایمان دارد و رحمت الهی
برای کسانی از شماست که ایمان آورده‌اند، و کسانی که
پیامبر خدا را می‌آزارند، عذاب دردناکی [در پیش] دارند

يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيُرْضَوْكُمْ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ أَنْ يُرْضَوْهُ إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ

برای شما به خداوند سوگند می‌خورند که خشنودتان کنند، و حال آنکه اینان اگر مؤمنند [بدانند که] خداوند و پیامبر او سزاوارترند به آنکه خشنودشان کنند

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ مَن يُحَادِدِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَأَنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَلِيدًا فِيهَا ذَلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ

آیا ندانسته‌اند که هرکس با خداوند و پیامبر او مخالفت ورزد، آتش جهنم نصیب اوست که جاودانه در آن می‌ماند، و این خفت و خواری بزرگ است

يَحْذَرُ الْمُنَافِقُونَ أَنْ تُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ قُلِ اسْتَهِزْءُوا إِنْ أَلَّ اللَّهُ مُخْرِجٌ مَا تَحْذَرُونَ

منافقان بیمناکند از اینکه سوره‌ای بر ضد آنان نازل گردد که [مؤمنان را] از ما فی‌الضمیرشان آگاه گرداند، بگو ریشخند کنید، بی‌گمان خداوند آشکارکننده رازی است که از آن بیمناکید

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِاللَّهِ وَعَائِيَتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِءُونَ

و اگر از ایشان بپرسی [چرا ریشخند می‌کردید] بی‌گمان خواهند گفت، ما فقط حرف می‌زدیم و خود را سرگرم می‌کردیم، بگو آیا به خداوند و آیات او و پیامبر او ریشخند می‌کردید؟

لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ إِنْ نَعُفَ عَن طَائِفَةٍ مِّنْكُمْ نُعَذِّبْ طَائِفَةً بِأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ

عذر و بهانه نیاورید به راستی که پس از ایمانتان کافر شده‌اید، اگر گروهی از شما را ببخشیم گروهی را عذاب می‌کنیم چرا که گناهکار بوده‌اند

الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُم مِّنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

مردان و زنان منافق همه از یکدیگرند که امر به منکر و نهی از معروف می‌کنند و دستانشان را [از انفاق] بسته می‌دارند، خداوند را فراموش کرده‌اند و خداوند هم [به کیفر آن] فراموششان کرده است، بی‌گمان منافقان فاسقند

وَعَدَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ

خداوند به مردان منافق و زنان منافق و کافران از آتش جهنم بیم داده است که جاودانه در آنند و همان ایشان را بس، و خداوند لعنتشان کرده است و عذابی پاینده دارند

كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَكَثَرَ أَمْوَالًا
 وَأَوْلَادًا فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلْقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخَلْقِكُمْ كَمَا
 اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلْقِهِمْ وَخُضْتُمْ كَالَّذِي
 خَاضُوا أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَلُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
 وَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

۹
 توبه
 ۶۹
 /۱۲۹

أَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَقَوْمِ
 إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَاتِ أَتَتْهُمُ رُسُلُهُمْ
 بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ
 يَظْلِمُونَ

۷۰

وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ
 بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ
 الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ
 اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

۷۱

وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
 الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ
 وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

۷۲

همانند پیشینیانان که از شما نیرومندتر و ثروتمندتر و
 پرزاد و رودتر بودند، آری آنان از نصیب خویش بهره‌مند
 شدند و شما نیز همانند پیشینیانان که از نصیب خویش
 بهره‌مند شدند، از نصیب خویش بهره‌مند شدید، و همانند
 آنان که ژانچایی کردند، ژانچایی کردید، اینان اعمالشان در
 دنیا و آخرت تباہ شده و اینان زیانکارند

آیا خبر پیشینیانان از قوم نوح و عاد و ثمود و قوم
 ابراهیم و اهل مدین و شهرهای زیر و زبر شده [ی قوم لوط]
 به آنان نرسیده است که پیامبران‌شان معجزات برایشان
 آوردند و [در نهایت] خداوند نخواست بر آنان ستم کند اما
 [آنان] بر خود ستم می‌کردند

و مردان و زنان مؤمن دستدار همدیگرند، که امر به
 معروف و نهی از منکر می‌کنند و نماز برپا می‌دارند و زکات
 می‌پردازند و از خداوند و پیامبر او اطاعت می‌کنند، زودا که
 خداوند بر آنان رحمت آورد، که خداوند پیروزمند فرزانه
 است

خداوند به مردان مؤمن و زنان مؤمن وعده بوستانهایی را
 داده است که جویباران از فرودست آن جاری است، که
 جاودانه در آنند و [نیز] خانه‌های پاک و پسندیده‌ای در
 بهشت عدن، و خشنودی الهی برتر [از همه چیز] است، این
 همان رستگاری بزرگ است

يَأْتِيهَا النَّبِيُّ جَهْدِ الْكُفَّارِ وَالْمُنَافِقِينَ وَأَعْلَظَ عَلَيْهِمْ
وَمَا وَنَهُمْ جَهَنَّمَ وَيَبُئْسَ الْمَصِيرُ

ای پیامبر با کافران و منافقان جهاد کن و با آنان درستی کن
که سر او سرانجامشان جهنم است و بد سرانجامی است

اینان به خداوند سوگند می‌خورند که نگفته‌اند ولی به
راستی سخن کفرآمیز را گفته‌اند، و بعد از اسلام آوردنشان
کافر شده‌اند، و آهنگ کاری را کرده‌اند که به آن دست
نیافته‌اند و به انکار برنخواستند مگر از آن روی که خداوند
و پیامبرش از فضل خویش ایشان را توانگر ساخته‌اند، اگر
توبه کنند برایشان بهتر است، و اگر رویگردان شوند،
خداوند ایشان را در دنیا و آخرت به عذابی دردناک گرفتار
خواهد ساخت و در این سرزمین یار و یاورى ندارند

و از ایشان کسانی هستند که با خداوند عهد کرده بودند که
اگر از فضل خویش به ما ببخشد، زکات خواهیم داد و از
مالحان خواهیم شد

و چون خداوند از فضل خویش به ایشان بخشید، در آن
بخل ورزیدند و برگشتند و رویگردان شدند

او نیز به خاطر آنکه وعده خویش را با خداوند خلاف کرده
بودند و به خاطر آنکه دروغ می‌گفتند، تا روزی که به لقای او
[و پای حساب] برسند، به دنبال آن، [داغ] نفاق بر
دل‌هایشان نهاد

آیا نمی‌دانند که خداوند راز و نجوایشان را می‌داند و اینکه
خداوند دانای رازهای نهانی است

کسانی که به داوطلبان مؤمن درباره صدقات [آنان] و نیز
درباره کسانی که چیزی جز نهایت وسع [ناچیز] خویش
نمی‌یابند، طعنه می‌زنند و آنان را ریشخند می‌کنند، [بدانند
که] خداوند [به کیفر آن] ریشخندشان می‌کند و عذابی
دردناک [درپیش] دارند

يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا
بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ وَهُمْ أُولُو بِمَا لَمْ يَنْأَلُوا وَمَا نَقَمُوا إِلَّا أَنْ أَغْنَاهُمْ
اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ فَإِنْ يَتُوبُوا يَكُ خَيْرًا لَهُمْ وَإِنْ
يَتَوَلَّوْا يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ
فِي الْأَرْضِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

۷۴

وَمِنْهُمْ مَنْ عَاهَدَ اللَّهُ لَيْنَ عَاتِنَا مِنْ فَضْلِهِ لَنَصَّدَّقَنَّ
وَلَنَكُونَنَّ مِنَ الصَّالِحِينَ

۷۵
حزب
۸۰

فَلَمَّا آتَاهُمْ مِنْ فَضْلِهِ بَخِلُوا بِهِ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ

۷۶

فَأَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَى يَوْمِ يَلْقَوْنَهُ بِمَا أَخْلَفُوا اللَّهَ
مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ

۷۷

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّمُ
الْغُيُوبِ

۷۸

الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ
وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ
مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

۷۹

أَسْتَغْفِرَ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرَ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرَ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خِلْفَ رَسُولِ اللَّهِ وَكَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ

فَلْيُضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

فَإِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِنْهُمْ فَاسْتَعَذَنُوكَ لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَلَنْ تُقَاتِلُوا مَعِيَ عَدُوًّا إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوا مَعَ الْخَالِفِينَ

وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا وَهُمْ فَاسِقُونَ

وَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ

وَإِذَا أَنْزَلَتْ سُورَةٌ أَنْ ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَعْذَنَكَ أُولُو الطَّوْلِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ مَعَ الْقَاعِدِينَ

چه برای آنان آموزش بخواهی، چه آموزش نخواهی [یکسان است]، اگر هفتاد بار برای آنان آموزش بخواهی خداوند هرگز آنان را نخواهد آموزد، این از آن است که به خداوند و پیامبرش کفرورزیدند و خداوند نافرمانان را هدایت نمی‌کند

واپس‌گذشتگان، از خانه‌نشینی خود که مخالفت با پیامبر خدا بود، شادمان شدند، و [در دل] ناخوش داشتند که در راه خدا به مال و جانشان جهاد کنند، و می‌گفتند در گرما رهسپار نشوید، بگو اگر دریابند آتش جهنم گرمتر است

از این پس، اندکی بخندند و فراوان بگریند، که کیفر کار و کردارشان است

و اگر خداوند تو را به سوی گروهی از آنان باز گرداند، و از تو برای همراهی اجازه خواستند، بگو هرگز همراه من نخواهید آمد، و هرگز همراه من، با هیچ دشمنی نخواهید جنگید، چرا که نخست بار به خانه‌نشینی راضی شدید، اکنون هم با خانه‌نشینان بنشینید

و هرگز بر هیچ‌یک از آنان هنگامی که درگذشت نماز بخوان و بر سر گور او مایست، چرا که اینان به خداوند و پیامبر او کفرورزیده‌اند و در نافرمانی مرده‌اند

و اموال و اولادشان تو را به شگفتی نیندازد، جز این نیست که خداوند می‌خواهد به این وسیله در دنیا عذابشان کند و در حال کفر جانشان به در رود

و چون سوره‌ای نازل شود که به خداوند ایمان آورید و همراه پیامبر او جهاد کنید توانمندانشان از تو عذر و اجازه می‌خواهند و گویند ما را بگذار با خانه‌نشینان باشیم

رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ

لَكِنَّ الرُّسُولَ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأَوْلِيَّتِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ وَأُولِيَّتِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

لَيْسَ عَلَى الضُّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يُنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يُنْفِقُونَ

إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَسْتَعِذُونَكَ وَهُمْ أَغْنِيَاءُ رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

راضی شدند که با خانه‌نشینان باشند، و بر دل‌هایشان مهر [نفاق] نهاد شده است، از این روی در نمی‌یابند

ولی پیامبر و کسانی که همراه او ایمان آورده‌اند به مال و جان جهاد می‌کنند و خیرات نصیب آنان است و هم اینان رستگاران

خداوند برایشان بوستانهایی که جویباران از فرودست آن جاری است، آماده ساخته است که جاودانه در آنند، و این رستگاری بزرگ است

و عذرتراشان اعرابی به نزد تو آمدند که به آنان اجازه [خانه‌نشینی] داده شود، و کسانی که به خداوند و پیامبرش دروغ گفتند نیز خانه‌نشین شدند، زودا که به آن دسته از آنان که کافر شده‌اند، عذابی دردناک برساند

بر ناتوانان و بیماران و کسانی که چیزی ندارند که انفاق کنند، ایرادی نیست، به شرط آنکه نسبت به خداوند و پیامبرش خیراندیش باشند، و بر نیکوکاران ایرادی نیست، و خداوند آمرزگار مهربان است

و نیز بر کسانی که چون به نزد تو آمدند که سوار و رهسپارشان کنی، گفתי چیزی ندارم که شما را بر آن سوار کنم، برگشتند و چشمانشان سرشار از اشک بود، از اندوه اینکه چرا چیزی ندارند که خرج [راه] کنند

ایراد فقط بر کسانی است که با آنکه توانگرند از تو عذر و اجازه می‌خواهند و به این راضی شده‌اند که با خانه‌نشینان باشند، و خداوند بر دل‌هایشان مهر [نفاق] نهاده است، از این روی در نمی‌یابند

يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا لَنْ
تُؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَأْنَا اللَّهُ مِنْ أَخْبَارِكُمْ وَسَيَرَى اللَّهُ
عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

چون به سوی ایشان بازگشتید از شما عذر می‌خواهند، بگو
عذر نخواهید که هرگز [سخن] شما را باور نخواهیم کرد، به
راستی که خداوند ما را از احوال شما آگاه ساخته است و
خداوند و پیامبر او شاهد عمل شما هستند، آنگاه به سوی
[خداوند] دانای پنهان و پیدا بازگردانده شوید و شما را از
[نتیجه] کار و کردارتان آگاه خواهد ساخت

سَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لِتُعْرِضُوا عَنْهُمْ
فَاعْرِضُوا عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رَجُوسٌ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ جَزَاءُ بِمَا
كَانُوا يَكْسِبُونَ

چون به سوی آنان بازگشتید به خداوند سوگند می‌خورند که
از آنان درگذرید، آری از آنان روی بگردانید که پلیدند و به
کیفر کار و کردارشان سرا و سرانجامشان جهنم است

يَحْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ
لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ

برای شما سوگند یاد می‌کنند که شما از ایشان راضی شوید،
و اگر هم شما از ایشان راضی شوید، خداوند از نافرمانان
راضی نیست

الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُوا حُدُودَ مَا
أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

اعرابیان کفرپیشه‌تر و نفاق‌پیشه‌تر [از دیگران] اند و در
ندانستن چون و چند احکامی که خداوند بر پیامبرش نازل
کرده است، پیشتر [از دیگران] اند، و خداوند دانای فرزانه
است

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُّ بِكُمْ
الدَّوَابِّ عَلَيْهِمْ ذَائِرَةُ السَّوِّءِ ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

و از اعرابیان کسانی هستند که آنچه انفاق کرده‌اند [در
حکم] تاوان می‌گیرند و در حق شما انتظار حادثه‌های ناگوار
دارند، حادثه ناگوار نصیب خودشان باد، و خداوند شنوای
دانا است

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا
يُنْفِقُ قُرْبَتٍ عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ ۗ أَلَا إِنَّهَا قُرْبَةٌ لَهُمْ ۗ
سَيَدْخِلُهمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

و بعضی از اعرابیان هستند که به خداوند و روز بازپسین
ایمان دارند و نفقات خود را مایه تقرب در نزد خداوند و
درود و دعای پیامبر می‌شمارند، آری آنها مایه تقرب ایشان
است، زودا که خداوند ایشان را به جوار رحمت خویش در
آورد، که خداوند آمرزگار مهربان است

:۹
توبه
۱۰۰
/۱۲۹
۱۶۸

وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ
اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ
جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتَهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ
الْعَظِيمُ

و پیشروان نخستین از مهاجران و انصار و کسانی که به
نیوکاری از ایشان پیروی کرده‌اند [تابعان]، خداوند از آنان
خشنود است و آنان نیز از او خشنودند و برای آنان
بوستانهایی آماده کرده است که جویباران از فرودست آن
جاری است و جاودانه در آنند، این رستگاری بزرگ است

۱۰۱

وَمِمَّنْ حَوْلَكُم مِّنَ الْأَعْرَابِ مُنْفِقُونَ وَمِنْ أَهْلِ
الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَى النِّفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ
سَنُعَذِّبُهُمْ مَّرَّتَيْنِ ثُمَّ يَرُدُّونَ إِلَىٰ عَذَابٍ عَظِيمٍ

و از اعرابیان پیرامون شما و نیز از اهل مدینه منافقانی
هستند که به نفاق خوگر شده‌اند، تو آنان را نمی‌شناسی، ما
ایشان را می‌شناسیم، دو بار عذابشان خواهیم کرد، سپس
دچار عذابی سهمگین شوند

۱۰۲

وَأَخْرُونَ اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَءَاخَرَ
سَيِّئًا عَسَىٰ اللَّهُ أَن يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّا اللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

و دیگریانی هستند که به گناهان خویش اعتراف کرده‌اند و
کارشایسته را با ناشایسته آمیخته‌اند، باشد که خداوند از
آنان درگذرد، چرا که خداوند آمرزگار مهربان است

۱۰۳

خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ
عَلَيْهِمْ إِنَّا صَلَوَاتِكَ سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

از اموال ایشان کفاره‌ای بگیر که بدان پاکیزه‌شان کنی و در
حق آنان دعا کن که دعای تو مایه آرامش آنان است و
خداوند شنوای داناست

۱۰۴

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ
الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

آیا ندانسته‌اند که خداوند است که توبه بندگان را و نیز
صدقات را می‌پذیرد، و اینکه خداوند توبه‌پذیر مهربان
است

۱۰۵

وَقُلِ اعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ
وَسَتُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ

و بگو کارتان را بکنید به زودی خداوند و پیامبر او و مؤمنان
در کار شما خواهند نگریست، و زودا که به محضر دانای
پنهان و پیدا بازگردانده شوید، آنگاه شما را [از حقیقت و
نتیجه] کار و کردارتان آگاه می‌سازد

۱۰۶

وَأَخْرُونَ مُرْجُونَ لِأَمْرِ اللَّهِ إِمَّا يُعَذِّبُهُمْ وَإِمَّا يَتُوبُ
عَلَيْهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

و دیگریانی هستند که وا گذاشته به امر الهی‌اند، یا عذابشان
می‌کند یا از آنان در می‌گذرد، و خداوند دانای فرزانه است

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ
 الْمُؤْمِنِينَ وَإِرْصَادًا لِمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ
 وَلَيَحْلِفُنَّ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ
 لَكَاذِبُونَ

:۹
 توبه
 ۱۰۷
 /۱۲۹

لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا لَمَسْجِدٍ أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَىٰ مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ
 أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ يَتَطَهَّرُوا وَاللَّهُ
 يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ

۱۰۸

أَفَمَنْ أُسِّسَ بُنْيَانُهُ عَلَى تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ
 مَنْ أُسِّسَ بُنْيَانُهُ عَلَى شَفَا جُرْفٍ هَارٍ فَأَنْهَارُ بِهِ فِي نَارٍ
 جَهَنَّمَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

۱۰۹

لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيبَةً فِي قُلُوبِهِمْ إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ
 قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

۱۱۰

إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمْ
 الْجَنَّةَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعَدَا
 عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَىٰ
 بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بِنِعْمَةِ اللَّهِ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ
 وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

۱۱۱
 حزب
 ۸۲
 ۱۶۹

و کسانی هستند که مسجد را دستاویز زیان رساندن و کفر
 و تفرقه‌اندازی بین مؤمنان، و نیز کمینگاهی برای کسانی که
 پیش از آن با خداوند و پیامبر او به محاربه برخاسته بودند،
 ساختند، و سوگند می‌خورند که هدفی جز خیر و خدمت
 نداریم، و خداوند گواهی می‌دهد که ایشان دروغگو هستند

هرگز در آن درنگ مکن، چرا که مسجدی که از روز نخست
 بنیادش بر تقوا بوده است، سزاوارتر است که در آن درنگ
 کنی [و] در آن مردانی هستند که دوست دارند که پاک و
 پیراسته شوند، و خداوند پاکیزگان را دوست دارد

آیا کسی که بنیاد آن [مسجد] را بر خدا ترسی و خشنودی
 الهی گذاشته باشد بهتر است یا کسی که بنیاد آن را بر لبه
 پرتگاه فرو ریختنی نهاده باشد که به آتش دوزخ سرازیرش
 می‌کند، و خداوند ستمکاران را هدایت نمی‌کند

پیوسته بنیادی که بنا گذاشته‌اند در دلشان شک و شبهه
 برمی‌انگیزد تا آن زمان که دل‌هایشان پاره و پراکنده شود، و
 خداوند دانای فرزانه است

خداوند جان و مال مؤمنان را در ازاء بهشت از آنان خریده
 است، همان کسانی که در راه خدا کارزار می‌کنند و
 می‌کشند و کشته می‌شوند، این وعده به راستی و درستی
 در تورات و انجیل و قرآن بر عهده اوست، و کیست از
 خداوند وفادارتر به پیمان‌ش؟ پس به داد و ستدی که به آن
 دست زده‌اید، شادمان باشید، و این همان رستگاری بزرگ
 است

التَّائِبُونَ الْعَابِدُونَ الْحَامِدُونَ السَّائِحُونَ الرَّاكِعُونَ
السَّاجِدُونَ الْأَمْرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ

آنان توبه‌کارانند و پرستشگران و سپاسگزاران و
روزه‌داران و نمازگزاران و اهل سجود که آمران به معروف
و ناهیان از منکر و پاسداران احکام الهی هستند، و مؤمنان
را بشارت ده

مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ
كَانُوا أَوْلَىٰ قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ
الْجَحِيمِ

سزاوار نیست که پیامبر و مؤمنان برای مشرکان، ولو
خویشاوند باشند، پس از آنکه بر ایشان آشکار شده است
که آنان دوزخی‌اند، آمرزش بخواهند

وَمَا كَانَ أَسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَن مَّوْعِدَةٍ وَعَدَهَا
إِيَّاهُ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ
لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ

و آمرزش خواهی ابراهیم برای پدرش جز به خاطر وعده‌ای
نبود که [ابراهیم] به او داده بود، و آنگاه که بر او آشکار
شد که او دشمن خداست، از او بری و برکنار شد، چرا که
ابراهیم دردمندی بردبار بود

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَاهُمْ حَتَّىٰ يُبَيِّنَ لَهُمْ
مَا يَتَّقُونَ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

و خداوند بر آن نیست که گروهی را پس از آنکه هدایتشان
کرده است، بیراه بگذارد، مگر آنکه چیزی را که باید از آن
پروا و پرهیز داشته باشند برای آنان روشن کرده باشد، که
بی‌گمان خداوند به هر چیزی داناست

إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَمَا
لَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

همانا فرمانروایی آسمانها و زمین از آن خداوند است که
زنده می‌دارد و می‌میراند، و غیر از او یار و یاورى ندارید

لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ
اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ
فَرِيقٍ مِّنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ

به راستی که خداوند بر پیامبر و مهاجران و انصاری که از او
در هنگام سختی پیروی کردند، رحمت آورد، و آن پس از
زمانی بود که نزدیک بود دلهای گروهی از آنان [از طاعت و
اطاعت] بگردد، آنگاه از آنان درگذشت چرا که او به ایشان
رئوف و مهربان است

وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خُلِفُوا حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ
بِمَا رَحُبَّتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمُ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَن لَّا مَلْجَأَ
مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ
التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

:۹
توبه
۱۱۸
/۱۲۹

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ

۱۱۹
۱۷۰ر

مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ أَن
يَتَخَلَّفُوا عَن رَّسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْعَبُوا بِأَنْفُسِهِمْ عَن
نَفْسِهِ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا
مُخْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطَّئُونَ مَوْطِئًا يَغِيظُ الْكُفَّارَ
وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوِّ نَيْلًا إِلَّا كُتِبَ لَهُم بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ
إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ

۱۲۰

وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا
إِلَّا كُتِبَ لَهُم لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

۱۲۱

وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنفِرُوا كَآفَّةً فَلَوْلَا نَفَرَ مِن كُلِّ فِرْقَةٍ
مِّنْهُمْ طَائِفَةٌ لِّيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا
رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ

۱۲۲
حزب
۸۳

و نیز بر سه تنی که [از پیوستن به مجاهدان تبوک] باز پس مانده شدند، تا آنگاه که عرصه زمین با آنکه گسترده است، بر آنان تنگ آمد، و تنگدل شدند و دانستند که پناهی از خداوند جز به او نیست، سپس به آنان توفیق توبه داد تا توبه کنند، که بی‌گمان خداوند توبه‌پذیر مهربان است

ای مؤمنان از خداوند پروا کنید و در زمره راستان باشید

اهل مدینه و اعرابیان پیرامونشان را نرسد که از حکم پیامبر خدا سر پیچند و جان خود را از جان او عزیزتر بدارند، چرا که هیچ تشنگی و هیچ خستگی و هیچ گرسنگی در راه خدا به آنان نرسد و هیچ گامی به پایگاهی [از سرزمین دشمن] نگذارند که کافران را به خشم آورد، و هیچ دستبردی به هیچ دشمنی نزنند، مگر آنکه در برابر آن عمل صالحی برای آنان [در کارنامه‌شان] نوشته شود، زیرا که خداوند پاداش نیکوکاران را فرو نمی‌گذارد

و هیچ هزینه خرد و کلانی نکنند و هیچ سرزمینی را نیپمایند، مگر آنکه به حساب آنان نوشته شود، تا سرانجام خداوند به بهتر از آنچه کرده‌اند، پاداششان دهد

و سزاوار نیست که مؤمنان همگی رهسپار [جهاد] شوند، اما چرا از هر فرقه‌ای از آنان گروهی رهسپار نشوند که دین پژوهی کنند و چون به نزد قومشان باز گشتند ایشان را هشدار دهند تا پروا بپیشه کنند؟

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ
وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً وَعَلِّمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ

ای مؤمنان با کسانی از کفار که نزدیک شما هستند کارزار کنید و باید که در شما درشتی بینند و بدانید که خداوند با پارسایان است

وَإِذَا مَا أَنْزَلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَن يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَذِهِ إِيمَانًا فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا فَزَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ

و چون سوره‌ای نازل گردد، بعضی از ایشان می‌گویند این سوره به ایمان کدام یک از شما افزود؟ اما کسانی که ایمان آورده‌اند، بر ایمانشان می‌افزاید و به آن شادمانند

وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَى رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ

و اما بیماردلان را پلیدی بر پلیدیشان می‌افزاید و در حال کفر در می‌گذرند

أُولَٰئِكَ يَرْوَنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذَّكَّرُونَ

آیا نمی‌بینند که در هر سال یک بار یا دو بار در معرض آزمون و ابتلا در می‌آیند، و باز توبه نمی‌کنند و پند نمی‌گیرند

وَإِذَا مَا أَنْزَلَتْ سُورَةٌ نَّظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ هَلْ يَرَيْنَاكُم مِّنْ أَحَدٍ ثُمَّ أَنْصَرَفُوا صَرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ

و چون سوره‌ای نازل گردد، بعضی از آنان به بعضی دیگر بنگرند [و بپرسند که] آیا کسی شما را می‌بیند؟ [و چون کسی ایشان را نبیند] بر می‌گردند، خداوند دل‌هایشان را بگرداند، چرا که قومی بی‌تمیزند

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ

به راستی که پیامبری از میان خودتان به سوی شما آمده است که هر رنج که شما می‌برید، برای او گران می‌آید، و سخت هواخواه شماست و به مؤمنان رئوف و مهربان است

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

و اگر رویگردان شدند، بگو خداوند مرا کافی است، خدایی جز او نیست، بر او توکل کردم و او صاحب عرش عظیم است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الرَّ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ

الر الف لام راء این آیات کتاب حکمت آموز است

أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَى رَجُلٍ مِّنْهُمْ أَنْ أَنْذِرِ
النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنَّ لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ
قَالَ الْكٰفِرُونَ إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُّبِينٌ

آیا برای مردمان شگفت آور است که به مردی از ایشان وحی فرستادیم که مردم را هشدار ده و مؤمنان را بشارت ده که نزد پروردگارشان مقام و منزلتی راستین دارند، و کافران گفتند این جادوگری آشکار است

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ
أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُدِيرُ الْأَمْرَ مَا مِنْ شَفِيعٍ إِلَّا
مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ أَفَلَا
تَذَكَّرُونَ

پروردگار شما همان کسی است که آسمانها و زمین را در شش روز آفرید، سپس بر عرش استیلا یافت، کار [جهان] را تدبیر می‌کند، شفيعی نیست مگر پس از اذن او، چنین است خداوند، پروردگارتان، او را بپرستید، آیا پند نمی‌گیرید؟

إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا إِنَّهُ يَبْدُوهُ الْخَلْقَ ثُمَّ
يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا
كَانُوا يَكْفُرُونَ

بازگشت همگی شما به سوی اوست، این وعده راست و درست خداوند است، هموست که آفرینش را آغاز کرده، سپس بازش می‌گرداند، تا کسانی را که ایمان آورده‌اند و کارهای شایسته کرده‌اند، دادگرانه جزا دهد، و کافران به خاطر کفری که ورزیده‌اند، نوشابه‌ای از آب گرم و عذابی دردناک [در پیش] دارند

هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسُ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَّرَهُ مَنَازِلَ
لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا
بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

اوست کسی که خورشید را روشن و ماه را تابان کرد و برای آن [ماه] منزلهایی معین کرد، تا شمار سالها و حساب [زندگی خود] را بدانید، خداوند این را جز به حق نیافریده است، و برای اهل معرفت آیات خود را به روشنی بیان می‌دارد

إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ لآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَّقُونَ

در پی یکدیگر آمدن شب و روز و در آنچه خداوند در آسمانها و زمین آفریده است، مایه‌های عبرتی برای پروا پیشگان است

إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنَّنُوا
بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ

کسانی که به لقای ما امید [و باور] ندارند و به زندگانی دنیا
خشنودند و بر آن دل نهاده‌اند و هم آنان که از آیات ما
غافلند

اینان به خاطر کار و کردارشان سرا و سرانجامشان دوزخ
است

أُولَئِكَ مَا لَهُمْ أَلْتَارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

کسانی که ایمان آورده‌اند و کارهای شایسته کرده‌اند،
پروردگارشان ایشان را به جزای ایمانشان به بوستانهای
بهشتی پر از ناز و نعمت – که جویباران از فرودست آنان
جاری استرهنمون می‌گردد

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ
بِأَيْمَانِهِمْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ

ندایشان در آنجا سبحانک اللهم و تحیتشان سلام و پایان
دعایشان الحمد لله رب العالمین است

دَعْوَاهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ وَعَآخِرُ
دَعْوَاهُمْ أَنْ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

و اگر خداوند برای مردم به همان گونه که خیر را به شتاب
می‌خواهند، شر را به پیش می‌انداخت، اجلشان به سر
می‌آمد، آری ناامیدواران به لقائمان را وامی‌گذاریم که در
طغیانشان سرگشته باشند

وَلَوْ يُعَجِّلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتِعْجَالَهُمْ بِالْخَيْرِ لَفَضِيَ
إِلَيْهِمْ أَجَلُهُمْ فَتَنذَرُ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ
يَعْمَهُونَ

و چون انسان را رنجی رسد، ما را [در همه حال] چه بر پهلوی
خفته، چه نشسته، چه ایستاده بخواند، آنگاه چون رنجش را
از او باز داریم، به راه خود رود، گویی ما را به خاطر رنجی که
به او رسیده بود، به دعا نخوانده است، بدین‌سان در نظر
اسرافکاران کار و کردارشان آراسته شده است

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنبِهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا
فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّ كَأَنْ لَمْ يَدْعُنَا إِلَى ضُرِّ مَسَّهُ
كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

و به راستی اقوام پیش از شما را آنگاه که ستم پیشه
کردند، نابود کردیم و پیامبران‌شان برایشان معجزات آوردند
ولی بر آن نبودند که ایمان بیاورند، بدین‌سان گناهکاران را
جزا می‌دهیم

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَاءَتْهُمْ
رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ
الْمُجْرِمِينَ

سپس شما را پس از ایشان در این سرزمین جانشین
گرداندیم، تا بنگریم که چگونه رفتار می‌کنید

ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ
كَيْفَ تَعْمَلُونَ

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا آتَتْ بِقُرْءَانٍ غَيْرِ هَذَا أَوْ بَدَّلَهُ ۗ قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ مِن تِلْقَائِي نَفْسِي ۗ إِنِّي أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ ۗ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

و چون آیات ما که روشن و شیواست، بر آنان خوانده شود، ناامیدواران به لقائمان [به پیامبر] می‌گویند قرآنی غیر از این بیاور، یا این را تغییر ده، بگو مرا نرسد که آن را از پیش خود تغییر دهم، جز از وحی که به من می‌شود، از چیزی پیروی نمی‌کنم، من اگر از پروردگارم نافرمانی کنم، از عذاب روز سهمگین می‌ترسم

بگو اگر خداوند می‌خواست آن را بر شما نمی‌خواندم و خود خداوند هم شما را از آن آگاه نمی‌ساخت، [بنگرید] که پیش از آن عمری در میان شما به سر برده‌ام، چرا تعقل نمی‌کنید؟

قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ و عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرَاكُمْ بِهِ ۗ فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِّن قَبْلِهِ ۗ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

بدین‌سان کیست ستمکارتر از کسی که بر خداوند دروغ بندد، یا آیات او را دروغ انگارد، به راستی که گنهکاران رستگار نمی‌شوند

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ ۗ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ

و به جای خداوند چیزی را می‌پرستند که نه زبانی به آنان می‌رساند و نه سودی، و می‌گویند اینان شفیعان ما در نزد خداوند هستند، بگو آیا خداوند را به چیزی که در آسمانها و زمین به آن علم ندارد، آگاهی می‌دهید؟ او پاک و منزه است از آنچه شریک او قرار می‌دهند

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ ۗ قُلْ أَتُنَبِّئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ ۗ سُبْحٰنَهُ و تَعٰلٰى عَمَّا يُشْرِكُونَ

و مردم جز امتی واحد نبودند که سپس اختلاف پیدا کردند، و اگر وعده خداوند از پیش مقرر نگشته بود [به تاخیر حکم و عذاب] بین آنان در آنچه اختلاف دارند، داوری می‌شد

وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَّاحِدَةً ۗ فَاخْتَلَفُوا ۗ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

و می‌گویند چرا از سوی پروردگارش معجزه‌ای بر او نازل نمی‌گردد؟ بگو [آگاهی از] غیب خاص خداوند است، پس انتظار بکشید من نیز از منتظران خواهم بود

وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ ۗ فَقُلْ إِنَّمَا الْغَيْبُ لِلَّهِ فَانْتظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ

وَإِذَا أَدْفَنَّا النَّاسَ رَحْمَةً مِّنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسَّتْهُمْ إِذَا لَهُمْ
مَكْرٌ فِي آيَاتِنَا قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا إِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ
مَا تَمْكُرُونَ

و چون به مردم، بعد از رنجی که به ایشان رسیده است،
راحتی بچشانیم، آنگاه است که در آیات ما بدسگالی
میکنند، بگو خداوند مکراندیش چابکتری است، بیگمان
فرشتگان ما هر مکر را که می‌ورزید می‌نویسند

هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ فِي
الْفُلِكِ وَجَرَيْنَ بِهِم بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا بِهَا جَاءَتْهَا رِيحٌ
عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ
بِهِمْ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ لَئِنِ أَنْجَيْتَنَا مِنْ هَذِهِ
لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ

او کسی است که شما را در خشکی و دریا سیر می‌دهد و
چون در کشتی نشینید، کشتیها ایشان را با بادی خوش
پیش برد، و به آن شادمان شوند، [آنگاه] تندبادی بر آن
بوزد و موج از هر سو به سوی آنان آید، و دانند که از هر
سو گرفتار شده‌اند، [آن وقت است که] خداوند را -در
حالی که دین خود را برای او پاک و پیراسته دارندخوانند [و
گویند] اگر از این [بلیه] نجاتمان دهی، بی‌شک از شاکران
خواهیم بود

فَلَمَّا أَنْجَاهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ يَأْتِيهَا
النَّاسُ إِنَّمَا بَغْيُكُمْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ مَتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ثُمَّ
إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

و چون نجاتشان دهد، آنگاه است که به ناحق در زمین
سرکشی کنند، ای مردم بدانید که سرکشی‌تان به زیان
شماست، بهره‌وری [کوتاهی از] زندگانی دنیاست، سپس
بازگشتتان به سوی ماست و شما را از [حقیقت و نتیجه] کار
و کردارتان آگاه می‌سازیم

إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ
بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّىٰ إِذَا
أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَدِرُونَ
عَلَيْهَا أَتَاهَا أَمْرُنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَن
لَّمْ تَعْنِ بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

همانا داستان زندگانی دنیا، همانند داستان آبی است که آن
را از آسمان فرو فرستادیم و رستنیهای خاک از آنچه
مردمان یا چارپایان می‌خورند، با آن درهم آمیخت [و انبوه
شد] تا آنجا که زمین گل و شکوفه‌هایش را برآورد و
آراسته گشت، و سپس اهلهش گمان کردند که مهار کار در
دست آنان است، [آنگاه] فرمان ما در شب یا روز در رسید
و آن را چون محصول درو شده گردانیدیم، گویی که دیروز
هیچ چیز نبوده است، بدین‌سان آیات [خود] را برای
اندیشه‌وران روشن و شیوا بیان می‌داریم

وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَىٰ دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ

و خداوند به سوی دارالسلام [سرای سلامت، بهشت]
می‌خواند و هرکس را که بخواهد به راه راست هدایت
می‌کند

لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ
وَلَا ذِلَّةٌ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

برای نیکوکاران بهشت و [نعمتی] افزونتر هست، و بر چهره
آنان غبار [رنج] و خواری ننشیند، اینان بهشتیانند و در آن
جاودانه‌اند

وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا وَتَرْهَقُهُمْ
ذِلَّةٌ مَّا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ كَأَنَّمَا أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ
قِطْعًا مِّنَ اللَّيْلِ مُظْلِمًا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ

و بدکرداران [بدانند که] جزای بدی همانند آن است، و بر
چهره‌های آنان غبار خواری نشیند، در برابر خداوند پشت و
پناهی ندارند، گویی چهره‌های آنان با تکه‌هایی از شب
تاریک پوشیده شده است، اینان دوزخیانند و در آن
جاودانه‌اند

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ
أَنْتُمْ وَشُرَكَائِكُمْ فزَيْلَنَا بَيْنَهُمْ وَقَالَ شُرَكَائُهُمْ مَا كُنْتُمْ
إِيَّانَا تَعْبُدُونَ

و روزی که همگی آنان را محشور گردانیم، آنگاه به مشرکان
گوییم شما و شریکانی که قائل بودید، باشید و بنگرید،
سپس بین ایشان جدایی اندازیم و شریکانی که ایشان
قائل بوده‌اند گویند شما [به حقیقت] ما را نپرستیده‌اید

فَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِنْ كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ
لَغْفِيلِينَ

آری خداوند بین ما و شما گواه بس که ما از عبادت شما به
کلی بی‌خبر بودیم

هُنَالِكَ تَبْلُغُوا كُلُّ نَفْسٍ مَّا أَسْلَفَتْ وَرُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمْ
الْحَقِّ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ

آنجاست که هر کسی جزای آنچه در گذشته انجام داده
است، می‌چشد، و به پیشگاه خداوند که سرور راستین
آنهاست، بازبرده شوند، و بر ساخته‌هایشان بر باد رود و از
دید آنان ناپدید شود

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّن يَمْلِكُ السَّمْعَ
وَالْأَبْصَرَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ
الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ

بگو چه کسی شما را از آسمان و زمین روزی می‌دهد، یا
کیست که بر گوشها و چشمها حاکم است؟ و کیست که زنده
را از مرده و مرده را از زنده بر می‌آورد، و کیست که کار
[جهان] را تدبیر می‌کند، زودا که خواهند گفت خدا، بگو
پس چرا پروا نمی‌کنید؟

فَذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ فَمَاذَا بَعَدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ
فَأَنَّى تُصْرَفُونَ

این چنین است خداوند که پروردگار راستین شماست، و
پس از حق غیر از گمراهی چیست، پس چگونه به بیراهه
می‌روید

كَذَٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا أَنَّهُمْ لَا
يُؤْمِنُونَ

بدین‌سان سخن [حکم] پروردگارت بر نافرمانان تحقق یافت
که ایمان نمی‌آورند

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَبْدُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ قُلِ
اللَّهُ يَبْدُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ فَأَنَا تَوَفَّكُونَ

بگو آیا از شریکانی که قائل شده‌اید کسی هست که
آفرینش را آغاز کند و سپس باز گرداند؟ بگو [فقط] خداوند
است که آفرینش را آغاز می‌کند و سپس باز می‌گرداند،
پس چگونه به بیراهه می‌روید؟

۳۵

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ قُلِ اللَّهُ
يَهْدِي لِلْحَقِّ أَفَمَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ يُتَّبَعَ أَمْ لَا
يَهْدِي إِلَّا أَنْ يُهْدَىٰ فَمَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ

بگو آیا از شریکانی که قائل شده‌اید کیست که به راه حق
هدایت کند؟ بگو خداوند است که به راه حق هدایت
می‌کند، آیا کسی که به راه حق هدایت می‌کند، سزاوارتر
است که از او پیروی شود یا کسی که راه نمی‌برد مگر آنکه
راه برده شود، شما را چه می‌شود، چگونه داوری می‌کنید؟

۳۶

وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ
شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ

و بیشترینه‌شان جز از گمان پیروی نمی‌کنند و گمان حق را
به بار نمی‌آورد، بی‌گمان خداوند به آنچه می‌کنند داناست

۳۷

وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَىٰ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ
تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ
مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ

و نشاید که این قرآن بر ساخته و از سوی کسی غیر از
خداوند باشد، بلکه همخوان با چیزی است که پیشاپیش آن
است و روشنگر آن کتاب است، که در آن تردیدی نیست،
[و] از پروردگار جهانیان است

۳۸

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا مَنِ
أَسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

یا می‌گویند که [پیامبر] آن را بر ساخته است، بگو اگر راست
می‌گویند سوره‌ای همانند آن بیاورید و هرکس را که
می‌توانید، در برابر خداوند [به کمک] بخوانید

۳۹

بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهِ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ
كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الظَّالِمِينَ

حق این است که چیزی را که به شناخت آن احاطه نیافته‌اند
و سرانجام آن هنوز بر آنان آشکار نشده است، دروغ
می‌انگارند، بدین‌سان کسانی که پیش از اینان بودند نیز
دروغ انکار بودند بنگر که سرانجام ستمکاران چگونه است

۴۰

وَمِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ
بِالْمُفْسِدِينَ

و از ایشان کسی هست که به آن ایمان دارد و کسی هست
که به آن ایمان ندارد و پروردگارت به اهل فساد [از همه]
آگاه‌تر است

۴۱

وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِي عَمَلٍ وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ أَنْتُمْ بَرِيءُونَ
مِمَّا أَعْمَلُ وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ

و اگر تو را دروغگو انگاشتند، بگو عمل من از آن من و عمل
شما از آن شما، شما از آنچه من می‌کنم بری و برکنارید و من
از آنچه شما می‌کنید بری و برکنارم

۴۲

وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَسْمِعُ الصَّمَّ وَلَوْ كَانُوا
لَا يَعْقِلُونَ

و از ایشان کسانی هستند که به [ظاهر به سخن] تو گوش
می‌دهند اما آیا تو می‌توانی [سخنت را] به ناشنوابان
بشنوایی، ولو اینکه تعقل نکنند؟

وَمِنْهُمْ مَّن يَنْظُرُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَهْدِي الْعُمْىَ وَلَوْ كَانُوا لَا يُبْصِرُونَ

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ النَّاسَ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ كَأَن لَّمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ

وَأَمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَلَا يَسْتَعْجِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُهُ بَيِّنَاتٍ أَوْ نَهَارًا مَّاذَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ

أَتُمْ إِذَا مَا وَقَعَ ءَامَنْتُمْ بِهِ ءَأَلْتَنَ وَقَدْ كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ

ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ

وَيَسْتَنْبِئُونَكَ أَحَقُّ هُوَ قُلْ إِي وَرَبِّي إِنَّهُوَ لَحَقُّ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ

و از ایشان کسانی هستند که به [ظاهر] به تو می‌نگرند، اما آیا تو می‌توانی نابینایان را هدایت کنی ولو اینکه اهل بصیرت نباشند؟

خداوند هیچ ستمی بر مردم روا نمی‌دارد، ولی مردم خودشان بر خود ستم می‌کنند

و روزی که آنان را محشور گرداند، گویی جز به اندازه ساعتی از روز [در دنیا یا در گور] به سر نبرده‌اند، و همدیگر را می‌شناسند، به راستی کسانی که لقای الهی را انکار کردند و رهیافته نبودند، زیانکار شدند

و اگر بخشی از آنچه به ایشان وعده داده‌ایم، به تو بنمایانیم، یا جان تو را [پیش از آن] بگیریم، بدان که بازگشت آنان به سوی ماست، آنگاه خداوند خود گواه بر کار و کردار آنان است

و هر امتی پیامبری دارد، و چون پیامبرشان بیاید در میان آنان دادگرانه داوری شود و بر آنان ستم نرود

و گویند اگر راست می‌گویید [سررسید] این وعده کی خواهد بود؟

بگو برای خود اختیار زیان و سودی ندارم، مگر آنچه خدا بخواهد، هر امتی را اجلی است، و چون اجلشان فرا رسد، نه ساعتی پس افتند و نه ساعتی پیش افتند

بگو بیندیشید اگر عذاب او شبانه یا در روز بر شما نازل گردد [چه می‌کنید؟] گناهکاران چه چیز را از او به شتاب می‌خواهند

آیا آنگاه که رخ داد باورش می‌کنید، آیا اکنون؟ و حال آنکه آن را به شتاب می‌خواستید

سپس به ستمکاران گفته شود عذاب جاودانه را بچشید، آیا غیر از جزای کار و کردارتان را می‌بینید؟

و از تو می‌پرسند که آیا آن حق است؟ بگو آری سوگند به پروردگارم که آن حق است، و شما گزیر و گریزی ندارید

وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهِ ۗ
وَأَسْرُوا التَّدَامَةَ لَمَّا رَأُوا الْعَذَابَ ۗ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ
وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ أَلَا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ
وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

هُوَ يُحْيِي ۚ وَيُمِيتُ ۗ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

يَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَتْكُمْ مَوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ ۖ وَشِفَاءٌ
لِّمَا فِي الصُّدُورِ ۖ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ

قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ ۗ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا
يَجْمَعُونَ

قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِّن رِّزْقٍ فَجَعَلْتُمْ مِّنْهُ
حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ ءَآلِلَّهِ أَذِنَ لَكُمْ ۗ أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ

وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ إِنَّ
اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ

وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ
مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ ۗ وَمَا
يَعْزُبُ عَن رَّبِّكَ مِن مِّثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ
وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ

و اگر آنچه در زمین هست از آن هر کسی که ستم [شُرک] ورزیده است، باشد، بی‌شک آن را بلا گردان کند، و چون عذاب را بنگرند پشیمانی [شان] را پنهان کنند، و در میان آنان دادگرانه داوری شود و بر آنان ستم نرود

بدانید که آنچه در آسمانها و زمین است از آن خداوند است، بدانید که وعده الهی راست و درست است ولی بیشترین آنها نمی‌دانند

اوست که زنده می‌دارد و می‌میراند و به سوی او باز گردانده شوید

ای مردم از سوی پروردگارتان پندی برای شما و شفا بخش دلها و رهنمود و رحمتی برای مؤمنان آمده است

بگو به فضل و رحمت خدا باید شادمانی کنند که این بهتر است از آنچه می‌اندوزند

بگو ببیندیشید که در رزقی که خداوند برایتان فرستاده است [چرا] چیزی را حرام و چیزی را حلال می‌گردانید بگو آیا خداوند به شما اجازه داده است، یا آنکه بر خداوند دروغ می‌بندید؟

و دروغ زنان بر خداوند در روز قیامت چه گمان دارند؟ خداوند بر مردمان بخشش و بخشایش دارد ولی بیشترشان سپاس نمی‌گذارند

و تو در هیچ کاری نیستی و هیچ بخشی از قرآن را از سوی او نمی‌خوانی و شما نیز هیچ عملی نمی‌کنید مگر آنکه آنگاه که به آن می‌پردازید ما بر شما گواهیم، و هم سنگ ذره‌ای نه در زمین و نه در آسمان از پروردگارت پنهان نیست و کوچکتر و بزرگتر از این چیزی نیست مگر آنکه در کتابی مبین [لوح محفوظ] ثبت است

أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

بدانید که دوستداران خدا، نه بیمی بر آنهاست و نه اندوهگین می‌شوند

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ

همان کسانی که ایمان آورده‌اند و تقوا ورزیده‌اند

لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

آنان در زندگانی دنیا [رؤیاهای] بشارت‌بخش دارند، و در آخرت هم [بهشت دارند]، وعده‌های الهی خلف و خلاف ندارد، این همان رستگاری بزرگ است

وَلَا يَحْزَنكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

و سخن ایشان تو را اندوهگین نکند، که عزت به تمامی به دست خداست، او شنوای داناست

أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءَ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ

بدانید که هرکس که در آسمانها و هرکس که در زمین است، ملک و مطیع خداوند است، و کسانی که غیر از خداوند را به دعا می‌خوانند، در حقیقت از شریکانی که قائلند پیروی نمی‌کنند، و پیروی نمی‌کنند مگر از پندار، و کاری جز بر ساختن ندارند

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ

او کسی است که شب را برای شما آفرید تا در آن آرام بگیرید و روز را چشم‌اندازی روشن ساخت، در این عبرتها برای گروهی است که گوش شنوا دارند

قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحٰنَهُ هُوَ الْغَنِيُّ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ إِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطٰنٍ بِهٰذَا أْتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

[مشرکان] گفتند خداوند فرزندی برگزیده است، او منزه است، او بی‌نیاز است، او راست آنچه در آسمانها و زمین است، شما دلیلی بر این [ادعا] ندارید، آیا چیزی را که نمی‌دانید به خداوند نسبت می‌دهید؟

قُلْ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ

بگو کسانی که بر خداوند دروغ می‌بندند، رستگار نمی‌شوند

مَتَّعُ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نَذِيقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ

بهره‌وری [گذرابی] در دنیاست، سپس بازگشتشان به سوی ماست، آنگاه عذاب شدید را به خاطر کفرورزیدنشان به ایشان می‌چشانیم

وَأْتَلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَتَقَوْمِ إِنْ كَانَ كَبْرَ
عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذَكِيرِي بِآيَاتِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ
فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرَكُمْ
عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ أَقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنظِرُونِ

و بر آنان خبر نوح را بخوان، آنگاه که به قومش گفت ای قوم
من، اگر قیام من و پند دادنم به آیات الهی بر شما گران
آمده است، [بدانید که من] بر خداوند توکل کرده‌ام، شما با
شریکانی که قائلید کارتان را هماهنگ و عزمتان را جزم
کنید، سپس در کارتان پرده‌پوشی نکنید، آنگاه کار مرا
یکسره کنید و مهلتم ندهید

و اگر رویگردان شوید بدانید که من پاداشی از شما
نخواسته‌ام، چرا که پاداشم تنها بر خداوند است، و دستور
یافته‌ام که از اهل تسلیم باشم

فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ
وَأْمَرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ

اما او را دروغگو انگاشتند، آنگاه او و همراهانش را در
کشتی نجات دادیم و آنان را جانشین [پیشینان] گردانیدیم،
و دروغ انگاران آیات خود را غرقه ساختیم، پس بنگر که
سرانجام هشدار یافتگان چگونه بود

فَكَذَّبُوهُ فَانجَيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلِكِ وَجَعَلْنَاهُمْ
خَلِيفَ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ
عَاقِبَةُ الْمُنذَرِينَ

سپس، بعد از او پیامبرانی برای قومهایشان برانگیختیم، و
برای آنان معجزاتی آوردند، ولی آنان بر آن نبودند که به
چیزی که از پیش انکار کرده بودند، ایمان بیاورند،
بدین‌سان بر دل‌های تجاوزکاران مهر می‌نهمیم

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ
فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ نَطْبَعُ
عَلَى قُلُوبِ الْمُعْتَدِينَ

سپس بعد از ایشان موسی و هارون را با معجزات خویش به
سوی فرعون و بزرگان قومش فرستادیم، ولی
استکبار ورزیدند و قومی گناهکار بودند

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُوسَى وَهَارُونَ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ
بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ

و چون حق از جانب ما به سوی آنان آمد، گفتند بی‌گمان این
جادویی آشکار است

فَلَمَّا جَاءَهُم الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُبِينٌ

موسی گفت آیا این سخن را درباره حق که برای شما آمده
است می‌گویید؟ آیا این جادوست، حال آنکه جادوگران
رستگار نمی‌شوند

قَالَ مُوسَى أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ أَسِحْرٌ هَذَا وَلَا
يُفْلِحُ السَّاحِرُونَ

گفتند آیا به سراغ ما آمده‌ای که ما را از شیوه‌ای که
پدرانمان را بر آن یافته بودیم، بازداري، و در این سرزمین
ریاست از شما دو تن باشد؟ و ما [سخن] شما را باور نداریم

قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَلْفِتَنَّا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ ءَابَاءَنَا وَتَكُونَ
لَكُمْ الْكِبْرِيَاءُ فِي الْأَرْضِ وَمَا نَحْنُ لَكُمْ بِمُؤْمِنِينَ

وَقَالَ فِرْعَوْنُ أَتُنُونِي بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ

و فرعون گفت همه جادوگران دانا را به نزد من آورید

۸۰

فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُم مُّوسَىٰ أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُّلقُونَ

و چون جادوگران فرا آمدند، موسی به آنان گفت چیزی را که اندازه‌اش هستید، بیندازید

۸۱

فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ مُّوسَىٰ مَا جِئْتُمْ بِهِ السَّحَرُ إِنَّ اللَّهَ سَيَبْطِلُهُوَ إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ

و چون درانداختند، موسی گفت آنچه به میان آورده‌اید، جادوست، که خداوند به زودی باطلش می‌کند، چرا که خداوند عمل مفسدان را تایید نمی‌کند

۸۲

وَيُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ

و خداوند به کلمات خویش حق را به کرسی می‌نشانند، ولو آنکه گناهکاران ناخوش داشته باشند

۸۳

فَمَا ءَامَنَ لِمُوسَىٰ إِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِّن قَوْمِهِ عَلَىٰ خَوْفٍ مِّن فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَن يَفْتِنَهُمْ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ

لذا به موسی جز زاد و رودی [اندک‌شمار] از قومش ایمان نیاوردند، آن هم با ترس از فرعون و بزرگان قومش که مبادا ایشان را در بلا افکند، و فرعون در آن سرزمین گردنکش بود و همو از تجاوزگران بود

۸۴

وَقَالَ مُّوسَىٰ يَقَوْمِ إِن كُنْتُمْ ءَامِنْتُمْ بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُّسْلِمِينَ

و موسی گفت ای قوم من، اگر به خداوند ایمان آورده‌اید و اگر اهل تسلیم هستید، پس بر او توکل کنید

۸۵

فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

در پاسخ گفتند بر خداوند توکل کردیم، پروردگارا ما را دستخوش ستمگران مگردان

۸۶

وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

و ما را به رحمت خویش از خدانشناسان رهایی بخش

۸۷

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُّوسَىٰ وَأَخِيهِ أَن تَبَوَّءَا لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ بُيُوتًا وَاجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ

و به موسی و برادرش وحی کردیم که قومتان را در مصر در خانه‌هایی سکن دهمید و خانه‌هایتان را [رو به] قبله کنید و نماز را برپا دارید و مؤمنان را بشارت ده

۸۸

وَقَالَ مُّوسَىٰ رَبَّنَا إِنَّكَ ءَاتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَئَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَن سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَىٰ أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ

و موسی گفت پروردگارا تو به فرعون و بزرگان قومش در زندگانی دنیا، زینت و مال و منال بخشیدی، پروردگارا، که سرانجام [مردمان را] از راه تو گمراه دارند، پروردگارا اموالشان را بی‌برکت گردان و دل‌هایشان را سخت کن که تا زمانی که عذاب الیم را ببینند، ایمان نیاورند

قَالَ قَدْ أُجِيبَت دَعْوَتُكُمْ فَاَسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعَانِ سَبِيلَ
الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

وَجَوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ
بَغْيًا وَعَدُوًّا حَتَّى إِذَا أَدْرَكَهُ الْغَرَقُ قَالَ ءَأَمِنْتُ أَنَّهُو لَّا إِلَهَ
إِلَّا الَّذِي ءَأَمِنْتُ بِهِء بَنُو إِسْرَائِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ

ءَأَلْسَنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ

فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلْفَكَ ءَايَةً وَإِنَّ
كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ عَنِ ءَايَتِنَا لَغَافِلُونَ

وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مَبَوَّأً صِدْقٍ وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ
الطَّيِّبَاتِ فَمَا اخْتَلَفُوا حَتَّى جَاءَهُمُ الْعِلْمُ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي
بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

فَإِن كُنْتَ فِي شَكِّ مِمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَسْئَلِ الَّذِينَ يُقْرَأُونَ
الْكِتَابَ مِن قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِن رَبِّكَ فَلَا
تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ

وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَتَكُونَنَّ مِنَ
الْخَاسِرِينَ

إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ

وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ ءَايَةٍ حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ

فرمود دعای شما دو تن اجابت شده است، پس پایداری کنید و از شیوه نادانان پیروی نکنید

و بنی‌اسرائیل را از دریا گذرانیدیم، آنگاه فرعون و سپاهیان‌ش از روی ظلم و تجاوز سر در پی آنان نهادند، تا آنجا که او [فرعون] غرق شدن را نزدیک دید، گفت خدایی جز آنکه بنی‌اسرائیل به او ایمان آورده‌اند، نیست و من از اهل تسلیمم

اینک [ایمان می‌آوری]؟ و حال آنکه پیشتر سرپیچی کرده و از تبهکاران بودی

بدان که امروز بدنت را [از دریا] برهانیم [و بر بلندی اندازیم] تا برای آیندگان مایه عبرت باشد، و چه بسیار از مردم از آیات ما غافلند

و بنی‌اسرائیل را در جایی درست ماوا دادیم، و از پاکیزه‌ها روزی بخشیدیم، و بنای اختلاف ننهادند مگر زمانی که خبر وحی به آنان رسید، بی‌گمان پروردگارت در روز قیامت در آنچه اختلاف ورزیده‌اند، بین آنان داوری خواهد کرد

و اگر از آنچه بر تو نازل کرده‌ایم، در تردید هستی، از کسانی که پیش از تو کتاب آسمانی خوانده‌اند پرس و جو کن، بی‌شبهه حق از سوی پروردگارت بر تو نازل شده است، پس هرگز از دو دلان مباش

و از زمره دروغ انگاران آیات الهی مباش که از زیانکاران خواهی شد

کسانی که سخن [حکم] پروردگارت بر آنان تحقق یافته است،

ولو آنکه هر معجزه‌ای برایشان بیاید، ایمان نمی‌آورند، مگر زمانی که [حلول] عذاب دردناک را بنگرند

فَلَوْلَا كَانَتْ قَرِيَةً ءَامَنْتَ فَنَفَعَهَا إِيْمَانُهَا إِلَّا قَوْمَ يُونُسَ
لَمَّا ءَامَنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ ءَٰذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مِنَ فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ
تُكْرَهُ النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تُوْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَجْعَلُ الرَّجْسَ
عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ

قُلْ أَنْظِرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا تُغْنِي الْآيَاتُ
وَالنُّذُرُ عَن قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ

فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ إِلَّا مِثْلَ أَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا مِن قَبْلِهِمْ قُلْ
فَأَنْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ

ثُمَّ نُنَجِّي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا كَذَلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نُنَجِّ
الْمُؤْمِنِينَ

قُلْ يَأَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِّن دِينِي فَلَا أَعْبُدُ
الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ وَلَكِن أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي
يَتَوَفَّاكُمْ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

وَأَنْ أَقِمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

وَلَا تَدْعُ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِن
فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِّن الظَّالِمِينَ

چرا اهل هیچ شهری [بهنگام] ایمان نیاورد که ایمانش سود دهد، مگر قوم یونس که چون [بهنگام] ایمان آوردند، عذاب رسواگر را در زندگانی دنیوییشان از آنان برداشتیم و آنان را تا زمانی [معین] بهره‌ور ساختیم

و اگر پروردگارت [به اراده حتمی] می‌خواست، تمامی اهل زمین ایمان می‌آوردند، پس آیا تو مردم را به اکراه وامی‌داری تا اینکه مؤمن شوند؟

و حال آنکه هیچ کسی را نرسد که جز به اذن [و توفیق] الهی ایمان آورد، و پلیدی را بر کسانی که تعقل نمی‌کنند، مقرر می‌دارد

بگو [به دیده عبرت] بنگرید که در آسمانها و زمین چیست؟ و نشانه‌های عبرت‌انگیز و نیز هشدارها سودی به حال قومی که ایمان نمی‌آورند، ندارد

پس آیا انتظار چیزی را جز نظیر روزگار پیشینیان‌شان می‌کشند؟ بگو پس انتظار بکشید که من نیز همراه شما از منتظرانم

سیس فرستادگانمان و مؤمنان را نجات می‌دهیم، بدین‌سان بر ماست که مؤمنان را نجات دهیم

بگو ای مردم، اگر از دین من در شک هستید، بدانید که من کسانی را که به جای خداوند می‌پرستید، نمی‌پرستم، بلکه خدایی را می‌پرستم که [به هنگام] جان شما را می‌گیرد، و به من امر شده است که از مؤمنان باشم

و اینکه به سوی دین پاک روی آور و هرگز از مشرکان مباش

و به جای خداوند چیزی را که نه سودی به تو می‌رساند و نه زیانی، می‌پرست، و اگر چنین کردی در آن صورت از ستمکاران [مشرک] خواهی بود

وَإِنْ يَمَسُّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ أَهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ

وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَأَصْبِرْ حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّ كِتَبٌ أَحْكَمْتُ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ

أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنَّنِي لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ

وَأَنْ أَسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُمَتِّعْكُمْ مَتَاعًا حَسَنًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَيُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيرٍ

إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

أَلَا إِنَّهُمْ يَثْنُونَ صُدُورَهُمْ لِيَسْتَخْفُوا مِنْهُ أَلَا حِينٍ يَسْتَعْشُونَ ثِيَابَهُمْ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

و اگر خداوند بخواهد بلایی به تو برساند، بازدارنده‌ای جز خود او برای آن وجود ندارد، و اگر خیری برایت بخواهد، فضل او بازدارنده‌ای ندارد، که آن را به هرکس از بندگان که بخواهد می‌رساند، و او آمرزگار مهربان است

بگو ای مردم حق از سوی پروردگارتان بر شما نازل شده است، پس هر کس که رهیاب شود، همانا به سود خویش رهیاب شده است، و هرکس بیراه رود، همانا به زیان خویش بیراه رفته است، و من نگهبان شما نیستم

و از آنچه بر تو وحی می‌شود پیروی کن و شکبیا باش، تا خداوند حکم خویش به میان آورد، و او بهترین داوران است

الر الف لام راء کتابی است از سوی فرزانه‌ای آگاه که آیات آن استوار و روشن و شیواست

حاکمی از اینکه جز خداوند را می‌پرستید، که من برای شما از سوی او هشداردهنده و بشارت آورنده‌ام

و اینکه از پروردگارتان آمرزش بخواهید سپس به درگاه او توبه کنید، تا شما را [در زندگانی] تا سرآمدی معین به خیر و خوبی بهره‌ور گرداند، و به هرکسی که سزاوار بخشش است، حقس را ببخشد، و اگر روی بگردانید، بدانید که من بر شما از عذاب روزی سهمگین می‌ترسم

بازگشتن به سوی خداست و او به هر کاری تواناست

آری آنان دل می‌گردانند تا از او رازشان را پنهان دارند، بدانید آنگاه که جامه‌هایشان را بر سر می‌کشند، او هر آنچه پنهان می‌دارند و هر آنچه آشکار می‌دارند، می‌داند، چرا که دانای راز دلهاست

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ
مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

و هیچ جنبنده‌ای در زمین نیست مگر آنکه روزی او بر خداوند است و او آرامشگاه و بازگشتگاهشان را می‌داند، همه در کتابی مبین [ثبت] است

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ۗ وَلَئِنْ قُلْتُمْ إِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ

و او کسی است که آسمانها و زمین را در شش روز بیافرید و عرش او بر آب بود، تا سرانجام شما را بیازماید [و معلوم بدارد] که کدامتان نیکو کردارتريد، و اگر بگویی شما بعد از مرگ برانگیخته می‌شوید، کافران گویند این جز جادوی آشکار نیست

وَلَئِنْ أَخَّرْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِلَىٰ أُمَّةٍ مَّعْدُودَةٍ لَيَقُولَنَّ مَا يَجِبُ سُهُۥٓ أَلَّا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ

و اگر عذاب را به مدت اندکشماری به تاخیر اندازیم، خواهند گفت چه چیزی آن را بازداشت؟ بدانید روزی که بر آنان فرود آید، از آنان بازداشته نمی‌گردد، و آنچه به ریشخند می‌گیرند فرو می‌گیردشان

وَلَئِنْ أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ إِنَّهُ لَيَكْفُرُ

و هرگاه انسان را از سوی خود رحمتی بچشانیم، سپس آن را از او باز گیریم، بس نومید و ناسپاس گردد

وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ نِعْمَاءَ بَعْدَ ضَرَاءٍ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيِّئَاتُ عَنِّي إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ

و اگر پس از رنجی که به او رسیده آسایشی بچشانیم، خواهد گفت رنج و بلا از من دور شد و شادمان و نازان گردد

إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ

مگر کسانی که شکیبایی‌ورزیده و کارهای شایسته کرده‌اند که اینان از آمرزش و پاداشی بزرگ برخوردارند

فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَضَائِقٌ بِهِ صَدْرُكَ أَنْ يَقُولُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ ۗ إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ

مبادا از بیم آنکه بگویند چرا بر او گنجی نازل نمی‌شود، یا فرشته‌ای همراه او نیامده است، برخی از آنچه بر تو وحی شده است، فروگذاری و دل تنگ داری، تو فقط هشداردهنده‌ای و خداست که کارساز هر چیزی است

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِّثْلِهِ مُفْتَرِيَاتٍ
وَأَدْعُوا مَنْ اسْتَطَعْتُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

یا می‌گویند آن [قرآن] را برساخته است، بگو اگر راست می‌گویید ده سوره برساخته همانند آن بیاورید، و هر کسی را که می‌توانید در برابر خداوند به یاری بخوانید

فَإِلَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا أُنزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ وَأَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ

آنگاه اگر از عهده پاسخ شما بر نیامدند بدانید که آن به علم الهی نازل شده است، و اینکه خدایی جز او نیست، پس آیا پذیرنده‌اید؟

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوفِّ إِلَيْهِمْ أَعْمَالَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ

هر کس زندگانی دنیا و تجمل آن را بخواهد، حاصل اعمالشان را در همین دنیا به تمامی به آنان می‌دهیم، و در آن کم و کاستی نخواهند دید

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبِطِلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

اینان کسانی هستند که در آخرت جز آتش دوزخ ندارند و هر چه در دنیا کرده‌اند بر باد رفته و کار و کردارشان باطل شده است

أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّهِ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِّنْهُ وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً أُولَئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ مِنَ الْأَحْزَابِ فَالنَّارُ مَوْعِدُهُ فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّنْهُ إِنَّهُ الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ

آیا کسی که حجت آشکاری از پروردگارش دارد و شاهدهی از [خویشان] او پیرو آن است [همانند کسی است که بینه و شاهدهی ندارد؟] و حال آنکه پیش از آن هم کتاب موسی رهنما و مایه رحمت بود، اینان به آن ایمان دارند و هر کس از گروه مشرکان که به آن کفر و انکار ورزد، آتش دوزخ وعده‌گاه اوست، پس از [حقیقت] آن در تردید مباش، که آن راست و درست از سوی پروردگار توست ولی بیشتر مردم باور نمی‌کنند

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أُولَئِكَ يُعْرَضُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ

و کیست ستمکارتر از کسی که بر خداوند دروغ بندد، اینان را [در قیامت] به پیشگاه پروردگارش عرضه دارند، و گواهان گویند اینان کسانی هستند که بر پروردگارش دروغ بستند، بدانید که لعنت الهی بر ستمکاران [مشرک] است

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ

همان کسانی که [مردم را] از راه خدا باز می‌دارند و آن را ناهموار و ناهنجار می‌شمارند و هم آنان آخرت را منکرند

أُولَئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ
دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ يُضَعِفُ لَهُمْ الْعَذَابَ مَا كَانُوا
يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ

أُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
يَفْتَرُونَ

لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْأَخْسَرُونَ

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَخْبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ
أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَىٰ وَالْأَصْمَىٰ وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ هَلْ
يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِذِ ابْنَىٰ لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ

أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ ۗ إِنَّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمِ
الْيَوْمِ

فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا نَرَاكَ إِلَّا بَشَرًا
مِثْلَنَا وَمَا نَرَاكَ أَتْبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا بِادِّى الرَّأْيِ
وَمَا نَرَىٰ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ

قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَعَاوَنِي رَحْمَةً
مِّنْ عِنْدِهِ فَعَمِيَتْ عَلَيْكُمْ أَنْزَلْنَا مُوَاهَا وَأَنْتُمْ لَهَا
كَرِهُونَ

اینان در این سرزمین گزیر و گریزی ندارند، و ایشان در برابر خداوند [و به جای او] سروری ندارند، عذابشان دو چندان خواهد شد، [چرا] که گوش شنیدن [حق] و چشم دیدن [حق] را نداشتند

اینان کسانی هستند که به خود زیان زده‌اند و برساخته‌هایشان بر باد رفت و از دید آنان ناپدید شد

حقا که در آخرت هم اینان زیانکارترند

کسانی که ایمان آورده‌اند و کارهای شایسته کرده‌اند و در برابر پروردگارشان خشیت و خشوع داشته‌اند، اینان بهشتیان‌اند [و] هم اینان در آن جاودانه‌اند

مثل این دو گروه همانند نابینا و ناشنوا [از یک سو] و بینا و شنوا [از سوی دیگر] است، آیا با همدیگر برابر و همانندند؟ پس چرا پند نمی‌گیرید؟

به راستی که نوح را به سوی قومش فرستادیم [که با ایشان گفت] من هشداردهنده آشکاری شما هستم

که جز خداوند را می‌پرستید، که من بر شما از عذاب روزی سهمگین می‌ترسم

بزرگانی از قومش که کفرورزیده بودند، در پاسخ او گفتند تو را جز بشری همانند خویش نمی‌بینیم و نمی‌بینیم که جز فرومایگان ما [آن هم] نسنجیده، از تو پیروی کنند، و برای شما بر خویش [هیچ گونه] برتری نمی‌بینیم، بلکه شما را دروغگو می‌دانیم

گفت ای قوم من بیندیشید که اگر من از سوی پروردگارم حجت آشکاری داشته باشم، و او از سوی خویش رحمتی بر من بخشیده باشد، و [این حقیقت] از دید شما پنهان مانده باشد، پس آیا ما می‌توانیم در حالی که شما ناخوش دارید، شما را به آن ملزم کنیم؟

وَيَقَوْمٍ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَمَا
أَنَا بِطَارِدِ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّهُمْ مُلَقُوا رَبِّهِمْ وَلَكِنِّي أَرِنُكُمْ
قَوْمًا تَجْهَلُونَ

وَيَقَوْمٍ مَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ طَرَدْتُهُمْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا
أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي أَعْيُنُكُمْ لَنْ
يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا ۖ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ إِنِّي إِذَا لَمِنَ
الظَّالِمِينَ

قَالُوا يَنْوُحُ قَدْ جَدَلْنَا فَاكْثَرْتَ جِدَلْنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا
إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيَكُمْ بِهِ اللَّهُ إِنْ شَاءَ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ

وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ
اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَبَهُ ۗ قُلْ إِنْ افْتَرَيْتُهُ فَعَلَىٰ إِجْرَامِي وَأَنَا
بَرِيءٌ مِّمَّا تُجْرِمُونَ

وَأَوْحَىٰ إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدْ ءَامَنَ
فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

وَأَصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحِّينَا وَلَا تَخْطِبْنِي فِي الَّذِينَ
ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُّعْرَقُونَ

و ای قوم من، من از شما مالی [و منالی] نمی‌خواهم، اجر من فقط با خداوند است، من طردکننده کسانی که ایمان آورده‌اند، نیستم، چرا که اینان به لقای پروردگارشان خواهند رسید، و من به واقع شما را قومی نادان [و ندانم‌کار] می‌بینم

و ای قوم من، اگر من آنان را طرد کنم، چه کسی مرا در برابر خداوند یاری خواهد کرد، چرا پند نمی‌گیرید؟

و به شما نمی‌گویم که خزاین الهی نزد من است، و غیب نیز نمی‌دانم، و نمی‌گویم که فرشته‌ام، و به کسانی که در چشمان شما خوار می‌آیند، نمی‌گویم که خداوند هرگز خیری به آنان نخواهد داد، خداوند به ما فی‌الضمیر آنان داناتر است، اگر چنین کنم از ستمکاران خواهم بود

گفتند ای نوح به راستی که با ما مجادله کردی و چه مجادله دور و درازی هم با ما کردی، و اگر راست می‌گویی هر چه به ما وعده داده‌ای [هم‌اکنون بر سر ما] بیاور

گفت بی‌شک خداوند اگر بخواهد آن را [بر سر شما] خواهد آورد و شما گزیر و گریزی ندارید

و اگر من بخواهم در حق شما خیر خواهی کنم، در صورتی که خداوند بخواهد شما را بیراه گذارد، خیرخواهی من سودی به حال شما نخواهد کرد، او پروردگار شماست و به سوی او باز گردانده می‌شوید

یا می‌گویند آن را برساخته است، بگو اگر آن را برساخته باشم، در آن صورت [مسئولیت] گناه من با من است، ولی من از گناهی که شما می‌کنید بری و برکنارم

و به نوح وحی شد که از قوم تو جز کسانی که تاکنون ایمان آورده‌اند، ایمان نخواهند آورد، و از آنچه کرده‌اند اندوهگین مباش

و کشتی را زیر نظر ما و وحی ما بساز و با من درباره کسانی که شرک‌ورزیده‌اند، سخن مگو، که آنان غرق شدنی هستند

وَيَصْنَعُ الْفُلْكَ وَكَلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا
مِنْهُ قَالَ إِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا
تَسْخَرُونَ

فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ
عَذَابٌ مُّقِيمٌ

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا مِنْ كُلِّ
زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَن سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ ءَامَنَ
وَمَا ءَامَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ

وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ مَجْرِبَهَا وَمُرسَلَهَا إِنَّ رَبِّي لَعَفُورٌ
رَّحِيمٌ

وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادَىٰ نُوحٌ أَبْتَهُ وَكَانَ
فِي مَعْزِلٍ يُبْنِي أَرْكَبَ مَعَنَا وَلَا تَكُن مَعَ الْكَافِرِينَ

قَالَ سَآوِي إِلَىٰ جَبَلٍ يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ لَا عَاصِمَ
الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ
مِنَ الْمُغْرَقِينَ

وَقِيلَ يَا رَأْسُ أَبْلِعِي مَاءَكَ وَيَسْمَاءُ أَقْلِعِي وَغِيضَ الْمَاءِ
وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَأَسْتَوَتْ عَلَىٰ الْجُودِيِّ وَقِيلَ بُعْدًا لِلْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ

وَنَادَىٰ نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ
الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ

و [نوح] کشتی را می‌ساخت و هر بار که بزرگانی از قومش
بر او می‌گذشتند او را ریشخند می‌کردند، می‌گفت اگر ما را
ریشخند کنید، ما نیز [به هنگامش] به همان گونه که ما را
ریشخند می‌کنید، ریشخندتان خواهیم کرد

و به زودی خواهید دانست که بر سر چه کسی عذابی می‌آید
که خوارش سازد، و عذابی پاینده بر او فرود می‌آید

تا به آنجا که فرمان ما در رسید و [آب از] تنور فوران کرد
آنگاه گفتیم که در آن [کشتی] از هر جنس [جانوری] دو تا
سوار کن و نیز خانواده‌ات را، مگر کسی که حکم [ما] از
پیش درباره او مقرر شده است، و نیز کسانی را که ایمان
آورده‌اند، و همراه او جز اندکی ایمان نیاورده بودند

و گفت بر آن سوار شوید، که روانه شدن و لنگر انداختنش
با نام خداست، که پروردگار من آمرزگار مهربان است

و آن [کشتی] ایشان را در دل موج [های] کوه پیکر پیش
می‌برد، و نوح پسرش را ندا داد – و او در کناری بود که ای
فرزندم همراه ما سوار شو، و با کافران مباش

گفت به زودی در کوهی پناه می‌گیرم که مرا از سیلاب در
امان می‌دارد، [نوح] گفت امروز در برابر امر الهی، پشت و
پناهی وجود ندارد، مگر کسی که [خداوند] بر او رحمت
آورده باشد، و در میان ایشان موج حایل شد، و او از غرق
شدگان گردید

و گفته شد که ای زمین آبت را فرو بر، و ای آسمان [بارانت
را] فروبند، و آب فروکش کرد و کار به سرانجام رسید و
[کشتی] بر [کوه] جودی قرار گرفت، و گفته شد که لعنت بر
ستم‌پیشگان [مشرك]

و نوح پروردگارش را ندا داد و گفت پروردگارا پسر من از
خانواده من است و البته وعده تو نیز راست و درست است
و تو داورترین داورانی

قَالَ يٰۤاَيُّهَا نُوْحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صٰلِحٍ
فَلَا تَسْأَلِنِ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ ۗ إِنِّي أَعِظُكَ أَنْ تَكُوْنَ
مِنَ الْجٰهِلِيْنَ

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ
وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُن مِّنَ الْخٰسِرِيْنَ

قِيلَ يٰۤاَيُّهَا نُوْحُ أَهْبِطْ بِسَلٰمٍ مِّنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ أُمَمٍ
مِّمَّن مَّعَكَ وَأُمَمٌ سَنَمِتْعُهُمْ ثُمَّ يَمْسُهُم مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيْمٌ

تِلْكَ مِنْ أٰنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ
وَلَا قَوْمُكَ مِن قَبْلِ هٰذَا فَاصْبِرْ ۗ إِنَّ الْعَقِيْبَةَ لِلْمُتَّقِيْنَ

وَإِلَىٰ عَادِ أَخَاهُمْ هُوْدًا قَالَ يٰۤاَيُّهَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ
إِلٰهِ غَيْرُهُ ۗ إِن أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُوْنَ

يٰۤاَيُّهَا قَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا ۗ إِن أَجْرِي إِلَّا عَلَىٰ الَّذِي
فَطَرَنِي ۗ أَفَلَا تَعْقِلُوْنَ

وَیٰۤاَيُّهَا قَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوْا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ
عَلَيْكُمْ مِّدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَىٰ قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا
مُجْرِمِيْنَ

قَالُوْا يٰۤاَيُّهَا هُوْدُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِيْنَ آلِهَتِنَا عَنْ
قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِيْنَ

فرمود ای نوح او [در حقیقت] از خانواده تو نیست، او [را] عملی ناشایسته است، پس از من چیزی نخواه که به [حقیقت] آن آگاهی نداری، من پندت می‌دهم که مبادا از نادانان باشی

گفت پروردگارا من به تو پناه می‌برم که مبادا چیزی را که به آن آگاهی ندارم، از تو بخواهم، و اگر مرا نیامرزی و بر من رحمت نیاوری، از زیانکاران خواهم بود

گفته شد ای نوح، فرود آی با سلامت و برکتهایی از ما بر تو و بر امتیایی از [نسل] همراهان تو، و امتیایی‌اند که یک چند بهره‌مندشان سازیم، سپس عذابی دردناک از ما به ایشان خواهد رسید

این از اخبار غیبی است که بر تو وحی می‌کنیم، نه تو و نه قومت پیش از این آنها را نمی‌دانستید، پس شکیبایی پیشه کن که نیک سرانجامی از آن پرهیزکاران است

و به سوی قوم عاد برادرشان هود را [فرستادیم] گفت ای قوم من خداوند را که خدایی جز او ندارید، بپرستید، شما جز [قومی] افتراء زن نیستید

ای قوم من از شما برای این کار مزدی نمی‌طلبم، مزد من [بر عهده کسی] نیست مگر بر کسی که مرا آفریده است، آیا تعقل نمی‌کنید؟

و ای قوم من از پروردگارتان آمرزش بخواهید و به درگاه او توبه کنید، تا از آسمان بر شما بارانی پیوسته و پیگیر بباراند، و قوتی بر قوت شما بیفزاید، و گنهکارانه روی برمتابید

گفتند ای هود، برای ما حجتی روشن نیاورده‌ای و ما رهاکننده خدایان خود به خاطر سخن تو نیستیم و ما به تو ایمان نمی‌آوریم

إِنْ نَقُولُ إِلَّا أَعْتَرْنَاكَ بِبَعْضِ آيَاتِنَا بِسُوءٍ ۚ قَالَ إِنِّي أُشْهِدُ
اللَّهَ وَأَشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ

مِنْ دُونِهِ ۚ فَكَيْدُونِي جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنظِرُونَ

إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ ۚ مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ
أَخِذُهَا بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ ۚ إِلَيْكُمْ
وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّونَهُ ۚ شَيْئًا إِنَّ رَبِّي
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ

وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا
وَنَجَّيْنَاهُمْ مِّنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ

وَتِلْكَ ءَعَادٌ جَحَدُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَعَصَوْا رُسُلَهُ وَاتَّبَعُوا
أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ

وَأُتْبِعُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ أَلَا إِنَّ ءَعَادًا
كَفَرُوا رَبَّهُمْ ۗ أَلَا بُعْدًا لِّءَعَادٍ قَوْمِ هُودٍ

وَإِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ
مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ ۗ هُوَ أَنشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا
فَأَسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تَوَبُّوا إِلَيْهِ ۚ إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُّحِيبٌ

قَالُوا يَصْلِحُ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَذَا ۗ أَتَنْهَانَا أَنْ
نَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ ءَابَاؤُنَا وَإِنَّا لَفِي شَكِّ مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ
مُرِيبٍ

ما جز این نمی‌گوییم که بعضی از خدایان ما به تو گزند
رسانده‌اند، [هود] گفت من خداوند را گواه می‌گیرم و شما
هم گواه باشید که من از شرکی که در برابر او می‌ورزید،
بری و برکنارم

پس همگی در حق من هر کید و مکاری که دارید به کار برید،
و مهلتم مدهید

چرا که من بر خداوند، پروردگارم، که پروردگار شما نیز
هست، توکل کرده‌ام، هیچ جنبنده‌ای نیست مگر آنکه او
[خداوند] حاکم بر هستی اوست، پروردگار من بر راه راست
است

پس اگر رو بر تابید [بدانید که] من به راستی رسالتی را که
برای شما داشته‌ام، به شما رسانده‌ام و پروردگار من قومی
غیر از شما را جانشین شما خواهد کرد و به او هیچ زبانی
نمی‌توانید برسانید، که پروردگار من نگهبان هر چیز است

و چون فرمان ما در رسید، هود و کسانی را که همراه او
ایمان آورده بودند، به رحمت خویش نجات دادیم و از عذاب
سخت رهانیدیم

و این قوم عاد بود که آیات پروردگارشان را انکار کردند و
از پیامبران او سرپیچی کردند و از کار و بار هر زورگوی
ستیزه‌جویی پیروی کردند

و هم در این دنیا و هم در روز قیامت لعنتی گریبانگیرشان
شد، بدانید که قوم عاد به پروردگارشان کفرورزیدند، هان
نفرین بر عاد قوم هود باد

و به سوی قوم ثمود برادرشان صالح را [فرستادیم] گفت
ای قوم من خداوند را که خدایی جز او ندارید بپرستید، او
شما را از زمین پدید آورد و شما را به آبادگری در آن
واداشت، پس از او آمرزش بخواهید و به درگاه او توبه
کنید، که بی‌گمان پروردگار من نزدیک و اجابتگر است

گفتند ای صالح پیش از این در میان ما مایه امیدواری
بودی، آیا ما را باز می‌داری که چیزی را که پدرانمان
پرستیده‌اند بپرستیم؟ ما به چیزی که دعوتمان می‌کند
سخت شک داریم

قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيْنَةٍ مِّن رَّبِّي وَعَآتَنِي مِنْهُ رَحْمَةٌ فَمَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ عَصَيْتُهُ^ط فَمَا تَزِيدُونِي غَيْرَ تَخْسِيرٍ

وَيَقَوْمِ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ^ط فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمْسُوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ قَرِيبٌ

فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ^ط ذَلِكَ وَعَدٌ غَيْرُ مَكْذُوبٍ

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا صَالِحًا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَمِنْ خِزْيِ يَوْمِئِذٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ

وَأَخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَرِهِمْ جَاثِمِينَ

كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا^ط آلَا إِنَّ ثَمُودَ كَفَرُوا رَبَّهُمْ^ط آلَا بُعْدًا لِثَمُودَ

وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَىٰ قَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ^ط فَمَا لَبِثَ أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِيذٍ

فَلَمَّا رَأَىٰ أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكِرَهُمْ وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً^ط قَالُوا لَا تَخَفْ إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمِ لُوطٍ

وَأَمْرَأَتُهُ قَائِمَةٌ فَضَحِكَتْ فَبَشَّرْنَاهَا بِإِسْحَاقَ وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ

گفت ای قوم من، بیندیشید اگر من از سوی پروردگارم حجت آشکاری داشته باشم و بر من از سوی خویش رحمتی بخشیده باشد، اگر از خداوند نافرمانی کنم، چه کسی می‌تواند در برابر خداوند به من یاری برساند؟ پس جز بر خسران من نمی‌افزایید

و ای قوم من، این شتر خداست که معجزه برای شماست، پس بگذارید در زمین خدا [آزادانه بچرد و] بخورد و به آن آسیبی نرسانید، که عذابی زودرس گریبانگیرتان خواهد شد

آنگاه آن را پی کردند [صالح] گفت سه روز در خانه‌هایتان [از زندگی] برخوردار باشید، که این وعده‌ای بی‌دروغ است

و چون فرمان ما در رسید صالح و کسانی را که همراه او ایمان آورده بودند، به رحمت خویش از خواری و زاری آن روز نجات دادیم، چرا که پروردگارت نیرومند پیروزمند است

و ستم‌پیشگان [مشرک] را بانگ مرگبار فرو گرفت، و در خانه و کاشانه‌شان از پا در آمدند

گویی که در آن نبوده‌اند، بدانید که قوم ثمود به پروردگارشان کفر ورزیدند، هان نفرین بر ثمود باد

و فرشتگان ما برای ابراهیم بشارت آوردند، گفتند سلام [بر تو] گفت سلام [بر شما] و چیزی نگذشت که [ابراهیم برای آنان] گوساله‌ای بریان شده آورد

و چون دید که دستانشان به سوی آن دراز نمی‌شود، به آنان احساس بیگانگی کرد، و از آنان ترسی در دل یافت، گفتند مترس ما به سوی قوم لوط فرستاده شده‌ایم

و همسر او [ابراهیم] ایستاده بود و [از بشارت الهی] خندید، آنگاه او را به [بار گرفتن و زادن] اسحاق و پس از اسحاق به یعقوب، بشارت دادیم

قَالَتْ يَوَيْلَتِي ءَأَلِدُ وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ

قَالُوا أَتَعْجِبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ ﷻ رَحِمْتُ اللَّهَ وَبَرَكَتُهُ وَعَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ

فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ وَجَاءَتْهُ الْبُشْرَى يُجْدِلُنَا فِي قَوْمِ لُوطٍ

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُنِيبٌ

يَا إِبْرَاهِيمُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا إِنَّهُ قَدْ جَاءَ أَمْرٌ رَبِّكَ ﷻ وَإِنَّهُمْ ءَاتِيهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُودٍ

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِيءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالَ هَذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ

وَجَاءَهُمْ قَوْمُهُمْ يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ قَالَ يَتَقَوْمَ هَتُولَاءِ بَنَاتِي هُنَّ أَظْهَرُ لَكُمْ ﷻ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزُونِ فِي ضَيْفِي ﷻ أَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ

قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكِ مِنْ حَقٍّ وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا نُرِيدُ

قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةٌ أَوْ آوَى إِلَىٰ رُكْنٍ شَدِيدٍ

قَالُوا يَلُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصِلُوا إِلَيْكَ ﷻ فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا أَمْرَاتَكَ ﷻ إِنَّهُ مُصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ ﷻ إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ

گفت وای بر من آیا در حالی که خودم پیرزنم و این شوهرم پیرمرد [فرتوت] است، فرزند می‌زایم؟ این چیزی شگفت‌آور است

[فرشتگان] گفتند آیا از امر الهی تعجب می‌کنی؟ ای خاندان [رسالت] رحمت الهی و برکات او بر شما باد، او ستوده بزرگوار است

و چون ترس از ابراهیم دور شد، و بشارت به او رسید، درباره قوم لوط [به قصد شفاعت] با ما به چون و چرا پرداخت

بی‌گمان ابراهیم بردبار دردمند توبه کار بود

[گفتیم] ای ابراهیم از این [درخواست] درگذر، چرا که فرمان پروردگارت در رسیده است و عذابی بی‌بازگشت بر آنان فرود خواهد آمد

و چون فرشتگان ما به نزد لوط آمدند از ایشان نگران شد و [از کمک به آنان] دستش کوتاه شد، و گفت امروز روزی سخت و سنگین است

و قومش شتابان به سوی او هجوم آوردند و هم آنان بودند که مرتکب کارهای ناشایست می‌شدند [لوط] گفت ای قوم من اینان دختران من هستند، آنان برای شما پاکیزه‌تر و رواترند، پس از خدا پروا کنید و مرا در کار و بار مهمانانم خوار و رسوا مسازید، آیا در میان شما مردی فهیم نیست؟

گفتند خوب می‌دانی که ما با دخترانت کاری نداریم و تو خوب می‌دانی که ما چه می‌خواهیم

[لوط] گفت کاش نیروی مقابله با شما را داشتم، یا از دست شما به پناهگاهی امن پناه می‌بردم

[فرشتگان] گفتند ای لوط ما فرستادگان پروردگارت هستیم [بدان که] آنان هرگز به تو نخواهند رسید، پس پاسی از شب گذشته خانواده‌ات را همراه ببر و هیچ‌یک از شما باز پس ننگرد، مگر زنت که به او همان بلایی که به آنان می‌رسد، خواهد رسید، بدان که وعده‌گاه آنان صبح است، آیا صبح نزدیک نیست؟

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَلَيْهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا
حِجَارَةً مِّن سَجِيلٍ مَّنْضُودٍ

مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بَبَعِيدٍ

وَالِى مَدِينٍ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَاقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ
مِنَ إِلَهٍ غَيْرُهُ وَلَا تَتَّقُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ إِنِّي أَرَبُكُمْ
بِخَيْرٍ وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيطٍ

وَيَقَوْمِ أَوْفُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا
النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ

بَقِيَّتُ اللَّهِ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ
بِخَفِيضٍ

قَالُوا يَشْعَيْبُ أَصَلَوْتُكَ تَأْمُرُكَ أَنْ تَتْرَكَ مَا يَعْبُدُ ءَابَاؤُنَا
أَوْ أَنْ نَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ

قَالَ يَاقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِن كُنتُ عَلَىٰ بَيْتَةٍ مِّن رَّبِّي وَرَزَقَنِي مِنْهُ
رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ أُخَالِفَكُمْ إِلَىٰ مَا أَنهَكُمْ عَنْهُ
إِن أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ
عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ

چون فرمان ما در رسید آن را زیر و زبر کردیم و بر آن
سنگپاره‌هایی از سنگ-گل پیایی فرو باریدیم

که [هر یک] نزد پروردگارت نشان کرده بود و آن از
ستمکاران [مشرک] دور نیست

و به سوی قوم مدین، برادرشان شعیب را [فرستادیم]،
گفت ای قوم من، خداوند را که جز او خدایی ندارید،
بپرستید، و در پیمانہ و ترازو کم مگذارید، چرا که من شما
را در رفاه و ثروت می‌بینم، و بر شما از عذاب روزی فراگیر
می‌ترسم

ای قوم من پیمانہ و ترازو را دادگرانه تمام و کمال دهید و
به مردم اجناسشان را کم مدهید و در این سرزمین فتنه و
فساد برپا نکنید

اگر مؤمن باشید، باز نهاده الهی برای شما بهتر است، و من
نگهبان شما نیستم

گفتند ای شعیب آیا نمازت تو را بر آن می‌دارد که [ما را
تکلیف کنی که] دست از آنچه پدرانمان می‌پرستند برداریم
یا در اموالمان هر کار که خواهیم نکنیم، تو بی‌هیچ شک و
شبهه بردبار و فهیمی

گفت ای قوم من بیندیشید اگر من از سوی پروردگارم
حجت آشکاری داشته باشم و از سوی خویش به من روزی
نیک بخشیده باشد [چه خواهید کرد] و من نمی‌خواهم با
شما، در آنچه شما را از آن باز داشته‌ام مخالفت کنم [و خود
مرتکب آن شوم] تا آنجا که بتوانم جز اصلاح نمی‌خواهم، و
توفیق من جز به [اراده] خداوند نیست، که بر او توکل
کرده‌ام و به او روی آورده‌ام

وَيَقَوْمٌ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا أَصَابَ
قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ وَمَا قَوْمَ لُوطٍ مِّنْكُمْ
بَبَعِيدٍ

و ای قوم من شما را ستیزه‌جویی با من به آنجا نکشاند که
همانند آنچه بر سر قوم نوح یا قوم هود یا قوم صالح آمد، بر
سر شما هم بیاید، و قوم لوط از شما دور نیست

و از پروردگارتان آمرزش بخواهید و به درگاه او توبه کنید،
که پروردگار من مهربان و دوستدار [بندگان صالح خویش]
است

۹۰ وَأَسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ وَدُودٌ

گفتند ای شعیب بسیاری از آنچه می‌گویی در نمی‌یابیم و تو
را در میان خود ناتوان می‌بینیم، و اگر خاندانت نبود،
بی‌شک سنگسارت می‌کردیم و تو نزد ما عزیز نیستی

۹۱ قَالُوا يَشْعِيبُ مَا نَفَقَهُ كَثِيرًا مِّمَّا تَقُولُ وَإِنَّا لَنَرُكَ فِينَا
ضَعِيفًا وَّلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنَاكَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْنَا بِعَزِيزٍ

گفت ای قوم من آیا خاندان من نزد شما عزیزتر از خداوند
است، که او را پس پشت انداخته‌اید، بی‌گمان پروردگار من
بر آنچه می‌کنید چیره است

۹۲ قَالَ يَقَوْمِ أَرَهْطِي أَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَاتَّخَذْتُمُوهُ
وَرَاءَكُمْ ظَهْرِيًّا إِنَّ رَبِّي بِمَا تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ

و ای قوم من هر چه می‌توانید بکنید، من نیز می‌کنم، به
زودی خواهید دانست که بر سر چه کسی عذابی می‌آید که
خوارش سازد، و چه کسی دروغ‌گوست، شما چشم به راه
باشید که من نیز همراه با شما چشم به راهم

۹۳ وَيَقَوْمِ أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَمِلٌ سَوْفَ تَعْلَمُونَ
مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُجْزِيهِ وَمَنْ هُوَ كَاذِبٌ وَّارْتَقِبُوا إِنِّي
مَعَكُمْ رَقِيبٌ

و چون فرمان ما در رسید، شعیب و کسانی را که همراه او
ایمان آورده بودند به رحمت خویش نجات دادیم و بانگ
مرگبار ستم‌پیشگان [مشرك] را فرو گرفت و در خانه و
کاشانه‌شان از پا درآمدند

۹۴ وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ
مِّنَّا وَأَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَرِهِمْ
جَاثِمِينَ

گویی در آنجا نبوده‌اند، هان نفرین بر قوم مدین، همچنانکه
قوم ثمود هم نفرین زده بود

۹۵ كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا ۗ أَلَا بُعْدًا لِّمَدْيَنَ كَمَا بَعَدَتْ ثَمُودُ

و به راستی موسی را همراه با معجزات خویش و برهانی
آشکار به سوی فرعون و بزرگان قومش فرستادیم

۹۶ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ

آنگاه [آنان] از فرمان فرعون پیروی کردند و فرمان فرعون
صواب نبود

۹۷ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ ۚ فَاتَّبَعُوا أَمْرَ فِرْعَوْنَ ۗ وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ
بِرَشِيدٍ

يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ وَبِئْسَ الْوَرْدُ
الْمَوْرُودُ

او در روز قیامت پیشاپیش قومش است، آنگاه آنان را به
آتش دوزخ درمی‌آورد، چه بد است درآیندی که به آن
درآمده‌اند

وَأَتَّبِعُوا فِي هَذِهِ لَعْنَةَ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ بئسَ الرَّفْدُ الْمَرْفُودُ

و در این [جهان] و در روز قیامت لعنتی گریبانگیرشان شود،
چه بد است عطیه‌ای که به ایشان داده‌اند

ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْقُرَى نَقِصُهُ عَلَيْكَ مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ

این از اخبار آن شهرهاست که بر تو می‌خوانیم بعضی از آنها
[هنوز] برپا مانده‌اند و بعضی بر باد رفته‌اند

وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ
ءَالِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَمَّا جَاءَ
أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْبِيبٍ

و ما بر ایشان ستم نکردیم، بلکه خود بر خویشتن ستم
کردند، و چون فرمان پروردگارت در رسید خدایانشان که به
جای خداوند می‌پرستیدندشان هیچ به کارشان نیامدند، و
جز بر خسران ایشان نیفزودند

وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَىٰ وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخْذَهُ
أَلِيمٌ شَدِيدٌ

و چنین است بازخواست پروردگارت که اهالی شهرهایی را
که ستمگر [و مشرک] اند فرو می‌گیرد، بی‌گمان بازخواست
او سهمگین و سنگین است

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّمَنْ خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ ذَلِكَ يَوْمٌ
مَّجْمُوعٌ لَهُ النَّاسُ وَذَلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُودٌ

در این برای کسی که از عذاب آخرت می‌ترسد، عبرتی
هست، آن روزی است که در آن مردم گرد آیند و آن روز
گرد هم آمدن است

وَمَا نُؤَخِّرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ مَّعْدُودٍ

و آن را جز تا مهلتی محدود به تاخیر نمی‌اندازیم

يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ

روزی بیاید که هیچ کس جز به اذن او سخن نگوید و از
مردمان [بعضی] بدبخت و بعضی نیکبخت باشند

فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فَفِي النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ

و اما کسانی که بدبخت شده‌اند در آتش دوزخ‌اند و در آن
فریاد و عربده دارند

خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ
رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ

پیوسته تا زمانی که آسمانها و زمین وجود دارند، در آن
هستند مگر آنچه پروردگارت بخواهد، که پروردگارت هر چه
خواهد همان تواند کرد

وَأَمَّا الَّذِينَ سَعِدُوا فَفِي الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ
السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ عَطَاءٌ غَيْرٌ مَّجْدُودٍ

و اما کسانی که نیکبخت شده‌اند پیوسته تا زمانی که
آسمانها و زمین وجود دارند، در بهشت‌اند، مگر آنچه
پروردگارت بخواهد، و این بخششی است پیوسته

فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّمَّا يَعْبُدُ هَؤُلَاءِ مَا يَعْبُدُونَ إِلَّا كَمَا
يَعْبُدُ ءَابَاؤُهُمْ مِّن قَبْلُ وَإِنَّا لَمَوْفُوهُم نَصِيبُهُمْ غَيْرَ
مَنْقُوصٍ

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ
سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكِّ مِّنْهُ
مُرِيبٍ

وَإِنَّ كَلَّا لَلَّمَّا لَيُوفِّيَنَّهُمْ رَبُّكَ أَعْمَلَهُمْ إِنَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ
خَبِيرٌ

فَأَسْتَقِمْ كَمَا أَمَرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا إِنَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

وَلَا تَرْكَنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم
مِّن دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ

وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفَا مِّنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ
يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرِي لِلذَّاكِرِينَ

وَأَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ

فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِن قَبْلِكُمْ أُولُوا بَقِيَّةٍ يَنْهَوْنَ
عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّنْ أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ وَاتَّبَعَ
الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أَتَرَفُوا فِيهِ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ

وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلِهَا مُصْلِحُونَ

پس از آنچه اینان می‌پرستند، سردرگم مباش، اینان جز به شیوه‌ای که پدرانشان [خدایان و بتان را] می‌پرستیده‌اند، نمی‌پرستند، و ما بازدهنده سهمشان به تمام و کمال و بدون کم و کاست به ایشان هستیم

و به راستی که به موسی کتاب آسمانی دادیم، آنگاه در آن اختلاف پیدا کردند و اگر وعده پروردگارت [به تاخیر حکم و عذاب] از پیش مقرر نگشته بود، بین آنان داوری می‌شد، و آنان از آن سخت در شک هستند

و بی‌شک پروردگارت حاصل اعمالشان را به تمامی به یکایک آنان می‌دهد، چرا که او به کار و کردارشان آگاه است

پس همچنانکه دستور یافته‌ای پایداری کن و نیز هر کس که با تو روی به سوی خداوند آورده است [چنین کند] و سرکشی مکنید، چرا که او به کار و کردارتان بیناست

و به ستم‌پیشگان [مشرک] گرایش نیابید که آتش دوزخ به شما خواهد رسید و در برابر خداوند سروری ندارید، و یاری نیز نخواهید یافت

و نماز را در آن سو و این سوی روز و در پاسهایی از شب برپا دار، همانا طاعات گناهان را می‌زدایند، این پندی برای پندگیران است

و شکیبایی پیشه کن که خداوند پاداش نیکوکاران را فرو نمی‌گذارد

از چه رو در میان اقوامی که پیش از شما بودند خردمندانی نبودند که از فساد در روی زمین نهی کنند، مگر گروهی اندک از کسانی که نجاتشان داده بودیم، و ستم‌پیشگان [مشرک] دل در ناز و نعمتی که یافته بودند، بستند، و گنهگار بودند

و پروردگار تو شهرها را در حالی که مردمانش صالح باشند، ستمگرانه نابود نمی‌کند

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً ۗ وَلَا يَزَالُونَ
مُخْتَلِفِينَ

و اگر پروردگارت میخواست مردم را امت یگانه‌ای قرار
میداد، ولی همچنان اختلاف می‌ورزند

مگر کسانی که خداوند [بر آنان] رحمت آورد، و برای همین
آنان را آفریده است، وعده پروردگارت [چنین] سرانجام
گرفته است که جهنم را همه از جن و انس آکنده خواهیم
ساخت

إِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَ ۚ وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ
لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

و یکایک اخبار پیامبران را بر تو می‌خوانیم، همانچه به آن
دل تو را استوار می‌داریم، و در این [سوره] حق و موعظه و
تذکری برای مؤمنان بر تو نازل شده است

وَكَلَّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهِ فُؤَادَكَ
وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ الْحَقُّ ۗ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرٌ لِلْمُؤْمِنِينَ

و به نامؤمنان بگو هر چه می‌توانید بکنید که ما نیز می‌کنیم

وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنَّا عَمِلُونَ

و منتظر باشید که ما نیز منتظریم

وَأَنْتَظِرُونَ

و علم غیب آسمانها و زمین از آن خداوند است و همه کارها
به سوی او باز گردانده می‌شود، پس او را بپرست و بر او
توکل کن و پروردگارت از کار و کردارتان غافل نیست

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ
فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ ۗ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

۱۲۰ . یوسف : یوسف: یوسف ۱۱۱ آیه ۱۴ صفحه

الر الف لام راء اینها آیات کتاب روشنگر است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الرَّ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ

ما آن را به صورت قرآنی عربی [و روشن] نازل کردیم،
باشد که اندیشه کنید

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

ما بهترین داستانسرایی را با وحی فرستادن همین قرآن بر
تو می‌خوانیم و بی‌گمان پیش از آن از بی‌خبران بودی

نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا
الْقُرْآنَ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ الْغَافِلِينَ

چنین بود که یوسف به پدرش گفت پدر جان من در خواب
یازده ستاره دیدم، و خورشید و ماه را، دیدم که به من
سجده می‌کنند

إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا
وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ

قَالَ يَبْنِي لَا تَقْضُصْ رُءْيَاكَ عَلَىٰ إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُّبِينٌ

لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ آيَاتٌ لِّلسَّالِفِينَ

إِذْ قَالُوا لِيُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَيْنَا مِمَّا نَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّ آبَاءَنَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

أَقْتُلُوا يُوسُفَ أَوْ اطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ وَجْهَ أَبِيكُمْ وَتَكُونُوا مِن بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ

قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَأَلْقُوهُ فِي غَيَابَتِ الْجُبِّ يَلْتَقِطُهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِن كُنْتُمْ فَاعِلِينَ

قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَىٰ يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُو لَنَصِحُونَ

أَرْسَلَهُ مَعَنَا غَدًا يَرْتَعُ وَيَلْعَبُ وَإِنَّا لَهُو لَحَافِظُونَ

قَالَ إِنِّي لَيَحْزُنُنِي أَنَّ تَذْهَبُوا بِهِ وَأَخَافُ أَنْ يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ

قَالُوا لَئِن أَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا لَّخَسِرُونَ

[یعقوب] گفت فرزندم خوابت را برای برادرانت بازگو مکن که در حقت بدسگالی می‌کنند، چرا که شیطان دشمن آشکار انسان است

و بدین‌سان پروردگارت تو را برمی‌گزیند و به تو تعبیر خواب می‌آموزد و نعمتش را بر تو و بر آل یعقوب به کمال می‌رساند، همچنانکه در گذشته بر پدرانیت ابراهیم و اسحاق به کمال رسانده بود، بی‌گمان پروردگارت دانای فرزانه است

به راستی در داستان یوسف و برادرانش برای پرسندگان عبرت‌هاست

چنین بود که گفتند یوسف و برادرش [برادر ابوبنی او] از ما نزد پدرمان محبوب‌ترند و ما برای خود جوانان برومندی هستیم، بی‌گمان پدرمان در گمراهی آشکار است

[یکی گفت] یا یوسف را بکشید، یا در سرزمینی [گم و گور] بیندازید، تا توجه پدرتان فقط به شما پرداخته شود، و پس از آن مردمی درستکار شوید

گوینده‌ای از میان آنان گفت یوسف را نکشید، بلکه اگر می‌خواهید کاری بکنید او را در نهانگاه چاهی بیندازید که برخی از کاروانیان او را برگیرد

گفتند پدرجان، چرا در کار یوسف ما را امین نمی‌داری؟ حال آنکه ما خیرخواه او هستیم

او را فردا همراه ما بفرست تا بگردد و بازی کند و ما مراقب او هستیم

[یعقوب] گفت اینکه شما ببریدش مرا اندوهگین می‌کند و می‌ترسم که شما از او غافل شوید و گرگ او را بخورد

گفتند در حالی که ما جوانانی برومند هستیم، اگر گرگ او را بخورد، [ضایع و] زیانکاریم

فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَأَجْمَعُوا أَن يَجْعَلُوهُ فِي غَيْبَتِ الْجُبِّ
وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

وَجَاءُوا أَبَاهُمْ عِشَاءً يَبْكُونَ

و شبانگاه گریه کنان نزد پدرشان آمدند

قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتْعِنَا
فَاكْغَلَهُ الذِّبْطُ وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَّنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ

[و] گفتند پدرجان، ما به مسابقه رفته بودیم و یوسف را نزدیک بار و بنه خودمان گذاشته بودیم، که گرگ او را خورد، و ما اگر هم راستگو باشیم، تو سخن ما را باور نخواهی کرد

وَجَاءُوا عَلَى قَمِيصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ
أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ

و بر پیراهنش خونی دروغین آوردند [یعقوب] گفت ولی نفس اماره‌تان به دست شما کار داد پس [چاره من] صبری نیکوست، و خداوند در آنچه می‌گویید مددکار [من] است

وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَأَدْلَى دَلْوَهُ قَالَ يَبُشْرَى
هَذَا غُلْمٌ وَأَسْرُوهُ بَضْعَةَ الْعِلْمِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ

و کاروانی [پیش] آمد، و آب‌آورشان را فرستادند، و او دلوش را [در چاه] انداخت، [چون یوسف را بالا کشید] گفت مژده باد، چه جوانی! و او را پنهانی برای خود برداشتند که دستمایه کنند، و خداوند به آنچه می‌کردند، آگاه بود

وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍ بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا فِيهِ مِنَ
الزَّاهِدِينَ

او را به ثمن بخص فروختند، به چند درهم اندک‌شمار، و به [کار و بار] او بی‌علاقه بودند

وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لِأُمْرَأَتِهِ أَكْرِمِي مَثْوَاهُ
عَسَىٰ أَن يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ
فِي الْأَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُ مِن تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَاللَّهُ غَالِبٌ
عَلَىٰ أَمْرِهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

و کسی که اهل مصر بود و او را خریده بود، به همسرش گفت قدر او را بدان، چه بسا به ما سود رساند، یا به فرزندی بگیریمش، و بدین‌سان یوسف را در آن سرزمین تمکن بخشیدیم، تا سرانجام به او تعبیر خواب بیاموزیم، و خداوند سررشته کار خویش را در دست دارد، ولی بیشتر مردم نمی‌دانند

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَءَاتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نَجِّزِي
الْمُحْسِنِينَ

و چون به عنفوان جوانی رسید، به او حکمت [نبوت] و علم بخشیدیم، و بدین‌سان نیکوکاران را جزا می‌دهیم

وَرَاوَدْتُهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنِ نَفْسِهِ ۚ وَعَلَقَتِ الْأَبْوَابَ
وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ
إِنَّهُ لَا يَفْلِحُ الظَّالِمُونَ

و زنی که او [یوسف] در خانه‌اش بود، از او کام خواست، و [یک روز، همه] درها را بست و [به یوسف] گفت بیا پیش من [یوسف] گفت پناه بر خدا، او [شوهرت] سرور من است و به من منزلی نیکو داده است، آری ستمکاران رستگار نمی‌شوند

وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ ۚ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا أَنْ رَعَا بُرْهَانَ رَبِّهِ ۚ كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا
الْمُخْلِصِينَ

و آن زن آهنگ او [یوسف] کرد و او نیز اگر برهان پروردگارش را ندیده بود، آهنگ آن زن می‌کرد، اینگونه [کردیم] تا نابکاری و ناشایستی را از او بگردانیم، چرا که از بندگان اخلاص یافته ماست

وَأَسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصُهُ مِنْ دُبُرٍ ۚ وَالْفَيَا سَيِّدَهَا لَدَا
الْبَابِ قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ
أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

و [سپس] هر دو به سوی در شتافتند و آن زن پیراهن او را از پشت درید، و [ناگهان] شوهر او را نزدیک در یافتند [زلیخا، مکارانه] گفت جزای کسی که به زن تو نظر بد داشته باشد چیست غیر از اینکه زندانی شود، یا عذابی دردناک [بچشد]؟

قَالَ هِيَ رَاوَدْتَنِي عَنْ نَفْسِي ۚ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ أَهْلِهَا إِنْ
كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَاذِبِينَ

[یوسف] گفت او بود که از من کام خواست، و شاهدی از کسان زن شهادت داد که اگر پیراهن او از جلو دریده شده، زن راست می‌گوید و مرد دروغ‌گوست

وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ
الصَّادِقِينَ

و اگر پیراهنش از پشت دریده شده، زن دروغ می‌گوید و مرد راست‌گوست

فَلَمَّا رَعَا قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ مِنْ كَيْدِكُنَّ إِنَّ
كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ

و چون دید که پیراهنش از پشت دریده شده [حقیقت را دریافت و] گفت این از مکر شما [زنان] است که مکرتان شگرف است

يُوسُفُ أَعْرَضَ عَنْ هَذَا ۖ وَاسْتَغْفِرِي لِذَنْبِكِ إِنَّكِ كُنْتِ
مِنَ الْخَاطِئِينَ

اما یوسف تو از این ماجرا درگذر، و [اما] تو ای زن برای گناهت استغفار کن، چرا که از خطاکاران بوده‌ای

وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتْلَهَا عَنِ
نَفْسِهِ ۚ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا إِنَّا لَنَرُنَّهَا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

و زنانی در شهر [بودند که] گفتند همسر عزیز [مصر] از غلامش کام خواسته است و پاک، دل در گرو محبت او داده است، ما او را در گمراهی آشکار می‌بینیم

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ
مُتَّكِنًا وَعَآتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّينًا وَقَالَتِ اخْرُجْ
عَلَيْهِنَّ فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ
حَسَّ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ

و چون بدگویی ایشان را شنید [کسی را برای دعوت] به
سوی ایشان فرستاد و برای آنان مجلسی آماده ساخت و به
هر یک از آنان کاردی داد و [به یوسف] گفت بر آنان ظاهر
شو، آنگاه که دیدندش بس بزرگش یافتند و [از بی‌حواسی]
دستانشان را [به جای ترنج] بریدند و گفتند پناه بر خدا،
این آدمیزاده نیست، این جز فرشته‌ای گرامی نیست

قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنِّي فِيهِ وَلَقَدْ رَودْتُهُ وَ عَن
نَفْسِيء فَاسْتَعْصَمَ وَلَئِن لَّمْ يَفْعَلْ مَا ءَامُرُهُ لَيُسْجَنَنَّ
وَلَيَكُونَا مِنَ الصَّغِيرِينَ

[زلیخا] گفت این همان کسی است که شما به خاطر او مرا
سرزنش می‌کردید، و من از او کام خواسته بودم، ولی او
خویشتنداری ورزید، و اگر آنچه به او دستور می‌دهم نکند،
به زندان خواهد افتاد و خوار و زبون خواهد شد

قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ وَإِلَّا
تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُن مِّنَ الْجَاهِلِينَ

[یوسف] گفت پروردگارا زندان برای من خوشتر است از
آنچه مرا به آن می‌خوانند، و اگر مکر آنان را از من باز
نداری، به آنان می‌گرایم و از نادانان می‌گردم

فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ وَ فَصَّرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ

آنگاه پروردگارش [درخواست] او را اجابت کرد و مکر آنان
را از او باز داشت، چرا که او شنوای داناست

ثُمَّ بَدَا لَهُمْ مِّنْ بَعْدِ مَا رَأَوْا الْآيَاتِ لَيَسْجُنُنَّهُ وَ حَتَّىٰ حِينٍ

سپس، بعد از آنکه نشانه‌ها را دیدند، بهتر آن دیدند که او
را تا مدت زمانی زندانی کنند

وَ دَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيَانٍ قَالَ أَحَدُهُمَا إِنِّي أَرَنِىٔ أُعْصِرُ
خَمْرًا وَقَالَ الْآخَرُ إِنِّي أَرَنِىٔ أَحْمِلُ فَوْقَ رَأْسِي خُبْرًا تَأْكُلُ
الطَّيْرُ مِنْهُ نَبِئْنَا بِتَأْوِيلِهِ إِنَّا نرَلكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ

و همراه او دو جوان وارد زندان شدند، یکی از آن دو [به
یوسف] گفت من به خواب دیده‌ام که [انگور برای] شراب
می‌فشارم و دیگری گفت من به خواب دیده‌ام که بالای سرم
نان می‌برم که پرندگان از آن می‌خورند، ما را از تعبیر آن
آگاه کن، که تو را از نیکوکاران می‌یابیم

قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِهِ إِلَّا نَبَأْتُكُمَا بِتَأْوِيلِهِ
قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا ذَلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِى رَبِّىٓ إِنِّى تَرَكْتُ مِلَّةَ
قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَ هُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ

[یوسف] گفت خوراکی برایتان نمی‌آید که بخوریدش مگر
آنکه پیش از آمدن آن، شما را از تعبیر آن [خواب] آگاه
می‌کنم، این از چیزهایی است که پروردگارم به من آموخته
است، که من آیین مردمی را که به خداوند ایمان ندارند، و
هم ایشان آخرت را منکرند، رها کرده‌ام

وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ مَا كَانَ لَنَا
أَنْ نُشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ذَلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى
النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ

و از آیین پدرانم ابراهیم و اسحاق و یعقوب پیروی کرده‌ام
سزاوار نیست که ما هیچ‌گونه شریکی برای خدا قائل شویم،
این از فضل الهی در حق ما و در حق مردم است، ولی
بیشترین مردم سپاس نمی‌گذارند

يَصَلِحِي السِّجْنِ ءَأَرْبَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمْ اللَّهُ الْوَّاحِدُ
الْقَهَّارُ

[سپس گفت] ای دو هم زندان من آیا خدایان گوناگون بهتر
است یا خداوند یگانه قهار؟

مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءَ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ
وَأَبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا
لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ
أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

شما به جای او [خدا]، جز نامهایی که خودتان و پدرانتان
گذارده‌اید، نمی‌پرستید که خداوند بر آن هیچ‌گونه برهانی
نفرستاده است، حکم نیست مگر خداوند را، [که] فرمان
داده است که جز او را مپرستید، این دین استوار است،
ولی بیشترین مردم نمی‌دانند

يَصَلِحِي السِّجْنِ أَمَّا أَحَدُكُمَا فَيَسْقِي رَبَّهُ خَمْرًا وَأَمَّا
الْآخَرُ فَيُصَلِّبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ فَضِي الْأَمْرِ
الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ

ای دو هم زندان من، اما یکی از شما دو تن به سرور خویش
[دوباره] شراب می‌نوشاند، و اما دیگری بر دار می‌شود و
پرندگان از سر او می‌خورند، چیزی که در باب آن از من نظر
خواستید، سرانجام یافته است

وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِّنْهُمَا اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ
فَأَنْسَاهُ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ فَلَبِثَ فِي السِّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ

و به یکی از آن دو که گمان می‌کرد رهایی یافتنی است،
گفت مرا نزد سرورت یاد کن، آنگاه شیطان یاد سرورش را
از خاطر او برد، لذا [یوسف] چند سال در زندان ماند

وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعُ
عِجَافٍ وَسَبْعَ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ
أَفْتُونِي فِي رُءْيَايَ إِنْ كُنْتُمْ لِلرُّءْيَا تَعْبُرُونَ

و پادشاه [مصر] گفت من در خواب هفت گاو ماده فربه
دیدم که هفت [گاو] لاغر آنها را می‌خورند، و نیز هفت
خوشه سرسبز و هفت دیگر که خشک بوده‌اند [به خواب
دیدم] ای بزرگان اگر خواب تعبیر می‌کنید، درباره خواب
من نظر دهید

قَالُوا أَضْغَتْ أَحْلَمٌ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَمِ بِعَلَمِينَ

۴۵

وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنَبِّئُكُمْ
بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسِلُونِ

۴۶

يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ
يَأْكُلُهُنَّ سَبْعُ عِجَافٍ وَسَبْعِ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ
يَابِسَتٍ لَعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ

۴۷

قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَأَبًا فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي
سُنْبُلِهِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَأْكُلُونَ

۴۸

ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ
إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَحْصِنُونَ

۴۹

ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ
يَعْصِرُونَ

۵۰
۱۹۹

وَقَالَ الْمَلِكُ أَتُتُونِي بِهِ فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ أَرْجِعْ إِلَى
رَبِّكَ فَسَأَلَهُ مَا بَأَلِ النِّسْوَةِ الَّتِي قَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ إِنَّ رَبِّي
بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ

۵۱

قَالَ مَا خَطْبُكُنَّ إِذْ رَاوَدْتُنَّ يُوسُفَ عَنِ نَفْسِهِ قُلْنَ
حَشَ لِلَّهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ
أَلَنْ حَصْحَصَ الْحَقُّ أَنَا رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ وَإِنَّهُ لَمِنَ
الصَّادِقِينَ

۵۲

ذَلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ
الْخَائِنِينَ

گفتند [اینها] خوابهای پریشان است و ما دانای تعبیر خوابها
[ی پریشان] نیستیم

و آن کسی از آن دو تن که رهایی یافته بود، و پس از مدتی
[درخواست یوسف را] به یاد آورده بود، گفت من شما را از
تعبیر آن آگاه می‌سازم، پس مرا [به زندان یوسف]
بفرستید

ای یوسف، ای صدیق، درباره [خواب] هفت گاو ماده فربه که
هفت [گاو] لاغر آنها را می‌خورند و هفت خوشه سرسبز و
هفت دیگر که خشک بوده‌اند، به ما نظر بده، تا به سوی
مردم [ی که منتظرند] برگردم، باشد که باخبر شوند

[یوسف] گفت هفت سال پیپی مثل همیشه کشت و زرع
کنید، و آنچه درو می‌کنید، با خوشه‌اش کنار بگذارید، مگر
اندکی که از آن می‌خورید

سپس بعد از هفت سال سختی [و قحطی] پیش می‌آید که
[مردم] آنچه برایشان از پیش نهاده‌اید، می‌خورند، مگر
اندکی که آن را ذخیره می‌کنید

سپس بعد از این سالی پیش می‌آید که [با باران] داد مردم
داده خواهد شد و مردم [از قحط و غلا] نجات می‌یابند

پادشاه گفت او [یوسف] را نزد من آورید، آنگاه که فرستاده
نزد او آمد [یوسف] گفت به نزد سرورت بازگرد و از او
بپرس که کار و بار آن زنان که دستانشان را بریدند، چه
بود؟ که پروردگار من از مکر آنان آگاه است

[پادشاه به زنان] گفت کار و بار شما چه بود که از یوسف
کام خواستید؟ گفتند پناه بر خدا ما هیچ بد و بیراهی از او
سراغ نداریم، [آنگاه زلیخا] همسر عزیز گفت اینک حق
آشکار شد، من [بودم که] از او کام خواستم و او از
راستگویان است

[یوسف] گفت چنین بود تا او [عزیز] بداند که من در نهان
به او خیانت نکرده‌ام، و اینکه خداوند نیرنگ خیانتکاران را
به جایی نمی‌رساند

وَمَا أُبْرِي نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ

۵۴

وَقَالَ الْمَلِكُ أَتُتُونِي بِهِ ۖ اسْتَخْلِصْهُ لِنَفْسِي ۖ فَلَمَّا كَلَّمَهُ وَقَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ

۵۵

قَالَ أَجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ ۖ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ

۵۶

وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَّبِعُوا مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ ۚ نَصِيبٌ بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَشَاءُ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ

۵۷

وَلَأَجْرُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ

۵۸

وَجَاءَ إِخْوَةُ يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ

۵۹

وَلَمَّا جَهَّزَهُم بِجَهَّازِهِمْ قَالَ أَتُتُونِي بِأَخٍ لَكُمْ مِّنْ أَبِيكُمْ ۗ أَلَا تَرَوْنَ أَنِّي أُنْفِي الْكَيْلَ وَأَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ

۶۰

فَإِن لَّمْ تَأْتُونِي بِهِ ۖ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي وَلَا تَقْرَبُونِ

۶۱

قَالُوا سُرِرُوا عَنَّا أَبَاهُ وَإِنَّا لَفَاعِلُونَ

۶۲

وَقَالَ لِفِتْيَانِهِ اجْعَلُوا بِضْعَتَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا إِذَا أُنْقَلِبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

۶۳

فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَىٰ أَبِيهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مُنِعَ مِنَّا الْكَيْلُ فَأَرْسِلْ مَعَنَا آخَانًا نَّكَتِلْ وَإِنَّا لَهُو لَحَافِظُونَ

و من خود را مبرا نمی‌شمارم، چرا که نفس [آدمی] بدفرماست، مگر آنکه پروردگارم رحمت آورد، که پروردگار من آمرزگار مهربان است

و پادشاه گفت او [یوسف] را به نزد من آورید که ندیم ویژه خود گردانمش، و چون با او گفت و گو کرد [به او] گفت تو امروز نزد ما صاحب جاه و امین هستی

[یوسف] گفت مرا بر خزاین این سرزمین بگمار، که من نگهدارنده کاروانم

و بدین‌سان یوسف را در آن سرزمین تمکن بخشیدیم که در آن هر جا که خواهد قرار گیرد، هر که را خواهیم رحمت خویش بر او ارزانی داریم، و پاداش نیکوکاران را فرونگذاریم

و پاداش اخروی برای کسانی که ایمان آورده و تقوا ورزیده باشند، بهتر است

و برادران یوسف آمدند و بر او وارد شدند آنگاه او ایشان را شناخت ولی ایشان او را نشناختند

و چون زاد و برگ ایشان را آماده ساختند [یوسف] گفت [آن] برادر پدری‌تان را هم نزد من بیاورید، مگر نمی‌بینید که من پیمانہ را تمام می‌دهم و بهترین میزبانان هستم

و اگر او را به نزد من نیاورید، نزد من پیمانہ‌ای ندارید و نزدیک من نیابید

گفتند او را [به هر تدبیر و ترفند] از پدرش خواهیم گرفت و ما چنین کاری خواهیم کرد

[یوسف] به غلامانش گفت سرمایه‌شان را در خرجینهایشان بگذارید تا چون به نزد خانواده‌شان بازگشتند آن را باز شناسند، باشد که بازگردند

و چون به نزد پدرشان بازگشتند گفتند پدرجان از ما پیمانہ را دریغ داشته‌اند، پس برادرمان [بنیامین] را همراه ما بفرست تا بار و پیمانہ بگیریم و ما مراقب او هستیم

قَالَ هَلْ ءَامَنُكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا أَمِنْتُكُمْ عَلَىٰ أَخِيهِ مِنْ قَبْلُ فَاللَّهُ خَيْرٌ حَافِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

[یعقوب] گفت شما را در حق او امین ندارم، مگر همانطور که پیشترها در حق برادرش امین داشته بودم، اما خداوند بهترین نگهدارنده است، و همو مهربان‌ترین مهربانان است

و چون بار و بنه‌شان را باز کردند چنین یافتند که سرمایه‌شان به ایشان بازگردانده شده است، گفتند پدرجان دیگر چه می‌خواهیم؟ این سرمایه ماست که به ما بازگردانده شده است [بگذارید بار دیگر برویم] و برای خانواده خود آذوقه بیاوریم و مراقب برادرمان هم هستیم و یک بار شتر هم اضافه خواهیم گرفت، چه [تاکنون] به ما بار و پیمانه اندکی داده‌اند

وَلَمَّا فَتَحُوا مَتَعَهُمْ وَجَدُوا بِضِعَتَهُمْ رُدَّتْ إِلَيْهِمْ قَالُوا يَا بَابَا مَا نَبِغِي هَذِهِ بِضِعْتَنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا وَنَمِيرُ أَهْلَنَا وَنَحْفَظُ أَخَانَا وَنَزِدَادُ كَيْلٍ بَعِيرٍ ذَٰلِكَ كَيْلٌ يَسِيرٌ

۶۵

گفت هرگز او را همراه شما نمی‌فرستم مگر آنکه عهده‌ی به نام خدا به من بدهید که او را به نزد من باز آورید، مگر آنکه از هر سو گرفتار آید، و چون عهدشان را دادند، [یعقوب] گفت خداوند بر آنچه می‌گوییم [و قول و قرار ما] ناظر و [کارساز است

قَالَ لَنْ أُرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّىٰ تُؤْتُونِ مَوْثِقًا مِّنَ اللَّهِ لَتَأْتُنَّنِي بِهِ إِلَّا أَن يُحَاطَ بِكُمْ فَلَمَّا ءَاتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ

۶۶

و گفت فرزندان من، از یک دروازه وارد شوید و از دروازه‌های گوناگون وارد شوید، و البته شما را از قضای [ناگوار] الهی باز نتوانم داشت، حکم جز از آن خداوند نیست، بر او توکل کردم و اهل توکل باید بر او توکل کنند

وَقَالَ يَبْنَئِي لَا تَدْخُلُوا مِن بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ مُّتَفَرِّقَةٍ وَمَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ

۶۷

و چون به همان گونه که پدرشان به ایشان دستور داده بود، وارد شدند، [این شیوه ورود] ایشان را از قضای الهی باز نداشت، ولی [هر چه بود] نیاز روحی یعقوب بود که بدین‌سان برآورده کرد، و او با آنچه به او آموخته بودیم، دانشور بود، ولی بیشترین مردم نمی‌دانند

وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُم مَّا كَانَ يُغْنِي عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةٌ فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ قَضَلَهَا وَإِنَّهُ لَذُو عِلْمٍ لِّمَا عَلَّمْنَاهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

۶۸

و چون بر یوسف وارد شدند، برادر [ابوینی] اش را در کنار گرفت [و در خلوت به او] گفت من [همان] برادرت هستم، از آنچه کرده‌اند غمگین مباش

وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ ءَاوَىٰ إِلَيْهِ أَخَاهُ قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

۶۹
۲۰۱۲

فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ جَعَلَ السَّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ
أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَتَيْهَا الْعَيْرُ إِنَّكُمْ لَسَّرِقُونَ

۷۱

قَالُوا وَأَقْبَلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقَدُونَ

قَالُوا نَفَقِدُ صُوعَ الْمَلِكِ وَلِمَنْ جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا
بِهِ زَعِيمٌ

۷۲

قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَّا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا
سَرِقِينَ

۷۳

قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُوَ إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ

۷۴

قَالُوا جَزَاؤُهُوَ مَنْ وُجِدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُوَ كَذَلِكَ
نَجْزِي الظَّالِمِينَ

۷۵

فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِمْ قَبْلَ وِعَاءِ أَخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وِعَاءِ
أَخِيهِ كَذَلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ
الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَن نَّشَاءُ وَفَوْقَ كُلِّ
ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ

۷۶

قَالُوا إِنْ يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَهُ مِنْ قَبْلُ فَأَسْرَهَا يُوسُفُ
فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ قَالَ أَنْتُمْ شَرُّ مَكَانًا وَاللَّهُ أَعْلَمُ
بِمَا تَصِفُونَ

۷۷
حزب
۹۸

قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُوَ أَبَا شَيْخًا كَبِيرًا فَخُذْ أَحَدَنَا
مَكَانَهُوَ إِنَّا نَرْنَكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ

۷۸

و چون ساز و برگ آنان را آماده ساختند [به فرمان یوسف]
جام [پادشاه] را در خرچین برادرش [بنیامین] گذاشت
سپس منادی ندا در داد که ای کاروانیان شما دزدید

گفتند – و رو به ایشان آوردند که مگر چه گم کرده اید؟

گفتند جام پادشاه را گم کرده ایم، و هرکس آن را بیاورد،
بار شتری [آذوقه جایزه] دارد و من این [وعده] را ضامنم

گفتند به خدا خودتان می دانید که ما نیامده ایم که در این
سرزمین فتنه و فساد کنیم و ما دزد نیستیم

گفتند جزای آن [سرقت] اگر شما دروغگو باشید، چه باشد؟

[اینان در پاسخ] گفتند هرکس که [جام] در خرچین او پیدا
شود، خودش [برده شود و اسارتش] جزای آن باشد، که ما
به این شیوه ستمکاران [سارق] را کیفر می دهیم

[پذیرفتند] و آغاز به جستجوی باردانهای ایشان پیش از
باردان برادر [ابوینی] اش کرد، [سراجام] آن را از باردان
برادرش بیرون آورد، بدین سان به یوسف تدبیر و ترفند
آموختیم [زیرا] نمی توانست برادرش را طبق رسم و آیین
پادشاه، بازداشت کند، مگر آنکه خداوند بخواهد، که درجات
هر کس را که بخواهیم بلند می گردانیم و برتر از هر
داننده ای داناتری هست

گفتند اگر [بنیامین] دزدی کرده است [عجب نیست، چرا
که] پیشترها برادر [ابوینی] اش هم دزدی کرده بود، اما
یوسف این [شما را فرو خورد و] در دل نگه داشت و به
روی آنان نیاورد، [اما در دل] گفت خودتان بدمنصب ترید، و
خداوند به آنچه می گوید داناتر است

گفتند ای عزیز او پدری پیر فرتوت دارد، یکی از ما را به
جای او نگهدار، که ما تو را از نیکوکاران می بینیم

قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَنْ وَجَدْنَا مَتَلَعْنَا عِنْدَهُ إِنَّآ إِذَا لَظَلِمُونَ

فَلَمَّا أَسْتَيْسُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ آبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْتِقًا مِّنَ اللَّهِ وَمِن قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ فَلَن أَبْرَحَ الْأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لِي أَبِي أَوْ يَحْكَمَ اللَّهُ لِي وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ

أَرْجِعُوا إِلَىٰ آبَائِكُمْ فَقُولُوا يَا أَبَانَا إِنَّ أَبْنَكَ سَرَقَ وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ

وَسَأَلَ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعِيرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا وَإِنَّا لَصَادِقُونَ

قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ عَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

وَتَوَلَّىٰ عَنْهُمْ وَقَالَ يَا سَفِي عَلَىٰ يُوسُفَ وَأَبِيصَّتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ

قَالُوا تَاللَّهِ تَفْتَوُا تَذَكَّرُ يُوسُفَ حَتَّىٰ تَكُونَ حَرَضًا أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ

قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بَثِّي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

[یوسف] گفت پناه بر خدا که جز کسی را که کالیمان [جام] را در نزد او یافته‌ایم، بازداشت کنیم، که در این صورت ستمکار خواهیم بود

آنگاه چون از او نومید شدند، نجوا کنان بین خود خلوت [و مشورت] کردند، بزرگترشان گفت مگر نمی‌دانید که پدرتان از شما با نام خدا عهده‌ی گرفته است، و پیشترها هم چه تقصیرها در حق یوسف کرده‌اید، من از این سرزمین قدم بیرون نمی‌گذارم، مگر آنکه پدرم اجازه دهد، یا خداوند در حق من حکمی فرماید و او بهترین داوران است

به سوی پدرتان باز گردید و بگویند پدرجان، پسرت [بنیامین] دزدی کرد و ما جز به چیزی که می‌دانستیم شهادت ندادیم، و ما در برابر [رویدادهای] نهانی نگهبان نبودیم

از مردم شهری که ما در آن بودیم [مصر] و از اهل کاروانی که ما با آن روی به اینجا آوردیم، بپرس، و ما راستگوییم

[یعقوب] گفت باز نفس اماره‌تان به دست شما کار داد، پس [چاره من] صبری نیکوست، چه بسا خداوند همه آنان را برای من باز آورد، که او دانای فرزانه است

و از آنان روی برگرداند و [با اشک و اندوه] گفت بر [فراق] یوسف اسف می‌خورم، و چشمانش از [اشک و] اندوه سپید [و نابینا] شد و اندوه خود را فرو خورد

گفتند به خدا پیوسته یوسف را یاد می‌کنی تا زار و نزار یا نابود شوی

گفت درد و اندوهم را فقط با خداوند در میان می‌گذارم، و از [عنایت] خداوند چیزی می‌دانم که شما نمی‌دانید

يَبْنِيْ اَذْهَبُوْا فَتَحَسَّسُوْا مِنْ يُوسُفَ وَآخِيْهِ وَلَا تَأْيَسُوْا
مِنْ رَّوْحِ اللّٰهِ ۗ اِنَّهُ لَا يَأْيَسُ مِنْ رَّوْحِ اللّٰهِ اِلَّا الْقَوْمُ
الْكٰفِرُوْنَ

ای فرزندان بروید و در پی یوسف و برادرش بگردید، و از رحمت الهی نومید مباشید، چرا که جز خدانشناسان کسی از رحمت الهی نومید نمی‌گردد

و چون بر او [یوسف] وارد شدند، گفتند ای عزیز، به ما و خانواده ما رنج [بسیار] رسیده است و سرمایه‌ای اندک آورده‌ایم، پس به ما پیمانۀ تمام و کمال بده و بر ما [افزوتتر هم] ببخش که خداوند بخشنندگان را دوست دارد

فَلَمَّا دَخَلُوْا عَلَيْهِ قَالُوْا يَا أَيُّهَا الْعَزِيْزُ مَسَّنَا وَاهْلُنَا الضُّرُّ
وَاجْتَنَّا بِبِضْعَةٍ مُّزَجَلَةٍ فَاَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا ۗ
اِنَّ اللّٰهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِيْنَ

[یوسف] گفت آیا دانستید که در حق یوسف و برادرش، وقتی که جاهل [و جوان] بودید، چه کردید؟

قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ وَآخِيْهِ اِذْ اَنْتُمْ جٰهِلُوْنَ

گفتند آیا تو خود یوسفی؟ گفت آری من یوسفم و این برادر [ابوینی] من است، خداوند بر من منت نهاد [و نعمت داد]، چرا که هرکس پروا و شکیبایی پیشه کند، خداوند پاداش نیکوکاران را فرو نمی‌گذارد

قَالُوْا اَءِنَّكَ لَآنْتَ يُوسُفُ ۗ قَالَ اَنَا يُوسُفُ وَهٰذَا اَخِيْ ۗ قَدْ
مَنَّ اللّٰهُ عَلَيْنَا ۗ اِنَّهُ مَن يَّتَّقِ وَيَصْبِرْ فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيْعُ
اَجْرَ الْمُحْسِنِيْنَ

گفتند به خدا، خداوند تو را بر ما برتری داد، و ما خطاکار بودیم

قَالُوْا تَاللّٰهِ لَقَدْ ءَاثَرَكَ اللّٰهُ عَلَيْنَا وَاِنْ كُنَّا لَخٰطِئِيْنَ

[یوسف] گفت امروز سرزنتی بر شما روا نیست، خداوند شما را می‌آمرد و او مهربان‌ترین مهربانان است

قَالَ لَا تَثْرِيْبَ عَلَيْكُمْ اَلْيَوْمَ ۗ يَغْفِرُ اللّٰهُ لَكُمْ وَهُوَ اَرْحَمُ
الرَّحِيْمِيْنَ

[حال] این پیراهن مرا ببرید و آن را بر روی پدرم بیفکنید تا [به خواست خدا] بینا شود، و همه خانواده‌هایتان را به نزد من بیاورید

اَذْهَبُوْا بِقَمِيصِيْ هٰذَا فَاَلْقُوْهُ عَلٰى وَجْهِ اَبِيْ يَأْتِ بَصِيْرًا
وَآتُوْنِيْ بِاَهْلِيْكُمْ اٰجْمَعِيْنَ

و چون کاروان رهسپار شد، پدرشان گفت اگر مرا به خرفتی متهم ندارید، من بوی یوسف را می‌شنوم

وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيْرُ قَالَ اَبُوْهُمْ اِنِّيْ لَاجِدُ رِيْحَ يُوسُفَ ۗ لَوْلَا
اَنْ تُفَنِّدُوْنَ

گفتند به خدا تو در همان خبط و خطای دیرینت هستی

قَالُوْا تَاللّٰهِ اِنَّكَ لَفِيْ ضَلٰلِكَ الْقَدِيْمِ

فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْقَاهُ عَلَىٰ وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصِيرًا ۗ قَالَ
أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

و چون [پیک] مژده‌آور آمد، آن [پیراهن] را بر روی او
[یعقوب] انداخت و بینا گشت گفت آیا به شما نگفته بودم
که من از [عنایت] خداوند چیزی می‌دانم که شما نمی‌دانید

قَالُوا يَا أَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ

گفتند پدرجان برای گناهان ما آمرزش بخواه که ما گناهکار
بوده‌ایم

قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي ۗ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

گفت به زودی برای شما از پروردگارم آمرزش خواهم
خواست، که او آمرزگار مهربان است

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُسُفَ عَاوَىٰ إِلَيْهِ أَبْوِيهِ وَقَالَ ادْخُلُوا
مِصْرَ إِن شَاءَ اللَّهُ ءَامِنِينَ

و چون [همگان] بر یوسف وارد شدند، پدر و مادرش را در
کنار گرفت و گفت به خواست خداوند با امن و امان وارد
مصر شوید [و همین جا بمانید]

وَرَفَعَ أَبْوِيهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا وَقَالَ يَا أَبَتِ
هَذَا تَأْوِيلُ رُءْيَايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا وَقَدْ
أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ
مِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَغَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي ۗ إِنَّ رَبِّي
لَطِيفٌ لِمَا يَشَاءُ ۗ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

و پدر و مادرش را بر تخت برنشاند، و در پیشگاه او به
سجده درافتادند، و گفت پدر جان این تعبیر خواب پیشین
من است که پروردگارم آن را راست و درست گرداند، و با
بیرون در آوردن من از زندان در حق من نیکی کرد و شما را
پس از آنکه شیطان میانه من و برادرانم را بر هم زد، از
بیابان [کنعان به اینجا] باز آورد، حقا که پروردگار من در
آنچه بخواهد باریک بین است و همو دانای فرزانه است

رَبِّ قَدْ ءَاتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ
الْأَحَادِيثِ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيَّ فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ ۗ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحَقْنِي بِالصَّالِحِينَ

پروردگارا به من بهره‌ای از فرمانروایی بخشیدی و به من
بهره‌ای از تعبیر خواب آموختی، ای پدید آورنده آسمانها و
زمین، تو در دنیا و آخرت سرور منی، مرا مسلمان بمیران و
به نیکان باز رسان

ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ ۗ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ
أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُونَ

این از اخبار غیبی است که بر تو وحی می‌کنیم، و تو [ای
پیامبر] آنگاه که کارشان را هماهنگ و عزمشان را جزم
کردند و نیرنگ پیشه کردند، نزد آنان نبود

وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ

و بیشترین مردم، ولو تو سخت بکوشی و بخواهی، مؤمن
نمی‌شوند

وَمَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ

و تو از ایشان برای آن [رسالت] مزدی نمی‌طلبی، آن نیست مگر پندآموزی برای جهانیان

وَكَايِنَ مِّنْ آيَةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ

و چه بسیار نشانه [و مایه عبرت] در آسمانها و زمین هست که بر آن می‌گذرند و هم آنان از آنها رویگردانند

وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ

و بیشترینه ایشان [ظاهراً] به خداوند ایمان نمی‌آورند مگر آنکه [باطناً، به نوعی] مشرکند

أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ اللَّهِ أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

آیا ایمن‌اند از اینکه عذاب فراگیری از سوی خداوند بر آنان فرود آید، یا قیامت ناگهان برایشان فرارسد و آنان ناآگاه باشند

قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ

بگو این راه و رسم من است که به سوی خداوند دعوت می‌کنم، که من و هرکس که پیرو من باشد، برخوردار از بصیرتیم، و منزّه است خداوند، و من از مشرکان [نبوده و] نیستم

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوحِي إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا أَفَلَا تَعْقِلُونَ

و ما پیش از تو جز مردانی از اهل [همین] شهرها [به رسالت] نفرستاده‌ایم که به آنان وحی می‌کردیم، آیا در زمین سیر و سفر نمی‌کنند که بنگرند سرانجام پیشینیان آنان چه بوده است، و سرای آخرت برای پرواپیشگان بهتر است، آیا نمی‌اندیشید؟

حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِبُوا جَاءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُجِّيَ مَنْ نَشَاءُ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ

تا آنجا که چون پیامبران نومید شدند و [پیروان] پنداشتند که به دروغ وعده داده شده‌اند، آنگاه بود که نصرت ما به آنان در رسید و هرکس که خواسته بودیم نجات یافت، و عذاب ما از قوم گناهکار برنمی‌گردد

لَقَدْ كَانَ فِي قَصصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَٰكِن تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

به راستی که در بیان داستان ایشان مایه عبرتی برای خردمندان هست [و این قرآن] سخنی برساخته نیست، بلکه همخوان با کتابی است که پیشاپیش آن است و روشنگر همه چیز است و رهنمود و رحمتی برای اهل ایمان است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْمَرَّةَ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ
الْحَقُّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ

۱
۲۰۵۵

اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ أَسْتَوَى
عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ
مُسَمًّى يُدَبِّرُ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ بِلِقَاءِ رَبِّكُمْ
تُوقِنُونَ

۲

وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَواسِيَ وَأَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ
الْجِبَالِ جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ يُغْشَى اللَّيْلَ النَّهَارَ إِنَّ
فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

۳

وَفِي الْأَرْضِ قِطْعٌ مُتَجَاوِرَاتٌ وَجَنَّاتٌ مِّنْ أَعْنَابٍ وَزُرْعٌ
وَنَخِيلٌ وَصِنَوَانٌ وَغَيْرُ صِنَوَانٍ يُسْقَى بِمَاءٍ وَاحِدٍ وَنُفِصِلُ
بَعْضَهَا عَلَى بَعْضٍ فِي الْأَكْلِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ
يَعْقِلُونَ

۴

وَإِنْ تَعْجَبْ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ أَإِذَا كُنَّا تُرَابًا أَعِنَّا لَفِي خَلْقٍ
جَدِيدٍ أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ الْأَغْلَالُ فِي
أَعْنَاقِهِمْ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

۵
حزب
۱۰۰

المر الف لام میم راء، این آیات کتاب آسمانی است، و آنچه از
پروردگارت بر تو نازل شده است، راست و درست است،
ولی بیشترین مردم نمی‌گروند

خداوند کسی است که آسمانها را بدون ستونهایی که آنها را
بینید برافراشت، سپس بر عرش استیلا یافت، و خورشید
و ماه را رام کرد که هر یک تا زمانی معین، سیر می‌کند
[همو] کار [و بار جهان] را تدبیر می‌کند و آیات [خویش] را
روشن بیان می‌دارد، باشد که شما به لقای پروردگارتان
یقین پیدا کنید

و او کسی است که زمین را گسترد و در آن کوهها و
رودهایی پدید آورد، و در آن از هر بار و بری زوجی دوگانه
آفرید، شب را به روز [و روز را به شب] می‌پوشاند،
بی‌گمان در این برای اندیشهوران مایه‌های عبرت است

و در زمین کرتهایی است نزدیک به هم و باغهایی از
[درختان] انگور و کشتها [ی گوناگون] و خرما، همانند و
ناهمانند، که همه به یک آب آبیاری می‌شوند و میوه‌های
بعضی را از بعضی دیگر برتر ساخته‌ایم، بی‌گمان در این
برای خردورزان مایه‌های عبرت است

و اگر عجب کنی، سخن ایشان عجیب [تر] است [که]
می‌گویند [آیا آنگاه که خاک شدیم، آیا به آفرینش تازه‌ای در
می‌آییم؟ اینان کسانی‌اند که به پروردگارشان کفور زبیده‌اند
و هم اینانند که [در قیامت و در دوزخ] در گردنهایشان غل
و بندهاست، و اینان دوزخی‌اند و جاودانه در آنند

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمُ الْمَثَلَتُ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ عَلَى ظُلْمِهِمْ وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ

اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَىٰ وَمَا تَغِيضُ الْأَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ

عَلِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرِ الْمُتَعَالِ

سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ أَسَرَ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ

لَهُ مَعْقَبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَاٍل

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ

وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ

و از تو به [شدت و] شتاب بدی [عذاب] را پیش از نیکی [آمزش] می‌طلبند، و حال آنکه پیش از آنها [رسم] عقوبتها [ی الهی] برقرار بوده است، و بی‌گمان پروردگارت بر مردمان با وجود ستمشان آمرزنده است، و بی‌گمان پروردگارت سخت کیفر است

و کافران گویند چرا بر او معجزه‌ای از سوی پروردگارش نازل نمی‌گردد؟ تو فقط هشداردهنده‌ای و هر قومی رهنمایی دارد

خداوند می‌داند که هر مادینه‌ای چه باری دارد و اینکه رحما [از مدت حمل یا از جنین] چه می‌کاهند و چه می‌افزایند، هر چیزی نزد او اندازه‌ای معین دارد

[اوست که] دانای پنهان و پیدای، و بزرگ بلندمرتبه است

یکسان است که از شما کسی سخنش را پنهان بدارد یا آشکارش کند، و کسی که در [پرده] شب پنهانکار یا در [روشنای] روز بیدارو باشد

او [آدمی] را فرشتگانی پیابند، در پیش و پشت او هستند که او را به امر الهی نگاهیانی می‌کنند، بی‌گمان خداوند آنچه قومی دارند دگرگون نکند مگر آنکه آنچه در دل‌هایشان دارند، دگرگون کنند و چون خداوند برای قومی [کیفر] بدی بخواهد، برگردانی ندارد، و در برابر او سروری ندارند

او کسی است که برق را که مایه بیم [مسافران] و امید [کشاورزان] است به شما می‌نمایاند، و ابرهای گرانبار پدید می‌آورد

و رعد به سپاس او، و فرشتگان از خوف و خشیت او تسبیح می‌گویند، و [اوست که] صاعقه‌ها را می‌فرستد، که به هرکس که او بخواهد برمی‌خورد، و آنان درباره خداوند مجادله می‌کنند، و او سختگیر است

لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ بِشَيْءٍ إِلَّا كَبْسِطٍ كَفَّيْهِ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَالِغِهِ وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ

وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَظِلَالُهُم بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ۝

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ قُلْ أَفَاتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَبَّهُهُ خَلَقَ عَلَيْهِمْ قُلِ اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ

أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أوديةً بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَابِيًا وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حَلِيَّةٍ أَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِثْلَهُ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقِّ وَالْبَاطِلَ فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْأَرْضِ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ

لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ الْحُسْنَى وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ أُولَئِكَ لَهُمْ سُوءُ الْحِسَابِ وَمَأْوَهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ

فراخواندن راستین او راست، و کسانی که [مشرکان] به جای او می‌خوانند [و می‌پرستند] به آنان هیچ‌گونه پاسخی نمی‌دهند، مگر همانند کسی که گشاینده دستان خویش به سوی آب است، تا آن را به دهانش برساند و رساننده آن نیست، و دعای کافران جز بیراه نیست

و هر که در آسمانها و زمین است و سایه‌هایشان خواه و ناخواه، در بامدادان و شامگاهان، برای خدا سجده می‌کنند

بگو [و بپرس] پروردگار آسمانها و زمین کیست؟ بگو خداوند است بگو پس آیا در برابر او سرورانی برای خود می‌گیرید و می‌پرستید که برای خویشان هم اختیار سود و زبانی ندارند؟ بگو آیا نابینا و بینا برابر است، یا آیا تاریکیها و روشنائی برابر است، یا شریکانی برای خداوند قائلند که همانند آفرینش او آفریده‌اند، و آفرینش [ها] بر آنان مشتبه شده است؟ بگو خداوند آفریدگار هر چیز است و او یگانه قهار است

[همو] از آسمان آبی فرو بارید، آنگاه رودها هر یک به اندازه خویش جاری شد، و سیلاب کف فراوانی با خود آورد، و از آنچه بر آتش می‌افروزند [و می‌گدازند] که زیور یا اثاثیه به دست آورند نیز کفی همانند آن [آب] هست، بدین‌سان خداوند حق و باطل را [این چنین] مثل می‌زند، و اما کف بر باد می‌رود، و اما آنچه به مردمان سود می‌رساند، بر روی زمین باقی می‌ماند، خداوند بدین گونه مثل می‌زند

برای کسانی که [ندای] پروردگارشان را استجابت نکرده‌اند، نیکی [بهشت] است، و کسانی که [ندای] او را استجابت نکرده‌اند، اگر همه آنچه در زمین است و همانند آن، از آن ایشان باشد، آن را بدهند و بلا گردان کنند، اینانند که حسابشان سخت و سنگین است و سرا و سرانجامشان جهنم است و بد آرامگاهی است

أَفَمَنْ يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ
أَعْمَىٰ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ

۲۰

الَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنْقُضُونَ الْمِيثَاقَ

۲۱

وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ
وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ

۲۲

وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنفَقُوا
مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَيَدْرَءُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ
أُولَٰئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ

۲۳

جَنَّتْ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ ءَابَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ
وَذُرِّيَّتِهِمْ^ط وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ

۲۴

سَلَّمَ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعَمَ عُقْبَى الدَّارِ

۲۵

وَالَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا
أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ
الْعَنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ

۲۶

اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَفَرِحُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مَتَعٌ

۲۷

۲۰۸۲

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ
إِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ أُنَابَ

۲۸

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ
تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ

آیا کسی که می‌داند آنچه از سوی پروردگارت بر تو نازل شده است، حق است، همانند کسی است که کوردل است؟ فقط خردمندان پند می‌گیرند

[همان] کسانی که به عهد الهی وفا می‌کنند و پیمان [او] را نمی‌شکنند

و کسانی که هر چه خداوند به پیوند کردن آن فرمان داده است، می‌پیوندند و از پروردگارشان می‌ترسند، و از حساب سخت و سنگین می‌هراسند

و کسانی که برای نیل به خشنودی پروردگارشان شکیبایی پیشه کرده‌اند و نماز را برپا داشته‌اند و از هر آنچه روزیشان کرده‌ایم، پنهان و آشکارا می‌بخشند و بدی را با نیکی دفع می‌کنند، اینانند که نیک سرانجامی دارند

[از] بهشتهای عدن [برخوردارند] که هم خودشان و هم کسانی از پدران [و مادران] و همسران و زاد و رودشان که نیکوکارند، وارد آن می‌شوند، و فرشتگان از هر دری بر آنان وارد می‌شوند

[و می‌گویند] سلام بر شما به خاطر صبری که ورزیدید، چه نیکوست این نیک سرانجامی

و کسانی که عهد الهی را پس از بستنش می‌شکنند، و هر چه خداوند به پیوند کردن آن فرمان داده است، می‌گسلند، و در زمین فتنه و فساد می‌کنند، اینانند که لعنت و بدفرجامی دارند

خداوند روزی [خویش] را بر هرکس که بخواهد گشایش می‌دهد یا تنگ و فروبسته می‌دارد، و [بعضی] به زندگانی دنیا سرمست شده‌اند، و زندگانی دنیا در جنب آخرت، جز بهره‌ای ناچیز نیست

و کافران گویند چرا از سوی پروردگارش معجزه‌ای بر او نازل نمی‌شود؟ بگو خداوند هر کس را که بخواهد بیراه وامی‌گذارد، و هر کس را که رو به او آورده باشد، به سوی خویش به راه می‌برد

[همان] کسانی که ایمان آورده‌اند و دل‌هایشان به یاد خدا آرام می‌گیرد، بدانید که با یاد خداست که دل‌ها آرام می‌گیرد

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَىٰ لَهُمْ وَحَسُنَ مَا أَجَبَ رَبِّي

کسانی که ایمان آورده‌اند و کارهای شایسته کرده‌اند، خوشا بر ایشان و نیک سرانجامی دارند

بدین‌سان تو را به میان امتی فرستادیم که پیش از آنها امتهایی آمده [و رفته] بودند، تا آنچه بر تو وحی کرده‌ایم، بر آنان بخوانی، و حال آنکه آنان به خدای رحمان کفر و انکار می‌ورزند، بگو او پروردگار من است [و] خدایی جز او نیست، بر او توکل کرده‌ام و بازگشت من به سوی اوست

كَذَٰلِكَ أَرْسَلْنَاكَ فِي أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهَا أُمَمٌ لِّتَتْلُوَ عَلَيْهِمُ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَنِ قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابِ

۳۰

و اگر قرآنی بود که کوهها از [هیبت] آن به حرکت در می‌آمد و زمین می‌شکافت، یا مردگان با آن به سخن درمی‌آمدند [همین قرآن بود، و باز ایمان نمی‌آوردند]، آری سررشته کارها همه به دست خداست، آیا کسانی که ایمان آورده‌اند نمی‌دانند که اگر خداوند می‌خواست همه مردم را هدایت می‌کرد، و به کافران همواره به خاطر کار و کردارشان عقوبتی هایل می‌رسد، یا به زودی به خانه [شهر] آنان [فاتحانه] وارد شوی، تا آنکه وعده الهی فرارسد، که خداوند خلف وعده نمی‌کند

وَلَوْ أَنَّ قُرْعَانَ سُورَتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَوْ كُتِبَ بِهِ الْمَوْتَىٰ بَلْ لِلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا أَفَلَمْ يَأْتِئْسَ الَّذِينَ ءَامَنُوا أَن لَّو يَشَاءُ اللَّهُ لَهْدَى النَّاسَ جَمِيعًا وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا تُصِيبُهُم بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةٌ أَوْ تَحُلُّ قَرِيبًا مِّن دَارِهِمْ حَتَّىٰ يَأْتِيَ وَعْدُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ

۳۱

و به راستی پیامبرانی که پیش از تو بودند ریشخند شدند، آنگاه به کافران مهلت دادم، سپس آنان را فرو گرفتم، [بنگر که] عقوبت من چگونه بوده است

وَلَقَدْ أَسْتَهْزَيْتَ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَأَمَلَيْتُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا ثُمَّ أَخَذْتَهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ

۳۲
۲۰۹

آیا کسی که حاکم بر هر کسی و کار و کردار اوست [همانند کسی است که چنین نیست؟] و برای خداوند شریکانی قائل شدند، بگو نام ایشان را ببرید، آیا او را به چیزی که در روی زمین [چنین چیزی] نمی‌شناسد خبر می‌دهید؟ یا صرفاً سخنی سطحی می‌گویید؟ بلکه در نظر کافران مکرشان آراسته جلوه کرده است و از راه [خدا] باز داشته شده‌اند، و هرکس که خدا بیراه گذاردش، برای او رهنمایی نیست

أَفَمَنْ هُوَ قَائِمٌ عَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ قُلْ سَمُّوهُمْ أَمْ تُنَبِّئُونَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْأَرْضِ أَمْ بَظَهَرَ مِن الْقَوْلِ بَلْ زَيْنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرَهُمْ وَصُدُّوا عَنِ السَّبِيلِ وَمَن يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن هَادٍ

۳۳

در زندگانی دنیا عذابی دارند و عذاب اخروی سخت و سنگین‌تر است و در برابر خداوند نگهدارنده‌ای ندارند

لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلِعَذَابُ الْأٰخِرَةِ أَشَقُّ وَمَا لَهُم مِّنَ اللَّهِ مِن وَّاقٍ

۳۴

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
أُكْلُهَا دَائِمٌ وَظُلُّهَا تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا وَعُقْبَى
الْكَافِرِينَ النَّارُ

وصف بهشتی که به پارسایان وعده داده شده است [چنین است که] جویباران از فرو دست آن جاری است و میوه‌ها و سایه آن همیشگی است، این سرانجام پرواپیشگان است، سرانجام کافران آتش دوزخ است

و اهل کتاب به آنچه بر تو نازل شده است، شادمانی می‌کنند، و از گروه مشرکان کسانی هستند که بخشی از آن را انکار می‌کنند، بگو همین به من فرمان رسیده است که خداوند را بپرستم و به او شرک نیاورم، به سوی او دعوت می‌کنم و بازگشت من به سوی اوست

و بدین‌سان آن را به صورت کتابی حکمت‌آموز عربی نازل کرده‌ایم، و اگر پس از علمی که بر تو نازل شده است، از هوا و هوس آنان پیروی کنی، در برابر خداوند یاور و نگهدارنده‌ای نداری

و پیش از تو پیامبرانی فرستاده‌ایم و همسران و فرزندان به آنان بخشیده‌ایم، و هیچ پیامبری را نرسد که معجزه‌ای جز به اذن الهی بیاورد، هر اجلی [را سرآمدی] معین است

خداوند آنچه را بخواهد می‌زاید یا می‌نگارد، و ام‌الکتاب نزد اوست

اگر بخشی از آنچه به آنان وعده داده‌ایم، به تو بنمایانیم، یا روح تو را [پیش از آن] بگیریم، جز این نیست که پیامرسانی بر تو و حسابرسی بر ماست

آیا ندیده‌اند که ما دامنه‌های سرزمین [کفر] را می‌کاهیم [و بر اسلام می‌افزاییم] و خداوند حکم می‌کند و حکم او رد کننده‌ای ندارد، و او زود شمار است

و به راستی که پیشینیان آنان هم مکرورزیدند، ولی مکر و تدبیر هر چه هست در اختیار خداوند است، می‌داند که هر جانداری چه به دست می‌آورد، و کافران به زودی خواهند دانست که نیک سرانجامی از آن کیست

۳۶

وَالَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَفْرَحُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمِنَ الْأَحْزَابِ مَنْ يُنْكِرُ بَعْضَهُ قُلْ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا أُشْرِكَ بِهِ إِلَيْهِ أَدْعُوا وَإِلَيْهِ مَعَابِدُ

۳۷

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا وَلَئِنْ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ

۳۸
۲۱۰۲

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً
وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِبَيِّنَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ لِكُلِّ أَجَلٍ
كِتَابٌ

۳۹

يَمْحُوا اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ ۗ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ

۴۰

وَإِن مَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِنَّمَا
عَلَيْكَ الْبَلْغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ

۴۱

أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا ۗ وَاللَّهُ
يَحْكُمُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ ۗ وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

۴۲

وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَلِلَّهِ الْمَكْرُ جَمِيعًا يَعْلَمُ مَا
تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ ۗ وَسَيَعْلَمُ الْكُفْرُ لِمَنْ عُقْبَى الدَّارِ

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا
بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ

و کافران گویند تو پیامبر نیستی، بگو خداوند و کسی که صاحب علم کتاب است، بین من و شما گواه بس

صفحه ۷

۵۲ آیه

مکی

ابراهیم: ابراهیم

۱۴ . ابراهیم

مهربان الر الف لام راء [این] کتابی است که بر تو نازل کرده‌ایم که مردم را به توفیق پروردگارشان از تاریکیها به سوی روشنایی، به سوی راه خداوند پیروزمند ستوده، باز بری

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الرَّ كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ

۱
۲۱۱

خداوندی که آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است از آن اوست، و وای بر کافران از عذاب سخت و سنگین [ی که در پیش دارند]

اللَّهُ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَوَيْلٌ لِّلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ

۲

[همان] کسانی که زندگانی دنیا را از [زندگانی] آخرت خوشتر دارند، و از راه خدا باز می‌دارند و آن را کج می‌شمارند، اینان در گمراهی دور و درازی هستند

الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ

۳

و هیچ پیامبری نفرستاده‌ایم مگر [با پیامی] به زبان قومش، تا [احکام و حقایق را] برای آنان روشن بدارد، آنگاه خداوند هرکس را بخواهد بیراه می‌گذارد و هرکس را که بخواهد هدایت می‌کند و او پیروزمند فرزانه است

وَمَا أَرْسَلْنَا مِن رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانِ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

۴

و به راستی که موسی را با معجزات خویش فرستادیم که قومت را از تاریکیها به سوی روشنایی باز بر، و آنان را به یاد ایام الله بینداز، که در این برای هر شکیبای شاکری عبرت‌هاست

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا أَنْ أَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَذَكِّرْهُمْ بِآيَاتِنَا ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ

۵

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ
أَنْجَاكُمْ مِنْ عَالِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ
وَيَذَّبُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ
بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِن شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ^ط وَلَئِن
كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ

وَقَالَ مُوسَىٰ إِنْ تَكْفُرُوا أَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا فَأِنَّ
اللَّهَ لَغَنِيٌّ حَمِيدٌ

أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُؤُا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ
وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوا أَعْيُنَهُمْ فِي افْوَاهِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا
أُرْسِلْتُمْ بِهِء وَإِنَّا لَفِي شَكِّ مِمَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ

قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُؤُا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ
وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوا أَعْيُنَهُمْ فِي افْوَاهِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا
أُرْسِلْتُمْ بِهِء وَإِنَّا لَفِي شَكِّ مِمَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ

و چنین بود که موسی به قومش گفت نعمت الهی را بر خودتان یاد آورید که شما را از آل فرعون رهانید که عذابی سخت را به شما می‌چشایند و پسرانتان را می‌کشند و دخترانتان را [برای کنیزی] زنده نگاه می‌داشتند، و در آن آرمونی بزرگ از سوی پروردگارتان بود

و چنین بود که پروردگارتان اعلام داشت که اگر شکر کنید بر نعمت شما می‌افزایم، و اگر کفران بورزید [بدانید که] عذاب من سخت و سنگین است

و موسی گفت اگر شما و هرکس که در روی زمین است، همگی کفرورزید، خداوند بی‌نیاز ستوده است

آیا خبر کسانی چون قوم نوح و عاد و ثمود که پیش از شما بودند، و کسانی که پس از آنان بودند، به شما نرسیده است، که هیچ کس جز خداوند آنان را نمی‌شناسد، که پیامبرانشان برای آنان معجزاتی [به میان] آوردند، آنگاه آنان دستهایشان را بر دهانهایشان بردند [که خاموش!]، و گفتند ما رسالت شما را نمی‌پذیریم و ما از آنچه ما را بدان می‌خوانید، سخت در شکیم

پیامبرانشان گفتند آیا در خداوندی که پدید آورنده آسمانها و زمین است، شکی هست؟ که شما را می‌خواند که گناهاتان را ببامزد، و شما را تا مهلتی معین واپس‌دارد، گفتند شما جز انسانهایی همانند ما نیستید که می‌خواهید ما را از آنچه پدرانمان می‌پرستیده‌اند، باز دارید، [اگر چنین نیست] پس برای ما برهانی آشکار بیاورید

قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِنْ نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ
يَمُنُّ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۗ وَمَا كَانَ لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُمْ
بِسُلْطَانٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

وَمَا لَنَا أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَىٰ اللَّهِ وَقَدْ هَدَانَا سُبُلَنَا ۗ وَلَنْ نُصِِرَنَّ
عَلَىٰ مَا عَادَيْتُمُونَا ۗ وَعَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِّنْ أَرْضِنَا أَوْ
لَتَعُودُنَّ فِي مِلَّتِنَا فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ الظَّالِمِينَ

وَلَنُسَكِّنَنَّكُمْ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْ ۗ ذَٰلِكَ لِمَنْ خَافَ
مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ

وَأَسْتَفْتِحُوا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ

مِّنْ وَرَائِهِ جَهَنَّمُ وَيُسْقَىٰ مِنْ مَّاءٍ صَدِيدٍ

يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُ ۗ وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ
مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ ۗ وَمِنْ وَرَائِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ

مِثْلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ ۗ أَعْمَلُهُمْ كَرَمَادٍ اشْتَدَّتْ بِهِ
الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ ۗ لَا يَقْدِرُونَ مِمَّا كَسَبُوا عَلَىٰ شَيْءٍ ۗ
ذَٰلِكَ هُوَ الصَّلَاةُ الْبَعِيدُ

۱۲

۱۳
۲۱۳

۱۴

۱۵

۱۶

۱۷

۱۸

پیامبرانشان به ایشان گفتند [آری] ما جز انسانهایی مانند شما نیستیم، ولی خداوند بر هرکس از بندگانش که بخواهد منت می‌نهد [و نعمت می‌دهد] و ما را نرسد که جز به اذن الهی برای شما برهانی بیاوریم و مؤمنان باید که بر خداوند توکل کنند

و ما را نرسد که بر خداوند توکل نکنیم، و حال آنکه ما را به راه درستان هدایت کرده است، و بر آزاری که به ما می‌دهید، شکیبایی خواهیم کرد، و اهل توکل باید که بر خداوند توکل کنند

و کافران به پیامبرانشان گفتند یقیناً شما را از سرزمینمان آواره می‌کنیم، مگر آنکه به آیین ما باز گردید، و پروردگارشان به آنان وحی کرد که ستمکاران را نابود خواهیم کرد

و پس از آنان شما را در این سرزمین سکنا می‌دهیم، این برای کسی است که از ایستادن [در محشر به هنگام حساب] در پیشگاه من بترسد، و از هشدار من بهراسد

و [باری و] داوری خواستند و هر زورگوی ستیزه‌جویی ناکام شد

که در پیشاپیش او جهنم است و از آبی زردابه‌آمیز به او می‌نوشانند

که آن را جرعه جرعه بنوشد و نتواند فرو برد، و مرگ از هر سو به سراغ او آید و او مردنی نیست، و عذابی سخت و سنگین در پیشاپیش خود دارد

داستان اعمال کسانی که به پروردگارشان کفرورزیده‌اند، همچون خاکستری است که در روز طوفانی، باد بر آن بوزد، که از آنچه به دست آورده‌اند، چیزی در دست ندارند، این همان گمراهی دور و دراز است

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنْ يَشَاءُ
يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ

وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ

و این بر خداوند دشوار نیست

وَبَرَزُوا لِلَّهِ جَمِيعًا فَقَالَ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا
كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُعْتَنُونَ عَلَيْنَا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ
مِنْ شَيْءٍ قَالُوا لَوْ هَدَّيْنَا اللَّهُ لَهَدَيْنَاكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْنَا
أَجْرَعْنَا أَمْ صَبَرْنَا مَا لَنَا مِنْ مَّحِيصٍ

و همه در پیشگاه خداوند حاضر آیند، آنگاه درماندگان به گردنکشان گویند ما پیرو شما بودیم، آیا شما باز دارنده چیزی از عذاب الهی از ما هستید؟ گویند اگر خداوند ما را هدایت کرده بود، ما نیز شما را هدایت می‌کردیم، برای ما یکسان است چه زاری و بی‌تابی کنیم و چه شکیبایی ورزیم، گریزگاهی نداریم،

وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعَدَ
الْحَقِّ وَوَعَدْتُمْ فَأَخْلَفْتُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ
سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلُمُونِي
وَلُمُوا أَنْفُسَكُمْ مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِخِيَّ
إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ

و چون کار یکسویه شود، شیطان گوید خداوند به شما وعده راست و درستی داده بود، ولی من به شما وعده‌ای دادم و [در معامله] با شما خلاف کردم، و مرا بر شما دستی نبود، جز اینکه شما را [به بیراهه] دعوت کردم و شما دعوت مرا پذیرفتید، پس مرا ملامت مکنید و خودتان را ملامت کنید، من فریادرس شما نیستم و شما هم فریادرس من نیستید، پیشتر هم که مرا [در کار خداوند] شریک می‌انگاشتید، منکر بودم، عذاب دردناک نصیب ستمگران است

وَأَدْخَلَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ تَحِيَّتُهُمْ فِيهَا
سَلَامٌ

و کسانی که ایمان آورده‌اند و کارهای شایسته کرده‌اند، به باغهای [بهشتی‌ای] درآیند که جویباران از فرودست آن جاری است، و به اذن پروردگارش جاودانه در آنند، درودشان در آنجا سلام است

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ
أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ

آیا ندانسته‌ای که خداوند چگونه مثلی می‌زند که کلمه پاک [ایمان] همانند درختی پاک [و پرورده] است که ریشه‌اش [در زمین] استوار است و شاخه‌اش سر به آسمان دارد

تُوْتِي أَكْلَهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ
لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

میوه‌اش را به توفیق پروردگارش، زمان به زمان می‌دهد، و خداوند برای مردم این مثلها را می‌زند باشد که پندگیرند

وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ
الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ

و مثل کلمه پلید [شرک] همانند درختی است پلید که [بیخ آن] از روی زمین برکنده باشد و استوار نباشد

يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ

خداوند مؤمنان را در زندگی دنیا و نیز در آخرت به سخن استوار، پایدار می‌دارد، و خداوند ستمکاران را بیراه می‌گذارد، و خداوند هر چه خواهد همان تواند کرد

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كُفْرًا وَأَحَلُّوا قَوْمَهُمْ
دَارَ الْبَوَارِ

آیا [داستان] کسانی را که [سپاس] نعمت الهی را به ناسپاسی بدل کردند و قومشان را به هلاک آباد [دوزخ] در آوردند، ندانسته‌ای

جَهَنَّمَ يَصَلُّونَهَا وَبَسَّ الْقَرَارُ

که به جهنم درآیند و بد جایگاهی است

وَجَعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعُوا فَإِنَّ
مَصِيرَكُمْ إِلَى النَّارِ

و برای خداوند همانندانی قائل شدند تا [مردمان را] از راه او گمراه کنند، بگو [اندک زمانی] بهره‌مند شوید و بدانید که سیر و سرانجام شما به سوی آتش [دوزخ] است

قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا يُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُنْفِقُوا مِمَّا
رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً مِّن قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعَ فِيهِ
وَلَا خِلَالَ

بگو به آن بندگانم که ایمان آورده‌اند تا نماز را برپا دارند و پیش از آمدن روزی که در آن نه خرید و فروشی هست و نه دوستی، از آنچه روزیشان کرده‌ایم، پنهان و آشکارا ببخشند

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمُ
الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْأَنْهَارَ

خداوند کسی است که آسمانها و زمین را آفریده است و از آسمان آبی فرو باریده و بدان فرآورده‌ها برآورده که روزی شماست، و برای شما کشتیها را رام ساخته که به فرمان او در دریا روان شوند و رودباران را نیز برای شما رام کرده است

وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَآبِّينَ وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ
وَالنَّهَارَ

و خورشید و ماه را رام شما کرد که پیوسته روانند و شب و روز را [نیز] برای شما رام کرد

وَعَاتِكُمْ مِّنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَإِن تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ

و از هر آنچه از او خواسته‌اید به شما بخشیده است و اگر نعمت الهی را بشمارید، نمی‌توانید آن را [چنانکه هست] شمارش کنید، که انسان ستمکار [در حق خویش] و ناسپاس است

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ ءَامِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ

و چنین بود که ابراهیم گفت پروردگارا این شهر را [حرم] امن بگردان و مرا و فرزندانم را از پرستش بتان دور بدار

رَبِّ إِنَّهُنَّ أَضْلَلْنَ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ ۗ فَمَنْ تَبِعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّي ۗ وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

پروردگارا آنها بسیاری از مردم را به گمراهی کشانده‌اند، پس هرکس از من پیروی کند از من است، و هر کس از من سرپیچی کند [امر او با توست که] تو آمرزگار مهربانی

رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً مِّنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِّنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ

پروردگارا من برخی فرزندانم را در سرزمینی بی‌آب و علف، در جوار بیت‌الحرام تو، سکنا داده‌ام، تا -پروردگارانماز را برپا دارند، پس دل‌های مردمی را به آنان مهربان کن، و از فرآورده‌ها روزیشان بخش باشد که سپاس بگذارند

رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُعَلِنُ وَمَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ

پروردگارا تو آنچه پنهان و آنچه آشکار می‌داریم می‌دانی، و هیچ چیز در زمین و در آسمان بر خداوند پنهان نیست

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ ۚ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعُ الدُّعَاءِ

سپاس خداوندی را که با وجود پیری به من اسماعیل و اسحاق را ارزانی داشت، چرا که پروردگارم شنوای دعاست

رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ

پروردگارا من و نیز زاد و رادم را نمازگزار بگردان، و پروردگارا دعای مرا بپذیر

رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ

پروردگارا در روزی که حساب برپا شود، مرا و پدر و مادرم و مؤمنان را ببامرز

وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَفِيلًا ۗ عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ ۗ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ

و خداوند را از آنچه ستمکاران [مشرک] می‌کنند، غافل مپندار، جز این نیست که [حساب] آنان را تا روزی که دیدگان در آن خیره شود، واپس می‌اندازد

مُهْطِعِينَ مُقْنِعِي رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ وَأَفْئِدَتُهُمْ
هَوَاءٌ

[آنان] شتابزده، سرها به بالا گرفته [چشم به زیر انداخته]
اند، بی‌آنکه چشم برهم زنند، و دل‌کنده

و مردمان را از روزی بترسان که عذاب آنان را فرو گیرد و
ستم‌پیشگان گویند پروردگارا ما را تا زمانی نزدیک واپس
بدار تا دعوت تو را اجابت و از پیامبران پیروی کنیم، آیا
شما نبودید که پیشترها سوگند می‌خوردید که زوالی
ندارید؟

وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا
رَبَّنَا أَخْرِنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ نُّحِبِّ دَعْوَتَكَ وَنَتَّبِعِ الرَّسُولَ
أَوْ لَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ مِّنْ قَبْلِ مَا لَكُم مِّنْ زَوَالٍ

و در خانه و کاشانه کسانی که در حق خویش ستم کرده
بودند، سکنا یافتید و بر شما آشکار شد که با آنان چه
کرده‌ایم، و برای شما مثلها زدیم

وَسَاكِنْتُمْ فِي مَسَاكِنِ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُمْ
كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا لَكُمْ الْأَمْثَالَ

و به راستی که نیرنگشان را ورزیدند و [کیفر] نیرنگشان با
خداست، و گرچه کوهها در اثر نیرنگشان از جای بروند

وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ مَكْرُهُمْ وَإِنْ كَانَ مَكْرُهُمْ
لِيَتَزُولَ مِنْهُ الْجِبَالُ

و هرگز خداوند را خلاف‌کننده وعده‌ای که به پیامبرانش
داده است مینگار، چرا که خداوند پیروزمند دادستان است

فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخِيفًا وَعَدِيهِ رُسُلَهُۥٓ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو
أَنْتِقَامٍ

روزی که زمین جز این زمین و آسمانها [جز این آسمانها]
شوند و همگان در حضور خداوند یگانه قهار آشکار شوند

يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ
الْوَّاحِدِ الْقَهَّارِ

و گناهکاران را بینی که به هم بسته گرفتار بندها هستند

وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُّقْرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ

تن‌پوشهایشان از قطران است و آتش چهره‌هایشان را
می‌پوشاند

سَرَابِيلُهُمْ مِّنْ قَطْرَانٍ وَتَعْشَىٰ وُجُوهُهُمُ النَّارُ

تا بدین‌سان خداوند هر کسی را، بر وفق آنچه کرده است،
پاداش دهد، چرا که خداوند زودشمار است

لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ
الْحِسَابِ

این پند و پیامی برای مردم است، تا به آن هشدار یابند و
بدانند که او خدای یگانه است و تا خردمندان پند گیرند

هَذَا بَلَاغٌ لِلنَّاسِ وَلِيُنذَرُوا بِهِۦٓ وَلِيَعْلَمُوا أَنَّ مَا هُوَ إِلَهُ
وَاحِدٌ وَلِيَذَّكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الرَّ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَقُرْآنٍ مُّبِينٍ

الر الف لام را، این آیات کتاب آسمانی و قرآن مبین است

رُبَّمَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ

چه بسا کافران آرزو کنند که کاش مسلمان بودند

ذَرَهُمْ يَأْكُلُوا وَيَتَمَتَّعُوا وَيُلْهِهِمُ الْأَمَلُ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ

رهایشان کن تا بخورند و بهره‌مند شوند، و آرزوها سرگرمشان بدارد، زودا که بدانند

وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ مَعْلُومٌ

و ما [اهل] هیچ شهری را نابود نکردیم مگر آنکه اجل مکتوب و معینی داشت

مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَعْرِضُونَ

هیچ امتی از اجلش پیش و پس نیفتد

وَقَالُوا يَا أَيُّهَا الَّذِي نُزِّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ

و گفتند ای کسی که قرآن بر او نازل شده است، به یقین تو دیوانه‌ای

لَوْ مَا تَأْتِينَا بِالْمَلَكَةِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

و اگر راست می‌گویی چرا فرشتگان را برای ما نمی‌آوری؟

مَا نُنزِلُ الْمَلَكَةَ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوا إِذَا مُنْظَرِينَ

[باید بدانند که] ما فرشتگان را جز به حق نازل نمی‌کنیم، و در آن صورت هم [که نازل کنیم] مهلت نخواهند یافت

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ

همانا ما قرآن را نازل کرده‌ایم و ما خود نگهبان آنیم

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شِعَابِ الْأَوَّلِينَ

و به راستی پیش از تو [پیامبرانی] به میان امتهای نخستین فرستاده‌ایم

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

و هیچ پیامبری برای آنان نیامد مگر آنکه او را ریشخند می‌کردند

كَذَلِكَ نَسْلُكُهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ

بدین‌سان آن را در دل گناهکاران راه می‌دهیم

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ

[که] به آن ایمان نمی‌آورند، و سنت پیشینیان [نیز چنین] گذشته است

وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرُجُونَ

و اگر بر آنان دری از [درهای] آسمان می‌گشودیم و آنان به آن عروج می‌کردند

لَقَالُوا إِنَّمَا سُكِّرَتْ أَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَسْحُورُونَ

باز بی‌شبهه می‌گفتند ما فقط چشم‌بندی شده‌ایم، بلکه قومی جادوزده هستیم

وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ

۱۷ وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ

۱۸ إِلَّا مَنْ اسْتَرَقَ السَّمْعَ فَاتَّبَعَهُ وَشِهَابٌ مُبِينٌ

۱۹ وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَوْتَيْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْزُونٍ

۲۰ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعْيِشَ وَمَنْ لَسْتُمْ لَهُوَ بَرَزِقِينَ

۲۱ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنزِّلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ

۲۲ وَأَرْسَلْنَا الرِّيْحَ لَوَاحٍ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَاسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُوَ بِخَلْرِينَ

۲۳ وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِءُ وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ

۲۴ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ

۲۵ وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ

۲۶ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَلٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ

۲۷ وَالْجَبَّارِ فَخَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ تَارِ السَّمُومِ

۲۸ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَلِيقٌ بَشَرًا مِّنْ صَلْصَلٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ

۲۹ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُّوحِي فَقَعُوا لَهُوَ سَاجِدِينَ

۳۰ فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ

۳۱ إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ

و به راستی در آسمان برجهایی آفریدیم و آن را در چشم تماشاگران آراستیم

و از [دستبرد] هر شیطان مطرودی محفوظ داشتیم

مگر کسی که دزدانه [رازی] بشنود، که شهابی روشن در پی او خواهد افتاد

و زمین را گسترانیدیم و در آن کوههای استوار در انداختیم و در آن از هر چیز سنجیده‌ای رویانیدیم

و در آن برای شما و برای آنان که شما روزی‌دهشان نیستید، زیستمایه‌ها پدید آوردیم

و هیچ چیز نیست مگر آنکه گنجینه‌هایش نزد ماست، و جز به اندازه معین از آن پدید نمی‌آوریم

و بادهای بارآور را فرستادیم و از آسمان آبی فرو فرستادیم، آنگاه شما را از آن سیراب کردیم و شما خزانه‌دار آن نیستید

و ماییم که زنده می‌داریم و می‌میرانیم و ما بازمانده [جاوید]ایم

و پیشینیان و پسینیان‌شما را به خوبی می‌شناسیم

و بی‌گمان پروردگارت آنان را محشور می‌گرداند، که او فرزانه داناست

و انسان [/ آدم] را از گل خشک بازمانده از لجنی بویناک آفریده‌ایم

و بیشتر جن [/ ابلیس] را از آتشباد آفریده بودیم

و چنین بود که پروردگارت به فرشتگان فرمود من آفریننده انسانی از گل خشک بازمانده از لجنی بویناک هستم

پس چون او را سامان دادم و در آن از روح خود دمیدم در برابر او به سجده در افتید

آنگاه فرشتگان همگی سجده بردند

مگر ابلیس که از اینکه از سجده‌کنندگان باشد، سر باززد

قَالَ يٰٓإِبْلِيسُ مَا لَكَ اَلَّا تَكُوْنَ مَعَ السَّٰجِدِيْنَ

قَالَ لَمْ اَكُنْ لِلسُّجُوْدِ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُۥ مِنْ صَلْصَلٍ مِّنْ حَمَآءٍ مَّسْنُوْنٍ

قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَاِنَّكَ رَجِيْمٌ

وَإِنَّ عَلَيْكَ اَلَلْعٰنَةَ اِلٰى يَوْمِ الدِّينِ

قَالَ رَبِّ فَاَنْظِرْنِيْ اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُوْنَ

قَالَ فَاِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِيْنَ

اِلٰى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُوْمِ

قَالَ رَبِّ بِمَا اَعُوْذُ بِكَ لَازِيْنِيْنَ لَهُمْ فِي الْاَرْضِ وَلاَ اَعُوْذِيْنَهُمْ اَجْمَعِيْنَ

اِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِيْنَ

قَالَ هٰذَا صِرَاطٌ عَلٰى مُسْتَقِيْمٍ

اِنَّ عِبَادِيْ لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطٰنٌ اِلَّا مَنْ اَتَّبَعَكَ مِنْ اَلْعٰوِيْنَ

وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ اَجْمَعِيْنَ

لَهَا سَبْعَةُ اَبْوَابٍ لِكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَّقْسُوْمٌ

اِنَّ الْمُتَّقِيْنَ فِيْ جَنّٰتٍ وَعُيُوْنٍ

اَدْخُلُوْهَا بِسَلٰمٍ ؕ اٰمِنِيْنَ

وَنَزَعْنَا مَا فِيْ صُدُوْرِهِمْ مِّنْ غَلِيْلٍ اِخْوٰنًا عَلٰى سُرُرٍ مُّتَقَابِلِيْنَ

لَا يَمَسُّهُمْ فِيْهَا نَصَبٌ وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجِيْنَ

نَبِيُّ عِبَادِيْ اَنِّيْ اَنَا الْعَفُوْرُ الرَّحِيْمُ

وَإِنَّ عَذٰبِيْ هُوَ الْعَذٰبُ الْاَلِيْمُ

وَنَبِّئُهُمْ عَنۢ ضَيْفِ اِبْرٰهِيْمَ

فرمود ای ابلیس تو را چه می‌شود که از سجده‌کنندگان نیستی؟

گفت من کسی نیستم که به انسانی که از گل خشک بازمانده از لجنی بویناکش آفریده‌ای، سجده برم

فرمود پس از آن [بهشت] بیرون شو که تو مطرودی

و تا روز جزا بر تو لعنت باد

گفت پروردگارا پس مرا تا روزی که [همگان] برانگیخته شوند، مهلت ده

فرمود تو از مهلت یافتگانی

تا روز و هنگام معین

گفت پروردگارا از آنجا که مرا فریفتی، در روی زمین در نظر آنان [بدی را نیک] خواهم آراست، و همگی آنان را به گمراهی خواهم کشاند

مگر آن بندگان اخلاص یافته‌ات را

فرمود این راهی است که تا به پیشگاه من مستقیم است

بدان که بر بندگان [خالص] من دست نخواهی یافت، مگر کسانی از گمراهان که از تو پیروی کنند

و بی‌گمان جهنم میعادگاه همگی آنان است

که هفت طبقه دارد و بخشی جدا کرده از آنان خاص هر طبقه است

[اما] پرهیزگاران در باغها[ی بهشتی] و چشمه‌ساراند

[به آنان گویند] به سلامت و در امن و امان به آنجا درآیید

و از سینه‌های آنان هر گونه کینه‌ای را می‌زداییم، و دوستانه بر تختها رویاروی بنشینند

نه به آنان در آنجا خستگی و ماندگی رسد، و نه از آنجا بیرونشان کنند

به بندگان من خبر ده که من آمرزگار مهربانم

و [در جای خود] عذاب من هم عذابی دردناک است

و به آنان از مهما[نا]ن ابراهیم خبر ده

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلِّمًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ

گفتند مترس ما تو را به فرزندی دانا بشارت می‌دهیم

۵۳ قَالُوا لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ

گفت با وجود اینکه پیری من بالا گرفته است به من بشارت می‌دهید، چگونه بشارتی به من می‌دهید؟

۵۴ قَالَ أَبَشِّرْتُمُونِي عَلَىٰ أَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ فِيمَ تُبَشِّرُونَ

گفتند ما به راستی و درستی به تو بشارت می‌دهیم، از نومیدان مباش

۵۵ قَالُوا بِشْرَتِكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُن مِّنَ الْفٰئِطِينَ

گفت و جز گمراهان کسی از رحمت پروردگارش نومید نمی‌شود

۵۶ قَالَ وَمَنْ يَّقْنُظُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ

گفت ای فرشتگان حال، کار و بار شما چیست؟

۵۷ قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ

گفتند ما به سروقت قومی گنهکار فرستاده شده‌ایم

۵۸ قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ

غیر از آل لوط که ما رهاننده همگی آنان هستیم

۵۹ إِلَّا عَالُ لُوطٍ إِنَّا لَمُنَجُّهُمْ أَجْمَعِينَ

مگر همسرش که مقدر کرده‌ایم که از واپس‌ماندگان [در عذاب] باشد

۶۰ إِلَّا أُمَّرَأَتُهُ وَ قَدَرْنَا إِنَّهَا لَمِنَ الْغٰبِرِينَ

آنگاه چون فرشتگان به نزد آل لوط آمدند

۶۱ فَلَمَّا جَاءَ عَالُ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ

[لوط] گفت شما گروهی ناشناس هستید

۶۲ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُّنْكَرُونَ

گفتند نه، بلکه ما چیزی را که آنان در آن تردید می‌کردند، برای تو آورده‌ایم

۶۳ قَالُوا بَلْ جِئْنَاكَ بِمَا كَانُوا فِيهِ يَمْتَرُونَ

و [همان] حق را برایت آورده‌ایم و ما راستگوییم

۶۴ وَآتَيْنَاكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصٰدِقُونَ

پس پاسی از شب گذشته، خانواده‌ات را همراه ببر و از پی آنان روان شو، و هیچ یک از شما باز پس ننگرد، و به جایی که به شما دستور داده می‌شود روانه شوید

۶۵ فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ اللَّيْلِ وَاتَّبِعْ أَدْبَرَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ وَامْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ

و این امر را با او در میان گذاشتیم که بامدادان ریشه اینان برکنده خواهد شد

۶۶ وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذٰلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ دَابِرَ هٰؤُلَاءِ مَقْطُوعٌ مُّصْبِحِينَ

و [از سوی دیگر] مردم شهر شادی کنان باز آمدند

۶۷ وَجَاءَ أَهْلُ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ

[لوط] گفت اینان مهمانان من هستند، مرا رسوا مسازید

۶۸ قَالَ إِنَّ هٰؤُلَاءِ ضَيْفِي فَلَا تَفْضَحُونِ

و از خداوند پروا کنید و مرا خوار و خفیف مسازید

۶۹ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزُونِ

گفتند مگر تو را از [مهمان کردن] مردمان نهی نکرده بودیم؟

۷۰ قَالُوا أَوْ لَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعٰلَمِينَ

قَالَ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ

۷۲ لَعْمُرِكَ إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ

۷۳ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ

۷۴ فَجَعَلْنَا عَلَيْهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِّنْ سِجِّيلٍ

۷۵ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْمُتَوَسِّمِينَ

۷۶ وَإِنَّهَا لِبَسْبِيلٍ مُّقِيمٍ

۷۷ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ

۷۸ وَإِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ لظَالِمِينَ

۷۹ فَأَنْتَقَمْنَا مِنْهُمْ وَإِنَّهُمَا لَبِإِمَامٍ مُّبِينٍ

۸۰ وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْحِجْرِ الْمُرْسَلِينَ

۸۱ وَعَآتَيْنَهُمْ ءآيَاتِنَا فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ

۸۲ وَكَانُوا يَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا ءَامِنِينَ

۸۳ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُصْبِحِينَ

۸۴ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ

۸۵ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَإِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ فَاصْفَحِ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ

۸۶ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ

۸۷ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَاكَ سَبْعًا مِّنَ الْمَثَانِي وَالْقُرْءَانَ الْعَظِيمَ

۸۸ لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِٓ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَأخْفِضْ جَنَاحَكَ لِّلْمُؤْمِنِينَ

۸۹ وَقُلْ إِنِّي أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ

۹۰ كَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمِينَ

گفت اگر [از طریق مشروع] کاری دارید، اینها دختران من هستند

سوگند به جان تو که آنان [قوم لوط] در سر مستی‌شان سرگشته بودند

آنگاه هنگام طلوع آفتاب، بانگ مرگبار آنان را فرو گرفت

و آن را زیر و زبر کردیم و بر آن سنگپاره‌هایی از سنگ گل فرو باریدیم

در این امر برای اشارت‌دانان مایه‌های عبرت است

و [آثار] آن [شهر] بر سرراهی پایدار است

بی‌گمان در این امر برای مؤمنان مایه عبرت است

و اهل ایکه ستمکار بودند

از این روی از آنان انتقام گرفتیم و آنها بر سر راهی آشکار هستند

و به راستی که [اهل حجر] پیامبران را دروغ‌زن شمردند

و معجزات خود را به آنان بخشیدیم ولی از آنها رویگردان بودند

و از کوهها خانه‌هایی [برای خود] می‌تراشیدند که در امان بمانند

آنگاه بامدادان بانگ مرگبار آنان را فرو گرفت

و دستاوردهشان [عذاب الهی را] از آنان باز نداشت

و ما آسمانها و زمین و آنچه در میان آنهاست جز به حق نیافریده‌ایم، و قیامت آمدنی است، پس [از آنان] در گذر و گذشتی نیکو پیشه کن

همانا پروردگارت آفرینشگر داناست

و به راستی که به تو سبع‌المثانی و [همگی] قرآن عظیم را بخشیدیم

به چیزی که اصنافی از آنان را به آن بهره‌مند گردانده‌ایم، چشم مدوز، و غم‌خوار آنان مباش و با مؤمنان فروتنی کن

و بگو منم که هشداردهنده آشکارم

همچنانکه [عذاب را] بر تفرقه‌گرایان نیز نازل کرده‌ایم

الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْءَانَ عِضِينَ

کسانی که قرآن را بخش بخش کردند

فَوَرَبِّكَ لَنَسْأَلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ

سوگند به پروردگارت که از همگی آنان خواهیم پرسید

عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

از آنچه می‌کرده‌اند

فَأَصْدَعُ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضُ عَنِ الْمُشْرِكِينَ

پس آنچه دستور یافته‌ای آشکار کن و از مشرکان روی بگردان

إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ

ما تو را از [شر] ریشخندکنندگان کفایت [و حمایت] می‌کنیم

الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا ءَاخَرَ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ

کسانی که در جنب خداوند به خدایی دیگر قائلند، زودا که [حقیقت را] بدانند

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ

و به خوبی می‌دانیم که از آنچه می‌گویند دلتنگ می‌شوی

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُن مِّنَ السَّجِدِينَ

پس سپاسگزارانه پروردگارت را تسبیح گوی و از ساجدان باش

وَأَعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ

و پروردگارت را بپرست تا تو را مرگ فرارسد

۱۶ . نحل

التَّحْلُ: زنبور عسل

مکی

۱۲۸ آیه

۱۵ صفحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَتَىٰ أَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ سُبْحٰنَهُ وَتَعٰلٰى عَمَّا يُشْرِكُونَ

۱
حزب
۱۰۷
۲۲۴ر

عذاب الهی فرا می‌رسد، در طلب آن شتاب مکنید، او پاک و فراتر است از آنچه با او شریک می‌سازند

يُنزِلُ الْمَلٰٓئِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهِۦ أَنْ أَنْذِرُوهُ أَنَّهُۥ لَا إِلَٰهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ

فرشتگان را با وحی به امر خویش بر هرکس از بندگانش که بخواهد فرو می‌فرستد، که هشدار دهید که خدایی جز من نیست، پس از من پروا کنید

خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ تَعٰلٰى عَمَّا يُشْرِكُونَ

آسمانها و زمین را به حق آفریده است، فراتر است از آنچه با او شریک می‌سازند

خَلَقَ الْإِنسَانَ مِنْ نُّطْقَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ

انسان را از نطفه‌ای [بی‌مقدار] آفریده است، آنگاه او ستیزه‌جویی آشکار است

وَاللَّائِمَةَ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنْفَعٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ

و چارپایان را برای شما آفرید که برای شما در آنها گرما و سودهای دیگر هست، و هم از آنها می‌خورید

وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرِيحُونَ وَحِينَ تَسْرَحُونَ

و هنگامی که آنها را [شامگاهان] از چرا باز می‌گردانید، یا [بامدادان] به چرا می‌برید، شما را در آن تجملی هست

وَتَحْمِلُ أَثْقَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ لَّمْ تَكُونُوا بَلِغِيهِ إِلَّا بِشِقِّ
الْأَنْفُسِ إِنَّ رَبَّكُمْ لَرَعُوفٌ رَّحِيمٌ

و بارهایتان را تا شهری که جز با به رنج انداختن تن خویش
به آن نمی‌توانید رسید، می‌برند، بی‌گمان پروردگارتان رئوف
و مهربان است

۸

وَالْخَيْلِ وَالْبِغَالِ وَالْحَمِيرِ لَتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً وَيَخْلُقُ مَا لَا
تَعْلَمُونَ

و نیز اسبان و استران و درازگوشان را [آفرید] تا بر آنها
سوار شوید و مایه تجمل نیز هست، و نیز چیزهای دیگر که
شما نمی‌دانید می‌آفریند

۹

وَعَلَىٰ اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَائِرٌ وَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ
أَجْمَعِينَ

و [بیان] راه میانه با خداوند است، و بعضی از آن [راهها]
بیراهه است، و اگر می‌خواست همگی شما را هدایت می‌کرد

۱۰
۲۲۵

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ
شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ

او کسی است که از آسمان آبی فرو فرستاد که آشامیدنی
شما از آن است و از همان گیاهان می‌روید که در آن
[چارپایاتان را] می‌چرانید

۱۱

يُنْبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَابَ وَمِنْ
كُلِّ الثَّمَرَاتِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

با آن برای شما زراعت و زیتون و خرما و انگور و از هر گونه
محصولات [دیگر] می‌رویاند، بی‌گمان در این برای
اندیشه‌وران مایه عبرتی هست

۱۲

وَسَخَّرَ لَكُمْ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنَّجُومُ
مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

و برای شما شب و روز و خورشید و ماه را رام کرد، و
ستارگان به فرمان او رام شده‌اند، بی‌گمان در این برای
خردورزان مایه عبرتی هست

۱۳

وَمَا ذَرَأًا لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً
لِّقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ

و آنچه در زمین برای شما رنگارنگ آفرید، بی‌گمان در این
برای پندگیران مایه عبرتی هست

۱۴

وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا
وَتَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَىٰ الْفُلْكَ مَوَاحِرَ
فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَلِعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

او کسی است که دریا را رام کرد تا از [صید] آن گوشتی تر
و تازه بخورید و از آن زیورهایی بیرون آورید که آنها را
[[می‌پوشید]] و کشتی‌ها را می‌بینی که در آن دریا شکافند،
و چنین کرد تا از فضل و کرم او معاش خود فراهم آورید و
باشد که سپاس بگذارید

وَأَلْقَى فِي الْأَرْضِ رَوْسِي أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَرَ سُبُلًا
لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

و کوهها را در زمین بیفکند تا شما را نجنباند و نیز رودها و راههایی [پدید آورد] باشد که راه یابید

و نیز نشانه‌هایی [دیگر]، و آنان با نظر به ستارگان [در دریا] راه می‌یابند

۱۶ وَعَلِمَتْ وَبِالتَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ

پس آیا کسی که می‌آفریند همانند کسی است که نمی‌آفریند؟ آیا پند نمی‌گیرید؟

۱۷ أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

و اگر نعمت الهی را بشمارید، نمی‌توانید آن را [چنانکه هست] شمارش کنید، بی‌گمان خداوند آمرزگار مهربان است

۱۸ وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ

و خداوند آنچه پنهان و آنچه آشکار می‌دارید، می‌داند

۱۹ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ

و کسانی که [مشرکان به ناحق] به جای خداوند می‌پرستند، چیزی نیافریده‌اند و خودشان آفریده شده‌اند

۲۰ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ

[اینان] مردگانی بی‌جانند، و خود نمی‌دانند که چه هنگام برانگیخته خواهند شد

۲۱ أَمْوَاتٌ غَيْرٌ أَحْيَاءٍ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ

خداي شما خدایی یگانه است، و کسانی که به آخرت ایمان ندارند، دل‌هایشان انکارگر است و خود مستکبرند

۲۲ إِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُنْكَرَةٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ

حقا که خداوند آنچه پوشیده و آنچه آشکار می‌دارند، می‌داند، [و] او مستکبران را دوست ندارد

۲۳ لَا جَرَمَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسْرُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ

و چون به ایشان گویند پروردگارتان چه نازل کرده است؟ گویند این افسانه‌های پیشینیان است

۲۴ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ مَآذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ

تا سرانجام هم بار گناهان خودشان را به تمامی در روز قیامت بر دوش کشند و هم بخشی از بارگناهان کسانی را که از روی نادانی گمراهشان کرده‌اند، هان چه بد است آنچه بر دوش می‌کشند

۲۵ لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ أَلَا سَاءَ مَا يَزِرُونَ

کسانی هم که [بر همین شیوه و] پیش از آنان بودند، مکرورزیدند، آنگاه فرمان خداوند در رسید که بنیادشان را از پایه برانداخت و سقف از فرازشان بر آنان فرود آمد، و عذاب از جایی که اندیشه‌اش را نمی‌کردند، بر سرشان نازل شد

۲۶ قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَأَتَى اللَّهُ بُنْيَانَهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَأَتَتْهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُخْزِيهِمْ وَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ
تُشْتَقُونَ فِيهِمْ قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ إِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ
وَالسُّوءَ عَلَى الْكَافِرِينَ

الَّذِينَ تَتَوَفَّوهُمْ الْمَلَكُتُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ فَأَلْقُوا السَّلَامَ مَا
كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ بَلَىٰ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَلَئْسَ مَثْوَى
الْمُتَكَبِّرِينَ

وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا خَيْرًا لِلَّذِينَ
أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ
دَارُ الْمُتَّقِينَ

جَنَّتٍ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُمْ فِيهَا
مَا يَشَاءُونَ كَذَلِكَ يَجْزِي اللَّهُ الْمُتَّقِينَ

الَّذِينَ تَتَوَفَّوهُمْ الْمَلَكُتُ طَيِّبِينَ يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ
ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَكُتُ أَوْ يَأْتِيَ أَمْرٌ رَبِّكَ
كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ
كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ
يَسْتَهْزِءُونَ

سپس در روز قیامت آنان را خوار سازد و فرماید کجا
هستند شریکان من که شما درباره آنان مناقشه می‌کردید؟
دانشوران گویند امروز خواری و عذاب نصیب کافران است

کسانی که فرشتگان جانشان را می‌گیرند و آنان بر خود ستم
روا داشته‌اند، از در تسلیم درآیند [و گویند] ما هیچ بد و
بیراهی نکرده‌ایم، ولی بی‌گمان خداوند به آنچه کرده‌اید،
دانات

پس، از دروازه‌های جهنم وارد شوید، و جاودانه در آن
خواهید بود، و جایگاه متکبران چه بد است

و به پرهیزگاران گویند پروردگارتان چه نازل کرده است؟
گویند [آنچه نازل کرده است] خیر است، برای نیکوکاران در
این دنیا نیکی است و سرای آخرت بهتر است، و سرای
پرهیزگاران چه نیکوست

همان بهشتهای عدن که به آن در آیند، که جویباران از
فرودست آن جاری است، در آنجا هر چه خواهند برایشان
هست، خداوند بدین گونه به پرهیزگاران پاداش می‌دهد

کسانی [از مؤمنان] که پاکند چون فرشتگان جانشان را
بگیرند گویند سلام بر شما، به خاطر کار و کردارتان وارد
بهشت شوید

انتظاری جز این ندارند که فرشتگان به نزد آنان بیایند یا
امر پروردگارت نازل گردد، کسانی هم که پیش از آنان
بودند، به همین شیوه رفتار کردند، و خداوند به آنان ستم
نکرد، بلکه خود بر خویشان ستم کردند

کیفر آنچه کرده بودند، گریبانگیرشان شد، و [کیفر] آنچه به
ریشخند گرفته بودند، فراگیرشان شد

وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ

و مشرکان گفتند اگر خدا می‌خواست نه ما و نه پدرانمان چیزی را جز او نمی‌پرستیدیم، و چیزی را جز به امر او حرام نمی‌کردیم، پیشینیان آنان هم به همین شیوه رفتار کردند، و آیا جز پیام‌رسانی آشکار چیزی بر عهده پیامبران است؟

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكذِبِينَ

و به راستی که در میان هر امتی پیامبری برانگیختیم [تا بگویند] که خداوند را بپرستید و از طاغوت پرهیز کنید و از ایشان کسانی هستند که خداوند هدایتشان کرده و از ایشان کسانی هستند که سزاوار گمراهی‌اند، پس در روی زمین سیر و سفر کنید و بنگرید که سرانجام دروغ‌دارندگان چگونه بوده است

إِنْ تَحْرِصْ عَلَى هُدَاهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ

اگر بر هدایت آنان حریص باشی [بدان] که خداوند کسی را که بیراه گذارد، به راه نمی‌آورد، و ایشان یابوری ندارند

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مَنْ يَمُوتُ بَلَى وَعَدَّا عَلَيْهِ حَقًّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

و سخت‌ترین سوگندهایشان را به نام خدا می‌خوردند که خداوند کسانی را که مرده‌اند، از نو زنده نخواهد کرد، آری [خواهد کرد]، این است وعده‌ای که به حق بر عهده اوست، ولی بیشترینه مردم نمی‌دانند

لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي يُخْتَلِفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَتَهُمْ كَانُوا كَذِبِينَ

تا سرانجام برای آنان [حقیقت] آنچه را اختلاف دارند روشن سازد و تا کافران بدانند که دروغگو بوده‌اند

إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ لَهُ وَكُنْ فَيَكُونُ

سخن ما درباره چیزی که اراده‌اش را کرده‌ایم فقط این است که به آن می‌گوییم موجود شو، و بی‌درنگ موجود می‌شود

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا لَنُبَوِّئَنَّهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَلَا جَزَاءَ لِأَخِرَةٍ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

و کسانی که پس از ستم دیدنش‌شان، در راه خدا هجرت کرده‌اند، در دنیا، [در سرا و سرزمین] نیکویی جایشان می‌دهیم و اگر بدانند بی‌گمان پاداش اخروی بزرگتر است

الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ

همانان که شکیبایی‌ورزیده و بر پروردگارش‌شان توکل کرده‌اند

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحَىٰ إِلَيْهِمْ فَسَئَلُوا أَهْلَ
الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا
نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ

أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ يَخْسِفَ اللَّهُ بِهِمُ
الْأَرْضَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ

أَوْ يَأْخُذَهُمْ فِي تَقْلُوبِهِمْ فَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ

أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَى تَخَوُّفٍ فَإِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ

أَوْ لَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ يَتَفَيَّؤُا ظِلَالُهُ عَنِ
الْيَمِينِ وَالشَّمَائِلِ سُجَّدًا لِلَّهِ وَهُمْ دَاخِرُونَ

وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ
وَالْمَلَائِكَةِ وَهُمْ لَا يُسْتَكْبِرُونَ

يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿۱۰﴾

وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا إِلَهَيْنِ اثْنَيْنِ ۚ إِنَّمَا هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ
فَأَيُّيَ فَاَرْهَبُونَ

وَلَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَهُ الدِّينُ وَاصِبًا أَفَغَيْرَ اللَّهِ
تَتَّقُونَ

وَمَا بِكُمْ مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ ۗ ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَإِلَيْهِ
تَجْعَرُونَ

ثُمَّ إِذَا كَشَفَ الضُّرَّ عَنْكُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْكُمْ بِرَبِّهِمْ
يُشْرِكُونَ

و ما پیش از تو جز مردانی که به آنان وحی می‌کردیم،
نفرستاده‌ایم، پس اگر نمی‌دانید از پژوهندگان کتابهای
آسمانی بپرسید

[و آنان را] همراه با پدیده‌های شگرف و کتابهای آسمانی
[فرستادیم]، و بر تو قرآن را نازل کردیم، تا برای مردم
آنچه بر ایشان نازل شده است، روشن کنی و باشد که
اندیشه کنند

آیا کسانی که بدسگالی کرده‌اند ایمن‌اند از اینکه خداوند
ایشان را [ناگهان] به زمین فرو برد، یا از جایی که
اندیشه‌اش را نمی‌کنند، عذاب بر سرشان فرود آید؟

یا [خداوند] در [گرماگرم] گشت و گذارشان فروگردشان و
گزیرو گریزی ندارند

یا ایشان را در عین ترس و لرز فرو گیرد، [پس]
پروردگارتان رؤف و مهربان است

آیا در آنچه خداوند آفریده است نمی‌نگرند که سایه‌هایشان
از راست و چپ می‌گسترند و فروتنانه به درگاه خداوند
سجده می‌کنند؟

هر آن جنبنده‌ای که در آسمانها و آنچه در زمین است، و
فرشتگان به درگاه خدا سجده می‌برند و گردنکشی نمی‌کنند

از پروردگارشان، که بر آنان محیط است، می‌ترسند و آنچه
دستور یافته‌اند، انجام می‌دهند

و خداوند فرمود قائل به دو خدا باشید، جز این نیست که
او خدای یگانه است، پس از من پروا کنید

و آنچه در آسمانها و زمین است، از آن اوست، و دین پایدار
از آن اوست، آیا از غیر خداوند پروا دارید؟

و هر نعمتی که دارید، از جانب خداوند است، سپس چون به
شما رنجی رسد به درگاه او می‌نالید

و چون رنج را از شما باز دارد، آنگاه گروهی از شما برای
پروردگارشان شریک می‌آورند

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ

تا سرانجام [ناسپاسان] در حق آنچه به ایشان بخشیده‌ایم، ناسپاسی کنند، اینک بهره‌مند شوید، زودا که بدانید

۵۶

وَيَجْعَلُونَ لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَصِيبًا مِّمَّا رَزَقْنَاهُمْ ۗ تَاللَّهِ لَتُسْأَلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَفْتَرُونَ

و برای بی‌شعوران [بتان]، بهره‌ای از آنچه روزیشان داده‌ایم، [نذر و] تعیین می‌کنند، به خدا که درباره آنچه افتراء می‌زنید، از شما پرسش خواهد شد

۵۷

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتِ سُبْحَانَهُ وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ

و برای خداوند دخترانی قائل می‌شوند، منزه است او، و برای خودشان هر چه بخواهند

۵۸

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ

و چون یکی از ایشان را از دختر [زادن همسرش] خبر دهند، چهره‌اش [از خشم و تاسف] سیاه شود و تاسف خود را فرو خورد

۵۹

يَتَوَارَىٰ مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَ بِهِ ۚ أَيُمْسِكُهُ عَلَىٰ هُونٍ أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ ۗ أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ

از ناگواری خبری که به او داده‌اند، از قوم خود پنهان شود [و با خود بیندیشد] آیا او را به خواری و زاری نگه دارد، یا [زنده] به خاک بسپارد، هان چه بد است برداشت و برخورد آنان

۶۰

لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ مَثَلُ السَّوِّءِ ۗ وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ ۗ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

وصف بد، سزاوار بی‌ایمانان به آخرت، و وصف والا سزاوار خداوند است، و او پیروزمند فرزانه است

۶۱
۲۳۱

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِم مَّا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَٰكِن يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۗ فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ

و اگر خداوند مردمان را به خاطر گناه [و شرک]شان فرو می‌گرفت، جنبنده‌ای بر روی زمین باقی نمی‌ماند، بلکه آنان را تا زمانی معین واپس می‌دارد، و چون اجلشان فرارسد، نه ساعتی پس و نه ساعتی پیش افتند

۶۲

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ وَتَصِفُ أَلْسِنَتُهُمُ الْكَذِبَ أَنَّ لَهُمُ الْحُسْنَىٰ لَا جَرَمَ أَنَّ لَهُمُ النَّارَ وَأَنَّهُمْ مُّفْرَطُونَ

و برای خداوند چیزی را که خودشان هم خوش ندارند قائل می‌شوند و به زبانشان به دروغ مدعی می‌شوند که بهشت از آن آنان است، حقا که آتش [دوزخ] نصیب آنان است و ایشان [در این راه] پشتازند

۶۳

تَاللَّهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ فَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَهُوَ وَلِيُّهُمُ الْيَوْمَ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

به خدا که برای امت‌های پیش از تو هم [پیامبرانی] فرستادیم، آنگاه شیطان اعمالشان را در نظرشان بیاراست و آن روز او سرور ایشان است و عذابی دردناک [در پیش] دارند

۶۴

وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

و قرآن را جز برای این بر تو فرو نفرستادیم که [حقیقت] آنچه را اختلاف دارند، برایشان روشن کنی، و برای آنکه برای اهل ایمان رهنمود و رحمت باشد

وَاللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ

وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً نُّسْقِيكُم مِّمَّا فِي بُطُونِهِ مِنْ
بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَبَنًا خَالِصًا سَائِغًا لِلشَّرِيبِينَ

وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا
وَرِزْقًا حَسَنًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنْ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ
الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ

ثُمَّ كُلِي مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا يَخْرُجُ مِنْ
بُطُونِهَا شَرَابٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ إِنَّ فِي
ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفَّاكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْدَلِ
الْعُمُرِ لِكَيْ لَا يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ

وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ فَمَا الَّذِينَ
فُضِّلُوا بِرَأْدِي رِزْقِهِمْ عَلَىٰ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيهِ
سَوَاءٌ أَفَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ
أَزْوَاجِكُمْ بَنِينَ وَحَفَدَةً وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ
أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَتِ اللَّهِ هُمْ يَكْفُرُونَ

و خداوند از آسمان آبی فرو فرستاد و با آن زمین را پس از
پژمردنش زنده کرد، بیگمان در این برای سخن شنوایان
مایه عبرت هست

و در چارپایان برای شما عبرتی است که از شکمهایشان، از
میان سرگین و خون، شیری پاک به شما می‌نوشانیم، که
گواری آشامندگان است

و از میوه‌های خرما و انگور هم [شراب] مستی‌آور و هم
خوراک نیکو به دست می‌آورید، بیگمان در این امر برای
خردورزان مایه عبرتی است

و پروردگارت به زنبور عسل الهام کرد که از کوهها و
درختان و آنچه برمی‌افرازند [برای خود] خانه بساز

سپس از همه میوه‌ها بخور و راه پروردگارت را
فرمانبردارانه بیوی، [آنگاه] از شکمهای آنها شهدی رنگارنگ
می‌تراود که در آن شفای مردمان است، در این برای
اندیشه‌وران مایه عبرتی است

و خداوند [است که] شما را آفریده است و سپس جاتان را
می‌گیرد، و بعضی از شما هستند که به حد اعلای فرتوتی
می‌رسند، چندانکه پس از دانستن [بسیاری چیزها] چیزی
ندانند، بیگمان خداوند دانای تواناست

و خداوند بعضی از شما را بر بعضی دیگر در روزی برتری
داده است، و برتری یافتگان بازگرداننده روزیشان به ملک
یمینهایشان نیستند، تا در آن برابر شوند پس آیا به نعمت
خداوند انکار می‌ورزند؟

و خداوند برای شما از خودتان همسرانی قرار داد و از
همسرانتان برای شما فرزندان و نوادگانی آفرید و به شما
از خوراکیهای پاکیزه روزی داد، آیا به باطل ایمان می‌آورند، و
به نعمت الهی کفران می‌ورزند

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِّن
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ

فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَّمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَمَن
رَزَقْنَاهُ مِنَّا رِزْقًا حَسَنًا فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا هَلْ
يَسْتَوُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَّجُلَيْنِ أَحَدُهُمَا أَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلَى
شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَى مَوْلَاهُ أَيْنَمَا يُوَجِّههُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ هَلْ
يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ
الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِّن بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا
وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ

أَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوِّ السَّمَاءِ مَا يُمَسِّكُهُنَّ
إِلَّا اللَّهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

و به جای خداوند چیزی را می‌پرستند که در آسمانها و زمین
هیچ‌گونه اختیار روزی آنان را ندارند و نمی‌توانند داشته
باشند

پس برای خداوند مثل مزنیذ، چرا که خداوند می‌داند و شما
نمی‌دانید

خداوند مثلی می‌زند بین برده‌ای مملوک که قدرت بر هیچ
کاری ندارد و بین کسی که از سوی خویش به او روزی
نیکویی بخشیده‌ایم و او از همان پنهان و آشکار می‌بخشد،
آیا این دو برابرنند؟ سپاس خداوند را، آری بیشترینشان
در نمی‌یابند

و [همچنین] خداوند از دو مرد مثلی می‌زند که یکی از آن
دو گنگ است و قدرت بر هیچ کاری ندارد و سربار سرور
خویش است، هر جا که می‌فرستدش، خیری به بار نمی‌آورد،
آیا او و کسی که به داد فرمان می‌دهد و در راه راست
می‌رود، برابرنند؟

و [علم] غیب آسمانها و زمین خداوند راست، و کار [قیام]
قیامت، جز [به سرعت] چشم بر هم زدن نیست، یا بلکه
کمتر، که خداوند بر هر کاری تواناست

و خداوند [است] که شما را از شکمهای مادرانتان، در حالی
که هیچ چیز نمی‌دانستید، بیرون آورد، و [از پیش] برای
شما گوش و چشم و قلب آفرید، باشد که سپاس گزارید

آیا به پرندگان ننگریسته‌اند که در فضای آسمان رام
شده‌اند، و کسی جز خداوند آنها را [در آن حال] نگاه
نمی‌دارد، بی‌گمان در این برای اهل ایمان مایه‌های عبرت
است

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِّنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِّنْ جُلُودِ الْأَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ وَمِنْ أَصْوَابِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا أَثْنَا وَمِثْعًا إِلَى حِينٍ

و خداوند از خانه‌هایتان برای شما مایه آرامش پدید آورد، و برای شما از پوستهای چارپایان خیمه‌هایی پدید آورد که در روز کوچیدتان و روز اقامتتان آن را سبکبار می‌یابید، و از پشمها و کرکها و موهای آنها اثاثیه و مایه بهره‌وری تا هنگامی معین پدید آورد

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِمَّا خَلَقَ ظِلَالًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِّنَ الْجِبَالِ أَكْنَانًا وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَابِيلَ تَقِيكُمُ الْحَرَّ وَسَرَابِيلَ تَقِيكُم بَأْسَكُمْ كَذَلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُونَ

و خداوند برای شما از آنچه آفریده است، سایه‌سارها و از کوهها برای شما غارها پدید آورد، و برای شما تن‌پوشهایی که شما را از گرما [و سرما] نکه دارد، و تن‌پوشهایی که شما را از آسیب همدیگر نکه می‌دارد، بدین‌سان نعمتش را بر شما تمام می‌کند باشد که تسلیم پیشه کنید

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَمَا عَلَيْكَ الْبَلَّغُ الْمُبِينُ

و اگر روی برتافتند [بدان] که بر تو پیام رسانی آشکار است

يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا وَأَكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ

[آنان] نعمت الهی را می‌شناسند، سپس انکارش می‌کنند، و بیشترین‌شان ناسپاسند

وَيَوْمَ نَبَعْتُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ

و روزی که از هر امتی شاهدی برانگیزیم، سپس به کافران اجازه [عذرخواهی] داده نشود، و عذرشان را نپذیرند

وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفِّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ

و چون ستم‌پیشگان عذاب را بنگرند، آنگاه نه [عذابشان] سبک گردد و نه مهلت داده شوند

وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ أَشْرَكُوا شُرَكَاءَهُمْ قَالُوا رَبَّنَا هَؤُلَاءِ شُرَكَائُنَا الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُوا مِن دُونِكَ فَأَلْقُوا إِلَيْهِمُ الْقَوْلَ إِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ

و چون مشرکان شریکانی را که [به جای خداوند] قائلند بنگرند، گویند پروردگارا اینان شریکانی هستند که ما به جای تو می‌پرستیدیم، آنگاه به آنان پاسخ دهند که شما دروغگویید

وَأَلْقُوا إِلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ السَّلْمَ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

و در چنین روزی با خداوند از در تسلیم درآیند و بر ساخته‌هایشان [بر باد رود و] از دید آنان ناپدید شود

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا فَوْقَ
الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ

کسانی که کفرورزیدند و [مردمان را] از راه خدا باز داشتند، به خاطر فتنه و فسادشان عذابی بر عذابشان بیفزاییم

وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِم مِّنْ أَنفُسِهِمْ وَجِئْنَا
بِكَ شَهِيدًا عَلَىٰ هَؤُلَاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ
شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ

و روزی که از هر امتی شاهدی از خودشان بر آنان برانگیزیم و تو را بر اینان شاهد آوریم [تا چه خواهند کرد] و کتاب آسمانی [قرآن] را بر تو نازل کردیم که روشنگر همه چیز است، و برای مسلمانان رهنمود و رحمت و بشارت است

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَايَ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ
عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ
تَذَكَّرُونَ

به راستی خداوند به عدل و احسان و ادای حق خویشاوندان فرمان می‌دهد، و از ناشایستی و کار ناپسند و سرکشی باز می‌دارد، او شما را اندرز می‌دهد باشد که پند گیرید

وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ بَعْدَ
تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ
مَا تَفْعَلُونَ

و به عهد الهی چون پیمان بستید وفا کنید و سوگندهایتان را پس از مؤکد داشتن آنها، مشکنید، حال آنکه خداوند را بر خود [در آن سوگندها] ضامن گرفته‌اید، بی‌گمان خداوند از آنچه می‌کنید آگاه است

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَقَضَتْ غَزَاهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَا
تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ
أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يَبْلُوكُمُ اللَّهُ بِهِ ۗ وَلِيُبَيِّنَ لَكُمْ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ

و همانند زنی مباشید که پشمهایی را که می‌بافت، پس از محکم داشتنش، رشته رشته وامی‌تافت، تا سوگندهایتان را دستاویز دغلی کنید، به خیال اینکه امتی از امت دیگر بیشتر و بیشتر است، جز این نیست که خداوند به آن می‌آزمایدتان، و سرانجام در روز قیامت، [حقیقت] آنچه را در آن اختلاف داشتید برایتان روشن خواهد ساخت

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَٰكِن يُضِلُّ مَن
يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ ۗ وَلَتُسْأَلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

و اگر خداوند می‌خواست شما را امت یگانه‌ای قرار می‌داد، ولی هر که را بخواهد بیراه می‌گذارد، و هر که را بخواهد به راه می‌آورد، و از چون و چند آنچه می‌کردید، از شما خواهند پرسید

وَلَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ فَتَزِلَّ قَدَمٌ بَعْدَ ثُبُوتِهَا وَتَذُوقُوا السُّوَاءَ بِمَا صَدَدْتُمْ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ لَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ وَلَنَجْزِيَنَّ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْءَانَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيمِ

إِنَّهٗ لَيْسَ لَهُ سُلْطٰنٌ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ

إِنَّمَا سُلْطٰنُهٗ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهٗ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ

وَإِذَا بَدَّلْنَا آيَةً مَّكَانَ آيَةٍ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُنزِلُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِن رَّبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ

و سوگندهایتان را دستاویز دغلی در بین خودتان قرار دهید که لغزش قدمی، پس از استواری‌اش پیش آید، و به خاطر آنکه از راه خدا باز داشتید، عذاب بچشید و برایتان عذابی سهمگین [در پیش] است

و پیمان الهی را به بهای ناچیزی مفروشید، زیرا اگر بدانید آنچه در نزد خداوند است، برایتان بهتر است

آنچه نزد شماست، به پایان می‌رسد و آنچه نزد خداوند است، پاینده است، و به کسانی که شکیبایی‌ورزیده‌اند، به بهتر از آنچه کرده‌اند پاداششان را می‌پردازیم

هر کس از مرد یا زن که کار نیک کند و مؤمن باشد، به زندگانی پاک و پسندیده‌ای زنده‌اش می‌داریم و به بهتر از آنچه کرده‌اند پاداششان را می‌پردازیم

پس چون خواهی قرآن بخوانی، از [شر] شیطان مطرود به خداوند پناه ببر

آری او بر کسانی که ایمان آورده‌اند و بر پروردگارشان توکل کرده‌اند، دست ندارد

سلطه او فقط بر کسانی است که دوستدارش هستند و کسانی که به خداوند شرک می‌ورزند

و چون آیه‌ای را به جای آیه دیگر آوریم – و خداوند به آنچه نازل کرده است، آگاه‌تر استگویند تو فقط افترازنی، چنین نیست بلکه بیشترینشان در نمی‌یابند

بگو آن را روح‌القدس [جبرئیل] به راستی و درستی از سوی پروردگارت نازل کرده است، تا مؤمنان را ثابت‌قدم بدارد و برای مسلمانان رهنمود و بشارتی باشد

وَلَقَدْ نَعَلْمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ الَّذِي
يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِيٌّ وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيهِمُ اللَّهُ وَلَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ

إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ
وَأُولَئِكَ هُمُ الْكَاذِبُونَ

مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ وَقَلْبُهُ
مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا
فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَأَنَّ اللَّهَ
لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَسَمِعِهِمْ وَأَبْصَرِهِمْ
وَأُولَئِكَ هُمُ الْعَقْلُونَ

لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْخَاسِرُونَ

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فُتِنُوا ثُمَّ جَاهَدُوا
وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ

و به خوبی می‌دانیم که ایشان می‌گویند همانا بشری او را
آموزش می‌دهد [حاشا، چرا که] زبان کسی که اینان
کژاندیشانه ادعا می‌کنند، گنگ و بیگانه است و این زبان
[زبان قرآن] عربی [شیوا و] روشن است

کسانی که به آیات الهی ایمان ندارند، خداوند هدایتشان
نمی‌کند و عذابی دردناک [در پیش] دارند

جز این نیست که دروغ‌پردازی را کسانی می‌کنند که به
آیات الهی ایمان ندارند و اینان دروغگو هستند

هر کس که بعد از ایمانش به خداوند کفرورزد [بازخواست
شود] مگر کسی که وادار شود، و دلش به ایمان آرام و
استوار باشد، ولی کسانی که دل بر کفر نهاده باشند، خشم
خداوند بر آنان است و عذابی سهمگین [در پیش] دارند

این از آن است که ایشان زندگی دنیا را از آخرت خوشتر
دارند، و خداوند خدانشناسان را هدایت نمی‌کند

اینان کسانی هستند که خداوند بر دلها و گوشها و
دیدگان‌شان مهر نهاده است و اینانند که غافلند

حقا که ایشان در آخرت زیانکارند

از سوی دیگر، پروردگارت در حق کسانی که پس از شکنجه
دیدن، هجرت کردند، سپس به جهاد پرداختند و شکیبایی
پیشه کردند، بدان که پروردگارت پس از آن آمرزگار
مهربان است

يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ تُجَدِلُ عَن نَّفْسِهَا وَتُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ
مَا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

روزی [فرارسد] که هر کس [فقط] به دفاع از خویش
بپردازد، و جزای هرکسی بر وفق کاری که کرده است، تمام
و کمال داده شود، و بر ایشان ستم نرود

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ ءَامِنَةً مُّطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا
رِزْقُهَا رَغَدًا مِّن كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعَمِ اللَّهِ فَأَذَاقَهَا
اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ

و خداوند [اهل] شهری را مثل زند که امن و آسوده به سر
می‌برد و روزی آن از هر سو به خوشی و فراوانی می‌رسید،
آنگاه به نعمتهای الهی کفران ورزید، و سپس خداوند به کیفر
کار و کردارشان بلای فراگیر گرسنگی و ناامنی را به آنان
چشانید

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ
وَهُمْ ظَالِمُونَ

و به راستی که پیامبری از خودشان به سوی آنان آمد، آنگاه
او را دروغ‌زن انگاشتند، و سرانجام در حالی که ستمکار
[مشرك] بودند، عذاب آنان را فرو گرفت

فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَلًا طَيِّبًا وَاشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ
إِن كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ

از آنچه خداوند روزیتان کرده است، حلال و پاکیزه بخورید،
و اگر فقط او را می‌پرستید، بر نعمت الهی شکر کنید

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهْلَ
لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ ۗ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ
غَفُورٌ رَّحِيمٌ

بدانید [که خداوند] بر شما مردار و خون و گوشت خوک و
آنچه نامی جز نام خدا [به هنگام ذبحش] برده باشند، حرام
کرده است، اما اگر کسی درمانده شود، و تجاوزکار و زیاده
خواه نباشد [و از آنها بخورد، بداند که] خداوند آمرزگار
مهربان است

وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتِكُمْ أَلْكَذِبَ هَذَا حَلَلٌ
وَهَذَا حَرَامٌ لِّتَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ أَلْكَذِبَ ۗ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ
عَلَى اللَّهِ أَلْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ

و با هر دروغی که به زبانتان می‌آید، مگویید که این حلال
است و این حرام، تا بر خداوند دروغ بسته باشید، زیرا
کسانی که بر خداوند دروغ ببندند رستگار نمی‌شوند

مَتَّعٌ قَلِيلٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

برخورداری اندکی است و [سپس] بر ایشان عذابی دردناک
[در پیش] است

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ ۗ وَمَا
ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

و بر یهودیان، آنچه را پیشتر بر تو خوانده‌ایم، حرام
کرده‌ایم، و ما در حق ایشان ستم نکردیم، بلکه خود بر
خویشان ستم کردند

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا السُّوءَ بِجَهْلَةٍ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ

آنگاه پروردگارت در حق کسانی که از روی نادانی مرتکب کار ناشایستی شده‌اند، و سپس توبه و درستکاری کرده‌اند، پس از آن، آمرزگار مهربان است

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

بی‌گمان ابراهیم پیشوایی فروتن در برابر خداوند و پاکدین بود و از مشرکان نبود

شَاكِرًا لِأَنْعَمِهِ أَجْتَبَلَهُ وَهَدَنَاهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

که در برابر نعمتهای او سپاسگزار بود [و خداوند] او را برگزید و به راه راست هدایت کرد

وَعَاتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ

و به او در دنیا نیکی بخشیدیم و او در آخرت هم از شایستگان است

ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

سپس به تو وحی کردیم که از آیین ابراهیم پاکدین پیروی کن که از مشرکان نبود

إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

حرمت نهادن به شنبه [سبت] فقط بر کسانی مقرر شد که در آن [و در صید ماهی و نظایر آن] اختلاف‌ورزیدند، و بی‌گمان پروردگارت در روز قیامت در آنچه اختلاف می‌داشتند، در میان آنان داوری خواهد کرد

أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَدِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ

به راه پروردگارت با حکمت و پند[های] پسندیده فراخوان، و با آنان به شیوه‌ای که بهتر است مجادله [و مقابله] کن، چرا که پروردگارت داناتر است که چه کسانی از راه او به در افتاده‌اند و هم او به ره یافتگان داناتر است

وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ

و اگر خواستید کسی را مکافات کنید، نظیر آنچه مکافات دیده‌اید، مکافات دهید، و اگر شکیبایی [و خویشتنداری] ورزید، بدانید که این شیوه برای شکیبایان بهتر است

وَأَصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ

شکیبایی پیشه کن و شکیبایی تو جز به توفیق الهی نیست و بر آنان اندوه مخور و از مکاری که می‌ورزند دلتنگ مباش

إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ

بی‌گمان خداوند با پرهیزگاران و نیکوکاران است

۱
جزء ۱۵
حزب
۱۱۳
ر ۲۴
منزل
۴

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى
الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَرَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ وَمِنَ آيَاتِنَا
إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

پاکا کسی که بنده‌اش را شبی از مسجدالحرام تا مسجدالاقصی که پیرامونش را برکت بخشیده‌ایم، سیر داد، تا به او نمونه‌هایی از آیات خویش نشان دهیم، اوست که شنوا و بیناست

و به موسی کتاب آسمانی داده و آن را رهنمود بنی‌اسرائیل گردانیدیم که جز من کسی را کارساز [مدانید و] مگیرید

وَأَتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ أَلاَّ
تَتَّخِذُوا مِن دُونِي وَكِيلاً

[ای] زاد و رود کسانی که همراه نوح سوار [بر کشتی] کردیم، همانا او بنده‌ای سپاسگزار بود

ذُرِّيَّةً مِّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا

و بر بنی‌اسرائیل در کتاب آسمانی مقرر داشتیم که در این سرزمین دوبار فتنه و فساد و سرکشی بی‌اندازه خواهید کرد

وَقَضَيْنَا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي الْكِتَابِ لَتُفْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ
مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ عُلُوقًا كَبِيرًا

و چون وعده نخستینشان فرارسید، بر شما کسانی از بندگان خود را که ستیزه‌جویانی سهمگین بودند، بر گماشتیم که اندرون خانه‌ها را جستجو می‌کردند، و آن وعده‌ای انجام یافتنی بود

فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَّنَا أُولِي
بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ وَكَانَ وَعْدًا مَّفْعُولًا

سپس شما را بر ایشان پیروزی دادیم و شما را به اموال و پسران مدد رساندیم و نفرات شما را افزوتر ساختیم

ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكُرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ
وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا

اگر نیکی کنید در حق خویش نیکی کرده‌اید و اگر بدی کنید، به زیان خویش کرده‌اید، و چون وعده آخرشان فرارسید [کسانی بر گماشتیم تا] چهره شما را اندوهگین کنند، و به همان مسجد [بیت‌المقدس] وارد شوند همچنانکه بار اول هم وارد شده بودند، و به هر چه دست یابند به کلی نابود کنند

إِنِ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا فَإِذَا
جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسْتَوْأُوا وُجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ
كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبِّرُوا مَا عَلَوْا تَتْبِيرًا

عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يَرْحَمَكُمْ وَإِنْ عُدتُّمْ عُدْنَا وَجَعَلْنَا
جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا

باشد که پروردگار شما بر شما رحمت آورد، و اگر باز گردید
ما نیز باز می‌گردیم و جهنم را زندان کافران گردانده‌ایم

بی‌گمان این قرآن به آیینی که استوارتر است، راه
می‌نماید و به مؤمنانی که نیکوکاری می‌کنند بشارت
می‌دهد که برای آنان پاداش بزرگی هست

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ
الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا

و اینکه برای بی‌ایمانان به آخرت، عذابی دردناک آماده
ساخته‌ایم

وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

و انسان همان گونه که در مورد خیر دعا می‌کند، در مورد
شر نفرین می‌کند، و انسان شتابکار است

وَيَدْعُ الْإِنْسَانَ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ
عَجُولًا

و شب و روز را دو پدیده قرار دادیم، و آنگاه پدیده شب را
محو، و پدیده روز را روشن گرداندیم، تا از فضل
پروردگارتان [روزی خویش را] بجوید، و شمار سالها و
حساب [هر چیز] را بدانید، و هر چیز را به خوبی روشن
ساخته‌ایم

وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَاتَيْنِ ۖ فَمَحَوْنَا آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا
آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِّتَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا
عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ ۚ وَكُلُّ شَيْءٍ فَصَلْنَاهُ تَفْصِيلًا

و سرنوشت هر انسانی را به گردن خود او پیوسته‌ایم، و
روز قیامت کارنامه‌ای برای او بیرون می‌آوریم که آن را باز
گشوده می‌یابد

وَكُلِّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَبْعَهُ فِي عُنُقِهِ ۖ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنشُورًا

[و گوییم] کارنامه‌ات را بخوان، که امروز حسابگری خود تو
برای خودت کافی است

أَفْرَأَ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا

هر کس که رهیاب شود، همانا به سود خویش رهیاب شده
است، و هر کس بیراه رود، همانا به زیان خویش بیراه رفته
است، و هیچ بردارنده‌ای بار گناه دیگری را بر ندارد، و ما
عذابی در کار نمی‌آوریم مگر آنکه پیش از آن پیامبری
برانگیخته باشیم

مَنْ أَهْتَدَىٰ فَأَتَمَّا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ ضَلَّ فَأَتَمَّا يَضِلُّ
عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۗ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ
نَبْعَثَ رَسُولًا

و چون خواهیم شهری را نابود کنیم، نازپروردگان آن را
فرمان [و میدان] دهیم، و سرانجام در آن نافرمانی کنند و
سزاوار حکم [عذاب] شوند، آنگاه به کلی نابودشان کنیم

وَإِذَا أَرَدْنَا أَن نُّهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا
فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاهَا تَدْمِيرًا

و چه بسیار اقوام را که پس از نوح هلاک کردیم و بس
است که پروردگارت به گناهان بندگانش آگاه و بیناست

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِن بَعْدِ نُوحٍ ۗ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ
بِدُونِ عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ
ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصَلُّهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا

هر کس بهره زودیاب [دنیوی] بخواهد، برای هر کس که بخواهیم و هر چه بخواهیم، در آن پیش اندازیم، سپس جهنم را برای او مقرر می‌داریم که نکوهیده و مطرود به آن در آید

وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا

و هر کس آخرت را بخواهد و چنانکه باید در راه آن بکوشد و مؤمن باشد، اینانند که سعیشان مشکور است

كُلًّا تُمِدُّ هَؤُلَاءِ وَهَؤُلَاءِ مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا

هر یک از آنان و اینان را از عطای پروردگارت بهره می‌رسانیم و عطای پروردگارت ممنوع نیست

أَنْظِرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ وَلِلْآخِرَةِ أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا

بنگر که چگونه بعضی از آنان را بر بعضی دیگر برتری می‌دهیم، و درجات آخرت بزرگتر و برتر است

لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا ءَاخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا مَّخْذُولًا

در جنب خداوند، خدایی دیگر قائل مشو، که نکوهیده و بی‌یار و یاور بنشینی

وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا يَبُلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أُفٍّ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا

و پروردگارت امر کرده است که جز او را مپرستید و به پدر و مادر نیکی کنید، و اگر یکی از آنها، یا هر دو آنها در نزد تو به سن پیری برسند، به آنان حتی اف مگو، و آنان را مران و با ایشان به نرمی [و احترام] سخن بگو

وَأَخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذَّلِيلِ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا

و بر آنان بال فروتنی مهرآمیز بگستر و بگو پروردگارا بر آنان رحمت‌آور، همچنانکه [بر من رحمت آوردند و] مرا در کودکی پرورش دادند

رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ إِن تَكُونُوا صَالِحِينَ فَإِنَّهُ كَانَ لِلْأَوَّابِينَ غَفُورًا

پروردگارتان به آنچه در دلهایتان هست آگاه‌تر است، و اگر نیکوکار باشید، بدانید که او در حق توبه‌کاران آمرزگار است

وَعَاتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَلَا تُبَذِّرْ تَبْذِيرًا

و به خویشاوند حقش را ببخش، و نیز به بینوا و در راه مانده، و هیچ‌گونه تبذیری پیشه مکن

إِنَّ الْمُبَذِّرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيْطَانِ ط وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ ءَكْفُورًا

چرا که اهل تبذیر قرین شیاطین هستند، و شیطان نسبت به پروردگارش ناسپاس است

وَمَا تُعْرِضَنَّ عَنْهُمْ أَبْتِغَاءَ رَحْمَةٍ مِّن رَّبِّكَ تَرْجُوهَا فَقُلْ لَّهُمْ قَوْلًا مَّيْسُورًا

وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسِطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا

إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا

وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشِيَةَ إِمْلَاقٍ مِّنْ نَّرْزُقِهِمْ وَإِيَّاكُمْ إِنْ قَتَلْتُمْ كَانَتْ خِطَاً كَبِيرًا

وَلَا تَقْرَبُوا الرِّزْقَ الَّذِي آتَاهُ وَكَانَ فِجْحَةً وَسَاءَ سَبِيلًا

وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَن قَتَلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيَّهِ سُلْطٰنًا فَلَا يُسْرِفُ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا

وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كُنْتُمْ وَرِنًا بِالْقِسْطِ الْمُسْتَقِيمِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا

وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا

وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَن تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَن تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا

كُلُّ ذَلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا

و اگر از ایشان، در طلب رحمتی از پروردگارت که در آن امید بسته‌ای، رویگردان شدی، با آنان به خوشی سخن بگو

و دستت را [از شدت بخل] بر گردنت میند، و نیز بسیار گشاده‌اش مدار که ملامت زده و حسرت زده بنشیننی

بی‌گمان پروردگارت [درهای] روزی را بر هر کس که بخواهد می‌گشاید و فرو می‌بندد، چرا که او به بندگانش آگاه و داناست

و فرزندانان را از ترس فقر مکشید، ماییم که هم ایشان و هم شما را روزی می‌دهیم، به راستی که کشتن آنان گناهی بزرگ است

و به زنا نزدیک مشوید که آن ناشایستی و بی‌روشی است

و هیچ کس را که خداوند کشتنش را حرام داشته، جز به حق مکشید، و هر کس مظلومانه کشته شود، به راستی که برای ولی و وارث او حق و حجتی مقرر داشته‌ایم، ولی او هم نباید در [قصاص] قتل زیاده‌روی کند، چرا که [مقتول و کسانش از سوی شرع] یاری شده است

و به مال یتیم جز به شیوه‌ای که نیکوتر است، نزدیک مشوید، تا آنگاه که به کمال بلوغش برسد، و به پیمان وفا کنید، چرا که از پیمان پرسیده خواهد شد

و پیمان را چون پیمان کنید، تمام و کمال دهید، و با ترازوی درست، وزن کنید که این بهتر و نیک انجام‌تر است

و آنچه به آن علم نداری پیروی مکن، چرا که گوش و چشم و دل هر یک در آن کار مسؤول است

و در زمین خرامان راه مرو، چرا که تو نه هرگز زمین را توانی شکافت و نه از بلندی هرگز سر به کوهها توانی رساند

همه اینها نابسامانیهایش نزد پروردگارت ناپسند است

ذَٰلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ
اللَّهِ إِلَهًا ءَاخَرَ فَتُلْقَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا

أَفَأَصْفَاكُمْ رَبُّكُم بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنثًا
إِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ لِيَذَّكَّرُوا وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا
نُفُورًا

قُل لَّوْ كَانَ مَعَهُوَءَآلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذًا لَّابْتَغَوْا إِلَىٰ ذِي
الْعَرْشِ سَبِيلًا

سُبْحٰنَهُۥ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُقُولُونَ ؕ عَلَوًا كَبِيرًا

تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَوٰتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِّنْ
شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِۦ وَلَكِن لَّا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ
إِنَّهُوَ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا

وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَّسْتُورًا

وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا
وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَوَّا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ
نُفُورًا

تَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ وَإِذْ هُمْ
نَجْوَىٰ إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَّسْحُورًا

أَنْظِرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ
سَبِيلًا

وَقَالُوا أءِذَا كُنَّا عِظْمًا وَّرَفَاتًا ؕ ءِءِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا

این از آن حکمتهاست که از سوی پروردگارت بر تو وحی شده است، و در جنب خداوند، به خدایی دیگر قائل مشو، که سرانجام ملامت‌زده و مطرود به جهنم درخواهی افتاد

آیا پروردگارت شما را به داشتن پسران برگزیده، و خود از میان فرشتگان، دخترانی برای خود پذیرفته است؟ شما سخنی بس بزرگ [و ناروا] می‌گویید

و به راستی که ما در این قرآن، سخنهاى گونه‌گون بیان داشته‌ایم تا پند گیرند، و حال آنکه جز بر رمیدن آنان نمی‌افزاید

بگو اگر چنانکه می‌گویند در جنب او خدایانی هم بودند، در آن صورت به سوی خداوند صاحب عرش [برای معارضه یا تقرب] راه می‌بردند

او از آنچه می‌گویند بسی منزّه و فراتر است

آسمانهای هفت‌گانه و زمین و هر که در آنهاست برای او تسبیح می‌گویند، و هیچ چیز نیست مگر آنکه شاکرانه او را تسبیح می‌گوید ولی شما تسبیح آنان را در نمی‌یابید، او بردبار آمرزگار است

و چون قرآن خوانی، بین تو و بی‌ایمانان به آخرت، حجابی پوشنده فرار دهیم

و بر دل‌های ایشان پرده‌هایی کشیده‌ایم که آن [پیام] را درنیابند، و در گوش‌هایشان سنگینی‌ای [نهاده‌ایم]، و چون پروردگارت را به تنهایی در قرآن یاد کنی، از سر نفرت پشت کنند

آنگاه که به تو گوش می‌سپارند، ما به آنچه گوش می‌دهند آگاه‌تریم، و نیز هنگامی که راز می‌گویند، زمانی که ستمکاران [مشرك] گویند که شما جز از مردی جادوزده پیروی نمی‌کنید

بنگر که چگونه برای تو مثل زده‌اند و گمراه شده‌اند، و راه به جایی نمی‌توانند برد

و گفتند آیا چون استخوانهای [پوسیده و] خرد و خاک شدیم، در هیئت آفرینشی تازه برانگیخته خواهیم شد؟

قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا

بگو سنگ یا آهن باشید

۵۱

أَوْ خَلْقًا مِّمَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ فَسَيَقُولُونَ مَن يُعِيدُنَا
قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَسَيُنْغِضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ
وَيَقُولُونَ مَتَى هُوَ قُلْ عَسَىٰ أَن يَكُونَ قَرِيبًا

یا آفریده‌ای که در دل‌های شما بزرگ می‌نماید، زودا که خواهند گفت چه کسی ما را [پس از مرگ] باز می‌گرداند؟ بگو همان کسی که شما را نخست‌بار آفرید، آنگاه در برابر تو سرهایشان را [به علامت انکار] تکان می‌دهند و می‌گویند آن امر کی خواهد بود؟ بگو چه بسا نزدیک باشد

۵۲

يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ ۖ وَتَظُنُّونَ إِن لَّبِثْتُمْ إِلَّا
قَلِيلًا

روزی که شما را بخواند و شما سپاسگزارانه پاسخ دهید و چنین پندارید که جز اندکی [در دنیا یا در گور] درنگ نکرده‌اید

۵۳
۲۴۵

وَقُلْ لِّعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ۚ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ
بَيْنَهُمْ ۚ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنسَنِ عَدُوًّا مُّبِينًا

بگو به بندگانم سخنی را که بهتر است بگویند، چرا که شیطان میان آنان را به هم می‌زند، بی‌گمان شیطان دشمن آشکار انسان است

۵۴

رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ ۖ إِنَّ يَشَأْ يَرْحَمَكُم ۖ أَوْ إِن يَشَأْ
يُعَذِّبِكُمْ ۚ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا

پروردگارتان به [احوال] شما داناتر است، اگر بخواهد به شما رحمت می‌آورد یا اگر بخواهد شما را عذاب می‌کند، و ما تو را نگهبان آنان نفرستاده‌ایم

۵۵

وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا
بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَىٰ بَعْضٍ ۗ وَعَاتَيْنَا دَاوُودَ زُبُورًا

و پروردگار تو به هر آنکه در آسمانها و زمین هست، داناتر است، و به راستی بعضی از پیامبران را بر بعضی دیگر برتری بخشیده‌ایم، و به داوود زبور عطا کرده‌ایم

۵۶

قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِّنْ دُونِهِ ۖ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ
الضَّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا

بگو کسانی را که در برابر او قائل هستید به دعا بخوانید، [خواهید دید که] قادر به بلاگردانی از شما و هیچ تغییر و تحولی نیستند

۵۷

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ
أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ ۚ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ
كَانَ مَحْدُورًا

این کسانی که [به ناحق به خدایی] می‌خوانند، کسانی که از همه مقرب‌ترند، خود به پروردگارشان تقرب می‌جویند، و به رحمت او امید دارند، و از عذاب او بیمناکند، که از عذاب پروردگارت باید بر حذر بود

۵۸

وَإِن مِّنْ قَرْيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ أَوْ
مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا ۚ كَانَ ذَٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا

و هیچ شهری نیست مگر آنکه ما پیش از [فرارسیدن] روز قیامت نابودکننده یا عذاب‌کننده [اهل] آن به عذابی شدید هستیم، و این امر در لوح محفوظ نگاشته شده است

وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأُولُونَ
وَعَاتَيْنَا ثَمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ
إِلَّا تَخْوِيفًا

۶۰

وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا جَعَلْنَا الرُّعْيَا
الَّتِي أَرَيْنَكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ فِي
الْقُرْآنِ وَنُحُوفُهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا

۶۱
۲۴۶۹

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ قَالَ
ءَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا

۶۲

قَالَ أَرَأَيْتَكَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَئِنِ أَخَّرْتَنِي إِلَى يَوْمِ
الْقِيَامَةِ لَأُحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا

۶۳

قَالَ أَذْهَبُ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاؤُكُمْ جَزَاءً
مَوْفُورًا

۶۴

وَأَسْتَفْزِرُ مَنْ اسْتَطَعْتَ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبُ عَلَيْهِمْ
بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكُهُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعِدهُمْ وَمَا
يَعِدُّهُمْ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا

۶۵

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَى بِرَبِّكَ وَكِيلًا

۶۶

رَبُّكُمْ الَّذِي يُزِجِي لَكُمْ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا مِنْ
فَضْلِهِ إِنَّهُ وَكَانَ بِكُمْ رَحِيمًا

و چیزی ما را از فرستادن معجزات باز نداشت مگر [همین
امر] که پیشینیان آن را تکذیب کردند، و به ثمود ماده
شتری که نشانه‌ای روشنگر بود، بخشیدیم، ولی در حق آن
ستم کردند و ما [این گونه] معجزات را جز برای بیم دادن
نمی‌فرستیم

و چنین بود که با تو گفتیم که پروردگارت بر همه مردمان
احاطه دارد، و رؤیایی را که به تو نمایاندم و شجره نفرین
شده در قرآن را جز برای آزمون مردم فرار ندادیم، و
ایشان را بیم می‌دهیم ولی جز بر طغیان شدید آنان
نمی‌افزاید

و چنین بود که به فرشتگان گفتیم بر آدم سجده برید، آنگاه
همه سجده بردند، جز ابلیس که گفت آیا بر کسی سجده
برم که او را از گل آفریده‌ای؟

[همچنین] گفت خواهی دید که همین کسی که بر من
برتری‌اش دادی اگر مرا تا روز قیامت بازپس داری [مهلت
دهی] همه زاد و رود او جز اندکی را از راه به در برم

[خداوند] فرمود برو که هر کس از ایشان از تو پیروی کند،
جهنم جزای شما خواهد بود که جزایی بسنده است

و هر کس را که توانی از ایشان به بانگ خویش از جای ببر و
سوارگان و پیادگان را بر سر ایشان بتاز و با آنان در اموال
و اولاد شریک شو، و به آنان وعده [های رنگین] بده، و
شیطان وعده‌ای جز فریب به آنان نمی‌دهد

بدان که بر بندگان من سلطه نداری و پروردگارت کارسازی
را بسنده است

پروردگار شماست که کشتی را برای شما در دریا روان
می‌کند تا از فضل او [روزی خویش را] بجویید، چرا که او با
شما مهربان است

وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَٰهًا
فَلَمَّا نَجَّكُم إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا

أَفَأَمِنْتُمْ أَنْ يُخَسِّفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ
حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًا

أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَى فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ
قَاصِفًا مِنَ الرِّيحِ فَيُغْرِقَكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُوا
لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا

وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ
مِّنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا

يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمْهَمِّهِمْ فَمَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ وَبِئْمِينِهِ
فَأُولَٰئِكَ يَقرءُونَ كِتَابَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا

وَمَنْ كَانَ فِي هَذِهِ أَعْمَىٰ فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَىٰ وَأَضَلُّ
سَبِيلًا

وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أُوحِيَٰنَا إِلَيْكَ لِصَفَرِي
عَلَيْنَا غَيْرُهُ وَإِذَا لَا تَتَّخِذُوكَ حَلِيلًا

وَلَوْلَا أَنْ ثَبَّتْنَاكَ لَقَدْ كِدَّتْ تَرَكُّنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا

إِذَا لَأَذْفَنُكَ ضِعْفَ الْحَيَاةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ
لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا

و چون در دریا بلایی دامن‌گیرتان شود، هر چه به دعایش
می‌خوانید [و به ناحق می‌پرستید] جز او ناپدید می‌گردد
آنگاه چون شما را برهاند و به خشکی برساند [از او] روی بر
می‌گردانید و انسان ناسپاس است

پس آیا ایمنید از اینکه شما را در گوشه‌ای از خشکی به
زمین فرو برد، یا بر سر شما شن‌بادی بفرستد آنگاه برای
خویش نگهبانی نیابید؟

یا آیا ایمنید از اینکه بار دیگر شما را به آن [دریا]
بازگرداند و بر سر شما تندبادی کشتی شکن بفرستد و شما
را به خاطر کفر و کفراتتان غرقه سازد، آنگاه در این امر
برای خویش در برابر ما خونخواهی نیابید

و به راستی که فرزندان آدم را گرامی داشتیم و آنان را در
خشکی و دریا [بر مرکب مراد] روانه داشتیم و به ایشان از
پاکیزه‌ها روزی دادیم و آنان را بر بسیاری از آنچه
آفریده‌ایم، چنانکه باید و شاید برتری بخشیدیم

روزی که هر گروه از مردم را با امامشان فراخوانیم، کسانی
که کارنامه‌شان به دست راستشان داده شود، کارنامه خود
را [شادمانه] می‌خوانند و به آنان به اندازه ذره ناچیزی هم
ستم نرود

و هر کس که در اینجا کوردل باشد، همو در آخرت هم
کوردل و گمراه است

و بسا نزدیک بود که تو را از آنچه بر تو وحی می‌کنیم غافل
کنند تا چیزی غیر از آن را بر ما بریندی، و آنگاه تو را
دوست گیرند

و اگر گامت را استوار نداشته بودیم، چه بسا نزدیک بود که
اندک گرایشی به آنان بیابی

در آن صورت دو چندان [عذاب] در زندگی دنیا و دو چندان
پس از مرگ به تو می‌چشانیم آنگاه برای خود در برابر ما
یاوری نمی‌یافتی

وَإِن كَادُوا لَيَسْتَفِزُّونَكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا وَإِذَا لَا يَلْبُثُونَ خِلْفَكَ إِلَّا قَلِيلًا

سُنَّةَ مَنْ قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا

أَقِمِ الصَّلَاةَ لِذُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْءَانَ الْفَجْرِ ۗ إِنَّ قُرْءَانَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا

وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ ۗ نَافِلَةً لَّكَ عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا

وَقُلْ رَبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ ۚ وَأَجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَّصِيرًا

وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ ۗ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا

وَنُنزِّلُ مِنَ الْقُرْءَانِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا

وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَسَا بِجَانِبِهِ ۗ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَئُوسًا

قُلْ كُلُّ يَعْمَلُ عَلَى شَاكِلَتِهِ ۗ فَرُبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَىٰ سَبِيلًا

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ ۗ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا

وَلَيْنَ شِئْنَا لَنُدْهَبَنَّ بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكِيلًا

و نیز بسا نزدیک بود تو را از این سرزمین به فریب و فتنه به جای دیگر بکشانند، تا تو را از آنجا آواره کنند، و آنگاه پس از تو جز اندکی نمی‌پایبند

این سنت همان است که در حق پیامبران خویش که پیش از تو فرستاده بودیم، برقرار بود، و در سنت ما تغییر و تحولی نمی‌یابی

نمازت را هنگام زوال خورشید [در نیمروز] تا تاریک‌نای شب و نیز قرآن خوانی را در هنگام سپیده [برای نماز صبح] برپا دار، که در قرآن خوانی سپیده [نماز صبح] [فرشتگان] حضور دارند

و از شب هم بخشی را بیدار باش که [این نماز شب] نافله‌ای [واجب] خاص توست، باشد که پروردگارت تو را به مقامی پسندیده [شفاعت] بگمارد

و بگو پروردگارا مرا به درستی [به مدینه] درون آور، و به درستی [از مکه] بیرون بر و برای من از سوی خویش سلطه‌ای نیرومند [بر دشمنان] قرار بده

و بگو حق فرارسید و باطل از میان رفت، بی‌گمان باطل از میان رفتنی است

و از قرآن آنچه برای مؤمنان شفابخش و رحمت است نازل می‌کنیم، و [این کتاب] بر ستمکاران [مشرک] جز زیان نیفزاید

و چون بر انسان نعمتی مقرر داریم [از سرمستی] روی برتابد و دامن‌کشان بگذرد، و چون به او شری رسد، بس نومید گردد

بگو هر کس فراخور خویش عمل می‌کند، و پروردگارتان داناتر است که چه کسی ره یافته‌تر است

و از تو درباره روح می‌پرسند، بگو روح از [عالم] امر پروردگارم است، و شما را از علم جز اندکی نداده‌اند

و اگر بخواهیم آنچه به تو وحی کرده‌ایم، از میان می‌بریم، آنگاه در آن برای خویش در برابر ما نگهبانی نمی‌یابی

إِلَّا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ إِنَّ فَضْلَهُ وَكَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا

مگر به رحمت پروردگارت که بخشش و بخشایش او در حق تو بسیار است

۸۸

قُل لِّئِنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْحِجْنُ عَلَيَّ أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ ۚ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا

بگو اگر انس و جن گرد آیند که نظیر این قرآن را بیاورند، ولو بعضی از آنان پشتیبان بعضی دیگر باشند، نمی‌توانند نظیر آن بیاورند

۸۹

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا

و در این قرآن برای مردم هرگونه مثلی را گونه‌گون بیان داشته‌ایم و بیشترین مردم جز ناسپاسی را نخواستند

۹۰

وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا

و گفتند به تو ایمان نمی‌آوریم مگر آنکه برای ما از زمین چشمه‌ای بجوشانی

۹۱

أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّن نَّحِيلٍ وَعِنَبٍ فَتُفَجَّرَ الْأَنْهَارُ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا

یا برای تو باغی از خرما و انگور باشد و در لابلای [درختان] آن جویباران را جاری گردانی

۹۲

أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا زَعَمَتْ عَلَيْنَا كِسْفًا أَوْ تَأْتِي بِلِلِّهِ وَالْمَلَكِ قَبِيلًا

یا پاره‌هایی از آسمان را چنانکه گمان داری بر [سر] ما بیندازی یا خدا و فرشتگان را رویاروی ما بیاوری

۹۳

أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِّن زُخْرِفٍ أَوْ تَرْقَى فِي السَّمَاءِ وَلَنْ نُؤْمِنَ لِرُقِيِّكَ حَتَّى تُنَزَّلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَقْرُوهُ ۗ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّيَ هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا

یا تو را خانه‌ای از زر و زیور باشد، یا به آسمان بر شوی و بالا رفتنت را باور نکنیم مگر آنکه کتابی برای ما فرود آوری که بخوانیمش، بگو پاک و منزّه است پروردگارم، آیا من جز بشری هستم که پیامبرم

۹۴
۲۵۰۰

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا

و مردمان را به هنگامی که هدایت به سویشان آمد، چیزی از ایمان آوردن باز نداشت مگر اینکه گفتند آیا خداوند بشری را به پیامبری فرستاده است

۹۵

قُل لَّوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَّمشُونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنزَلْنَا عَلَيْهِم مِّن السَّمَاءِ مَلَكًَا رَسُولًا

بگو اگر در روی زمین فرشتگانی بودند که آرام و آهسته [به این سو و آن سو] می‌رفتند ما نیز برای آنان از آسمانی فرشته‌ای به پیامبری فرو می‌فرستادیم

۹۶

قُلْ كَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا

بگو خداوند بین من و شما گواه بس، که او بر بندگان خویش آگاه و بیناست

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ ۖ وَمَنْ يُضِلِّ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ
أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِهِ ۗ وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ
عُمِيًّا وَبُكْمًا وَصُمًّا مَّا وُهِمَ بِهِمْ جَهَنَّمَ ۖ كُلَّمَا حَبَتِ زِدْنَاهُمْ
سَعِيرًا

ذَٰلِكَ جَزَاءُهُمْ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا
عِظْمًا وَرُفَاتًا أَعِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا

أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ قَادِرٌ
عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا لَا رَيْبَ فِيهِ فَأَبَى
الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُورًا

قُلْ لَوْ أَنْتُمْ تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذًا لَأَمْسَكْتُمْ
خَشِيَّةَ الْإِنْفَاقِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ قَتُورًا

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَسَعَلَ بَنِي
إِسْرَائِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَمُوسَىٰ
مَسْحُورًا

قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنزَلَ هَٰؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ بَصَائِرَ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ يَفِرْعَوْنُ مَثْبُورًا

فَأَرَادَ أَنْ يَسْتَفِزَّهُمْ مِنَ الْأَرْضِ فَأَغْرَقْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ
جَمِيعًا

وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ أُسْكِنُوا الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ
وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا

و کسی که خداوند هدایتش کند رهیافته است و کسانی را
که بیراه واگذارد، هرگز برای آنان در برابر او دوستانی
نخواهی یافت، و آنان را در روز قیامت، نابینا و گنگ و
ناشنوا، به رو در افتاده محشور گردانیم و سرایشان جهنم
است که هر چه شعله‌اش فرو نشیند، بر ایشان افروخته
می‌داریم

این جزای آنان است چرا که آیات ما را انکار کردند و گفتند
آیا چون استخوانهای [پوسیده و] خرد و خاک شدیم در
هیئت آفرینشی تازه برانگیخته خواهیم شد؟

آیا ننگریسته‌اند که خداوندی که آسمانها و زمین را آفریده
است، تواناست که همانند ایشان را بیافریند، و برای آنان
اجلی مقرر دارد که شکی در فرارسیدنش نباشد، و
ستمکاران [مشرک] از ناحق‌شناسی جز ناسپاسی را
نخواستند

بگو اگر شما خزاین رحمت پروردگارم را در اختیار داشتید،
در آن هنگام هم از بیم درویشی، امساک پیشه می‌کردید، و
انسان بخیل است

و به راستی که به موسی معجزات نه‌گانه روشنگری
بخشیدیم، از بنی‌اسرائیل پیرس آنگاه که [موسی] به
نزدشان آمد و فرعون به او گفت ای موسی تو را جادو زده
می‌دانم

[موسی] گفت خوب می‌دانی که اینها را جز پروردگار آسمانها
و زمین روشنگرانه فرو نفرستاده است، و من تو را ای
فرعون نابود شدنی می‌دانم

[فرعون] می‌خواست که راه آنان را از سرزمین خودشان
بزند، ولی او و همه کسانی را که همراه او بودند، غرقه
ساختیم

و پس از او به بنی‌اسرائیل گفتیم در سرزمین خویش ساکن
شوید، و چون وعده آخرت فرارسد همگی‌تان را با هم باز
آوریم

وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا
وَنَذِيرًا

وَقُرْءَانًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْثٍ وَنَزَلْنَاهُ
تَنْزِيلًا

قُلْ ءَامِنُوا بِهِۦٓ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ
قَبْلِهِۦٓ إِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا

وَيَقُولُونَ سُبْحٰنَ رَبِّنَا إِن كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا

وَيَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا ۝

قُلْ اذْعُوا لِلّٰهِ أَوْ اذْعُوا الرَّحْمٰنَ ۗ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ
الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ وَلَا تَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتْ بِهَا
وَابْتَغِ بَيْنَ ذٰلِكَ سَبِيلًا

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُن لَّهُ
شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُن لَّهُ وَلِيٌّ مِّنَ الدُّلٰلِ ۗ وَكَبِيرُهُ
تَكْبِيرًا

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَىٰ عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَّهُ
عِوَجًا

قَيِّمًا لِّيُنذِرَ بَأْسًا شَدِيدًا مِّن لَّدُنْهُ وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ
يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا

مَّكِيثِينَ فِيهِ أَبَدًا

وَيُنذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا

و آن را به حق فرو فرستادیم و به حق هم فرود آمد و تو را
جز مژده‌رسان و هشداردهنده نفرستاده‌ایم

و [این] قرآنی است که آن را بخش بخش فرو فرستاده و
چنانکه باید و شاید نازل کرده‌ایم تا آن را به آهستگی و
درنگ بر مردم بخوانی

بگو شما چه به آن ایمان بیاورید چه نیاورید، کسانی که
پیش از آن دانش یافته‌اند، چون بر آنان خوانده شود،
سجده کنان به رو در می‌افتند

و می‌گویند پاک و منزّه است پروردگار ما، وعده پروردگار ما
انجام یافتنی است

و به رو در می‌افتند و می‌گیرند و بر خشوع و خشیت آنان
می‌افزاید

بگو او را چه الله بخوانید چه رحمان، هر چه بخوانید او را
نامهای نیک است، و نمازت را نه بلند بخوان و نه آهسته، و
راهی میانه برگزین

و بگو سپاس خداوندی را که نه فرزندی برگزیده و نه در
جهانداری شریکی دارد و نه از سر ناچاری دوستی دارد، و او
را چنانکه باید و شاید بزرگ بشمار

کتابی استوار که از سوی او عقوبتی سخت را هشدار دهد،
و به مؤمنانی که نیکوکاری می‌کنند بشارت دهد که پاداشی
نیک [در پیش] دارند

که جاودانه [در جوار رحمت او] ماندگارند

و تا کسانی را که می‌گویند خداوند فرزندی برگزیده است،
بیم دهد

مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ إِنْ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا

۶

فَلَعَلَّكَ بَخِيعُ نَفْسِكَ عَلَىٰ آثَرِهِمْ إِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا بِهَذَا الْحَدِيثِ أَسَفًا

۷

إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لِّهَا لِنَبْلُوهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا

۸

وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزًا

۹

أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَبًا

۱۰

إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا

۱۱

فَضَرَبْنَا عَلَىٰ آذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا

۱۲

ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْحِزْبَيْنِ أَحْصَىٰ لِمَا لَبِثُوا أَمَدًا

۱۳

۲۵۳

ثُمَّ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُمْ بِالْحَقِّ إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى

۱۴

وَرَبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَنْ نَدْعُوَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا هَا^ط لَقَدْ قُلْنَا إِذَا شَطَطًا

۱۵

هَؤُلَاءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ^ط آلِهَةً لَوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِم بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ^ط فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا

به این امر نه خودشان علم [و یقین] دارند نه پدرانشان، ناپسند است سخنی که از دهان ایشان بر می‌آید، و جز دروغ نمی‌گویند

و چه بسا تو جان خود را در کار و بار ایشان، از شدت تاسف می‌فرسایی، که چرا به این سخن ایمان نمی‌آورند

ما آنچه را در زمین هست زیوری برای آن ساخته‌ایم تا بیازماییمشان که کدامیک نیکو کردارترند

و ما [سرانجام] آنچه بر روی آن [زمین] هست به صورت خاک و خاشاکی سترون در می‌آوریم

گویا دانسته‌ای که داستان اصحاب کهف و رقیم از آیات شگفت‌آور ماست

چنین بود که جوانمردان به غار پناه بردند و گفتند پروردگارا بر ما رحمت خویش بگستر و کار ما را به سامان آور

و در همان غار بر [چشمها و] گوشه‌هایشان تا چندین سال پرده کشیدیم

آنگاه از خواب بیدارشان ساختیم تا معلوم بداریم که کدام یک از دو گروه، حساب مدت درنگ [و خوابشان] را بهتر می‌شمارد

ما داستانشان را به راستی و درستی بر تو می‌خوانیم ایشان جوانمردانی بودند که [در نهان] به پروردگارشان ایمان آورده بودند و ما بر هدایتشان افزودیم

و دل‌هایشان را استوار داشتیم که برخاستند و گفتند پروردگار ما پروردگار آسمانها و زمین است، ما جز او خدایی نمی‌پرستیم که در غیر این صورت هر چه بگوییم باطل است

اینان قوم ما هستند که به جای او خدایانی را به پرستش گرفته‌اند، چرا برهانی آشکار [بر حقانیت] آنان نمی‌آورند؟ پس کیست ستمکارتر از کسی که بر خداوند دروغ بندد

۱۸
کشف
۱۶
/۱۱۰

وَإِذْ أَعْتَزَلْتُمُوهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ فَأَوْرَأُ إِلَى الْكَهْفِ
يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِّن رَّحْمَتِهِ وَيَهَيِّئْ لَكُمْ مِّنْ أَمْرِكُمْ
مَّرْفَقًا

۱۷
حزب
۱۱۸

وَتَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ تَزَّوَّرُ عَن كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ
وَإِذَا غَرَبَتْ تَقَرَّبُ مِنْهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِّنْهُ
ذَٰلِكَ مِنْ ءَايَاتِ اللَّهِ لَعَلَّ مَنْ يَهْدِي اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ
يُضِلِّ فَلَن تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُّرْشِدًا

۱۸
۲۵۴ر

وَتَحْسَبُهُمْ أَيْقَاظًا وَهُمْ رُقُودٌ وَنُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ
الشِّمَالِ وَكَلْبُهُمْ بَاسِطٌ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيدِ لَوِ اطَّلَعَتْ
عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْت مِنْهُمْ فِرَارًا وَكَلِمَاتٍ مِنْهُمْ رُعْبًا

۱۹

وَكَذَٰلِكَ بَعَثْنَاهُمْ لِيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ كَمْ
لَبِئْتُمْ قَالُوا لَبِئْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا
لَبِئْتُمْ فَأَبَعَثُوا أَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ
فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا أَزْكَى طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِّنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ
وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا

۲۰

إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ
وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذًا أَبَدًا

و چون از ایشان و آنچه جز خداوند می‌پرستند، کناره
گرفتید، در آن غار جای گیرید تا پروردگارتان رحمت خویش
را بر شما بگستراند و کار شما را به سامان آورد

و خورشید را چون طلوع می‌کرد می‌دیدید که از غارشان به
سوی دست راست می‌گراید و چون غروب می‌کرد از دست
چپ آنان بر می‌گذشت و آنان در گستره غار بودند، این از
آیات الهی است، هرکس که خداوند هدایتش کند رهیافته
است و هرکس که او بیراه واگذارد، هرگز برایش سرور و
راهنمایی نمی‌یابی

و آنان را بیدار می‌انگاشتی و حال آنکه خفته بودند، و
ایشان را [از چپ] به راست و [از راست] به چپ
می‌گردانیم و سگشان بازوانش را بر درگاه غار گشوده بود،
چون به ایشان می‌نگریستی، پشت می‌کردی و می‌گریختی و
از ایشان هراسان می‌شدی

و بدین‌سان بود که آنان را از خواب بیدار کردیم تا در میان
خویش هم‌پرسی کنند، [چنانکه] یکی از آنان گفت چه مدت
در اینجا مانده‌اید؟ [در پاسخ] گفتند به اندازه یک روز یا
بخشی از روز [در اینجا] مانده‌ایم، [دیگران] گفتند
پروردگارتان آگاه‌تر است که چه مدت مانده‌اید، حال یکی از
خودتان را با این دره‌متان به سوی شهر بفرستید تا ببیند
که خوراک بهتر کجاست، و خوراکی از آن برایتان [بخرد و]
بیاورد و پنهانکاری کند و هیچ کس را از حال شما آگاه
نگرداند

چرا که آنان اگر بر شما دست یابند سنگسارتان می‌کنند یا
شما را [با زور] به آیین خویش در می‌آورند و در آن صورت
هرگز رستگار نخواهید شد

۱۸
کَهِف
۲۱
/۱۱۰

وَكَذَلِكَ أَغْتَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا إِذْ يَتَنَزَّعُونَ بَيْنَهُمْ أَمْرَهُمْ فَقَالُوا ابْنُوا عَلَيْهِم بُنْيَانًا رَبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَىٰ أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِم مَّسْجِدًا

۲۲

سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا بِالْغَيْبِ وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ قُل رَّبِّي أَعْلَمُ بِعَدَّتِهِمْ مَّا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ فَلَا تُمَارِ فِيهِمْ إِلَّا مِرَاءً ظَاهِرًا وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا

۲۳
۲۵۵ر

وَلَا تَقُولَنَّ لِشَآئٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ غَدًا

۲۴

إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَاذْكُرْ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ وَقُلْ عَسَىٰ أَنْ يَهْدِيَنِّي رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَذَا رَشَدًا

۲۵

وَلَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تِسْعًا

۲۶

قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا لَهُ الْغَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَبْصَرُ بِهِ وَأَسْمَعُ مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا

۲۷

وَأْتَلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَتِهِ وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا

و بدین‌سان دیگران را از حال ایشان با خبر گردانیدیم تا بدانند که وعده الهی راست و درست است و در قیامت تردیدی نیست، و هنگامی که در میان خویش بگومگو کردند و [عده‌ای] گفتند بر جایگاه آنان یادمانی بسازید، پروردگارشان به احوال آنان آگاه‌تر است، و کسانی که مهار کار ایشان را در دست داشتند گفتند بر جایگاه آنان [زیارتگاه و] معبدی خواهیم ساخت

زودا که بگویند آنان سه تن بودند، چهارمینشان سگشان بود، و بگویند پنج تن بودند، ششمینشان سگشان بود که همه از روی حدس و گمان است، و گویند هفت تن بودند و هشتمینشان سگشان بود، بگو پروردگار من به عده آنان داناتر است، هیچ کس عده آنان را نمی‌داند جز معدودی، پس در کار و بار آنان جز در حدی سطحی بگومگو مکن و از احد از آنان درباره آنان نظر مخواه

و هرگز در هیچ کاری مگو که من فردا کننده آن هستم

[و بگو] مگر آنکه خدا بخواهد، و چون [ان شاء الله گفتن را] فراموش کردی [هنگامی که به یاد آوردی] پروردگارت را یاد کن و بگو باشد که پروردگارم مرا به راهی نزدیکتر از این به صواب هدایت کند

و در غارشان سیصد سال ماندند و نه سال هم بر آن افزودند

بگو خداوند به مدت ماندنشان داناتر است، علم غیب آسمانها و زمین خاص اوست، چقدر بینا و چقدر شنواست، ایشان را جز او سروری نیست، و در فرمانروایی خود کسی را شریک نمی‌سازد

و آنچه از کتاب پروردگارت بر تو وحی شده است بخوان، [و بدان که] کلمات [/ وعده‌های] او دگرگون‌کننده‌ای ندارد، و هرگز جز او پشت و پناهی نخواهی یافت

وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدْوَةِ وَالْعَشيِّ
يُرِيدُونَ وَجْهَهُ^ط وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَن ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ
وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا

وَقُلِ الْحَقُّ مِن رَّبِّكُمْ^ط فَمَن شَاءَ فَلْيُؤْمِن وَمَن شَاءَ
فَلْيُكْفُرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا^ج
وَإِن يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ^ج بِئْسَ
الْشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ
أَحْسَنَ عَمَلًا

أُولَئِكَ لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ يُجْلُونَ
فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِّن
سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُّتَّكِعِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ نِعْمَ الثَّوَابُ
وَحَسَنَتْ مُرْتَفَقًا

وَأَضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا رَّجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِّنْ
أَعْنَبٍ وَحَفَفْنَاهُمَا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زُرْعًا

كَلَّمَا الْجَنَّتَيْنِ ءَاتَتْ أُكُلَهَا وَلَمْ تَظْلِم مِّنْهُ شَيْئًا^ج وَفَجَّرْنَا
خِلَالَهُمَا نَهْرًا

وَكَانَ لَهُ ثَمْرٌ فَقَالَ لِصَاحِبِهِ^{هـ} وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَنَا أَكْثَرُ
مِنكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا

و با کسانی که بامدادان و شامگاهان، پروردگارش را [به
دعا و نیایش] می‌خوانند و در طلب خشنودی او هستند،
مدارا کن، و در هوای تجمل زندگی دنیوی، چشم از ایشان
بر مگیر، و از کسی که دلش را از یاد خویش غافل
داشته‌ایم، و در پی هوی و هوس خویش است و کارش تباه
است، پیروی مکن

و بگو این حق و از سوی پروردگارتان است، هرکس که
خواهد ایمان بیاورد، و هرکس که خواهد کفرورزد، [و
بدانند که] ما برای ستمکاران [مشرک] آتشی فراهم
آورده‌ایم که سراپرده‌های آن آنان را فراخواهد گرفت، و
چون به استغاثه آبی طلب کنند، به ایشان آبی چون فلز
گداخته دهند که [حرارتش] چهره‌هایشان را بریان کند، هم
نوشابه‌ای بد است و هم مجلسی بد

کسانی که ایمان آورده‌اند و کارهای شایسته کرده‌اند
[بدانند که] ما پاداش کسی را که نیکوکاری کرده است، فرو
نمی‌گذاریم

اینانند که بهشت [های] عدن دارند که جویباران از
فرودستشان جاری است، و در آنجا به دستبندهای زرین
آراسته شوند و جامه‌های سبزرنگ از پرنیان [نازک] و
ابریشم ستبر بپوشند، و در آنجا بر تختها تکیه زنند، هم
پاداشی نیکوست و هم مجلسی نیکو

و برای آنان مثلی بزن از دو مرد که به یکی از آنان دو
تاکستان داده بودیم، و پیرامون آن را درخت خرما و در
میان آنها کشتزاری قرار داده بودیم

و هر دو باغ میوه‌اش را می‌داد و از صاحبش چیزی دریغ
نمی‌ورزید و در میان آنها جویباری روان کرده بودیم

و بدین‌سان دارایی‌ای داشت، و [یک روز] به دوستش که با
او گفت و گو می‌کرد گفت من از تو مالدارتر و با خدم و
حشم‌ترم

وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ قَالَ مَا أَظُنُّ أَن تَبِيدَ
هَذِهِ أَبَدًا

وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِن رُّدِدْتُ إِلَىٰ رَبِّي لَأَجِدَنَّ خَيْرًا
مِّنْهَا مُنْقَلَبًا

قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ
مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّكَ رَجُلًا

لَكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا

وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ
إِن تَرَنِ أَنَا أَقَلَّ مِنْكَ مَالًا وَوَلَدًا

فَعَسَىٰ رَبِّي أَن يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِّنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا
حُسْبَانًا مِّنَ السَّمَاءِ فَتُصْبِحَ صَعِيدًا زَلَقًا

أَوْ يُصْبِحَ مَأْوَهَا غُورًا فَلَن تَسْتَطِيعَ لَهُوَ طَلَبًا

وَأُحِيطَ بِثَمَرِهِ فَأَصْبَحَ يُقَلِّبُ كَفَّيْهِ عَلَىٰ مَا أَنفَقَ فِيهَا
وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي
أَحَدًا

وَلَمْ تَكُن لَّهُوَ فِئَةً يَنْصُرُونَهُ مِن دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ
مُنْتَصِرًا

هُنَالِكَ الْوَلِيَّةُ لِلَّهِ الْحَقِّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا

وَأَضْرَبَ لَهُمْ مَثَلًا الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَا إِذَا نَزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ
فَأَخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيحُ
وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا

و در حالی که در حق خویش ستمکار بود، داخل باغش شد و
گفت گمان ندارم که این [نعمت] هرگز نابود شود

و گمان ندارم که قیامت بر پا شود، و اگر هم به سوی
پروردگارم باز گردانده شوم، در آنجا جایگاهی بهتر از این
خواهم یافت

دوستش که با او گفت و گو می‌کرد گفت آیا به کسی که تو
را از خاک و سپس از نطفه آفریده است و سپس در هیئت
انسانی [معتدل] سامان داده است، کفر می‌ورزی؟

ولی من می‌گویم او که خداوند است، پروردگار من است و با
پروردگارم احدی را شریک نمی‌آورم

و چرا چون وارد باغت شدی، نگفتی [اما شاء الله لا قوة الا
بالله]، اگر مرا کم‌مال‌تر و کم‌زاد و رودتر می‌بینی،

چه بسا پروردگارم بهتر از باغ تو به من ببخشد و بر باغ تو
صاعقه‌ای از آسمان فرود فرستد و به صورت خاک و خاشاکی
سترون در آید

یا آب آن [به اعماق زمین] فرو رود، و هرگز نتوانی بازش
یافت

و [سرانجام] دارایی‌اش بر باد رفت، و او به خاطر هزینه‌ای
که در آن کرده بود، دست [حسرت] بر دست می‌زد، و آن
باغ سقفها و دیوارهایش فرو ریخته بود، و می‌گفت کاش من
هیچ کس را با پروردگارم شریک نمی‌انگاشتم

و برای او گروهی نبودند که او را در برابر خداوند یاری
دهند و انتقام گیرنده نبود

آنجاست که ولایت از آن خداوند بر حق است، هموست که
خوش پاداش‌تر و بهترین بخشنده نیک سرانجامی است

و برای آنان زندگی دنیوی را به آبی مثل بزن که آن را از
آسمان نازل کنیم و به آن گل و گیاه زمین آمیزد، و سرانجام
خرد و خوار شود که بادها پراکنده‌اش کنند، و خداوند بر
هر کاری تواناست

الْمَالِ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا

اموال و پسران، تجمل زندگی دنیوی است، و کارهای ماندگار شایسته، نزد پروردگارت خوش پاداش‌تر و امیدبخش‌تر است

وَيَوْمَ نَسِیرُ الْجِبَالِ وَتَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً وَحَشَرْنَاهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا

و روزی [آید] که کوهها را به حرکت در آوریم و زمین را آشکار و هموار بینی و آنان را گرد آوریم و هیچ کس از آنان را فرو نگذاریم

وَعَرِضُوا عَلَىٰ رَبِّكَ صَفًّا لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ أَلَّن نَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا

و [آنان را] بر پروردگارت به صف عرضه دارند [فرماید] همچنانکه نخست بار شما را آفریده بودیم [تنها و برهنه] نزد ما آمدید، ولی گمان می‌کردید که برای شما موعد [دیداری] نمی‌گذاریم

وَوُضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا مَالِ هَذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا

و کارنامه‌ها را در میان آورند، آنگاه گناهکاران را از آنچه در آن است هراسان بینی، و گویند وای بر ما این چه کتابی است که هیچ خرد و بزرگی را فرو نگذاشته مگر آنکه بر شمرده است، و آنچه را انجام داده‌اند حاضر یابند و پروردگارت بر هیچ کس ستم روا نمی‌دارد

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا

و چنین بود که به فرشتگان گفتیم به آدم سجده برید، همه سجده بردند مگر ابلیس که از جنیان بود و از فرمان پروردگارش سرپیچید، آیا شما او و زاد و رودش را به جای من به دوستی می‌گیرید، و حال آنکه ایشان دشمنان شما هستند، ستمکاران [مشرک] بد جانشینی [به جای خدا] دارند

مَا أَشْهَدْتُهُمْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلَقَ أَنفُسِهِمْ وَمَا كُنْتُمْ تُنذِرُونَ

آنان را در هنگام آفرینش آسمانها و زمین و آفرینش خودشان گواه نگرفتم و من آن نیستم که گمراه‌کنندگان را به یاری بگیرم

وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَاءِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُم مَّوْبِقًا

و روزی که فرماید شرکایی را که برای من می‌انگاشتید فراخوانید، آنگاه ایشان را بخوانند و پاسخی به ایشان ندهند، و در میان آنان مهلکه‌ای فاصله اندازیم

وَرَاءَ الْمُجْرِمُونَ النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُم مُّوَاقِعُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرَفًا

و گناهکاران آتش دوزخ را ببینند و بدانند که در آن خواهند افتاد و از آن گریزی نیابند

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَكَانَ
الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا

۵۵

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ وَيَسْتَغْفِرُوا
رَبَّهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةٌ الْأَوَّلِينَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا

۵۶

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَيُجَادِلُ
الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ وَاتَّخَذُوا آيَاتِي
وَمَا أَنْذَرُوا هُزُوعًا

۵۷

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ
مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ
وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذًا
أَبَدًا

۵۸

وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا كَسَبُوا لَعَجَلْ
لَهُمُ الْعَذَابُ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ لَّنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْيلًا

۵۹

وَتِلْكَ الْقُرَىٰ أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِمْ
مَوْعِدًا

۶۰

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَتْلِهِ لَا أَبْرَحُ حَتَّىٰ أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ
أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا

۶۱

فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنِهِمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي
الْبَحْرِ سَرَبًا

و در این قرآن برای مردم هر گونه مثلی را گونه‌گون بیان
داشته‌ایم و انسان از هر موجودی جدل‌پیشه‌تر است

و مردمان را به هنگامی که هدایت به سویشان آمد، چیزی
از ایمان آوردن و آموزش خواهی از پروردگارشان باز
نداشت، مگر آنکه سنت پیشینیان برای آنان نیز پیش آمد،
یا عذاب رویا رویشان آمد

و ما پیامبران را جز مژده آور و هشداردهنده نمی‌فرستیم و
کافران از باطل دفاع می‌کنند که حق را با آن ابطال کنند، و
آیات من و هشدار خویش را به ریشخند گرفتند

و کیست ستمکارتر از کسی که به آیات پروردگارش پند
داده شود و از آن روی بگرداند و کار و کردار پیشین خود
را فراموش کند، ما بر دل‌هایشان پرده‌هایی کشیده‌ایم که آن
[پیام] را در نیابند و در گوش‌های آنان سنگینی‌ای [نهاده‌ایم]
و اگر ایشان را به سوی هدایت فراخوانی، هرگز و به هیچ
وجه راه نیابند

و پروردگار تو آمرزگار صاحب رحمت است، اگر آنان را به
خاطر آنچه کرده‌اند، فرو می‌گرفت، عذابشان را پیش
می‌انداخت، ولی برای آنان می‌عادی مقرر است که در برابر
آن پناهگاهی نمی‌یابند

و این شهرهایی است که چون [اهلش] ستم ورزیدند،
نابودشان کردیم، و برای نابودیشان می‌عادی مقرر داشتیم

و چنین بود که موسی به شاگردش گفت دست از سیر و
طلب بردارم تا به مجمع‌البحرین برسم، یا آنکه روزگاران
دراز راه ببیمایم

و چون به مجمع بین آن دو [دریا] رسیدند ماهی‌شان را
فراموش کردند که راهش را به میان دریا در پیش گرفته
بود و روانه شده بود

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتْنِهِ ءَاتِنَا غَدَاءَنَا لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا

قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ الْحُوتَ وَمَا أَنسِنِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا

۶۳

قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبْغُ فَارْتَدَّ عَلَى ءِثَارِهِمَا قَصَصًا

۶۴

فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا ءَاتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا

۶۵

قَالَ لَهُ مُوسَى هَلْ أَتَّبِعُكَ عَلَى أَنْ تُعَلِّمَني مِمَّا عُلِّمْتَ رُشْدًا

۶۶

قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا

۶۷

وَكَيفَ تَصْبِرُ عَلَى مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ ءِ خُبْرًا

۶۸

قَالَ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا

۶۹

قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَن شَيْءٍ حَتَّى أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا

۷۰

فَأَنْطَلَقَا حَتَّى إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا قَالَ أَخَرَقْتَهَا لِتُغْرِقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا

۷۱
۲۶۱ ر

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا

۷۲

قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا

۷۳

فَأَنْطَلَقَا حَتَّى إِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ قَالَ أَقْتَلْتَنِي نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا

۷۴

و چون چندی از آنجا گذشتند [موسی] به شاگردش گفت غذایمان را بیاور که از این سفرمان خستگی و ماندگی دیده‌ایم

گفت ملاحظه کن، وقتی که در کنار آن تخته‌سنگ آرام گرفتیم، من [داستان] ماهی را فراموش کردم و جز شیطان آن را از یاد من نبرد که [به شما] بگویم و [آن ماهی] با کمال شگفتی راهش را به میان دریا در پیش گرفت

گفت این همانجاست که ما جستجویش می‌کردیم، لذا پی‌جویانه بازگشتند

آنگاه بنده‌ای از بندگان ما [خضر] را یافتند که به او رحمتی از سوی خویش ارزانی داشته و از پیشگاه خود به او علم [لدنی] آموخته بودیم

موسی به او گفت آیا می‌توانم از شما پیروی کنم که از بینشی که آموخته‌ای به من نیز بیاموزی؟

[خضر] گفت تو هرگز همپای من صبر نتوانی کرد

و چگونه درباره چیزی که به آن علم و احاطه نداری، صبر ورزی؟

[موسی] گفت ان شاء الله مرا شکبیا خواهی یافت، و از امر تو سرپیچی نمی‌کنم

گفت اگر از من پیروی می‌کنی از هیچ چیز از من سؤال مکن تا آنکه درباره آن با تو سخن بگویم

پس رهسپار شدند تا آنکه سوار کشتی‌ای شدند [و خضر] آن را سوراخ کرد [موسی] گفت سوراخش کردی که سرنشینانش را غرق کنی؟ عجب کار هول‌انگیزی کردی

[خضر] گفت مگر نگفتمت که تو همپای من صبر نتوانی کرد

گفت مرا به خاطر آنچه فراموش کردم مؤاخذه مکن و کار را بر من سخت مگیر

باز رهسپار شدند تا آنکه به جوانی برخوردند و [خضر] او را کشت [موسی] گفت آیا انسان بیگناهی را بدون آنکه قصاصی در بین باشد، کشتی، به راستی کار ناپسندیده‌ای کردی

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا

[خضر] گفت مگر نگفتمت که تو همپای من صبر نتوانی کرد؟

گفت اگر بعد از این از تو درباره چیزی پرس و جو کردم با من همراهی مکن، که دیگر [در ترکم] معذور خواهی بود

قَالَ إِنْ سَأَلْتِكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَحِّبْنِي ۖ قَدْ بَلَغْتَ
مِنَ لُدِّي عُذْرًا

باز رهسپار شدند تا آنکه به اهل شهری رسیدند و از مردمش خوراکی خواستند، آنان از مهمان کردنشان، ابا کردند، سپس دیواری را دیدند که می‌خواست فرو ریزد [خضر] آن را برپا داشت [موسی] گفت اگر می‌خواستی برای این کار از آنان مزدی می‌گرفتی

فَأَنْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا أَتِيَا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطَعَمَا أَهْلَهَا فَأَبَوْا أَنْ
يُضَيِّقُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقُضَ فَأَقَامَهُ ۖ
قَالَ لَوْ شِئْتَ لَتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا

[خضر] گفت اینجا دیگر [هنگام] جدایی من و توست، هم‌اکنون تو را از معنای آنچه بر آن صبر نتوانستی کرد، آگاه می‌سازم

قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ ۚ سَأُنَبِّئُكَ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ
تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا

اما کشتی متعلق به بینوایانی بود که خود [یا برای آنان] در دریا کار می‌کردند، پس خواستم آن را عیب‌ناک کنم، و پادشاهی در پیشروی آنان بود که هر کشتی [سالمی] را به زور می‌گرفت

أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسْكِينٍ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ
أَنْ أَعِيبَهَا وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا

و اما آن جوان، پدر و مادرش مؤمن بودند و ما بیمناک شدیم که مبادا کفر و طغیانی بر آنان تحمیل کند

وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِينَا أَنْ يُرْهِقَهُمَا
طُغْيَانًا وَكُفْرًا

و خواستیم که پروردگارشان به جای او برای ایشان فرزندی پاک‌نهادتر و مهربان‌تر جانشین گرداند

فَأَرَدْنَا أَنْ يُبَدِّلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِّنْهُ زَكَوَةً وَأَقْرَبَ رُحْمًا

و اما دیوار متعلق به دو جوان یتیم در آن شهر بود و زیر آن گنجی از آن ایشان بود و پدرشان مردی صالح بود، و پروردگارت خواست که آنان به کمال بلوغشان برسند و آنگاه گنجشان را [از آنجا] بیرون آوردند، که رحمتی از پروردگارت [در حق آنان] بود، و من آن کار را از پیش خود نکردم، این معنای چیزی است که نتوانستی بر آن صبر کنی

وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ
كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا
أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ ۚ وَمَا فَعَلْتُهُ
عَنْ أَمْرِي ۚ ذَٰلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا

و از تو درباره ذوالقرنین می‌پرسند، بگو هم‌اکنون یادی از او برای شما می‌خوانم

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ ذِي الْقُرْنَيْنِ ۖ قُلْ سَأَتْلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ
ذِكْرًا

إِنَّا مَكَّنَّا لَهُوَ فِي الْأَرْضِ وَعَاتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا

۸۵ فَأَتْبَعَ سَبَبًا

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ

۸۶ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا ۗ قُلْنَا يَبْدَأُ الْقَرْنَيْنِ إِمَّا أَنْ تُعَذِّبَ وَإِمَّا أَنْ تَتَّخِذَ فِيهِمْ حُسْنًا

قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ ۖ فَيُعَذِّبُهُ

۸۷ عَذَابًا نُكْرًا

وَأَمَّا مَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءٌ الْحُسْنَىٰ ۗ وَسَنَقُولُ

۸۸ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا

۸۹ ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطَّلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَمْ

۹۰ نَجْعَلْ لَهُمْ مِّنْ دُونِهَا سِتْرًا

۹۱ كَذَٰلِكَ ۗ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا

۹۲ ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا لَّا

۹۳ يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا

قَالُوا يَبْدَأُ الْقَرْنَيْنِ إِنَّ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي

۹۴ الْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا

قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ

۹۵ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا

ءَاتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ ۗ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ

۹۶ أَنْفُخُوا ۗ حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ ءَاتُونِي أُفْرِغْ عَلَيْهِ قِطْرًا

۹۷ فَمَا اسْطَلَعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَتَعُوا لَهُو نَقَبًا

ما به او در روی زمین تمکن داده بودیم و سررشته هر کاری را به او بخشیده بودیم

و او سررشته [کار خود] را دنبال گرفت

تا آنکه به سرزمین مغرب [خورشید] رسید و چنین یافت که در چشمه‌ای گل‌آلود [و گرم] غروب می‌کند و در نزدیکی آن قومی را یافت گفتیم ای ذوالقرنین [اختیار با توست] یا آنان را عذاب می‌کنی، یا با آنان نیکی می‌کنی

گفت هرکس شرک ورزد، زودا که عذابش کنیم، سپس به سوی پروردگارش باز برده می‌شود، و او به عذابی سخت معذبش می‌دارد

و اما هرکس ایمان آورد و نیکوکاری کند، او را پاداش نیکو باشد و کار را بر او آسان می‌گیریم

آنگاه سررشته [کار خود] را دنبال گرفت

تا آنکه به سرزمین مشرق [خورشید] رسید و آن را چنین یافت که بر مردمانی که در برابر [تابش] آن پوششی برایشان نگذاشته بودیم، می‌تافت

بدین‌سان از کار و بار او آگاهی داشتیم

آنگاه سررشته [کار خود] را دنبال گرفت

تا به فاصله میان دو کوه سدآسا رسید و در پیش آن مردمانی را یافت که زبانی نمی‌فهمیدند

گفتند ای ذوالقرنین قوم یاجوج و ماجوج در این سرزمین فتنه و فساد برپا می‌کنند، آیا [می‌خواهی] خراجی به تو بپردازیم که بین ما و آنان سدی بسازی؟

گفت تمکنی که پروردگارم به من داده است بهتر [از خراج شما] است، ولی مرا به نیرو[ی انسانی] یاری دهید که بین شما و ایشان حایلی بسازم

[آنگاه که شالوده را ریختند گفت] برایم پاره‌های آهن بیاورید [و برهم بینبارید] تا آنکه بین دو کوه را انباشت و همسطح ساخت گفت [در کوره‌های آتش] بدمید [و دمیدند] تا آنکه آن [آهن] را [گداخته و] آتش گونه ساخت گفت اینک برایم روی گداخته بیاورید تا بر آن بریزم

[سد سکندری ساخته شد و یاجوج و ماجوج] نتوانستند بر آن دست یابند و نتوانستند در آن رخنه کنند

وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا

وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًا

وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِّلْكَافِرِينَ عَرْضًا

الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَن ذِكْرِي وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ سَمْعًا

أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَن يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِن دُونِي أَوْلِيَاءَ إِنَّا أَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ لِّلْكَافِرِينَ نُزُلًا

قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا

الَّذِينَ ضَلَّ سَعِيَّهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا

أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَزَنًا

ذَٰلِكَ جَزَاؤُهُمْ جَهَنَّمَ بِمَا كَفَرُوا وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَرُسُلِي هُزُوعًا

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَلًا

قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِّكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَن تَنفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهٌُ وَاحِدٌ فَمَن كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ ۚ أَحَدًا

گفت این رحمتی از سوی پروردگار من است چون وعده پروردگارم [قیامت] فرارسد، آن را پخش و پربیشان کند و وعده پروردگار من حق است

و آن روز آنان را رها کنیم که در هم و برهم شوند، [و آنگاه] در صور دمیده شود و آنان را چنانکه باید گرد آوریم

و در آن روز جهنم را بر کافران چنانکه باید و شاید بنمایانیم

همان کسانی که دیدگانشان در پرده [غفلت] از آیات من بود، و نمی‌توانستند [حق را] بشنوند

آیا کافران پنداشته‌اند که بندگان مرا [به ناحق] به جای من به دوستی بگیرند، [باید بدانند که] ما جهنم را چون منزلگاهی برای کافران آماده کرده‌ایم

بگو آیا از زیانکارترین انسانها آگاهتان کنیم؟

کسانی[اند] که کوشش آنان در راه زندگانی دنیا، نقش بر آب شده است و ایشان چنین می‌انگارند که نیکو کردارند

اینان کسانی هستند که آیات پروردگارشان و لقای او را انکار کرده‌اند، و اعمالشان تباه شده، لذا روز قیامت وزنی برای آنان قائل نیستیم

این چنین است که به خاطر کفری که ورزیده‌اند و آیات و پیامبران مرا به ریشخند گرفته‌اند، جزای آنان جهنم است

بی‌گمان منزلگاه کسانی که ایمان آورده‌اند و کارهای شایسته کرده‌اند، باغهای فردوس است

که جاودانه در آنند [و] از آنجا گرایش به هیچ جا ندارند

بگو اگر دریا برای [نوشتن] کلمات پروردگارم مرکب باشد، بی‌شک آن دریا، پیش از به پایان رسیدن کلمات پروردگارم، به پایان می‌رسد، ولو آنکه مددی همانند آن به میان آوریم

بگو من بشری همانند شما هستم، با این تفاوت که به من وحی می‌شود که خدای شما خدای یگانه است، حال هر آن کس که امید در لقای پروردگارش بسته است، کار نیکو پیشه کند و در پرستش پروردگارش کسی را شریک نیاورد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
كَهَيْعَصَ

۱
۲۶۴۲

کهیحص

ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ وَزَكْرِيَّا

۲

[کاف ها یا عین صاد] این بیان رحمت پروردگارت در حق بنده‌اش زکریاست

إِذْ نَادَى رَبَّهُ وَنِدَاءً خَفِيًّا

۳

چنین بود که به ندایی خاموش پروردگارش را به دعا خواند

قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَأُشْتَغَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا

۴

گفت پروردگارا استخوانم سستی گرفته و برف پیری بر سرم نشسته است، و پروردگارا هرگز در دعای تو سخت دل نبوده‌ام

وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوْلَىٰ مِنْ وَرَائِي وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا

۵

و من پس از خویش از وارثان بیمناکم، و همسرم نازا است، پس از پیشگاه خود به من وارثی عطا فرما

يَرِثُنِي وَيَرِثُ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ ۖ وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا

۶

تا هم وارث من باشد و هم وارث آل یعقوب، و پروردگارا او را مقبول بگردان

يٰۤاِزْكَرِيَّا اِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اَسْمُهُ يَحْيٰى لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا

۷

[فرمود] ای زکریا ما تو را به پسری که نامش یحیی است و تاکنون همنامی برایش قرار نداده‌ایم، مژده می‌دهیم

قَالَ رَبِّ اَنْنٰى يَكُوْنُ لِيْ غُلَامٌ وَّكَانَتِ امْرَاَتِيْ عَاقِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا

۸

گفت پروردگارا چگونه مرا پسری باشد، حال آنکه همسرم نازا است و خود نیز از پیری به فرتوتی و فرسودگی رسیده‌ام

قَالَ كَذٰلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلٰى هٰٓئِيْنٍ وَقَدْ خَلَقْتُكَ مِنْ قَبْلُ وَّلَمْ تَكُ شَيْئًا

۹

[فرشته] گفت این چنین است، پروردگارت فرموده است آن کار بر من آسان است، و خودت را پیشتر آفریده‌ام و چیزی نبود

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِّيْٓ اٰيَةً ۗ قَالَ اٰيٰتُكَ اِلَّا نُوْكَلِّمُ النَّاسَ ثَلٰثَ لَيَالٍ سَوِيًّا

۱۰

گفت پروردگارا برای من نشانه‌ای قرار بده فرمود نشانه تو این است که سه شب [و روز] در عین سلامت، با مردم نتوانی سخن گفت

فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ فَأَوْحٰٓى اِلَيْهِمْ اَنْ سَبِّحُوْا بُكْرَةً وَعَشِيًّا

۱۱

[زکریا] از محراب به نزد قومش بیرون آمد، و به آنان اشاره کرد که بامدادان و شامگاهان [او را] نیایش کنید

فَكُلِيْ وَأَشْرَبِيْ وَقَرِّيْ عَيْنًا ۖ فَإِمَّا تَرِيْنَ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا
فَقُولِيْ إِنِّيْ نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا

فَأَتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ ۗ قَالُوا يَمْرِيْمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا
فَرِيًّا

يَأْتِخَتْ هَدْرُونَ مَا كَانَ أَبُوْكَ أَمْرًا سَوْءٍ وَمَا كَانَتْ أُمَّكَ
بَغِيًّا

فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ ۗ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا

قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ ءَآتَنِي الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا

وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا
دُمْتُ حَيًّا

وَبَرًّا بِوَالِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا

وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا

ذَٰلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ ۗ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ

مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ ۗ سُبْحٰنَهُ ۚ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا
فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ ۗ هٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ

فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ ۗ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ
مَّشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ

أَسْمِعْ بِهِمْ وَأَبْصِرْ يَوْمَ يَأْتُونَنَا لٰكِنِ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ فِي
ضَلٰلٍ مُّبِينٍ

پس بخور و بیاشام و دیده روشن دار، آنگاه اگر انسانی را دیدی بگو برای خداوند رحمان روزه[ی سکوت] گرفته‌ام و هرگز امروز با هیچ انسانی سخن نمی‌گویم

سپس او [عیسی] را برداشت و به نزد قومش آورد گفتند ای مریم کار شگرفی پیش آوردی

ای خواهر هارون نه پدرت مردی نابکار، و نه مادرت پلیدکار بود

آنگاه [مریم] به او [نوزاد] اشاره کرد گفتند چگونه با کودکی که در گهواره است، سخن بگوییم

[نوزاد به سخن درآمده و] گفت من بنده خداوندم که به من کتاب آسمانی داده است و مرا پیامبر گردانیده است

و مرا، هر جا که باشم، مبارک گردانیده و مرا مادام که زنده باشم به نماز و زکات سفارش فرموده است

و نیز مرا در حق مادرم نیکوکار گردانده و مرا زورگوی سخت دل نگردانده است

و بر من در روزی که زادم و در روزی که درگذرم و روزی که زنده برانگیخته شوم درود باد

[آری] این است عیسی بن مریم، این سخن راست و درستی است که آنان در آن شک و شبهه دارند

سزاوار نیست که خداوند فرزندی برگیرد، او منزّه است، آنگاه که کاری را مقرر فرماید فقط به آن می‌گوید، موجود شو، و بی‌درنگ موجود می‌شود

و خداوند پروردگار من و پروردگار شماست پس او را بپرستید که این راه راست است

ولی گروه منکران در میان خود اختلاف‌ورزیدند، پس وای بر کافران از حضور در روزی سترگ

روزی که نزد ما آیند چقدر شنوا و چقدر بینا هستند، ولی امروز ستمگران در گمراهی آشکارند

وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ

وَأذْكَرُ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا

يَا أَبَتِ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا

يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا

يَا أَبَتِ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِّنَ الرَّحْمَنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا

قَالَ أَرَأَيْتَ أَنْتَ عَنْ ءَالِهَتِي يَا إِبْرَاهِيمُ لَئِن لَّمْ تَنْتَه لِرَجْمَتِكَ وَأَهْجُرْنِي مَلِيًّا

قَالَ سَلِمَ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا

وَأَعْتَزِلْكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُوا رَبِّي عَسَىٰ أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا

فَلَمَّا أَعْتَزَلَهُمْ وَمَا يَعْْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُوَ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا

وَوَهَبْنَا لَهُم مِّن رَّحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُم لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا

وَأذْكَرُ فِي الْكِتَابِ مُوسَىٰ إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا

و آنان را از روز حسرت بترسان، که امر [الهی] تحقق یابد و آنان غافلند و ایمان نیاورند

ما زمین را با هر که روی آن است، میراث می‌بریم و به سوی ما بازگردانده شوند

و در کتاب آسمانی از ابراهیم یاد کن که صدیقی پیامبر بود

آنگاه که به پدرش گفت پدرجان چرا چیزی را می‌پرستی که نمی‌بیند و نمی‌شنود و به حال تو سودی ندارد

پدرجان از علم [وحی] چیزی به من رسیده است که به تو نرسیده است، پس از من پیروی کن که تو را به راهی راست رهنمایی کنم

پدرجان شیطان را مپرست، که شیطان در برابر خداوند رحمان سرکش است

پدرجان می‌ترسم که عذابی از سوی خداوند رحمان به تو برسد و دوستدار شیطان شوی

گفت ای ابراهیم آیا از خدایان من روی بر می‌تابی؟ اگر دست برداری سنگسارت می‌کنم و روزگاری دراز از من دور شو

[ابراهیم] گفت سلام بر تو، زودا که از پروردگارم برایت آمرزش خواهم که او به من مهربان است

و از شما و آنچه به جای خداوند می‌پرستید کناره می‌کنم و پروردگارم را می‌خوانم، باشد که در دعای پروردگارم سخت دل نباشم

و چون از ایشان و آنچه به جای خداوند می‌پرستیدند، کناره گرفت، به او اسحاق و یعقوب را بخشیدیم و همه را پیامبر گردانیدیم

و به آنان از رحمت خویش بخشیدیم و برای آنان آوازه راستین و بلند پدید آوردیم

و در کتاب آسمانی از موسی یاد کن که او اخلاص یافته و فرستاده‌ای پیامبر بود

وَنَدَيْتَهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا

۵۳

وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا

۵۴

وَأذْكَرُ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا

۵۵

وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا

۵۶

وَأذْكَرُ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا

۵۷

وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا

۵۸

سجده

مستحب

۵۹

حزب

۱۲۴

۶۰

إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا

۶۱

جَنَّتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًّا

۶۲

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا إِلَّا سَلَامًا وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا

۶۳

تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا

۶۴

وَمَا نَنْزِلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَّهُوَمَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا

و او و او را از جانب طور ایمن ندا دادیم و او را به همراهی خود نزدیک گرداندیم

و از رحمت خویش برادری چون هارون که پیامبر [و شریک و یاور او] بود به او ارزانی داشتیم

و در کتاب آسمانی از اسماعیل یاد کن که درست وعده و فرستاده‌ای پیامبر بود

و خاندانش را به نماز و زکات امر می‌کرد و نزد پروردگارش مقبول بود

و در کتاب آسمانی از ادريس یاد کن که صدیقی پیامبر بود

و او را بلندمرتبه گرداندیم

اینان کسانی هستند از پیامبران، از زاد و رود آدم و از کسانی که همراه نوح در کشتی سوار کردیم و از زاد و رود ابراهیم و اسرائیل [یعقوب] و از کسانی که هدایت کرده‌ایم و بر گزیده‌ایم، که خداوند به آنان انعام و اکرام فرموده است، که چون آیات خداوند رحمان بر آنان خوانده، می‌شد، گریان به سجده می‌افتادند

ولی پس از آنان جانشینان ناخلفی بازماندند که نماز را فرو گذاشتند و از شهوات پیروی کردند، و زودا که با زیان و ذلت رو در رو شوند

مگر کسی که توبه کند و ایمان آورد و کاری شایسته پیشه کند، اینانند که وارد بهشت می‌شوند و هیچ‌گونه ستم [و کم و کاستی] نمی‌بینند

همان جنات عدن که خداوند رحمان به نادیده به بندگانش وعده داده است، همانا که وعده او وفا خواهد شد

در آنجا هیچ‌گونه لغوی نشنوند و جز سلام نشنوند، و بامدادان و شامگاهان در آنجا رزقشان برقرار است

این بهشتی است که به بندگان پرهیزگار خود میراث می‌دهیم

[جبرئیل گفت] و ما جز به فرمان پروردگار فرود نمی‌آییم، او حاکم آینده و گذشته و حال ماست و پروردگارت فراموشکار نیست

رَّبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ
لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا

پروردگار آسمانها و زمین و آنچه در میان آنهاست، پس او را
بپرست، و در عبادت او شکیبایی پیشه کن، آیا همانم و
همانندی بر او می‌شناسی؟

وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ أَإِذَا مَا مِتُّ لَسَوْفَ أُخْرَجُ حَيًّا

و انسان [منکر] گوید آیا چون مردم به زودی زنده
برانگیخته خواهم شد؟

أَوْ لَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْئًا

آیا [این] انسان نمی‌اندیشد که ما در گذشته او را
آفریده‌ایم و حال آنکه چیزی نبود

فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ
جَهَنَّمَ جِثِيًّا

سوگند به پروردگارت که آنان و شیاطین را گرد می‌آوریم
سپس همه‌شان را پیرامون جهنم به زانو در افتاده حاضر
می‌گردانیم

ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عِتِيًّا

آنگاه از میان آنان از هر فرقه‌ای هر کدام را که در برابر
خدای رحمان سرکش‌ترند جدا می‌سازیم

ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أَوْلَىٰ بِهَا صِلِيًّا

آنگاه ما بهتر می‌دانیم که کدامشان سزاوارتر به درافتادن
به میان آن هستند

وَإِنْ مِّنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا مَّقْضِيًّا

و هیچ‌کس از شما نیست مگر آنکه وارد آن خواهد شد، این
امر بر پروردگارت قضای حتمی است

ثُمَّ نُجِی الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثِيًّا

سپس کسانی را که پروا پیشه کرده‌اند، می‌رهانیم و
ستم‌پیشگان را در آنجا به زانو در افتاده فرو می‌گذاریم

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ
آمَنُوا أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَّقَامًا وَأَحْسَنُ نَدِيًّا

و چون آیات روشنگر ما بر آنان خوانده شود، کفرپیشگان به
مؤمنان گویند، باید دید کدام یک از دو گروه [از ما یا شما]
نیکم‌تر است و مجلس‌آراترست

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّن قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثْنًا وَرِعِيًّا

و چه بسیار پیش از آنان نسلهایی را که خوش‌ساز و برگ‌تر
و خوش‌نماتر بودند، نابود کردیم

قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَدًّا حَتَّىٰ إِذَا
رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ
هُوَ شَرُّ مَكَانًا وَأَضْعَفُ جُنْدًا

بگو هرکس که ضلالت را برگزیند، خداوند رحمان [از روی
استدراج] به او افزونی بخشد تا آنکه آنچه به ایشان وعده
داده‌اند، چه عذاب [الهی]، چه قیام قیامت ببینند، و زودا
خواهند دانست که چه کسی بدم‌تر است و سست‌نیروتر
است

وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى وَالْبَاقِيَتُ الصَّالِحَاتُ
خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَّرَدًّا

و خداوند بر هدایت رهیافتگان بیفزاید و کارهای ماندگار
شایسته در نزد پروردگارت خوش پاداش‌تر و خوش
عاقبت‌تر است

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتِيَنَّ مَالًا وَوَلَدًا

۷۸ أَطَّلَعَ الْغَيْبَ أَمِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا

۷۹ كَلَّا سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا

۸۰ وَنَرِيهِ مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا

۸۱ وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا

۸۲ كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا

۸۳ أَلَمْ تَرَ أَنَّا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ تَؤُزُّهُمْ أَزًّا

۸۴ فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ ^ط إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا

۸۵ يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا

۸۶ وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ إِلَى جَهَنَّمَ وَرِدًّا

۸۷ لَا يَمْلِكُونَ الشَّفْعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا

۸۸ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا

۸۹ لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا

۹۰ تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ
الْجِبَالُ هَدًّا

۹۱ أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا

۹۲ وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا

۹۳ إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتِي الرَّحْمَنِ عَبْدًا

۹۴ لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا

۹۵ وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَرْدًا

آیا ننگریسته‌ای کسی را که به آیات ما کفر [و انکار] ورزید و ادعا کرد که به من مال و فرزند داده خواهد شد

آیا از غیب اطلاع داشت، یا از خدای رحمان پیمانی [خاص] گرفته بود؟

چنین نیست، گفته‌اش را باز می‌نویسیم و به عذاب او می‌افزاییم

و مدعیاتش را میراث می‌بریم و به نزد ما بیکه و تنها خواهد آمد

و به جای خداوند خدایانی را به پرستش گرفتند که مایه عزت و اعتبار آنان باشد

چنین نیست، زودا که [آن خدایان] پرستش ایشان را انکار کنند و مخالف آنان باشند

آیا ندانسته‌ای که ما شیاطین را به سراغ کافران می‌فرستیم که از راه به درشان برند

در کارشان شتاب مکن، ما حساب کارشان را داریم

روزی [آید] که پرهیزگاران را چون مهمانان گرامی به نزد خدای رحمان محشور سازیم

و گناهکاران را به هیئت [رمه‌ای] پیاده و تشنه به سوی جهنم برانیم

از شفاعت برخوردار نیستند، مگر کسی که [با ایمان و توحید] از خدای رحمان پیمانی گرفته باشد

و ادعا کردند که خدای رحمان فرزندی برگزیده است

به راستی که ادعای شگرفی پیش آوردید

نزدیک است که آسمانها از [ناروایی] آن پاره پاره شود و زمین بشکافد و کوهها فرو ریزند

از اینکه برای خدای رحمان فرزندی قائل شدند

و سزاوار نیست که خداوند رحمان فرزندی برگزیند

جز این نیست که هر موجودی که در آسمانها و زمین است، بنده‌وار سر به درگاه خدای رحمان فرود می‌آورد

به راستی همه را شماره کرده و حساب همگیشان را داریم

و همگیشان روز قیامت بیکه و تنها به نزد او آیند

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ
وُدًّا

فَاتِّمَّا يَسِّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لِئُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَنُنذِرَ بِهِ قَوْمًا
لُدًّا

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّن قَرْنٍ هَلْ نُحِشُّ مِنْهُمْ مِّنْ أَحَدٍ أَوْ
تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا

۲۰ . طه طه: طه مکی ۱۳۵ آیه ۱۰ صفحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طه

طه [طا، ها]

مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى

قرآن را بر تو نازل نکرده‌ایم که در رنج افتی

إِلَّا تَذَكُّرَةً لِّمَن يَخْشَى

جز این نیست که یادآور کسی است که خشوع و خشیت
داشته باشد

تَنْزِيلًا مِّمَّنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَوَاتِ الْعُلَى

فرو فرستاده‌ای است از سوی کسی که زمین و آسمانهای
برافراشته را آفریده است

الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ أُسْتَوَى

خداوند رحمان بر عرش استیلا، یافت

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ
الْأَرْضِ

او راست هر آنچه در آسمانها و در زمین و بین آنها و در زیر
زمین است

وَإِن تَجَهَّرْ بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى

و اگر سخنت را آشکار کنی [یا پوشیده بداری] بدان که او
هر راز و هر نهفته‌ای را می‌داند

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى

خداوند است که خدایی جز او نیست، او را نامهای نیکوست

وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى

و آیا داستان موسی به تو رسیده است؟

إِذْ رَأَى نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّي
ءَاتِيكُمْ مِنْهَا بِقَبَسٍ أَوْ أَجْدُ عَلَى النَّارِ هُدًى

چنین بود که [از دور] آتشی دید و به خانواده‌اش گفت
بایستید که من آتشی می‌بینم، باشد که اخگری از آن برای
شما بیاورم، یا در پرتو آن راه را باز یابم

فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ يَمُوسَى

و چون به نزدیک آن رسید، ندا در داده شد که ای موسی

إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى

همانا من پروردگار تو هستم کفشهایت را [به احترام] از پا
بیرون کن و بدان که تو در وادی مقدس طوی هستی

وَأَنَا أَخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ

و من تو را برگزیده‌ام، پس به آنچه وحی می‌شود، گوش دل بسپار

إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي

همانا من خداوندم که جز من خدایی نیست، پس مرا بپرست و نماز را به یاد من برپا دار

إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أُخْفِيهَا لِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَىٰ

قیامت فرارسنده است، می‌خواهم [چندی هم] پنهانش بدارم تا هر کسی بر وفق کوششش جزا یابد

فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مَنْ لَّا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَتَرْدَىٰ

مبادا کسی که به آن ایمان ندارد و از هوی و هوس خویش پیروی می‌کند، تو را از آن باز دارد و به هلاکت افتی

وَمَا تِلْكَ بِيَمِينِكَ يَا مُوسَىٰ

و ای موسی در دستت چیست؟

قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّؤُا عَلَيْهَا وَأَهْشُرُ بِهَا عَلَىٰ غَنَمِي وَلِي فِيهَا مَنَازِلُ أُخْرَىٰ

گفت این عصای من است که بر آن تکیه می‌کنم و با آن برای گوسفندانم برگ فرو می‌تکانم، و حاجتهای دیگر نیز به آن دارم

قَالَ أَلْقِهَا يَا مُوسَىٰ

فرمود ای موسی آن را به زمین بینداز

فَأَلْقَاهَا فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَىٰ

آن را انداخت و ناگهان به هیئت ماری که جنب و جوش داشت در آمد

قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا الْأُولَىٰ

فرمود آن را بگیر و مترس، آن را به هیئت نخستینش در می‌آوریم

وَأَضْمُمُ يَدَكَ إِلَىٰ جَنَاحِكَ تَخْرُجَ بَيَّضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ ؕ آيَةٌ أُخْرَىٰ

و دستت را در بغلت کن، تا سپید و درخشان بدون هیچ بیماری [پیسی] بیرون آید که این نیز معجزه دیگری است

لِئُرِيكَ مِنْ ءَايَاتِنَا الْكُبْرَىٰ

تا بعضی از آیات سترگ خود را به تو بنمایانیم

أَذْهَبَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ

به سوی فرعون برو که او سر به طغیان برداشته است

قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي

گفت پروردگارا دل مرا برایم گشاده‌دار

وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي

و کارم را بر من آسان کن

وَأَحْلَلْ عُقْدَةً مِّن لِّسَانِي

و گره از زبانم بگشا

يَفْقَهُوْا قَوْلِي

تا سخنم را دریابند

وَأَجْعَلْ لِّي وَزِيرًا مِّنْ أَهْلِي

و از خانواده‌ام برایم دستیاری بگمار

هَارُونَ أَخِي

برادرم هارون را

أَشَدُّ بِهِ ؕ أُرِي

و با او پشتوانه‌ام را نیرومند گردان

وَأَشْرِكُهُ فِي أَمْرِي

و او را در کارم شریک گردان

كَيْ نُسَبِّحَكَ كَثِيرًا

تا تو را بسیار نیایش کنیم

وَنَذْكُرَكَ كَثِيرًا

و بسیار یادت کنیم

إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا

که تو خود بر احوال ما بینا بوده‌ای

قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَا مُوسَىٰ

فرمود ای موسی خواسته‌ات بر آورده شد

وَلَقَدْ مَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَىٰ

و بار دیگر هم در حق تو نیکی کرده بودیم

إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰ

آنگاه که به مادرت آنچه باید وحی کردیم

۳۹

أَنْ أَقْذِفِيهِ فِي التَّابُوتِ فَأَقْذِفِيهِ فِي الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ
بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لِّي وَعَدُوٌّ لَهُ ۗ وَالْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً
مِّنِّي وَلِتُصْنَعَ عَلَىٰ عَيْنِي

۴۰

إِذْ تَمْشِي أُخْتُكَ فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَن يَكْفُلُهُ ۗ
فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۗ وَقَتَلْتَ نَفْسًا
فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَفَتَنَّاكَ فُتُونًا ۗ فَلَبِثْتَ سِنِينَ فِي أَهْلِ
مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتَ عَلَىٰ قَدَرٍ يَمْوسَىٰ

۴۱

وَأَصْطَنَعْنَاكَ لِنَفْسِي

و تو را برای خود پروردم

۴۲

أَذْهَبُ أَنْتَ وَأَخُوكَ بِآيَاتِي وَلَا تَنِيَا فِي ذِكْرِي

۴۳

أَذْهَبَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ

به سوی فرعون بروید که سر به طغیان برداشته است

۴۴

فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَّيِّنًا لَّعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَحْشَىٰ

و با او سخنی نرم بگویید، باشد که پند گیرد یا خشوع و
خشیت یابد

۴۵

قَالَا رَبَّنَا إِنَّنَا نَخَافُ أَنْ يَفْرُطَ عَلَيْنَا أَوْ أَنْ يَطَّعَىٰ

گفتند پروردگارا ما می‌ترسیم که بر ما پیشدستی یا
گردنکشی کند

۴۶

قَالَ لَا تَخَافَا إِنَّنِي مَعَكُمَا أَسْمَعُ وَأَرَىٰ

فرمود مهربانید من خود با شما هستم و می‌شنوم و می‌بینم

۴۷

فَأْتِيَاهُ فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا
تُعَذِّبُهُمْ ۗ قَدْ جِئْنَاكَ بِبَيِّنَاتٍ مِّن رَّبِّكَ ۗ وَالسَّلَامُ عَلَىٰ مَنِ اتَّبَعَ
الْهُدَىٰ

پس به نزد او بروید و بگویید ما فرستادگان پروردگارت
هستیم، بنی‌اسرائیل را همراه ما بفرست، و آزارشان مکن،
ما برای تو از سوی پروردگارت پدیده‌ای معجزه‌آسا
آورده‌ایم، و سلام بر کسی که از هدایت پیروی کند

۴۸

إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَىٰ مَن كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ

به راستی به ما وحی شده است که عذاب بر کسی نازل
می‌شود که تکذیب پیشه کند و روی بگرداند

۴۹

قَالَ فَمَنْ رَّبُّكُمْ يَا مُوسَىٰ

گفت ای موسی پروردگار شما کیست؟

۵۰

قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَىٰ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ۗ ثُمَّ هَدَىٰ

گفت پروردگار ما همان کسی است که به هر چیز آفرینش
سزاوار او را بخشیده سپس هدایتش کرده است

۵۱

قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَىٰ

گفت پس سرنوشت اقوام پیشین چه می‌شود؟

قَالَ عَلِمَهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنْسَى

۵۳

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَسَلَكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا
وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِّنْ نَّبَاتٍ
شَتَّىٰ

۵۴

كُلُوا وَارْعَوْا أَنْعَمَكُمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ

۵۵

حزب
۱۲۶
۲۷۲۲

مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً
أُخْرَىٰ

۵۶

وَلَقَدْ أَرَيْنَاهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَىٰ

۵۷

قَالَ أَجِئْتَنَا لِتُخْرِجَنَا مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَا مُوسَىٰ

۵۸

فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ مِّثْلِهِ ۚ فَاجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَا
تُخْلِفُهُ ۖ وَنَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَكَانًا سَوَىٰ

۵۹

قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْتَةِ وَأَنَّ مُجَشِّرَ النَّاسِ ضُحَىٰ

۶۰

فَتَوَلَّىٰ فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ۖ ثُمَّ أَتَىٰ

۶۱

قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ وَيَلِكُمْ لَا تَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا
فَيُسْحِتَكُمْ بِعَذَابٍ ۖ وَقَدْ خَابَ مَنِ افْتَرَىٰ

۶۲

فَتَنَزَعُوا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ وَأَسْرُوا النَّجْوَىٰ

۶۳

قَالُوا إِنَّ هَٰذِهِ لَسِحْرَانِ يُرِيدَانِ أَنْ يُخْرِجَاكُم مِّنْ
أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثَلَىٰ

۶۴

فَأَجْمِعُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ اتُّوْا صَفًّا ۚ وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَن
أَسْتَعْلَىٰ

گفت علم آن با پروردگار من و در کتابی مکتوب است، و
پروردگار من نه فرو می‌گذارد و نه فراموش می‌کند

همان کسی که زمین را زیرانداز شما کرد و در آن برای شما
راهها کشید و از آسمان آبی فرو فرستاد و با آن از هر گونه
گیاه گوناگون برآوردیم

بخورید و چارپایانتان را بچرانید، که در این مایه‌های عبرت
برای خردمندان است

از آن [خاک] شما را آفریده‌ایم، و به آن بازتان می‌گردانیم،
و بار دیگر از آن بیروتان می‌آوریم

و همه پدیده‌های شگرف خویش را به او نمایانندیم ولی
دروغ انگاشت و سر باززد

گفت ای موسی آیا آمده‌ای که ما را با جادوی خود از
سرزمینمان آواره کنی؟

بدان که ما نیز جادویی همانند آن برایت به میان می‌آوریم،
پس بین ما و خودت موعدی بگذار در مکانی مقبول هر دو
طرف که ما و تو در آن خلاف نکنیم

گفت موعدتان روز جشن باشد که مردمان نیز در روز گرد
آیند

فرعون برگشت و همه مکر و تدبیر خود را به کار برد و به
میان آمد

موسی به ایشان گفت وای بر شما، بر خداوند افتراء مزیند
که شما را با عذابی ریشه کن می‌سازد و هرکس افتراء پیشه
کند نومید گردد

آنان در میان خود درباره کار و بارشان اختلاف پیدا کردند و
رازگویی‌شان را پنهان داشتند

[و] ادعا کردند این دو جادوگرانی هستند که می‌خواهند با
جادوشان شما را از سرزمیتان آواره کنند و آیین پسندیده
شما را از بین ببرند

پس همفکری کنید و هماهنگ عمل کنید و امروزه هر که
چیره شود، رستگار است

قَالُوا يَمُوسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقَىٰ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَىٰ

گفتند ای موسی تو [اول] می‌اندازی یا ما اول بیندازیم؟

۶۶

قَالَ بَلْ أَلْقُوا ۖ فَإِذَا حِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَىٰ

گفت شما بیندازید، و [انداختند و] ناگهان از جادوی آنان چنین به نظرش آمد که ریسمانهایشان و چوبدستی‌هایشان [مار شده و] جنب و جوش دارد

۶۷

فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَىٰ

پس موسی در دل خود بیمی احساس کرد

۶۸

قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَىٰ

گفتیم مترس که تو برتری

۶۹

وَأَلْقَىٰ مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفُ مَا صَنَعُوا ۖ إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدٌ سَاحِرٌ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَىٰ

و آنچه در دست داری بینداز تا برساخته‌هایشان را ببلعد، که آنچه برساخته‌اند، نیرنگ جادوگر است و جادوگر هر چه کند رستگار نمی‌شود

۷۰

فَأَلْقَىٰ السَّحْرَةَ سُجَّدًا قَالُوا ءَأَمَّنَّا بِرَبِّ هَارُونَ وَمُوسَىٰ

آنگاه جادوگران به سجده در افتادند [و] گفتند به پروردگار هارون و موسی ایمان آوردیم

۷۱

قَالَ ءَأَمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ ءَاذَنَ لَكُمْ ۗ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ ۖ فَلَأَقْطَعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِمَّنْ خَلْفٍ وَلَا أَصْلَبَنَّكُمْ فِي جُدُوعِ النَّخْلِ وَلَتَعْلَمَنَّ آيِنَا أَشَدُّ عَذَابًا وَأَبْقَىٰ

[فرعون] گفت آیا پیش از آنکه به شما اجازه دهم به او ایمان آوردید، بی‌شک او بزرگتر [و آموزگار] شماست که به شما جادوگری آموخته است، بدانید که دستها و پاهایتان را بر خلاف جهت یکدیگر می‌برم و شما را بر تنه‌های درخت خرما به دار می‌کشم، و خواهید دانست که کدامان عذابی شدیدتر و پاینده‌تر دارد

۷۲

قَالُوا لَنْ نُؤْتِرَكَ عَلَىٰ مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي فَطَرَنَا ۖ فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ ۖ إِنَّمَا تَقْضِي هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا

[جادوگران] گفتند هرگز تو را بر روشنگریهایی که برای ما آمده است، و بر کسی که ما را آفریده است، بر نمی‌گزینیم، هر چه خواهی بکن، جز این نیست که تو فقط در زندگی دنیوی کاری توانی کرد

۷۳

إِنَّا ءَأَمَّنَّا بِرَبِّنَا لِيُغْفِرَ لَنَا خَطِيئَتَنَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ ۗ وَاللَّهُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ

ما به پروردگاران ایمان آورده‌ایم تا گناهانمان را و همین جادویی را که تو به آن وادارمان کرده‌ای ببخشد و خداوند است که بهتر و پاینده‌تر است

۷۴

إِنَّهُ مَنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ

به راستی هرکس گناهکار به نزد پروردگارش بیاید، جهنم نصیب اوست که در آن نه می‌میرد و نه زنده می‌ماند

۷۵

وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَٰئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَىٰ

و هرکس مؤمن به نزد او بیاید، و کارهای شایسته کرده باشد، اینانند که درجات عالی دارند

۷۶

جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۗ وَذَٰلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّىٰ

[در] بهشت‌های عدن که جویباران از فرودست آن جاری است، و جاودانه در آنند، و این پاداش کسی است که پاکی پیشه کند

وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي فَاصْرَبْ لَهُمْ
طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا لَا تَخَفْ دَرَكًا وَلَا تَخْشَىٰ

و به موسی وحی کردیم که بندگان مرا شبانه روانه کن، و
برای آنان راهی خشک در دریا بشکاف، به طوری که نه از
فرارسیدن [دشمن] بیمناک باشی و نه [از غرق] بترسی

آنگاه فرعون با سپاهیانش آنان را دنبال کرد، و آب دریا
آنان را فراگرفت و فروپوشاند

فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ جُنُودَهُ فَعَشِيَهُمْ مِّنَ الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ

و [بدین‌سان] فرعون قومش را به گمراهی کشاند و به جایی
نرساند

وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ وَمَا هَدَىٰ

ای بنی‌اسرائیل به راستی شما را از دشمنان رهانیدیم و با
شما در جانب طور ایمن وعده گذاردیم و بر شما من و سلوی
فرو فرستادیم

يَبْنَیٰ إِسْرَائِيلَ قَدْ أَنْجَيْنَاكُم مِّنْ عَدُوِّكُمْ وَوَعَدْنَاكُمْ
جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّٰنَ وَالسَّلْوَىٰ

[و گفتیم] از هر آنچه از پاکیزه‌ها روزیتان کرده‌ایم، بخورید
و در آن از حد تجاوز نکنید، که خشم من بر شما فرود
می‌آید، و هرکس که خشم من بر او فرود آید، به راستی
نابود شود

كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ
عَلَيْكُمْ غَضَبِي ۗ وَمَنْ يَحِلِّ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ هَوَىٰ

و من در حق کسی که توبه کند و ایمان آورد و کاری شایسته
پیش گیرد و به راه آید آمرزگارم

وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَنْ تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَىٰ

و [گفتیم] ای موسی چه چیز باعث شد که بر قومت پیشی
بگیری؟

وَمَا أَعْجَلَكَ عَنِ قَوْمِكَ يَا مُوسَىٰ

گفت آنان به دنبال من روانند و من پروردگارا به سوی تو
شتافتم تا از من خشنود باشی

قَالَ هُمْ أَوْلَاءِ عَلَىٰ أَثَرِي وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضَىٰ

فرمود ما قومت را در غیاب تو امتحان کردیم و سامری آنان
را گمراه ساخت

قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ

آنگاه موسی خشمگین و اندوهگین [و شتابان] به سوی
قومش بازگشت و گفت ای قوم من آیا پروردگارتان با شما
وعده‌ای نیکو نگذارد، آیا به نظرتان این عهد طولانی شد، یا
خواستید که خشم پروردگارتان بر شما فرود آید، که در
وعده‌تان با من خلاف کردید

فَرَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ يَقَوْمِ أَلَمْ
يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعَدًّا حَسَنًا أَفَطَالَ عَلَيْكُمُ الْعَهْدُ أَمْ
أَرَدْتُمْ أَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِّنْ رَبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُمْ
مَوْعِدِي

گفتند، در وعده تو به اختیار خود خلاف نکردیم، بلکه از زر و
زیور مردم انبوهی برگرفتیم و آنها را [در آتش] انداختیم،
و سامری چنین راهنمایی کرد

قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلِكِنَا وَلَكِنَّا حُمِلْنَا أَوْزَارًا مِّنْ
زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنَاهَا فَكَذَلِكَ أَلْقَىٰ السَّامِرِيُّ

فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُمْ
وَإِلَهُ مُوسَىٰ فَنَسِي

و [چنین بود که سامری] برای آنان پیکر گوساله‌ای ساخت و پرداخت که بانگ گاو داشت، آنگاه گفتند این خدای شما و موسی است که فراموشش کرده بود

۸۹

أَفَلَا يَرَوْنَ أَلَّا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ صَرًّا وَلَا
نَفْعًا

آیا اینان نیندیشیدند که [این گوساله] پاسخ سخنی به آنان نمی‌دهد و زیان و سودی برای آنان ندارد؟

۹۰
۲۷۴ر

وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلُ يَقَوْمُ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ وَإِنَّ
رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِي

و هارون پیش از آن به آنان گفته بود، ای قوم من شما با آن امتحان پس می‌دهید، و پروردگار [حقیقی] شما خداوند رحمان است، از من پیروی و از دستور من اطاعت کنید

۹۱

قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَاكِفِينَ حَتَّىٰ يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَىٰ

گفتند همچنان در خدمت او [گوساله] می‌ایستیم تا موسی به نزد ما بازگردد

۹۲

قَالَ يَهْرُونَ مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا

[موسی آمد و برآشفت و گفت] ای هارون چون دیدی که گمراه شده‌اند

۹۳

أَلَّا تَتَّبِعَنِ أَفَعَصَيْتَ أَمْرِي

چه چیزی تو را از متابعت من بازداشت؟ آیا از دستور من سرپیچی کردی؟

۹۴

قَالَ يَبْنَؤُمَّ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا بِرَأْسِي إِنِّي خَشِيتُ أَنْ
تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي

[هارون] گفت ای پسر مادرم ریش مرا و سرم را مگیر [و با من درشتی مکن] من ترسیدم که بگویی بین بنی‌اسرائیل تفرقه انداختی و سخن مرا پاس نداشتی

۹۵

قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يَا سَلِيمُ

[سپس رو به سامری کرد و] گفت ای سامری کار و بار تو چیست؟

۹۶

قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِّنْ أَثَرِ
الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذَلِكَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي

[سامری] گفت من چیزی را دیدم که دیگران ندیده بودند، و مشتکی از خاک پای جبرئیل برگرفتم، و آن را [در خمیر مایه گوساله] انداختم، و بدین‌سان بود که نفسم بدی را به من آراسته جلوه داد

۹۷

قَالَ فَاذْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ وَإِنَّ
لَكَ مَوْعِدًا لَّنْ نُخْلَفَهُ وَانْظُرْ إِلَىٰ إِلَهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ
عَاكِفًا لَنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا

گفت پس برو و بدان که جزای تو این است که در زندگی بگویی به من نزدیک مشوید، و برای تو موعدی است که در آن با تو خلاف نشود، و به [خدایت] که در خدمتش معتکف بودی بنگر که می‌سوزانیمش، سپس آن را بر دریا می‌افشانیم

۹۸

إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا

همانا خدای شما خداوند است که خدایی جز او نیست، که علمش بر همه چیز احاطه دارد

كَذٰلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ اَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ وَقَدْ آتَيْنٰكَ
مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا

۲۰:
طه
۹۹
۱۳۵/

مَنْ اَعْرَضَ عَنْهُ فَاِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وِزْرًا

۱۰۰

خٰلِدِيْنَ فِيْهِ وِسَاءٌ لَّهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ جِمْلًا

۱۰۱

يَوْمَ يُنْفَخُ فِي السُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِيْنَ يَوْمِيْذٍ زُرْقًا

۱۰۲

يَتَخَفَتُوْنَ بَيْنَهُمْ اِنْ لَبِثْتُمْ اِلَّا عَشْرًا

۱۰۳

نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَقُوْلُوْنَ اِذْ يَقُوْلُ اَمْثَلُهُمْ طَرِيْقَةً اِنْ لَبِثْتُمْ
اِلَّا يَوْمًا

۱۰۴

وَيَسْأَلُوْنَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّيْ نَسْفًا

۱۰۵
۲۷۵ر

فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا

۱۰۶

لَا تَرَى فِيْهَا عِوَجًا وَّلَا اَمْتًا

۱۰۷

يَوْمِيْذٍ يَتَّبِعُوْنَ الدَّاعِيَ لَا عِوَجَ لَهُ وَّخَشَعَتِ الْاَصْوَاتُ
لِلرَّحْمٰنِ فَلَا تَسْمَعُ اِلَّا هَمْسًا

۱۰۸

يَوْمِيْذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَعَةُ اِلَّا مَنْ اٰذِنَ لَهُ الرَّحْمٰنُ وَرَضِيَ
لَهُ قَوْلًا

۱۰۹

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُوْنَ بِهٖٓ عِلْمًا

۱۱۰

وَعَنَتِ الْوُجُوْهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّوْمِ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا

۱۱۱
حزب
۱۲۸

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّٰلِحٰتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَخَافُ ظُلْمًا
وَّلَا هَضْمًا

۱۱۲

وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنٰهُ قُرْءٰنًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا فِيْهِ مِنَ الْوَعِيْدِ
لَعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ اَوْ يُحَدِّثُ لَّهُمْ ذِكْرًا

۱۱۳

بدین‌سان بر تو از اخبار گذشته می‌خوانیم و به راستی از
سوی خویش به تو پندآموزی بخشیده‌ایم

هرکس از آن روی برتابد، روز قیامت بار گناهی بر دوش
کشد

جاودانه در آن [عذاب] می‌مانند و در روز قیامت سر‌بار بدی
برای آنهاست

همان روزی که در صور دمیده شود، و ما گناهکاران را در
آن روز سبز چشم محشور گردانیم

آهسته در میان خود سخن گویند که جز ده روز [در دنیا] به
سر نبرده‌اید

ما به آنچه می‌گویید آگاه‌تریم آنگاه که رهیافته‌ترین آنها به
ایشان گوید جز [به اندازه] یک روز به سر نبرده‌اید

و از تو درباره کوهها می‌پرسند بگو پروردگارم آنها را پخش
و پریشان می‌کند

و زمین را همچون دشتی هموار رها می‌کند

که در آن نه نشیبی می‌بینی و نه فرازی

در آن روز همه از منادی [اسرافیل] پیروی می‌کنند، که در
کارش هیچ‌گونه کژی نیست، و صداها همه در برابر خدای
رحمان به خاموشی گراید، آنگاه جز نوایی نرم نشنوی

در آن روز شفاعت سودی ندارد مگر برای کسی که خداوند
رحمان به او اجازه دهد و از سخن او خشنود باشد

آنچه پیش‌رو و آنچه پشت‌سرشان است، می‌داند و آنان به
او احاطه علمی ندارند

و سرها در برابر [پروردگار] زنده پاینده فرود آید، و هر
کسی بار ستمی برداشته باشد، نومید گردد

و هرکس که کارهای شایسته کرده باشد و مؤمن باشد از
ستم و کاستی [در پاداشش] نترسد

و بدین‌سان آن را به صورت قرآنی عربی نازل کردیم و در
آن گونه‌گونه هشدار آوردیم، باشد که پروا پیشه کنند، یا
پندی برای آنان پدید آورد

فَتَعَلَى اللَّهِ الْمَلِكُ الْحَقُّ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ
أَنْ يُقْضَىٰ إِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُل رَّبِّ زِدْنِي عِلْمًا

بزرگا خداوندی که پادشاه بر حق است، و در [باز خوانی]
قرآن پیش از به پایان رسیدن وحی آن شتاب مکن، و بگو
پروردگارا مرا دانش‌افزای

وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلِ فَتَسِيَّ وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا

و از پیش به آدم سفارش کردیم، ولی فراموش کرد، و در
او عزمی استوار نیافتیم

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ
أَبَىٰ

و چنین بود که به فرشتگان گفتیم به آدم سجده برید، همه
سجده بردند مگر ابلیس که سر باز زد

فَقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكَ
مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَىٰ

آنگاه گفتیم ای آدم این [ابلیس] دشمن تو و [دشمن]
همسرت است، مبادا شما را از بهشت آواره کند که در رنج
افتی

إِنَّ لَكَ أَلًا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَىٰ

برای تو مقرر است که در آنجا [بهشت] گرسنه و برهنه
نمایی

وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَصْحَىٰ

و همچنین آنجا تشنه و آفتاب‌زده نشوی

فَوَسَّوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَا آدَمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَىٰ شَجَرَةٍ
الْحُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبْلَىٰ

سپس شیطان او را وسوسه کرد، گفت ای آدم آیا می‌خواهی
درخت جاودانگی و سلطنت بی‌انقراض را نشانت دهم؟

فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتَ لَهُمَا سَوْءَاتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ
عَلَيْهِمَا مِنْ وَّرَقِ الْجَنَّةِ وَعَصَىٰ آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَىٰ

آنگاه از آن [میوه ممنوعه] خوردند و عورت‌هایشان بر آنان
آشکار شد و بر آنها از برگ [درختان] بهشتی می‌چسباندند
[تا پوشیده شود] و بدین‌سان آدم از امر پروردگارش
سرپیچی کرد و گمراه شد

ثُمَّ اجْتَبَاهُ رَبُّهُ وَفَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَىٰ

سپس پروردگارش باز او را برگزید و از او درگذشت و
هدایتش کرد

قَالَ أَهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فِيمَا
يَأْتِيَنَّكُمْ مِّنِّي هُدَىٰ فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا
يَشْقَىٰ

[و] فرمود همگی از آن [بهشت] پایین روید –برخی دشمن
برخی دیگر و چون از سوی من رهنمودی برایتان آمد،
هرکس که رهنمود مرا پیروی کند، نه گمراه شود و نه به
رنج افتد

وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَىٰ

و هرکس از یاد من دل بگرداند، زندگانی او تنگ خواهد
بود، و او را روز قیامت نابینا برانگیزیم

قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَىٰ وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا

گوید پروردگارا چرا مرا نابینا برانگیختی و حال آنکه من بینا
بودم

قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيَتْهَا^ط وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ تُنسى

وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ^ج
وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبْقَى

أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ
فِي مَسْكِنِهِمْ^ج إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي النُّهَى

وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا وَأَجَلٌ مُّسَمًّى

فَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ
الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا^ط وَمِنْ عَائِي^ط اللَّيْلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ
النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَى

وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ^ج أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ^ج وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَى

وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا^ط لَا نَسْأَلُكَ رِزْقًا^ط
نَحْنُ نَرْزُقُكَ^ط وَالْعَقِبَةُ لِلتَّقْوَى

وَقَالُوا لَوْلَا يَأْتِينَا بِآيَةٍ مِنْ رَبِّهِ^ج أَوْ لَمْ تَأْتِهِمْ بَيِّنَةٌ مَا فِي
الصُّحُفِ^ط الْأُولَى

وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ مِّنْ قَبْلِهِ^ج لَقَالُوا رَبَّنَا لَوْلَا
أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَذِلَّ
وَنُخْزَى

قُلْ كُلُّ مُتَرَبِّصٍ فَتَرَبَّصُوا^ط فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ أَصْحَابُ
الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدَى

فرماید بدین‌سان بود که آیات ما برای تو آمد و آنها را فراموش کردی و به همان گونه امروز فراموش شده باشی

و بدین‌سان هرکس را که از حد درگذرد و به آیات پروردگارش ایمان نیاورده باشد، جزا می‌دهیم، و عذاب آخرت سنگین‌تر و پاینده‌تر است

آیا برای آنان روشن نشده است که پیش از آنان چه بسیار نسلهایی را نابود کردیم که [آنان اکنون] در خانه و کاشانه‌هایشان آمد و رفت می‌کنند، بی‌گمان در این برای خردمندان مایه‌های عبرت است

و اگر کلمه [و وعده] پیشین پروردگارت و اجل معینی در کار نبود، آن عذاب [هم‌اکنون] لازم می‌شد

پس بر آنچه می‌گویند شکیبایی کن و شاکرانه پروردگارت را پیش از طلوع خورشید و پیش از غروب آن، و در پاسهایی از شب و در دو سوی روز [به نماز برخیز و] تسبیح بگویی، باشد که خشنود شوی

به چیزی که اصنافی از آنان را به آن بهره‌مند گردانده‌ایم چشم مدوز که تجمل زندگی دنیوی است تا سرانجام آنان را بدان بیازماییم، و روزی پروردگارت بهتر و پاینده‌تر است

و خانواده‌ات را به نماز فرمان ده و در آن مصورانه بکوش، ما از تو روزی نخواسته‌ایم بلکه ما خود تو را روزی می‌دهیم، و سرانجام نیک، با پروا و پرهیز است

و گویند چرا پدیده روشنگری از سوی پروردگارش برای ما نمی‌آورد، [بگو] آیا پدیده روشنگری که در کتابهای آسمانی پیشین است برای آنان نیامده است؟

و اگر آنان را پیش از آن [آیات بینات] به عذابی نابود می‌ساختیم بی‌شک می‌گفتند که پروردگارا چرا پیامبری به سوی ما نفرستادی، تا پیش از آنکه خوار و زار شویم، از آیات تو پیروی کنیم؟

بگو همه منتظرند، پس شما هم منتظر باشید، زودا که خواهید دانست رهروان راه راست و ره یافتگان چه کسانی هستند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ

مردمان را [هنگام] حسابشان نزدیک شده است و ایشان همچنان در غفلت رویگردانند

مَا يَأْتِيهِمْ مِّنْ ذِكْرٍ مِّن رَّبِّهِمْ مُّحَدَّثٍ إِلَّا اسْتَمَعُوهُ وَهُمْ يَلْعَبُونَ

هیچ پند تازه‌ای از سوی پروردگارشان برای آنان نیامد مگر آنکه آن را به بازیچه شنیدند

لَا هِيَّةَ قُلُوبُهُمْ وَأَسْرَأُ النَّجْوَى الَّذِينَ ظَلَمُوا هَلْ هَذَا إِلَّا بَشْرٌ مِّثْلُكُمْ أَفَتَأْتُونَ السَّحَرَ وَأَنْتُمْ تَبْصُرُونَ

دل بسته لهند، و ستم‌پیشگان [مشرک] رازگویی‌شان را پوشیده داشتند [و گفتند] آیا این [پیامبر] جز بشری همانند شماست، آیا دیده و دانسته به سوی جادو می‌روید؟

قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

گفت پروردگار من هر سخن را در آسمان و زمین می‌داند، و اوست شنوای دانا

بَلْ قَالُوا أَضْغَتْ أَحْلَمِ بَلِ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَأْتِنَا بَيِّنَاتٍ كَمَا أُرْسِلَ الْأَوْلُونَ

یا اینکه گویند [قرآن] خوابهای پریشان است یا [گویند] آن را بر ساخته است یا [گویند] او شاعری است پس باید مانند آنچه به پیشینیان داده شد معجزه‌ای برای ما بیاورد

مَا آمَنَتْ قَبْلَهُمْ مِّن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ

پیش از آنان هم اهل هیچ شهری که [بعدها] نابودش کردیم، ایمان نیاورده بودند، آیا آن وقت اینان ایمان می‌آورند؟

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوحِي إِلَيْهِمْ فَسْأَلُوا أَهْلَ الدِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

و ما پیش از تو جز مردانی که به آنان وحی می‌فرستادیم، نفرستادیم، اگر نمی‌دانید از پژوهندگان کتابهای آسمانی بپرسید

وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا لَا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ

و ما آنان را به صورت پیکری ن ساخته بودیم که خوراک نخورند و آنان هم جاودانه نبودند

ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَّشَاءُ وَأَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ

سپس وعده خویش را درباره آنان تحقق بخشیدیم و آنان و کسانی را که می‌خواستیم نجات دادیم و اسرافکاران را نابود ساختیم

لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

به راستی که به سوی شما کتابی فرو فرستاده‌ایم که در آن یاد [و سخن] شما هست، آیا تعقل نمی‌کنید؟

وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا
ءَاخِرِينَ

فَلَمَّا أَحْسَوْا بِأَسْنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ

لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَىٰ مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسْكِنِكُمْ
لَعَلَّكُمْ تَسْأَلُونَ

قَالُوا يَوَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ

فَمَا زَالَتْ تِلْكَ دَعْوَاهُمْ حَتَّىٰ جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَلْمِدين

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِعِبِينِ

لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَهُوًا لَّاتَّخَذْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا إِنْ كُنَّا فَاعِلِينَ

بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ
وَلَكُمْ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ

وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ
عَنْ عِبَادَتِهِ ۗ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ

يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ

أَمْ اتَّخَذُوا ءَالِهَةً مِّنَ الْأَرْضِ هُمْ يُنْسِرُونَ

لَوْ كَانَ فِيهِمَا ءَالِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ
الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ

لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ ءَالِهَةً ۗ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ هَذَا ذِكْرُ
مَنْ مَعِيَ وَذِكْرُ مَنْ قَبْلِي ۗ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ
فَهُمْ مُّعْرِضُونَ

و چه بسیار شهرهایی را که [اهالی آن] ستمگر بودند،
درهم شکستیم، و بعد از آنان قومی دیگر پدید آوردیم

و چون عذاب ما را احساس کردند، آنگاه بود که از آن
گریختند

نگریزید و به مهد ناز و نعمت و خانه و کاشانه‌تان باز گردید،
باشد که از شما بازخواست شود

گویند وای بر ما، ما ستمگر [و مشرک] بودیم

و همچنان سخنشان این است تا آنکه آنان را همچون [گیاه]
درو شده پژمرده گردانیم

و ما آسمانها و زمین و ما بین آنها را به بازیچه نیافریده‌ایم

اگر می‌خواستیم که بازیچه بگیریم، به اختیار خویش
می‌گرفتیم که ما کاردانیم

بلکه حق را بر باطل می‌گوییم و آن را فرو می‌شکافد، آنگاه
است که آن نابود می‌گردد، و وای بر شما از توصیفی که
می‌کنید

و هرکس که در آسمانها و زمین است از آن اوست و کسانی
که نزد او هستند از پرستش او سر بازنمی‌زنند و خسته
نمی‌شوند

شب و روز نیایش می‌کنند و سستی نمی‌ورزند

یا خدایانی زمینی به پرستش گرفته‌اند که برانگیزاننده
آنان [در قیامت]‌اند؟

اگر در آن دو خدایان متعددی جز خداوند [یگانه] بود، تباه
می‌شدند، خداوند صاحب عرش از توصیف آنان منزّه است

[او] در آنچه می‌کند بازخواست نمی‌شود، و ایشان [/
انسانها] بازخواست می‌شوند

یا به جای او خدایانی را به پرستش گرفته‌اند؟ بگو برهاتتان
را بیاورید، این یاد کرد همراهان من و یاد کرد پیشینیان
من است، ولی بیشترینه‌شان حق را نمی‌شناسند و
رویگردانند

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِيَ إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ ۚ بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ

لَا يَسْبِقُونَهُ ۚ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ أَرْتَضَىٰ وَهُمْ مِنَ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ

وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهٌُ مِنْ دُونِهِ ۚ فَذَلِكَ نَجْزِيهِ جَهَنَّمَ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ

أَوْ لَمْ يَرَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا ۖ وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ

وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَّعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ

وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا ۖ وَهُمْ عَنْ آيَاتِهَا مُعْرِضُونَ

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۗ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ

وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ ۖ أَفَأَيْنَ مِتَّ فَهُمْ الْخَالِدُونَ

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ۖ وَنَبْلُوكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً ۖ وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ

و ما پیش از تو هیچ پیامبری نفرستادیم، مگر آنکه به او وحی می‌فرستادیم که خدایی جز من نیست، پس مرا بپرستید

و گفتند که خداوند رحمان فرزندی برگزیده است، منزه است او، بلکه آنان [فرشتگان] بندگانی گرامی‌اند

در سخن بر او پیشدستی نکنند و به فرمان او کار کنند

او پیش روی آنان و پشت سرشان را می‌داند، و [فرشتگان] شفاعت نمی‌کنند مگر برای کسی که [خداوند] از او خشنود باشد، و ایشان از خوف و خشیت او بیمناکند

و هرکس از آنان که گوید من خدایی به جای او هستم، جهنم را جزای او می‌گردانیم، [و] بدین‌سان ستمگران [مشرک] را جزا می‌دهیم

آیا کافران نیندیشیده‌اند که آسمانها و زمین فروبسته بودند، آنگاه آنها را برگشادیم، و هر موجود زنده‌ای را از آب آفریده‌ایم، آیا ایمان نمی‌آورند؟

و در زمین کوههای استوار افکنده‌ایم تا ایشان را نجنباند و در آن راههایی گشاده پدید آورده‌ایم که راه یابند

و آسمانها را همچون سقفی محفوظ آفریده‌ایم، و حال آنکه ایشان از پدیده‌های شگرف آن رویگردانند

و اوست کسی که شب و روز و خورشید و ماه را آفریده، که هر یک در سپهری شناورند

و ما پیش از تو هم برای هیچ انسانی جاودانگی مقرر نداشتیم، آیا اگر تو بمیری آنان جاویدانند؟

هر جانداری چشنده [طعم] مرگ است و شما را به بد و نیک، چنانکه باید و شاید، می‌آزماییم، و به سوی ما بازگردانده می‌شوید

وَإِذَا رَأَاكَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا أَهَذَا
الَّذِي يَذْكُرُ ءَالِهَتَكُمْ وَهُمْ بِذِكْرِ الرَّحْمَنِ هُمْ كَافِرُونَ

۳۷

خُلِقَ الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ سَأُورِيكُمْ ءَايَاتِي فَلَا
تَسْتَعْجِلُونِ

۳۸

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

۳۹

لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ لَا يَكْفُونَ عَنْ وُجُوهِهِمْ
النَّارَ وَلَا عَنْ ظُهُورِهِمْ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ

۴۰

بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً فَتَبَهِتَهُمْ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ
يُنظَرُونَ

۴۱

وَلَقَدْ أَسْتَهْزِئُ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا
مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

۴۲
۲۸۱۲

قُلْ مَن يَكْفُلُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمَنِ بَلْ هُمْ عَنِ
ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُّعْرِضُونَ

۴۳

أَمْ لَهُمْ ءَالِهَةٌ تَمْنَعُهُمْ مِّن دُونِنَا لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ
أَنْفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مِنَّا يُصْحَبُونَ

۴۴

بَلْ مَتَّعْنَا هَؤُلَاءِ وَءَابَاءَهُمْ حَتَّى طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ أَفَلَا
يَرَوْنَ أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا أَفَهُمُ الْغَالِبُونَ

و چون کافران تو را ببینند، جز به ریشخندت نمی‌گیرند [و
گویند] آیا این همان کسی است که از خدایان شما [به
بدی] یاد می‌کند؟ و هم آنان یاد خدای رحمان را منکرند

انسان [گویی] از شتاب آفریده شده است، به زودی آیات
خود را به شما می‌نمایانیم، از من به شتاب خواهید

و گویند اگر راست می‌گویید پس کی این وعده فرا
می‌رسد؟

اگر کافران بدانند که هنگامی که نتوانند آتش را از
چهره‌هایشان و از پشت‌هایشان باز دارند، و یاری نیابند [به
صدق آن وعده پی برند]

آری [آن وعده و قیامت] ناگهانشان فرا می‌رسد، و
حیرانشان می‌سازد، و نمی‌توانند بازش گردانند، و به آنان
مهلتی هم ندهند

و پیامبرانی هم که پیش از تو بودند، ریشخند دیدند، و بر
سر ریشخندکنندگانشان کیفر استهزایشان فرود آمد

بگو چه کسی شما را در شب و روز از [عذاب] خدای رحمان
باز می‌دارد، آری آنان از یاد پروردگارشان دل می‌گردانند

یا برای آنان خدایانی هست که آنان را در برابر ما حفظ
می‌کند، [حال آنکه] نمی‌توانند به خودشان یاری برسانند، و
از ما هم یاری نبینند

حق این است که اینان و پدرانشان را [از ناز و نعمت]
بهره‌مند ساخته‌ایم، تا آنکه روزگاری دراز یافتند، پس آیا
نیندیشیده‌اند که ما دامنه‌های سرزمین [کفر] را می‌کاهیم
[و بر گستره اسلام می‌افزاییم]، آیا ایشان پیروز خواهند
شد؟

قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ الدُّعَاءَ إِذَا مَا يُنذِرُونَ

وَلَيْنَ مَسَّتْهُمُ نَفْحَةٌ مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ يَوَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ

وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ حَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَىٰ وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَآءً وَذِكْرًا لِّلْمُتَّقِينَ

الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِّنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ

وَهَذَا ذِكْرٌ مُّبَارَكٌ أَنْزَلْنَاهُ أَفَأَنْتُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِن قَبْلُ وَكُنَّا بِهِ عَالِمِينَ

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ

قَالُوا وَجَدْنَا ءَابَاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ

قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَعَآبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

قَالُوا أَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّعِبِينَ

قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ وَأَنَا عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ

وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُوَلُّوا مُدْبِرِينَ

بگو همانا شما را از طریق وحی هشدار می‌دهم، و البته کران—چون هشدار یابندندایی نمی‌شنوند

و چون شمه‌ای از عذاب پروردگارت به آنان برسد خواهند گفت وای بر ما که ستمکار [/مشرک] بودیم

و ترازوهای راست و درست را در روز قیامت در میان نهمیم، و بر هیچ کس هیچ ستمی نرود، و اگر [عملی] هم سنگ دانه خردلی باشد، آن را به حساب آوریم، و ما خود حسابرسی را کفایت کنیم

و به راستی که به موسی و هارون فرقان [تورات] و روشنی بخش و پندآموزی برای پرهیزگاران بخشیدیم

همان کسانی که از پروردگارشان در نهم می‌ترسند، و هم آنان که از قیامت بیمناکند

این پندآموزی مبارک است که فرو فرستادیمش، آیا شما منکرش هستید؟

و به راستی پیشاپیش به ابراهیم رهیافتی که سزاوارش بود بخشیدیم، و به آن آگاه بودیم

چنین بود که به پدرش و قومش گفت این تندیسها چیست که شما در خدمتشان معتکف‌اید

گفتند پدرانمان را پرستنده آنها یافتیم

گفت هم شما و هم پدرانتان در گمراهی آشکار بوده‌اید

گفتند آیا برای ما حق را آورده‌ای یا بازیگری؟

گفت حق این است که پروردگارتان، پروردگار آسمانها و زمین است همو که آنها را آفریده است، و من بر این [سخن] گواهم

[و در دل گفت] به خدا پس از آنکه روی بر تافتید فکری به حال بت‌هایتان خواهم کرد

فَجَعَلَهُمْ جُودًا إِلَّا كَبِيرًا لَهُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ

آنگاه آنها را خرد و ریز کرد، مگر بزرگترشان را، باشد که به او روی آورند

۵۹ قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَذَا بِآلِهَتِنَا إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ

گفتند چه کسی این کار را در حق خدایان ما انجام داده است، بیشک که از ستمکاران است

۶۰ قَالُوا سَمِعْنَا فَتَىٰ يَذُكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ وَابِرَاهِيمَ

گفتند، شنیدیم جوانی که به او ابراهیم گفته می‌شد، از آنان سخن می‌گفت

۶۱ قَالُوا فَأْتُوا بِهِ عَلَىٰ أَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ

گفتند او را در پیش چشمان مردم حاضر کنید تا آنان حاضر و ناظر باشند

۶۲ قَالُوا ءَأَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا بِآلِهَتِنَا يَا اِبْرَاهِيمَ

[آوردندش و] گفتند ای ابراهیم آیا تو این کار را با خدایان ما کردی؟

۶۳ قَالَ بَلْ فَعَلَهُ وَكَبِيرُهُمْ هَذَا فَسَأَلُوهُمْ إِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ

[به ریشخند] گفت نه بلکه همین بزرگترشان چنین کاری کرده است، اگر سخن می‌گویند از آنها بپرسید

۶۴ فَرَجَعُوا إِلَىٰ أَنفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الظَّالِمُونَ

به خود آمدند و گفتند شما خود ستمگرید

۶۵ ثُمَّ نَكِسُوا عَلَىٰ رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هَؤُلَاءِ يَنْطِقُونَ

سپس سرهایشان را تکان دادند [و گفتند] خوب می‌دانی که اینها سخن نمی‌گویند

۶۶ قَالَ أَفَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ

گفت آیا پس به جای خداوند چیزی را که نه سودی به شما می‌رساند و نه زبانی می‌پرستید؟

۶۷ أَفِ لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

اف بر شما و بر آنچه به جای خداوند می‌پرستید، آیا اندیشه نمی‌کنید؟

۶۸ قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا ءَالِهَتَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ فَعَالِينَ

گفتند او را بسوزانید و اگر می‌توانید خدایانتان را یاری دهید

۶۹ قُلْنَا يَنَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ اِبْرَاهِيمَ

گفتیم ای آتش بر ابراهیم سرد و سلامت شو

۷۰ وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ

و در حق او بدسگالی کردند، آنگاه آنان را زیانکارترین [مردم] گردانیدیم

۷۱ وَنَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ

و او و لوط را رها کردیم و به سرزمینی رسانیدیم که برای همگان برکتش بخشیده بودیم

۷۲ وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً ۗ وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ

و به او اسحاق و یعقوب را برتری بخشیدیم، و همه‌شان را از شایستگان قرار دادیم

وَجَعَلْنَاهُمْ أَيْمَةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ
الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا عَبِيدِينَ

و آنان را پیشوایانی که به فرمان ما ره می‌نمودند، گردانیدیم، و به آنان نیکوکاری و برپاداشتن نماز و پرداختن زکات را وحی کردیم، و پرستندگان ما بودند

وَلَوْ ظَاءَاتَيْنَهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِي
كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبِيثَاتِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا سَوِيًّا فَلَسِقِينَ

و به لوط حکمت و علم بخشیدیم و از شهری که اهلش پلیدکاری می‌کردند، نجاتش دادیم، که آنان مردمی پلید و نافرمان بودند

وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ

و او را در جوار رحمت خود در آوردیم، که او از شایستگان بود

وَنُوحًا إِذْ نَادَى مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ
مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ

و نوح را [نیز رها کردیم] که پیش از آن ندا به دعا برداشته بود، و دعایش را اجابت کردیم و او و خانواده‌اش را از گرفتاری بزرگ رها کردیم

وَنَصْرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا
سَوِيًّا فَأَعْرَفْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ

و او را در برابر قومی که آیات ما را دروغ می‌انگاشتند یاری دادیم، که آنان قومی پلید بودند و همگی‌شان را غرق کردیم

وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفِثَتْ فِيهِ
غَمَّ الْقَوْمِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ

و داوود و سلیمان را یاد کن که درباره کشتزاری که گوسفند کسانی شبانه در آن چریده بود، داوری کردند و ما شاهد داوری‌شان بودیم

فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَكُلًّا آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَسَخَّرْنَا مَعَ
دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ وَكُنَّا فَاعِلِينَ

و آن را به سلیمان فهماندیم، و به هر دو حکمت و علم بخشیدیم، و کوهها و پرندگان را تسخیر کردیم که همراه با داوود تسبیح می‌گفتند، و توانای آن کار بودیم

وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَكُمْ لِتُحْصِنَكُمْ مِنْ بَأْسِكُمْ
فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ

و به او [داوود] فن زره‌بافی برای شما آموخته بودیم تا شما را از آسیب همدیگر محفوظ بدارد، آیا شما شاکرید؟

وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِهِ إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي
بَارَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمِينَ

و برای سلیمان باد تندرو را [تسخیر کردیم] که به فرمان او به سرزمینی که آن را برکت داده بودیم روان می‌شد، و به هر چیزی دانا [و توانا] بییم

وَمِنَ الشَّيْطَانِ مَنْ يَعْصُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَلِكَ وَكُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ

و نیز بعضی از شیاطین را که برای او غواصی می‌کردند و کارهایی جز این هم انجام می‌دادند، و نگاهبان آنان بودیم

وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

و ایوب را [یاد کن] که پروردگارش را به دعا ندا داد که به من رنج رسیده است و حال آنکه تو مهربان‌ترین مهربانانی

فَأَسْتَجَبْنَا لَهُ وَفَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرِّ وَعَاتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا عِنْدَنَا وَذِكْرًا لِلْعَبِيدِينَ

سپس دعای او را اجابت کردیم و رنجی را که به او رسیده بود، برطرف کردیم، و خانواده‌اش را [دیگر بار] به او بخشیدیم و همانند آنان را، که رحمتی از جانب ما بود، و پندی برای عبادت‌پیشگان

وَإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِنَ الصَّابِرِينَ

و اسماعیل و ادريس و ذوالکفل را [یاد کن] که همگی از صابران بودند

وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِنَ الصَّالِحِينَ

و آنان را در جوار رحمت خویش درآوردیم، که آنان از شایستگانند

وَذَا التَّوْنِ إِذْ ذَهَبَ مُغْضَبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ

و ذوالنون [/ صاحب ماهی / یونس] را [یاد کن] که خشمگانه به راه خود رفت، و گمان کرد هرگز بر او تنگ نمی‌گیریم، آنگاه در دل تاریکی ندا در داد که خدایی جز تو نیست، پاکا که تویی، من از ستمکاران بودم

فَأَسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نُجِّي الْمُؤْمِنِينَ

آنگاه دعای او را اجابت کردیم و او را از اندوه رها کردیم، و بدین‌سان مؤمنان را می‌رهانیم

وَزَكَرِيَّا إِذْ نَادَى رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ

و زکریا را [یاد کن] که پروردگارش را به دعا ندا داد که پروردگارا مرا تنها مگذار، و حال آنکه تو بهترین بازماندگانی

فَأَسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ وَيْحِي وَأَصْلَحْنَا لَهُ وَزَوَّجْنَاهُ بِمَرْيَمَ وَجَعَلْنَاهُم مِّنَ الْمُتَّقِينَ

آنگاه دعای او را اجابت کردیم، و به او یحیی را بخشیدیم و همسرش را برای او شایسته گرداندیم، اینان به نیکوکاری می‌شناختند، و ما را از روی امید و بیم می‌خواندند، و در برابر ما فروتن بودند

وَالَّتِي أَحْصَنْتَ فَرَجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ رُوحِنَا وَجَعَلْنَاهَا
وَأَبْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ

و همچنین آن زن که پاکدامنی ورزید و ما از روح خویش در
او دمیدیم و او و پسرش را پدیده شگرفی برای جهانیان
گرداندیم

۹۲

إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ

این امت شماست که امتی یگانه است و من پروردگار شما
هستم، پس مرا بپرستید

۹۳

وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ كُلُّ إِلَيْنَا رَاغِبُونَ

ولی آنان در کار خود اختلاف یافتند، همگی‌شان به سوی ما
باز می‌گردند

۹۴

فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ
لِسَعْيِهِ وَإِنَّا لَهُ وَكَاتِبُونَ

پس هرکس که از کارهای شایسته انجام دهد و مؤمن باشد،
در برابر کوشش او ناسپاسی نخواهد شد، و ما نویسنده
[کار و کردار] او هستیم

۹۵

وَحَرَامٌ عَلَى قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ

و بر اهل هر شهری که ما نابودش کردیم حرام است که
بازگردند

۹۶

حَتَّىٰ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِمَّنْ كُلِّ حَدْبٍ
يَنْسِلُونَ

تا آنگاه که یاجوج و ماجوج رها شوند و از هر پشته‌ای
بشتابند

۹۷

وَأَقْرَبَ الْوَعْدِ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ أَبْصَرُ الَّذِينَ
كَفَرُوا يُيَوَّلْنَا قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا بَلْ كُنَّا
ظَالِمِينَ

و وعده راست و درست نزدیک شود، آنگاه دیدگان کافران
خیره گردد [و گویند] وای بر ما که از این حقیقت غافل
بودیم، بلکه ستمگر بودیم

۹۸

إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ حَصْبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا
وَارِدُونَ

[گویند] شما و آنچه به جای خداوند می‌پرستید هیزم
جهنمید و شما وارد آن خواهید شد

۹۹

لَوْ كَانَ هَؤُلَاءِ آلهَةً مَّا وَرَدُوهَا وَكُلٌّ فِيهَا خَالِدُونَ

و اگر اینان خدایان حقیقی بودند، وارد آن [جهنم]
نمی‌شدند که همه در آن جاویدانند

۱۰۰

لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ

آنان در آن فریاد دارند، و در آن [هیچ چیز] نمی‌شنوند

۱۰۱

إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُم مِّنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ

کسانی که از ما در حق آنان نیکی مقرر شده است، آنان از
آن دور داشته شوند

لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا^ط وَهُمْ فِي مَا أَشْتَهَتْ أَنْفُسُهُمْ
خَالِدُونَ

آواز آن را نشنوند و ایشان در [بهشت] دلخواهشان
جاویدانند

لَا يَحْزَنُهُمُ الْفَزَعُ الْأَكْبَرُ وَتَتَلَقَّيْنَهُمُ الْمَلَائِكَةُ هَذَا
يَوْمَكُمْ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ

بیم بزرگ آنان را اندوهگین نکند و فرشتگان به استقبال
آنان آیند [و گویند] این همان روزتان است که به شما
وعده داده شده بود

يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجْلِ لِلْكِتَابِ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ
خَلْقِ نُعِيدُهُ^و وَعَدَّا عَلَيْنَا^ع إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ

روزی که آسمان را همچون طومار کتابها درنوردیم،
همچنانکه آفرینش نخستین را آغاز کرده‌ایم، آن را باز
می‌گردانیم، این وعده بر عهده ماست، و ما انجام‌دهنده آنیم

وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا
عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ

و به راستی در زبور، پس از تورات نوشته‌ایم که زمین را
بندگان شایسته من به ارث می‌برند

إِنَّ فِي هَذَا لَبَلَاغًا لِقَوْمٍ عَابِدِينَ

در این برای اهل عبادت، کفایتی هست

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ

و ما تو را جز مایه رحمت برای جهانیان نفرستاده‌ایم

قُلْ إِنَّمَا يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ^ص فَهَلْ أَنْتُمْ
مُسْلِمُونَ

بگو همین به من وحی می‌شود که خدای شما خدای یگانه
است، پس آیا شما پذیرنده‌اید؟

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ ءَاذَنْتُكُمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ^ط وَإِنْ أَدْرِي أَقْرَبُ أَمْ
بَعِيدٌ مَّا تُوعَدُونَ

و اگر رویگردان شدند بگو همه‌تان را یکسان آگاه کردم، و
خود نمی‌دانم که آیا آنچه به شما وعده داده شده است
نزدیک است یا دور؟

إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ

به راستی که او هم سخن آشکار را می‌داند و هم آنچه
پنهان می‌دارید می‌داند

وَإِنْ أَدْرِي لَعَلَّهُ^و فِتْنَةٌ لَّكُمْ وَمَتَعَ إِلَىٰ حِينٍ

و نمی‌دانم شاید آن آزمونی برای شما باشد، و برخورداری تا
زمانی معین

قَالَ رَبِّ احْكُم بِالْحَقِّ^ط وَرَبُّنَا الرَّحْمَنُ الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا
تَصِفُونَ

گفت پروردگارا به حق حکم فرما، و پروردگار ما که خدای
رحمان است در آنچه می‌گویید مددکار [ما] است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ

هان ای مردم از پروردگارتان پروا کنید، که زلزله قیامت چیزی سهمگین است

روزی که در آن بینید هر زن شیردهنده‌ای از نوزاد شیریش غافل شود، و هر زن آبستنی [بی‌اختیار] وضع حمل کند و مردمان را مست بینی، و حال آنکه مست نباشند، ولی عذاب الهی سخت و سنگین است

يَوْمَ تَرُونَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَرَىٰ وَمَا هُمْ بِسُكَرَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ

و از مردمان کسی هست که درباره خداوند بدون دانش مجادله می‌کند و از هر شیطان سرکش‌ی پیروی می‌کند

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ

بر او مقرر شده است که هرکس او را دوست گیرد، او گمراهش می‌کند و به عذاب آتش جهنم می‌کشد

كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَن تَوَلَّاهُ فَأَنَّهُ يُضِلُّهُ وَيَهْدِيهِ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ

هان ای مردم اگر درباره رستاخیز شک و شبهه دارید، بدانید که ما شما را از خاک، سپس از نطفه، سپس از خون بسته، سپس گوشت پاره شکل یافته و شکل نیافته آفریده‌ایم تا [حقیقت را] برای شما هویدا کنیم، و هر چه را بخواهیم تا زمانی معین در رحما قرار می‌دهیم، سپس شما را که کودکی شده‌اید [از شکم مادر] بیرون می‌آوریم که به کمال بلوغتان برسید، و بعضی از شما جانشان گرفته می‌شود، و بعضی به حد اعلای فرتوتی بازبرده شود، چندانکه پس از دانستن [بسیاری چیزها] چیزی نداند، و زمین را پژمرده بینی، آنگاه چون بر آن آب [باران] فرو فرستیم، جنبش یابد و رشد کند، و چه بسیار از گونه‌های خرم برویاند

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن تُرَابٍ ثُمَّ مِّن نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِّن عِلْقَةٍ ثُمَّ مِّن مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِّبَيِّنَ لَكُمْ وَنُقِرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ وَمِنْكُمْ مَّن يُتَوَفَّىٰ وَمِنْكُمْ مَّن يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْدَلِ الْعُمْرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِن بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأَنْبَتَتْ مِن كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَأَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

این از آن است که خداوند بر حق است و او مردگان را زنده می‌کند و او بر هر کاری تواناست

وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ

و اینکه قیامت آمدنی است [و] در آن شکی نیست و خداوند کسانی را که در گورها خفته‌اند، بر می‌انگیزد

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّنِيرٍ

و از مردمان کسی هست که درباره خداوند بدون دانش و بدون رهنمود و بدون کتابی روشنگر مجادله می‌کند

ثَانِي عِظْفِهِ لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ لَهُ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ مُّضِيٌّ وَنُذِيقُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَذَابَ الْحَرِيقِ

پهلوی به تکبر بگرداند تا [مردمان را] از راه خدا گمراه کند در دنیا خفت و خواری دارد و در روز قیامت عذاب آتش را به او می‌چشاییم

ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمْتَ يَدَاكَ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَمٍ لِلْعَبِيدِ

این به خاطر کار و کردار پیشین توست، و گرنه [خداوند هرگز در حق بندگان ستمگر نیست

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّعْبُدُ اللَّهَ عَلَىٰ حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ أُنْقَلَبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ذَٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ

و از مردم کسی هست که خداوند را با دودلی می‌پرستد، پس اگر خیری به او برسد، دلش به آن آرام گیرد، و اگر رنجی به او رسد رویگردان شود، در دنیا و آخرت زیانکار شده است، این همان زیانکاری آشکار است

يَدْعُوا مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُ وَمَا لَا نَبْعُهُ ذَٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ

به جای خداوند چیزی به دعا خواند که نه زبانی به او می‌رساند و نه سودی، این همان گمراهی دور و دراز است

يَدْعُوا لَمَن ضَرُّهُ أَقْرَبُ مِن نَّفْعِهِ لَبِئْسَ الْمَوْلَىٰ وَلَبِئْسَ الْعَشِيرُ

کسی را به دعا می‌خواند که زیانش محتمل‌تر است از سودش، بد یار و بد دمسازی است

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ

بی‌گمان خداوند کسانی را که ایمان آورده‌اند و کارهای شایسته کرده‌اند، به باغهایی درمی‌آورد که جویباران از فرو دست آن جاری است، بی‌گمان خداوند هرچه خواهد همان تواند کرد

مَنْ كَانَ يَظُنُّ أَن لَّن يَنْصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ لِيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدَهُ مَا يَغِيظُ

هرکس گمان می‌برد که خداوند هرگز او [پیامبر] را در دنیا و آخرت یاری نمی‌کند، ریسمانی به سقف خانه [اش] ببندد [و به گردن اندازد] سپس [آن یا نفس خود را] ببرد و بنگرد آیا این تدبیر او مایه خشمش را از بین می‌برد؟

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يُرِيدُ

و بدین‌سان آن را به صورت آیاتی روشن‌گر فرو فرستادیم و خداوند هر که را خواهد هدایت کند

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِغِينَ وَالنَّصْرَى
وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّ اللَّهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

۱۷

همانا خداوند در میان مؤمنان و یهودیان و صابین و مسیحیان و مجوس و مشرکان در روز قیامت داوری خواهد کرد، بی‌گمان خداوند بر همه چیز گواه است

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَمَن فِي
الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ
وَالدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ ۗ وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ
وَمَن يُوْهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن مُّكْرِمٍ ۗ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ۗ

۱۸
سجده
مستحب

آیا نیندیشیده‌ای که هر که در آسمانها و زمین است و خورشید و ماه و ستارگان و کوهها و درختان و جانوران و بسیاری از مردم، بر خداوند سجده می‌برند، و بسیاری هم هستند که عذاب بر آنان محقق شده است، و هرکس که خداوند خوارش بخارد، گرامی دارنده‌ای ندارد، که خداوند هرچه خواهد همان تواند کرد

هَذَانِ خَصْمَانِ أَخْتَصَمُوا فِي رَبِّهِمْ ۖ فَالَّذِينَ كَفَرُوا
قُطِعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِّن تَارٍ يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُءُوسِهِمُ
الْحَمِيمُ

۱۹
حزب
۱۳۴

اینان حریفانی هستند که در حق پروردگارشان مجادله کرده‌اند، اما کسانی که کفرورزیده‌اند، بر بالای آنان جامه‌هایی از آتش بریده‌اند [و] از بالای سرهایشان آب جوش ریخته شود

يُصْهَرُ بِهِ ۗ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ

۲۰

که آنچه در درونشان هست و پوستهایشان به آن گداخته می‌شود

وَالَهُمْ مَقْلَعٌ مِّنْ حَدِيدٍ

۲۱

و گرزهای آهنینی برای آنان [مهیا] هست

كَلَّمَآ أَرَادُوا أَن يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا فِيهَا وَذُوقُوا
عَذَابَ الْحَرِيقِ

۲۲

هر بار که بخواهند از شدت اندوه از آن [جهنم] بیرون روند، به آن بازگردانده شوند [و گویند] عذاب آتش را بچشید

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِّنْ ذَهَبٍ
وَلُؤْلُؤًا ۖ وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ

۲۳
۲۸۷

بی‌گمان خداوند کسانی را که ایمان آورده‌اند و کارهای شایسته کرده‌اند، به باغهایی درمی‌آورد که جویباران از فرودست آن جاری است، در آنجا به دستبندهایی زرین و نیز مروارید آراسته شوند، و لباسشان در آنجا ابریشم است

و به سخن پاکیزه و راه خداوند ستوده رهنمون شوند

وَهُدُوا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ وَهُدُوا إِلَى صِرَاطِ الْحَمِيدِ

۲۵

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً الْعَاكِفُ فِيهِ وَالْبَادِ
وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِالْحَادِ بِظُلْمٍ نُّذِقْهُ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ

۲۶
۲۸۸

وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرِكْ بِي شَيْئًا
وَطَهِّرْ بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ

۲۷

وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ
مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ

۲۸

لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَّعْلُومَاتٍ
عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِّنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطْعُمُوا
الْبَائِسَ الْفَقِيرَ

۲۹

ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلِيُوفُوا نُذُورَهُمْ وَلِيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ
الْعَتِيقِ

۳۰

ذَٰلِكَ وَمَنْ يُعِظْكُمْ حُرْمَتِ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَّهُوَ عِنْدَ رَبِّهِ
وَأَحَلَّتْ لَكُمْ الْأَنْعَامُ إِلَّا مَا يُتَنَّىٰ عَلَيْكُمْ فَاجْتَنِبُوا
الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ

کسانی که کفر ورزیده و [مردم را] از راه خدا و مسجدالحرام -که آن را برای مردم اعم از مقیم و مسافر بیابانی نهاده‌ایم باز داشته‌اند [آنان را به عذابی دردناک دچار می‌کنیم]، و هرکس در آن از سر ستمگری آهنگ کثروی کند، به او عذابی دردناک می‌چشانیم

و چنین بود که برای ابراهیم جایگاه خانه کعبه را معین کردیم [و گفتیم] که برای من هیچ‌گونه شریک میاور و خانه‌ام را برای غریبان و مقیمان و نمازگزاران پاکیزه بدار

و در میان مردم برای حج ندا در ده که پیاده و سوار بر هر شتر لاغری -که از هر راه دوری می‌آیند و به سوی تو آورند

تا در منافی که برای آنان هست حضور داشته باشند، و نام خداوند را در روزهای معین بر چارپایان زبان بسته‌ای که روزیشان داده‌ایم، ببرند [و قربانی کنند]، آنگاه از آن بخورید و به درمانده بینوا هم بخورانید

آنگاه باید آرایشهایشان را بزدایند و نذرهایشان را وفا کنند و پیرامون بیت‌العتیق طواف کنند

چنین است و هرکس شعائر الهی را بزرگ بشمارد، برایش در نزد پروردگارش بهتر است، و بر شما همه چارپایان جز آنچه [حرمت آن] بر شما خوانده شده است، حلال است، پس از پلیدی بتها پرهیز کنید، و نیز از شهادت دروغ پرهیز کنید

حُنَفَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا
خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخَظَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوَى بِهِ الرِّيحُ فِي
مَكَانٍ سَحِيقٍ

ذَلِكَ وَمَنْ يُعَظِّمْ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ

لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَا إِلَىٰ الْبَيْتِ
الْعَتِيقِ

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِّيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ
مِّنْ بَهِيمَةٍ الْأَنْعَامِ ۗ فَالْهَيْكُمُ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ فَلَهُ أَسْلِمُوا وَبَشِّرِ
الْمُخْبِتِينَ

الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَالصَّابِرِينَ عَلَىٰ مَا
أَصَابَهُمْ وَالْمُقِيمِي الصَّلَاةِ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ

وَالْبُدْنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِّنْ شَعَائِرِ اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا حَيْرٌ
فَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا صَوَافٍ ۗ فَإِذَا وَجَبَتْ جُنُوبُهَا
فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطْعِمُوا الْقَانِعَ وَالْمُعْتَرَّ ۚ كَذَلِكَ سَخَّرْنَاهَا
لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

لَنْ يَنَالَ اللَّهُ لُحُومَهَا وَلَا دِمَآؤُهَا وَلَكِنْ يَنَالُهُ التَّقْوَىٰ
مِنْكُمْ ۚ كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتَكْبِرُوا لِلَّهِ عَلَىٰ مَا
هَدَيْنَاكُمْ ۗ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ

إِنَّ اللَّهَ يُدْفِعُ عَنِ الَّذِينَ ءَامَنُوا ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ
كَافِرٍ

برای خداوند پاکدین باشید و به او شرک نوزید، و هرکس
به خداوند شرک ورزد، گویی از آسمان درافتاده و پرنده‌ای
او را در ربوده، یا باد او را به جایی دوردست درانداخته
است

چنین است و هرکس شعائر الهی را بزرگ شمارد، آن از پروا
و پرهیز دلهاست

در آنها تا زمانی معین برای شما سودهایی هست، آنگاه
بازگشتگاه آن بیت‌العتیق است

و برای هر امتی قربانی‌ای معین داشته‌ایم تا نام خدا را، [به
هنگام ذبح] بر چارپایان زبان بسته‌ای که روزیشان کرده‌ایم،
ببرند، آری خدای شما خدای یگانه است، در برابر او تسلیم
باشید، و به فروتنان بشارت ده

همان کسانی که چون یاد خدا به میان آید، دل‌هایشان خشیت
گیرد، و نیز کسانی که بر مصائبشان شکیبایی می‌ورزند، و
برپا دارندگان نماز و کسانی که از آنچه روزیشان داده‌ایم
می‌بخشند

و [قربانی] شتران درشت اندام را برای شما از شعائر الهی
گردانده‌ایم، برای شما در آن خیری هست، پس در حالی که
به صف و برپا ایستاده‌اند، نام خداوند را بر آنها ببرید [و
قربانی کنید] و چون پهلوهایشان به خاک رسید [و بدنشان
سرد شد] از آن بخورید، و به فقیر غیر سائل و سائل نیز
بخورانید، بدین‌سان آنها را برای شما رام کرده‌ایم، باشد که
سپاس بگذارید

گوشت‌های آنها و خون‌هایشان هرگز به خداوند نمی‌رسد، بلکه
پرهیزگاری شما به رضای او نایل می‌گردد، بدین‌سان آنها را
برای شما رام کرده‌ایم تا خداوند را به خاطر آنکه
راهنماییتان کرده است، تکبیر گویند، و به نیکوکاران
بشارت ده

بی‌گمان خداوند از مؤمنان دفاع می‌کند، بی‌گمان خداوند
هیچ خیانتگر ناسپاسی را دوست ندارد

أَذِنَ لِلَّذِينَ يُقْتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ

به کسانی [از مؤمنان] که [مشرکان] با آنان کارزار کرده‌اند، رخصت جهاد داده شده است، چرا که ستم دیده‌اند، و خداوند بر یاری دادن آنان تواناست

همان کسانی که از خانه و کاشانه‌شان به ناحق رانده شده‌اند، و جز این نبوده که گفته‌اند خداوند پروردگار ماست، و اگر خداوند بعضی از مردم را به دست بعضی دیگر دفع نمی‌کرد، هم صومعه‌های راهبان و هم معابد [مسیحیان] و هم عبادتگاهها [ی یهودیان] و هم مساجد [مسلمانان] که نام خداوند در آنها بسیار یاد می‌شود، ویران می‌گردید، و خداوند هرکس را که دینش را یاری کند، یاری می‌دهد، که خداوند توانای پیروزمند است

کسانی که چون در این سرزمین توانایشان دهیم، نماز را برپا می‌دارند و زکات را می‌پردازند، و امر به معروف و نهی از منکر می‌کنند، و سرانجام کارها با خداوند است

و اگر تو را دروغگو انگاشتند بدان که قوم نوح و عاد و ثمود هم [پیامبرانشان را] دروغگو انگاشتند

همچنین قوم ابراهیم و قوم لوط

و اهل مدین، و نیز موسی با تکذیب مواجه شد، آنگاه به کافران مهلت و میدان دادم، سپس فروگرفتمشان، بنگر که عقاب من چگونه بوده است

و چه بسیار شهرها را که چون [مردمش] ستمکار بود، نابود کردیم، و سقفها و دیوارهایش فرو ریخته است، و چه بسیار چاه‌ها که بی‌رونق مانده، و نیز چه بسیار قصر استوار و سر به فلک کشیده

آیا در زمین گردش نکرده‌اند تا دلهایی داشته باشند که با آن بیندیشند یا گوشهایی که با آن [حق را] بشنوند، آری [فقط] دیدگان نیست که نابینا می‌شود، بلکه دلهایی که در سینه‌ها هست هم نابینا می‌گردد

الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَهَدَمَتْ صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ

الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ

وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودٌ

وَقَوْمِ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمِ لُوطٍ

وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ وَكُذِّبَ مُوسَىٰ فَأَمَلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ

فَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَبِئْرٍ مُعَطَّلَةٍ وَقَصْرٍ مَشِيدٍ

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِن تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَإِنَّ يَوْمًا
عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ

وَكَأَيِّن مِّن قَرْيَةٍ أُمَلِّتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ أَخَذْتُهَا وَإِلَى
الْمَصِيرِ

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ

فَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ

وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي ءَايَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
الْجَحِيمِ

وَمَا أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ مِن رَّسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَنَّى
أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ
ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ ءَايَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ
وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ

وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ
فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادِ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِلَى صِرَاطٍ
مُّسْتَقِيمٍ

وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِّنْهُ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ
بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ عَقِيمٍ

و از تو عذاب را به شتاب می‌خواهند و حال آنکه خداوند هرگز در وعده‌اش خلاف نمی‌کند، و یک روز به حساب پروردگارت برابر با هزار سال است از آن دست که شما می‌شمارید

و چه بسیار [اهل] شهرها که به آنان مهلت و میدان دادم در حالی که ستمگر بودند، سپس فروگرفتمشان، و سیر و سرانجام به سوی من است

بگو ای مردم من برای شما هشداردهنده‌ای آشکارم

بدانید کسانی که ایمان آورده‌اند و کارهای شایسته کرده‌اند از آمرزش و روزی نیک برخوردارند

و کسانی که در [رد و انکار] آیات ما مقابله کنان [و بی‌حاصل] می‌کوشند، اینان دوزخی‌اند

و پیش از تو هیچ رسول یا نبی نفرستادیم مگر آنکه چون قرائت [وحی را] آغاز کرد، شیطان در خواندن او اخلال می‌کرد، آنگاه خداوند اثر القای شیطان را می‌زداید، و سپس آیات خویش را استوار می‌دارد و خداوند دانای فرزانه است

تا [بدین وسیله] خداوند القای شیطان را مایه آزمون بیماردلان و سختدلان بگرداند، و بی‌گمان ستمکاران در ستیزه‌ای دور و درازند

و تا دانش‌یافتگان [راستین] بدانند که آن حق و از سوی پروردگار توست، و به آن ایمان آورند و دلهایشان در برابر آن خاشع شود، و بی‌گمان خداوند رهنمای مؤمنان به راه راست است

و کافران همچنان از آن در شک هستند، تا آنکه قیامت ناگاه فرارسدشان، یا عذاب روزی [سهمگین و] سترون گریبانگیرشان شود

الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ التَّعِيمِ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوا أَوْ مَاتُوا لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ

لَيُدْخِلَنَّهُمْ مُّدْخَلًا يَرْضَوْنَهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ

ذَٰلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ بِهِ ثُمَّ بُغِيَ عَلَيْهِ لَيَنْصُرَنَّهُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَعَفُوفٌ غَفُورٌ

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ الْأَرْضُ مُخْضَرَّةً إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

در چنین روزی فرمانروایی خاص خداوند است که میان آنان داوری می‌کند، آنگاه کسانی که ایمان آورده‌اند و کارهای شایسته کرده‌اند، در باغهای بهشتی پرناز و نعمت‌اند

و کسانی که کفر ورزیده‌اند و آیات ما را دروغ انگاشته‌اند، اینان عذابی خوارکننده [در پیش] دارند

و کسانی که در راه خدا هجرت کرده‌اند، سپس کشته شده، یا در گذشته‌اند، بی‌گمان خداوند آنان را از روزی نیکو برخوردار می‌سازد، و بی‌گمان خداوند بهترین روزی‌دهندگان است

بیشک آنان را به جایگاهی که آن را می‌پسندند درآورد، و به راستی خداوند دانای بردبار است

آری و کسی که همانند عقابی که دیده است، [بر دیگران] عقاب روا دارد، سپس بر او ستم رود، خداوند او را یاری می‌دهد که بی‌گمان خداوند بخشاینده آمرزگار است

این از آن است که خداوند از شب می‌کاهد و بر روز می‌افزاید، و از روز می‌کاهد و بر شب می‌افزاید، و بی‌گمان خداوند شنوای بیناست

این از آن است که خداوند بر حق است، و آنچه به جای او می‌پرستند باطل است، و همانا خداوند بلندمرتبه و بزرگ است

آیا نیندیشیده‌ای که خداوند از آسمان آبی فرو فرستاد، آنگاه زمین سبز و خرم گردید، بی‌گمان خداوند باریک‌بین و آگاه است

آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است از آن اوست، و بی‌گمان خداوند بی‌نیاز ستوده است

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ وَالْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ ۖ وَيُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرءُوفٌ رَحِيمٌ

آیا نیندیشیده‌ای که خداوند آنچه در زمین است و کشتیها را که در دریا به فرمان او روانند، برای شما رام کرد، و او [اجرام] آسمان را نگاه می‌دارد که بر زمین نیفتد، مگر به اذن او، بی‌گمان خداوند به مردم رئوف مهربان است

وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ۚ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ

و اوست کسی که شما را زنده کرد، سپس شما را می‌میراند، آنگاه دوباره زنده‌تان می‌دارد، بی‌گمان انسان ناسپاس است

لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ ۖ فَلَا يُنْزِعُكَ فِي الْأَمْرِ ۖ وَأَدْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ ۖ إِنَّكَ لَعَلَىٰ هُدًى مُسْتَقِيمٍ

هر امتی را شریعتی مقرر داشته‌ایم که ایشان متمسک به آنند، پس نباید که با تو در این امر ستیزه کنند، و به راه پروردگارت بخوان، که تو بر طریق هدایتی مستقیم هستی

وَإِنْ جَدَلُوكَ فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ

و اگر با تو مجادله کردند بگو خداوند به آنچه می‌کنید داناتر است

اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۖ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ

خداوند در میان شما، در آنچه اختلاف داشتید، در روز قیامت داوری می‌کند

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ فِي كِتَابٍ ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَىٰ اللَّهِ يَسِيرٌ

آیا نمی‌دانی که خداوند آنچه در آسمان و زمین است می‌داند، که اینها در کتابی [مسطور] است، بی‌گمان این امر بر خداوند آسان است

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ ۖ سُلْطٰنًا وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ ۖ عِلْمٌ ۖ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن نَّصِيرٍ

و به جای خداوند چیزی را می‌پرستند که درباره آن برهانی نازل نکرده است، و چیزی را [می‌پرستند] که به آن علم ندارند، و ستمکاران [مشرک] یابوری ندارند

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا الْمُنْكَرَ ۚ يَكَادُونَ يَسْطُونَ بِالَّذِينَ يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا ۚ قُلْ أَفَأَنْبِيءُكُمْ بِشَرٍّ مِّن ذَٰلِكُمُ النَّارِ وَعَدَّهَا اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَبَشَّ الْأَمْسِرُ

و چون آیات روشنگر ما را بر آنان بخوانند، در چهره‌های کفرپیشگان [نشان] ناخوشایندی می‌بینی، نزدیک است که به کسانی که آیات ما را بر آنان می‌خوانند حمله برند، بگو آیا به از این بدتری [که در کمین شماست] آگاهتان کنم؟ آن آتش دوزخ است که خداوند به کافران وعده‌اش را داده است، و بد سرانجامی است

يَأْتِيهَا النَّاسُ ضَرْبَ مَثَلٍ فَاسْتَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ
مِن دُونِ اللَّهِ لَن يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِن
يَسْلُبُهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَّا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبُ
وَالْمَطْلُوبُ

مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ

اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ
سَمِيعٌ بَصِيرٌ

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أُرْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَعَبَدُوا رَبَّكُمْ
وَأَفْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ
عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مِّلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ هُوَ
سَمَّكُمْ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ
شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ فَأَقِيمُوا
الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ
فَنِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ

ای مردم مثلی زده می‌شود که به آن گوش فرادهید کسانی
که به جای خداوند می‌پرستید، اگر هم دست یکی کنند،
هرگز مگسی را هم نتوانند آفرید، و اگر مگس چیزی از
آنان برباید، نمی‌توانند آن را از او بازپس گیرند، هم
پرستنده و هم پرستیده ناتوانند

خداوند را چنانکه سزاوار ارج اوست، ارج نگذاشتند،
بی‌گمان خداوند توانای پیروزمند است

خداوند از میان فرشتگان و مردمان، پیامبرانی برمی‌گزیند،
بی‌گمان خداوند شنوای بیناست

هرچه پیش روی آنان و پشت‌سرشان است، می‌داند، و همه
کارها به خداوند بازگردانده می‌شود

ای مؤمنان به رکوع و سجود [نماز] بپردازید و
پروردگارتان را بپرستید، و نیکی کنید، باشد که رستگار
شوید

و در راه خدا چنانکه سزاوار جهاد اوست جهاد کنید، او شما
را برگزیده است و برای شما در دیتان محظوری قرار نداده
است، که آیین پدرتان ابراهیم است، همو که شما را از
پیش مسلمان نامید، و در این [کتاب] هم [مسلمان نامیده
شده‌اید]، تا سرانجام پیامبر گواه بر شما و شما گواه بر
مردمان باشید، پس نماز برپا دارید و زکات بدهید و به
خداوند پناه برید، او سرور شماست، چه نیکو سروری و چه
نیکو یاوری

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ

به راستی که مؤمنان رستگار شوند

الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَشِعُونَ

همان کسانی که در نمازشان فروتنند

وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ

و کسانی که از [کار و سخن] بیهوده رویگردانند

وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ

و کسانی که زکات می‌پردازند

وَالَّذِينَ هُمْ لِأُزْوَاجِهِمْ حَافِظُونَ

و کسانی که پاکدامنی می‌ورزند

إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ
مَلُومِينَ

مگر در مورد زنانشان یا ملک یمینشان، که در این صورت نکوهیده نیستند

فَمَنِ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ

پس هر کس که از این فراتر رود، اینانند که تجاوزکارند

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِنَتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ

و نیز [رستگار شوند] کسانی که رعایتگر امانت‌هایشان و پیمان‌هایشان هستند

وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَوَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ

و کسانی که بر نمازهای خویش مواظبت دارند

أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ

اینانند که میراث برند

الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

که فردوس را به ارث می‌برند و در آن جاودانه‌اند

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِّن طِينٍ

و به راستی که انسان را از چکیده گل آفریدیم

ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ

آنگاه او را به صورت نطفه‌ای در جایگاهی استوار قرار دادیم

ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا
الْمُضْغَةَ عِظْمًا فَكَسَوْنَا الْعِظْمَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا
ءَاخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ

آنگاه نطفه را به صورت خون بسته و سپس خون بسته را به صورت گوشت پاره درآوردیم، و سپس گوشت پاره را استخواندار کردیم و آنگاه بر استخوانها پرده‌ای گوشت پوشاندیم، آنگاه آن را به صورت آفرینشی دیگر پدید آوردیم، بزرگا خداوندا که بهترین آفرینندگان است

ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيِّتُونَ

سپس شما پس از اینها میرا هستید

ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ

سپس شما در روز قیامت برانگیخته شوید

وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ
غَافِلِينَ

و به راستی که بر فراز شما هفت طبقه [آسمان] آفریده‌ایم، و ما هرگز از آفرینش غافل نبوده‌ایم

وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَهُ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّا
عَلَى ذَهَابٍ بِهِ لَقَادِرُونَ

و از آسمان آبی به اندازه فرو فرستادیم و آن را در زمین
جای دادیم، و ما به از بین بردن آن تواناییم

فَأَنْشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّاتٍ مِّنْ نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ لَّكُمْ فِيهَا
فَوَاكِهُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ

آنگاه با آن برای شما باغهای خرما و انگور پدید آوردیم که
در آن برای شما میوه‌های بسیار است و از آن می‌خورید

وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ تَنْبُتُ بِالدَّهْنِ وَصِبْغٍ
لِّالْبَلَاكِينِ

و [همچنین] درختی که از طور سینا می‌روید و روغن
[زیتون] برمی‌آورد و نیز نان خورشی برای خورندگان

وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً نُّسْقِيكُم مِّمَّا فِي بُطُونِهَا
وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ

و برای شما در چارپایان مایه عبرتی هست که شما را از آنچه
در شکمهای آنهاست می‌نوشانیم و در آنها برای شما سودهای
فراوان است و از [گوشت] آنها می‌خورید

وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ

و بر آنها و بر کشتی سوار می‌شوید

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَتَّقُوا اللَّهَ مَا
لَكُمْ مِّنْ إِلَهِ غَيْرِهِ أَفَلَا تَتَّقُونَ

و به راستی نوح را به سوی قومش فرستادیم، که [به آنان]
گفت ای قوم من خداوند را بپرستید که خدایی جز او
ندارید، آیا پروا نمی‌کنید؟

فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا هَذَا إِلَّا بَشْرٌ
مِّثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ
مَلَائِكَةً مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأُولِينَ

و بزرگانی از قومش که کفرورزیده بودند گفتند این [مرد]
جز بشری همانند شما نیست که می‌خواهد بر شما برتری
جوید، و اگر خدا می‌خواست [بر شما] فرشتگانی می‌فرستاد،
ما چنین چیزی در [سرنوشت] نیاکانمان نشنیده‌ایم

إِنَّ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ بِهِ جِنَّةٌ فَبَرِّبْصُوا بِهِ حَتَّىٰ حِينٍ

او جز مردی نیست که جنونی دارد، در کار او چندی درنگ
کنید

قَالَ رَبِّ أَنْصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونَ

[نوح] گفت پروردگارا در قبال اینکه تکذیبم می‌کنند یاریم
فرما

فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ اصْنَعِ الْفُلَكَ بِأَعْيُنِنَا وَّوْحَيْنَا فَإِذَا جَاءَ
أَمْرُنَا وَفَارَ التُّنُورُ فَأَسْلُكْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ
وَأَهْلَكَ إِلَّا مَن سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ مِنْهُمْ وَلَا تُخَاطِبُنِي فِي
الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُّعْرَقُونَ

آنگاه به او وحی کردیم که کشتی را زیر نظر ما و با وحی ما
بساز، و چون فرمان ما در رسید و [آب از] تنور فوران کرد،
در آن از هر [جانوری] جفتی دوگانه راه بده، و نیز
خانواده‌ات را مگر کسی از ایشان که حکم [ما] از پیش
درباره او تحقق یافته است، و درباره کسانی که ستم [و
شرک] ورزیده‌اند، با من سخن مگو که ایشان غرق شدنی‌اند

فَإِذَا أَسْتَوَيْتَ أُنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلِكِ فَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَجَّنا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

وَقُلِ رَبِّ أَنْزِلْنِي مُنْزَلًا مُّبَارَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنزِلِينَ

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ وَإِن كُنَّا لَمُبْتَلِينَ

ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا ءآخِرِينَ

فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ أَنْ اْعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ ؕ أَفَلَا تَتَّقُونَ

وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِإِلقاءِ الْآخِرَةِ وَآتَرَفْنَاهُمْ فِي الْحَيَوةِ الدُّنْيَا مَا هَذَا إِلاَّ بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ

وَلَئِن أَطَعْتُمْ بَشَرًا مِثْلَكُمْ إِنَّكُمْ إِذَا لَخَسِرُونَ

أَيَعِدْكُمْ أَنْكُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعِظْمًا أَنْكُمْ مُخْرَجُونَ

هِيَهَاتَ هِيَهَاتَ لِمَا تُوعَدُونَ

إِن هِيَ إِلاَّ حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ

إِن هُوَ إِلاَّ رَجُلٌ أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ لَهُوِ بِمُؤْمِنِينَ

قَالَ رَبِّ أَنْصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونَ

قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لِيُصِبحَنَّ نَدِمِينَ

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ غُثَاءً فَبَعَدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا ءآخِرِينَ

چون تو و همراهانت بر کشتی قرار گرفتید، آنگاه بگو سپاس خداوندی را که ما را از قوم ستم پیشه [و مشرک] رهانید

و بگو پروردگارا مرا به منزلی مبارک فرود آور و تو بهترین میزبانانی

بی‌گمان در این مایه‌های عبرتی هست و ما آرماینده بوده‌ایم

سپس، بعد از ایشان نسلی دیگر را پدید آوردیم

پس ما از ایشان فرستادیم [و گفتیم]

که خداوند را بپرستید که خدایی جز او ندارید، آیا پروا نمی‌کنید؟

و بزرگانی از قومش که کفرورزیده و لقای آن جهانی را انکار

کرده بودند، و در زندگانی دنیا، از ناز و نعمت برخوردارشان

ساخته بودیم، گفتند این [مرد] جز بشری همانند شما

نیست، که از همانچه شما از آن می‌خورید، می‌خورد و از

همانچه شما می‌آشامید، می‌آشامد

و اگر از بشری همانند خودتان پیروی کنید، آنگاه است که

شما زیانکارید

آیا به شما وعده می‌دهد که چون شما مردید و خاک و

استخوان [پوسیده] شدید، از نو برانگیخته می‌شوید

بعید اندر بعید است آنچه به شما وعده داده‌اند

این جز زندگانی دنیای ما نیست که [بعضی] می‌میریم و

[بعضی] زندگی می‌کنیم، و ما [هرگز] برانگیختنی نیستیم

او جز مردی که بر خداوند دروغی بسته است نیست، و ما به

[سخن] او باور نداریم

[هود] گفت پروردگارا در قبال اینکه تکذیبم می‌کنند یاریم

فرما

فرمود زودا که به سختی پشیمان گردند

آنگاه بانگ مرگبار آنان را به حق فرو گرفت، و آنگاه آنان را

همچون خاشاک گردانیدیم، نفرین بر ستم‌پیشگان [مشرک]

سپس، بعد از آنان نسلهای دیگر پدید آوردیم

مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَعْرِوْنَ

ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرًا كُلِّ مَا جَاءَ أُمَّةً رَّسُولُهَا كَذَّبُوهُ فَاتَّبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ فَبُعْدًا لِقَوْمٍ لَّا يُؤْمِنُونَ

ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَأَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِۦ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ

فَقَالُوا أَنُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا لَنَا عٰبِدُونَ

فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتٰبَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ

وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهٗ ءَآيَةً وَعَاوَيْنَهُمَا إِلَىٰ رَبِّوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ

يٰٓأَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُّوْا مِنَ الطَّيِّبٰتِ وَاعْمَلُوا صٰلِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ

وَإِنَّ هٰذِهِۦٓ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ

فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ

فَذَرَهُمْ فِي عَمَرَتِهِمْ حَتَّىٰ حِينٍ

أَيَحْسَبُونَ أَنَّمَا نُمِدُّهُم بِهِۦ مِنْ مَّالٍ وَبَيْنَٰ

نُسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرٰتِ بَل لَّا يَشْعُرُونَ

إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِّنْ خَشِيَةِ رَبِّهِمْ مُّشْفِقُونَ

وَالَّذِينَ هُمْ بِآيٰتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ

وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَّا يُشْرِكُونَ

هیچ امتی از اجل خویش پیش نمی‌افتند و پس نمی‌مانند

سپس پیامبرانمان را پیاپی فرستادیم، هر بار که پیامبری به سراغ امتش می‌آمد او را دروغگو می‌انگاشتند، آنگاه آنان را به دنبال همدیگر آوردیم [و از میان بردیم] و افسانه‌شان گرداندیم، آری وای بر قوم بی‌ایمان

سپس موسی و برادرش هارون را همراه با معجزات خویش و برهان آشکار فرستادیم

به سوی فرعون و بزرگان قومش، آنگاه گردنکشی کردند و قومی بزرگی طلب بودند

پس گفتند آیا به دو بشر همانند خودمان ایمان بیاوریم؟ و حال آنکه قوم آنان پرستندگان ما هستند

سپس آن دو را دروغگو انگاشتند و جزو نابود شدگان گردیدند

و به راستی به موسی کتاب آسمانی دادیم، باشد که هدایت یابند

و پسر مریم و مادرش را پدیده [معجزه‌آسای] شگرفی قرار دادیم و آن دو را بر زمینی بلند که آرام جای بود، و آبی روان داشت، جای دادیم

ای پیامبران از پاکیزه‌ها بخورید و کارهای شایسته کنید که من از آنچه می‌کنید آگاهم

و همانا این امت شماست، امتی یگانه، و من پروردگار شما هستم، از من پروا کنید

ولی آنان در کارشان، در میان خود اختلاف و تفرقه یافتند، هر گروهی به آنچه در دست دارد، شادمان است

پس ایشان را یک چند در غفلتشان واگذار

آیا چنین می‌انگارند که آنچه از مال و فرزندان که بدان مددشان می‌کنیم؟

در خیر و خوبی به نفع ایشان می‌کوشیم؟ [چنین نیست] بلکه [حقیقت را] در نمی‌یابند

بی‌گمان کسانی که از خشیت پروردگارشان بیمناکند

و کسانی که به آیات پروردگارشان ایمان می‌آورند

و کسانی که به پروردگارشان شرک نمی‌ورزند

وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ

أُولَٰئِكَ يُسْرِعُونَ فِي الْأَخْيَارَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ

وَلَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ۚ وَلَدَيْنَا كِتَابٌ يَنْطِقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمْرَةٍ مِّنْ هَذَا وَلَهُمْ أَعْمَلٌ مِّنْ دُونِ ذَٰلِكَ هُمْ لَهَا عَمِلُونَ

حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِم بِالْعَذَابِ إِذَا هُمْ يَجْعَرُونَ

لَا تَجْعَرُوا أَلْيَوْمَ ۖ إِنَّكُمْ مِّنَّا لَا تُنصَرُونَ

قَدْ كَانَتْ آيَاتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ عَلَىٰٰ أَعْقَابِكُمْ تَنكِصُونَ

مُسْتَكْبِرِينَ بِهِ ۚ سَمِرًا تَهَجُرُونَ

أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ مَا لَمْ يَأْتِ آبَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ

أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُۥ مُنْكَرُونَ

أَمْ يَقُولُونَ بِهِ ۚ جِنَّةٌ ۚ بَلْ جَاءَهُم بِالْحَقِّ وَأَكْثَرُهُم لِلْحَقِّ كَارِهُونَ

وَلَوْ أَتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ ۚ بَلْ أَتَيْنَهُم بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَن ذِكْرِهِمْ مُّعْرِضُونَ

أَمْ تَسْأَلُهُمْ خَرْجًا فَخَرَجَ رَبُّكَ خَيْرٌ ۖ وَهُوَ خَيْرُ الرَّزِقِينَ

وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ

وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنُكَيِّبُونَ

و کسانی که آنچه باید [انجام] بدهند، [انجام] می‌دهند و دل‌هایشان هراسان است که به سوی پروردگارشان باز می‌گردند

اینانند که در خیرات می‌کوشند و هم ایشان در آن پیشتازند

و ما هیچ کس را جز به اندازه توانش تکلیف نمی‌کنیم، و نزد ما کتابی است که به حق سخن می‌گوید، و به ایشان ستم نرود

بلکه دل‌های ایشان از این [حقیقت] در غفلت است، و کارهایی [ناروا] جز این دارند که انجام‌دهنده آنند

تا آنگاه که نازپروردگانشان را به عذاب فروگیریم، آنگاه است که زاری می‌کنند

امروز زاری مکنید، چرا که از ما یاری نمی‌یابید

چنین بود که آیات من بر شما خوانده می‌شد، و شما [به آن] پشت می‌کردید

در برابر آن تکبر می‌ورزیدید و درباره آن شبها افسانه سرایی و پریشان‌گویی می‌کردید

آیا در این سخن اندیشه نمی‌کنند، یا چیزی که به سراغ نیاکانشان نیامده بود، به سراغ آنان آمده است؟

یا آنکه پیامبرشان را نمی‌شناسند، و لذا با او بیگانه‌اند

یا می‌گویند او جنونی دارد، [چنین نیست] بلکه [پیامبر] حق را برای آنان آورده است، و بیشترینه آنان ناخواهان حق‌اند

و اگر حق از هوی و هوسهای آنان پیروی می‌کرد، بی‌شک آسمان و زمین و هر که در آنهاست، تباه می‌شد، حق این است که حدیث خودشان را برایشان آورده‌ایم، آنگاه آنان از یاد خویش رویگردانند

یا شاید از آنان مزدی می‌طلبی؟ ولی پاداش پروردگارت [بسی] بهتر است، و او بهترین روزی‌دهندگان است

و تو ایشان را به راهی راست می‌خوانی

و کسانی که به آخرت ایمان نمی‌آورند، از راه [راست] به در افتاده‌اند

وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِّنْ ضُرٍّ لَّلْجُؤِ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ

وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُم بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ وَمَا يَتَضَرَّعُونَ

حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ إِذَا هُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ

وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ

وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتَلَفُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ الْأَوَّلُونَ

قَالُوا أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا أَءِنَّا لَمَبْعُوثُونَ

لَقَدْ وَعَدْنَا نَحْنُ وَعَابَاؤُنَا هَذَا مِنْ قَبْلُ إِن هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ

قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ

قُلْ مَنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ

و اگر بر آنان رحمت می‌آوردیم و بلایی را که دچارش بودند، می‌گردانیم، در طغیانشان با سرگشتگی پای می‌فشرند

و به راستی آنان را با عذاب فرو گرفتیم، و در برابر پروردگارشان خاکساری و زاری نکردند

تا آنکه بر آنان دری از عذاب سخت گشودیم، آنگاه بود که نومید شدند

و او کسی است که برای شما گوش [ها] و چشم [ها] و قلب [ها] آفرید، چه اندکمایه سپاس می‌گذارید

و او کسی است که شما را در زمین پدید آورد و نزد او محشور می‌شوید

و او کسی است که زنده می‌دارد و می‌میراند و در پی یکدیگر آمدن شب و روز از اوست، آیا اندیشه نمی‌کنید؟

بلکه همانند آنچه پیشینیان گفتند، می‌گویند

گویند آیا چون مردیم، و خاک و استخوان [پوسیده] شدیم، از نو برانگیخته می‌شویم؟

به راستی که به ما و پدرانمان پیشترها چنین وعده‌ای داده‌اند، این جز افسانه‌های پیشینیان نیست

بگو اگر می‌دانید، زمین و هر کس که در آن است، از آن کیست؟

زودا که می‌گویند از آن خداست، بگو آیا پند نمی‌گیرید؟

بگو پروردگار آسمانهای هفت‌گانه و پروردگار عرش عظیم کیست؟

زودا که می‌گویند اینها از آن خداست، بگو پروا نمی‌کنید؟

بگو اگر می‌دانید ملکوت همه چیز به دست کیست، و کیست که امان می‌دهد و در برابر او نتوان به کسی امان داد؟

زودا که می‌گویند اینها از آن خداست، بگو پس چگونه فریب داده می‌شوید؟

بَلْ أَتَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذَا لَذَهَبَ كُلُّ
إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّا بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا
يَصِفُونَ

عَلِيمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ

قُلْ رَبِّ إِمَّا تُرِيئِي مَا يُوعَدُونَ

رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

وَإِنَّا عَلَىٰ أَنْ تُرِيكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَدِيرُونَ

أَدْفَعِ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ

وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيْطَانِ

وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونَ

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ

لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا
وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ

فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا
يَتَسَاءَلُونَ

فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فِي
جَهَنَّمَ خَالِدُونَ

تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ

بلکه حق را برایشان آورده‌ایم، و آنان دروغگو هستند

خداوند فرزندی برنگزیده است، و خدایی در جنب او نیست، چرا که [در آن صورت] هر خدایی آفریده خود را پیش می‌آورد، و بعضی از آنان بر بعضی دیگر غلبه می‌جست، منزله است خداوند از آنچه می‌گویند

داناى پنهان و پيدا، فراتر است از آنچه شرک می‌ورزند

بگو پروردگارا اگر آنچه به آنان وعده داده شده است، به من بنمایانی [یا نه]

پروردگارا هرگز مرا در زمره ستم‌پیشگان [مشرک] مياور

و ما توانای آن هستیم که آنچه به آنان وعده می‌دهیم به تو بنمایانیم

ناشایستی را به شیوه‌ای که نیکوتر است، دفع کن، ما به آنچه می‌گویند داناتریم

و بگو پروردگارا از وسوسه‌های شیاطین به تو پناه می‌آورم

و پناه بر تو پروردگارا از اینکه آنان نزد من حاضر شوند

آنگاه که یکی از ایشان را مرگ فرارسد، گوید پروردگارا، مرا باز گردانید

باشد که در آنچه فروگذار کرده‌ام، کاری شایسته پیش گیرم، حاشا، این سخنی است که او [ظاهرا] گوینده آن است، و پیشاپیش آنان [زندگی] برزخی است تا روزی که برانگیخته شوند

آنگاه که در صور دمیده شود، در آن روز پیوند و خویشی در میانشان برقرار نماند، و از هم پرس و جو نکنند

آنگاه کسانی که کفه اعمالشان سنگین باشد، آنانند که رستگارند

و کسانی که کفه اعمالشان سبک باشد، آنان کسانی هستند که بر خود زیان زده‌اند و جاودانه در جهنم‌اند

چهره‌هایشان را آتش می‌گدازد، و ایشان در آن ترشرو هستند

أَلَمْ تَكُنْ عَائِيَتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ

[به آنان گویند] آیا آیات من بر شما خوانده نمی‌شد، و شما آنها را دروغ می‌انگاشتید؟

گویند پروردگارا شقاوت ما بر ما چیره شد و قومی گمراه بودیم

۱۰۶ قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ

پروردگارا ما را از آن [جهنم] بیرون‌آور، و اگر [به کارهای گذشته] بازگشتیم، آنگاه ستم‌پیشه‌ایم

۱۰۷ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ

گوید در آن گم شوید، و با من سخن مگویید

۱۰۸ قَالَ أَحْسُوا فِيهَا وَلَا تُكَذِّبُونِ

چرا که گروهی از بندگان من بودند که می‌گفتند پروردگارا ایمان آورده‌ایم، ما را بیمارز و بر ما رحمت‌آور، و تو بهترین مهربانانی

۱۰۹ إِنَّهُوَ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِينَ

آنگاه شما ایشان را به ریشخند می‌گرفتید، تا آنجا که یاد مرا [از بس به آنها پرداختید] از خاطر شما بردند، و به آنان می‌خندیدید

۱۱۰ فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سِحْرِيًّا حَتَّىٰ أَنْسَوْكُمْ ذِكْرِي وَكُنْتُمْ مِّنْهُمْ تَضْحَكُونَ

امروز به خاطر صبری که پیشه کرده بودند، پاداششان می‌دهم، ایشانند که کامروا هستند

۱۱۱ إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا أَنَّهُمْ هُمُ الْفَائِزُونَ

گوید چه مدت در روی زمین، به شمار سالیان، به سر بردید؟

۱۱۲ قَلَّ كَمَ لَبِئْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ

گویند [به اندازه] روزی یا بخشی از روز به سر بردیم، [باید] از شمارگران بررسی

۱۱۳ قَالُوا لَبِئْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسَلِّ الْعَادِينَ

گفت اگر می‌دانستید جز اندکی به سر نبرده‌اید

۱۱۴ قَلَّ إِن لَّبِئْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَّوْ أَنْتُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

آیا پنداشته‌اید که شما را بیهوده آفریده‌ایم، و شما به نزد ما بازگردانده نمی‌شوید؟

۱۱۵ أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ

بس پاک و فراتر است خداوند فرمانروای بر حق [از کار بیهوده]، خدایی جز او نیست که پروردگار عرش گرانقدر است

۱۱۶ فَتَعَلَىٰ اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ

و هر کس در جنب خداوند خدایی دیگر بپرستد که در این کار حجتی ندارد، جز این نیست که حسابش با پروردگارش است، آری کافران رستگار نمی‌شوند

۱۱۷ وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ

و بگو پروردگارا بیمارز و رحمت‌آور و تو بهترین مهربانانی

۱۱۸ وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُورَةٌ أَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنْزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لَّعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

این سوره‌ای است که فرو فرستاده‌ایم و [احکام] آن را واجب گردانده‌ایم، و در آن آیاتی روشن‌گر نازل کرده‌ایم باشد که پند گیرید

زن و مرد زناکار [بکر] را به هر یک از آنان یکصد تازیانه بزنید، و اگر به خداوند و روز بازپسین ایمان دارید، در دین الهی، در حق آنان دچار ترحم نشوید، و گروهی از مؤمنان، در صحنه عذاب کشیدن آنان حاضر باشند

مرد زانی نباید جز با زن زانی یا زن مشرک ازدواج کند، همچنین با زن زانی نباید جز مرد زانی یا مشرک ازدواج کند، و این کار بر مؤمنان حرام گردیده است

و کسانی که به زنان پاکدامن تهمت [زنا] می‌زنند، سپس چهار شاهد نمی‌آورند، ایشان را هشتاد تازیانه بزنید، و دیگر هرگز شهادت آنان را قبول نکنید، و اینانند که فاسقند

مگر کسانی که پس از آن توبه کنند و کارشایسته پیش بگیرند، که خداوند آمرزگار مهربان است

و کسانی که به زنانشان تهمت [زنا] می‌زنند، و شاهدی جز خویشتن ندارند، [باید] چهار بار به نام خداوند سوگند بخورند که ایشان راستگو هستند

و بار پنجم بگویند که لعنت الهی بر او باد اگر از دروغگویان باشد

و عذاب [حد] این گونه از زن، بازداشته می‌شود که چهار بار سوگند به نام خداوند بخورد که او [شوهرش] از دروغگویان است

و بار پنجم بگویند که خشم الهی بر آن زن باد اگر آن مرد از راستگویان باشد

و اگر بخشش و بخشایش الهی و رحمت او بر شما نباشد و اینکه خداوند توبه‌پذیر فرزانه است [کار بر شما دشوار می‌شد]

الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَيْشَهِدَ عَذَابُهُمَا طَآئِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ

الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحَرِّمَ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُن لَّهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنفُسُهُمْ فَشَهَدَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ

وَالْخَمِيسَةُ أَنْ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ

وَيَدْرُؤُا عَنْهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعُ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ

وَالْخَمِيسَةُ أَنْ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ

إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا
لَّكُمْ بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ لِكُلِّ أُمَّرٍ مِّنْهُمْ مَا أَكْتَسَبَ
مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ

کسانی که تهمت ناپاکی را در میان آوردند، جماعتی از شما هستند، آن را شری به زیان خویش مپندارید، بلکه [در نهایت] خیری برای شماست، بر عهده هر یک از آنان سهمی از گناه است که مرتکب شده است، و کسی از آنان که عمده آن را دامن زد، عذابی سهمگین دارد

لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بِأَنْفُسِهِمْ
خَيْرًا وَقَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُّبِينٌ

چرا چون آن را شنیدید، مردان و زنان مؤمن در حق خویش گمان نیک نبردند و نگفتند که این تهمت آشکاری است

لَوْلَا جَاءُوا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشُّهَدَاءِ
فَوُوتِكُمْ عِنْدَ اللَّهِ هُمْ الْكَاذِبُونَ

چرا بر آن چهار گواه نیاوردند، و چون گواهان را نیاوردند، اینان نزد خداوند دروغگو هستند

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ

و اگر در دنیا و آخرت بخشایش و رحمت الهی بر شما نبود در آنچه گفت و گو می‌کردید به شما عذابی سهمگین می‌رسید

إِذْ تَلَقَّوْنَهُ بِأَلْسِنَتِكُمْ وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ
لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ

آنگاه که از زبان همدیگر فرا می‌گرفتیدش و دهان به دهان چیزی را که به آن علم نداشتید، می‌گفتید و آن را آسان [و ساده] می‌پنداشتید، حال آنکه آن نزد خداوند سترگ است

وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا
سُبْحَانَكَ هَذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ

و چرا چون شنیدیدش نگفتید که ما را نرسد که در این باره سخن گوییم، پاکی که تویی، این بهتانی بزرگ است

يَعِظُكُمُ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

خداوند اندرزتان می‌دهد که اگر مؤمن هستید، هرگز مانند آن را تکرار نکنید

وَيُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

و خداوند آیاتش را برای شما روشن می‌گرداند و خداوند دانای فرزانه است

إِنَّ الَّذِينَ يُجِبُونَ أَنْ تَشِيَعَ الْفَحِشَةُ فِي الَّذِينَ ءَامَنُوا لَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا
تَعْلَمُونَ

کسانی که خوش دارند که بدنامی در حق مؤمنان شایع گردد، در دنیا و آخرت عذابی دردناک دارند و خداوند [حقایق را] می‌داند و شما نمی‌دانید

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ رَعُوفٌ رَّحِيمٌ

و اگر بخشایش و رحمت الهی در حق شما نبود و اینکه خداوند رؤوف و مهربان است [شما را سخت کیفر می‌داد]

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطَوَاتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ
خُطَوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا
فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِّنْ أَحَدٍ أَبَدًا
وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

ای مؤمنان از گامهای شیطان پیروی مکنید و هر کس از گامهای شیطان پیروی کند [بداند که] او به ناشایستی و ناپکاری فرمان می‌دهد، و اگر بخشایش و رحمت الهی در حق شما نبود، هیچ‌یک از شما هرگز پاکدل نمی‌شد، ولی خداوند است که هر کس را بخواهد پاکدل می‌سازد و خداوند شنوای داناست

وَلَا يَأْتَلِ أُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَن يُؤْتُوا أُولِي الْقُرْبَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا ۗ أَلَا تُحِبُّونَ أَن يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

و متمکنان و توانگران شما نباید سوگند بخورند که به خویشاوندان و بینوایان و مهاجران [بی‌چیز] در راه خدا بخشش نکنند، و باید که عفو کنند و درگذرند، آیا دوست ندارید که خداوند از شما درگذرد؟ و خدا آمرزگار مهربان است

إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لَعُنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

بی‌گمان کسانی که به زنان پاکدامن بی‌خبر مؤمن، تهمت زنا می‌زنند، در دنیا و آخرت ملعونند و عذابی سهمگین [در پیش] دارند

يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

روزی که زبان و دست و پاهایشان بر آنها به کارهایی که کرده‌اند شهادت دهند

يَوْمَئِذٍ يُوفِّيهِمُ اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ

در چنین روزی خداوند جزای حقانی‌شان را به تمام و کمال بدهد و بدانند که خداوند بر حق آشکار است

الْحَبِيثَاتُ لِلْحَبِيثِينَ وَالْحَبِيثُونَ لِلْحَبِيثَاتِ وَالطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ أُولَئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ

زنان پلید برای مردان پلیدند، و مردان پلید برای زنان پلید، و زنان پاک برای مردان پاکند و مردان پاک برای زنان پاک، اینانند که از آنچه [شایعه افکنان] در حقشان می‌گویند بری و برکنار هستند، و از مغفرت الهی و روزی ارزشمند برخوردارند

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّىٰ تَسْتَأْذِنُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا ۚ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

ای مؤمنان به خانه‌هایی جز خانه‌های خودتان وارد نشوید، مگر آنکه آشنایی دهید و اجازه بگیرید و بر اهل آنها سلام کنید این به خیر شماست، باشد که پند پذیرید

فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّىٰ يُؤْذَنَ لَكُمْ
وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ ارْجِعُوا فَارْجِعُوا هُوَ أَزْكَىٰ لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ
فِيهَا مَتَعٌ لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ

قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ
ذَٰلِكَ أَزْكَىٰ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ

وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ
فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ
بِحُمْرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ
ءَابَائِهِنَّ أَوْ ءَابَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ
إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا
مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولِي الْأَرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ
أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَىٰ عَوْرَاتِ النِّسَاءِ وَلَا
يَضْرِبْنَ بَأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا إِلَىٰ
اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

و اگر کسی را در آنها نیافتید، وارد نشوید، تا آنکه به شما اجازه داده شود، و اگر به شما گفته شد برگردید، برگردید که برای شما پاکیزه‌تر است، و خداوند به آنچه می‌کنید داناست

بر شما گناهی نیست که وارد خانه‌های غیر مسکونی شوید که در آنجا کالایی از آن شما هست، و خداوند آنچه آشکار می‌دارید و آنچه پنهان می‌دارید، می‌داند

به مردان مؤمن بگو دیدگان [از نظر بازی] فرو گذارند، و ناموسشان را محفوظ بدارند، این برای آنان پاکیزه‌تر است، بی‌گمان خداوند به آنچه می‌کنند آگاه است

و به زنان مؤمن [هم] بگو دیدگانشان را فروگذارند و ناموسشان را محفوظ بدارند و زینتشان را جز آنچه از آن آشکار است، آشکار نکنند، روسریهایشان را بر گریبانهایشان ببندازند، و زینتشان را آشکار نکنند مگر بر شوهرشان یا پدرشان، یا پدران شوهرشان یا پسرانشان، یا پسران شوهرشان، یا برادرشان یا پسران برادرشان، یا پسران خواهرشان یا زنان [همکیش]شان، یا ملک یمینهایشان، یا غلامانی که نیازمند [به زن] نیستند، یا کودکانی که بر نهانهای زنان آگاه نیستند، و بگو که چنان پای نکوبند تا زینتی که پنهان داشته‌اند، معلوم شود، و ای مؤمنان همگی به درگاه خداوند توبه کنید، باشد که رستگار شوید

وَأَنْكِحُوا الْأَيَّمَىٰ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ
وَإِمَائِكُمْ إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَاللَّهُ
وَاسِعٌ عَلِيمٌ

و بی‌همسران خویش و بردگان و کنیزکان صالح خویش را به
همسری [دیگران] دهید، و اگر تهیدست باشند خداوند از
بخشش خویش آنان را توانگر می‌گرداند، و خداوند
گشایشگر داناست

وَلَيْسَتَعْفِيفُ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتَّىٰ يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ
مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ
أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا ۗ وَعَأْتُوهُمْ مِّنْ
مَّالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ ۗ وَلَا تُكْرِهُوا فَتِيَّتَكُمْ عَلَى
الْبِغَاءِ إِنْ أَرَدْنَ تَحَصَّنًا لِّتَبْتَغُوا ۗ عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَنْ
يُكْرِهِنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرِهِنَّ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

و کسانی که اسباب زناشویی نمی‌یابند، پاکدامنی ورزند، تا
آنکه خداوند از بخشش خویش توانگرشان گرداند، و کسانی
از ملک یمینهایتان که قصد بازخرید خویش را دارند، اگر در
آنان خیری سراغ دارید، آنان را بازخرید کنید، و به آنان
[برای کمک به بازخریدشان] از مال الهی [سهمی از زکات]
که به شما بخشیده است، ببخشید، و کنیزکانتان را اگر عزم
پاکدامنی دارند، به فحشا وادار مکنید که مال دنیا به دست
آورد، و هر کس ایشان را اجبار کند، بداند که خداوند با
توجه به اکراهشان، آمرزگار مهربان است

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُّبَيِّنَاتٍ وَمَثَلًا مِّنَ الَّذِينَ خَلَوْا
مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ

و به راستی به سوی شما آیاتی روشنگر نازل کرده‌ایم، و
مثلی از پیشینیانتان و پندی برای پرهیزگاران

اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ مَثَلُ نُورِهِ كَمِشْكَاةٍ فِيهَا
مِصْبَاحٌ ۗ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ ۗ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ
دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِن شَجَرَةٍ مُّبْرَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَّا شَرْقِيَّةٍ وَلَا
غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ ۗ نُورٌ عَلَىٰ
نُورٍ ۗ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَن يَشَاءُ ۗ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَلَ
لِلنَّاسِ ۗ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

خداوند نور آسمانها و زمین است داستان نورش همچون
چراغدانی است که در آن چراغی هست، و چراغ در
آبگینه‌ای هست، که آبگینه گویی ستاره‌ای درخشان است،
که از درخت مبارک زیتون -که نه شرقی است و نه
غربیافروخته شود نزدیک است که روغنش، با آنکه آتشی
به آن نرسیده است، فروزان گردد، نور در نور است،
خداوند به نور خویش هر کس را که خواهد هدایت کند، و
خداوند برای مردم مثلها می‌زند و خداوند به هر چیزی
داناست

فِي بُيُوتٍ أُذِنَ لِلَّهِ أَنْ تَرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا أَسْمُهُ ۗ يُسَبِّحُ لَهُ
فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ

در خانه‌هایی که خداوند فرمان داده است که گرامی داشته
و نامش در آنها یاد شود، در آن بامدادان و شامگاهان
نیایش او گویند

رَجَالٌ لَا تُلْهِهِمْ تِجْرَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَن ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ
الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ
وَالْأَبْصَارُ

لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ
وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَن يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَلُهُمْ كَسَرَابٍ بِقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّمْآنُ
مَاءً حَتَّى إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا وَوَجَدَ اللَّهُ عِنْدَهُ
فَوْقَهُ حِسَابَهُ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ

أَوْ كُظُمَاتٍ فِي بَحْرِ لَيْجٍ يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِّن فَوْقِهِ مَوْجٌ مِّن
فَوْقِهِ سَحَابٌ ظُلُمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ
لَمْ يَكَدْ يَرَاهَا وَمَن لَّمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِن
نُّورٍ

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُسَبِّحُ لَهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالصَّيْرُ
صَفَّتْ كُلُّ قَدِّ عِلْمٍ صَلَاتُهُ وَتَسْبِيحُهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا
يَفْعَلُونَ

وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُرْجِي سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ
رُكَّامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ وَيُنزِلُ مِنَ السَّمَاءِ
مِن جِبَالٍ فِيهَا مِن بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَن يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ
عَن مَّن يَشَاءُ يَكَادُ سَنَا بَرْقِهِ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ

مردانی هستند که هیچ داد و ستد و خرید و فروشی ایشان را از یاد خداوند و برپاداشتن نماز و پرداختن زکات باز نمی‌دارد، و از روزی که در آن دلها و دیدگان دیگرگون شود، بیمناکند

تا خداوند به بهتر از آنچه کرده‌اند پاداششان دهد و از بخشش خویش بر پاداش آنان بیفزاید، و خداوند هر که را بخواهد بی‌حساب روزی می‌دهد

و کافران اعمالشان همچون سرابی در بیابانی است که تشنه آبش می‌پندارد، تا آنکه نزدیک آن رسد و آن را چیزی نیابد، و آنگاه خداوند را حاضر یابد که حسابش را به تمام و کمال بپردازد و خداوند زود شمار است

یا [اعمالشان] همچون تاریکیهایی است در دریایی ژرف که آن را موجی فرو پوشانده و برفراز آن موجی دیگر است که برفراز آن ابری است تاریکیهایی تو بر تو، چون دستش را برآورد، چه بسا نبیندش، و هر کس که خداوند برایش نوری مقرر نداشته باشد، نوری ندارد

آیا ندانسته‌ای که هر کس که در آسمانها و زمین است، و پرندگان بال گشاده خداوند را تسبیح می‌گویند هر یک نماز و نیایش را می‌دانند، و خداوند به آنچه می‌کنند داناست

و فرمانروایی آسمانها و زمین از آن خداوند است، و سیر و سرانجام [جهان] به سوی خداوند است

آیا ندانسته‌ای که خداوند ابرها را می‌راند، سپس بین آنها را پیوند می‌دهد، سپس درهم فشرده‌اش می‌کند، آنگاه باران درشت را می‌بینی که از لابلای آن بیرون می‌آید، و سپس از آسمان، از ابری که به کوه می‌ماند تگرگ فرو می‌فرستد و به هر کس که بخواهد آن را می‌زند و از هر کس که بخواهد بر می‌گرداند، نزدیک است که درخشش برق آن، دیدگان را از بین ببرد

يُقَلِّبُ اللَّهُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ

خداوند شب و روز را می‌گرداند [و پیاپی می‌آورد] بی‌گمان در این امر مایه عبرتی برای دیده‌وران است

و خداوند هر جانوری را از آب آفریده است، که بعضی از آنها بر شکمش راه می‌رود و بعضی از آنها بر دو پا راه می‌رود، و بعضی از آنها بر چهار [پا] راه می‌رود، خداوند هر چه بخواهد می‌آفریند، بی‌گمان خداوند بر هر کاری تواناست

وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِّن مَّاءٍ فَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَىٰ بَطْنِهِ ۗ وَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَىٰ رِجْلَيْنِ وَعَلَىٰ أَرْبَعٍ ۗ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

به راستی آیاتی روشنگر نازل کردیم و خداوند هر کس را که بخواهد به راه راست هدایت می‌کند

لَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ مُّبَيِّنَاتٍ وَاللَّهُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ

و می‌گویید به خداوند و پیامبر ایمان آوردیم و فرمان می‌بریم، سپس گروهی از آنان بعد از این روی می‌گردانند، و اینان مؤمن نیستند

وَيَقُولُونَ ءَأَمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّىٰ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مِّن بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَٰئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ

و چون به سوی خداوند و پیامبرش خوانده شوند که [پیامبر] در میان آنان داوری کند، آنگاه است که گروهی از آنان رویگردان می‌شوند

وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مُّعْرِضُونَ

و اگر حق با آنان باشد [شتابان] با اطاعت و تسلیم به نزد او می‌آیند

وَإِن يَكُن لَّهُمُ الْحَقُّ يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ

آیا در دل‌هایشان بیماری است، یا شک و شبهه دارند، یا می‌ترسند که خداوند و پیامبر او بر آنان ستم روا دارند، نه بلکه اینان ستم‌پیشه‌اند

أَفِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ أَمْ ارْتَابُوا أَمْ يَخَافُونَ أَن يَحِيفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولَهُ ۗ بَلْ أُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

سخن مؤمنان چون به سوی خداوند و پیامبرش خوانده شوند که در میان آنان داوری کند، این است که می‌گویند شنیدیم و فرمان می‌بریم، و اینانند که رستگارند

إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَن يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ۗ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

و هر کس که از خداوند و پیامبر او اطاعت کند و از خداوند بترسد، و از او پروا داشته باشد، اینانند که کامیابند

وَمَن يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۗ وَيَخْشَ اللَّهَ ۖ وَيَتَّقِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ

و سخت‌ترین سوگندهایشان را به [نام] خداوند می‌خورند که اگر به ایشان دستور دهی [برای جهاد] بیرون می‌آیند بگو سوگند نخورید اطاعت متعارف بهتر [از گزاف‌گویی] است، بی‌گمان خداوند به آنچه می‌کنید آگاه است

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِن أَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ قُل لَّا تُقْسِمُوا ۗ طَاعَةٌ مَّعْرُوفَةٌ ۚ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ ۖ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ ۖ وَإِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ

بگو از خداوند اطاعت کنید و از پیامبر [هم] اطاعت کنید، و اگر روی بگردانید، بر عهده او [پیامبر] تکلیف خود اوست، و بر شما تکلیف خود شمامست، و اگر از او اطاعت کنید هدایت می‌یابید، و بر پیامبر جز پیام‌رسانی آشکار نیست

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا ۗ يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا ۗ وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

خداوند به کسانی از شما که ایمان آورده‌اند و کارهای شایسته کرده‌اند، وعده داده است که آنان را در این سرزمین جانشین گرداند، همچنانکه کسانی را که پیش از آنان بودند نیز جانشین [پیشینیان] گرداند، و دینشان را که بر آنان می‌پسندد، برای آنان پایگاه دهد، و بعد از بیمناکیشان، به آنان امن و امان ببخشد، [تا] مرا بپرستند و چیزی را شریک من قرار ندهند، و هر کس که بعد از این کفرورزد، اینانند که نافرمانند

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

و نماز را برپا دارید و زکات را بپردازید و از پیامبر اطاعت کنید باشد که مشمول رحمت شوید

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا أُولَٰئِكَ إِلَّا النَّارُ وَآلِئِنَّ الْمَصِيرُ

کافران را هرگز در این سرزمین به ستوه‌آورنده [ی مؤمنان] مپندار، و سرا و سرانجام آنان آتش دوزخ است، و بد سیر و سرانجامی است

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيَسْتَأْذِنَكُمْ الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ مِّن قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهِيرَةِ وَمِنْ بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ ۚ ثَلَاثُ عَوْرَاتٍ لَّكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَهُنَّ طَوْفُونَ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

ای مؤمنان، باید که ملک یمینهایتان و کسانی از شما که هنوز به حد بلوغ نرسیده‌اند، سه بار، پیش از نماز صبح، و هنگامی که در ظهر لباسهایتان را درمی‌آورید، و پس از نماز عشاء، که سه هنگام برهنگی شمامست، از شما [برای ورود] اجازه بگیرند، و پس از آن [سه هنگام] نه بر شما و نه برایشان گناهی نیست، چرا که پیرامون شما در گردشند، و با هم حشر و نشر دارید، بدین‌سان خداوند آیات خویش را برای شما روشن می‌گرداند، و خداوند دانای فرزانه است

وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمْ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَعْذِرُوا كَمَا
 اسْتَعَذَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ ۗ
 وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

و چون فرزندانتان به حد بلوغ می‌رسند، باید همانند کسانی
 که پیش از آنان [در همین شرایط] اجازه می‌گرفتند، [برای
 ورود] اجازه بگیرند، بدین‌سان خداوند آیاتش را برای شما
 روشن می‌گرداند، و خداوند دانای فرزانه است

وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ الَّتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا فَلَيْسَ
 عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ ۗ
 وَأَنْ يَسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ لَهُنَّ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

و زنان یائسه‌ای که امید زناشویی ندارند، بر آنان گناهی
 نیست که جامه‌ها [چادرها]یشان را فرو گذارند، به شرط
 آنکه زینت‌نمایی نکنند، و اینکه پاکدامنی بورزند [و
 چادرهایشان را فرو نگذارند] بر ایشان بهتر است، و
 خداوند شنوای داناست

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى
 الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ
 بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ
 إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَعْمَامِكُمْ أَوْ
 بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخْوَالِكُمْ أَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ
 أَوْ مَا مَلَكَتْكُمْ مَفَاتِحَهُ أَوْ صَدِيقِكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ
 جُنَاحٌ أَنْ تَأْكُلُوا جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا
 فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةً مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُبْرَكَةٌ طَيِّبَةٌ
 كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

بر نابینا ایرادی نیست، و بر لنگ ایرادی نیست و بر بیمار
 هم ایرادی نیست، و نیز بر خود شما در اینکه از [آذوقه]
 خانه‌های خودتان، یا خانه‌های پدرانتان، یا خانه‌های
 مادرانتان، یا خانه‌های برادراتان، یا خانه‌های خواهرانتان، یا
 خانه‌های عموهایتان، یا خانه‌های عمه‌هایتان، یا خانه‌های
 دایی‌هایتان، یا خانه‌های خاله‌هایتان، یا خانه‌هایی که
 کلیدشان را در اختیار دارید، یا خانه‌های دوستان، بخورید،
 بر شما گناهی نیست در اینکه با همدیگر یا پراکنده‌وار [و
 تنها] غذا بخورید، و چون وارد هر خانه‌ای شدید بر خودتان
 سلام دهید که تحیت الهی است و مبارک و پسندیده است،
 بدین‌سان خداوند آیاتش را برای شما روشن می‌گرداند،
 باشد که اندیشه کنید

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۚ وَإِذَا كَانُوا
مَعَهُ عَلَىٰ أَمْرٍ جَامِعٍ لَّمْ يَذْهَبُوا حَتَّىٰ يَسْتَأْذِنُوهُ ۚ إِنَّ الَّذِينَ
يَسْتَأْذِنُونَكَ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۚ فَإِذَا
أَسْتَأْذَنُوكَ لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأُذِنَ لِمَن شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرَ
لَهُمُ اللَّهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا ۚ
قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لِوَاذًا ۚ فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ
يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ ۚ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ
أَلِيمٌ

أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۗ قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ
عَلَيْهِ وَيَوْمَ يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ فَيُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا ۗ وَاللَّهُ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمٌ

همانا مؤمنان کسانی هستند که به خداوند و پیامبر او ایمان دارند و چون با او در کاری همدستان شدند [به جایی] نمی‌روند مگر آنکه از او اجازه بگیرند بیگمان کسانی که از تو اجازه می‌گیرند همان کسانی هستند که به خداوند و پیامبر او ایمان دارند، و چون برای بعضی از کارهایشان از تو اجازه خواستند، به هر کس از آنان که خواستی اجازه بده و برای آنان از خداوند آمرزش بخواه، چرا که خداوند آمرزگار مهربان است

خواندن پیامبر را در میان خودتان همانند خواندن بعضی از شما بعضی دیگر را بشمارید، به راستی که خداوند کسانی را از شما که پنهانی و پناهجویانه خود را بیرون می‌کشند می‌شناسد، باید کسانی که از فرمان او سرپیچی می‌کنند بر حذر باشند از اینکه بلایی یا عذابی دردناک به آنان برسد

هان بیگمان آنچه در آسمانها و زمین است از آن خداوند است، به راستی می‌داند که شما اکنون در چه کاری هستید و روزی را که به سوی او باز گردانده می‌شوند، آنگاه آنان را از [نتیجه و حقیقت] آنچه کرده‌اند آگاه می‌گرداند و خداوند به هر چیزی داناست

۲۵. فرقان الفرقان: فرقان مکی ۷۷ آیه ۸ صفحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَىٰ عَبْدِهِ ۚ لِيَكُونَ لِلْعٰلَمِیْنَ
نَذِيرًا

الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا ۗ وَلَمْ
يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ ۗ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ ۗ
تَقْدِيرًا

بزرگا کسی که فرقان را بر بنده‌اش نازل کرد تا هشداردهنده جهانیان باشد

کسی که فرمانروایی آسمانها و زمین از آن اوست، و فرزندی برنگزیده است، و در فرمانروایی شریکی ندارد، و همه‌چیز را آفریده است و به اندازه‌اش مقرر داشته است

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ ءَالِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ
وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا
وَلَا حَيَوةً وَلَا نُشُورًا

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا إِفْكٌ افْتَرَاهُ وَأَعَانَهُ
عَلَيْهِ قَوْمٌ ءَاخِرُونَ ۗ فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا وَزُورًا

وَقَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۗ أُكْتَبَتْهَا فِيهَا تُمَلَّى عَلَيْهِ بُكْرَةً
وَأَصِيلًا

قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ
غَفُورًا رَحِيمًا

وَقَالُوا مَالِ هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْسِي فِي
الْأَسْوَاقِ لَوْلَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونُ مَعَهُ وَنَذِيرًا

أَوْ يُلْقَىٰ إِلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا وَقَالَ
الظَّالِمُونَ إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا

أَنْظِرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَلَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ
سَبِيلًا

تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِّنْ ذَلِكَ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلُ لَكَ قُصُورًا

بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ ۗ وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا

و [مشرکان] به جای او خدایانی را به پرستش گرفته‌اند که چیزی نیافریده‌اند و خود آفریده شده‌اند، و برای خود اختیار زیان و سودی ندارند و اختیار میراندن و زنده‌داشتن و برانگیختن ندارند

و کافران گفتند این [قرآن] جز افترا بی نیست که آن را بر ساخته است و گروهی دیگر بر آن یاریش داده‌اند، به راستی که ستم و بهتانی در میان آوردند

و گفتند افسانه‌های پیشینیان است که برای خود نسخه بر داشته است، و آن بامداد و شامگاه بر او خوانده می‌شود

بگو آن را کسی نازل کرده است که نهانیهای آسمان و زمین را می‌داند، او آمرزگار مهربان است

و گفتند این چه پیامبری است که غذا می‌خورد و در بازارها راه می‌رود، چرا فرشته‌ای با او فرستاده نشده است که همراه او هشداردهنده باشد؟

یا چرا گنجی بر او نازل نمی‌شود، یا چرا باغی ندارد که از [بار و بر] آن بخورد، و مشرکان گفتند که جز از مردی جادوزده پیروی نمی‌کنید

بنگر که چگونه برای تو مثل می‌زنند و گمراه شده‌اند و راهی [به جایی] نمی‌توانند برد

بزرگا کسی که اگر خواهد برای تو بهتر از این پدید آورد بوستانهایی که جویباران از فرودست آن جاری است، و برایت کوشکها قرار دهد

حق این است که قیامت را انکار کرده‌اند، و برای منکر قیامت آتشی فروزان آماده ساخته‌ایم

إِذَا رَأَوْهُمْ مِّن مَّكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغِيْظًا وَرَفِيْرًا

چون [دوزخ] از فاصله‌ای دور آنان را ببیند، خشم و خروشی از آن می‌شنود

وَإِذَا أُلْقُوا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُّقْرَّنِينَ دَعَوْا هُنَالِكَ ثُبُورًا

و چون دست و پا بسته در تنگنایی از آن انداخته شوند، آنجاست که زاری کنند

لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَادْعُوا ثُبُورًا كَثِيْرًا

امروز یک بار زاری مکنید، بلکه بسیار زاری کنید

قُلْ أَذَلِكُمْ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءً وَمَصِيْرًا

بگو آیا این بهتر است یا بهشت جاویدانی که به پرهیزگاران وعده داده شده است که پاداش و سرانجام آنان است

لَهُمْ فِيْهَا مَا يَشَاءُونَ خَالِدِينَ كَانَ عَلَى رَبِّكَ وَعْدًا مَّسْئُولًا

در آنجا هر چه خواهند هست و جاویدانند، این بر پروردگارت وعده‌ای واجب است

وَيَوْمَ يُحْشُرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَقُولُ ءَأَنْتُمْ أَضَلَلْتُمْ عِبَادِي هَؤُلَاءِ أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيْلَ

و روزی که آنان را با آنچه به جای خدا پرستیده‌اند، گرد آورد، [به آنان] گوید آیا شما این بندگان مرا گمراه کردید؟ یا آنکه خود ایشان ره گم کردند؟

قَالُوا سُبْحٰنَكَ مَا كَانَ يَنْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلٰكِنْ مَتَّعْتَهُمْ وَعَابَاءَهُمْ حَتَّىٰ نَسُوا الذِّكْرَ وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا

گویند پاکا که تویی، ما را نرسد که به جای تو سروری بگیریم، ولی ایشان و پدرانشان را چندان برخوردار گرداندی که پند [قرآن] را فراموش کردند، و قومی سردرگم شدند

فَقَدْ كَذَّبْتُمْ بِمَا تَقُولُونَ فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا نَصْرًا وَمَنْ يَظْلِم مِّنكُمْ نَذِقْهُ عَذَابًا كَثِيْرًا

و به راستی گفته‌های [باطل] شما را تخطئه کردند، پس نه چاره‌ای توانید و نه نصرتی یابید، و هر کس از شما که ستم [شرک] ورزیده باشد، به او عذابی سهمگین می‌چشانیم

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ ۗ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ ۗ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيْرًا

و پیش از تو کسی از پیامبران را نفرستادیم مگر آنکه غذا می‌خوردند و در بازارها راه می‌رفتند، و بعضی از شما را مایه آزمون بعضی دیگر ساخته‌ایم آیا شکیبایی می‌ورزید؟ و پروردگار تو بیناست

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْنَا الْمَلَكُتُ
أَوْ نَرَى رَبَّنَا لَقَدِ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْا عُتُوًا كَبِيرًا

يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ لَا بُشْرَى يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ وَيَقُولُونَ
حِجْرًا مَّحْجُورًا

وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا

أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُّسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ مَقِيلًا

وَيَوْمَ تَشْقَى السَّمَاءُ بِالْغَمِّ وَنُزِلَ الْمَلَائِكَةُ تَنْزِيلًا

الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ لِلرَّحْمَنِ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى الْكَافِرِينَ
عَسِيرًا

وَيَوْمَ يَعِضُ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَلَيْتَنِي أُتَّخِذْتُ مَعَ
الرَّسُولِ سَبِيلًا

يَوَيْلَ لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيلًا

لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي ۗ وَكَانَ الشَّيْطَانُ
لِلْإِنْسَانِ حَذُولًا

وَقَالَ الرَّسُولُ يَرَبِّ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ
مَهْجُورًا

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ
هَادِيًا وَنَصِيرًا

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً
كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ ۖ فُؤَادَكَ ۗ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا

و کسانی که به لقای ما امید ندارند گویند چرا فرشتگان بر
ما نازل نمی‌شوند، یا چرا پروردگاران را نمی‌بینیم؟ در
دلشان استکباری ورزیدند و سرکشی بزرگی کردند

روزی که فرشتگان را ببینند، آن روز بشارتی برای
گناهکاران نیست، و گویند حرمان نصیب شماست

و به هرگونه کاری که کرده‌اند می‌پردازیم و آن را هیچ و
پوچ می‌گردانیم

در آن روز بهشتیان خوش جایگاه‌تر و مرفه‌ترند

و روزی که آسمان با ابرها بشکافد و فرشتگان فرو فرستاده
شوند

در چنین روزی فرمانروایی بر حق از آن خداوند رحمان
است، و روزی است که بر کافران سخت و سنگین است

و روزی است که ستمکار [مشرک] دست [حسرت] می‌گذد و
می‌گوید کاش من راه [پیروی از] پیامبر را پیش می‌گرفتم

وای بر من کاش من فلانی را دوست نمی‌گرفتم

او مرا از پند [قرآن] پس از آنکه برایم آمده بود، دور و
گمراه کرد، و شیطان تنها گذار انسان است

و پیامبر گوید پروردگارا قوم من این قرآن را وانهادند

و بدین‌سان برای هر پیامبری دشمنی از گناهکاران قرار
دادیم، و پروردگارت بس رهنما و یاور است

و کافران گویند چرا قرآن یکباره بر او نازل نمی‌شود؟
بدین‌سان [نازل می‌شود] تا دل تو را به آن استوار داریم و
آن را چنانکه باید و شاید بخوانیم

وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا

و [کافران] به نزد تو هیچ مثلی نیاورند، مگر آنکه [جوابی] بر حق و خوش‌بیان‌تر برایت بیاوریم

الَّذِينَ يُحْشِرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ سَبِيلًا

[آری] کسانی که به سوی جهنم بر روی چهره‌هایشان محشور شوند، اینان بدمرتبه‌تر و گمراه‌ترند

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ وَجَعَلْنَا مَعَهُ وَآخَاهُ هَارُونَ وَزِيرًا

و به راستی به موسی کتاب آسمانی دادیم و برادرش هارون را همراه او دستیار گردانیدیم

فَقُلْنَا أَذْهَبَا إِلَىٰ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَدَمَّرْنَاهُمْ تَدْمِيرًا

آنگاه گفتیم که به سوی قومی که آیات ما را دروغ انگاشتند بروید، آنگاه به کلی نابودشان کردیم

وَقَوْمَ نُوحٍ لَّمَّا كَذَّبُوا الرُّسُلَ أَغْرَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ لِلنَّاسِ ءَايَةً ۖ وَأَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا

و قوم نوح چون پیامبران را دروغگو انگاشتند، غرقه‌شان کردیم و آنان را برای مردم مایه عبرت ساختیم، و برای ستمکاران [مشرک] عذابی دردناک آماده ساختیم

وَعَادًا وَثَمُودًا وَأَصْحَابَ الرَّسِّ وَقُرُونًا بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا

و عاد و ثمود و اصحاب رس و نسلهایی فراوان را در میان اینان [هلاک کردیم]

وَكُلًّا ضَرَبْنَا لَهُ الْأَمْثَلُ ۖ وَكُلًّا تَبَّرْنَا تَتْبِيرًا

و برای هر یک مثلها زدیم و همه را یکایک هلاک ساختیم

وَلَقَدْ آتَوْا عَلَىٰ الْقَرْيَةِ الَّتِي أَمْطَرْنَا مَطَرًا سَوِيًّا ۖ فَلَمْ يَكُونُوا يَرَوْنَهَا بَلْ كَانُوا لَا يَرَءُونَ نُشُورًا

و به سراغ شهری که بر آن باران بلا باریده شده بود، رفتند، آیا آن را نمی‌دیدند، یا بلکه امیدی به حشر و نشر نداشتند

وَإِذَا رَأَوْكَ إِن يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُؤًا أَهْذًا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا

و چون تو را می‌دیدند جز به ریشخندت نمی‌گرفتند [و می‌گفتند] آیا این همان کسی است که خداوند به پیامبری برانگیخته است؟

إِن كَادَ لَيُضِلَّنَا عَنْ ءَالِهَتِنَا لَوْلَا أَن صَبَرْنَا عَلَيْهَا وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ حِينَ يَرَوْنَ الْعَذَابَ مَن أَضَلُّ سَبِيلًا

چه بسا نزدیک بود که ما را از پرستش خدایانمان –اگر در راه آنان مقاومت نمی‌کردیممیراه کند، و به زودی، چون عذاب را ببینند، بدانند که چه کسی گمراه‌تر است

أَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ ۖ أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا

آیا آن کس را که هوای نفسش را خدای خود گرفته بود، ندیده‌ای، آیا تو نگهبان او هستی؟

أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ إِنْ هُمْ إِلَّا كَالَّذِينَ نَعِمَ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا

أَلَمْ تَرَ إِلَى رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا

ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ اللَّيْلَ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا

وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا

لِنُحْيِيَ بِهِ بَلْدَةً مَّيْتًا وَنُسْقِيَهُ مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَامًا وَأَنَاسِيَّ كَثِيرًا

وَلَقَدْ صَرَّفْنَاهُ بَيْنَهُمْ لِيَذَّكَّرُوا فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا

وَلَوْ شِئْنَا لَبَعَثْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ تَذِيرًا

فَلَا تُطِيعُ الْكَافِرِينَ وَجَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا

وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَحِجْرًا مَحْجُورًا

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا ۗ وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ ۗ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَىٰ رَبِّهِ ظَهِيرًا

یا گمان می‌کنی که بیشترینه آنان گوش شنوا دارند یا تعقل می‌کنند، آنان جز همانند چارپایان نیستند، بلکه ایشان گمراه‌ترند

آیا نیندیشیده‌ای که پروردگارت چگونه سایه را می‌گسترده، و اگر می‌خواست آن را ساکن می‌گرداند، سپس خورشید را نمایانگر آن می‌گردانیم

سپس آن را اندک اندک به سوی خود باز می‌گیریم

و او کسی است که شب را برای شما پرده‌پوش و خواب را آرام‌بخش گرداند و روز را مایه جنب و جوش ساخت

و او کسی است که بادها را پیشاپیش رحمتش [باران] مژده‌بخش می‌فرستد، و از آسمان آبی بس پاکیزه فرو فرستادیم

تا بدان سرزمینی پژمرده را زنده گردانیم و آن را به چارپایان و مردمان بسیاری از آنان که آفریده‌ایمشان می‌نوشانیم

و به راستی که آن را گونه‌گونه برایشان بیان داشتیم تا پند گیرند، و بیشترینه مردم، چیزی غیر از ناسپاسی نخواستند

و اگر می‌خواستیم در هر شهری [پیامبر] هشداردهنده‌ای برمی‌انگیختیم

پس، از کافران اطاعت مکن و با آنان به سختی جهاد کن

و او کسی است که دو دریا را به هم برآمیخت این یک شیرین و خوشگوار، و این یک شور و تلخ و در میان آن دو برزخ و حایلی جداگر قرار داد

و او کسی است که از آب انسانی آفرید، و او را دارای پیوند نسبی و سببی گردانید و پروردگار تو تواناست

و به جای خداوند چیزی را می‌پرستند که نه سودی برایشان دارد و نه زبانی، و کافر بر مخالفت پروردگارش پشتیبان [دیگران] است

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا

و ما تو را جز مژده رسان و هشداردهنده نفرستاده‌ایم

۵۷

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا

بگو برای آن از شما مزدی نمی‌طلبم، مگر اینکه کسی بخواهد که به سوی پروردگارش راه برد

۵۸

وَتَوَكَّلْ عَلَىٰ الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ ۚ وَكَفَىٰ بِهِ ۚ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا

و بر [خداوند] زنده‌ای که نمی‌میرد توکل کن و شاکرانه او را تسبیح گوی و او به گناهان بندگانش بس آگاه است

۵۹

الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ۚ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَىٰ الْعَرْشِ ۗ الرَّحْمَنُ فَسَأَلْ بِهِ خَبِيرًا

همان کسی که آسمانها و زمین و مابین آنها را در شش روز آفرید و سپس بر عرش استیلاء یافت، اوست خداوند رحمان، و درباره‌اش از [فردی] آگاه بپرس

۶۰
سجده
مستحب

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ أَنَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا ۗ

و چون به آنان گفته شود به خداوند رحمان سجده برید، گویند رحمان دیگر کیست، آیا به چیزی که تو می‌فرمایی سجده بریم؟ و بر رمیدگیشان می‌افزاید

۶۱
۳۱۵ر

تَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا

بزرگا کسی که در آسمان برجهایی آفریده است و در آنها چراغی و ماهی تابان قرار داده است

۶۲

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِّمَنْ أَرَادَ أَنْ يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا

و او کسی است که شب و روز را پیاوند همدیگر آفرید، تا هر که خواهد پند گیرد یا خواهد سپاس گزارد

۶۳

وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا

و بندگان خدای رحمان کسانی‌اند که روی زمین فروتنانه راه می‌روند، و چون نادانان ایشان را مخاطب سازند، سلیمانانه پاسخ دهند

۶۴

وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا

و کسانی که برای پروردگارشان به سجده و قیام شب زنده‌داری کنند

۶۵

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ ۗ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا

و کسانی که گویند پروردگارا از ما عذاب جهنم را بگردان، چرا که عذاب آن سخت و سنگین است

۶۶

إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا

آن بد جایگاه و منزلگاهی است

۶۷

وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا

و کسانی که چون انفاق کنند، اسراف نمی‌کنند و بخل نمی‌ورزند و در میان این دو اعتدالی هست

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ
الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ
أَثَامًا

۶۹

يُضَعَفُ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدُ فِيهِ مَهَانًا

۷۰

إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ
اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا

۷۱

وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ مَتَابًا

۷۲

وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا

۷۳

وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا صُمًّا
وَعُمِّيَانًا

۷۴

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ
أَعْيُنٍ وَأَجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا

۷۵

أُولَٰئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا حَيَّةً
وَسَلَامًا

۷۶

خَلِيدِينَ فِيهَا حَسُنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا

۷۷

قُلْ مَا يَعْبَأُ بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ
فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا

و کسانی که در جنب خداوند خدای دیگری را نمی‌پرستند و
هیچ نفسی را که خداوند [کشتنش را] حرام داشته، جز به
حق نمی‌کشند، و زنا نمی‌کنند، و هر کس چنین کند [عقوبت]
گناه را خواهد دید

در روز قیامت عذابش دو چندان شود، و به خواری و زاری
جاودانه در آن [عذاب] بماند

مگر کسی که توبه کند و ایمان ورزد و عملی صالح پیشه
کند، و اینان کسانی هستند که خداوند سیئاتشان را به
حسنات بدل می‌کند، و خداوند آمرزگار مهربان است

و هر کس توبه کند و عمل صالح پیشه کند، حقا که به درگاه
خداوند چنانکه باید و شاید توبه کرده است

و نیز کسانی که در مجلس باطل حضور نیابند و چون بر امری
لغو بگذرند کریمانه بگذرند

و کسانی که چون آیات پروردگارشان را فریادشان دهند،
هنگام شنیدن آن ناشنواوار و نابیناوار به سجده درنیابند

و کسانی که گویند پروردگارا به ما از همسرانمان و زاد و
رودمان مایه روشنی چشم ببخش، و ما را پیشوای
پرهیزگاران قرار ده

اینانند که غرفه‌های بهشتی را به خاطر صبوری که [در]
شداید [ورزیده‌اند، نصیب می‌برند، و در آنجا با تحیت و
سلام روبه‌رو می‌شوند

جاودانه در آنند، چه نیکو جایگاه و منزلگاهی است

بگو اگر دعایتان نباشد، پروردگار من به شما اعتنایی ندارد،
و به راستی که [حقایق] را دروغ انگاشته‌اید، و زودا که
[عذابتان] گریبانگیر شود

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طسّم

طسم طا سین میم

تِلْكَ ءَايَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ

این آیات کتاب روشنگرست

لَعَلَّكَ بَخِيعٌ نَفْسِكَ إِلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ

چه بسا تو جانت را می‌فرسایی که چرا [مشرکان] مؤمن نمی‌شوند

إِنْ نَشَأْ نُزِّلْ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ ءَايَةٌ فَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ

اگر معجزه‌ای از آسمان بر آنان نازل می‌کنیم، آنگاه گردنهایشان را [به تسلیم] در برابر آن فرود خواهند آورد

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرِ مِنَ الرَّحْمَنِ مُحَدَّثٍ إِلَّا كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ

و هیچ یادی نوپدید از سوی خدای رحمان برای آنان نیامد مگر آنکه از آن رویگردان بودند

فَقَدْ كَذَّبُوا فَسَيَأْتِيهِمْ أَثْبَوُا مَا كَانُوا بِهِ ۚ يَسْتَهْزِءُونَ

به راستی که آن را دروغ انگاشتند، زودا که خبر [و نتیجه] آنچه ریشخندش می‌کردند برایشان بیاید

أَوْ لَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَمْ أَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ

آیا به زمین ننگریسته‌اند که چه بسیار در آن از هر جفت ارزشمندی رویانده‌ایم

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ

بی‌گمان در این مایه عبرتی هست، ولی بیشترین آنان مؤمن نیستند

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

و بی‌گمان پروردگارت پیروزمند مهربان است

وَإِذْ نَادَى رَبُّكَ مُوسَىٰ أَنْ أَنْتِ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

و چنین بود که پروردگارت به موسی ندا در داد که به سوی قوم ستم‌پیشه برو

قَوْمَ فِرْعَوْنَ ۗ أَلَا يَتَّقُونَ

قوم فرعون، که آیا پروا نمی‌کنید؟

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ

گفت پروردگارا من می‌ترسم که مرا دروغگو بینگارند

وَيَضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ إِلَىٰ هَارُونَ

و دلم تنگ می‌شود و زبانم گشاده نیست، پس به هارون نیز [برای همکاری] پیام بفرست

وَلَهُمْ عَلَىٰ ذَنْبٍ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ

و آنان را بر من [ادعای] گناهی هست، لذا می‌ترسم که مرا بکشند

قَالَ كَلَّا ۖ فَاذْهَبَا بِآيَاتِنَا ۖ إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ

فرمود چنین نیست معجزات ما را [همراه] ببرید، ما خود همراه شما شنوا هستیم

فَأْتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ

به سوی فرعون بروید و بگویید ما پیامبر پروردگار جهانیان هستیم

أَنْ أُرْسِلَ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ

برای اینکه ما همراه ما بفرستی

قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ

[فرعون] گفت آیا تو را در کودکی در میان خود پرورش ندادیم؟ و سالهایی از عمرت را در نزد ما به سر نبردی؟

وَفَعَلْتَ فَعَلْتِكَ الَّتِي فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ

و کاری را که کرده بودی کردی و تو از کافر [نعمت]انی

قَالَ فَعَلْتُهَا إِذَا وَأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ

گفت آن کار را در هنگامی می‌کردم که از سرگشتگان بودم

۲۱

فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا
وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ

آنگاه چون از شما ترسیدم از شما گریختم، سپس
پروردگارم به من حکمت بخشید و مرا از پیامبران گردانید

۲۲

وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَيَّ أَنْ عَبَّدتَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ

و آیا این نعمتی است که بر من منت می‌نهی که بنی‌اسرائیل
را به بردگی کشانده‌ای؟

۲۳

قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ

فرعون گفت و [پروردگار جهانیان] دیگر چیست؟

۲۴

قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۗ إِنَّكُمْ مُوقِنِينَ

گفت اگر ایقان داشته باشید، پروردگار آسمانها و زمین
است و آنچه در میان آنهاست

۲۵

قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ ۗ أَلَا تَسْتَمِعُونَ

[فرعون] به اطرافیان‌ش گفت آیا نمی‌شنوید؟

۲۶

قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ

[موسی] گفت پروردگار شما و پروردگار نیاکان نخستین شما

۲۷

قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمْ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ

[فرعون] گفت بی‌شک پیامبرتان که به سوی شما فرستاده
شده است، دیوانه است

۲۸

قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۗ إِنَّكُمْ تَعْقِلُونَ

[موسی] گفت اگر تعقل کنید [او] پروردگار مشرق و مغرب
است و آنچه در میان آنهاست

۲۹

قَالَ لَئِنِ اتَّخَذتَ إِلَهًا غَيْرِي لَأَجْعَلَنَّكَ مِنَ الْمَسْجُونِينَ

[فرعون] گفت اگر خدایی جز من برگزینی، تو را از زندانیان
خواهم ساخت

۳۰

قَالَ أَوْلَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُّبِينٍ

[موسی] گفت ولو معجزه‌ای آشکار برایت بیاورم؟

۳۱

قَالَ فَاتِّبِعْهُ ۗ إِنَّ كُنتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

[فرعون] گفت اگر راست می‌گویی بیاورش

۳۲

فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ

آنگاه [موسی] عصایش را درانداخت و ناگهان به صورت
ازدهایی آشکار درآمد

۳۳

وَنَزَعَ يَدَهُ ۗ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّاظِرِينَ

و دستش را [از گریبان‌ش] بیرون آورد، و ناگهان سپید و
درخشان در دید تماشگران پدیدار شد

۳۴

قَالَ لِلْمَلَآئِكَةِ ۗ إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ عَلِيمٌ

[فرعون] به بزرگان پیرامونش گفت این [مرد] جادوگری
داناست

۳۵

يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِّنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ ۗ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ

می‌خواهد شما را با جادویش از سرزمیتان آواره کند، تا
رای شما چه باشد

۳۶

قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَبْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ

گفتند او و برادرش را [به نحوی] بازدار و گردآورندگان
[جادوگران] را به شهرها بفرست

۳۷

يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَحَابٍ عَلِيمٍ

تا هر جادوگر دانایی را به حضورت بیاورند

۳۸

فَجُمِعَ السَّحَرَةُ لِمِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ

آنگاه جادوگران در موعد روزی معین گرد آورده شدند

۳۹

وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَ

و به مردم گفته شد آیا شما هم جمع می‌شوید؟

لَعَلْنَا نَتَّبِعُ السَّحَرَةَ إِنْ كَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ

باشد که اگر جادوگران پیروز شدند از آنان پیروی کنیم

۴۱

فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَإِنِّي لَنَا لَأَجْرًا إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ

چون جادوگران [گرد] آمدند به فرعون گفتند آیا اگر ما پیروز شویم، پاداشی داریم؟

۴۲

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذَا لَّمِنَ الْمُقَرَّبِينَ

[فرعون] گفت آری و شما در آن صورت از نزدیکان [من] خواهید بود

۴۳

قَالَ لَهُم مُوسَى الْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ

موسی به آنان گفت چیزی را که اندازنده‌اش هستید، بیندازید

۴۴

فَالْقُوا حِبَالَهُمْ وَعَصِيَّهُمْ وَقَالُوا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ الْغَالِبُونَ

آنگاه ریسمانها و چوبدستی‌هایشان را در انداختند و گفتند به جاه و جلال فرعون که ما پیروز خواهیم شد

۴۵

فَالْقَى مُوسَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ

سپس موسی عصایش را درانداخت [که اژدها شد] و ناگهان برساخته‌هایشان را فرو بلعید

۴۶

فَالْقَى السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ

و جادوگران به سجده افتادند

۴۷

قَالُوا ءَأَمَّا رَبِّ الْعَالَمِينَ

گفتند به پروردگار جهانیان ایمان آوردیم

۴۸

رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ

پروردگار موسی و هارون

۴۹

قَالَ ءَأَمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ ءَاذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرِكُمْ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ لَأُقَطِّعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِّنْ خِلَافٍ وَلَا أَصْلَبَتْكُمْ أَجْمَعِينَ

[فرعون] گفت آیا پیش از آنکه به شما اجازه دهم به او ایمان آوردید، بیشک او بزرگتر [و آموزگار] شماست که به شما جادوگری آموخته است به زودی خواهید دانست، دستان و پاهایتان را در خلاف جهت همدیگر خواهم برید، سپس همگی‌تان را به دار خواهم زد

۵۰

قَالُوا لَا صَبِيرًا إِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ

[جادوگران] گفتند باکی نیست، ما به پروردگارمان روی آورده‌ایم

۵۱

إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطِيئَاتِنَا إِنَّ أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ

ما امید داریم که پروردگارمان خطاهای ما را ببخشد چرا که نخستین ایمان آوردندگان بوده‌ایم

۵۲

وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي إِنَّكُمْ مُّتَّبِعُونَ

و به موسی وحی کردیم که بندگان مرا شبانه روانه کن، که شما تعقیب می‌شوید

۵۳

فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ

آنگاه فرعون گردآوردندگان را به شهرها فرستاد

۵۴

إِنَّ هَؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ

[آنان درباره یاران موسی] گفتند اینان گروهکی اندک‌شمارند

۵۵

وَأَنَّهُمْ لَنَا لَغَائِظُونَ

و ایشان ما را به خشم آورده‌اند

۵۶

وَإِنَّا لَجَمِيعٌ حَازِرُونَ

و ما انبوهی مسلح هستیم

۵۷

فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِّنْ جَنَّتِ وَعُيُونٍ

آنگاه ایشان را از باغها و چشمه‌ها آواره کردیم

۵۸

وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ

و از گنجها و جایگاه نیکو

۵۹

كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَائِيلَ

و بدین‌سان آنها را به بنی‌اسرائیل به میراث دادیم

۶۰

فَاتَّبَعُوهُمْ مُّشْرِقِينَ

سپس ایشان را به هنگام طلوع آفتاب دنبال کردند

فَلَمَّا تَرَاءَ الْجَمْعَانِ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَىٰ إِنَّا لَمُدْرِكُونَ

۶۲ قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ

۶۳ فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ ۖ فَانْفَلَقَ
فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالظَّوْدِ الْعَظِيمِ

۶۴ وَأَزَلَفْنَا ثَمَّ الْأَخْرِينَ

۶۵ وَأَنْجَيْنَا مُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ وَأَجْمَعِينَ

۶۶ ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْأَخْرِينَ

۶۷ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ

۶۸ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

۶۹ وَآتَلَ عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ

۷۰ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ ۖ مَا تَعْبُدُونَ

۷۱ قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَنْظِلُّ لَهَا عَٰكِفِينَ

۷۲ قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمُ إِذْ تَدْعُونَ

۷۳ أَوْ يَنْفَعُونَكُمُ أَوْ يَضُرُّونَ

۷۴ قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا ءَابَاءَنَا كَذَٰلِكَ يَفْعَلُونَ

۷۵ قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ

۷۶ أَنْتُمْ وءَابَاؤُكُمْ الْأَقْدَمُونَ

۷۷ فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِّي إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ

۷۸ الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ

۷۹ وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ

۸۰ وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ

۸۱ وَالَّذِي يُمَيِّتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ

۸۲ وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ

۸۳ رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّٰلِحِينَ

و چون دو گروه همدیگر را دیدند، یاران موسی گفتند، ما
گیر افتاده‌ایم

[موسی] گفت چنین نیست، پروردگارم با من است و به
زودی مرا راهنمایی خواهد کرد

سپس به موسی وحی کردیم که با عصایت به دریا بزن، آنگاه
[دریا] بشکافت و هر پاره‌ای از آن همچون کوهی بزرگ بود

و دیگران را به آنجا نزدیک کردیم

و موسی و همراهانش، همگیشان را رهانیدیم

سپس دیگران را غرقه ساختیم

بی‌گمان در این مایه عبرتی هست، و بیشترین آنان مؤمن
نبودند

همانا پروردگارت پیروزمند مهربان است

و بر آنان داستان ابراهیم را بخوان

چنین بود که به پدرش و قومش گفت که شما چه
می‌پرستید؟

گفتند بتانی می‌پرستیم و در خدمت آنها معتکفیم

[ابراهیم] گفت آیا چون آنان را به پرستش می‌خوانید،
ندای شما را می‌شنوند؟

یا برای شما سودی یا زیانی دارند

گفتند نه ولی پدرانمان را یافتیم که چنین می‌کردند

[ابراهیم] گفت آیا در آنچه می‌پرستید تامل نکرده‌اید؟

هم شما و هم نیاکان کهن‌تان

[بدانید که] آنها دشمن منند، بر خلاف پروردگار جهانیان

همان کسی که مرا آفریده است و همو که هدایت‌م می‌کند

و همان کسی که مرا سیر و سیراب می‌سازد

و چون بیمار شدم مرا شفا می‌بخشد

و همان کسی که مرا می‌میراند و سپس [از نو] زنده‌ام
می‌سازد

و همان کسی که امید دارم که در روز جزا خطای مرا ببخشد

پروردگارا به من حکمت بخش و مرا به شایستگان بپیوند

وَأَجْعَلِ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ

و برای من در میان امتهای آینده سخن [گوی] نیک قرار ده

۸۵

وَأَجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ

و مرا از میراث بران بهشت پرناز و نعمت بدار

۸۶

وَأَغْفِرْ لِأَبِي إِنَّهُ وَكَانَ مِنَ الضَّالِّينَ

و پدرم را ببامرز که او از سرگشتگان بود

۸۷

وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ

و مرا در روزی که [مردم] برانگیخته شوند رسوا مساز

۸۸

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ

[همان] روزی که مال و پسران سود ندهد

۸۹

إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ

مگر آنکه کسی دلی پاک و پیراسته [از شک و شرک] به نزد خداوند آورد

۹۰

وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ

و بهشت برای پرهیزگاران نزدیک شود

۹۱

وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ

و جهنم برای گمراهان آشکار گردد

۹۲

وَقِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ

و به آنان گفته شود آنچه به جای خداوند می‌پرستیدید کجاست

۹۳

مِن دُونِ اللَّهِ هَلْ يَنْصُرُونَكُم أَوْ يَنْتَصِرُونَ

آیا شما را یاری می‌دهند یا خود یاری می‌یابند؟

۹۴

فَكَذَّبُوا فِيهَا هُمْ وَالْغَاوُونَ

آنگاه ایشان و گمراهان [دیگر] در آن سرنگون شوند

۹۵

وَجُنُودُ إِبْلِيسَ أَجْمَعُونَ

و سپاهیان ابلیس همگی

۹۶

قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ

در حالی که در آنجا با همدیگر ستیزه می‌کنند گویند

۹۷

تَاللَّهِ إِنْ كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

به خدا ما در گمراهی آشکار بودیم

۹۸

إِذْ نُسَوِّيكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ

چرا که شما را با پروردگار جهانیان برابر می‌شمردیم

۹۹

وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا الْمُجْرِمُونَ

و جز گناهکاران کسی ما را گمراه نکرد

۱۰۰

فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ

حال هیچ شفיעی نداریم

۱۰۱

وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ

و نه دوستی مهربان

۱۰۲

فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

کاش برای ما بازگشتی بود، تا آنگاه از مؤمنان می‌شدیم

۱۰۳

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ

بی‌گمان در این مایه عبرتی هست، و بیشترین آنان مؤمن نبودند

۱۰۴

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

و همانا پروردگارت پیروزمند مهربان است

۱۰۵

كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ

قوم نوح پیامبران را دروغگو می‌انگاشتند

۱۰۶

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ

چنین بود که برادرشان نوح به ایشان گفت آیا [از شرک] پروا نمی‌کنید؟

۱۰۷

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ

من برای شما پیامبر امینی هستم

۱۰۸

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

پس از خدا پروا و از من پیروی کنید

۱۰۹

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۖ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ

و برای آن از شما پاداشی نمی‌طلبم، پاداش من جز بر پروردگار جهانیان نیست

۱۱۰

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

پس از خداوند پروا و از من پیروی کنید

۱۱۱
حزب
۱۴۹

قَالُوا أَنْوْمِنُ لَكَ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذُلُونَ

گفتند آیا به تو ایمان بیاوریم، حال آنکه فرومایگان از تو پیروی می‌کنند

قَالَ وَمَا عَلِمِي بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

۱۱۳

إِنْ حِسَابُهُمْ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّي لَوْ تَشْعُرُونَ

۱۱۴

وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ

۱۱۵

إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ

۱۱۶

قَالُوا لَئِن لَّمْ تَنْتَه يَنْبُوحَ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ

۱۱۷

قَالَ رَبِّ إِنَّ قَوْمِي كَذَّبُونِ

۱۱۸

فَأَفْتَحْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتَحًا وَنَجِّنِي وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

۱۱۹

فَأَنْجَيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلِّ الْمَشْحُونِ

۱۲۰

ثُمَّ أَعْرَفْنَا بَعْدَ الْبَاقِينَ

۱۲۱

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ

۱۲۲

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

۱۲۳
۳۲۲

كَذَّبَتْ عَادُ الْمُرْسَلِينَ

۱۲۴

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ

۱۲۵

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ

۱۲۶

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

۱۲۷

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۖ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ

الْعَالَمِينَ

۱۲۸

أَتَّبِعُونَ بِكُلِّ رِيحٍ ءَايَةً تَعْبَثُونَ

۱۲۹

وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ

۱۳۰

وَإِذَا بَطِشْتُمْ بَطِشْتُمْ جَبَّارِينَ

۱۳۱

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

۱۳۲

وَاتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ

۱۳۳

أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَامٍ وَبَنِينَ

۱۳۴

وَجَنَّتِ وَعُيُونٍ

۱۳۵

إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

۱۳۶

قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَضْتَ أَمْ لَمْ تَكُن مِّنَ الْوَاعِظِينَ

[نوح] گفت من از [حقیقت] آنچه ایشان کرده‌اند آگاهی ندارم

اگر دریابید، حساب ایشان جز بر پروردگار من نیست

و من طردکننده مؤمنان نیستم

من جز هشداردهنده‌ای روشنگر نیستم

گفتند ای نوح اگر دست برداری از سنگسار شدگان خواهی شد

[نوح] گفت پروردگارا قوم من مرا دروغگو انگاشتند

پس در میان من و ایشان، چنانکه باید و شاید، داوری کن و مرا و همراهان مؤمنم را رهایی ده

آنگاه او و همراهانش را در کشتی پر و گرانبار رهایی دادیم

سپس بازماندگان را غرقه ساختیم

بی‌گمان در این مایه عبرتی هست، و بیشترینه آنان مؤمن نبودند

و همانا پروردگارت پیروزمند مهربان است

قوم عاد پیامبران را دروغگو انگاشتند

چنین بود که برادرشان هود به آنان گفت آیا [از شرک] پروا نمی‌کنید؟

من برای شما پیامبری امینم

پس از خداوند پروا و از من پیروی کنید

و برای آن از شما پاداشی نمی‌طلبم، پاداش من جز بر پروردگار جهانیان نیست

آیا در هر بلندی بنایی از سر بازیچه می‌سازید

و کوشکها[ی استوار] می‌سازید به امید آنکه جاویدان بمانید؟

و چون دست گشایید همچون زورگویان دست گشایید

پس از خداوند پروا و از من پیروی کنید

و از کسی که شما را به آنچه می‌دانید یاری‌تان داد، پروا کنید

شما را با [بخشیدن] چارپایان و پسران یاری داد

و نیز باغها و چشمه‌سارها

من از عذاب روزی سهمگین بر شما بیمناکم

گفتند برای ما یکسان است چه پند دهی، چه از پنددهندگان نباشی

إِنَّ هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ

این جز شیوه پیشینیان نیست

۱۳۸ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ

و ما از عذاب شوندگان نیستیم

۱۳۹ فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً^ط وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ

بدین‌سان او را دروغگو انگاشتند، آنگاه آنان را نابود کردیم، بی‌گمان در این مایه عبرتی هست، و بیشترین آنان مؤمن نبودند

۱۴۰ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

و همانا پروردگارت پیروزمند مهربان است

۱۴۱ كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ

قوم ثمود [هم] پیامبران را دروغگو انگاشتند

۱۴۲ إِذْ قَالَ لَهُمُ أَحُوهُمْ صَلِحْ أَلَا تَتَّقُونَ

چنین بود که برادرشان صالح به آنان گفت آیا [از شرک] پروا نمی‌کنید؟

۱۴۳ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ

من برای شما پیامبری امینم

۱۴۴ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

پس از خداوند پروا و از من پیروی کنید

۱۴۵ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ^ط إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ

و برای آن از شما پاداشی نمی‌طلبم، پاداش من جز بر پروردگار جهانیان نیست

۱۴۶ أَتُرْكُونَ فِي مَا هَلَهْنَا ءَامِنِينَ

آیا شما را به حالتی که در اینجا هست در امن و امان رها می‌کنند؟

۱۴۷ فِي جَنَّتٍ وَعُيُونٍ

در باغها و چشمه‌سارها

۱۴۸ وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلَعَهَا هَضِيمٌ

و کشتزارها و خرماستانی که بار و بر آنها لطیف است

۱۴۹ وَتَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا فَرِهِينَ

و از کوهها، ماهرانه [برای خود] خانه‌هایی می‌تراشید

۱۵۰ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

پس از خداوند پروا و از من پیروی کنید

۱۵۱ وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ

و از فرمان گزافکاران اطاعت مکنید

۱۵۲ الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ

[همان] کسانی که در این سرزمین فتنه و فساد می‌کنند و در صلاح نمی‌کوشند

۱۵۳ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمَسْحَرِينَ

گفتند جز این نیست که تو از جادوزدگانی

۱۵۴ مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا فَأْتِ بآيَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِينَ

تو جز بشری همانند ما نیستی، اگر راست می‌گویی معجزه‌ای بیاور

۱۵۵ قَالَ هَذِهِ نَاقَةٌ لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ

گفت این ماده شتری است که آبشخوری [معین] برای او، و آبشخور روزی معین برای شماست

۱۵۶ وَلَا تَمْسُوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ

و به آن آسیبی نرسانید که عذاب روزی سهمگین گریبانگیرتان خواهد شد

۱۵۷ فَعَقَرُوهَا فَاصْبَحُوا نَدِيمِينَ

آنگاه آن را پی کردند، و سپس پیشیمان شدند

۱۵۸ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً^ط وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ

و عذاب ایشان را فرو گرفت، بی‌گمان در این مایه عبرتی هست و بیشترین آنان مؤمن نبودند

۱۵۹ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

و همانا پروردگارت پیروزمند مهربان است

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ

قوم لوط [هم] پیامبران را دروغگو انگاشتند

۱۶۱ إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ لُوطُ أَلَا تَتَّقُونَ

چنین بود که برادرشان لوط به آنان گفت آیا [از شرک] پروا نمی‌کنید؟

۱۶۲ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ

من برای شما پیامبری امینم

۱۶۳ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

پس از خداوند پروا و از من پیروی کنید

۱۶۴ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ

و برای آن از شما پاداشی نمی‌طلبم، پاداش من جز بر پروردگار جهانیان نیست

۱۶۵ أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ

آیا از میان مردم جهان با مردان می‌آمیزید؟

۱۶۶ وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ

و همسرانی که پروردگارتان برای شما آفریده است رها می‌کنید، آری شما قومی تجاوزکار هستید

۱۶۷ قَالُوا لَنْ لَمْ تَنْتَهَ يَلُوطُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ

گفتند ای لوط اگر دست برنداری از رانده شدگان خواهی شد

۱۶۸ قَالَ إِنِّي لِعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَالِينَ

[لوط] گفت من از دشمنان کار و کردار شما هستم

۱۶۹ رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ

پروردگارا مرا و خانواده‌ام را از شر کاری که می‌کنند رهایی ده

۱۷۰ فَنجَّيناهُ وأهلهٗ و أجمعين

آنگاه او و خانواده‌اش همگی را رهانیدیم

۱۷۱ إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَيْرِينَ

مگر پیرزنی را که از بازپس ماندگان بود

۱۷۲ ثُمَّ دَمَرْنَا الْآخِرِينَ

سپس دیگران را نابود کردیم

۱۷۳ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنذَرِينَ

و بر آنان بارانی [از بلا] باریدیم، چه بد است باران هشداریافتگان

۱۷۴ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ

بی‌گمان در این مایه عبرتی هست، و بیشترین آنان مؤمن نبودند

۱۷۵ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

و همانا پروردگارت پیروزمند مهربان است

۱۷۶ كَذَّبَ أَصْحَابُ لَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ

اصحاب ایکه [هم] پیامبران را دروغگو انگاشتند

۱۷۷ إِذْ قَالَ لَهُمُ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ

چنین بود که شعیب به ایشان گفت آیا [از شرک] پروا نمی‌کنید؟

۱۷۸ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ

من برای شما پیامبری امینم

۱۷۹ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

پس از خداوند پروا و از من پیروی کنید

۱۸۰ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ

و برای آن از شما پاداشی نمی‌طلبم، پاداش من جز بر پروردگار جهانیان نیست

۱۸۱ أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ

پیمان‌ها را تمام دهید و از کم‌فروشان مباشید

۱۸۲ وَزِنُوا بِالْقِسْطِ الْمُسْتَقِيمِ

و با ترازوی درست بسنجید

۱۸۳ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ

و به مردم اجناسشان را کم مدهید و در این سرزمین فتنه و فساد برپا مکنید

وَأَتَقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْحِيلَةَ الْأُولِينَ

و از کسی که شما و امت پیشین را آفریده است پروا کنید

۱۸۵ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ

گفتند جز این نیست که تو از جادوزدگانی

۱۸۶ وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَإِن نَّظُنُّكَ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ

و تو جز بشری همانند ما نیستی و ما تو را بی‌شبهه از دروغگویان می‌دانیم

۱۸۷ فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِن كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

پس اگر از راستگویانی پاره‌ای از آسمان را بر [سر] ما بینداز

۱۸۸ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِّي آيَةً مِّنْ آيَاتِكَ لَعَلَّيَّ أَتَقَرَّبُ إِلَىٰ رَبِّي بِمَا كُنتُ تَعْمَلُونَ

[شعیب] گفت پروردگار من به آنچه می‌کنید دانانتر است

۱۸۹ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُم عَذَابُ يَوْمِ الظُّلَّةِ إِنَّهُ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

آنگاه او را دروغگو انگاشتند و عذاب روز ابری سایه‌افکن آنان را فروگرفت، که عذاب روزی سهمگین بود

۱۹۰ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّمَن كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ

بی‌گمان در این مایه عبرتی هست و بیشترین آنان مؤمن نبودند

۱۹۱ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

و همانا پروردگارت پیروزمند مهربان است

۱۹۲ وَإِنَّهُ لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ

و آن [قرآن] فرو فرستاده پروردگار جهانیان است

۱۹۳ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ

که روح‌الامین [جبرئیل] آن را بر دل تو فرود آورده است

۱۹۴ عَلَىٰ قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ

تا از هشداردهندگان باشی

۱۹۵ بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُّبِينٍ

به زبان عربی شیوا

۱۹۶ وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأُولِينَ

و [خبر] آن در صحف [آسمانی] پیشینیان هست

۱۹۷ أَوَلَمْ يَكُن لَّهُمْ آيَةٌ أَن يَعْلَمَهُ عُلَمَاؤُ بَنِي إِسْرَائِيلَ

آیا این برای آنان نشانه‌[ی صدق] نیست که علمای بنی‌اسرائیل آن را [از پیش] می‌شناسند

۱۹۸ وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَىٰ بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ

و اگر آن را بر بعضی از گنگان بیگانه زبان نازل کرده بودیم

۱۹۹ فَقرَأَهُ عَلَيْهِم مَّا كَانُوا بِهِۦ مُؤْمِنِينَ

سپس آن را برایشان می‌خواند، به آن ایمان نمی‌آوردند

۲۰۰ كَذَٰلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ

بدین‌سان آن را در دل‌های گناهکاران راه داده‌ایم

۲۰۱ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِۦ حَتَّىٰ يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ

که به آن ایمان نمی‌آورند مگر آنکه عذاب دردناک را بنگرند

۲۰۲ فَيَأْتِيهِمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

که ناگهانی بر سر آنان آید و آنان آگاه نباشند

۲۰۳ فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنظَرُونَ

آنگاه گویند آیا ما مهلت یافته خواهیم بود؟

۲۰۴ أَفِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ

پس آیا عذاب ما را به شتاب می‌خواهند

۲۰۵ أَفَرَأَيْتَ إِن مَّتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ

ملاحظه کن که اگر سالها برخوردارشان سازیم

۲۰۶ ثُمَّ جَاءَهُمْ مَّا كَانُوا يُوعَدُونَ

سپس آنچه از آن بیمشان داده‌ایم، به سراغ آنان آید

مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يُمْتَعُونَ

آن برخورداریشان به کار آنان نیاید

۲۰۸ وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا لَهَا مُنْذِرُونَ

و [اهل] هیچ شهری را نابود نکردیم مگر آنکه هشداردهندگانی داشتند

۲۰۹ ذِكْرِي وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ

[برای] پندآموزی، و ما ستمگر نبوده‌ایم

۲۱۰ وَمَا تَنْزَلَتْ بِهِ الشَّيْطَانُ

و آن را شیاطین نازل نکرده‌اند

۲۱۱ وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ

و آنان را نرسد، و چنین کاری نتوانند کرد

۲۱۲ إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمَعَزُولُونَ

چرا که ایشان از شنیدن [وحی] برکنار هستند

۲۱۳ فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا ءَاخَرَ فَتَكُونَ مِنَ الْمُعَذَّبِينَ

پس در جنب خداوند خدایی دیگر [به نیایش] مخوان که از عذاب دیدگان خواهی شد

۲۱۴ وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ

و خاندان خویشاوندت را هشدار ده

۲۱۵ وَأَخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

و در برابر مؤمنانی که از تو پیروی می‌کنند مهربان و فروتن باش

۲۱۶ فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ

پس اگر از تو سرپیچی کردند بگو که من از آنچه می‌کنید بری و برکنارم

۲۱۷ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ

و بر [خداوند] پیروزمند مهربان توکل کن

۲۱۸ الَّذِي يَرِنُّكَ حِينَ تَقُومُ

همان که تو را به هنگامی که [برای عبادت] برمی‌خیزی می‌بیند

۲۱۹ وَتَقَلَّبَكَ فِي السَّجْدِينَ

و نیز گشتن تو را در میان نمازگزاران

۲۲۰ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

چرا که او شنوای داناست

۲۲۱ هَلْ أَنْبِئُكُمْ عَلَىٰ مَنْ تَنْزَلُ الشَّيْطَانُ

آیا شما را آگاه کنم که شیاطین بر چه کسی فرود می‌آیند؟

۲۲۲ تَنْزَلُ عَلَىٰ كُلِّ آفَاكٍ أَثِيمٍ

بر هر تهمت‌زن گناهکاری فرود می‌آیند

۲۲۳ يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْثُرُهُمْ كَاذِبُونَ

گوش فرا می‌دهند و بیشترین آنان دروغگو هستند

۲۲۴ وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ

و شاعران [کافر] را گمراهان پیروی می‌کنند

۲۲۵ أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ

آیا نمی‌نگری که ایشان در هر وادی سرگشته‌اند

۲۲۶ وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ

و ایشان چیزهایی می‌گویند که خود انجام نمی‌دهند

إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا

مگر کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند و خداوند را بسیار یاد می‌کنند، و پس از آنکه ستم دیده‌اند

وَأَنْتَصَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا^ظ وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ

انتقامشان را گرفته‌اند، و کسانی که ستم کرده‌اند زودا که بدانند که به چه بازگشتگاهی راه خواهند برد

مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
طسٌ تِلْكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ وَكِتَابٍ مُّبِينٍ

طس [طا سین] این آیات قرآن و کتابی روشنگر است

هُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ

رهنمود و مژده‌بخش مؤمنان

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ
يُوقِنُونَ

کسانی که نماز را برپا می‌دارند و زکات را می‌پردازند و به
آخرت ایقان دارند

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ زَيْنًا لَهُمْ أَعْمَلَهُمْ فَهُمْ
يَعْمَهُونَ

بی‌گمان کسانی که به آخرت ایمان ندارند کار و کردارشان را
در چشمشان آراسته جلوه می‌دهیم، و ایشان سرگشته‌اند

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ
الْأَخْسَرُونَ

اینان کسانی هستند که عذاب سخت را [در پیش] دارند و
در آخرت زیانکارترین [انسانها] هستند

وَإِنَّكَ لَلتَّلْقَى الْقُرْآنَ مِنَ لَدُنِّ حَكِيمٍ عَلِيمٍ

و تو قرآن را از پیشگاه فرزانه‌ای دانا فرا می‌گیری

إِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِأَهْلِهِ إِنِّي آنَسْتُ نَارًا سَاءَتِيكُمْ مِنْهَا
بِخَبْرٍ أَوْ آتِيكُمْ بِشِهَابٍ قَبَسٍ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ

چنین بود که موسی به خانواده‌اش گفت من آتشی می‌بینم،
به زودی از آن خبری برای شما می‌آورم یا شعله اخگری
برایتان می‌آورم باشد که گرم شوید

فَلَمَّا جَاءَهَا نُودِيَ أَنْ بُورِكَ مَنْ فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا
وَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

و چون به نزدیک آن آمد، ندا داده شد که هر کس در
نزدیک آتش و پیرامون آن است، برکت یافته است، و پاک
است خداوندی که پروردگار جهانیان است

يَمُوسَىٰ إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

ای موسی آن منم که خداوند پیروزمند فرزانه هستم

وَأَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَءَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ
يُعَقِّبْ يَمُوسَىٰ لَا تَخَفْ إِنِّي لَا يَخَافُ لَدَى الْمُرْسَلُونَ

و عصایت را بینداز، آنگاه که آن را نگریست که می‌جنبید
گویی که ماری است، پشت کرد [و پا به فرار گذاشت] و
برنگشت [گفته شد] ای موسی مترس که پیامبران در
پیشگاه من نمی‌ترسند

إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسْنًا بَعْدَ سُوءٍ فَإِنِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ

مگر کسی که ستمی کرده باشد، سپس نیکوکاری را جانشین
گناه کرده باشد، که آنگاه من آمرزگار مهربانم

وَأَدْخُلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجَ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ فِي
تِسْعِ آيَاتٍ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَسِقِينَ

و دستت را در گریبان کن، تا سپید و درخشان بدون هیچ
بیماری [پیسی] بیرون آید [و با] معجزات نه‌گانه به سوی
فرعون و قومش [برو] که ایشان قومی نافرمانند

فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ آيَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ

و چون آیات ما روشنگرانه به سر وقت آنان آمد، گفتند این
جادویی آشکار است

وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَانظُرْ
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُودَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
فَضَّلَنَا عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ

وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُودَ وَقَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ عُلِّمْنَا مَنطِقَ
الطَّيْرِ وَأُوتِينَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ ۗ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ

وَحُشِرَ لِسُلَيْمَانَ جُنُودُهُ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ
يُوزَعُونَ

حَتَّىٰ إِذَا أَتَوْا عَلَىٰ وَادِ التَّمَلِّ قَالَتْ نَمَلَةٌ يَا أَيُّهَا النَّمْلُ
ادْخُلُوا مَسَكِنَكُمْ لَا يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمَانُ وَجُنُودُهُ وَهُمْ
لَا يَشْعُرُونَ

فَتَبَسَّمَ ضَاحِكًا مِّن قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ
نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا
تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ

وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهُدْهَدَ أَمْ كَانَ مِنَ
الْغَائِبِينَ

لَأَعَذِّبَنَّهُ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَأَأْذِجَنَّهُ أَوْ لِيَأْتِنِي بِسُلْطَنٍ
مُّبِينٍ

فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ ۗ وَجِئْتُكَ
مِن سَبَأٍ بِنَبَأٍ يَقِينٍ

و آنها را از در ستم و سرکشی انکار کردند، و حال آنکه
دلهایشان آنها را باور داشت، بنگر که سرانجام اهل فساد
چگونه بود

و به راستی به داوود و سلیمان دانشی بخشیدیم و هر دو
گفتند سپاس خداوند را که ما را بر بسیاری از بندگان
مؤمنش برتری داد

و سلیمان از داوود میراث برد و گفت ای مردم به ما [فهم]
زبان مرغان آموخته شده است، و بسی چیزها به ما بخشیده
شده است، این بخششی آشکار است

و سپاهیان سلیمان از جن و انس و مرغان به نزد او گرد
آمدند، آنگاه به همدیگر پیوستند

تا آنجا که به وادی موران رسیدند، موری [به زبان حال]
گفت ای موران به درون خانه‌هایتان بروید که سلیمان و
سپاهیانش شما را ناآگاهانه درهم نکوبند

[سلیمان] از سخن او دهان به خنده گشود و گفت
پروردگارا به من الهام کن [و توفیق ده] که بر نعمت که بر
من و پدر و مادرم ارزانی داشتی سپاسگزارم و کاری نیک
کنم که آن را بپسندی، و مرا به رحمتت در زمره بندگان
شایسته‌ات درآور

و سپس از [حال] مرغان بازجست و گفت مرا چه می‌شود که
هدهد را نمی‌بینم، یا شاید از غائبان است؟

او را عذابی سخت می‌کنم یا سرش را می‌برم، مگر آنکه
حجتی روشن برای من [برای غیبت خود] بیاورد

آنگاه [هدهد] مدتی نه چندان دراز [در غیبت] درنگ کرد،
سپس [آمد و] گفت من به چیزی که تو آگاهی نیافتی، آگاه
شدم و برایت از سبأ خبری یقینی آورده‌ام

إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ

وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ

أَلَّا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبَاءَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ۝

قَالَ سَنَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ

أَذْهَبَ بِكِتَابِي هَذَا فَأَلْقَاهُ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّى عَنْهُمْ فَانظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ

قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوْا إِنِّي أَتِيَةٌ إِلَىٰ كِتَابِ كَرِيمٍ

إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلَّا تَعْلَمُوا عَلَيَّ وَأْتُونِي مُسْلِمِينَ

قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوْا أَفْتُونِي فِي أَمْرِي مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّىٰ تَشْهَدُونِ

قَالُوا نَحْنُ أَوْلُوا قُوَّةٍ وَأُولُوا بَأْسٍ شَدِيدٍ وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ فَانظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ

قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعْرََّةَ أَهْلِهَا أَذِلَّةً وَكَذٰلِكَ يَفْعَلُونَ

وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ

من زنی را یافتم که بر آنان فرمانروایی می‌کرد و از همه‌چیز برخوردار بود، و تختی شگرف داشت

او و قومش را چنین یافتم که به جای خداوند، به خورشید سجده می‌کردند، و شیطان کار و کردارشان را در نظرشان آراسته جلوه داده بود، و ایشان را از راه [خدا] باز داشته بود و آنان رهیافته نبودند

تا سجده نکنند در برابر خداوندی که نهان آسمانها و زمین را آشکار می‌کند و آنچه پنهان می‌دارید و آنچه آشکار می‌دارید می‌داند

خداوند است که خدایی جز او نیست و او پروردگار عرش عظیم است

[سلیمان] گفت خواهیم دید که آیا راست گفته‌ای یا از دروغگویان بوده‌ای

این نامه مرا ببر و نزد آنان بیفکن، سپس از آنان روی برتاب، و ببین که چه پاسخی می‌دهند

[بلقیس] گفّت ای بزرگان نزد من نامه‌ای گرامی انداخته شده است

آن از سوی سلیمان است و با نام خداوند بخشنده مهربان [آغاز می‌گردد]

حاکمی از اینکه بر من سرکشی مکنید و با من از در تسلیم در آیید

[بلقیس] گفت ای بزرگان در کارم به من نظر دهید [چرا که] هیچ کاری را از پیش نبرده‌ام، مگر آنکه شما در آن حاضر و ناظر بوده‌اید

گفتند ما نیرومندان و رزم‌آوران سهمگینی هستیم و حکم حکم توست، بنگر که چه می‌فرمایی

[بلقیس] گفت همانا پادشاهان چون به شهری درآیند، آن را به تباهی کشند و گرانقدران اهلش را بی‌مقدار گردانند، و اینگونه عمل کنند

و من فرستنده هدیه‌ای به سوی آنان هستم و چشم به راه اینکه فرستادگان چه پاسخی می‌آورند

فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَنَ قَالَ أْتُمِدُونِنِ بِمَالٍ فَمَا آتَيْنِيَ اللَّهُ خَيْرٌ مِّمَّا آتَاكُم بَلْ أَنْتُمْ بِهَدْيَتِكُمْ تَفْرَحُونَ

أَرْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ بِجُنُودٍ لَا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا أَذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ

قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَيُّكُمْ يَأْتِينِي بِعَرْشِهَا قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ

قَالَ عِفْرِيتٌ مِّنَ الْجِنِّ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِن مَّقَامِكَ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٌ

قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتَابِ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رَآهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ هَذَا مِن فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي أَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ وَمَن شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ

قَالَ نَكِّرُوا لَهَا عَرْشَهَا نَنظُرْ أَتَهْتَدِي أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ

فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَكَذَا عَرْشُكِ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ وَأُوتِينَا الْعِلْمَ مِن قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ

وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِن دُونِ اللَّهِ إِنَّهَا كَانَتْ مِن قَوْمِ كَافِرِينَ

قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَن سَاقِيهَا قَالَتْ إِنَّهُ صَرْحٌ مَُّرَدٌُّ مِّن قَوَارِيرٍ قَالَتْ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

و چون [پیک] نزد سلیمان آمد، [سلیمان هدیه را دید و] گفت آیا به من مدد مالی می‌رسانید؟ بدانید که آنچه خداوند به من بخشیده است، از آنچه به شما بخشیده است بهتر است، آری [می‌بینم که] شما به هدیه‌تان دلخوشید

به سوی آنان باز گرد [و بگو] به سر آنان لشکری آوریم که تاب پایداری در برابر آن را نداشته باشند و آنان را خوار و زبون از آنجا آواره کنیم

گفت ای بزرگان کدامیک از شما پیش از آنکه آنان از در تسلیم نزد من آیند، تخت او را برای من می‌آورد؟

عفریتی از جنیان گفت من پیش از آنکه از جایب برخیزی آن را به نزد تو می‌آورم، و من بر این کار توانا و درستکارم

کسی که از [علم کتاب] بهره‌ای داشت گفت من پیش از آنکه چشمت را برهم زنی آن را به نزدت می‌آورم [پذیرفت و آورد] و چون [سلیمان] آن را در نزد خویش مستقر دید، گفت این از فضل پروردگار من است که می‌آزمایدم که آیا شکر می‌ورزم یا کفران، و هر کس شکرورزد جز این نیست که به سود خویش شکرورزیده است و هر کس کفران کند، پروردگارم بی‌نیاز و بخشنده است

[سلیمان] گفت تختش را در دید او ناشناخته کنید، تا بنگریم که به آن پی می‌برد یا از کسانی است که پی نمی‌برند

و چون [بلقیس] آمد به او گفته شد آیا تخت تو این چنین است؟ گفت‌گویی همان است، و پیش از این، به ما علم [به] حقانیت سلیمان [داده شده است و ما فرمانبردار بوده‌ایم

و آنچه به جای خدا می‌پرستید، او را [از ایمان به خدا] باز داشته بود، که او [در آغاز] از قوم کافران بود

به او گفته شد وارد قصر شو، و چون آن را دید پنداشت که برکه آبی است، و از دو ساق پایش جامه برداشت [سلیمان] گفت آن قصری صاف و صیقلی از آبگینه‌هاست [و آب نیست] [بلقیس] گفت پروردگارا بر خود ستم کرده‌ام و اینک همراه سلیمان در برابر خداوند که پروردگار جهانیان است فرمانبردارم

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ فَإِذَا هُمْ فَرِيقَانِ يَخْتَصِمُونَ

قَالَ يَاقَوْمِ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

قَالُوا أَطَّيَّرْنَا بِكَ وَبِمَن مَّعَكَ قَالَ طَئِرِكُمْ عِنْدَ اللَّهِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ

وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ

قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ

وَمَكْرُؤًا مَكَرًا وَمَكْرَنَا مَكَرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

فَأَنْظِرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ أَنَّا دَمَّرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ

فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةٌ بِمَا ظَلَمُوا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

وَأَنْجَيْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ

وَلَوْطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَلْحِشَةَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ

أَيِّنَّكُمْ لَأَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ

و به راستی به سوی قوم ثمود، برادرشان صالح را فرستادیم، که خداوند را بپرستید، آنگاه به دو گروه ستیزه‌جو تقسیم شدند

[صالح] گفت ای قوم من چرا عذاب را پیش از رحمت، به شتاب می‌طلبید، چرا از خداوند آمرزش نمی‌خواهید، باشد که مشمول رحمت شوید

گفتند ما به تو و همراهانت فال بد زده‌ایم گفت فال شما با خداست، بلکه شما قومی هستید که در معرض آزمونید

و در شهر نه تن بودند که در آن سرزمین به فساد می‌پرداختند و هیچ‌کار شایسته‌ای نمی‌کردند

گفتند به خدا هم قسم شوید که بر او و خانواده‌اش شیخون بزنیم، سپس به خونخواهش بگوییم که ما در کشتار خانواده‌اش حاضر و ناظر نبوده‌ایم، و ما راستگوییم

و مکرورزیدند، و ما نیز مکر در میان آوردیم و آنان در نمی‌یافتند

پس بنگر که سرانجام مکرشان چگونه بود که ایشان و قومشان را همگی، نابود کردیم

این است خانه‌هایشان که به خاطر ستمی که ورزیدند [خاموش و] خالی است، بی‌گمان در این برای اهل معرفت مایه عبرتی هست

و کسانی را که ایمان آوردند و پروا و پرهیز ورزیدند نجات دادیم

و نیز لوط را [فرستادیم] که به قومش گفت آیا دیده و دانسته مرتکب کار ناشایسته می‌شوید؟

آیا شما از روی شهوت، با مردان به جای زنان می‌آمیزید؟ آری شما قومی ندانم‌کار هستید

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوا آلَ لُوطٍ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ ۖ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ

آنگاه پاسخ قوم او جز این نبود که می‌گفتند خاندان لوط را از شهرتان برانید که ایشان مردمی منزه‌طلب هستند

آنگاه او و خانواده‌اش را نجات دادیم، مگر زنش را که جزو واپس‌ماندگان تعیینش کرده بودیم

فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ ۖ إِلَّا أُمَّرَأَتَهُ ۖ قَدَّرْنَاهَا مِنَ الْغَابِرِينَ

و بر آنان بارانی [از سنگ] بارانیدیم، و باران [بلای] هشدار یافتگان چه بد است

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا ۖ فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنذَرِينَ

بگو سپاس خداوند را و سلام بر بندگانی که ایشان را برگزیده است، آیا خداوند بهتر است یا آنچه برایش شریک می‌آورند؟

قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ ۗ ءَآلَهُ خَيْرٌ ۖ أَمَّا يُشْرِكُونَ

یا کیست که آسمانها و زمین را آفریده است و از آسمان برای شما آبی فرو فرستاده است و بدان باغهای خرم رویانده‌ایم که شما نمی‌توانید درختانش را برویاند، آیا در جنب خداوند خدایی هست؟ آری آنان قومی کژرو هستند

أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ ۖ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ ۖ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ ۖ مَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا ۗ ءَأَلَهُ ۖ مَعَ اللَّهِ ۚ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ

یا کیست که زمین را قرارگاه ساخت و در میان آن جویبارها پدید آورد و برای آن کوههای استوار آفرید و بین دو دریا برزخی قرار داد، آیا در جنب خداوند خدایی هست، بلکه بیشترین آنان نمی‌دانند

أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا ۖ وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا ۖ وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيَ ۖ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ۗ ءَأَلَهُ ۖ مَعَ اللَّهِ ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

یا کیست که دعای در مانده را چون بخواندش، اجابت می‌کند، و بلا را می‌گرداند، و شما را جانشینان [پیشینیان بر] روی زمین می‌کند آیا در جنب خداوند خدایی هست؟ چه اندک پند می‌گیرید

أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ ۖ وَيَكْشِفُ السُّوءَ ۖ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ ۗ ءَأَلَهُ ۖ مَعَ اللَّهِ ۚ قَلِيلًا ۖ مَا تَذَكَّرُونَ

یا کیست که شما را در تاریکیهای خشکی و دریا راه می‌نماید و کیست که بادها را پیشاپیش [باران] رحمتش مژده‌بخش می‌فرستد؟ آیا در جنب خداوند خدایی هست، خداوند فراتر است از آنچه شریکش می‌گیرند

أَمَّنْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ۖ وَمَنْ يُرْسِلُ الرِّيْحَ بُشْرًا ۖ بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ۗ ءَأَلَهُ ۖ مَعَ اللَّهِ ۚ تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ

أَمَّنْ يَبْدُوْا أَلْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهُرْ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَآءِ
وَالْأَرْضِ ۗ أَعِلَّهُ مَعَ اللّٰهِ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ
صَادِقِينَ

۶۵

قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللّٰهُ وَمَا
يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ

۶۶

بَلِ ادْرٰكِ عِلْمُهُمْ فِي الْآخِرَةِ بَلْ هُمْ فِي شَكِّ مِّنْهَا بَلْ هُمْ
مِّنْهَا عَمُونَ

۶۷

۳۳۲ر

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَعِذَا كُنَّا تُرَابًا وَعَابَاؤُنَا أَنِنَا لَمُخْرَجُونَ

۶۸

لَقَدْ وَعِدْنَا هَٰذَا نَحْنُ وَعَابَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ إِن هَٰذَا إِلَّا أَسْطِیْرُ
الْأَوَّلِينَ

۶۹

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ

۷۰

وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ

۷۱

وَيَقُولُونَ مَتَى هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

۷۲

قُلْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ رَدْفٌ لَّكُمْ بَعْضُ الَّذِي
تَسْتَعْجِلُونَ

۷۳

وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا
يَشْكُرُونَ

۷۴

وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ

۷۵

وَمَا مِنْ غَآيِبَةٍ فِي السَّمَآءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ

۷۶

إِنَّ هَٰذَا الْقُرْءَانَ يَقُصُّ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ
فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

یا کیست که آفرینش را آغاز می‌کند، سپس آن را باز
می‌گرداند، و کیست که شما را از آسمان و زمین روزی
می‌دهد؟ آیا در جنب خداوند خدایی هست؟ بگو اگر راست
می‌گویید برهاتتان را بیاورید

بگو هیچ‌کس جز خداوند در آسمان و زمین غیب نمی‌داند، و
ایشان نمی‌دانند که چه هنگامی برانگیخته می‌شوند

یا مگر علمشان در[باره] آخرت به کمال است [!؟]، بلکه
ایشان از آن در شک هستند، و بلکه در [درک] آن کوردل
هستند

و کافران گویند آیا چون ما و پدرانمان [مردیم] و خاک
شدیم آیا [از نو زنده و] برانگیخته خواهیم شد؟

به ما و پدرانمان از این پیش همچنین وعده‌ای داده‌اند، این
جز افسانه‌های پیشینیان نیست

بگو در زمین سیر و سفر کنید و بنگرید که سرانجام
گناهکاران چگونه بوده است

و بر آنان اندوه مخور، و از نیرنگی که می‌ورزند دلتنگ
مباش

و گویند اگر راست می‌گویید این وعده کی فرا می‌رسد؟

بگو چه‌بسا بخشی از آنچه درباره‌اش بی‌تابی می‌کنید به شما
برسد

و بی‌گمان پروردگارت به مردم بخشش و بخشایش دارد ولی
بیشترین آنان سپاس نمی‌گذارند

و بی‌گمان پروردگارت آنچه در دل‌هایشان دارند و آنچه را
آشکار می‌کنند می‌داند

و هیچ نهفته‌ای در آسمان و زمین نیست مگر آنکه در کتابی
روشنگر است

همانا این قرآن بیشترین آنچه بنی‌اسرائیل در آن اختلاف
نظر دارند بر آنان بیان می‌دارد

وَإِنَّهُ لَهْدَىٰ وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ

و آن رهنمود و رحمتی برای مؤمنان است

۷۸

إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ بِحُكْمِهِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ

بی‌گمان پروردگارت با حکم خویش در میان آنان داوری خواهد کرد و او پیروزمند داناست

۷۹

فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۖ إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ

پس بر خداوند توکل کن که تو برخوردار از حق [و حقیقتی] آشکار هستی

۸۰

إِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تَسْمَعُ الصَّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ

تو به مردگان و کران، آوازی نشنوانی به ویژه آنگاه که پشت کنند

۸۱

وَمَا أَنْتَ بِهَادِي الْعُمَىٰ عَن صَلَاتِهِمْ ۖ إِنَّ تَسْمَعُ إِلَّا مَن يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ

و تو رهنمای نابینایان [و باز گرداننده] از بیراهیشان نیستی، تو جز کسانی را که به آیات ما ایمان دارند و اهل تسلیمند، [سخن خود را] نمی‌شنوانی

۸۲
حزب
۱۵۴

وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ

و چون حکم [عذاب] ما بر آنان تعلق گرفت بر ایشان دابه‌الارض را از زمین برآوریم که با آنان سخن بگوید که مردم به آیات ما ایقان نداشته‌اند

۸۳
ر۳۳۳

وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا مِّمَّنْ يُكَذِّبُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ

و روزی که از هر امتی گروهی از دروغ‌انگاران آیات خود را محشور گردانیم و سپس به هم بپیوندند

۸۴

حَتَّىٰ إِذَا جَاءُو قَالَ أَكَذَّبْتُمْ بِآيَاتِي وَلَمْ تُحِطُوا بِهَا عِلْمًا أَمْ آذًا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

چون گرد آمدند فرماید آیا آیات مرا دروغ انگاشتید، و حال آنکه به آنها احاطه علمی نداشتید، یا خود چه کارها کردید

۸۵

وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ لَا يَنْطِقُونَ

و به خاطر ستمی که ورزیده بودند، حکم [عذاب] بر آنان تعلق گیرد، و سخن نگویند

۸۶

أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لَيْسَكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

آیا نگریسته‌اند که ما شب را آفریده‌ایم که در آن آرام گیرند، و روز را چشم‌اندازی روشن [گردانده‌ایم]، بی‌گمان در این برای اهل ایمان مایه‌های عبرت است

۸۷

وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَن شَاءَ اللَّهُ ۚ وَكُلُّ أَتَوْهُ دَاخِرِينَ

و روزی که در صور دمیده شود، و هر کس که در آسمانها و زمین هست –جز کسی که خدا خواهدهراسان شوند، و همگان خاکسارانه به نزد او آیند

۸۸

وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ ۗ صُنِعَ اللَّهُ الَّذِي أَتَقَنَ كُلَّ شَيْءٍ ۗ إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ

و کوهها را بینی و آنها را ساکن انگاری و حال آنکه همانند حرکت ابر، حرکت دارد، [این] آفرینش الهی است که هر چه را در کمال استواری پدید آورده است، او به آنچه می‌کنید آگاه است

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِّنْهَا وَهُمْ مِّنْ فَزَعٍ يَوْمَئِذٍ
ءَامِنُونَ

وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ هَلْ تُجْزَوْنَ
إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَذِهِ الْبَلَدَةِ الَّذِي حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ
شَيْءٍ ۗ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ

وَأَنْ أَتْلُوا الْقُرْآنَ ۗ فَمَنْ أَهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ۗ
وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنذِرِينَ

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ سَيُرِيكُمْ ءَايَاتِهِ ۗ فَتَعْرِفُونَهَا وَمَا رَبُّكَ
بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

طسم طا سین میم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
طسّم

این آیات کتاب روشنگر است

تِلْكَ ءَايَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ

بخشی از داستان موسی و فرعون را برای اهل ایمان به
راستی و درستی بر تو می‌خوانیم

نَتْلُوا عَلَيْكَ مِنْ نَّبِيِّ مُوسَىٰ وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

همانا فرعون در آن سرزمین سرکشی کرد و اهل آن را
فرقه فرقه کرد، طایفه‌ای از آنان را به زبونی کشید
[چنانکه] پسرانشان را می‌کشت و زنان [و دخترانشان را
برای کنیزی] زنده باقی می‌گذاشت، او از تبهکاران بود

إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضِعُّ
طَائِفَةً مِّنْهُمْ يُذَبِّحُ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ
مِنَ الْمُفْسِدِينَ

و ما می‌خواهیم که بر کسانی که در روی زمین به زبونی
کشیده شده‌اند، منت نهیم [و نعمت دهیم] و ایشان را
پیشوایان و وارثان گردانیم

وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضِعُّوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ
أَيِّمَةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ

وَنُمَكِّنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِيَ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا
مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ ۖ فَإِذَا خِفْتِ عَلَيْهِ
فَأَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي ۗ إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكِ
وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ

فَأَلْتَقَطَهُ آلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا ۗ إِنَّ
فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِبِينَ

وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرْتُ عَيْنِي لِي وَلَكَ لَا تَقْتُلُوهُ
عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَارِعًا ۗ إِن كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ لَوْلَا أَنْ
رَبَطْنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ قُصِّيهِ ۖ فَبَصُرَتْ بِهِ عَنْ جُنْبٍ وَهُمْ لَا
يَشْعُرُونَ

وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلٍ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ
أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ

فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ ۗ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۗ وَلِنَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ
اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

۷

۸

۹

۱۰

۱۱

۱۲
حزب
۱۵۵

۱۳

و به آنان در روی زمین تمکن بخشیم، و از آنان به فرعون و
هامان و سپاهیانشان چیزی که از آن پروا داشتند، نشان
دادیم

و به مادر موسی الهام کردیم که او را شیر بده، و چون بر او
بیمناک شدی، او را [در جعبه‌ای] به دریا بیفکن، و مترس و
غم مخور، [چرا که] ما برگرداننده او به سوی تو و گرداننده
او از پیامبران هستیم

آنگاه فرعونیان او را [یافتند و] برگرفتند تا سرانجام دشمن
و مایه اندوهشان شود، چرا که فرعون و هامان و
سپاهیانشان خطاکار بودند

و همسر فرعون گفت هم برای من و هم برای تو روشنی
چشم است، او را نکشید، چه بسا به ما سود برساند، یا آنکه
به فرزندی بگیریمش، و آنان [حقیقت را] در نیافته بودند

و دل مادر موسی به کلی [از امید و شکیب] خالی شد،
چنانکه نزدیک بود، اگر دلش را گرم نمی‌کردیم که از باور
دارندگان باشد، راز او را آشکار کند

و به خواهر او گفت پی او را بگیر، آنگاه دورا دور او را
می‌پایید، ولی ایشان در نمی‌یافتند

و از پیش او [نوزاد] را از پذیرفتن پستانها [ی دایگان] باز
داشتیم سپس [خواهر موسی] گفت آیا شما را به خانواده‌ای
راهنمایی کنم که نگهداری او را برای شما بپذیرند، و
خیرخواه او باشند؟

سرانجام او را به مادرش بازگرداندیم تا دل و دیده‌اش [به]
او [روشنی یابد و غم نخورد و بداند که وعده الهی حق
است، ولی بیشترین آنان نمی‌دانند

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ ءَاتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَٰلِكَ
نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

و چون [موسی] به کمال بلوغ رسید و برومند شد، به او حکمت [نبوت] و علم بخشیدیم و بدین‌سان نیکوکاران را پاداش دهیم

وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينٍ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَٰذَا مِنْ شِيعَتِهِ ۖ وَهَٰذَا مِنْ عَدُوِّهِ ۗ فَاسْتَغْنَاهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ ۖ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ ۗ فَوَكَرَهُ مُوسَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ ۗ قَالَ هَٰذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ ۗ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِينٌ

و او در هنگامی که مردم شهر [سرگرم و] بی‌خبر بودند وارد شهر شد، آنگاه در آنجا دو مرد را یافت که با هم سخت ستیزه می‌کردند این یک از پیروانش، و آن یک از دشمنانش [بود]، آنگاه کسی که از پیروانش بود، در برابر کسی که از دشمنانش بود، از او یاری خواست، پس موسی مشتکی به او زد که کارش ساخته شد [موسی تکان خورد و] گفت این کار شیطان بود، که او دشمن و گمراه‌کننده‌ای آشکار است

قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ ۗ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

گفت پروردگارا من بر خود ستم کردم، مرا ببامرز، آنگاه [خداوند] او را آمرزید، چرا که او آمرزگار مهربان است

قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيرًا لِّلْمُجْرِمِينَ

گفت پروردگارا به خاطر لطفی که در حق من کردی هرگز پشتیبان گناهکاران نخواهم شد

فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا الَّذِي اُسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِحُهُ ۗ قَالَ لَهُ مُوسَىٰ إِنَّكَ لَعَوِيٌّ مُّبِينٌ

سپس ترسان و نگران در شهر می‌گشت، ناگهان همان کسی که دیروز از او یاری خواسته بود، باز از او فریادرسی خواست موسی [برآشفته و] به او گفت تو واقعا ندانم‌کاری

فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا قَالَ يَا مُوسَىٰ أَتُرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ ۗ إِنَّ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ

و چون خواست به کسی که دشمن هردوشان بود حمله برد، گفت ای موسی می‌خواهی مرا بکشی همانطور که دیروز کسی را کشتی، نمی‌خواهی مگر اینکه زورگوی ستمگری در این سرزمین باشی، و نمی‌خواهی از نیکوکاران باشی

وَجَاءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَىٰ قَالَ يَا مُوسَىٰ إِنَّ الْمَلَآئِئِمَّا يَأْتَمِرُونَ بِكَ لَيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِنِّي لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ

و مردی از دورترین نقطه شهر شتابان آمد [و] گفت ای موسی بدان که بزرگان دربارهاست همراهی شده‌اند که تو را بکشند [از این شهر] بیرون برو که من از خیرخواهان توام

فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ ۗ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

آنگاه [موسی] از آنجا ترسان و نگران بیرون شد و گفت پروردگارا مرا از قوم ستمکار نجات بده

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَىٰ رَبِّي أَن يَهْدِيَنِي سَوَاءَ
السَّبِيلِ

و چون رو به سوی مدین نهاد، گفت باشد که پروردگارم مرا
به راه راست راهنمایی کند

و چون به آبشخور مدین رسید، پیرامون آن گروهی از مردم
را یافت که [اغنام خویش را] آب می‌دادند، و از پس ایشان
دو زن که [چارپایان خود را] جمع و جور می‌کردند [موسی]
گفت کار و بار شما چیست؟ گفتند ما [به چارپایان خود] آب
نمی‌دهیم تا آنکه شبانان [چارپایان خود را از آبشخور]
بازگردانند، و پدر ما پیری فرتوت است

وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِّنَ النَّاسِ يَسْقُونَ
وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ ۗ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا
لَا نَسْقِي حَتَّىٰ يُصَدِرَ الرِّعَاءُ ۗ وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ

سپس برای آنها [چارپایانشان را] آب داد، آنگاه رو به سایه
آورد، و گفت پروردگارا من به هر خیری که برایم بفرستی
نیازمندم

فَسَقَىٰ لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّىٰ إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ
مِّنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ

سپس یکی از آن دو، در حالی که با شرم و آزرگام
برمی‌داشت، به نزد او آمد و گفت پدرم شما را دعوت کرده
است که پاداش آبدهیات را برای [چارپایان] ما به شما
بدهد، و چون [موسی] به نزد او آمد و برای او داستانش را
بیان کرد، [شعیب] گفت مترس که از قوم ستمکار نجات
یافتی

فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَىٰ اسْتِحْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّ أَبِي
يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرًا مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ
عَلَيْهِ الْقِصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

یکی از آن دو [دختر] گفت پدرجان او را [با دستمزد] به کار
گیر که او بهترین کسی است که می‌توانی به کار بگیری، هم
تواناست و هم درستکار

قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَا أَبَتِ اسْتَجِرْهُ ۗ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَجَرْتَ
الْقَوِيُّ الْأَمِينُ

[شعیب به موسی] گفت من می‌خواهم یکی از این دو دخترم
را به همسری تو درآورم، در قبال اینکه [به جای کابین]
هشت سال برای من کار کنی، و اگر آن را به ده سال پایان
دادی، میل خودت است، ولی من نمی‌خواهم بر تو سخت
بگیرم، که مرا، اگر خدا بخواهد، از درستکاران خواهی یافت

قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أُنكِحَكَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ عَلَىٰ أَنْ
تَأْجُرَنِي ثَمَنِي حِجَابٍ ۗ فَإِنْ أَتَمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ ۗ وَمَا
أُرِيدُ أَنْ أَسْأَلَكَ عَلَيْكَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ
الصَّالِحِينَ

[موسی] گفت این بین من و بین شما باشد که هر کدام از
دو مدت را به سر بردم، از من زیاده‌خواهی نشود، و خداوند
بر آنچه می‌گوییم ضامن [و شاهد] ماست

قَالَ ذَٰلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ ۗ أَيَّمَا الْأَجَلَيْنِ قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ
عَلَيَّ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ

فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ ۚ آنَسَ مِنْ جَانِبِ
الطُّورِ نَارًا ۗ قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّي
آتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِّنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ

۳۵

فَلَمَّا أَتَتْهَا نُودِيَ مِنَ شَاطِئِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ
الْمُبْرَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَن يَمُوسَىٰ إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ
الْعَالَمِينَ

۳۱

وَأَن أَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّىٰ مُدَبِّرًا
وَلَمْ يُعَقِّبْ ۚ يَمُوسَىٰ أَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ ۗ إِنَّكَ مِنَ الْآمِنِينَ

۳۲

أَسْأَلُكَ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجُ بِيضًا ۖ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ
وَأَضْمَمَ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ ۗ فَذَنِكَ بُرْهَانِ مِنْ
رَّبِّكَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَسِقِينَ

۳۳

قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَن يَقْتُلُونِ

۳۴

وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسَلْهُ مَعِيَ رِدْءًا
يُصَدِّقُنِي ۗ إِنِّي أَخَافُ أَن يُكَدِّبُونِ

۳۵

قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطٰنًا فَلَا
يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِآيٰتِنَا ۚ أَنْتُمْ وَمَنِ اتَّبَعَكُمْ ۗ الْغٰلِبُونَ

و چون موسی مدت [مقرر] را به سر برد و خانواده‌اش را [همراه خود] برد، از جانب طور آتشی دید، به خانواده‌اش گفت صبر کنید، من [از دور] آتشی دیده‌ام، شاید از آنجا برای شما خبری یا پاره آتشی بیآورم، باشد که گرم شوید

و چون به نزدیک آن [آتش] آمد، از کرانه وادی ایمن، در جایگاه متبرک، از درخت ندا داده شد که ای موسی من خداوندم، پروردگار جهانیان

و عصایت را بینداز چون [انداخت و] آن را نگریست که می‌جنید گویی که ماری بود، پشت کرد [و پا به فرار گذاشت] و برنگشت [گفته شد] ای موسی روی به این سو کن و مترس، تو از ایمنانی

دستت را در گریبات کن، تا سپید و درخشان بدون هیچ بیماری [بپسی] بیرون آید، و بازوی خود را از ترس جمع کن، بدان که این دو، دو برهان از سوی پروردگارت هستند برای فرعون و بزرگان قومش، که ایشان قومی نافرمان هستند

[موسی] گفت پروردگارا من یکی از ایشان را کشته‌ام و می‌ترسم که مرا بکشند

و برادرم هارون از من گشاده زبان‌تر است، او را یاور من بفرست که به صدق من گواهی دهد که من می‌ترسم مرا دروغگو بدانند

فرمود زودا که تو را با [پیوستن] برادرت نیرومند سازیم و به شما دو تن سلطه دهیم که با معجزات ما [که همراه شماست] دستشان به شما نرسد شما و هرکس از شما پیروی کند پیروزید

فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَى بِآيَاتِنَا بَيَّنَّتِ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّفْتَرَى وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ

و چون موسی برای آنان معجزات روشنگر ما را آورد، گفتند این جز جادوی برساخته نیست و ما در حق نیاکانمان چنین چیزی نشنیده‌ایم

وَقَالَ مُوسَى رَبِّي أَعْلَمُ بِمَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ مِنْ عِنْدِهِ وَمَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ

و موسی گفت پروردگارم داناتر است که چه کسی از سوی او رهنمود آورده است، و چه کسی نیک سرانجامی دارد، همانا ستمکاران رستگار نمی‌شوند

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي فَأَوْقِدْ لِي يَهْمَنُ عَلَى الطِّينِ فَاجْعَلْ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أَطَّلِعُ إِلَىٰ إِلَهِ مُوسَى وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ

و فرعون گفت ای بزرگان برای شما خدایی جز خود نمی‌شناسم، و ای هامان برای من آتش بر گل برافروز [/ آجر بپز] و برای من برجی [بلند] برآور، باشد که به خدای موسی پی ببرم، و من او را از دروغگویان می‌دانم

وَأَسْتَكْبِرُ هُوَ وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ إِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ

و او و سپاهیانش به ناحق در روی زمین استکبار ورزیدند، و پنداشتند که ایشان به سوی ما بازگردانده نمی‌شوند

فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ فَاَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ

آنگاه او و سپاهیانش را فرو گرفتیم و آنان را به دریا رها کردیم، پس بنگر که سرانجام ستمکاران چگونه بوده است

وَجَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يُنصَرُونَ

و آنان را پیشوایانی خواندیم که به سوی آتش دوزخ دعوت می‌کنند، و روز قیامت یاری نمی‌یابند

وَأَتْبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ

و در این جهان، لعنتی گریبانگیرشان کردیم و در روز قیامت هم ایشان از نفرین زدگان هستند

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَىٰ وَلِي بَصَائِرٍ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

و به راستی پس از آنکه نسلهای نخستین را نابود کردیم به موسی کتاب [آسمانی] دادیم که روشنگریهایی برای مردم و رهنمود و رحمت بود باشد که پندگیرند

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ إِذْ قَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ الْأَمْرَ وَمَا
كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ

و تو در جانب غربی [کوه] طور نبودی آنگاه که با موسی کار
[رسالت] سپری کردیم و تو از گواهان نبودی

ولی [در این میان] نسلهایی پدید آوردیم و روزگار بر آنان
دراز شد و تو در میان اهل مدین مقیم نبودی که آیات ما را
برایشان بخوانی ولی ما فرستندگان [پیامبران] بودیم

وَلَكِنَّا أَنْشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ وَمَا كُنْتَ
ثَاوِيًا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُوا عَلَيْهِمْ ءآيَاتِنَا وَلَكِنَّا كُنَّا
مُرْسَلِينَ

و تو در جانب [غربی کوه] طور نبودی آنگاه که ندا در دادیم،
ولی این [وحی] رحمتی از سوی پروردگار توست که قومی را
که پیش از تو هشداردهنده‌ای به سویشان نیامده است،
هشدار دهی باشد که پند بگیرند

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَكِن رَّحِمَةً مِّن رَّبِّكَ
لِنُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَتْهُم مِّن نَّذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ
يَتَذَكَّرُونَ

و اگر به خاطر کار و کردار پیشینشان مصیبتی به آنان
نمی‌رسید [و عذابی بر آنان نمی‌فرستادیم] می‌گفتند
پروردگارا چرا پیامبری به سوی ما نفرستادی که از آیات تو
پیروی کنیم و از مؤمنان باشیم

وَلَوْلَا أَن تُصِيبَهُم مُّصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَيَقُولُوا رَبَّنَا
لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ ءآيَاتِكَ وَنَكُونَ مِّنَ
الْمُؤْمِنِينَ

و چون از جانب ما حق به سوی آنان آمد گفتند چرا او [محمد
ص-] را نظیر آنچه به موسی داده بودند، نداده‌اند؟ آیا
آنچه پیشتر به موسی داده شده بود، انکار نکردند؟ گفتند
این دو [تورات و قرآن] جادوهایی هستند که از همدیگر
پشتیبانی می‌کنند، و گفتند ما همه آنها را منکریم

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا أُوتِيَ مِثْلَ مَا أُوتِيَ
مُوسَىٰ أَوْ لَمْ يَكْفُرُوا بِمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ قَالُوا
سِحْرَانِ تَظَاهَرَا وَقَالُوا إِنَّا بِكُلِّ كَافِرُونَ

بگو اگر راست می‌گویید کتابی از سوی خداوند بیاورید که
از این دو راهنماتر باشد، تا از آن پیروی کنم

قُلْ فَأْتُوا بِكِتَابٍ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا أَتَّبِعُهُ
إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

و اگر پاسخت را ندادند پس بدان که ایشان از هوی و
هوسهایشان پیروی می‌کنند، و کیست گمراه‌تر از کسی که
بدون رهنمود الهی از هوای نفس خویش پیروی کند،
بی‌گمان خداوند قوم ستمکار را هدایت نمی‌کند

فَإِن لَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ
أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ هُدًى مِّنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا
يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

و برای آنان سخن در سخن پیوستیم باشد که پندگیرند

الَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ

کسانی که پیش از آن به ایشان کتاب آسمانی داده بودیم،
به آن ایمان می‌آورند

وَإِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ قَالُوا ءَامَنَّا بِهِ ۗ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا ۗ إِنَّا كُنَّا
مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ

و چون [قرآن] بر آنان خوانده شود گویند به آن ایمان
داریم آن حق و از جانب پروردگار ماست، ما پیش از آن
اهل تسلیم [و باور] بوده‌ایم

أُولَٰئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَيَدْرَءُونَ
بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ

اینانند که به خاطر صبری که ورزیده‌اند پاداششان دوباره
داده شود، و بدی را با نیکی دفع کنند و از آنچه روزیشان
کرده‌ایم انفاق کنند

وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا أَعْمَلُنَا وَلَكُمْ
أَعْمَلُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ

و چون لغوی بشنوند از آن روی بر می‌گردانند و گویند
اعمال ما از آن ما و اعمال شما از آن شما، سلام بر شما، ما با
نادانان کاری نداریم

إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ
وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ

تو هرکس را که دوست داری هدایت نمی‌کنی، بلکه خداوند
است که هرکس را که بخواهد هدایت می‌کند و او به
رهیافتگان داناتر است

وَقَالُوا إِن تَتَّبِعِ الْهُدَىٰ مَعَكَ نُتَخَضَّفُ مِنْ أَرْضِنَا ۗ أَوْ لَمْ
نُمَكِّنْ لَهُمْ حَرَمًا ءَامِنًا يُجَبِّيٰ إِلَيْهِ ثَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ رِّزْقًا
مِّن لَّدُنَّا ۗ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

و گویند اگر همراه تو از هدایت پیروی کنیم، از سرزمینمان
ر بوده و رانده شویم، [بگو] آیا آنان را در حرمی امن جای
نداده‌ایم که فرآورده‌های هر چیز – که روزی‌ای از جانب
ماست [جمع و] به سوی آنان ارسال می‌گردد؟ ولی بیشترین
آنان نمی‌دانند

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ بَطَرَتْ مَعِيشَتَهَا ۖ فَتِلْكَ مَسْكِنُهُمْ
لَمْ تَسْكَنْ مِنْ بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا ۖ وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ

و چه بسیار شهرها که از [شدت رفاه] زندگانی‌شان
سرمستی می‌کردند نابود کردیم و این خانه‌هایشان است که
پس از آنان جز اندکی مسکون نبوده است، و ما خود
وارثانیم

وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمِّهَا رَسُولًا
يَتْلُوا عَلَيْهِمْ ءَايَاتِنَا ۗ وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ إِلَّا وَأَهْلُهَا
ظَالِمُونَ

و پروردگار تو نابودگر شهرها نیست مگر آنکه در مرکز آنها
پیامبری برانگیزد که بر آنان آیات ما را بخواند، و ما
نابودکنندگان شهرها نیستیم مگر آنکه اهالی آنها ستمگر
باشند

وَمَا أُوتِيتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَمَتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنَّا لَهَا وَمَا
عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

أَفَمَن وَعَدْنَاهُ وَعَدَّا حَسَنًا فَهُوَ لَاقِيهِ كَمَن مَّتَّعْنَاهُ مَتَّعَ
الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ الْمُحْضَرِينَ

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَاءِى الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ

قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا
أَغْوَيْنَاهُمْ كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ مَا كَانُوا إِيَّانَا يَعْبُدُونَ

وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ فَدَعَوْهُم فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَرَأُوا
الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ

فَعَمِيَّتْ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ

فَأَمَّا مَن تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَعَسَىٰ أَن يَكُونَ مِّنَ
الْمُفْلِحِينَ

وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ سُبْحَانَ
اللَّهِ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ

وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ

وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْحَمْدُ فِي الْأُولَىٰ وَالْآخِرَةِ ۗ وَلَهُ
الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

و آنچه به شما داده شود بهره زندگانی دنیا و پیرایه آن
است، و آنچه نزد خداوند است بهتر و پایدارتر است، آیا
اندیشه نمی‌کنید

آیا کسی که به او وعده‌ای نیکو داده‌ایم و او دریابنده آن
است، مانند کسی است که به بهره زندگانی دنیا بهره‌مندش
ساخته‌ایم، سپس در روز قیامت از حاضر شدگان [در صحنه
عذاب] است

و روزی که به ایشان ندا در دهد و فرماید پس همتایان من
که شما گمان می‌بردید، کجا هستند؟

کسانی که حکم [عذاب] بر آنان تعلق گرفته گویند
پروردگارا اینان کسانی هستند که ما گمراهشان کردیم، ما
همچنان که خود گمراه بودیم آنان را گمراه کردیم، [اینک]
در نزد تو تبری می‌جوییم، ایشان [در واقع] ما را
نمی‌پرستیدند

گفته شود همتایانی را که قائل بودید بخوانید آنگاه
بخوانندشان، ولی آنان به ایشان پاسخ ندهند و عذاب را
بنگردند، و تمنا کنند که کاش ایشان رهیافته بودند

و روزی که ایشان را ندا در دهد و فرماید به فرستادگان
چه پاسخی دادید؟

آنگاه در آن روز همه اخبار و احوال بر آنان مشتبه شود، و
ایشان همپرسی نکنند

و اما کسی که توبه کند و ایمان آورد و کاری شایسته در
پیش گیرد، چه بسا از رستگاران باشد

و پروردگارت آنچه خواهد می‌آفریند و بر می‌گزیند،
اختیاری برای آنان نیست، خداوند پاک و فراتر از شرکی
است که می‌ورزند

و پروردگارت آنچه دل‌هایشان پنهان می‌دارد و آنچه آشکار
می‌دارد می‌داند

و او خداوند است که خدایی جز او نیست، سپاس او را در
آغاز و انجام، و حکم او راست و به سوی او باز گردانده
می‌شود

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ
الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهُ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِضِيَاءٍ أَفَلَا تَسْمَعُونَ

بگو ببیندیشید اگر خداوند شب را بر شما تا روز قیامت
پاینده گرداند، چه خدایی جز خداوند برای شما روشنایی به
میان می‌آورد، آیا نمی‌شنوید؟

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ
الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهُ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِاللَّيْلِ تَسْكُونُونَ فِيهِ
أَفَلَا تُبْصِرُونَ

بگو ببیندیشید اگر خداوند روز را بر شما تا روز قیامت
پاینده گرداند، چه خدایی جز خداوند برای شما شب را به
میان می‌آورد که در آن بیارامید، آیا نمی‌نگرید؟

وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ
وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلِعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

و از رحمت او [این است که] برای شما شب و روز آفریده
است تا در آن بیارامید، و از فضل او روزی خویش بجویید
باشد که سپاس بگذارید

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَاءِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ

و روزی که به ایشان ندا در دهد و فرماید پس همتایان من
که شما گمان می‌بردید، کجا هستند؟

وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُوا
أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

و از هر امتی گواهی جدا کنیم و گوییم برهانتان را بیاورید،
آنگاه دانند که حق از آن خداوند است و برساخته‌شان از
دید آنان گم شود

إِنَّ قُرُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَىٰ فَبَغَىٰ عَلَيْهِمْ ۖ وَعَاتَيْنَهُ مِنْ
الْكُنُوزِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوءُ بِالْعُصْبَةِ أُولِي الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ
لَهُمْ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحُوا ۖ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ

قارون از قوم موسی بود و بر آنان شورید و ما به او
گنجینه‌هایی بخشیده بودیم که کلیدهای آن بر جوانانی
نیرومند هم سنگین می‌آمد، چنین بود که قومش به او
گفتند شادی مکن بی‌گمان خداوند شادی زدگان را دوست
ندارد

وَأَتَّبِعْ فِيمَا ءَاتَاكَ اللَّهُ الْدَّارَ الْآخِرَةَ ۖ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ
مِنَ الدُّنْيَا ۖ وَأَحْسِنَ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ ۖ وَلَا تَبْغِ
الْفُسَادَ فِي الْأَرْضِ ۖ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ

و در آنچه خداوند بر تو بخشیده است، سرای آخرت را
بجوی [و در عین حال] بهره‌ات را از دنیا هم فراموش مکن،
و همچنانکه خداوند به تو نیکی کرده است، نیکی کن، و در
این سرزمین فتنه و فساد مجوی که خداوند تبهکاران را
دوست ندارد

قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي أَو لَمْ يَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمْعًا وَلَا يُسْأَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ

فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ ۖ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا يَا لَيْتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قُرُونُ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ

وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلَكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِمَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُلْقَاهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ

فَخَسَفْنَا بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنْتَصِرِينَ

وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَتَّوْا مَكَانَهُ بِالْأُمْسِ يَقُولُونَ وَيَكَفِّرَنَّ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ ۗ لَوْلَا أَنْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا وَيَكَفِّرَنَّ ۗ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ

تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِمَّا مَنَّ اللَّهُ ۗ وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

گفت همانا به خاطر علمی که دارم اینها را به من داده‌اند، آیا نمی‌دانست که خداوند پیش از او از میان نسلها [بی‌ی که بودند] کسانی را که از او نیرومندتر و مال‌اندوزتر بودند، نابود کرده است، و گناهکاران را از گناهانشان نپرسند

آنگاه [قارون] با تجمش در میان قومش آشکار شد، و کسانی که خواهان زندگانی دنیا بودند گفتند ای کاش ما نیز مانند آنچه به قارون داده شده است داشتیم، چرا که او دارای بهره [و مال و منال] کلانی است

و دانش یافتگان گفتند وای بر شما، ثواب الهی برای کسی که ایمان آورد و نیکوکاری کند بهتر است، و جز شکیبایان آن را فرانگیرد

آنگاه او و خانه‌اش را به زمین فرو بردیم، و کس و کاری نداشت که در برابر خداوند یاریش دهند و به فریادش هم نرسیدند

و کسانی که دیروز مقام او را آرزو می‌کردند می‌گفتند وه که خداوند روزی را بر هرکس از بندگاناش که بخواهد گشاده می‌دارد و بر هرکس که بخواهد تنگ می‌گیرد، اگر خداوند بر ما منت نهاده [و نعمت نداده] بود، ما را نیز فرو می‌برد، وه که کافران رستگار نمی‌شوند

این سرای آخرت است، آن را برای کسانی که در روی زمین نمی‌خواهند سرکشی و تبهکاری کنند، مقرر داشته‌ایم، و سرانجام نیک از آن پرهیزگاران است

هرکس که نیکی پیش آورد، او را [پاداشی] بهتر از آن است، و هرکس بدی پیش آورد، بدانند که کسانی که کارهای ناروا انجام می‌دهند جز همانند آنچه کرده‌اند کیفر نیابند

إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَادُّكَ إِلَىٰ مَعَادٍ قُل رَّبِّي
أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَنْ يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِّنْ
رَّبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِّلْكَافِرِينَ

وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أَنْزِلَتْ إِلَيْكَ وَادْعُ
إِلَىٰ رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ
هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

۲۹. عنكبوت: عنكبوت: مکی ۶۹ آیه ۹ صفحه

الم الف لام میم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْم

أَحْسِبَ النَّاسَ أَنْ يُتْرَكَوْا أَنْ يَقُولُوا ءَامَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ

وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا
وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْبِقُونَا سَاءَ مَا
يَحْكُمُونَ

مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ وَهُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ

وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ
الْعَالَمِينَ

بی‌گمان کسی که [احکام] قرآن را بر تو واجب کرد، بازگرداننده تو به بازگشتگاه توست، بگو پروردگارم بهتر میداند که چه کسی هدایت پیش آورده است، و چه کسی در گمراهی آشکار است

و امید نداشتی که کتاب آسمانی بر تو فرود آید، [این نبود] مگر رحمتی از جانب پروردگارت، پس پشتیبان کافران مباش

و تو را از آیات الهی پس از آنکه بر تو نازل گردیده است باز ندارند، و به سوی پروردگارت بخوان و از مشرکان مباش

و در جنب خداوند خدایی دیگر مخوان، که خدایی جز او نیست، همه چیز فناپذیر است، مگر ذات او، حکم او راست، و به سوی او بازگردانده می‌شوید

آیا مردم گمان می‌برند که رهایشان کنند که [به زبان] بگویند ایمان آورده‌ایم و ایشان را نمی‌آزمایند؟

و به راستی پیشینیان آنان را آزموده‌ایم، و بی‌شک خداوند راستگویان و دروغگویان را معلوم می‌دارد

یا کسانی که کارهای ناروا انجام می‌دهند گمان می‌برند که بر ما پیشی می‌گیرند، چه بد است داوریشان

هرکس که به لقای الهی امید داشته باشد [بداند که] اجل مقرر الهی فرارسنده است و او شنوای داناست

و هرکس [در راه حق] بکوشد، به سود خویش کوشیده است، بی‌گمان خداوند از جهانیان بی‌نیاز است

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ

و کسانی که ایمان آورده‌اند و کارهای شایسته کرده‌اند
سیناتشان را از ایشان می‌زداییم و به بهتر از آنچه کرده‌اند
پاداششان دهیم

و انسان را سفارش کرده‌ایم که به پدر و مادرش نیکی کند
و [می‌گوییم] اگر تو را واداشتند که چیزی را که بدان علم
نداری شریک من گردانی، پس از آن دو اطاعت مکن، چرا که
بازگشت شما به سوی من است و آنگاه به [حقیقت] آنچه
می‌کردید آگاهتان می‌سازم

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَإِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا ۖ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

و کسانی که ایمان آورده‌اند و کارهای شایسته کرده‌اند، در
زمره شایستگان در می‌آوریمشان

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ

و از مردم کسی هست که می‌گوید به خدا ایمان آورده‌ایم و
چون در راه خدا رنج و آزار ببیند، آزارگری مردم را همچون
عذاب الهی پندارد، و اگر نصرتی از سوی پروردگارت فراز
آید، می‌گویند ما همراه شما بودیم، آیا خداوند به آنچه در
دل‌های جهانیان هست آگاه‌تر نیست؟

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ ۗ وَلَئِن جَاءَ نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوْ لَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ

و خداوند مؤمنان را [نیک] می‌شناسد و منافقان را [نیک]
می‌شناسد

وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ

و کافران به مؤمنان گویند از راه ما پیروی کنید ما گناهانتان
را به گردن می‌گیریم، ولی در حقیقت هیچ باری از گناهان
ایشان را به گردن نگیرند، که ایشان دروغگو هستند

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا وَلنَحْمِلْ خَطَايَكُمْ وَمَا هُمْ بِحَامِلِينَ مِنْ خَطَايَهُمْ مِنْ شَيْءٍ ۗ إِنَّهُمْ لَكَذِبُونَ

و باشد که بار گناهان خودشان و بار گناهی علاوه بر بار
گناهان خودشان را بر دوش گیرند، و روز قیامت از آنچه
افتراء می‌بستند خواهندشان پرسید

وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَنْقَالًا مَّعَ أَثْقَالِهِمْ ۗ وَلَيَسْئَلُنَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ

و به راستی نوح را به سوی قومش [به رسالت] فرستادیم و
در میان آنان هزار سال منهای پنجاه سال به سر برد، آنگاه
طوفان [سیل و بلا] آنان را فرو گرفت، در حالی که ایشان
ستمکار [مشرک] بودند

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ ۖ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ

فَأَنجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ

آنگاه او و کشتی‌نشینان را نجات دادیم و آن را مایه عبرت
جهانیان گردانیدیم

۱۶

وَإِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ ذَلِكُمْ خَيْرٌ
لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

و ابراهیم را [به رسالت فرستادیم] آنگاه که به قومش
گفت خداوند را بپرستید و از او پروا کنید، این اگر بدانید
برایتان بهتر است

۱۷

إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا إِنَّ الَّذِينَ
تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا
عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُوَ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

شما فقط بتهایی را به جای خداوند می‌پرستید و بهتانی
برساخته‌اید، بی‌گمان کسانی که به جای خداوند می‌پرستید
اختیار روزی شما را ندارند، پس روزی را نزد خداوند
بجوئید و او را بپرستید و او را سپاس بگذارید، که به سوی
او بازگردانده می‌شوید

۱۸

وَإِنْ تُكَذِّبُوا فَقَدْ كَذَّبَ أُمَمٌ مِّن قَبْلِكُمْ وَمَا عَلَى
الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ

و اگر [پیامبر را] دروغگو انگارید بدانید که امتهای پیش از
شما هم تکذیب پیشه کردند، و بر عهده پیامبر جز
پیام‌رسانی آشکار نیست

۱۹

أَو لَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَ إِنَّ ذَلِكَ
عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ

آیا نیندیشیده‌اند که خداوند چگونه آفرینش را آغاز می‌کند
و سپس بازش می‌گرداند، بی‌گمان این بر خداوند آسان
است

۲۰

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ
يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

بگو در زمین سیر و سفر کنید و بنگرید خداوند چگونه
آفرینش را آغاز کرده است و سپس نشاء آخرت را پدید
می‌آورد، بی‌گمان خداوند بر هر کاری تواناست

۲۱

يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَرْحَمُ مَنْ يَشَاءُ وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ

هرکس را که بخواهد عذاب می‌کند و بر هرکس که بخواهد
رحمت می‌آورد، و به سوی او بازگردانده می‌شوید

۲۲

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَمَا لَكُمْ
مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

و شما چه در زمین و چه در آسمان از خداوند گریز و گزیری
ندارید و در برابر خداوند یار و یاورى ندارید

۲۳

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ أُولَٰئِكَ يَسُوءُ مِنْ
رَحْمَتِي وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

و کسانی که آیات الهی و لقای او را منکر شدند اینانند که از
رحمت من نومید شدند، و اینانند که عذابی دردناک [در
پیش] دارند

۳۴۴

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ
فَأَنْجَاهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

آنگاه پاسخ قومش جز این نبود که گفتند او را بکشید یا بسوزانید، سپس خداوند او را از آتش نجات داد، بی‌گمان در این امر مایه‌های عبرتی برای اهل ایمان است

وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ مَوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ
وَيَلْعَنُ بَعْضُكُمْ بَعْضًا وَمَأْوَأُكُمْ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِّنْ
ذَّٰلِكُمْ تَلْوِينٍ

و گفت همانا به جای خداوند بتانی را می‌پرستید که در زندگانی دنیا مایه دوستی‌ورزیدن بین شماست، سپس روز قیامت بعضی از شما بعضی دیگر را رد و تخطئه می‌کند و بعضی از شما بعضی دیگر را لعنت می‌کند، و سرا و سرانجام شما آتش دوزخ است و یآوری ندارید

فَقَامَنَ لَهُ لُوطٌ وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ

آنگاه لوط به او [ابراهیم] ایمان آورد، و [ابراهیم] گفت من به سوی پروردگارم مهاجرم، بی‌گمان او پیروزمند فرزانه است

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ
وَالْكِتَابَ وَعَآتَيْنَاهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ
الصَّالِحِينَ

و به او اسحاق و یعقوب را بخشیدیم و در میان زاد و رود او پیامبری و کتاب آسمانی قرار دادیم و پاداش او را در دنیا به او دادیم و او در آخرت از شایستگان است

وَلَوْطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا
سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ

و لوط را نیز [به رسالت فرستادیم]، آنگاه که به قومش گفت شما ناشایستی را مرتکب می‌شوید که هیچ‌کس از مردم جهان در آن بر شما پیشدستی نکرده است

أَيُّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ وَتَقْطَعُونَ السَّبِيلَ وَتَأْتُونَ فِي
نَادِيكُمُ الْمُنْكَرَ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا
أَعْتَبْنَا بِعَذَابِ اللَّهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

آیا شما با مردان می‌آمیزید و راه و پیوند [طبیعی] را می‌برید و در انجمن‌تان مرتکب زشتکاری می‌شوید؟ آنگاه پاسخ قومش جز این نبود که گفتند اگر از راستگویان هستی عذاب الهی را [هم‌اکنون] بر سرما بیاور

قَالَ رَبِّ أَنْصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ

[لوط] گفت پروردگارا مرا در برابر تباهاکاران یاری ده

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلَنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا إِنَّا مُهْلِكُوا
أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ ۖ إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ

و چون فرشتگان ما برای ابراهیم مزده آوردند، گفتند ما
نابودگران اهالی این شهر هستیم، چرا که اهل آن
ستمکارند

قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًا قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا لَنُنَجِّيَنَّهُ
وَأَهْلَهُ ۖ إِلَّا أُمَّرَأَتَهُ ۖ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ

[ابراهیم] گفت در آنجا لوط هم هست گفتند ما به کسانی
که در آنجا هستند آگاه‌تریم، او و خانواده‌اش جز همسرش
را که از واپس‌ماندگان [در عذاب] است، نجات می‌دهیم

وَلَمَّا أَنْ جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِئَاءَ بِهِمْ ۖ وَقَضَىٰ بِهِمْ ذُرْعًا
وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا مُنْجِيكَ وَأَهْلَكَ ۖ إِلَّا أُمَّرَأَتَكَ
كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ

و چون فرشتگان ما به نزد لوط آمدند، از ایشان نگران شد و
[از کمک به آنان] دستش کوتاه شد و [آنان] به او گفتند
مترس و اندوهگین مباش، ما رهاکننده تو و خاندانت
هستیم، جز همسرت که از واپس‌ماندگان [در عذاب] است

إِنَّا مُنْزِلُونَ عَلَىٰ أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ ۖ بِمَا
كَانُوا يَفْسُقُونَ

ما بر اهل این شهر به خاطر نافرمانی و رزیدنشان عذابی از
آسمان فرود می‌آوریم

وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

و به راستی از آن پدیده روشنگری برای خردورزان باقی
گذارديم

وَالِىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَارْجُوا
الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ

و به سوی قوم مدین برادرشان شعیب را [به رسالت
فرستادیم] که گفت ای قوم من خداوند را بپرستید و به
روز بازپسین امید داشته باشید، و در این سرزمین فتنه و
فساد برپا مکنید

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جِثْمِينَ

سپس او را دروغگو شمردند، آنگاه زلزله ایشان را فرو
گرفت و در خانه‌شان از پای درآمدند

وَعَادًا وَثَمُودًا ۖ وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ مِّنْ مَّسْكِنِهِمْ ۖ وَزَيْنَ لَهُمْ
الشَّيْطَانُ ۖ أَعْمَلَهُمْ فِصْدَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ ۖ وَكَانُوا
مُسْتَبْصِرِينَ

و عاد و ثمود نیز، و [این امر] به راستی از خانه‌ها و
کاشانه‌هایشان بر شما روشن شده است، و شیطان کار و
کردارشان را در چشم آنان آراست و آنان را از راه [راست]
بازداشت، و حال آنکه باریک‌بین می‌نمودند

وَقَرُونِ وَفِرْعَوْنَ وَهَلْمَنِ ۖ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ
فَأَسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا سَابِقِينَ

و قارون و فرعون و هامان نیز، که موسی برای آنان
پدیده‌های روشنگر آورد، آنگاه در آن سرزمین استکبار
ورزیدند و پیشتاز نبودند

فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذَنْبِهِ ۖ فَمِنْهُمْ مَنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا
وَمِنْهُمْ مَنَّا أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَنَّا خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ
وَمِنْهُمْ مَنَّا غَرَقْنَا وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ وَلَكِن كَانُوا
أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

آنگاه هر یک از آنان را به گناهش فرو گرفتیم، پس بعضی
از آنان بودند که بر آنان شن‌بادی فرستادیم، و بعضی از
آنان بودند که بانگ مرگبار فروگرفتشان، و بعضی از آنان
بودند که به زمین فرو بردیمشان، و بعضی از آنان بودند که
غرقه‌شان کردیم و خداوند نبود که به آنان ستم کرد، بلکه
خود بر خویشان ستم کردند

مَثَلُ الَّذِينَ أَخَذُوا مِنَ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ
أَخَذَتْ بَيْتًا وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِ لَوْ كَانُوا
يَعْلَمُونَ

داستان کسانی که به جای خداوند سرورانی را به پرستش
گرفتند همانند داستان عنکبوت است که خانه‌ای ساخت، و
اگر در می‌یافتند سست‌ترین خانه‌ها، خانه عنکبوت است

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ ۗ مِنْ شَيْءٍ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ

بی‌گمان خداوند هر چیز را که به جای او به پرستش
می‌گیرند، می‌شناسد و او پیروزمند فرزانه است

وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ ۖ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ

و این مثلها را برای مردم می‌زنیم و جز دانشمندان کسی
درباره آنها تعقل نمی‌کند

خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً
لِّلْمُؤْمِنِينَ

خداوند آسمانها و زمین را به حق آفریده است، بی‌گمان در
این امر مایه عبرتی برای مؤمنان است

أَتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ ۖ إِنَّ الصَّلَاةَ
تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ ۗ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ ۗ وَاللَّهُ
يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ

آنچه از کتاب آسمانی که بر تو وحی شده است، بخوان و نماز
را برپا دار، که نماز از ناشایستی و زشتکاری باز می‌دارد، و
یاد کرد خداوند [از هر کاری] مهمتر است و خداوند می‌داند
که چه می‌کنید

وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا ءَامَنَّا بِالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْنَا وَأُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَإِلَهُنَا وَإِلَهُكُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ

و با اهل کتاب جز به شیوه‌ای که نیکوتر است، مجادله نکنید، مگر با ستمگران آنان، و بگویید به آنچه بر ما و به آنچه بر شما نازل شده ایمان آورده‌ایم، و خدای ما و خدای ما و خدای شما یکی است و ما همه فرمانبردار اویم

و بدین‌سان بر تو کتاب آسمانی را نازل کردیم، و اهل کتاب به آن ایمان آورند، و از ایشان [اهل مکه] نیز کسانی هستند که به آن ایمان آورند، و جز کافران کسی به آیات ما انکار نمی‌ورزد

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ فَالَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ

و پیش از آن [وحی و نبوت] نه کتابی می‌خواندی و نه به دست خود [مکتوبی] می‌نوشتی، چه در آن صورت باطل‌اندیشان شک و شبهه به میان می‌آوردند

وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخِطُّهُ بِيَمِينِكَ إِذًا لِآرْتَابِ الْمُبِطُونَ

آری آن آیاتی روشنگر [و محفوظ] در سینه‌های دانش یافتگان است، و جز ستمگران [مشرك] کسی به آیات ما انکار نمی‌ورزد

بَلْ هُوَ ءَايَاتٍ بَيِّنَاتٍ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ

و گویند چرا بر او معجزاتی از سوی پروردگارش نازل نمی‌شود، بگو معجزات فقط در اختیار خداوند است، و من فقط هشداردهنده‌ای آشکارم

وَقَالُوا لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ ءَايَاتٍ مِّن رَّبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ

آیا برای ایشان کافی نیست که ما بر تو کتاب آسمانی را فرو فرستادیم که بر آنان خوانده می‌شود، بی‌گمان در این امر رحمت و پندآموزی برای اهل ایمان است

أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَىٰ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

بگو خداوند بین من و شما گواه بس، که آنچه در آسمانها و زمین است می‌داند، و کسانی که به باطل ایمان آورده و به خداوند کفر می‌ورزند، اینانند که زیانکارند

قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى لَّجَاءَهُمُ
الْعَذَابُ وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

۵۴

يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ

۵۵

يَوْمَ يَغْشَاهُمْ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ
وَيَقُولُ ذُقُوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

۵۶

يَعِبَادِي الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةٌ فَإِنِّي فَاعْبُدُونِ

۵۷

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ

۵۸

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ
غُرَفًا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نِعَمَ أَجْرٍ
الْعَمَلِينَ

۵۹

الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ

۶۰

وَكَأَيِّن مِّن دَابَّةٍ لَّا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ
السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

۶۱

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مِّن خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَسَخَّرَ
السَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولَنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ

۶۲

اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ وَإِنَّ
اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

۶۳

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مِّن نَّزْلِ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ
مِن بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُولَنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ
لَا يَعْقِلُونَ

و از تو عذاب را به شتاب می‌خواهند و اگر اجل معینی در کار نبود، عذاب بر آنان نازل می‌شد و در حالی که ناآگاهند ناگهان به سراغشان می‌آید

از تو عذاب را به شتاب می‌خواهند، و [غافل از آنکه] بی‌گمان جهنم فراگیر کافران است

روزی که عذاب از فراز و فرودشان فراگیردشان و گوید [حاصل] عملکرد خود را بچشید

ای بندگان من که ایمان آورده‌اید، بدانید که زمین من گسترده است، پس فقط مرا بپرستید

هر موجود زنده‌ای چشنده [طعم] مرگ است، سپس به سوی ما بازگردانده می‌شوید

و کسانی که ایمان آورده‌اند و کارهای شایسته کرده‌اند، در غرفه‌هایی از بهشت که جویباران از فرودست آنها جاری است، جایشان می‌دهیم و در آنجا جاویدانند، چه نیکوست پاداش عملداران

[همان] کسانی که شکیبایی ورزیده و بر پروردگارشان توکل می‌کنند

و چه بسیار جنبنده که عهده‌دار روزی خود نیست، بلکه خداوند روزی‌بخش او و شماست و او شنوای داناست

و اگر از ایشان بپرسی چه کسی آسمانها و زمین را آفریده است و خورشید و ماه را رام کرده است، گویند خداوند، پس چگونه بیراهه می‌روند؟

خداوند است که روزی را برای هرکس از بندگان‌ش که بخواهد گشاده یا تنگ می‌دارد، بی‌گمان خداوند به هر چیزی داناست

و اگر از ایشان بپرسی چه کسی از آسمان آبی فرو فرستاد و بدان زمین را پس از پژمردنش زنده [و بارور] کرد، خواهند گفت خداوند، بگو سپاس خداوند را، ولی بیشترین‌شان تعقل نمی‌کنند

وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهُوٌّ وَلَعِبٌ وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ
لَهِيَ الْحَيَوَانُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

و این زندگی دنیا جز سرگرمی و بازیچه نیست، و اگر
می‌دانستند بی‌گمان سرای آخرت کانون زندگی است

و چون سوار بر کشتی شوند خداوند را در حالی که دین خود
را برای او پاک و پیراسته می‌دارند بخوانند، ولی آنگاه که
آنان را رها کنید و به خشکی رسانید، آن وقت است که
ایشان شرک می‌ورزند

تا سرانجام در آنچه به ایشان بخشیده‌ایم کفران پیشه کنند
و [از ظواهر زندگی] بهره برند، زودا که [حقیقت را] بدانند

آیا ندانسته‌اند که ما حرمی امن [از کعبه] قرار داده‌ایم، و
حال آنکه مردمان را در پیرامونشان تراج می‌کردند و
می‌بودند، آیا به باطل ایمان می‌آورند و به نعمت خداوند
کفران می‌ورزند؟

و کیست ستمکارتر از کسی که بر خداوند دروغ بندد یا حق
را چون به سراغش آید تکذیب کند، آیا جایگاه کافران در
دوزخ نیست؟

و کسانی را که در حق ما کوشیده‌اند به راههای خاص خویش
رهنمون می‌شویم، و بی‌گمان خداوند با نیکوکاران است

فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِكِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا
نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ

۶۵

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ وَلِيَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ

۶۶

أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا آمِنًا وَيَتَخَطَّفُ النَّاسُ مِنْ
حَوْلِهِمْ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ

۶۷

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ
لَمَّا جَاءَهُ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ

۶۸

وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ
الْمُحْسِنِينَ

۶۹

۳۰. روم: روم: مکی ۶۰ آیه ۷ صفحه

الم [الف لام میم]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْم

۱
حزب
۱۶۲
۳۴۹

روم شکست خورد

غُلِبَتِ الرُّومُ

۲

در نزدیکترین سرزمین [به شما]، و ایشان بعد از مغلوب
شدنشان به زودی غالب خواهند شد

فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِّنْ بَعْدِ غَلِبِهِمْ سَيَعْلَبُونَ

۳

در عرض چند سال، چرا که امر در گذشته و آینده با خداوند
است، و در چنین روزی مؤمنان شادمان شوند

فِي بَضْعِ سِنِينَ ۗ لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ وَيَوْمَئِذٍ
يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ

۴

به نصرت الهی، که هر کس را بخواهد یاری می‌کند، و او
پیروزمند مهربان است

بِنَصْرِ اللَّهِ ۗ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ ۗ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

۵

وَعَدَ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَافِلُونَ

أَوْ لَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ مَّا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ بِلِقَائِ رَبِّهِمْ لَكَافِرُونَ

أَوْ لَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا السُّوْءَىٰ أَن كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِءُونَ

اللَّهُ يَبَدِّئُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ

وَلَمْ يَكُن لَّهُمْ مِّنْ شُرَكَائِهِمْ شُفَعَاءُ وَكَانُوا بِشُرَكَائِهِمْ كَافِرِينَ

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُومِئِدِ يَتَفَرَّقُونَ

فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ

[این] وعده الهی است و خداوند در وعده خویش خلاف نمی‌کند ولی بیشترین مردم نمی‌دانند

فقط ظاهری از زندگانی دنیا را می‌دانند و ایشان از آخرت غافلند

آیا در دلهای خویش نیندیشیده‌اند که خداوند آسمانها و زمین را و آنچه ما بین آنهاست، جز به حق و سرآمد معین نیافریده است، و بی‌گمان بسیاری از مردم لقای پروردگارشان را منکرند

آیا در زمین سیر و سفر نکرده‌اند که بنگرند چگونه بوده است سرانجام کسانی که پیش از آنان بودند آنان از ایشان نیرومندتر بودند، و زمین را کندوکاو کردند و بیش از آنچه آنان آباد ساخته بودند، آباد کردند، و پیامبرانشان برایشان پدیده‌های شگرف آوردند، و [سرانجام] خداوند بر آنان ستم نکرد، بلکه خود در حق خویش ستم کردند

سپس سرانجام کسانی که بد عملی کرده بودند، بدتر شد چرا که آیات الهی را انکار و به آنها استهزاء می‌کردند

خداوند است که آفرینش را آغاز کرده است، سپس آن را باز می‌گرداند، سپس به سوی او باز گردانده می‌شوید

روزی که قیامت برپا شود، گناهکاران نومید شوند

و برای آنان از شریکانی که قائل بودند، کسی شفیعشان نباشد، و خود به شریکانی که قائل بودند، منکر [و بی‌اعتقاد] شوند

و روزی که قیامت برپا شود، آنگاه است که از هم جدا شوند

اما کسانی که ایمان آورده‌اند و کارهای شایسته کرده‌اند، ایشان در بوستانی سرخوشند

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ
فَأُولَئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ

و اما کسانی که کفرورزیده و آیات ما و لقای آخرت را تکذیب کرده‌اند، اینانند که در عذاب حاضر کرده شوند

فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ

پس هنگامی که در شامگاه یا در بامداد وارد شوید خداوند را تسبیح گویند

وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ

و در آسمانها و زمین سپاس او راست، و هنگامی که در عصر وارد شوید و هنگامی که به نیمروز رسید [هم تسبیح گویند]

يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي
الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَلِكَ تُخْرَجُونَ

زنده را از مرده بر می‌آورد و مرده را از زنده، و زمین را پس از پژمردنش زنده [و بارور] می‌دارد، و بدین‌سان شما نیز برانگیخته شوید

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ
تنتَشِرُونَ

و از جمله آیات او این است که شما را از خاک آفرید، سپس که انسان شدید [در زمین] پراکنده شدید

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا
لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

و از جمله آیات او آفرینش آسمانها و زمین است و نوع خودتان، همسرانی آفرید که با آنان آرام گیرید، و در میان شما دوستی و مهربانی افکند، و در این امر برای اندیشه‌وران مایه‌های عبرت است

وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَخْتِلَفَ
الْسِّنَاتِ وَالْوَنُكُمَّ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِلْعَالَمِينَ

و از جمله آیات او آفرینش آسمانها و زمین است و دگرگونی زبانهای شما و رنگهای شما، بی‌گمان در این برای دانشمندان مایه‌های عبرت است

وَمِنْ آيَاتِهِ مَنْامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْتِغَاؤُكُمْ مِنْ
فَضْلِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ

و از جمله آیات او خفتن شما در شب و روز و طلب معاش شما از فضل اوست، بی‌گمان در این [امر] برای کسانی که گوش شنوا دارند، مایه‌های عبرت است

وَمِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنزِلُ مِنْ
السَّمَاءِ مَاءً فَيُحْيِي بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

و از جمله آیات او این است که برق را [به شیوه‌ای] بیم‌انگیز و امیدانگیز به شما می‌نماید و از آسمان آبی فرو می‌فرستد و با آن زمین را پس از پژمردنش زنده می‌دارد، بی‌گمان در این [امر] برای خردورزان مایه‌های عبرت است

وَمِنْ ءَايَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِّنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ

وَلَهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَهٍ قَانِتُونَ

وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِّنْ أَنْفُسِكُمْ هَلْ لَّكُمْ مِّنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِّنْ شُرَكَاءَ فِي مَّا رَزَقْنَاكُمْ فَأَنْتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ فَمَنْ يَهْدِي مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَا لَهُمْ مِّنْ نَّاصِرِينَ

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ

مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ

و از آیات او این است که آسمانها و زمین به فرمان او برپاست، سپس آنگاه که شما را به صلایی از زمین بخواند، آنگاه است که برانگیخته می‌شوید

و او راست هر که در آسمانها و زمین است، و همگان فرمانبردار اویند

و او کسی است که آفرینش را آغاز می‌کند و سپس بازش می‌گرداند، و این امر بر او آسان‌تر است، و او را در آسمانها و زمین برترین وصف است و او پیرومند فرزانه است

برای شما مثلی از خودتان می‌زند، آیا از ملک یمیتان شریکی در آنچه روزیتان داده‌ایم، دارید که در آن برابر باشید و از آنان همان گونه که از [امثال] خودتان بیمناکید، بیمناک باشید؟ [چنین نیست]، بدین‌سان آیات [خود] را برای خردورزان روشن بیان می‌کنیم

چنین است که ستم‌پیشگان [کافر] بی‌هیچ علمی، از هوی و هوسشان پیروی می‌کنند، و کیست که کسی را که خداوند در بیراهی وانهاده است، به راه آورد، و اینان یآوری ندارند

پاکدلانه روی به دین بیاور، این فطرت الهی است که مردمان را بر وفق آن آفریده است، در آفرینش الهی تغییری راه ندارد، این دین استوار است، ولی بیشترین مردم نمی‌دانند

رو به سوی او آورده، و از او پروا کنید و نماز را برپا دارید و از مشرکان مباشید

از همان کسانی که دینشان را پاره و پراکنده کردند و فرقه فرقه شدند، هر گروهی به آنچه دارند دلخوشند

وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا
أَذَقَهُمْ مِنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ

و چون بلایی به مردم رسد انابت کنان پروردگارشان را
می‌خوانند و رو به سوی او می‌آورند، سپس چون رحمتی از
سوی خویش به ایشان بچشانند، آنگاه است که گروهی از
آنان به پروردگارشان شرک می‌آورند

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ

تا سرانجام درباره آنچه به ایشان بخشیده‌ایم کفران پیشه
کنند، و [از ظواهر زندگی] بهره برید، زودا که [حقیقت را]
بدانید

أَمْ أَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا بِهِ يُشْرِكُونَ

یا مگر برایشان حجتی نازل کرده‌ایم که درباره آنچه به آن
شرک‌ورزیده‌اند، سخن می‌گویند

وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا وَإِنْ تُصِيبُهُمْ سَيِّئَةٌ مِمَّا
قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ

و چون به مردم رحمتی بچشانیم به آن شادمان شوند، و اگر
به خاطر کار و کردار پیشینشان مکروهی به ایشان رسد،
آنگاه است که نومید می‌شوند

أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي
ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

آیا ندانسته‌اند که خداوند بی‌گمان روزی را برای هر کس
که بخواهد گشاده و [برای هر کس که بخواهد] تنگ
می‌دارد، بی‌شک در این امر برای اهل ایمان مایه‌های عبرت
است

فَعَاتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ ذَلِكُمْ
خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

پس به خویشاوند حقیقش را بده و نیز به بینوا و در راه
مانده، این برای کسانی که در طلب خشنودی الهی هستند
بهتر است و اینانند که رستگار اند

وَمَا آتَيْتُمْ مِّن رَّبًّا لَّيْرُبُوا فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُوا عِنْدَ
اللَّهِ وَمَا آتَيْتُمْ مِّن زَكَاةٍ تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْمُضْعِفُونَ

و هر ربایی که بدهید که بهره شما را از اموال مردم
افزوتتر کند، [در حقیقت] نزد خداوند افزایش ندارد، و هر
زکاتی -که در طلب خشنودی الهی‌پیردازید، اینان
افزایش‌یاب هستند

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ
يُحْيِيكُمْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَن يَفْعَلُ مِثْلَ ذَٰلِكُمْ مِّن
شَيْءٍ سُبْحٰنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ

خداوند کسی است که شما را آفرید و سپس روزیتان
بخشید، سپس شما را می‌میراند، سپس زنده می‌دارد، آیا از
شریکانی که قائلید هیچ کدام هست که چیزی از این کارها
را انجام دهد؟ او منزّه و از آنچه شریکش می‌آورند فراتر
است

ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ
لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

به خاطر کار و کردار مردم، تباهی در بر و بحر فراگیر شده
است، تا [خداوند] جزای بخشی از کار و کردارشان را به
آنان بچشانند، باشد که بازگردند [و به خود آیند]

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَدِيمِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنْ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ يَصَّدَّعُونَ

مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلَا نَفْسَ لَهُمْ يَمَّهْدُونَ

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ ؕ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ

وَمِنْ ءَايَاتِهِ ؕ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيَّاحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيَذِيقَكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ ؕ وَلِتَجْرِيَ الْفُلُكُ بِأَمْرِهِ ؕ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ ؕ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَأَنْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرُمُوهُمْ وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ

اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسْفًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ ؕ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ؕ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ

وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ مِّن قَبْلِهِ لَمُبْلِسِينَ

فَإَنْظُرْ إِلَى ءَأَثَرِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ؕ إِنَّ ذَلِكَ لَمُحْيِ الْمَوْتَى ؕ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

بگو در زمین سیر و سفر کنید و بنگرید سرانجام کسانی که بیشتر بودند چگونه بوده است؟ که بیشترشان مشرک بودند

پس روی دلت را –پیش از آنکه روزی بی‌بازگشت از جانب خداوند فرارسد و مردم از هم جدا شوند به سوی دین استوار بدار

هر کس کفر ورزد، کیفر کفرش بر اوست، و کسانی که کرداری شایسته پیشه کنند، برای خودشان پیش‌اندیشی کرده‌اند

تا کسانی را که ایمان آورده‌اند و کارهای شایسته کرده‌اند، از فضل خویش جزا دهد، چرا که او کافران را دوست ندارد

و از آیات او این است باده‌ها را بشارت‌دهنده [باران رحمت] می‌فرستد تا به شما از رحمت خویش بچشاند، و تا کشتیها به امر او جریان یابند، و شما از فضل او در طلب روزی خود بر آیید، باشد که سپاس بگذارید

و به راستی پیش از تو پیامبرانی به سوی قومشان فرستادیم، آنگاه ایشان معجزات را به نزد آنان آوردند [و با انکار مواجه شدند] و ما از کسانی که گناه [و بد عملی] کرده بودند، انتقام گرفتیم، و یاری رساندن به مؤمنان حقی است که بر عهده ماست

خداوند کسی است که باده‌ها را می‌فرستد که ابرها را بر می‌انگیزد، و آن را در آسمان هرگونه که بخواهد می‌گستراند، و آن را پاره‌پاره می‌کند، و باران درشت قطره را بینی که از لابلای آن می‌تراود، و چون آن را به هر یک از بندگانش که بخواهد برساند، آنگاه است که شادی می‌کنند

و بیشک پیش از آنکه برایشان فرو فرستاده شود [آری] پیش از آن نومید بودند

پس به آثار رحمت الهی بنگر که چگونه زمین را پس از پژمردنش زنده می‌دارد، هموست که زندگی بخش مردگان است و او بر هر کاری تواناست

وَلَيْنِ أَرْسَلْنَا رِيحًا فَرَأَوْهُ مُصْفَرًّا لَّظَلُّوا مِنْ بَعْدِهِ
يَكْفُرُونَ

و اگر بادی بفرستیم و آن [کشتزار] را زرد شده ببیند، بعد از آن کفر [انکار] پیشه کنند

فَإِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْمَوْتَى وَلَا تَسْمَعُ الْأُدْعَاءَ إِذَا وُلِّوا
مُدْبِرِينَ

بدان که تو مردگان را [سخن] نشنوانی و به ناشنویان [به ویژه] چون پشت کنند آوایی نشنوانی

وَمَا أَنْتَ بِهَادٍ الْعُمَىٰ عَنِ ضَلَالَتِهِمْ إِنْ تَسْمَعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ
بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ

و تو به راه آورنده نابینایان از گمراهیشان نیستی، تو جز کسانی را که به آیات ما ایمان آورند و اهل تسلیمند [سخنی] نشنوانی

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ
قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ
وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ

خداوند کسی است که شما را از حالت ناتوانی آفرید، سپس بعد از آن ناتوانی توانایی پدید آورد، سپس [دوباره] پس از توانایی، ناتوانی و پیری قرار دهد، هر آنچه خواهد می‌آفریند و او دانای تواناست

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لَبِثُوا غَيْرَ سَاعَةٍ
كَذَلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ

و روزی که قیامت بر پا شود، گناهکاران سوگند خورند که [در دنیا، یا گور] جز ساعتی درنگ نکرده‌اند، بدین‌سان بیراهه رفته‌اند

وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ لَبِثْتُمْ فِي كِتَابِ اللَّهِ
إِلَىٰ يَوْمِ الْبَعْثِ فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْثِ وَلَكِنَّكُمْ كُنْتُمْ لَا
تَعْلَمُونَ

و کسانی که از دانش و ایمان برخوردار شده‌اند گویند بر وفق کتاب الهی تا روز رستاخیز درنگ کرده‌اید، و این روز رستاخیز است، ولی شما به هیچ وجه نمی‌دانستید

فَيَوْمَئِذٍ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَعذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ
يُسْتَعْتَبُونَ

امروز [روزی است که] ستم‌پیشگان [مشرک] را عذرخواهیشان سود ندهد، و عذرشان را نپذیرند

وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَلَيْنِ
جِبَّتْهُمْ بَيَّاتَةٌ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ

و به راستی در این قرآن برای مردم هرگونه مثلی زده‌ایم و اگر معجزه‌ای برای آنان بیاوری، کافران گویند شما جز باطل‌اندیش نیستید

كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

بدین‌سان خداوند بر دلهای کسانی که [حق را] در نمی‌یابند مهر می‌زند

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفَّنكَ الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ

شکیبایی پیشه کن و بدان که وعده الهی حق است و نامؤمنان تو را از راه به در نبرند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْم

۱
۳۵۵

الم [الف لام میم]

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ

۲

این آیات کتاب حکمت آموز است

هُدًى وَرَحْمَةً لِّلْمُحْسِنِينَ

۳

رهنمود و رحمتی برای نیکوکاران

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ
يُوقِنُونَ

۴

[همان] کسانی که نماز را برپا می‌دارند و زکات را می‌پردازند و به آخرت یقین دارند

أُولَئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

۵

اینانند که از سوی پروردگارشان از هدایتی برخوردارند و هم اینانند که رستگارند

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ
اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ

۶

و از مردمان کسی هست که خریدار سخنان سرگرم‌کننده است تا بی‌هیچ علمی [مردمان را] از راه خدا گمراه گرداند، و آن را به ریشخند گیرد، اینانند که عذابی خفت‌بار [در پیش] دارند

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا وَآلَىٰ مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا
كَأَنَّ فِي أُذُنَيْهِ وَقْرًا فَبَشَّرَهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

۷

و چون آیات ما بر او خوانده شود، متکبرانه روی برگرداند که گویی آن را نشنیده است، چنانکه گویی در گوشه‌هایش سنگینی‌ای هست، پس او را از عذاب دردناک خبر ده

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ

۸

بی‌گمان کسانی که ایمان آورده‌اند و کارهای شایسته کرده‌اند، بوستانهای پرناز و نعمت برای آنان است

خَالِدِينَ فِيهَا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

۹

که جاودانه در آنند، وعده الهی حق است، و او پیروزمند فرزانه است

خَلَقَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَالْقَىٰ فِي الْأَرْضِ
رَواسِيَ أَن تَمِيدَ بِكُمْ وَبَثَّ فِيهَا مِن كُلِّ دَابَّةٍ وَأَنْزَلْنَا مِنَ
السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِن كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ

۱۰

آسمانها را بدون ستونهایی که ببینید پدید آورد، و در زمین کوهها بیفکند تا شما را نجنباند، و در آن از هرگونه جانوری پراکند، و از آسمان آبی فرو فرستادیم، آنگاه در آن از هر گونه‌ای ارزشمند رویاندیم

هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِن دُونِهِ ۗ بَلِ
الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

۱۱

این آفرینش خداست، پس به من نشان دهید کسانی که [مدعی و] در برابر او هستند چه چیزی آفریده‌اند؟ آری ستمکاران [مشرک] در گمراهی آشکارند

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنِ اشْكُرْ لِلَّهِ وَمَن يَشْكُرْ
فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ ۗ وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ

و به راستی به لقمان حکمت بخشیدیم، که خدای را سپاس گو، [و بدان که] هر کس سپاسگزاری کند، همانا به سود خویش سپاس گزارده است، و هر کس کفران ورزد، [بداند که] خداوند بی‌نیاز ستوده است

وَإِذْ قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ ۖ وَهُوَ يَعِظُهُ ۖ يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ ۚ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ

و چنین بود که لقمان به پسرش - که پندش می‌دادگفت فرزندم به خداوند شرک میاورد، چرا که شرک ستم بزرگی است

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهَنًا عَلَىٰ وَهْنٍ
وَفِصْلَهُ ۖ فِي عَمَإَيْنِ أَنِ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ ۖ إِلَيَّ الْمَصِيرُ

و انسان را در حق پدر و مادرش سفارش کردیم که مادرش او را با ضعف روزافزون، آبتن بوده است، [و شیر دادن] و از شیر گرفتن او دو سال به طول انجامیده، برای من و پدر و مادرت سپاس بگذار که سیر و سرانجام به سوی من است

وَإِن جَاهَدَاكَ عَلَىٰ أَن تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا ۗ وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا ۗ وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ ۚ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

و اگر تو را وادارند چیزی را که بدان علم نداری شریک من گردانی، از آنان فرمان مبر، و با آنان در دنیا به نیکی همنشینی کن، و به راه کسی برو که به سوی من بازگشته است، سپس بازگشت شما به سوی من است، آنگاه از [حقیقت و نتیجه] کار و کردارتان آگاهتان می‌سازم

يَبْنِيَّ إِنَّهَا إِن تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي
صَخْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللَّهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ

فرزندم بدان که اگر [عملی] هم سنگ دانه خردلی باشد، و آنگاه در دل تخته‌سنگی یا در آسمانها یا در زمین نهفته باشد، خداوند آن را به میان می‌آورد، چرا که خداوند باریکبین آگاه است

يَبْنِيَّ أَقِمِ الصَّلَاةَ ۖ وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ ۖ وَأَنْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ

فرزندم نماز را برپا دار و امر به معروف و نهی از منکر کن، و بر مصیبتی که تو را فرارسد شکیبایی کن که این از کارهای سترگ است

وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ ۖ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرْحًا ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ

و رویت را از مردم [به تکبر] برمگردان و در زمین خرامان راه مرو، چرا که خداوند، هیچ متکبر فخرفروشی را دوست ندارد

وَأَقْصِدْ فِي مَشْيِكَ ۖ وَأَغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ ۚ إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ

و میانروی کن و صدایت را آهسته بدار، چرا که ناخوشترین آوازه بانگ درازگوشان است

أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعْمَهُ ظَهْرَةً وَبَاطِنَةً وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّنِيرٍ

آیا نیندیشیده‌اید که خداوند آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است، برای شما رام کرد، و نعمتهای آشکار و پنهانش را بر شما تمام کرد، و از مردم کسی هست که بدون هیچ علمی و هیچ رهنمودی و هیچ کتاب روشنگری در حق خداوند مجادله می‌کند

و چون به ایشان گفته شود از آنچه خداوند نازل کرده است پیروی کنید گویند بلکه از آنچه پدرانمان را طرفدار آن یافته‌ایم پیروی می‌کنیم، حتی اگر شیطان ایشان را به سوی عذاب آتش دوزخ بخواند؟

و هر کس روی دلش را به سوی خداوند نهد و نیکوکار باشد، به راستی که دست در دستاویز استواری زده است، و سرانجام کارها با خداوند است

و هر کس کفر ورزد، کفر او تو را اندوهگین نکند، بازگشتشان به سوی ماست، آنگاه ایشان را از [حقیقت و نتیجه] آنچه کرده‌اند آگاه سازیم، که بی‌گمان خداوند دانای راز دلهاست

اندکی برخوردارشان سازیم، سپس به عذابی سخت و سنگین دچارشان سازیم

و اگر از ایشان پرسى چه کسی آسمانها و زمین را آفریده است گویند خداوند، بگو سپاس خدای را، ولی بیشترین آنان نمی‌دانند

آنچه در آسمانها و زمین است از آن خداوند است، بی‌گمان خداوند بی‌نیاز ستوده است

و اگر آنچه درخت در زمین هست، قلم شود، و دریا [چون مرکب باشد] سپس هفت دریا به آن مدد برساند، کلمات الهی به پایان نرسد، که خداوند پیروزمند فرزانه است

آفرینش و برانگیختن شما [در قیامت] جز مانند تنی یگانه نیست، بی‌گمان خداوند شنوای بیناست

۲۱

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أُولَئِكَ كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ

۲۲
حزب
۱۶۵

وَمَن يُسْلِمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ وَإِلَى اللَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ

۲۳

وَمَن كَفَرَ فَلَا يَحْزُنكَ كُفْرُهُ ۚ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

۲۴

نُمَتِّعُهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلَىٰ عَذَابٍ غَلِيظٍ

۲۵

وَلَيْنَ سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

۲۶

لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

۲۷

وَلَوْ أَنَّمَا فِي الْأَرْضِ مِن شَجَرَةٍ أَقْلَمٌ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِن بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَّا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

۲۸

مَا خَلَقَكُمْ وَلَا بَعَثَكُمْ إِلَّا كَتَفْسٍ وَاحِدَةً ۗ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُوَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ
وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلُّ يَجْرِي إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَأَنَّ
اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

آیا ننگریسته‌ای که خداوند از شب می‌کاهد و بر روز می‌افزاید و از روز می‌کاهد و بر شب می‌افزاید و خورشید و ماه را رام کرده است که هر یک تا سرآمدی معین روان است، و خداوند به آنچه می‌کنید آگاه است

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِن دُونِهِ الْبَطْلُ
وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ

این از آن است که خداوند بر حق است، و آنچه به جای او می‌پرستند، باطل است، و بی‌گمان خداوند است که بلندمرتبه بزرگ است

أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللَّهِ لِيُرِيَكُمْ
مِّنْ آيَاتِهِ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ

آیا ننگریسته‌ای که کشتیها به نعمت الهی در دریا روانند، تا به شما از آیات خویش بنمایاند، بی‌گمان در این برای هر شکیبای شاکری مایه‌های عبرت هست

وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَّوْجٌ كَالظُّلَلِ دَعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ
فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا
كُلُّ حَتَّارٍ كَفُورٍ

و چون موجی سایبان وار آنان را فراگیرد، خداوند را در حالی که دین خود را برای او پیراسته می‌دارند، به دعا می‌خوانند آنگاه چون آنان را برهاند و به خشکی برساند، بعضی از ایشان میانهر و [و درستکارند] [و بعضی کجرو] و جز غدار ناسپاس کسی منکر آیات ما نمی‌شود

يَأْتِيهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ وَأَخْشَوْا يَوْمًا لَا يَجْزِي وَالِدٌ
عَنْ وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَازٍ عَنِ وَالِدِهِ ۚ شَيْئًا إِنَّ وَعْدَ
اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ
الْغُرُورُ

ای مردم از پروردگارتان پروا کنید و از روزی بترسید که هیچ پدری به داد فرزندش نرسد، و هیچ فرزندی فریادرس پدرش نباشد، بی‌گمان وعده الهی حق است، پس زندگانی دنیا شما را نفریبید، و [شیطان] فریبکار شما را نسبت به خداوند فریفته نگرداند

إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنزِلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي
الْأَرْحَامِ ۚ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي
نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ

بی‌گمان آگاهی از قیامت خاص خداوند است، و باران را نیز او نازل می‌کند، و می‌داند که در رحما چیست، و هیچ کس نمی‌داند که فردا چه به دست می‌آورد، و هیچ کس نمی‌داند که در کدامین سرزمین می‌میرد، بی‌گمان خداوند دانای آگاه است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْم

۱
۳۵۸

الم [الف لام میم]

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ

۲

کتابی است فرو فرستاده و شک در آن نیست [که] از سوی پروردگار جهان است

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَتْهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِّنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ

۳

یا گویند که آن را بر ساخته است، نه بلکه حق است و از سوی پروردگار توست تا قومی را که [پیامبری] هشداردهنده پیش از تو به سراغشان نیامده بود، بیم‌دهی، باشد که به راه آیند

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ ۗ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ ۗ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ

۴

خداوند کسی است که آسمان و زمین و مابین آنها را در شش روز آفرید، سپس بر عرش استیلا یافت، شما را جز او سرور و شفیع نیست، آیا پند نمی‌گیرید

يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ

۵

از آسمان کار و بار زمین را تدبیر می‌کند، سپس [اعمال مردمان] در روزی که اندازه‌اش هزار سال است از آنچه شما می‌شمارید، به سوی او بالا می‌رود

ذَٰلِكَ عَلِيمٌ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

۶

اوست که دانای نهان و آشکارا [و] پیروزمند مهربان است

الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ ۗ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ

۷

و [همان] کسی که هرچیز را که آفرید نیکو آفرید، و آفرینش انسان [آدم] را از گل آغاز کرد

ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِّنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ

۸

سپس نسل او را از چکیده آب بی‌مقدار پدید آورد

ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُّوحِهِ ۗ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ ۗ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ

۹

سپس او را استوار کرد و در او از روح خویش دمید و برای شما گوش [ها] و چشمان و دلها آفرید، چه اندک سپاس می‌گزارید

وَقَالُوا أَإِذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ أَإِنَّا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ ۗ بَلْ هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ

۱۰

و گویند آیا چون در [خاک] زمین ناپدید شدیم، آیا آفرینش تازه‌ای خواهیم یافت؟ بلکه ایشان لقای پروردگارشان را منکرند

فَلْ يَتَوَفَّكُم مَّلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ

۱۱
حزب
۱۶۶

بگو فرشته مرگ که بر شما گماشته شده است، روح شما را می‌گیرد، سپس به سوی پروردگارتان بازگردانده می‌شوید

وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُوا رُءُوسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ رَبَّنَا
أَبْصِرْنَا وَسَمِعْنَا فَأَرْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ

وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًىٰ وَلَٰكِن حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي
لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

فَذُوقُوا بِمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا إِنَّا نَسِينَاكُمْ
وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا
وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ

تَتَجَافَىٰ جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا
وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ

فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ

أَفَمَن كَانَ مُؤْمِنًا كَمَن كَانَ فَاسِقًا لَّا يَسْتَوُونَ

أَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ الْمَأْوَىٰ
نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ كُلَّمَا أَرَادُوا أَن يَخْرُجُوا
مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي
كُنْتُمْ بِهِ تَكذِّبُونَ

و چون گناهکاران را نزد پروردگارشان سرافکنده بینی
[گویند] پروردگارا چشم بینا و گوش شنوا یافتیم پس ما را
بازگردان که کاری شایسته پیشه کنیم، ما [دیگر] اهل
یقینیم

و اگر خواهیم به هر انسانی هدایتش را ارزانی می‌داریم،
ولی وعده من تحقق یافته است که جهنم را از جن و انس،
همگان، آکنده سازم

پس به خاطر آنکه دیدار این روزتان را فراموش کردید
[عذاب را] بچشید ما نیز [فراموشتان] کرده‌ایم و عذاب
جاویدان را به خاطر کار و کردار پیشیتان بچشید

به آیات ما فقط کسانی ایمان آورند که چون آنها را
فرایادشان آرند، به سجده درافتند و پروردگارشان را
شاکرانه تسبیح گویند و تکبر نورزند

پهلوهایشان از بسترها جدا شود [و به نیایش شبانه
برخیزند و] پروردگارشان را با بیم و امید بخوانند و از آنچه
روزیشان کرده‌ایم ببخشند

آری هیچ کسی نداند که چه بسیار مایه روشنی چشمها برای
آنان نهفته است، که جزای کار و کردار پیشینشان است

آیا کسی که مؤمن است همانند کسی است که فاسق است؟
[هرگز] برابر نیستند

اما کسانی که ایمان آورده‌اند و کارهای شایسته کرده‌اند،
جنت‌الماوی دارند که به خاطر کار و کردار پیشینشان
پیشکش [آنان] است

و اما کسانی که سرپیچی کرده‌اند سرا و سرانجامشان آتش
دوزخ است، هرگاه که خواهند از آن بیرون روند، به آن
بازگردانده شوند، و به ایشان گفته شود، عذاب آتشی را که
منکرش بودید، بچشید

وَلَنذِيقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَىٰ دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ
لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا إِنَّا مِنَ
الْمُجْرِمِينَ مُنْتَقِمُونَ

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ فَلَا تَكُن فِي مِرْيَةٍ مِّنْ
لِّقَائِهِ^ط وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ

وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أُمَّةً يَهْتَدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا
يُوقِنُونَ

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ

أَوْ لَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا مِن قَبْلِهِم مِّنَ الْقُرُونِ
يَمْشُونَ فِي مَسْكِنِهِمْ^ع إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ أَفَلَا يَسْمَعُونَ

أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ فَنُخْرِجُ بِهِ
زَرْعًا تَأْكُلُ مِنْهُ أَنْعَامُهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ^ع أَفَلَا يُبْصِرُونَ

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْفَتْحِ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيْمَانُهُمْ وَلَا هُمْ
يُنظَرُونَ

فَأَعْرَضَ عَنْهُمْ^ع وَأَنْتَظِرُ إِنَّهُمْ مُنْتَظَرُونَ

و به ایشان عذاب کوچکتر را غیر از عذاب بزرگتر،
می‌چشانیم باشد که بازگردند

و کیست ستمکارتر از کسی که به آیات پروردگارش پند
داده شود، سپس از آن رو بگرداند، ما از گناهکاران انتقام
می‌گیریم

و به راستی به موسی کتاب آسمانی بخشیدیم، پس در لقای
او شک نداشته باش، و آن را رهنمود بنی‌اسرائیل
گردانیدیم

و از ایشان چون شکیبایی ورزیدند و به آیات ما ایقان
یافتند، پیشوایانی برگماشتیم که به فرمان ما هدایت
می‌کردند

بی‌گمان پروردگارت در میان آنان در روز قیامت در آنچه در
آن اختلاف داشتند، داوری خواهد کرد

آیا برای ایشان روشن نشده است که پیش از آنان چه
بسیار نسلهایی را نابود کردیم که [اینان] بر خانه و
کاشانه‌هایشان می‌گذرند، بی‌گمان در این مایه‌های عبرت
است، آیا [به گوش دل] نمی‌شنوند؟

آیا نیندیشیده‌اند که ما آب [ابره‌ای بارانی] را به سوی
سرزمین سترون می‌رانیم و بدان کشتزاری برمی‌آوریم که
چارپایانشان و خودشان از آن می‌خورند، آیا [به چشم
بصیرت] نمی‌نگرند؟

و گویند اگر راست می‌گویید این داوری کی خواهد بود؟

بگو روز داوری کافران را ایمانشان سود ندهد و به آنان
مهلت ندهند

پس از آنان روی بگردان و منتظر باش که آنان نیز منتظرند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَأَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ إِنَّ

اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا

وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ

خَبِيرًا

وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا

مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِّنْ قَلْبَيْنِ فِي جَوْفِهِ ۚ وَمَا جَعَلَ

أَزْوَاجَكُمْ أَلْفَىٰ تُظَاهِرُونَ مِنْهُنَّ أُمَّهَاتِكُمْ ۚ وَمَا جَعَلَ

أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ۚ ذَٰلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ ۖ وَاللَّهُ

يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ

أَدْعُوهُمْ لِأَبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ ۚ فَإِن لَّمْ تَعْلَمُوا

ءَابَاءَهُمْ فَاِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ ۚ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ

جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ بِهِ ۚ وَلَٰكِن مَّا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ ۚ

وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا

النَّبِيِّ أَوْلَىٰ ۚ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ ۖ وَأَزْوَاجُهُمْ أُمَّهَاتُهُمْ ۚ

وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ

الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَن تَفْعَلُوا إِلَىٰ أَوْلِيَائِكُمْ

مَعْرُوفًا كَانَ ذَٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا

ای پیامبر از خداوند پروا کن و از کافران و منافقان اطاعت
مکن، که خداوند دانای فرزانه است

و از آنچه از پروردگارت به تو وحی می‌شود پیروی کن، که
خداوند از آنچه می‌کنید آگاه است

و بر خداوند توکل کن و خداوند کارسازی را بسنده است

خداوند برای هیچ مردی دو دل در درونش ننهاده است، و
همسرانتان را که با آنان ظاهر می‌کنید مادر [حقیقی] شما
نگردانده است، و پسر خواندگانتان را نیز فرزند [حقیقی]
شما نگردانده است این سخن شماست که [ندانسته] به
زبان می‌آورید، و خداوند حق را می‌گوید و به راه [راست]
هدایت می‌کند

آنان را به [نام] پدرانشان بخوانید که نزد خداوند
دادگرانه‌تر است، و اگر پدرانشان را نمی‌شناسید در آن
صورت برادران دینی و آزاد کردگان شما هستند، و بر شما
در آنچه اشتباه کرده‌اید گناهی نیست مگر در آنچه دلهایتان
قصد آن را دارد، و خداوند آمرزگار مهربان است

پیامبر از خود مؤمنان به آنها نزدیکتر و سزاوارتر است و
همسران او در حکم مادران ایشان هستند، و خویشاوندان
در [حکم و] کتاب الهی نسبت به همدیگر از سایر مؤمنان و
مهاجران سزاوارتر [به ارث بردن]، هستند، مگر آنکه در
حق دوستانتان وصیتی نیک انجام دهید [که بی‌اشکال
است]، و این در کتاب آسمانی نوشته شده است

وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ
وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ۗ وَأَخَذْنَا مِنْهُم مِّيثَاقًا
غَلِيظًا

چنین بود که از پیامبران پیمانشان را گرفتیم و نیز از تو و
از نوح و ابراهیم و موسی و عیسی بن مریم، و از ایشان
پیمان اکید گرفتیم

لَيْسَ لَ الصَّادِقِينَ عَن صِدْقِهِمْ وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا
أَلِيمًا

تا [سرانجام] درستکاران را از درستکاریشان بیرسد و برای
کافران عذابی دردناک آماده ساخته است

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ
جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا
وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا

ای مؤمنان نعمت الهی را بر خودتان یاد کنید آنگاه که
سپاهیانی بر شما تاختند، سپس، بر آنان تندبادی فرستادیم
و سپاهیانی که آنها را نمی‌دیدید و خداوند به آنچه می‌کنید
بیناست

إِذْ جَاءُوكُم مِّن فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنكُمْ وَإِذْ زَاغَتِ
الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونًا

آنگاه از فراز و فرودتان به سراغ شما [به هجوم] آمدند، و
آنگاه که چشمها برگشت و جانها به گلوگاهها رسید، و در حق
خداوند گمانهایی [ناروا] کردید

هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا شَدِيدًا

آنجا بود که مؤمنان [به محنت] آزموده شدند، و تکانی سخت
خوردند

وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ مَّا وَعَدَنَا
اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا

و آنگاه که منافقان و بیماردلان گفتند که خداوند و پیامبر او
جز وعده فریب‌آمیز به ما نداده‌اند

وَإِذْ قَالَتْ طَآئِفَةٌ مِّنْهُمْ يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ
فَارْجِعُوا وَيَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ مِّنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا
عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ ۗ إِن يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَارًا

و آنگاه که گروهی از آنان گفتند ای اهل مدینه شما را جای
ماندن نیست، بازگردید، و گروهی از ایشان از پیامبر اجازه
[قعود] خواستند [و به بهانه] می‌گفتند خانه‌های ما بی‌حفاظ
است، و آن بی‌حفاظ نبود، هیچ قصدی جز فرار نداشتند

وَلَوْ دُخِلَتْ عَلَيْهِم مِّنْ أَفْطَارِهَا ثُمَّ سُلِوا الْفِتْنَةَ لَآتَوْهَا
وَمَا تَلَبَّثُوا بِهَا إِلَّا يَسِيرًا

و چون از حوالی آن [شهر] بر ایشان وارد شوند، سپس از
ایشان اقرار به شرک طلب کنند، آن را انجام دهند و سپس
در آنجا جز اندکی درنگ نخواهند کرد

وَلَقَدْ كَانُوا عَاهِدُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ لَا يُؤَلُّونَ الْأَدْبَرَ ۗ وَكَانَ
عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا

و همینان بودند که پیشترها با خداوند پیمان بسته بودند
که [پایداری ورزند و] پشت نکنند، و پیمان الهی بازخواست
دارد

قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْفِرَارُ إِنْ فَرَرْتُمْ مِّنَ الْمَوْتِ أَوْ الْقَتْلِ
وَإِذَا لَا تُمْتَعُونَ إِلَّا قَلِيلًا

بگو فرار از مرگ یا کشته شدن، اگر بگریزید برایتان
[نهایتاً] سودی ندارد، و در آن صورت هم جز اندکی [از
زندگی] برخوردار نخواهید شد

اگر خداوند در حق شما بلا یا رحمتی خواسته باشد، چه کسی
شما را در برابر خداوند نگاه می‌دارد؟ و در برابر خداوند یار
و یآوری برای خود نخواهند یافت

به راستی که خداوند از میان شما، بازدارندگان
[کارشکنان] را می‌شناسد، و نیز کسانی را که به دوستان
خود می‌گویند به راه ما بیایید، و جز اندکی در کارزار شرکت
نمی‌کنند

و در حق شما بسیار بخیل‌اند و چون بیمی فرارسد،
می‌بینیشان در حالتی که دیدگان‌شان می‌گردد مانند کسی که
از نزدیکی مرگ بیهوش شده باشد، به سوی تو می‌نگرند، و
چون آن بیم برطرف شود، به شما با زبانهای تند و تیز
خویش آزار می‌رسانند، و آرمند مال [غنایم] اند، اینانند که
ایمان نیاورده‌اند و خداوند اعمالشان را تباه [و باطل]
می‌گرداند و این بر خداوند آسان است

اینان گمان می‌برند که هنوز [گروه مشرکان همدست] از
صحنه به در [نرفته‌اند و اگر گروه مشرکان همدست
برگردند، خوش دارند که کاش بیابانی و در میان
بادیه‌نشینان باشند و از اخبار شما پرس و جو کنند، و اگر
در میان شما بودند، جز اندکی کارزار نمی‌کردند

به راستی که برای شما و برای کسی که به خداوند و روز
بازپسین امید [و ایمان] دارد و خداوند را بسیار یاد
می‌کند، در پیامبر خدا سرمشق نیکویی هست

و چون مؤمنان [هجوم] گروه مشرکان همدست را دیدند،
گفتند این همان است که خداوند و پیامبرش به ما وعده
داده بودند و خداوند و پیامبر او [در امید بخشیدن به ما]
راست گفته‌اند، و [در نهایت] جز بر ایمان و تسلیم آنان
نیفزاید

۱۷

قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُم مِّنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا
أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا يَجِدُونَ لَهُم مِّن دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا
نَصِيرًا

۱۸
حزب
۱۶۸

قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُعَوِّقِينَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ
إِلَيْنَا وَلَا يَأْتُونَ الْبَأْسَ إِلَّا قَلِيلًا

۱۹

أَشِحَّةً عَلَيْكُمْ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ رَأَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ
تَدَوُّرُ أَعْيُنِهِمْ كَالَّذِي يُغَشِي عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَإِذَا ذَهَبَ
الْخَوْفُ سَلَقُوكُمْ بِالسِّنَةِ حِدَادٍ أَشِحَّةً عَلَى الْخَيْرِ أُولَئِكَ
لَمْ يُؤْمِنُوا فَأَحْبَطَ اللَّهُ أَعْمَلَهُمْ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا

۲۰

يَحْسَبُونَ الْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا وَإِنْ يَأْتِ الْأَحْزَابُ يَوَدُّوْا لَوْ
أَنَّهُمْ بَادُونَ فِي الْأَعْرَابِ يَسْأَلُونَ عَنْ أَنْبَائِكُمْ وَلَوْ كَانُوا
فِيكُمْ مَا قَاتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا

۲۱
۳۶۳

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا
اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا

۲۲

وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ
وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا
وَتَسْلِيمًا

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ
مَنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا

از میان مؤمنان مردمی هستند که در پیمانی که با خداوند بسته‌اند، راست و درست رفتار کرده‌اند، و از ایشان کسی هست که عهد خویش [تا پایان حیات] به سر برده است، و کسی هست که [شهادت را] انتظار می‌کشد، و هیچ‌گونه تغییر و تبدیلی در کار نیاورده‌اند

لَيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ إِنْ شَاءَ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا

تا خداوند درستکاران را بر وفق درستی‌شان پاداش دهد، و منافقان را اگر خواهد عذاب کند یا از آنان درگذرد، بی‌گمان خداوند آمرزگار مهربان است

وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا وَكَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيمًا

و خداوند کافران را در عین غیظ و غضبشان بازگرداند، که هیچ‌کامی نیافتند، و خداوند در کارزار مؤمنان را حمایت و کفایت کرد، و خداوند توانای پیروزمند است

وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُمْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ صَيَاصِيهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا

و آن عده از اهل کتاب را که از آنان [احزاب/گروه مشرکان همدست] پشتیبانی کردند، از برج و باروهاشان فرود آورد و در دلشان هراس افکند، چندانکه گروهی از ایشان را کشتید و گروهی را به اسارت گرفتید

وَأَوْرَثَكُمْ أَرْضَهُمْ وَدَيْرَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَمْ تَطَّوْهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا

و سرزمینشان و خانه و کاشانه‌هاشان و مال و منالشان را به شما میراث داد، و نیز سرزمینی را که هنوز پا به آنجا نگذارده بودید، و خداوند بر هر کاری تواناست

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكَ إِنْ كُنْتُمْ تُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْنَ أُمَتِّعْكُنَّ وَأَسَرِّحْكُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا

ای پیامبر به همسرانت بگو اگر زندگانی دنیا و تجمل آن را می‌خواهید پس بیایید تا بهره‌مندتان سازم و به رهائشی نیکو رهائتان کنم

وَإِنْ كُنْتُمْ تُرِيدُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالْدارَ الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُنَّ أَجْرًا عَظِيمًا

و اگر خداوند و پیامبر او و سرای آخرت را می‌خواهید بدانید که خداوند از برای نیکوکاران شما پاداشی بزرگ آماده ساخته است

يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ مَنْ يَأْتِ مِنْكُنَّ بِفَاحِشَةٍ مُبَيَّنَةٍ يُضَاعَفْ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا

بگو ای زنان پیامبر هر کس از شما مرتکب کار ناشایست آشکار شود، عذاب او دوچندان می‌شود و این امر بر خداوند آسان است

وَمَنْ يَقْنُتْ مِنْكُنَّ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَعْمَلْ صَالِحًا نُؤْتِهَا
أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا

يَنْسَاءَ اللَّيِّ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِّنَ النِّسَاءِ إِنِ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا
تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا
مَّعْرُوفًا

وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَىٰ
وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنَّمَا
يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ
تَطْهِيرًا

وَأذْكُرَنَّ مَا يُتْلَىٰ فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا

إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ
وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ
وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّامِتِينَ وَالصَّامِتَاتِ وَالْحَافِظِينَ
فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ
أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا

۳۲

۳۳

۳۴

۳۵
۳۶۵

و هر کس از شما در برابر خداوند و پیامبرش فروتنی و تسلیم پیشه کند، و کار شایسته پیش گیرد، پاداش او را دوبار [دو چندان] می‌دهیم، و برای او روزی ارزشمند فراهم سازیم

ای زنان پیامبر شما همانند هیچ یک از زنان نیستید [و برتر و مسؤول‌ترید]، اگر تقوا پیشه کنید پس در سخن نرمی نکنید که فرد بیماردل به طمع [خام] افتد، و به نیکی [و سنجیدگی] سخن گویند

و در خانه‌هایتان قرار و آرام گیرید و همانند زینت‌نمایی روزگار جاهلیت پیشین، زینت‌نمایی نکنید، و نماز را برپا دارید و زکات را بپردازید و از خداوند و پیامبر او اطاعت کنید، همانا خداوند می‌خواهد که از شما اهل بیت هر پلیدی [احتمالی / شک و شبهه] را بزدايد، و شما را چنانکه باید و شاید پاکیزه بدارد

و هر آنچه از آیات الهی و حکمت که در خانه‌های شما خوانده می‌شود، در یاد گیرید، خداوند باریک‌بین آگاه است

بی‌گمان مردان و زنان مسلمان، و مردان و زنان مؤمن، و مردان و زنان فرمانبر، و مردان و زنان درستکار، و مردان و زنان شکیبا، و مردان و زنان فروتن، و مردان و زنان صدقه‌بخش، و مردان و زنان روزه‌دار، و مردان و زنان پاکدامن، و مردان و زنانی که خداوند را بسیار یاد می‌کنند، خداوند برای همگی‌شان آمرزش و پاداشی بزرگ آماده ساخته است

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ^ط وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا

وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَخُفِيَ فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ^ط فَلَمَّا قَضَى زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاكَهَا لِكَيْ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَزْوَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا^ج وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا

مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ^ط سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ^ج وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَقْدُورًا

الَّذِينَ يُبَلِّغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ^ط وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ^ط وَكَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا

مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ^ط وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا

وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا

هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ^ج وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا

و هیچ مرد و زن مؤمنی را نرسد که چون خداوند و پیامبرش امری را مقرر دارند، آنان را در کارشان اختیار [و چون و چرایی] باشد، و هر کس از [امر] خداوند و پیامبر او سرپیچی کند در گمراهی آشکاری افتاده است

چنین بود که به کسی که هم خداوند و هم خود تو در حق او نیکی کرده بودید، گفتی که همسرت را نزد خویش نگهدار [و طلاق مده] و از خداوند پروا کن و چیزی را در دل خود پنهان داشتی که خداوند آشکارکننده آن بود، و از مردم بیم داشتی، و حال آنکه خداوند سزاوارتر است به اینکه از او بیم داشته باشی، آنگاه چون زید از او حاجت خویش برآورد، او را به همسری تو درآوردیم، تا برای مؤمنان در مورد همسران پسر خواندگانشان -به ویژه آنگاه که از ایشان حاجت خویش را برآورده باشند محظوری نباشد، و امر الهی انجام یافتنی است

بر پیامبر در آنچه خداوند برایش مقرر داشته است، محظوری نیست، این سنت الهی است که در حق پیشینیان هم معمول بوده است، و امر الهی سنجیده و بسامان است

همان کسانی که پیامهای الهی را می‌رسانند و از او پروا دارند و از هیچ کس جز خداوند پروا ندارند و خداوند حسابرسی را بسنده است

محمد هرگز پدر هیچ یک از مردان شما نیست، بلکه پیامبر خدا و خاتم پیامبران است، و خداوند به هر چیزی داناست

ای مؤمنان خداوند را بسیار یاد کنید

و او را در بامداد و شامگاه نیایش کنید

او کسی است که خود و فرشتگانش به شما درود می‌فرستند، تا سرانجام شما را از تاریکیها به سوی روشنایی برآورد، و او در حق مؤمنان مهربان است

تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ وَسَلَّمَ وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا

درود [خاص] آنان در روزی که به لقای او نایل شوند، سلام است، و او برای ایشان پاداشی ارجمند آماده ساخته است

يَأْتِيهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا

ای پیامبر ما تو را گواه و مژده‌رسان و هشداردهنده فرستاده‌ایم

وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا

و نیز دعوتگر به سوی خداوند به اذن او، و همچون چراغی تابان

وَبَشِيرِ الْمُؤْمِنِينَ بَأَنَّ لَهُم مِّنَ اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا

و مؤمنان را بشارت ده که برای آنان از جانب خداوند بخشش و بخشایش بزرگی [در پیش] است

وَلَا تُطِيعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ وَدَعِ أَذْنَهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا

و از کافران و منافقان اطاعت مکن و آزارشان را [بدون مقابله و تلافی] بگذار و بر خداوند توکل کن و خداوند کارسازی را پسندیده است

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُونَهَا فَمَتَّعُوهُنَّ وَسَرَحُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا

ای مؤمنان چون با زنان مؤمن ازدواج کردید، سپس پیش از آنکه با آنان هم‌آغوشی کنید، طلاقشان دادید، برای شما به عهده آنان عده‌ای نیست که حسابش را نگه دارید، پس آنان را [به نیمه مهر، یا هدیه‌ای] برخوردار سازید و به خیر و خوشی رهایشان کنید

يَأْتِيهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ الَّتِي ءَاتَيْتَ أَجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ يَمِينِكَ مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عَمِّكَ وَبَنَاتِ عَمَّتِكَ وَبَنَاتِ خَالِكَ وَبَنَاتِ خَالَتِكَ الَّتِي هَاجَرْنَ مَعَكَ وَامْرَأَةً مُّؤْمِنَةً إِنْ وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا خَالِصَةً لَّكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ لِكَيْلَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا

ای پیامبر، ما همسرانت را بر تو حلال داشته‌ایم، [یعنی] آنانی را که مهرشان را داده‌ای، و آنانی را که خداوند از طریق فیء و غنیمت به تو بخشیده است، و ملک یمین تو هستند، و همچنین دختران عمویت و دختران عمهات و دختران داییات، و دختران خالهات که همراه با تو هجرت کرده‌اند، و نیز زن مؤمنی را که خویشتن را به پیامبر ببخشد -به شرط آنکه پیامبر بخواهد او را به همسری خود درآورد که این خاص تو و نه سایر مؤمنان است، خود به خوبی می‌دانیم که برای ایشان در مورد همسرانشان و ملک یمینهایشان چه چیزهایی مقرر داشته‌ایم، تا [در نهایت] برای تو محظوری نباشد، و خداوند آمرزگار مهربان است

تُرْجَى مَنْ تَشَاءُ مِنْهُمْ وَتُتَوَى إِلَيْكَ مَنْ تَشَاءُ وَمَنْ
أَبْتَغَيْتَ مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ تَقَرَّ
أَعْيُنُهُمْ وَلَا يَحْزَنَ وَيَرْضَيْنَ بِمَا آتَيْتَهُنَّ كُلَّهُنَّ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا

لَا يَحِلُّ لَكَ الْبَسَاءُ مِنْ بَعْدِ وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ أَزْوَاجٍ
وَلَوْ أَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ وَكَانَ اللَّهُ
عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبًا

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ
لَكُمْ إِلَىٰ طَعَامٍ غَيْرَ نَظْرِينَ إِنَّهُ وَلَكِنَّ إِذَا دُعِيتُمْ
فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَعْسِفِينَ لِحَدِيثٍ
إِنَّ ذَالِكُمْ كَانَ يُؤْذَى النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِيهِ مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا
يَسْتَحْيِيهِ مِنَ الْحَقِّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسْأَلُوهُنَّ مِنْ
وَرَاءِ حِجَابٍ ذَالِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ
لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تَنْكِحُوا أَزْوَاجَهُ مِنْ
بَعْدِهِ أَبَدًا إِنَّ ذَالِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا

إِنْ تُبْدُوا شَيْئًا أَوْ تُخْفُوهُ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا

هر کدام از آنان [همسرانت] را که می‌خواهی از خود دور
بدار و هر کدام را که می‌خواهی نزدیک بدار، و نیز اگر هر
یک از آنانی که از ایشان کناره گرفته‌ای جویا شوی، در همه
حال، هیچ گناهی بر تو نیست، این نزدیکتر است به آنکه
دل و دیدگان‌شان روشن شود، و اندوهگین نشوند و
همگی‌شان به آنچه به آنان بخشیده‌ای خشنود شوند، و
خداوند می‌داند که در دل‌های شما چیست، و خداوند دانای
بردار است

پس از آن دیگر هیچ زنی بر تو حلال نیست، و شاید که
همسرانی را جانشین آنان سازی، و گرچه زیبایی آنان تو را
خوش آید، مگر آنچه ملک یمینت باشد، و خداوند نگاهبان و
ناظر همه چیز است

ای مؤمنان وارد حجره‌های پیامبر نشوید مگر آنکه به شما
برای صرف طعامی اجازه داده شود، بی‌آنکه [بی‌تابانه] منتظر
آماده‌شدنش باشید، ولی چون دعوت شدید، وارد شوید، و
چون غذا خوردید، پراکنده شوید، و سرگرم سخنگویی
نشوید، چرا که این کارتان پیامبر را رنج می‌دهد و او از شما
شرم می‌کند [که حقیقت را بگوید] ولی خداوند از گفتن
حق، شرم نمی‌کند، و نیز هنگامی که از همسران او
[کالایی / چیزی خواستید، از پشت حجاب و حایلی آن را از
ایشان بخواهید، که این کارتان برای دل‌های شما و دل‌های
ایشان پاکیزه‌تر است، و شما را نرسد که پیامبر خدا را آزار
برسانید، و نیز نرسد که هرگز پس از او با همسرانش
ازدواج کنید بی‌گمان این کارتان از نظر خداوند سهمگین
است

اگر چیزی را آشکار کنید یا پنهانش بدارید، بدانید که
خداوند به هر چیزی داناست

لَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ فِيِٓ ءَابَائِهِنَّ وَلَا أَبْنَائِهِنَّ وَلَا إِخْوَانِهِنَّ
وَلَا أَبْنَاءَ إِخْوَانِهِنَّ وَلَا أَبْنَاءَ أَخَوَاتِهِنَّ وَلَا نِسَائِهِنَّ وَلَا مَا
مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ ۚ وَتَقِينَّ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
شَهِيدًا

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا
صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا

إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُّهِينًا

وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا
فَقَدْ أَحْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ
يُذْنِبْنَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلْبَابٍ ۚ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا
يُؤْذِينَ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا

لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ
وَالْمُرْجِفُونَ فِي الْمَدِينَةِ لَنُغْرِبَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ
فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا

مَّلْعُونِينَ ۗ أَيُّنَمَا تُفْقُوا أُخِذُوا وَقُتِلُوا تَقْتِيلًا

سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ ۗ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ
تَبْدِيلًا

[ولی] بر آنان [در مورد فرو گذاشتن حجاب] در مورد
پدرانشان، و پسرانشان، و برادرانشان، و پسران
برادرشان، و پسران خواهرشان، و نیز زنان همنشینشان و
ملک یمینهایشان گناهی نیست، و از خداوند پروا کنید که
خدا بر هر چیزی گواه است

همانا خداوند و فرشتگانش به پیامبر درود می‌فرستند، ای
مؤمنان [شما نیز] بر او درود بفرستید و سلام [و تسلیم]
عرضه دارید

کسانی که [می‌خواهند] خداوند و پیامبر او را [برنجاندند]،
خداوند در دنیا و آخرت ایشان را لعنت می‌کند و برایشان
عذابی خفت‌بار آماده ساخته است

و کسانی که مردان و زنان مؤمن را، بدون آنکه مرتکب عملی
[ناروا] شده باشند، آزار می‌رسانند، زیر بار بهتان و گناهی
آشکار رفته‌اند

ای پیامبر به همسرانت و دخترانت و زنان مسلمان بگو که
روسریهای خود را بر خود بپوشند، که به این وسیله
محمول‌ترست که شناخته شوند و رنجانده نشوند، و خداوند
آمرزگار مهربان است

اگر منافقان و بیماردلان و شایعه‌سازان در مدینه [از
کارهای خود] دست برندارند، تو را به ایشان تسلط دهیم و
سپس جز اندک مدتی در آن [شهر مدینه] در جوار تو
نباشند

اینان ملعونند و هر جا که یافته شوند، باید بی‌محابا به
اسارت و قتل درآیند

این سنت الهی است که در باب پیشینیان جاری بوده است،
و هرگز در سنت الهی تغییر و تبدیلی نخواهی یافت

يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ ۗ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا

مردم از تو درباره قیامت می‌پرسند، بگو علم آن [و اطلاع از زمانش] با خداوند است، و تو چه دانی چه بسا قیامت نزدیک باشد

۶۴

إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكٰفِرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا

بی‌گمان خداوند کافران را لعنت کرده است، و برای آنان آتشی [سهمگین] آماده ساخته است

۶۵

خٰلِدِينَ فِيهَا اَبَدًا لَا يَمُوتُونَ وَّلِيًّا وَلَا نَصِيرًا

که جاودانه در آنند، و یار و یآوری نمی‌یابند

۶۶

يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يٰلَيْتَنَّا اَطَعْنَا اللَّهَ وَاَطَعْنَا الرَّسُوْلًا

روزی که چهره‌هایشان در آتش [دوزخ] گردانده شود، گویند کاش از خداوند اطاعت می‌کردیم و از پیامبر اطاعت می‌کردیم

۶۷

وَقَالُوْا رَبَّنَا اِنَّا اَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا فَاَضَلُّوْنَا السَّبِيْلًا

و گویند پروردگارا ما از پیشوایان و بزرگترانمان اطاعت کردیم، آنگاه ما را به گمراهی کشاندند

۶۸

رَبَّنَا اٰتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنَهُمْ لَعْنًا كَبِيْرًا

پروردگار را به آنان دوچندان [سهم] از عذاب بده و عظیم لعنتشان کن

۶۹
۳۶۹ر

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا لَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ ءَادَوْا مُوسٰى فَبَرَّاهُ اللّٰهُ مِمَّا قَالُوْا وَكَانَ عِنْدَ اللّٰهِ وَجِيْهًا

ای مؤمنان مانند کسانی که موسی را آزار دادند مباشید که خداوند از آنچه می‌گفتند [و بهتان می‌زدند] بری و برکنارش داشت، و نزد خداوند آبرومند بود

۷۰

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اتَّقُوا اللّٰهَ وَقُولُوْا قَوْلًا سَدِيْدًا

ای مؤمنان از خداوند پروا کنید و سخنی درست و استوار بگویید

۷۱

يُصْلِحْ لَكُمْ اَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوْبَكُمْ ۗ وَمَنْ يُطِيعِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيْمًا

تا اعمالتان و پیامبر او اطاعت کند، به راستی به رستگاری بزرگی نایل شده است

۷۲

اِنَّا عَرَضْنَا الْاٰمٰنَةَ عَلٰى السَّمٰوٰتِ وَاْلْاَرْضِ وَاْلجِبٰلِ فَاَبَيْنَ اَنْ يَّحْمِلْنَهَا وَاَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْاِنْسٰنُ ۗ اِنَّهٗ كَانَ ظٰلِمًا جَهُوْلًا

ما امانت [خویش] را بر آسمانها و زمین و کوهها عرضه داشتیم، ولی از پذیرفتن آن سر باززدند، و از آن هراسیدند، و انسان آن را پذیرفت، که او [در حق خویش] ستمکار نادانی بود

۷۳

لِيُعَذِّبَ اللّٰهُ الْمُنٰفِقِيْنَ وَالْمُنٰفِقَتِ وَالْمُشْرِكِيْنَ وَالْمُشْرِكٰتِ وَيُتُوبَ اللّٰهُ عَلٰى الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا

تا سرانجام خداوند مردان و زنان منافق و مردان و زنان مشرک را عذاب کند، و از [غفلت و قصور] مردان و زنان مؤمن درگذرد، و خداوند آمرزگار مهربان است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۱
۳۷۵
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ
الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ

۲
يَعْلَمُ مَا يَلْبِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ
السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ

۳
وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي
لَتَأْتِيََنَّكُمْ عِلْمُ الْغَيْبِ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي
السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ
إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ

۴
لِيَجْزِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ
مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ

۵
وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي ءَايَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِّن
رَّجْزِ أَلِيمٍ

۶
وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِي أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ هُوَ
الْحَقُّ وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ

۷
وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ يُنْبِئُكُمْ إِذَا
مُرِّقْتُمْ كُلَّ مُمْرَقٍ إِنَّا لَنَعْلَمُ لِفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ

سپاس خداوندی را که آنچه در آسمانها و زمین است، از آن اوست، و در [آغاز و] آخرت نیز سپاس او راست و او فرزانه آگاه است

میداند که چه چیزی در زمین فرو می‌رود، و چه چیزی از آن برون می‌آید، و چه چیزی از آسمان فرود می‌آید، و چه چیزی به آن فرا می‌رود، و او مهربان آمرزگار است

و کافران گویند قیامت برای ما فرا نمی‌رسد، بگو چرا، سوگند به پروردگارم که بی‌شبهه به شما فرا می‌رسد، همو که دانای نهران است، و هم سنگ ذره‌ای در آسمانها و زمین از او پنهان نیست، نیز چیزی کوچکتر از این و نه بزرگتر نیست مگر آنکه در کتابی مبین [ثبت] است

تا بدین‌سان کسانی را که ایمان آورده‌اند و کارهای شایسته کرده‌اند، پاداش دهد، اینانند که بر ایشان آمرزش و روزی ارجمند مقرر است

و کسانی که در [رد و انکار] آیات ما مقابله کنان [و بحاصل] می‌کوشند، اینانند که عذابی از عقوبتی دردناک در انتظار آنان است

و دانش یافتگان آنچه از جانب پروردگارت بر تو نازل شده است، حق می‌دانند، که به راه خداوند پیروزمند ستوده، هدایت می‌کند

و کافران گویند آیا بشناسانیم به شما مردی را که خبر می‌دهد به شما که چون پاره و پراکنده شدید، آنگاه آفرینش [و هیئت] جدیدی خواهید یافت

أَفْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ جِنَّةٌ بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْآخِرَةِ فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ

آیا بر خداوند دروغ بسته است، یا [به خیال آنان] جنونی دارد؟ [هیچ کدام] بلکه نامؤمنان به آخرت در عذاب و گمراهی دور و دراز هستند

أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ مِّنَ السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ إِن نَّشَأُ نَحْسِفُ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ نُسْقِطُ عَلَيْهِمْ
كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّكُلِّ عَبْدٍ مُّنِيبٍ

آیا آسمان و زمینی را که پیش روی و پشت ایشان است ننگریسته‌اند؟ اگر خواهیم به زمین فرو بریمشان، یا بر آنان پاره‌ای از آسمان را فرو اندازیم، در این امر برای هر بنده توبه کار، مایه عبرتی است

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا دَاوُودَ مِنَّا فَضْلًا يٰجِبَالُ اَوْبِي مَعَهُ وَالطَّيْرُ
وَأَلْنَا لَهُ الْحَدِيدَ

و به راستی از خود به داوود بخششی [و موهبتی] ارزانی داشتیم [و گفتیم] ای کوهها و ای مرغان با او [در تسبیح] همنوایی کنید، و آهن را برای او نرم گردانیدیم

أَنِ اعْمَلْ سَابِغَةً وَقَدِّرْ فِي السَّرْدِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي
بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

[و گفتیم] که زره‌های بلند و رسا بساز و در زره‌بافی سنجیده و بسامان کار کن، و همگان نیکوکاری کنید، که من به آنچه می‌کنید آگاهم

وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ غُدُوها شَهْرٌ وَرَوَاحُهَا شَهْرٌ وَأَسَلْنَا لَهُ
عَيْنَ الْقَظْرِ وَمِنَ الْجِنِّ مَن يَعْمَل بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهٖ
وَمَن يَزِغُ مِنْهُمْ عَن أَمْرِنَا نَذِقُهُ مِّنْ عَذَابِ السَّعِيرِ

و برای سلیمان باد را [رام گردانیدیم]، که سیر بامدادیش یکماهه راه و سیر شامگاهیش یکماهه راه بود، و برای او چشمه مس [گداخته و جوشان] را روان ساختیم، و از جنیان گروهی در نزد او و به اذن پروردگارش کار می‌کردند، و هر کدام از آنان که از فرمان ما سرپیچید، به او از عذاب آتش [دوزخ] می‌چشانیم

يَعْمَلُونَ لَهُو مَا يَشَاءُ مِنْ مَّحْرِبٍ وَتَمَثِيلٍ وَجِفَانٍ
كَالْجَوَابِ وَقُدُورٍ رَّاسِيَتٍ اَعْمَلُوا ءَالَ دَاوُودَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ
مِّنْ عِبَادِيَ الشَّاكِرِ

[آنان] برای او هر چه می‌خواست از محرابها و نقش و نگارها و کاسه‌های بزرگ حوض مانند، و دیگدانهای استوار [و غیر قابل نقل] می‌ساختند، [و گفتیم] ای خاندان داوود سپاس ورزید، و از بندگان من اندکی سپاسگزار هستند

فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَىٰ مَوْتِهٖٓ إِلَّا دَابَّةٌ
الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنسَاتِهٖٓ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ الْجِنُّ أَن لَّو
كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ

و چون مرگ او را مقرر داشتیم، چیزی جز کرم چوب‌خواره، مرگ او را به آنان نشان نداد، که عصایش را خورد و چون [جسدش] در افتاد، جنیان پی بردند که اگر غیب می‌دانستند، در آن رنج و عذاب خفت‌بار نمی‌ماندند

لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكِنِهِمْ آيَةٌ جَنَّتَانِ عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالٍ ط
كُلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ وَبَلَدُهُ طَيِّبَةٌ وَرَبُّ غَفُورٌ

برای قوم سبا در مسکنهایشان پدیده شگرفی بود [از جمله] دو بوستان در جانب راست و چپ، [که به ایشان گفتیم] از روزی پروردگارتان بخورید، و او را سپاس بگذارید، [شما را] شهری پاکیزه و پروردگاری آمرزگار است

فَأَعْرَضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ
جَنَّتَيْنِ ذَوَاتِیْ أُكُلٍ حَمْطٍ وَأَثَلٍ وَشِئٍ مِّنْ سِدْرٍ قَلِيلٍ

ولی رویگردان شدند، آنگاه بر آنان سیل بیان‌کن را روانه کردیم، و به جای آن دو بوستانشان دو بوستان دارای میوه‌های ناگوار و درخت گز و اندکمایه‌ای از درخت سدر جانشین کردیم

ذَٰلِكَ جَزَايَهُمْ بِمَا كَفَرُوا وَهَلْ نُجَازِي إِلَّا الْكَفُورَ

به خاطر کفرانی که ورزیده بودند این گونه جز ایشان دادیم، و آیا جز ناسپاس را کیفر می‌دهیم؟

وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا قُرَى ظَاهِرَةً
وَقَدَرْنَا فِيهَا السَّيْرَ سِيرُوا فِيهَا لِيَالِي وَأَيَّامًا ءَامِنِينَ

و در بین آنان و آبادیهایی که به آنها برکت بخشیده بودیم، آبادیهای به هم پیوسته قرار داده بودیم، و در میان آنها سیر و سفر مقرر داشته بودیم، و [به آنان می‌گفتیم] شبها و روزها با کمال امن و امان در آنها سیر و سفر کنید

فَقَالُوا رَبَّنَا بَعْدَ بَيْنِ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ
أَحَادِيثَ وَمَزَقْنَاهُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ
صَبَّارٍ شَكُورٍ

پس گفتند پروردگارا بین سفرهای ما فاصله انداز، و بدین‌سان بر خویشتن ستم کردند، آنگاه همچون افسانه‌شان گرداندیم و پاره و پراکنده‌شان ساختیم، بی‌گمان در این برای هر شکیبای شاکری مایه‌های عبرت است

وَلَقَدْ صَدَقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا مِّنَ
الْمُؤْمِنِينَ

و به راستی شیطان ظن خود را درباره ایشان راست یافت، آنگاه [همگی] جز گروهی از مؤمنان از او پیروی کردند

وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِّن سُلْطٰنٍ إِلَّا لِنَعْلَمَ مَن يُّؤْمِنُ
بِالْآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّ وَرَبُّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
حَفِيظٌ

و او [شیطان] را بر آنان سلطه‌ای نبود، مگر آنکه سرانجام کسی را که به آخرت ایمان دارد، از کسی که از آن شک دارد، باز شناسانیم، و پروردگارت بر همه چیز نگهبان است

قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ رَعِمْتُمْ مِّن دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ
ذَرَّةٍ فِي السَّمٰوٰتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِن شِرْكٍَ
وَمَا لَهُمْ مِنْهُمْ مِّن ظَهِيرٍ

بگو کسانی را که در برابر خدا قائلید بخوانید، [خواهید دید] که هم سنگ ذره‌ای در آسمان و زمین اختیار و دست ندارند، و در [اداره و آفرینش آنها] ایشان را شرکتی نیست، و او [خداوند] را از میان آنان پشتیبانی نیست

وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أذِنَ لَهُ حَتَّىٰ إِذَا فُزِّعَ
عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ
الْكَبِيرُ

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ وَإِنَّا أَوْ
إِيَّاكُمْ لَعَلَىٰ هُدَىٰ أَوْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

قُلْ لَا تَسْأَلُونَ عَمَّا أَجْرَمْنَا وَلَا نَسْأَلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ

قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ الْفَتَّاحُ
الْعَلِيمُ

قُلْ أَرُونِي الَّذِينَ أَلْحَقْتُمْ بِهِ شُرَكَاءَ كَلَّا بَلْ هُوَ اللَّهُ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَكِنَّ
أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

قُلْ لَكُمْ مِيعَادُ يَوْمٍ لَا تَسْتَكْخِرُونَ عَنْهُ سَاعَةً وَلَا
تَسْتَقْدِمُونَ

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَن نُّؤْمِنَ بِهَذَا الْقُرْآنِ وَلَا بِالَّذِي
بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ عِندَ رَبِّهِمْ
يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ الْقَوْلَ يَقُولُ الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا
لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لَوْلَا أَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ

و شفاعت نزد او سودی ندهد، مگر درباره کسی که برای او
اجازه دهد، تا چون هراس از دلهای ایشان برطرف شود،
گویند پروردگارتان چه گفت؟ گویند حق، و او بلندمرتبه
بزرگ است

بگو چه کسی از آسمانها و زمین شما را روزی می‌دهد؟ بگو
خداوند و ما یا شما بر طریق هدایت، یا در گمراهی آشکاریم

بگو نه از شما درباره گناهی که ما کرده‌ایم می‌پرسند و نه از
ما درباره آنچه شما می‌کنید خواهند پرسید

بگو پروردگار ما، ما و شما را گرد می‌آورد، سپس در میان ما
به حق داور می‌کند و اوست داور دانا

بگو به من بنمایانید کسانی را که در مقام شریک به او
نسبت می‌دهید چنین نیست، بلکه او خداوند پیروزمند
فرزانه است

و تو را جز مژده‌آور و هشداردهنده برای همگی مردم
نفرستاده‌ایم، ولی بیشترین مردم نمی‌دانند

و گویند اگر راست می‌گویید این وعده کی فرا می‌رسد

بگو برای شما موعد روزی مقرر است که نه از آن ساعتی
پس افتید و نه پیش افتید

و کافران گویند هرگز به این قرآن، و به آنچه پیش از آن
بود، ایمان نمی‌آوریم، و اگر ستمکاران [مشرک] را بنگری
که نزد پروردگارشان بازداشته شوند، بعضی با بعضی دیگر
بگو مگو کنند مستضعفان به مستکبران گویند اگر شما
نبودید بی‌شک، ما مؤمن بودیم

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا اَنَحْنُ صَدَدْنَاكُمْ
عَنِ الْهُدَىٰ بَعْدَ اِذْ جَاءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ مُجْرِمِينَ

مستکبران به مستضعفان گویند آیا ما شما را از هدایتی که
به سراغ شما آمد بازداشتیم؟ چنین نیست، بلکه خودتان
گناهکار بودید

وَقَالَ الَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ الْاَلِيلِ
وَالنَّهَارِ اِذْ تَأْمُرُونَنَا اَنْ نَّكْفُرَ بِاللّٰهِ وَنَجْعَلَ لَهُ وَاَنْدَادًا
وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا الْاَغْلَالَ فِي
اَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ يُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

و مستضعفان به مستکبران گویند چنین نیست، بلکه مکر
[شما در] شب و روز بود، آنگاه که به ما فرمان می‌دادید که
به خداوند کفر بورزیم و برای او شریک قائل شویم، و چون
عذاب را ببینند پشیمانی خود را پنهان دارند، و غلها را در
گردنهای کافران بگذاریم، آیا جز در برابر آنچه کرده‌اند، جزا
می‌یابند؟

وَمَا اَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ اِلَّا قَالَ مُتْرَفُوها اِنَّا بِمَا
اُرْسِلْتُمْ بِهِء كَافِرُونَ

و هیچ هشداردهنده‌ای به هیچ شهری نفرستادیم مگر آنکه
نازپروردگان آن گفتند ما رسالت شما را منکریم

وَقَالُوا نَحْنُ اَكْثَرُ اَمْوَالًا وَاَوْلَادًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ

گفتند ما پرمال و منال‌تر و پرزاد و رودتر هستیم، و ما
عذاب‌دیده نخواهیم بود

قُلْ اِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلَكِنَّ اَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

بگو بی‌گمان پروردگار من روزی را برای هر کس که بخواهد
گشاده یا تنگ می‌دارد، ولی بیشترین مردم نمی‌دانند

وَمَا اَمْوَالُكُمْ وَاَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي تُقَرَّبُكُمْ عِنْدَنَا زُلْفَىٰ
اِلَّا مَنْ اٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَاُولٰٓئِكَ لَهُمْ جَزَاءُ الصِّعْفِ
بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرَفَاتِ اٰمِنُونَ

و اموال و اولاد شما چیزی نیست که شما را چنانکه باید و
شاید به ما نزدیک گرداند، مگر [در مورد] کسی که ایمان
آورده و کار شایسته کند، اینانند که به خاطر کار و
کردارشان پاداش دوچندانی دارند، و هم ایشان در غرفه‌ها
[ی بهشتی] در امن و امانند

وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِيْ اٰيَاتِنَا مُعْجِزِينَ اُولٰٓئِكَ فِي الْعَذَابِ
مُحْضَرُونَ

و آنان که در [رد و انکار] آیات ما مقابله کنان [و بی‌حاصل]
می‌کوشند، اینان برای عذاب احضار شوند

قُلْ اِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِء وَيَقْدِرُ لَهُ
وَمَا اَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ وَّهُوَ خَيْرُ الرِّزْقِينَ

بگو بی‌گمان پروردگار من روزی را برای هر کس از بندگانش
که بخواهد گشاده یا برای او تنگ می‌دارد، و هر آنچه انفاق
کنید او [خداوند] عوض آن را می‌دهد، و او بهترین
روزی‌دهندگان است

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَائِكَةِ أَهَؤُلَاءِ إِيَّاكُمْ
كَانُوا يَعْبُدُونَ

قَالُوا سُبْحَانَكَ أَنْتَ وَلِيُّنَا مِنْ دُونِهِمْ بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ
الْحِنِّ أَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ

فَالْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَفَعًا وَلَا ضَرًّا وَنَقُولُ
لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا رَجُلٌ
يُرِيدُ أَنْ يَصُدَّكُمْ عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاءَكُمْ وَقَالُوا مَا
هَذَا إِلَّا إِفْكٌ مُّفْتَرَىٰ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا
جَاءَهُمْ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ

وَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ
مِنْ نَذِيرٍ

وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا بَلَغُوا مِعْشَارَ مَا آتَيْنَاهُمْ
فَكَذَّبُوا رَسُولِي فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ

قُلْ إِنَّمَا أَعِظُكُمْ بِوَاحِدَةٍ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مَشْنَىٰ وَفُرَادَىٰ ثُمَّ
تَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِكُمْ مِنْ جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَكُمْ
بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ

قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ
اللَّهِ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

قُلْ إِنْ رَبِّي يَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَٰمُ الْغُيُوبِ

و روزی که همگی آنان را محشور گردانند، سپس به
فرشتگان گوید آیا اینان شما را می‌پرستیدند؟

گویند پاکی که تویی، تو سرور ما هستی نه آنان، خیر، ایشان
جنیان را می‌پرستیدند [و] بیشترینشان به آنان مؤمن
بودند

و امروز هیچ‌یک از آنان در حق دیگری اختیار سود و زیانی
ندارد، و به کسانی که ستم [شُرک] ورزیده‌اند گوییم
عذاب آتش [دوزخ] را که آن را تکذیب می‌کردید، بچشید

و چون آیات روشنگر ما بر آنان خوانده شود، گویند این جز
مردی نیست که می‌خواهد شما را از آنچه پدرانتان
می‌پرستیدند بازدارد، و گویند این جز بهتانی برساخته
نیست، و کافران درباره حق –چون فراز آیدشانگویند این
جز جادویی آشکار نیست

و به آنان کتابهایی [آسمانی] نداده بودیم، که آنها را بخوانند
و بیاموزند، و پیش از تو به سوی آنان [پیامبر]
هشداردهنده‌ای نفرستاده‌ایم

و کسانی که پیش از آنان بودند، تکذیب پیشه کردند، و به
یک دهم آنچه [از مکتب و نعمت به پیشینیان] آنان داده
بودیم، نایل نشدند، آنگاه پیامبران مرا دروغ‌زن شمردند،
[بنگر] تا عقوبت من چگونه بود

بگو شما را فقط به کلمه‌ای یگانه پند می‌دهیم، و آن این
است که دوگان دوگان، و یکان یکان به کار خداوند برخیزید
و سپس اندیشه کنید، همسخن شما جنونی ندارد، او جز
هشداردهنده‌ای برای شما در پیشاپیش عذابی شدید
نیست

بگو هر مزدی که از شما طلبیده باشم متعلق به خودتان، مزد
من جز با خداوند نیست، و او بر هر چیزی گواه است

بگو بی‌گمان پروردگار من حق را به میان می‌آورد و او دانای
رازهای نهانی است

قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبَدِّلُ الْبَاطِلَ وَمَا يُعِيدُ

بگو حق به میان آمد [معبود] باطل نه [آفرینش چیزی را] آغاز کند و نه بازگرداند

قُلْ إِنْ ضَلَلْتُ فَإِنَّمَا أَضِلُّ عَلَىٰ نَفْسِي ۖ وَإِنِ اهْتَدَيْتُ فَبِمَا يُوحَىٰ إِلَيَّ رَبِّي إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ

بگو اگر گمراه باشم، فقط به زیان خویش گمراه بوده‌ام، و اگر ره یافته باشم، آن به برکت وحی است که پروردگار من به من فرستاده است، چرا که او شنوای نزدیک است

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ فَزِعُوا فَلَا فَوْتَ وَأُخِذُوا مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ

و چون بنگری آنگاه که هر اسان شوند گریزی در کار نیست، و از جایی نزدیک فرو گرفته شوند

وَقَالُوا ءَأَمَنَّا بِهِ ۗ وَأَنَّىٰ لَهُمُ التَّنَاطُشُ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ

و گویند [اکنون] به آن [قرآن/ قیامت/ پیامبر] ایمان آوردیم، و چگونه از جایی [چنین] دور، دسترس [به آن] برای آنان میسر باشد؟

وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ ۗ مِنْ قَبْلُ وَيَقْدِفُونَ بِالْغَيْبِ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ

و پیشتر هم به آن انکار ورزیده بودند، و از دور دستها، تیری در تاریکی می‌اندازند

وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِمْ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُّرِيبٍ

و بین آنان و آنچه خوش دارند، فاصله افتد، چنانکه پیشترها در حق همانندانشان هم چنین شده بود که آنان سخت در شک بودند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سپاس خداوند را، پدید آورنده آسمانها و زمین، که فرشتگان را پیام رسان گردانده است، [فرشتگانی] که دارای بالهای دوگانه و سه‌گانه و چهارگانه‌اند، در آفرینش هر چه خواهد می‌افزاید، بی‌گمان خداوند بر همه چیز تواناست

الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَكِةِ رُسُلًا أُولَىٰ أَجْنِحَةٍ مَّثْنَىٰ وَثَلَاثَ وَرُبْعَ ۚ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

هر رحمتی که خداوند در حق مردم گشاده سازد، بازدارنده‌ای ندارد، و هر آنچه فروبندد، گشاینده‌ای جز او ندارد، و او پیروزمند فرزانه است

مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا ۖ وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ ۗ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

ای مردم نعمت الهی را بر خودتان یاد آورید، آیا آفریدگاری غیر از خداوند هست که شما را از آسمان و زمین روزی دهد؟ خدایی جز او نیست، پس چگونه بیراهه می‌روید؟

يَأْتِيهَا النَّاسُ أَدْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَلْقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۖ فَآَنَىٰ تُؤَفَّكُونَ

وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ رَسُولٌ مِّن قَبْلِكَ وَإِلَى اللَّهِ
تُرْجَعُ الْأُمُورُ

۵

يَأْتِيهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ
الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ الْغُرُورُ

۶

إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُوا
حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ

۷

الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ

۸
۳۷۷

أَفَمَن زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَآهُ حَسَنًا فَإِن لَّوِ لَيُضِلُّ
مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبُ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ
حَسْرَاتٍ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ

۹

وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَسُقْنَاهُ إِلَى بَدِ
مَيِّتٍ فَأَحْيَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا كَذَلِكَ النُّشُورُ

۱۰

مَن كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ
الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ
السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَكْرُ أُولَئِكَ هُوَ يَبُورُ

۱۱

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِّن تُرَابٍ ثُمَّ مِّن نُّطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ
أَزْوَاجًا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَمَا يُعَمَّرُ
مِن مُّعَمَّرٍ وَلَا يُنْقِصُ مِنْ عُمُرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ
عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ

و اگر تو را دروغزن شمردند بدان که پیامبران پیش از تو هم با تکذیب روبه‌رو شدند، و کارها به سوی خداوند بازگردانده می‌شود

ای مردم بی‌گمان وعده الهی حق است، پس زندگانی دنیا شما را مفریبد، و [شیطان] فریبکار شما را نسبت به خداوند فریفته نگرداند

بی‌گمان شیطان دشمن شماست، شما هم او را دشمن بگیرید، جز این نیست که او حزیش را دعوت می‌کند که سرانجام از دوزخیان باشند

کسانی که کفرورزیده‌اند عذابی شدید [در پیش] دارند، و کسانی که ایمان آورده‌اند و کارهای شایسته کرده‌اند، از آموزش و پاداشی عظیم برخوردارند

آیا کسی که بدی عملش در نظرش آراسته جلوه داده شده است، و لذا آن را نیک می‌بیند [مانند کسی است که خداوند هدایتش کرده باشد] بی‌گمان خداوند هر کس را که خواهد بیراه دارد، و هر کس را که خواهد هدایت کند مبادا جان تو از حسرت خوردن بر ایشان بفرساید، بی‌گمان خداوند به آنچه می‌کنند آگاه است

و خداوند کسی است که بادها را می‌فرستد که ابری را بر می‌انگیزد، آنگاه آن را به سوی سرزمینی پژمرده می‌رانیم، و بدان زمین را بعد از پژمردنش زنده می‌داریم، رستاخیز هم همین‌گونه است

هر کس عزت می‌خواهد [بداند که] هر چه عزت است، نزد خداوند است، سخنان پاکیزه به سوی او بالا می‌رود، و کار نیک آن را بالا می‌برد، و کسانی که بدسگالی می‌کنند، عذابی شدید [در پیش] دارند، و مکر اینان بر باد است

و خداوند شما را از خاک، سپس از نطفه آفریده است، سپس شما را زوج [نر و ماده] گردانده است، و هیچ زنی باردار نمی‌شود و وضع حمل نمی‌کند مگر با علم او، و هیچ کهنسالی عمر داده یا از عمر او کاسته نمی‌شود، مگر آنکه در کتابی [مسطور] است، این امر بر خداوند آسان است

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَائِغٌ شْرَابُهُ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَمِن كُلِّ تَاكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ حَلِيَّةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَاحِرَ لِيَتَّبِعُوا مِنَ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

۳۵
فاطر
۱۲
/۴۵

يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ

۱۳

إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بِشِرْكِكُمْ وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ

۱۴

يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

۱۵
حزب
۱۷۵
۳۷۸

إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ

۱۶

وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ

۱۷

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ جَمَلِهَا لَا يُحْمَلُ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ يُخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَمَنْ تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ

۱۸

و آن دو دریا برابر نیستند، این یک شیرین خوشگوار که نوشیدنش گواراست، و این یک شور و تلخ، و از هر کدام گوشت تر و تازه می‌خورید، و [از آنها] زیوری بیرون می‌آورید و آن را [می‌پوشید] کشتی [ها] را در آن، دریا شکاف می‌بینی تا در طلب روزی مقرر از جانب او برآیید، و باشد که سپاس بگزارید

از شب می‌کاهد و بر روز می‌افزاید و از روز می‌کاهد و بر شب می‌افزاید، و خورشید و ماه را رام کرده است که هر یک تا سرآمدی معین جریان دارند، چنین است خداوند پروردگارتان، که فرمانروایی او راست، و کسانی که [ای ناباوران] به جای او می‌خوانید، مالک [چیزی حتی به اندازه] پوست هسته خرما نیستند

اگر بخوانیدشان، ندای شما را نمی‌شنوند، و اگر هم می‌شنیدند، پاسختان را نمی‌دادند، و روز قیامت، شرک شما را انکار می‌کنند، و هیچ کس چون [خداوند] آگاه تو را آگاه نمی‌سازد

هان ای مردم، شما [نادار و] نیازمند به خداوند هستید، و خداوند است که بی‌نیاز ستوده است

اگر بخواهد شما را [از میان] می‌برد، و آفریدگان جدیدی به میان می‌آورد

و این امر بر خداوند دشوار نیست

و هیچ بردارنده‌ای بار گناه دیگری را بر ندارد، و اگر گرانباری [دیگران را] بخواند که بارش را بردارند، چیزی از آن بار برداشته نشود، و اگر چه [مخاطب] خویشاوند باشد، تو فقط کسانی را که به نادیده از پروردگارشان خوف و خشیت دارند، و نماز را برپا می‌دارند، هشدار می‌دهی، و هر کس پاکی ورزد، همانا به سود خویش پاکی ورزیده است، و سیر و سرانجام به سوی خداوند است

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ

و نابینا و بینا برابر نیست

۲۰

وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ

و نه تاریکی و روشنایی

۲۱

وَلَا الظُّلُّ وَلَا الحُرُورُ

و نیز سایه و آتشباد

۲۲

وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَن يَشَاءُ^ص
وَمَا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَّن فِي الْقُبُورِ

و [دل] زندگان و [دل] مردگان نیز برابر نیستند، بی‌گمان خداوند هر کس را که بخواهد [پیام و پند خویش] می‌شنواند، و تو شنونده [پند و پیامی به] در گور خفتگان نیستی

۲۳

إِن أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ

تو نیستی مگر هشداردهنده‌ای

۲۴

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِن مِّنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا^ص
فِيهَا نَذِيرٌ

ما تو را به حق، مژده‌رسان و هشداردهنده فرستاده‌ایم، و امتی نیست مگر آنکه در میان آنان هشداردهنده‌ای بوده است

۲۵

وَإِن يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ جَاءَتْهُمْ^ص
رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالزُّبُرِ وَبِالْكِتَابِ الْمُنِيرِ

و اگر تو را تکذیب کردند، بدان که پیشینیان آنان هم که پیامبرانشان برای آنان پدیده‌های روشنگر و نوشته‌ها و کتاب [های] روشنگر آوردند، نیز تکذیب پیشه کردند

۲۶

ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ^ص

سپس کافران را فرو گرفتم، [بنگر] تا عقاب من چگونه بوده است

۲۷

۳۷۹

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ^ص ثَمَرَاتٍ^ص
مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بَيْضٌ وَحُمْرٌ مُّخْتَلِفٌ^ص
أَلْوَانُهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌ

آیا ننگریسته‌ای که خداوند از آسمان آبی فرو فرستاده است، سپس بدان میوه‌های رنگارنگ برآوردیم، و نیز از کوهها راههایی سفید و سرخ رنگارنگ، و همچنین سیاه سیاه [پدید آوردیم]

۲۸

وَمِنَ النَّاسِ وَالدَّوَابِّ وَأَلْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ^ص وَكَذَلِكَ^ص إِنَّمَا^ص
يُخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ^ص الْعَلَمَتُونَ^ص إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ

بدین گونه از مردم و جانوران و چارپایان رنگارنگ [آفریده‌ایم]، از میان بندگان خداوند فقط دانشوران از او خوف و خشیت دارند، بی‌گمان خداوند پیروزمند آمرزگار است

۲۹

إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنْفَقُوا مِمَّا^ص
رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْتَجُونَ تِجْرَةً لَّن تَبُورَ

بی‌گمان کسانی که کتاب الهی را می‌خوانند، و نماز را برپا می‌دارند، و از آنچه به ایشان روزی داده‌ایم، پنهان و آشکارا می‌بخشند، به سودایی که هرگز زیان ندارد، امید دارند

۳۰

لِيُؤْفِقَهُمْ^ص أَجُورَهُمْ وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ^ص إِنَّهُ^ص غَفُورٌ شَكُورٌ

تا سرانجام پادشاهی‌شان را به تمام و کمال بپردازد، و از فضل خویش به سهمشان بیفزاید، چرا که آمرزگار و قدردان است

وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا
بَيْنَ يَدَيْهِ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ

و آنچه از کتاب [آسمانی] به تو وحی کرده‌ایم، حق است و همخوان با آنچه [از کتب آسمانی، که] پیشاپیش اوست، بی‌گمان خداوند به [احوال] بندگانش آگاه بیناست

سپس کتاب آسمانی را به بندگان خود که برگزیده بودیمشان به میراث دادیم، و از ایشان [بعضی] ستمکار در حق خویش، و بعضی از ایشان میانه‌رو، و بعضی از ایشان پیشتر در نیکوکاریها به اذن الهی است، این همانا فضل بزرگ است

ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ أَصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ بإِذْنِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ

بهشتهای عدن که واردش شوند، و در آنجا به دستبندهایی زرین و مروارید آراسته شوند، و لباس آنان در آنجا ابریشم است

جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ
وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ

و گویند سپاس خداوندی را که از ما اندوه را زدود، بی‌گمان پروردگار ما آمرزگار قدردان است

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ
شَكُورٌ

همان که ما را از فضل خویش به اقامتگاه جاویدان درآورد، که در آنجا به ما خستگی نرسد، و در آنجا به ما ماندگی نرسد

الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِنْ فَضْلِهِ لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَمَبٌ
وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ

و کسانی که کفر ورزیده‌اند، آتش جهنم را در پیش دارند، که نه کارشان سپری شود که بمیرند، و نه چیزی از عذاب آن از ایشان کاسته شود، بدین‌سان هر [انسان] ناسپاسی را جزا دهیم

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا
وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَافِرٍ

و ایشان در آنجا فریاد بردارند که پروردگارا ما را بیرون آور، که کاری شایسته، غیر از آنچه می‌کردیم، پیشه کنیم [در پاسخشان گوئیم] آیا شما را چندان عمر ندادیم که در آن هر کس که اهل پند گرفتن است، پند گیرد و آیا [پیامبر] هشداردهنده‌ای به سوی شما نیامد؟ پس [عذاب را] بچشید که ستمکاران [مشرک] یاوری ندارند

وَهُمْ يَصْطَرِحُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ
الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ أَوْ لَمْ نُعَمِّرْكُم مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَنْ تَذَكَّرَ
وَجَاءَكُمْ التَّذْيِيرُ فذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ

بی‌گمان خداوند دانای نهانیهای آسمانها و زمین است، او دانای راز دلهاست

إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ
الصُّدُورِ

۳۵
فاطر
۳۹
۴۵

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ خَلْقَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ
كُفْرُهُ وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرَهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا
وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرَهُمْ إِلَّا خَسَارًا

۴۰

قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَكُمُ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أُرُونِي
مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ أَمْ
ءَاتَيْنَهُمْ كِتَابًا فَهُمْ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّنْهُ بَلْ إِنَّ يَعِدُ الظَّالِمُونَ
بَعْضُهُمْ بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا

۴۱
حزب
۱۷۶

إِنَّ اللَّهَ يُمَسِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا وَلَئِن زَالَتَا إِنْ
أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِّنْ بَعْدِهِ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا

۴۲

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِن جَاءَهُمْ نَذِيرٌ لَّيَكُونُنَّ
أَهْدَىٰ مِنْ إِحْدَى الْأُمَمِ فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ مَّا زَادَهُمْ إِلَّا
نُفُورًا

۴۳

أَسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَكَّرَ السَّيِّئُ وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ
إِلَّا بِأَهْلِيهِ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ الْأَوَّلِينَ فَلَن تَجِدَ
لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا وَلَن تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا

۴۴

أَوْ لَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِهِمْ وَكَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِنْ
شَيْءٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا

او کسی است که شما را در این سرزمین جانشینان
[پیشینیان] ساخت، پس هر کس کفر ورزد، کفرش به زیان
اوست، و کافران را کفرشان در نزد خداوند جز نفرت
نیفزاید، و کافران را کفرشان جز زیان نیفزاید

بگو آیا شریکانی را که به جای خداوند قائلید نگریسته‌اید،
به من بنمایانید چه چیزی را در زمین آفریده‌اند؟ یا آیا در
[آفرینش] آسمانها شرکتي داشته‌اند؟ یا آیا به آنان کتابی
داده‌ایم که ایشان بر مبنای آن حجتی [در دست] دارند؟
حق این است که ستمکاران [مشرک] به یکدیگر وعده‌ای جز
فریب نمی‌دهند

بی‌گمان خداوند آسمانها و زمین را از زوال نگه می‌دارد، و
اگر بخواهند زوال یابند هیچ کس جز او نگاهشان نمی‌دارد،
او بر دبار آمرزگار است

و سخت‌ترین سوگندهایشان را به [نام] خدا یاد کنند که اگر
[پیامبر] هشداردهنده‌ای به نزد آنان می‌آمد، از هر یک از
امتها [یهود و نصارا] رهیافته‌تر می‌شدند، و چون
هشداردهنده‌ای به نزدشان آمد، جز بر گریزشان نیفزود

و این از سر استکبار در این سرزمین و بدسگالی بود، و
بدسگالی جز به صاحب آن باز نمی‌گردد، آیا جز سنت
پیشینیان را انتظار می‌کشند؟ پس هرگز در سنت الهی
تبدیلی نمی‌یابی، و هرگز در سنت الهی تغییری نمی‌یابی

آیا در زمین سیر و سفر نکرده‌اند که بنگرند سرانجام
کسانی که پیش از ایشان بودند و از ایشان نیرومندتر
بودند، چگونه بوده است؟ و هیچ چیز در آسمانها و زمین از
[حیطه قدرت] خداوند نتواند گریخت، چرا که او دانای
تواناست

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَى ظَهْرِهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۖ فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا

۳۶. یس

یس: یس

مکی

۸۳ آیه

۶ صفحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

یس

۱
۳۸۱ ر

وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ

۲

إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ

۳

عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ

۴

تَنْزِيلِ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ

۵

لَشَذِرَ قَوْمًا مَّا أَنْذَرَ آبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ

۶

لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

۷

إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُّقْمَحُونَ

۸

وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ

۹

وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

۱۰

إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ الْغَيْبَ ۗ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ

۱۱

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَءَاتَاهُمْ ۗ وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ

۱۲

یس [یاسین]

سوگند به قرآن حکمت‌آموز

که تو از پیامبرانی

بر راهی راست

[این کتاب] فرو فرستاده [خداوند] پیروزمند مهربان است

تا قومی را که پدرانشان هشدار نیافته بودند، و خود غافلند، هشدار دهی

به راستی که حکم [عذاب] بر بیشترین آنها تحقق یافته است و ایشان ایمان نمی‌آورند

ما بر گردنهایشان غلهایی نهاده‌ایم تا [دستانشان را بسته است به گردنها و] چانه‌هایشان و ایشان سرهایشان به بالا و نگاهشان به پایین است

و در پیشاپیش آنان سدی و در پشتشان هم سدی نهاده‌ایم و بر [دیدگان] آنان پرده‌ای افکنده‌ایم، لذا نمی‌توانند دید

برای ایشان یکسان است چه هشدارشان دهی، چه هشدارشان ندهی، ایشان ایمان نمی‌آورند

تنها کسی را توانی هشدار داد که از پند [کتاب آسمانی] پیروی کند و به نادیده از خدای رحمان به‌راسد، پس او را به آموزش و پاداشی ارجمند بشارت ده

ما خود مردگان را [از نو] زنده می‌کنیم و آنچه در گذشته انجام داده‌اند، و حتی نقش گام‌هایشان را می‌نویسیم، و همه چیز را در کتابی روشن‌گر بر شمرده‌ایم

وَأَصْرِبُ لَهُمْ مَثَلًا أَصْحَبَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ

إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا إِنَّا إِلَيْكُم مُّرْسَلُونَ

۱۴

قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ مِن شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ

۱۵

قَالُوا رَبُّنَا يَعْلَمُ إِنَّا إِلَيْكُم لَمُرْسَلُونَ

۱۶

وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ

۱۷

قَالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ لَئِن لَّمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجِمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُم مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ

۱۸

قَالُوا طَئِرُكُمْ مَعَكُمْ أَيْنَ ذُكِّرْتُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ

۱۹

وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَى قَالَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ

۲۰

اتَّبِعُوا مَن لَّا يَسْأَلْكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُّهْتَدُونَ

۲۱

وَمَا لِي لَّا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

۲۲

ءَأَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ ءَالِهَةً إِنْ يُرِدْنِ الرَّحْمَنُ بِضُرٍّ لَّا تُغْنِ عَنِّي شَفَعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا يُنْقِذُونِ

۲۳

إِنِّي إِذًا لَّفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

۲۴

إِنِّي ءَأَمَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمِعُونِ

۲۵

قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ

۲۶

بِمَا عَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ

۲۷

و برای آنان مثلی بزن از شهروندانی که پیامبران به آنجا [نزدشان] آمدند

آنگاه که به نزد آنان دو تن را فرستادیم، و آنان را دروغگو شمردند، سپس جانب آنان را با [فرستادن] سومین فرد استوار داشتیم، آنگاه [همگی] گفتند ما به سوی شما [به رسالت] فرستاده شده‌ایم

گفتند شما جز بشری همانند ما نیستید، و خدای رحمان چیزی فرو نفرستاده است، شما چیزی جز دروغ نمی‌گویید

گفتند پروردگار ما می‌داند که ما به سوی شما [به رسالت] فرستاده شده‌ایم

و بر عهده ما جز پیام‌رسانی آشکار چیزی نیست

گفتند ما به شما فال بد می‌زنیم، اگر دست برندارید، شما را سنگسار می‌کنیم، و از ما عذابی دردناک به شما می‌رسد

گفتند فال بدتان با شماست، آیا چون اندرز داده شوید [باید فال بد بزنید؟]، حق این است که شما قومی تجاوزپیشه‌اید

و مردی از دوردست شهر شتابان آمد، گفت ای قوم من از فرستادگان [پیامبران] پیروی کنید

از کسانی که از شما پاداشی نمی‌خواهند و خود رهیافته‌اند، پیروی کنید

و مرا نرسد که کسی را که مرا آفریده است، و شما هم به سوی او بازگردانده می‌شوید، نپرستم

آیا به جای او خدایانی را به پرستش گیرم که اگر خدای رحمان بلایی در حق من اراده کند، شفاعت ایشان مرا سود ندهد و نتوانند مرا نجات دهند

من در آن صورت در گمراهی آشکارم

پس سخن مرا بشنوید [و شهادت دهید] که من به پروردگارتان ایمان آورده‌ام

گفته شود وارد بهشت شو، گوید ای کاش قوم من می‌دانستند

این را که پروردگارم مرا آمرزیده است، و مرا از گرامیان قرار داده است

وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَىٰ قَوْمِهِ مِن بَعْدِهِ مِن جُنْدٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنزِلِينَ

۲۹

إِن كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَامِدُونَ

۳۰

يَحْسِرَةً عَلَىٰ الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِّن رَّسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

۳۱

أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ

۳۲

وَإِن كُلُّ لَمَّا جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ

۳۳

۳۸۳

وَعَايَةٌ لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيِّتَةُ أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ

۳۴

وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِّن نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ

۳۵

لِيَأْكُلُوا مِن ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلَا يَشْكُرُونَ

۳۶

سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنَ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ

۳۷

وَعَايَةٌ لَهُمُ اللَّيْلُ نَسَلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ

۳۸

وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

۳۹

وَالْقَمَرَ قَدَرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ

۴۰

لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ

و ما بر سر قوم او، پس از او، سپاهی از آسمان فرو نفرستادیم، و ما فرو فرستنده [آن] نبودیم

آن جز بانگ مرگباری یگانه نبود، آنگاه ایشان خاموش شدند

ای دریغ بر بندگان، هیچ پیامبری برای آنان نیامد، مگر آنکه او را ریشخند کردند

آیا نیندیشیده‌اند که چه بسیار پیش از ایشان، نسلهایی را نابود کردیم که آنان به سوی اینان باز نگشتند

و همگی‌شان جز جمعی نیستند که نزد ما احضار کرده شوند

و زمین پژمرده [بایر]مایه عبرتی است برای آنان که زنده‌اش گرداندیم و از آن دانه‌ها برآوردیم که از آن می‌خورند

و در آن باغهایی از خرما و انگور پدید آوردیم و در آنجا چشمه‌ساران روان ساختیم

تا سرانجام از بار و بر آن و آنچه دستهای خودشان عمل آورده بود، بخورند، آیا سپاس نمی‌گذارند؟

پاک و منزّه است کسی که همه گونه‌ها را آفریده است، از جمله آنچه زمین می‌رویاند و نیز از [وجود] خودشان و نیز آنچه نمی‌شناسند

و برای آنان شب پدیده شگرفی است که روز را از آن جدا می‌سازیم که آنگاه در تاریکی فرو می‌روند

و خورشید با قرار و قاعده [ی معینش] جریان دارد، این اندازه آفرینی [خداوند] پیروزمند داناست

و ماه را نیز منزلگاههایی مقرر داشته‌ایم تا [در سیر خویش] همچون شاخه خشکیده دیرینه باز می‌گردد

نه خورشید را سزاوار است که [در سیر خود] به ماه برسد، و نه شب بر روز سبقت جوید، و همه در سپهری شناورند

وَعَايَةُ لَهُمْ أَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلِّ الْمَشْحُونِ

وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ

وَإِنْ نَشَأْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيخَ لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنقَدُونَ

إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ ءَايَةٍ مِنْ ءَايَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْطَعِمُ مَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ أَطَعَمَهُۥٓ إِنَّ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ

فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ

قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَا ۗ هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ

إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ

فَالْيَوْمَ لَا تُظَلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

و مایه عبرتی است برای آنان که ما زاد و رودشان را در کشتی گرانبار سوار کردیم

و برای آنان چیزی همانند آن آفریده‌ایم که سوارش می‌شوند

و اگر بخواهیم آنان را غرقه می‌سازیم، و فریادرسی ندارند، و نجات داده نشوند

مگر رحمتی از سوی ما [بینند] و برخورداری تا زمانی معین

و چون به ایشان گفته شود از آنچه پیش روی شما و از آنچه پشت سرتان است، پروا کنید، باشد که مشمول رحمت شوید [اعراض کنند]

و هیچ آیتی از آیات پروردگارشان برای آنان نیامده است مگر آنکه از آن رویگردان بوده‌اند

و چون به ایشان گفته شود از آنچه خداوند به شما روزی داده است، بخشش کنید، کافران به مؤمنان گویند، آیا کسی را خوراک دهیم که اگر خداوند بخواهد خوراکش می‌دهد، شما جز در گمراهی آشکار نیستید

و گویند اگر راست می‌گویید این وعده کی فرا می‌رسد

جز بانگ مرگبار یگانه‌ای را انتظار نمی‌کشند که در حالی که ستیزه و جدل می‌کنند، فروگیردشان

و در آن هنگام نه وصیتی توانند کرد و نه به سوی خانواده‌شان باز می‌گردند

و در صور دمیده شود، آنگاه ایشان از گورها [برخیزند و] به سوی پروردگارشان بشتابند

گویند وای بر ما، کی ما را از خواب [گاه] مان برانگیخت؟ این همان است که خدای رحمان وعده داده بود و پیامبران راست گفته‌اند

[سپس] جز بانگ مرگبار یگانه‌ای در کار نیست، آنگاه است که همگی [آنان] در نزد ما حاضر شدگانند

[بدانید که] امروز بر هیچ کس ستمی نرود، و جز در برابر کاری که کرده‌اید، جزا نیابید

إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمِ فِي شُغْلٍ فَكِهِونَ

۵۶

هُم وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلِّ عَلَى الْأَرَائِكِ مُتَكُونُونَ

۵۷

لَهُمْ فِيهَا فَكِهَةٌ وَلَهُمْ مَا يَدَّعُونَ

۵۸

سَلَّمَ قَوْلًا مِّن رَّبِّ رَحِيمٍ

۵۹

وَأَمْتَرُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ

۶۰

حزب

۱۷۸

أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ

۶۱

وَأَنْ أَعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ

۶۲

وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبَلًا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ

۶۳

هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ

۶۴

أَصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

۶۵

الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَى أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

۶۶

وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَى أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنَّى يُبْصِرُونَ

۶۷

وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَى مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ

۶۸

۳۸۵ر

وَمَنْ نُعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ

۶۹

وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُّبِينٌ

۷۰

لِيُنذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ

بی‌گمان بهشتیان امروز در کاری خوش و خرمند

ایشان و جفت‌هایشان در سایه‌ساران بر روی اورنگها تکیه زده‌اند

در آنجا برای آنان میوه‌هاست، و برای آنان هرچه طلب کنند، آماده است

سلام [بر شما]، این سخنی است از پروردگار مهربان

[و ندا آید] امروز ای گنهکاران [از نیکوکاران] جدا شوید

آیا ای آدمیان با شما پیمان نبسته بودم که شیطان را نپرستید که او دشمن آشکار شماست؟

و اینکه مرا بپرستید، که این راهی راست است

و به راستی گروهی بسیار از شما را گمراه کرد، آیا تعقل نمی‌کردید؟

این همان جهنمی است که به شما وعده داده شده بود

امروز به خاطر کفری که می‌ورزیدید، به آن درآید

امروز بر دهان‌هایشان مهر گذاریم و درباره آنچه می‌کردند، دست‌هایشان با ما سخن بگویند، و پاهایشان گواهی دهند

و اگر خواهیم دیدگان‌شان را نابینا سازیم، آنگاه به سوی راه [صراط] بشتابند، اما چگونه بنگرند

و اگر خواهیم آنان را در جایشان مسخ گردانیم، آنگاه نتوانند رفتاری کنند و نه بازگردند

و هر کس را که عمر [دراز] دهیم، خلقت [و رفتار]ش را بازگونه کنیم، آیا تعقل نمی‌کنند؟

و ما به او [پیامبر] شعر نیاموخته‌ایم، و سزاوار او [هم] نیست، این جز اندرز و قرآن مبین نیست

تا هر کس را که زنده [دل] است هشدار دهد و حجت را بر کافران تمام گرداند

أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَمًا فَهُمْ لَهَا
مَلِكُونَ

آیا نیندیشیده‌اند که ما برای آنان از آنچه دستان [قدرت]
مان بر سازد، چارپایانی آفریده‌ایم که ایشان دارای آن
هستند

و آنها را رام ایشان گردانده‌ایم، لذا هم مرکوبشان از
آنهاست و هم از آن می‌خورند

و برای آنان در آنها سودها و آشامیدنی‌هاست، آیا سپاس
نمی‌گذارند؟

و به جای خداوند خدایانی را [به پرستش] گرفته‌اند به
امید آنکه ایشان یاری یابند

[اما] آنها به یاری [دادن] ایشان توانایی ندارند، و ایشان
برای آنها چون سپاهی هستند که در [عرصه قیامت] حاضر
کرده شوند

پس سخنشان تو را اندوهگین نکند، ما آنچه پنهان می‌دارند
و آنچه آشکار می‌دارند می‌دانیم

آیا انسان نیندیشیده است که ما او را از نطفه‌ای
آفریده‌ایم، آنگاه او جدل‌پیشه‌ای آشکار است

و برای ما مثل می‌زند و آفرینش خود را فراموش می‌کند،
گوید چه کسی استخوانها را –در حالی که پوسیده‌انداز نو
زنده می‌گرداند؟

بگو همان کسی که نخستین بار آن را پدید آورده است،
زنده‌اش می‌گرداند، او به هر آفرینشی دانا [و توانا]ست

همان کسی که برای شما از درخت سبز[تر و تازه] آتشی
پدید آورد، که آنگاه از آن آتش می‌افروزید

آیا کسی که آسمانها و زمین را آفریده است، توانای آن
نیست که مانند ایشان را بیافریند، چرا، و او آفرینشگر
دانااست

امر او چون [آفرینش] چیزی را اراده کند، تنها همین است
که به آن می‌گوید موجود شو، [و بی‌درنگ] موجود می‌شود

پس منزّه است کسی که ملکوت هر چیز به دست اوست و
به سوی او باز گردانده می‌شود

۷۲

وَدَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ

۷۳

وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبٌ أَفَلَا يَشْكُرُونَ

۷۴

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ ءَالِهَةً لَّعَلَّهُمْ يُنصَرُونَ

۷۵

لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُّحَضَّرُونَ

۷۶

فَلَا يَحْزَنكَ قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ

۷۷

أَوْ لَمْ يَرَ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ
مُّبِينٌ

۷۸

وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ ۖ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظْمَ وَهِيَ
رَمِيمٌ

۷۹

قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ ۖ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ

۸۰

الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ مِنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ مِنْهُ
تُوقَدُونَ

۸۱

أَوْ لَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَن
يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ ۖ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ

۸۲

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَن يَقُولَ لَهُ ۖ كُنْ فَيَكُونُ

۸۳

فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ ۖ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالصّٰفّٰتِ صَفًّا

سوگند به فرشتگان صف در صف

۲

فَالزّٰجِرٰتِ زَجْرًا

و به بازدارندگان [از معاصی]

۳

فَالتّٰلِيٰتِ ذِكْرًا

و به خوانندگان ذکر [قرآن و کتابهای آسمانی]

۴

إِنَّ إِلَهَكُمْ لَوٰحِدٌ

که خدای شما یگانه است

۵

رَبُّ السّمٰوٰتِ وَالأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا رَبُّ الْمَشْرِقِ

پروردگار آسمانها و زمین و مابین آنها و پروردگار مشرقها [و مغربها]

۶

إِنَّا زَيْنًا السّمٰءِ الدُّنْيَا بَزِيْنَةِ الْكَوٰكِبِ

ما آسمان دنیا را به زیور ستارگان آراسته‌ایم

۷

وَحِفْظًا مِّنْ كُلِّ شَيْطٰنٍ مّٰرِدٍ

و از هر شیطان سرکشی محفوظ داشته‌ایم

۸

لَا يَسْمَعُونَ إِلَى الْمَلِإِ الْأَعْلَىٰ وَيُقَدّفُونَ مِّنْ كُلِّ جَانِبٍ

به [اسرار] ملاعلی گوش نتوانند داد و از هر سو رانده شوند

۹

دُحُوْرًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ

به راندنی سخت، و عذابی پاینده [در پیش] دارند

۱۰

إِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ

مگر کسی که ربایشی بریاید، که شهابی درخشان در پی‌اش افتد

۱۱

فَاسْتَفْتَيْهِمْ أَهْمٌ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ مَّنْ خَلَقْنَا إِنَّا خَلَقْنَهُمْ مِّنْ طِينٍ لَّا زَبٍ

پس از ایشان بپرس آیا آفرینش آنان استوارتر است یا آنانی که آفریده‌ایم، ما ایشان را از گلی چسبنده آفریده‌ایم

۱۲

بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُونَ

بلکه تو [از حال آنان] تعجب کرده‌ای، و آنان [کار و بار تو را] ریشخند می‌کنند

۱۳

وَإِذَا دُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ

و چون اندرزشان دهند، پند نپذیرند

۱۴

وَإِذَا رَأَوْاٰ آيَةً يَسْتَسْخِرُونَ

و چون هر پدیده شگرفی ببینند، تمسخر پیشه کنند

۱۵

وَقَالُوا إِنّ هٰذَا إِلَّآ سِحْرٌ مُّبِينٌ

و گویند این جز جادویی آشکار نیست

۱۶

أَعِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا أَعِنَّا لَمَبْعُوْثُونَ

[گویند] چون مردیم و خاک و استخوانها[ی پوسیده] شدیم، آیا ما از نو برانگیخته [و زنده] خواهیم شد؟

۱۷

أَوْ ءَابَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ

و همچنین پدران نخستین ما؟

۱۸

قُلْ نَعَمْ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ

بگو آری، و شما خوار و زبون باشید

۱۹

فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ

پس آن یک نعره تند باشد، پس آنگاه ایشان بنگرند

۲۰

وَقَالُوا يَوَيْلَنَا هٰذَا يَوْمُ الدِّينِ

و گویند ای وای بر ما این روز جزاست

۲۱

هٰذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِء تُكذِّبُونَ

این [همان] روز داوری است که آن را انکار می‌کردید

۲۲

أَحْشَرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ

ستم‌پیشگان [مشرك] و همتایانشان را همراه با آنچه به جای خداوند می‌پرستیدند [یکجا] گرد آورید،

۳۸۷

۲۳

مِن دُونِ اللَّهِ فَاهْدُوهُمْ إِلَى صِرَاطِ الْجَحِيمِ

آنگاه به سوی راه جهنم راهنماییشان کنید

۲۴

وَقَفُوْهُمْ إِنَّهُمْ مَّسْئُولُونَ

و آنان را بازدارید که ایشان بازخواست کردنی هستند

مَا لَكُمْ لَا تَنَاصِرُونَ

شما را چه می‌شود که همدیگر را یاری نمی‌کنید؟

بَلْ هُمْ الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ

آری ایشان امروز تسلیم‌پیشه‌اند

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ

و بعضی از آنان به بعضی دیگر به هم‌پرسی روی آوردند

قَالُوا إِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ

گویند شما بودید که [حق به جانب] به سراغ ما می‌آمدید

قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ

گویند بلکه خود شما مؤمن نبودید

وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِّنْ سُلْطٰنٍۭ بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طٰغِينَ

و ما را بر شما سلطه‌ای نبود، بلکه شما قومی سرکش بودید

فَحَقَّقْ عَلَيْنَا قَوْلَ رَبِّنَا إِنَّا لَذٰبِقُونَ

و حکم پروردگارمان در حق ما تحقق یافت، ما چشندگان [عذاب] ایم

فَأَعْوَيْنٰكُمْ إِنَّا كُنَّا غٰوِينَ

آنگاه شما را گمراه کردیم، ما خود هم گمراه بودیم

فَأَنهٖم يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ

آنگاه ایشان در چنین روزی در عذاب مشترکند

إِنَّا كَذٰلِكَ نَفَعُ بِالْمُجْرِمِينَ

ما با گناهکاران چنین می‌کنیم

إِنَّهٗم كَانُوا إِذًا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ

اینان چنان بودند که چون به آنان [کلمه] ا اله الا الله گفته می‌شد، استکبار می‌ورزیدند

وَيَقُولُونَ إِنِنَّا لَتٰرِكُوا ءَالِهَتِنَا لِشَاعِرٍ مَّجْنُونٍ

و می‌گفتند آیا ما رهاکننده خدایانمان به خاطر شاعری دیوانه باشیم؟

بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَقَ الْمُرْسَلِينَ

حق این است که او [پیامبر] حق را به میان آورد و پیامبران [پیشین] را تصدیق کرد

إِنَّكُمْ لَذٰبِقُونَ الْعَذَابِ الْاَلِيمِ

شما چشندگان عذاب دردناکید

وَمَا تُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

و جز بر حسب آنچه کرده‌اید، جزا نمی‌یابید

اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلِصِينَ

مگر بندگان اخلاص یافته خداوند

اُولٰٓئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَّعْلُومٌ

اینان روزی معین دارند

فَوَاكِهَ وَهٖم مُّكْرَمُونَ

انواع میوه‌ها، و خود گرامیانند

فِي جَنَّٰتِ النَّعِيمِ

در بهشت‌های پرناز و نعمت

عَلٰٓى سُرُرٍ مُّتَّقَبِلِينَ

بر روی تختها، رو به روی همدیگر

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَاۡسٍ مِّن مَّعِينٍ

برای آنان جامی از شرابی جاری بگردانند [و پیش آرند]

بَيۜضَآءَ لَذَّةٍ لِّلشَّرِبِیۜنَ

سپید درخشان و لذت‌بخش آشامندگان

لَا فِیۜهَا عَوۜلٌ وَلَا هُمۡ عَنْهَا يُنۜزَفُونَ

هیچ دردسری در آن نیست، و از آن مست نشوند

وَعِنۜدَهُمۡ قَلۜصِرٰتٌ اَلۜطَّرِۜفِ عِیۜنٌ

و نزد ایشان دوشیزگان چشم فروهشته [رقانع به همسر] درشت چشم هستند

كَأَنۜنَّهٖنَّ بَیۜضٌ مَّكۜنُونٌ

گویی ایشان بیضه‌های شتر مرغ نهفته‌اند

فَأَقۜبَلَ بَعْضُهُمۡ عَلٰٓى بَعْضٍ يَتَسَآءَلُونَ

و بعضی از آنان به بعضی دیگر به هم‌پرسی روی آوردند

قَالَ قَابِلٌ مِّنۡهٖمۡ اِنِّیۡ كَانَ لِیۡ قَرِیۡنٌ

گوینده‌ای از میان آنان گوید مرا [در دنیا] همنشینی بود

يَقُولُ أَعِنَّكَ لِمِنَ الْمُصَدِّقِينَ

که می‌گفت آیا تو [هم] از باور دارندگان؟

۵۳ أَعِزَّا مِثْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا أَعِنَّا لَمَدِينُونَ

[به اینکه] آیا چون مردیم و خاک و استخوانها[ی پوسیده] شدیم، آیا ما جزا خواهیم یافت؟

۵۴ قَالَ هَلْ أَنْتُمْ مُطَّلِعُونَ

[سپس] گوید آیا شما نگرندگانید؟

۵۵ فَأَطَّلَعَ فَرَءَاهُ فِي سَوَاءِ الْجَحِيمِ

سپس فرانگرد و او را در میانه دوزخ ببیند

۵۶ قَالَ تَاللَّهِ إِنْ كِدَتْ لَتُرْدِينَ

[و از دور به او] گوید به خدا نزدیک بود که تو مرا به نابودی بکشانی

۵۷ وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّي لَكُنْتُ مِنَ الْمُحْضَرِينَ

و اگر نعمت پروردگارم نبود من نیز از حاضر شدگان [در عذاب] بودم

۵۸ أَمَّا نَحْنُ بِمَبِيتِينَ

پس آیا ما دیگر نمی‌میریم؟

۵۹ إِلَّا مَوْتَتَنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ

مگر به مردن نخستینمان، و ما عذاب شونده نیستیم؟

۶۰ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

بی‌گمان این [که من در بهشت هستم] همان رستگاری بزرگ است

۶۱ لِمِثْلِ هَذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَمِلُونَ

باید که اهل عمل برای چنین هدفی بکوشند

۶۲ أَذَلِّكَ خَيْرٌ نُّزُلًا أَمْ شَجَرَةُ الزَّقُّومِ

آیا این پیشکش بهتر است یا درخت زقوم؟

۶۳ إِنَّا جَعَلْنَهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ

ما آن را مایه آزمون ستمکاران [مشرک] قرار داده‌ایم

۶۴ إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ

آن درختی است که از بن جهنم می‌روید

۶۵ طَلَعَهَا كَأَنَّهٗ رُءُوسَ الشَّيَاطِينِ

میوه‌اش گویی کله‌های شیاطین است

۶۶ فَإِنَّهُمْ لَآ يَكُونُ مِنْهَا فَمَا لِكُونِ مِنْهَا الْبُطُونَ

آنگاه ایشان خورنده از آنند، و پرکننده شکمهای خویش از آن

۶۷ ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِّنْ حَمِيمٍ

سپس برای آنان آمیزه‌ای از آب جوش هست که به دنبال آن نوشند

۶۸ ثُمَّ إِنَّ مَرَجِعَهُمْ لِآلِي الْجَحِيمِ

سپس بازگشتگاهشان به سوی دوزخ است

۶۹ إِنَّهُمْ أَلْفَوْا آبَاءَهُمْ ضَالِّينَ

چرا که ایشان پدرانشان را گمراه یافتند

۷۰ فَهُمْ عَلَىٰ عَآثِرِهِمْ يُهْرَعُونَ

و آنان به دنبال ایشان شتافتند

۷۱ وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ

و به راستی پیش از آنان، بیشترین پیشینیان گمراه شدند

۷۲ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُنذِرِينَ

و به راستی به میان آنان هشداردهندگان فرستادیم

۷۳ فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنذَرِينَ

پس بنگر سرانجام هشدار یافتگان چگونه بوده است

۷۴ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ

مگر بندگان اخلاص یافته خداوند

۷۵ وَلَقَدْ نَادَلْنَا نُوحًا فَلَنِعْمَ الْمُجِيبُونَ

و به راستی نوح ما را ندا داد، و چه نیکو پاسخ‌دهندگانیم

۷۶ وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ

و او و خانواده‌اش را از گرفتاری بزرگ رهانیدیم

وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ

و زاد و رود او را ماندگار گردانديم

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ

و برای او در میان واپسینان، نام نیک نهاديم

سَلَّمَ عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ

در میان جهانیان، سلام بر نوح

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

ما بدین‌سان نیکوکاران را جزا می‌دهيم

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ

که او از بندگان مؤمن ما بود

ثُمَّ أَعْرَفْنَا الْآخِرِينَ

سپس دیگران را غرقه ساختيم

وَإِنَّ مِنْ شِيعَتِهِ لَإِبْرَاهِيمَ

و ابراهيم جزو پیروان او بود

إِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ

چنین بود که دل پاک و پیراسته [از شک و شرک] به درگاه پروردگارش آورد

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ

آنگاه که به پدرش و قومش گفت چه چیزی را می‌پرستید؟

أَيْفَاكَ ءَالِهَةٌ دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ

آیا به دروغ و دغل در هوای خدایانی به جای خداوند هستيد؟

فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ

پس گمانتان درباره پروردگار جهانیان چیست؟

فَنظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ

سپس نگاهی به ستارگان انداخت

فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ

و گفت من بیمارم

فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ

آنگاه به او پشت کردند [و تنهایش گذاشتند]

فَرَاغَ إِلَى ءَالِهِتِهِمْ فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ

رو به خدایانشان آورد و گفت چرا [چیزی] نمی‌خورید

مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ

شما را چه می‌شود چرا سخن نمی‌گویید؟

فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِينِ

پس [نهانی] بر آنان ضربه‌ای به شدت فرود آورد

فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَزْفُونَ

آنگاه شتابان رو به سوی او آوردند

قَالَ أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْجِتُونَ

[ابراهيم] گفت آیا چیزی را که [با دست خود] تراشیده‌اید می‌پرستید؟

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ

و حال آنکه خداوند شما را و چیزهایی را که بر سر آنها کار می‌کنید، آفریده است

قَالُوا أَبْنُؤُا لَهُ بُنَيْنًا فَالْقُوهُ فِي الْجَحِيمِ

گفتند برای او بنایی بر آورید، و او را در آتش بیندازید

فَارَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ

آنگاه در حق او بد سگالیدند، ولی آنان را فرودست گردانديم

وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَيَهْدِينِ

و [ابراهيم] گفت من رونده به سوی پروردگارم هستم، که به زودی مرا رهنمایی خواهد کرد

رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ

پروردگارا به من از شایستگان فرزندی ببخش

فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ

آنگاه او را به فرزندی بردبار مژده داديم

فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَبْنَئِي إِنِّي أَرَىٰ فِي الْمَنَامِ أَنِّي

و چون در کار و کوشش به پای او رسید، [ابراهيم] گفت ای فرزندم من در خواب دیده‌ام که سر تو را می‌برم، بنگر [در این کار] چه می‌بینی؟ [اسماعیل] گفت پدر جان آنچه فرمانت داده‌اند، انجام بده، که به زودی مرا به خواست خداوند، از شکیبایان خواهی یافت

أَذْبَحُكَ فَانظُرْ مَاذَا تَرَىٰ قَالَ يَنَابِتٍ أَفْعَلُ مَا تُؤْمَرُ

سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ

فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ

آنگاه چون هر دو [بر این کار] گردن نهادند و او را بر گونه‌اش به خاک افکند

۱۰۴ وَنَدَيْتَهُ أَنْ يَا أَبْرَاهِيمَ

ندایش دادیم که ای ابراهیم

۱۰۵ قَدْ صَدَّقْتَ الرُّعْيَا إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

رؤیایت را به حقیقت باورداشتی، ما بدین‌سان نیکوکاران را جزا می‌دهیم

۱۰۶ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ

بی‌گمان این آزمون آشکار است

۱۰۷ وَفَدَيْنَهُ بِذَبْحٍ عَظِيمٍ

و به جای او قربانی بزرگی را فدیهِ پذیرفتیم

۱۰۸ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ

و برای او در میان واپسینان نام نیک نهادیم

۱۰۹ سَلَّمَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ

سلام بر ابراهیم

۱۱۰ كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

بدین‌سان نیکوکاران را جزا می‌دهیم

۱۱۱ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ

چرا که او از بندگان مؤمن ما بود

۱۱۲ وَبَشَّرْنَاهُ بِإِسْحَقَ نَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ

و او را به اسحاق که پیامبری از شایستگان بود، بشارت دادیم

۱۱۳ وَبَرَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰ إِسْحَاقَ وَمِن ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ ۗ مُبِينٌ

و به او و به اسحاق برکت بخشیدیم، و از زاد و رود آنان، هم نیکوکار بود و هم آشکارا ستمگر در حق خویش

۱۱۴ وَلَقَدْ مَنَّا عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ

و به راستی بر موسی و هارون منت نهادیم [و نعمت دادیم]

۱۱۵ وَجَعَلْنَاهُمَا قَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ

آن دو و قومشان را از گرفتاری بزرگ رهانیدیم

۱۱۶ وَنَصَرْنَاهُمْ فَاكُونُوا هُمُ الْغَالِبِينَ

و آنان را یاری دادیم و آنان بودند که پیروز شدند

۱۱۷ وَعَاتَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ الْمُسْتَبِينَ

و به آن دو، کتاب روشنگر بخشیدیم

۱۱۸ وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ

و آن دو را به راه راست هدایت کردیم

۱۱۹ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْآخِرِينَ

و برای آنان در میان واپسینان نام نیک نهادیم

۱۲۰ سَلَّمَ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ

سلام بر موسی و هارون

۱۲۱ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

ما بدین‌سان نیکوکاران را جزا می‌دهیم

۱۲۲ إِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ

که آن دو از بندگان مؤمن ما بودند

۱۲۳ وَإِنَّ إِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ

و همانا الیاس از پیامبران بود

۱۲۴ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ ۖ أَلَا تَتَّقُونَ

چنین بود که به قومش گفت آیا پروا نمی‌کنید

۱۲۵ أَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَلْقِينَ

آیا بعل را می‌پرستید و بهترین آفریدگاران را رها می‌کنید؟

۱۲۶ اللَّهُ رَبُّكُمْ وَرَبَّ آبَائِكُمُ الْأُولَىٰ

خداوند را، که پروردگار شما و پروردگار پدران نخستین شماست؟

فَكَذَّبُوهُ فَإِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ

مگر آن بندگان خداوند که اخلاص یافته‌اند

۱۲۸ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ

و برای او در میان واپسینان نام نیک نهادیم

۱۲۹ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ

و سلام بر آل یاسین

۱۳۰ سَلَّمَ عَلَىٰ آلِ يَاسِينَ

ما بدین‌سان نیکوکاران را جزا می‌دهیم

۱۳۱ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

او از بندگان مؤمن ما بود

۱۳۲ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ

و همانا لوط از پیامبران بود

۱۳۳ وَإِنَّ لُوطًا لَّمِنَ الْمُرْسَلِينَ

چنین بود که او و خانواده‌اش، همگی را، رهایی دادیم

۱۳۴ إِذْ جَعَلْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ

مگر پیرزنی که جزو واپس‌ماندگان [در عذاب] بود

۱۳۵ إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَيْرِينَ

سپس دیگران را نابود کردیم

۱۳۶ ثُمَّ دَمَرْنَا الْآخِرِينَ

و خود شما بر [آثار] آنان بامدادان می‌گذرید

۱۳۷ وَإِنَّكُمْ لَتَمُرُّونَ عَلَيْهِمْ مُصْبِحِينَ

و نیز شامگاهان، پس آیا تعقل نمی‌کنید؟

۱۳۸ وَبِاللَّيْلِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

و بی‌گمان یونس از پیامبران بود

۱۳۹ وَإِنَّ يُونُسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ

آنگاه که به سوی کشتی گرانبار گریخت

۱۴۰ إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلِّ الْمَشْحُونِ

پس با آنان قرعه انداخت و او بیرون انداختنی شد

۱۴۱ فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ

و ماهی [بزرگ /نهنگ] او را فرو بلعید و او در خور ملامت بود

۱۴۲ فَالْتَقَمَهُ الْحُوتُ وَهُوَ مُلِيمٌ

و اگر از تسبیح‌گویان نبود

۱۴۳ فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ

در شکم آن تا روزی که مردمان برانگیخته شوند به سر می‌برد

۱۴۴ لَلَيْثِ فِي بَطْنِهِ ۚ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ

آنگاه او را به کرانه بایر افکندیم و او بیمار بود

۱۴۵ فَنبَذْنَاهُ بِالْعَرَاءِ ۚ وَهُوَ سَقِيمٌ

و بر سر او [برای سایه افکنی] گیاهی از قسم کدو رویاندیم

۱۴۶ وَأَنْبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِّنْ يَقْطِينٍ

و [سرانجام] او را به سوی صد هزار نفر یا بیشتر [به رسالت] فرستادیم

۱۴۷ وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ

آنگاه ایمان آوردند و ما نیز آنان را تا مدتی بهره‌مند ساختیم

۱۴۸ فَآمَنُوا فَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ

از آنان پرس که آیا پروردگار تو را دختران است و خود ایشان را پسران؟

۱۴۹ فَاسْتَفْتِهِمَ الرِّبَّكَ الْبَنَاتُ وَلَهُمُ الْبَنُونَ

یا آنکه ما فرشتگان را مادینه آفریده‌ایم و ایشان شاهد بوده‌اند؟

۱۵۰ أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنثًا وَهُمْ شَاهِدُونَ

هان ایشان از سر تهمتشان می‌گویند

۱۵۱ أَلَا إِنَّهُمْ مِّنْ إِفْكِهِمْ لَيَقُولُونَ

خداوند فرزندی پدید آورده است، و ایشان دروغگو هستند

۱۵۲ وَلَدَ اللَّهُ ۚ وَإِنَّهُمْ لَكَذِبُونَ

آیا [خداوند] دختران را بر پسران ترجیح داده است؟

۱۵۳ أَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ

شما را چه می‌شود، چگونه داوری می‌کنید؟

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ

آیا اندیشه نمی‌کنید؟

۱۵۵ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

یا حجتی آشکار در دست دارید؟

۱۵۶ أَمْ لَكُمْ سُلْطَنٌ مُّبِينٌ

پس اگر راست می‌گویید سندناتان را بیاورید

۱۵۷ فَأْتُوا بِكِتَابِكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

و بین او و جن پیوندی قائل شدند، و جنیان خود به خوبی می‌دانند که ایشان [برای حساب] حاضر شدگانند

۱۵۸ وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نَسَبًا وَلَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ

پاک و منزه است خداوند از آنچه می‌گویند

۱۵۹ سُبْحٰنَ اللّٰهِ عَمَّا يُصِفُونَ

مگر بندگان خداوند که اخلاص یافتگانند

۱۶۰ اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلِصِينَ

بدانید که شما و آنچه می‌پرستید

۱۶۱ فَاِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ

شما کسی را به گمراهی نمی‌کشید

۱۶۲ مَا اَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفِتْنِينَ

مگر کسی را که در آینده به دوزخ است

۱۶۳ اِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَحِيمِ

[و فرشتگان گویند] هیچ کس از ما نیست مگر آنکه پایگاهی معین دارد

۱۶۴ وَمَا مِثًا اِلَّا لَهُ مَقَامٌ مَّعْلُومٌ

و ماییم که صف در صفیم

۱۶۵ وَاِنَّا لَنَحْنُ الصّٰقُونَ

و ماییم که تسبیح گویانیم

۱۶۶ وَاِنَّا لَنَحْنُ الْمُسَبِّحُونَ

و آنان ادعا می‌کردند

۱۶۷ وَاِنْ كَانُوا لَيَقُولُونَ

که اگر در دست ما کتابی از [کتابهای آسمانی] پیشینیان بود

۱۶۸ لَوْ اَنَّ عِنْدَنَا ذِكْرًا مِّنَ الْاَوَّلِينَ

بی‌شک از بندگان اخلاص یافته خداوند می‌شدیم

۱۶۹ لَكُنَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلِصِينَ

ولی آن [کتاب آسمانی/ قرآن] را انکار کردند، زودا که بدانند

۱۷۰ فَكَفَرُوا بِهِۦٓ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ

و حکم ما در حق بندگان به رسالت فرستاده‌مان از پیش معین شده است

۱۷۱ وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ

ایشانند که نصرت یافتگانند

۱۷۲ اِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ

و سپاه ماست که ایشان پیروزند

۱۷۳ وَاِنَّ جُنْدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ

پس تا مدتی از آنان روی بگردان

۱۷۴ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ

و بنگر ایشان را، که زودا به دیده بصیرت بنگرند

۱۷۵ وَاَبْصِرْهُمْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ

آیا عذاب ما را به شتاب می‌خواهند

۱۷۶ اَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ

آنگاه که به سرای ایشان فرود آید، چه بد است بامداد [عذاب] هشدار یافتگان

۱۷۷ فَاِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ

و تا مدتی از آنان روی بگردان

۱۷۸ وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ

و بنگر زودا که به دیده بصیرت بنگرند

۱۷۹ وَاَبْصِرْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ

پاک و منزه است پروردگارت، که پروردگار پیروزمند است، از آنچه می‌گویند

۱۸۰ سُبْحٰنَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ

و درود بر پیامبران باد

۱۸۱ وَسَلٰمٌ عَلٰی الْمُرْسَلِينَ

و سپاس خداوند را که پروردگار جهانیان است

۱۸۲ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

صَّ وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ

۱
۳۹۱

ص [صاد] سوگند به قرآن پندآموز

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ

۲

آری کافران گرفتار حمیت [جاهلیت] و ستیزه‌جویی‌اند

كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَوا وَعَلَىٰ حِينٍ

۳

چه بسیار نسلی که پیش از ایشان نابودشان کردیم و فریاد خواستند اما زمان، زمان گریز [و رهایی] نبود

مَنَاصِ

وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكٰفِرُونَ هٰذَا

۴

و شگفتی می‌کردند که [پیامبر] هشداردهنده‌ای از خودشان به سراغ آنان آمده است، و کافران گفتند این جادوگر دروغ‌زن است

سَاحِرٌ كَذَّابٌ

أَجْعَلِ الْاِلٰهَةَ اِلٰهًا وَّاحِدًا اِنَّ هٰذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ

۵

آیا همه خدایان را خدای یگانه‌ای می‌سازد، این امر عجیبی است

وَأَنْطَلَقَ الْمَلَأُ مِنْهُمْ أَنْ آمَسُوا وَأَصْبَرُوا عَلَىٰ ءَالِهَتِكُمْ اِنَّ

۶

و بزرگان ایشان به راه خود رفتند و گفتند که بروید و بر [عبادت] خدایان خود شکیبایی پیشه کنید، که این امر مطلوب است

هٰذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ

مَا سَمِعْنَا بِهٰذَا فِي الْمِلَّةِ الْاٰخِرَةِ اِنَّ هٰذَا اِلَّا اٰخْتِلَافٌ

۷

ما چنین چیزی در آیین اخیر نشنیده‌ایم این جز از خود بر ساختن نیست

أَنْزَلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِّنْ ذِكْرِيَّ

۸

آیا از میان همه ما قرآن بر او نازل شده است؟ بلکه ایشان از یاد من در شک و شبهه‌اند، یا هنوز عذاب مرا نپشیده‌اند

بَلْ لَمَّا يَذُوقُوا عَذَابِ

أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ

۹

یا گنجینه‌های رحمت پروردگار پیروزمند بخشنده‌ات در اختیار آنان است؟

أَمْ لَهُمْ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَلْيَرْتَقُوا فِي

۱۰

یا فرمانروایی آسمانها و زمین و مابین آنها از آن ایشان است، پس با نردبانها فراروند

الْاَسْبَابِ

جُنْدٌ مَّا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِّنَ الْاَحْزَابِ

۱۱

در آنجا سپاهی است از همدستان که شکست خوردنی است

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْاَوْتَادِ

۱۲

پیش از آنان قوم نوح و عاد و فرعون صاحب سپاه، تکذیب [پیامبران را] پیشه کردند

وَتَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ وَّاصْحَابُ لَيْكَةِ اُولٰٓئِكَ الْاَحْزَابُ

۱۳

و نیز تمود و قوم لوط و اصحاب ایکه، این جماعتها

اِنَّ كُلَّ اِلَّا كَذَّبَ الرَّسُلَ فَحَقَّ عِقَابِ

۱۴

یکایک آنان جز تکذیب پیامبران کاری نکردند، و لذا عقاب من [در حق آنان] تحقق یافت

وَمَا يَنْظُرُ هَؤُلَاءِ اِلَّا صَيْحَةً وَّاحِدَةً مَّا لَهَا مِنْ فَوَاقِ

۱۵
۳۹۲

و اینان جز بانگ مرگبار یگانه‌ای را انتظار نمی‌کشند که فروگذار نمی‌کند

وَقَالُوا رَبَّنَا عَجَلْ لَنَا قِطْنَا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ

۱۶

و ادعا کردند که پروردگارا کارنامه ما را پیش از روز حساب، هر چه زودتر به ما بده

أَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَاذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُودَ ذَا الْأَيْدِ ۗ إِنَّهُ
أَوَّابٌ

إِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ

وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً ۗ كُلٌّ لَّهُ أَوَّابٌ

وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ ۗ وَعَاتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَصَّلَ الْخِطَابِ

وَهَلْ أَتَاكَ نَبُؤُا الْخُصْمِ إِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَ

إِذْ دَخَلُوا عَلَىٰ دَاوُودَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ ۗ قَالُوا لَا تَخَفْ خَصْمَانِ
بَغَىٰ بَعْضُنَا عَلَىٰ بَعْضٍ فَأَحْكُم بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ
وَأَهْدِنَا إِلَىٰ سَوَاءِ الصِّرَاطِ

إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَعَجَةً ۖ لِئِي نَعَجَةً وَاحِدَةً
فَقَالَ أَكْفَلْنِيهَا وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ

قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعَجَتِكَ إِلَىٰ نِعَاجِهِ ۗ وَإِنَّ كَثِيرًا
مِّنَ الْخُلَطَاءِ لَيَبْغِي بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَّا هُمْ ۗ وَظَنَّ دَاوُودُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ
فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ ۗ

فَغَفَرْنَا لَهُ ۗ وَذَلِكَ ۗ وَإِنَّ لَهُ ۗ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ ۗ وَحُسْنَ مَّعَابٍ

يَدَاوُدُ ۗ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَأَحْكُم بَيْنَ
النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ ۗ
إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۗ بِمَا
نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ

بر آنچه می‌گویند شکیبایی کن، و از بنده ما داوود یاد کن که
هم توانمند بود و هم توبه کار

ما کوهها را همراه او رام کرده بودیم که شامگاهان و
بامدادان همنوا با او تسبیح می‌گفتند

و پرندگان را که گرد آینده بودند و همه باز گردنده

و فرمانروایی او را استوار داشتیم و به او پیامبری و نفوذ
کلامی فیصله‌بخش بخشیده بودیم

و آیا خبر اصحاب دعوی به تو رسیده است که از دیوار
محراب او بالا رفتند

آنگاه که [ناگهان] بر داوود وارد شدند و او از ایشان
هراسید، گفتند مترس، اصحاب دعوایی هستیم که بعضی از
ما بر دیگری ستم کرده است، پس در میان ما به حق داوری
کن، و بیداد مکن و ما را به راه راست رهنمایی کن

[یکی از آنان گفت] این دوست من است که نود و نه میش
دارد، و من یک میش تنها دارم، و می‌گویند آن را هم به من
واگذار و با من درشت‌گویی می‌کند

[داوود] گفت به راستی با خواستن میش تو و افزودنش به
میشهای خود، در حق تو ستم کرده است، و بسیاری از
شریکان هستند که در حق همدیگر ستم می‌کنند، مگر
کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته پیش گرفته
باشند، و ایشان [به واقع] اندک‌شمارند، و داوود دانست که
ما او را آزموده‌ایم، آنگاه به درگاه پروردگارش استغفار
کرد، و به سجده در افتاد و توبه کرد

آنگاه این امر را بر او آمرزیدیم، و او در نزد ما تقرب و نیک
سرانجامی داشت

ای داوود ما تو را در روی زمین خلیفه [خود] برگماشته‌ایم،
پس در میان مردم به حق داوری کن، و از هوی و هوس
پیروی مکن، که تو را از راه خدا گمراه کند، بی‌گمان کسانی
که از راه خدا گمراه می‌شوند عذاب سخت و سنگینی در
پیش دارند چرا که روز حساب را فراموش کرده‌اند

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَطْلًا ذَلِكَ ظَنُّ
الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ

أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي
الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ

كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِيَدَّبَّرُوا ءَايَاتِهِ ۖ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُو
الْأَلْبَابِ

وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ نِعَمَ الْعَبْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ

إِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصَّفِيْنَتُ الْحِيَادُ

فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَن ذِكْرِ رَبِّي حَتَّى تَوَارَتْ
بِالْحِجَابِ

رُدُّوهَا عَلَيَّ فَطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ

وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ وَأَلْقَيْنَا عَلَيَّ كُرْسِيَهُ ۖ جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَّا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِّنْ
بَعْدِي ۗ إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ

فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُخَاءً حَيْثُ أَصَابَ

وَالشَّيْطِينَ كُلَّ بَنَّاءٍ وَعَوَّاصٍ

وَعَاخِرِينَ مَّقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ

هَذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ

وَإِنَّ لَهُوَ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَّعَابٍ

وَأذْكَرُ عَبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ ۗ أِنِّي مَسْنِي الشَّيْطٰنُ
بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ

أَرْكُضْ بِرِجْلِكَ ۗ هَذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ

و ما آسمان و زمین و مابین آنها را بیهوده نیافریده‌ایم، این پندار کسانی است که کفر ورزیده‌اند، و وای بر کسانی که کفرورزیده‌اند از [عذاب] آتش دوزخ

آیا کسانی را که ایمان آورده‌اند و کارهای شایسته کرده‌اند، همانند مفسدان در زمین قرار می‌دهیم، یا آیا پارسایان را مانند فاجران می‌شماریم؟

کتابی است مبارک که آن را بر تو فرو فرستاده‌ایم، تا در آیات آن اندیشه کنند، و خردمندان از آن پند گیرند

و به داوود سلیمان را بخشیدیم، چه نیکو بنده‌ای که تواب بود

چنین بود که شامگهان اسبهای نیکویی بر او عرضه داشتند

[سلیمان سرگرم تماشای آنان شد] آنگاه گفت [دریغا] من چنان شیفته مهر اسبان شدم که از یاد پروردگارم غافل شدم، تا آنکه [خورشید] در حجاب [مغرب] پنهان شد

[سپس گفت] آنها را به نزد من باز گردانید آنگاه به دست کشیدن بر ساقها و گردنهای آنها پرداخت

و به راستی سلیمان را آزمودیم و بر تخت او جسدی را افکندیم، سپس توبه کرد

گفت پروردگارا مرا ببامرز و به من فرمانروایی‌ای ببخش که سزاوار هیچ کس پس از من نباشد که تو بخششگری

آنگاه باد را رام او ساختیم که به فرمان او هر جا که خواسته باشد به آهستگی روان باشد

و دیوانی را که همه بنا یا غواص بودند [مسخر او ساختیم]

و دیگرانی که به هم بستگان با پای بندها بودند

این بخشش ماست، بی‌حساب [آن را] ببخش یا برای خود نگهدار

و او را نزد ما تقرب و نیک سرانجامی بود

و بنده ما ایوب را یاد کن آنگاه که پروردگارش را ندا داد که شیطان به من رنج و عذاب رسانده است

[گفتیم] پایت را به زمین بزن، اینک این شستن‌گاهی است سرد و نوشیدنی

وَوَهَبْنَا لَهُمْ أَهْلَهُمْ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرَىٰ لِأُولِي الْأَلْبَابِ

۴۴

وَحُذِّبِيكَ ضِعْفًا فَأَضْرِبِ بِهِ وَلَا تَحْنُطِي إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نِعَمَ الْعَبْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ

۴۵

وَأَذْكُرْ عِبْدَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولِي الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ

۴۶

إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ

۴۷

وَأِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْأَخْيَارِ

۴۸

وَأَذْكُرْ إِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلٌّ مِّنَ الْأَخْيَارِ

۴۹

هَذَا ذِكْرٌ وَإِنَّا لِلْمُتَّقِينَ لِحُسْنِ مَّعَابٍ

۵۰

جَنَّتِ عَدْنٍ مُّفْتَحَةً لَهُمُ الْأَبْوَابُ

۵۱

مُتَّكِنِينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفَكَهَةٍ كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ

۵۲
حزب
۱۸۳

وَعِنْدَهُمْ قَصِرَاتُ الْظَّرْفِ أَثْرَابٌ

۵۳

هَذَا مَا تُوعَدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ

۵۴

إِنَّ هَذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُ مِنْ نَفَادٍ

۵۵

هَذَا وَإِنَّا لِلظَّالِمِينَ لَشَرٌّ مَّعَابٍ

۵۶

جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فَيَبْسُؤُا الْمِهَادُ

۵۷

هَذَا فَلْيَذُوقُوهُ حَمِيمٌ وَعَسَاقُ

۵۸

وَعَاخِرُ مِنْ شَكْلِهِۦٓ أَزْوَاجٌ

۵۹

هَذَا فَوْجٌ مُّقْتَحِمٌ مَّعَكُمْ لَا مَرْحَبًا بِهِمْ إِنَّهُمْ صَالُوا النَّارِ

۶۰

قَالُوا بَلْ أَنْتُمْ لَا مَرْحَبًا بِكُمْ أَأَنْتُمْ قَدَّمْتُمُوهُ لَنَا فَيُبْسِ الْأَقْرَارُ

۶۱

قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا فَرِدُّهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ

و [سپس /دیگربار] خانواده‌اش و همانند آن را همراه ایشان، از سر رحمت خویش و برای پندآموزی به خردمندان، به او بخشیدیم

و [به او به رعایت عهدی که کرده بود، گفتیم] دسته‌ای چوب ترکه به دستت بگیر، و با آن [همسرت را فقط یک بار] بزنی، و سوگند مشکن، ما او را شکیبایافتیم، چه نیکو بنده‌ای که توواب بود

و یاد کن بندگان ما ابراهیم و اسحاق و یعقوب را که همه توانمند [در عبادت] و دیده‌ور بودند

ما آنان را به خصلتی ویژه ساختیم که آخرت اندیشی بود

و ایشان از نظر ما از برگزیدگان نیک بودند

و یاد کن اسماعیل و الیسع و ذوالکفل را که همه از نیکان بودند

این یاد کردی است و پرهیزگاران را نیک سرانجامی است

بهشتهای عدن که درهایش برای ایشان گشوده است

در آنجا تکیه [بر اورنگها] زدگانند، در آنجا میوه‌های بسیار، و نوشیدنی [ها] می‌طلبند

و نزد آنان دوشیزگان همسال چشم فروهشته [/قانع به شوهر] هستند

این است آنچه به شما برای روز حساب وعده داده شده بود

این همان رزق معین از جانب ماست که تمامی ندارد

چنین است، و سرکشان را بدترین سرانجام است

جهنم است که واردش می‌شوند و بد آرامگاهی است

چنین است، آب جوش و چرکابه که باید بچشندش

و عذابی دیگر است همانند آن به انواع و اقسام

این گروهی است که همراه با شما به دوزخ فرو رفته‌اند، خوشامدی نیست ایشان را، چرا که به آتش دوزخ در آینده‌اند

گویند شما را خوشامدی نباشد، شما بودید که آن راه را پیش پای ما گذاشتید، پس چه بد فرارگاهی است

گویند پروردگارا هر کس که این را پیش پای ما گذاشته است، عذابش را در آتش دوزخ دو چندان بیفزای

وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرَى رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِّنَ الْأَشْرَارِ

۶۳

أَتَخَذْنَاهُمْ سِخْرِيًّا أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمْ الْأَبْصَارُ

۶۴

إِنَّ ذَلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ أَهْلِ النَّارِ

۶۵

قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنذِرٌ وَمَا مِنِّي إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ

۳۹۵

۶۶

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ

۶۷

قُلْ هُوَ نَبَأٌ عَظِيمٌ

۶۸

أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ

۶۹

مَا كَانَ لِي مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَإِ الْأَعْلَى إِذْ يَخْتَصِمُونَ

۷۰

إِنْ يُوحَىٰ إِلَيَّ إِلَّا أَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ

۷۱

إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَأِكَةِ إِنِّي خَلَقْتُ بَشَرًا مِّنْ طِينٍ

۷۲

فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُّوحِي فَقَعُوا لَهُوَ سَاجِدِينَ

۷۳

فَسَجَدَ الْمَلَأِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ

۷۴

إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ

۷۵

قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِيْدِي^ط
أَسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ

۷۶

قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ

۷۷

قَالَ فَأَخْرِجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَاجِعٌ

۷۸

وَأِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَى يَوْمِ الدِّينِ

۷۹

قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ

۸۰

قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ

۸۱

إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ

۸۲

قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ

۸۳

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ

و گویند ما را چه شده است که مردانی را که از بد کرداران می‌شمردیمشان، [در اینجا] نمی‌بینیم؟

آیا آنان را به ریشخند گرفته‌ایم، یا چشمها [مان] بر ایشان نمی‌افتد؟

بی‌گمان ستیزه دوزخیان با همدیگر حق است

بگو من فقط هشداردهنده‌ام و خدایی جز خداوند یگانه قهار نیست

پروردگار آسمانها و زمین و مابین آنها که پیروزمند آمرزگار است

بگو آن خبری است بس بزرگ

که شما از آن رویگردانید

مرا هیچ آگاهی از ملاعلی نیست، آنگاه که [فرشتگان] مجادله کردند

به من وحی نمی‌شود جز در این باب که من هشداردهنده‌ای آشکارم

چنین بود که پروردگارت به فرشتگان فرمود همانا من آفریننده انسانی از گل هستم

پس چون او را استوار بپرداختم، و در آن از روح خود دمیدم برای او به سجده در افتید

آنگاه فرشتگان همگی سجده کردند

مگر ابلیس که استکبار ورزید و از کافران شد

فرمود ای ابلیس چه چیزی تو را از سجده به آنچه با دستان خویش آفریده‌ام، بازداشت؟ آیا استکبار ورزیدی یا از بلندمرتبان بودی؟

گفت من بهتر از او هستم، [چرا] که مرا از آتش آفریده‌ای و او را از گل آفریده‌ای

فرمود از آنجا بیرون شو که تو مطرودی

و لعنت من تا روز جزا بر تو خواهد بود

گفت پروردگارا پس مرا تا روزی که [مردمان] برانگیخته شوند مهلت ده

فرمود [پذیرفتم] تو از مهلت یافتگانی

تا روز آن هنگام معین

گفت [سوگند] به عزت تو که همگی آنان را گمراه خواهم ساخت

مگر از میان آنان، آن بندگانت را که اخلاص یافته‌اند

قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقُّ أَقُولُ

فرمود حق است و حق را می‌گویم

۸۵

لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّن تَبِعَكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ

که جهنم را از تو و همه کسانی از آنان که از تو پیروی می‌کنند، آکنده خواهم ساخت

۸۶

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ

بگو برای آن [رسالت] از شما مزدی نمی‌طلبم، و من از بر خود بستگان نیستم

۸۷

إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ

این جز پندی برای جهانیان نیست

۸۸

وَلَتَعْلَمَنَّ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ

و خبرش را پس از چندی خواهید دانست

صفحه ۱۰

آیه ۷۵

مکی

الزَّمر: گروه‌ها

۳۹. زمر

۱

۳۹۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

کتابی است که از سوی خداوند پیروزمند فرزانه فرو فرستاده شده است

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ

۲

إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ

کتاب آسمانی را به راستی و درستی بر تو نازل کرده‌ایم، پس خداوند را در حالی که دین خود را برای او پاک و پیراسته می‌داری پرست

۳

أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ

هان دین خالص خدای راست، و کسانی که به جای او سرورانی به پرستش می‌گیرند [و مدعی می‌شوند] آنان را جز برای این نمی‌پرستیم که ما را با تقریبی به خداوند نزدیک گردانند، بی‌گمان خداوند در آنچه ایشان در آن اختلاف دارند، در میانشان داوری خواهد کرد، که خداوند کسی را که دروغ‌زن کفران پیشه است، هدایت نمی‌کند

۴

لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَأَصْطَفَىٰ مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ سُبْحَانَهُ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ

اگر خداوند می‌خواست که فرزندی [برای خود] برگزیند، آنچه می‌خواست از میان آنچه آفریده است، بر می‌گزید، اما [از این نسبتها] منزه است، او خداوند یگانه قهار است

۵

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يُكَوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ۗ أَلَا هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ

که آسمانها و زمین را به حق آفریده است، و شب را بر روز و روز را بر شب می‌گستراند، و خورشید و ماه را رام کرده است، همه تا سرآمدی معین سیر می‌کنند، هان او پیروزمند آمرزگار است

خَلَقَكُمْ مِّن نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَأَنْزَلَ
لَكُمْ مِّنَ الْأَنْعَامِ ثَمَنِيَّةً أَزْوَاجًا يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ
أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِّن بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ذَٰلِكُمْ
أَللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ

إِن تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ
الْكُفْرَ وَإِن تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ
أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ
تَعْمَلُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ
نِعْمَةً مِّنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُوًّا إِلَيْهِ مِن قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ
أُنْدَادًا لِّيُضِلَّ عَن سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ
مِنَ أَصْحَابِ النَّارِ

أَمَّنْ هُوَ قَلْبُكَ عِآنَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ
وَيَرْجُوا رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ
لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ

قُلْ يَٰعِبَادِ الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمْ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي
هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِرُونَ
أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ

شما را از تنی یگانه آفرید، سپس همسرش را از او پدید آورد، و برای شما هشت قسم از چارپایان آفرید، و خود شما را در شکم مادرانتان، آفرینشی پس از آفرینشی در میان تاریکیهای سه‌گانه می‌آفریند، این چنین است خداوند پروردگارتان، که فرمانروایی او راست، خدایی جز او نیست، پس چگونه به بیراهه می‌روید؟

اگر کفران‌بورزید، بدانید که خداوند از شما بی‌نیاز است، ولی در عین حال کفران را هم بر بندگان خویش نمی‌پسندد، و اگر سپاس بگذارید آن را بر شما می‌پسندد، و هیچ بردارنده‌ای بار گناه دیگری را بر ندارد، سپس بازگشتتان به سوی پروردگارتان است، آنگاه شما را از [حقیقت و نتیجه] آنچه کرده‌اید، آگاه می‌سازد، که او دانای راز دلهاست

و چون به انسان رنجی رسد پروردگارش را -انابت کنانمی‌خواند، سپس چون نعمتی از سوی خویش به او ارزانی دارد، فراموش می‌کند که پیشتر چه دعایی به درگاه او داشت، و برای خداوند همتابانی قائل می‌شود که [دیگران را هم] از راه او گمراه سازد، بگو با کفر خویش اندکی [از زندگانی] بهره‌مند شو که [سرانجام] تو از دوزخیانی

آیا کسی که در پاسهایی از شب، گاه به سجده و گاه بر پا، نیایشگر است و از آخرت بیم و به رحمت پروردگارش امید دارد [بهتر است یا مشرک غافل ناسپاس]، بگو آیا کسانی که می‌دانند، با کسانی که نمی‌دانند برابرند؟ [هرگز] فقط خردمندانند که پند می‌گیرند

بگو ای بندگان مؤمن من از پروردگارتان پروا کنید، برای کسانی که در این دنیا نیکی کنند، پاداش نیکوست، و زمین خدا گسترده است [از هجرت مه‌راسید] همانا پاداش شکیبایان بی‌حساب و به تمامی داده خواهد شد

قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ

بگو فرمان یافته‌ام که خداوند را -در حالی که دینم را برای او پاک و پیراسته می‌دارم- می‌پرستم

۱۲ وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ

و فرمان یافته‌ام که نخستین مسلمان [این امت] باشم

۱۳ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

بگو من اگر از امر پروردگارم سرپیچی کنم، از عذاب روزی سهمگین می‌ترسم

۱۴ قُلِ اللَّهُ أَعْبُدُ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي

بگو خداوند را -در حالی که دینم را برایش پیراسته می‌دارم- می‌پرستم

۱۵ فَأَعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِّنْ دُونِهِ ۗ قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۗ أَلَا ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ

شما هم هر چه می‌خواهید به جای او بپرستید، بگو زیانکاران [واقعی] کسانی هستند که به خویشتن و خانواده‌شان در روز قیامت زیان رسانده‌اند، همان این است زیانمندی آشکار

۱۶ لَهُمْ مِّنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِّنَ النَّارِ وَمِن تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ۗ ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهَ بِهِ عِبَادَهُ ۗ يَعْبَادُوا فَاتَّقُونَ

آنان را از فرازشان سایبانهایی از آتش است، و از فرودشان هم سایبانهایی، این همان است که خداوند بدان بندگان را می‌ترساند، ای بندگان من از من پروا کنید

۱۷ وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فَبَشِّرْ عِبَادِ

و کسانی که از طاغوت پرهیز کرده‌اند از اینکه بپرستندش، و به سوی خداوند باز گشته‌اند، بشارت [بهشت] ایشان راست، پس بندگانم را بشارت ده

۱۸ الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ ۗ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ ۗ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْأُولَاءُ

همان کسانی را که قول [نیک و حق] را می‌شنوند و آنگاه از بهترین آن پیروی می‌کنند، اینانند که خداوند هدایتشان کرده است و اینانند که خردمندانند

۱۹ أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ أَفَأَنْتَ تُنقِذُ مَنْ فِي النَّارِ

آیا کسی که حکم عذاب بر او تحقق یافته [و دوزخی] است، آیا تو کسی را که در دوزخ است می‌رهانی؟

۲۰ لَكِنِ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرَفٌ مِّنْ فَوْقِهَا غُرَفٌ مَّبْنِيَّةٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۗ وَعَدَّ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ الْمِيعَادَ

ولی کسانی که از پروردگارشان پروا داشته‌اند، غرفه‌هایی دارند که بر فراز آنها غرفه‌هایی ساخته شده است، [و] از فرو دست آن جویباران جاری است، این وعده الهی است [و] خداوند در وعده [اش] خلاف نمی‌کند

۲۱ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنْبِيعَ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُّخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ ثُمَّ يَهِيَجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَجْعَلُهُ حُطَامًا ۗ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِأُولِي الْأَلْبَابِ

آیا ننگریسته‌ای که خداوند از آسمان آبی فرو فرستاد و آن را در [مخزن] چشمه‌ساران در دل زمین راه داد، سپس بدان کشت گوناگون بر می‌آورد، سپس [آن کشت] می‌خشکد و آن را زرد می‌بینی، سپس آن را خرد و خوار می‌کند، در این امر برای خردمندان یادآوری است

أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَىٰ نُورٍ مِّن رَّبِّهِ ۗ
فَوَيْلٌ لِّلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُم مِّن ذِكْرِ اللَّهِ أُوَلِّيكَ فِي ضَلَالٍ
مُّبِينٍ

آیا کسی که خداوند دلش را به اسلام گشاده داشته است،
و از سوی پروردگارش برخوردار از نوری [هدایت] است
[همانند سختدلان است؟]، پس وای بر آنان که از ترک یاد
الهی، سخت دل هستند، اینانند که در گمراهی آشکارند

خداوند بهترین سخن را در هیئت کتابی همگون و مکرر فرو
فرستاد، که پوستهای کسانی که از پروردگارشان خشیت
دارند از آن به لرزه در آید، سپس [آرامش یابند و]
پوستهایشان و دلهایشان با یاد خدا نرم شود، این هدایت
الهی است که به آن هر کس را که بخواهد به راه می‌آورد، و
هر کس که خداوند بیراهش گذارده باشد، رهنمایی ندارد

آیا کسی که روز قیامت از بدترین عذاب جان به در برد
[مانند کسی است که از آن در امان نیست؟]، و به
ستمکاران [مشرک] گفته شود [نتیجه] کاری را که کرده
بودید بچشید

پیشینیان آنان هم تکذیب [پیامبران و کتب آسمانی] پیشه
کردند، آنگاه عذاب به نحوی که گمانش را نمی‌بردند بر
سرشان آمد

سپس خداوند به آنان در زندگانی دنیا خفت و خواری
چشانیید، و اگر می‌دانستند عذاب اخروی سهمگین‌تر است

و برای مردم در این قرآن از هر گونه مثل زده‌ایم، باشد که
پندگیرند

که قرآنی است عربی [شیوا] بدون کژی و کاستی، باشد که
پروا پیشه کنند

خداوند مثلی می‌زند از مردی [برده‌ای] که چند شریک
درباره او ستیزجو و ناسازگارند و مردی [برده‌ای] که
[بی‌مدعی] ویژه یک مرد است، آیا این دو برابر و همانندند،
سپاس خدای راست، ولی بیشترین آنان نمی‌دانند

تو میرا هستی و آنان هم میرا هستند

سپس شما در روز قیامت در برابر پروردگارتان مجادله [و]
محاکمه می‌کنید

اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَابِهًا مَّثَانِي تَقْشَعِرُّ
مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ
إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ ذَٰلِكَ هُدَىٰ اللَّهِ يَهْدِي بِهِ ۗ مَنْ يَشَاءْ ۗ وَمَنْ
يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ

أَفَمَنْ يَتَّقِي بِوَجْهِهِ سُوءَ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَقِيلَ
لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ

كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَأَتَتْهُمْ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا
يَشْعُرُونَ

فَأَذَاتَهُمُ اللَّهُ الْحِزْبِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۗ وَالْعَذَابُ الْآخِرَةُ
أَكْبَرُ ۗ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَّعَلَّهُمْ
يَتَذَكَّرُونَ

قُرْآنًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِي عِوَجٍ لَّعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَّجُلًا فِيهِ شُرَكَاءُ مُتَشَكِّسُونَ وَرَجُلًا
سَلَمًا لِّرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا
يَعْلَمُونَ

إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ

ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَبَ بِالصِّدْقِ إِذْ جَاءَهُ وَ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ

۳۳

وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ أُوْلَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ

۳۴

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَٰلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ

۳۵

لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَيَجْزِيَهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ

۳۶

أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ

۳۷

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي انْتِقَامٍ

۳۸

وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّيهِ أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَتُ رَحْمَتِهِ قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ

۳۹

قُلْ يَتَقَوَّمُ أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَمِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ

۴۰

مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُجْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ

پس کیست ستمکارتر از کسی که بر خداوند دروغ بزند، و دین راست و درست را چون بر او عرضه شد، تکذیب کند، آیا منزلگاه کافران در جهنم نیست؟

و آن کس که دین راست و درست را آورد و آن را باور داشت، اینانند که پرهیزگارند

برای آنان هر چه بخواهند در نزد پروردگارشان هست، این پاداش نیکوکاران است

تا خداوند بدترین کاری را که کرده‌اند از آنان بزداید، و پاداششان را بر وفق بهترین کاری که کرده‌اند، بپردازد

آیا خداوند بنده‌اش را بسنده نیست؟ و تو را از کسانی [معبودان ناحقی] که به جای او می‌پرستیدند، می‌ترسانند، و کسی که خداوند بیراهش گذارده باشد، او را رهنمایی نیست

و هر کس که خداوند هدایتش کرده باشد، گمراه‌کننده‌ای ندارد، آیا خداوند پیروزمند دادستان نیست؟

و اگر از ایشان بپرسی که چه کسی آسمانها و زمین را آفریده است، بی‌شک گویند خداوند، بگو ملاحظه کنید که آنچه به جای خداوند می‌پرستید، اگر خداوند در حق من بلایی خواسته باشد، آیا آنان بلاگردانش هستند؟ یا اگر در حق من خیری خواسته باشد، آیا آنان بازدارنده رحمت او هستند؟ بگو خداوند مرا کافی است، که اهل توکل بر او توکل می‌کنند

بگو ای قوم من، هر چه توانید بکنید، من نیز کننده‌ام، پس زودا بدانید

که بر چه کسی عذابی فرود می‌آید که خوارش بدارد، و عذاب پاینده‌ای بر او نازل می‌گردد

إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ

ما کتاب [قرآن] را به حق برای مردم بر تو فرستادیم، پس هر کس که رهیاب شود، همانا به سود خویش رهیاب شده است، و هر کس بیراه می‌رود، همانا به زیان خویش بیراه رفته است، و تو نگهبان آنان نیستی

اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

خداوند جانها را به هنگام مرگ آنها، و نیز آن را که نمرده است در خوابش، می‌گیرد، سپس آن را که مرگش را رقم زده است، نگاه می‌دارد، و دیگری را تا زمانی معین گسیل می‌دارد، بی‌گمان در این امر برای اندیشه‌وران مایه‌های عبرت است

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ قُلْ أَوْلَوْ كَانُوا لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا يَعْقِلُونَ

یا آنکه [کافران] به جای خداوند شفیعی بر گرفته‌اند؟ بگو آیا اگر هم بر چیزی دست نداشته باشند و تعقل نکنند [باز هم آنان را شفیع می‌گیرند؟]

قُلْ لِلَّهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا ۖ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

بگو شفاعت به تمامی خدای راست، فرمانروایی آسمانها و زمین او راست، آنگاه به سوی او باز گردانده می‌شوید

وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ ۖ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ

و چون خداوند به تنهایی یاد شود، دل‌های نامؤمنان به آخرت تنگ شود، و چون کسانی که در برابر او به پرستش گرفته شده‌اند، یاد شوند، آنگاه است که شادمانی می‌کنند

قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَلِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

بگو بار خدایا، ای پدید آورنده آسمانها و زمین، ای دانای پنهان و پیدا، تو در میان بندگان، در آنچه اختلاف داشته‌اند، داوری می‌کنی

وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ ۖ لَافْتَدَوْا بِهِ ۖ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۚ وَبَدَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ

اگر هر آنچه در زمین است و همانند آن، از آن ستمکاران [مشرک] باشد، آن را در برابر سهمگینی عذاب در روز قیامت، بلا گردان کنند، و از سوی خداوند، چیزی که حسابش را نمی‌کردند، بر آنان آشکار شود

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ
يَسْتَهْزِءُونَ

فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا خَوَّلْنَاهُ نِعْمَةً مِنَّا قَالَ
إِنَّمَا أُوتِيْتُهُ وَعَلَىٰ عِلْمٍ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا
يَعْلَمُونَ

قَدْ قَالهَا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ هَؤُلَاءِ
سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ

أَوْ لَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ
فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

قُلْ يَعْبَادِي الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ
رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ
الرَّحِيمُ

وَأَنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ
الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ

وَاتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ
يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَغْتَةً وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ

أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ يَا حَسْرَتِي عَلَىٰ مَا فَرَّطْتُ فِي جَنْبِ اللَّهِ
وَإِنْ كُنْتُ لَمِنَ السَّخِرِينَ

و کيفر آنچه کرده بودند، بر آنان آشکار شد و [و کيفر] آنچه
به ريشخند گرفته بودند، آنان را فرو گرفت

و چون به انسان بلایی رسد، ما را به دعا بخواند، سپس چون
از جانب خود به او نعمتی ارزانی داریم، گوید همانا به خاطر
علم[ی که داشته‌ام] آن را به من داده‌اند، حق این است که
آن آرمونی است، ولی بیشترین آنان نمی‌دانند

به راستی که پیشینیانشان هم همین سخن را گفتند، و
آنچه به دست آورده بودند، به دادشان نرسید

سپس کيفر آنچه انجام داده بودند، به آنان رسید، و کسانی
از اینان که ستم کرده [و/شرک‌ورزیده] بودند زودا که کيفر
آنچه انجام داده بودند، به آنان برسد و آنان گزیر و گزیری
ندارند

آیا ندانسته‌اند که خداوند روزی را برای هر کس که
بخواهد گشاده یا فرو بسته می‌دارد، بی‌گمان در این امر
برای اهل ایمان مایه‌های عبرت است

بگو ای بندگانم که زیاده بر خویشتن ستم روا داشته‌اید، از
رحمت الهی نومید مباشید، چرا که خداوند همه گناهان را
می‌بخشد، که او آمرزگار مهربان است

و پیش از آنکه عذاب بر شما نازل گردد و سپس یاری
نیابید، به سوی پروردگارتان بازآیید و در برابر او تسلیم
پیشه کنید

همچنین پیش از آنکه عذاب به ناگهان بر سر شما فرود آید
و شما ناآگاه باشید، از بهترین آنچه از سوی پروردگارتان به
سوی شما نازل شده است، پیروی کنید

تا مبدا کسی بگوید واحسرتا در آنچه در کار خداوند
فروگذار کردم، و به راستی که از ريشخندکنندگان [اسلام
و قرآن] بودم

أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ

یا بگوید اگر خداوند مرا هدایت کرده بود، بیشک از پرهیزگاران بودم

۵۸

أَوْ تَقُولَ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً فَأَكُونَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ

یا چون عذاب را بنگرد، بگوید کاش مرا بازگشتی [به دنیا] بود، آنگاه از نیکوکاران می‌شدم

۵۹

بَلَىٰ قَدْ جَاءَتْكَ آيَاتِي فَكَذَّبْتَ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ وَكُنْتَ مِنَ الْكٰفِرِينَ

حق این است که آیات من به سوی تو آمد و تو آنها را دروغ شمردی و سرکشی کردی و از کافران بودی

۶۰

وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ وُجُوهُهُم مُّسْوَدَّةٌ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ

و روز قیامت کسانی را که بر خداوند دروغ بسته‌اند، بینی که چهره‌هایشان سیاه [شده] است [به آنان گویند] آیا منزلگاه متکبران در جهنم نیست؟

۶۱

وَيُنَجِّي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَفَازَتِهِمْ لَا يَمَسُّهُمُ السُّوءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

و خداوند کسانی را که پرهیزگاری ورزیده‌اند به رستگاری‌شان برهاند، چنانکه عذابی به آنان نرسد و اندوهگین هم نشوند

۶۲

اللَّهُ خَلِقُ كُلِّ شَيْءٍ ۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ

خداوند آفریدگار همه چیز است، و او بر هر چیزی نگهبان است

۶۳

لَهُ مَقَالِيدُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيٰتِ اللَّهِ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ

او راست کلیدهای آسمانها و زمین، کسانی که آیات ما را انکار کرده‌اند، آنانند که زیانکارند

۶۴

قُلْ اَفَغَيْرَ اللَّهِ تَاْمُرُوْنَۤ اَعْبُدُۢ اَيْهَا الْجٰهِلُونَ

بگو ای نادانان آیا فرمانم می‌دهید که غیر از خدا را بپرستم؟

۶۵

وَلَقَدْ اَوْحٰٓىۤ اِلَيْكَ وَاِلَى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ اَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُوْنَنَّ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ

و به راستی بر تو و بر کسانی که پیش از تو بوده‌اند، وحی شده است که اگر شرک ورزی، عملت تباه گردد، و بیشک از زیانکاران باشی

۶۶

بَلِ اللّٰهِ فَاَعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشّٰكِرِيْنَ

بلکه خداوند را بپرست و از سپاسگزاران باش

۶۷

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ ۗ وَالْاَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمٰوٰتُ مَطْوِيٰتٌۢ بِيَمِيْنِهٖ ۗ سُبْحٰنَهُ وَاَعْلٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ

و خداوند را چنانکه سزاوار قدر اوست ارج ننهادند، حال آنکه سراسر زمین در روز قیامت در قبضه قدرت اوست، و آسمانها به دست او درهم نوردیده می‌گردد، منزّه است او و فراتر است از آنچه برای او شریک می‌دانند

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نَفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ

و در صور دمیده شود، سپس هر کس که در آسمانها و هر کس که در زمین است، بیهوش شود، مگر آنکه خدا خواهد، سپس بار دیگر در آن دمیده شود، آنگاه ایشان [انسانها] ایستادگانی چشم به راهند

وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجِئَتْ بِالنَّبِيِّينَ وَالشُّهَدَاءِ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

و سراسر عرصه محشر به نور پروردگارش درخشان گردد و نامه اعمال در میان نهند و پیامبران و گواهان را به میان آورند و بین مردم به حق داوری شود و بر آنان ستم نرود

وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ

و به هر کس [جزای] آنچه کرده است به تمامی داده شود، و او [خداوند] به آنچه کرده‌اند داناتر است

وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا فَتَحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَٰكِن حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَىٰ الْكَافِرِينَ

و کافران را گروه گروه به سوی جهنم برانند، چون به نزدیک آن رسند، درهایش بازگردد، و نگهبانان آن به ایشان گویند آیا پیامبران پروردگارتان به نزد شما نیامدند که بر شما آیات پروردگارتان را بخوانند، و شما را از دیدار این روزتان هشدار دهند، گویند چرا، ولی حکم عذاب بر کافران تحقق یافته است

قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوَىٰ الْمُتَكَبِّرِينَ

گفته شود از درهای جهنم وارد شوید که جاودانه در آنید، چه بد است منزلگاه متکبران

وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَىٰ الْجَنَّةِ زُمَرًا ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ

و کسانی را که از پروردگارش پروا کرده‌اند، گروه گروه به سوی بهشت برانند، تا به نزدیک آن رسند، در حالی که درهایش گشوده است، و نگهبانان آن به ایشان گویند سلام بر شما خوش آمدید به آن وارد شوید و جاودانه بمانید

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعَدَّهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ نَتَّبِعُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ ۖ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ

و گویند سپاس خداوندی را که وعده خود را در حق ما راست گردانید و به ما سرزمین [بهشت] را به میراث داد که از بهشت هر جا که خواهیم سکنا کنیم، پس چه نیکوست پاداش عملداران

وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِّينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

و فرشتگان را بینی که عرش را در میان گرفته‌اند، سپاسگزارانه پروردگارشان را تسبیح می‌گویند، و در میان آنان به حق داوری شود، و گفته شود سپاس خداوند را که پروردگار جهانیان است است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
حَم

حم [حامیم]

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

کتابی است فرو فرستاده از سوی خداوند پیروزمند دانا

غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ

آمرزنده گناه و توبه‌پذیر سخت کیفر نعمت بخش، که خدایی جز او نیست، و سیر و سرانجام به سوی اوست

مَا يُجَدِّلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا يَغْرُرُكَ تَقَلُّبُهُمْ فِي الْبَلَدِ

و جز کافران کسی در آیات الهی مجادله نکند، پس گشت و گذار آنان در شهرها تو را مفریبد

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ وَجَدَلُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ فَأَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ

بدین‌سان پیش از آنان قوم نوح و پس از آنان گروههای مشرک نیز تکذیب [پیامبران الهی را] پیشه کردند، و هر امتی قصد پیامبرشان را کردند که او را فرو گیرند، و به دستاویز باطل مجادله کردند که حق را با آن ابطال کنند، آنگاه ایشان را فرو گرفتیم، پس بنگر که عقوبت من چگونه بوده است

وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ

و بدین‌سان حکم پروردگارت بر کافران تحقق یافت که ایشان دوزخی‌اند

الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ

کسانی که عرش [الهی] را حمل می‌کنند، و اطرافیان آن سپاسگزارانه پروردگارشان را تسبیح می‌گویند و به او ایمان دارند و برای مؤمنان آمرزش می‌خواهند [و می‌گویند] پروردگارا رحمت و علم تو همه چیز را فراگرفته است، پس کسانی را که توبه کرده‌اند و راه تو را در پیش گرفته‌اند، بیمارز، و از عذاب دوزخ در امانشان بدار

رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتِ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ
عَابَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

پروردگارا و ایشان را به بهشتهای عدن وارد کن، که آن را به آنان و هر کس از پدرانشان و همسرانشان و زاد و رودشان که شایسته باشد، وعده داده‌ای، که تو پیروزمند فرزانه‌ای

وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ وَ
وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

و ایشان را از عقوبتها [ی اخروی] در امان بدار و هر کس را که در چنین روزی از عقوبتها در امان بداری، به راستی که بر او رحمت آورده‌ای، و این همان رستگاری بزرگ است

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنَادُونَ لَمَقْتُ اللَّهِ أَكْبَرُ مِنْ مَقْتِكُمْ
أَنْفُسَكُمْ إِذْ تُدْعَوْنَ إِلَى الْإِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ

به کافران ندا در دهند که نفرت خداوند از شما، بزرگتر از نفرت شما از خویشتان است، بدانگاه که به سوی ایمان دعوت می‌شدید و انکار و کفر می‌ورزیدید

قَالُوا رَبَّنَا آمَنَّا أَفْتِنَا وَأَحْيَيْتَنَا أَفْتِنَا فَأَعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا
فَهَلْ إِلَى خُرُوجٍ مِّن سَبِيلٍ

گویند پروردگارا ما را دوبار می‌راندی و دوبار زنده کردی، ما به گناهانمان اعتراف کرده‌ایم، پس آیا برای بیرون رفتن [از اینجا] راهی هست؟

ذَلِكَ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ وَإِنْ يُشْرَكَ
بِهِ تُوْمِنُوا فَاَلْحُكْمُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ

این از آن است که چون خداوند به تنهایی خوانده می‌شد، کفر می‌ورزیدید و چون به او شرک‌ورزیده می‌شد، ایمان می‌آوردید، حال داوری با خداوند بلندمرتبه بزرگ است

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ وَيُنَزِّل لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ رِزْقًا
وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَنْ يُنِيبُ

اوست که آیاتش را به شما می‌نماید و برای شما از آسمان روزی‌ای فرو می‌فرستد، و جز کسانی که رو به توبه آورده باشند، کسی پند نمی‌گیرد

فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ

پس خداوند را -در حالی که دین خود را برای او پاک و پیراسته می‌دارید بخوانید هر چند که کافران ناخوش داشته باشند

رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ
يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ

او برافرازنده درجات [و] صاحب عرش است، و وحی را به فرمان خویش بر هر کس از بندگانش که بخواهد فرو می‌فرستد، تا از روز همدیداری هشدار دهد

يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ لَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ لِّمَنِ الْمُلْكُ
الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ

روزی که ایشان [سراپا] آشکار باشند و از آنان چیزی بر خداوند پوشیده نباشد [ندا آید] امروز فرمانروایی از آن کیست؟ [پاسخ آید] از آن خداوند یگانه قهار است

الْيَوْمَ تُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّ اللَّهَ
سَرِيعُ الْحِسَابِ

وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْأَزْفَةِ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ كَظْمِينٌ
مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ

يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ

وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَقْضُونَ
بِشَيْءٍ إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ
كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَءَانَارًا فِي الْأَرْضِ
فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَكَفَرُوا
فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ إِنَّهُ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَقَارُونَ فَقَالُوا سَحِرٌ كَذَّابٌ

فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ
ءَامَنُوا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي
ضَلَالٍ

امروز هر کسی بر وفق کار و کردارش جزا یابد، امروز
ستمی [بر کسی] نرود، بی‌گمان خداوند زود شمار است

و ایشان را از روز قیامت [بس نزدیک] بیم ده، آنگاه که
جانها به گلوگاهها رسد، و غصه خویش فرو برند، برای
ستمکاران [مشرک] دوستی و شفیعی که اجازه و اجابت
یابد، نیست

[خداوند] خیانت چشمها و آنچه دلها پنهان می‌دارد، می‌داند

و خداوند به حق حکم می‌راند و معبودانی که به جای او به
پرستش گرفته می‌شوند، حکمی نمی‌رانند، بی‌گمان خداوند
شنوای بیناست

آیا در زمین سیر و سفر نکرده‌اند که بنگرند سرانجام
کسانی که پیش از ایشان بودند چگونه بوده است آنان از
ایشان در روی زمین پرتوان‌تر و پراثرتر بوده‌اند، که
خداوند آنان را به گناهانشان فروگرفت، و در برابر خداوند
نگهدارنده‌ای نداشتند

این از آن بود که پیامبرانشان برای ایشان معجزات
می‌آوردند، ولی ایشان انکار کردند، آنگاه خداوند
فروگرفتشان که او توانای سخت کیفر است

و به راستی موسی را همراه با آیات خویش و حجتی آشکار
فرستادیم

به سوی فرعون و هامان و قارون، آنگاه گفتند او جادوگری
دروغزن است

و چون برای آنان حق را از سوی ما آورد گفتند پسران
کسانی را که همراه با او ایمان آورده‌اند، بکشید و [دختران
و] زنانشان را زنده بگذارید، و نیرنگ کافران جز در تباهی
نیست

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَىٰ وَلْيَدْعُ رَبَّهُ ۗ إِنِّي أَخَافُ
أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ

و فرعون گفت مرا بگذارید تا موسی را بکشم و او پروردگارش را بخواند، چه می‌ترسم دین شما را تغییر دهد، یا در این سرزمین فتنه و فساد آشکار کند

وَقَالَ مُوسَىٰ إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا
يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ

و موسی گفت من به پروردگار خود و پروردگار شما از [شر] هر متکبری که به روز حساب ایمان ندارد، پناه می‌برم

وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ
رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ
رَبِّكُمْ ۗ وَإِنْ يَكُ كَاذِبًا فَاعْلَمْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ
مُسْرِفٌ كَذَّابٌ

و مردی مؤمن از آل فرعون – که ایمانش را پنهان می‌داشتگفت آیا می‌خواهید مردی را بکشید به خاطر اینکه می‌گوید پروردگار من خداوند است؟ و برای شما معجزاتی از سوی پروردگارتان آورده است، و اگر دروغگو باشد زبان دروغش بر اوست، و اگر راستگو باشد بخشی از آنچه به شما وعده می‌دهد به شما خواهد رسید، بی‌گمان خداوند کسی را که گزافکار و دروغزن است، هدایت نمی‌کند

يَقَوْمَ لَكُمْ الْمَلِكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ يَنْصُرُنَا
مِنْ بَآئِسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا
أَرَىٰ وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ

ای قوم من، امروز فرمانروایی از آن شماست، و در این سرزمین چیره‌اید، ولی چه کسی ما را در برابر عذاب الهی – اگر بر سرمان بیایدیاری خواهد داد؟ فرعون گفت به صلاح شما نمی‌دانم جز چیزی را که خود صلاح بدانم، و شما را جز به راه رشد و راستی هدایت نمی‌کنم

وَقَالَ الَّذِينَ ءَامَنَ يَقَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ
الْأَحْزَابِ

و همان کسی که [پنهانی] ایمان آورده بود، گفت ای قوم من، من بر شما از چیزی همانند روزگار [سخت] گروههای مشرک بیمناکم

مِثْلَ دَابِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ ۗ وَمَا
اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِّلْعِبَادِ

مانند حال و روز قوم نوح و عاد و ثمود و کسانی که پس از ایشان بودند، و خداوند در حق بندگان ستمی نمی‌خواهد

وَيَقَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ

و ای قوم من، من بر شما از روز فریاد خوانی بیمناکم

يَوْمَ تُولَّوْنَ مُدْبِرِينَ مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِرٍ ۗ وَمَنْ
يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ

روزی که پشت کنید، برای شما در برابر خداوند پناهی نیست، و هر کس که خداوند بیراهش گذارد، رهنمایی ندارد

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي
شَكِّ مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ^ط حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَن يَبْعَثَ
اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ
مُرْتَابٌ

۴۰
غافر
۳۴
/۸۵

الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَتْهُمْ كَبْرٌ
مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ ءَامَنُوا كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ
كُلِّ قَلْبٍ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ

۳۵

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَهْمَنُ ابْنُ لِي صَرِحًا لَعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ

۳۶

أَسْبَابَ السَّمَوَاتِ فَأَطَّلِعَ إِلَىٰ إِلَهِ مُوسَىٰ وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ
كَذِبًا وَكَذَلِكَ زَيْنَ لِفِرْعَوْنَ سُوءَ عَمَلِهِ وَصَدَّ عَنِ
السَّبِيلِ وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ

۳۷

وَقَالَ الَّذِي ءَامَنَ يَقَوْمِ اتَّبِعُونِ أَهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ

۳۸
۴۰۸

يَقَوْمِ إِنَّمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَّعٌ وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ
الْقَرَارِ

۳۹

مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا مِثْلَهَا وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا
مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنَّىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ
يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ

۴۰

و بیشتر یوسف [پیامبر] برای شما معجزاتی آورد و همچنان
از آنچه برایتان آورده بود در شک بودید، تا آنکه چون
درگذشت، گفتید خداوند هرگز پس از او پیامبری برخواهد
انگیخت، بدینسان خداوند کسی را که گزافکار شک‌گراست
بیراه می‌دارد

کسانی که در آیات الهی بدون حجتی که برایشان آمده باشد،
مجادله می‌کنند، نزد خداوند و نزد مؤمنان بس ناپسند
است، بدینسان خداوند بر هر قلب متکبر زورگویی مهر
می‌نهد

و فرعون گفت ای هامان برای من برجی [بلند] برآور باشد
که به این راهها برسیم

راههای آسمان، تا به خدای موسی پی ببرم، و من او را
دروغگو می‌دانم، و بدینسان در نظر فرعون بد کرداری‌اش
آراسته شد، و از راه [صواب] باز داشته شد، و نیرنگ
فرعون جز در تباهی نبود

و کسی که ایمان آورده بود، گفت ای قوم من، از من پیروی
کنید تا شما را به راه رشد و راستی هدایت کنم

ای قوم من، همانا این زندگانی دنیا، بهره‌ای [اندک] است، و
آخرت سرای اقامت است

هر کس کار ناپسندی مرتکب شود، جز به مانند آن جزا
نیابد، و هر کس کاری شایسته انجام دهد، اعم از مرد یا
زن، و مؤمن باشد، اینانند که وارد بهشت می‌شوند، و در
آنجا بی‌حساب روزی می‌یابند

وَيَقَوْمٌ مَا لِي أَدْعُوكُمْ إِلَى النَّجْوَةِ وَتَدْعُونَنِي إِلَى النَّارِ

و ای قوم من، مرا چه می‌شود که شما را به رهایی می‌خوانم، و حال آنکه شما مرا به آتش دوزخ دعوت می‌کنید

مرا به این دعوت می‌کنید که به خداوند کفر بورزم، و چیزی را که به آن علم ندارم، شریک او بگیرم، و حال آنکه من شما را به سوی [خداوند] پیروزمند آمرزگار می‌خوانم

تَدْعُونَنِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأُشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيزِ الْغَعَّارِ

حقا که آنچه مرا به آن می‌خوانید، در دنیا و آخرت صاحب دعوتی نیست، و سرانجام بازگشتمان به سوی خداوند است و گزافکاران دوزخی‌اند

لَا جَرَمَ أَنَّمَا تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ وَأَنْ مَرَدَّنَا إِلَى اللَّهِ وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ

و زود باشد که آنچه [اینک] به شما می‌گویم به یاد آورید، و کارم را به خداوند واگذار می‌کنم، چرا که خداوند به احوال بندگانش بیناست

فَسَتَذْكُرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأَفَؤُضُ أُمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ

و خداوند او را از عواقب سوء نیرنگی که می‌ورزیدند، در امان داشت، و عذاب سهمگین آل فرعون را فرو گرفت

فَوَقَّهَ اللَّهُ سَيِّئَاتٍ مَا مَكُرُوا وَحَاقَ بِآلِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ

[یعنی] آتش دوزخ که بامدادان و شامگاهان ایشان را بر آن عرضه دارند و روزی که قیامت بر پا شود [گویند] آل فرعون را به [جایگاه] سهمگین‌ترین عذاب وارد کنید

النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ

و آنگاه که در آتش [دوزخ] با یکدیگر بگو مگو می‌کنند، ناتوانان به مستکبران می‌گویند ما پیرو شما بودیم، پس آیا شما باز دارنده بخشی از آتش [دوزخ] از ما هستید؟

وَإِذْ يَتَحَاجُّونَ فِي النَّارِ فَيَقُولُ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا نَصِيبًا مِنَ النَّارِ

مستکبران گویند همه ما در آن هستیم، به راستی که خداوند در میان بندگان داوری کرده است

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا إِنَّ اللَّهَ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ

و دوزخیان به نهبانان گویند از پروردگارتان بخواهید که روزی از [روزهای] عذاب ما را کاهش دهد

وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخِزْنَةِ جَهَنَّمَ أَدْعُوا رَبَّكُمْ يُحْفَفُ عَنَّا يَوْمًا مِنَ الْعَذَابِ

قَالُوا أَوْ لَمْ تُكُ تَأْتِيكُمْ رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا بَلَىٰ قَالُوا
فَادْعُوا فُلَّهُ وَمَا دُعَاؤُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ

گویند آیا چنین نبود که پیامبرانتان معجزاتی برایتان آوردند؟ گفتند چرا [نگهبانان] گویند پس دعا کنید، و دعای کافران جز در تباهی نیست

إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ
الْأَشْهَادُ

ما پیامبرانمان و مؤمنان را در زندگانی دنیا و روزی که شاهدان به شهادت برخیزند، یاری می‌کنیم

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعذِرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ
الدَّارِ

روزی که برای ستمکاران [مشرک] عذرخواهیشان سود ندهد، و لعنت و بد فرجامی نصیب آنان باشد

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى الْهُدَىٰ وَأَوْرَثْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ

و به راستی به موسی رهنمود بخشیدیم و به بنی‌اسرائیل کتاب آسمانی به میراث دادیم

هُدَىٰ وَذِكْرَىٰ لِأُولِي الْأَلْبَابِ

که رهنمود و پندآموز خردمندان است

فَأَصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَأَسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ
رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَرِ

پس شکیبایی پیشه کن، که وعده الهی حق است و برای گناهت آمرزش بخواه و شامگاهان و بامدادان سپاسگزارانه پروردگارت را تسبیح گوی

إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي ءَايَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَتْهُمْ إِنْ
فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرٌ مَّا هُمْ بِبَالِغِيهِ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ
هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

کسانی که بدون حجتی که بر ایشان آمده باشد، در آیات الهی مجادله می‌کنند، در دلهایشان جز خود بزرگبینی نیست، که به آن نایل نشوند، پس بر خداوند پناه ببر، که او شنوای بیناست

خَلَقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ وَلَٰكِنَّ
أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

بی‌گمان آفرینش آسمانها و زمین از آفرینش انسانها بزرگتر است، ولی بیشتریینه مردم نمی‌دانند

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ وَلَا الْمُسِيءُ قَلِيلًا مَّا تَتَذَكَّرُونَ

و نابینا و بینا برابر نیستند، همچنین کسانی که ایمان آورده‌اند و کارهای شایسته کرده‌اند و بدکرداران هم [برابر نیستند]، چه اندک پند می‌گیرید

إِنَّ السَّاعَةَ لَأْتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ

بیگمان قیامت آمدنی است و شکی در آن نیست، ولی بیشترین مردم باور نمی‌دارند

وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ

و پروردگارت گوید مرا به دعا بخوانید تا برایتان اجابت کنم، بیگمان کسانی که از عبادت من استکبار می‌ورزند، زودا که به خواری و زاری وارد دوزخ شوند

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ

خداوند کسی است که شب را برای شما آفرید تا در آن آرام گیرید و روز را چشم‌اندازی روشن ساخت، بیگمان خداوند بر مردمان بخشش و بخشایش دارد، ولی بیشترین مردم سپاس نمی‌گذارند

ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَلِقُ كُلِّ شَيْءٍ لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَآَنِي تُؤَفَّكُونَ

چنین است خداوند، پروردگارتان، که آفریننده همه چیز است، خدایی جز او نیست، پس چگونه به بیراهه می‌روید؟

كَذَٰلِكَ يُؤَفِّكُ الَّذِينَ كَانُوا بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ

بدین‌سان کسانی که به آیات الهی انکار ورزیدند، به بیراهه افتادند

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

خداوند کسی است که زمین را آرامشگاه و آسمان را سرپناه شما قرار داد، و شما را نقشبندی کرد و شکل‌های شما را نیکو پرداخت و شما را از پاکیزه‌ها روزی داد، چنین است خداوند، پروردگارتان، بزرگا خداوندی که پروردگار جهانیان است

هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

اوست زنده که خدایی جز او نیست، پس او را -در حالی که دین خود را برای او پیراسته می‌دارید بخوانید، سپاس خداوند را که پروردگار جهانیان است

قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِي الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي وَأُمِرْتُ أَنْ أُسَلِّمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ

بگو من بازداشته شده‌ام از اینکه کسانی را که شما به جای خداوند می‌پرستید، بپرستم، آن هم هنگامی که روشنگریهایی برای من از جانب پروردگارم آمده است، و دستور یافته‌ام که در برابر پروردگار جهانیان، تسلیم پیشه کنم

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِّنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِّنْ عَلَقَةٍ
ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِيَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ ثُمَّ لِيَتَّكُونُوا
شُيُوخًا وَمِنْكُمْ مَّنْ يُتَوَفَّىٰ مِن قَبْلٍ^ط وَلِيَبْلُغُوا أَجَلًا مُّسَمًّى
وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ^ط فَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ
كُنْ فَيَكُونُ

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ أَنَّىٰ يُصْرَفُونَ

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ وَبِمَا أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا فَسَوْفَ
يَعْلَمُونَ

إِذِ الْأَعْلَالُ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلْسِلُ يُسْحَبُونَ

فِي الْحَمِيمِ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ

ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ

مِن دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَل لَّمْ نَكُنْ نَدْعُوا مِن
قَبْلُ شَيْئًا كَذَلِكَ يَضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ

ذَٰلِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا
كُنْتُمْ تَمْرَحُونَ

أَدْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبئسَ مَثْوًى
الْمُتَكَبِّرِينَ

فَأَصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ^ج فَإِنَّمَا نُرِيكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ
أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ

او کسی است که شما را [ابتدا] از خاک، سپس از نطفه،
سپس از خون بسته آفرید، سپس شما را به هیئت نوزادی
[از رحما] بیرون آورد، تا به کمال رشدتان برسید، سپس تا
پیر شوید، و بعضی از شما پیشاپیش جانش گرفته می‌شود،
و تا به سرآمدی معین برسید، و باشد که تعقل کنید

او کسی است که زنده می‌دارد و می‌میراند و چون امری را
اراده کند، فقط به آن می‌گوید موجود شو، و بی‌درنگ موجود
می‌شود

آیا کسانی را که در آیات الهی مجادله می‌کنند، ندیده‌ای که
چگونه بیراهه می‌روند

کسانی که کتاب آسمانی و آنچه پیامبران را برای آن
فرستاده‌ایم، تکذیب می‌کنند، زودا که [نتیجه و حقیقت را]
بدانند

آنگاه که غلها در گردنهایشان است، و به زنجیرها در آب گرم
کشیده می‌شوند

سپس در آتش [دوزخ] سوخته می‌شوند

سپس به آنان گویند آنچه در برابر خداوند شریک
می‌آوردید، کجاست؟

گویند از دید ما گم شدند، بلکه بیشتر هم چیزی را به
پرستش نمی‌خواندیم، بدین‌سان خداوند کافران را بیراه
گذارد

این از آن است که در روی زمین به ناحق شادی می‌کردید و
از آن است که فخر می‌فروختید

از دروازه‌های جهنم وارد شوید، که جاودانه در آنید، و
جایگاه متکبران چه بد است

پس شکیبایی پیشه کن، که وعده الهی حق است، اگر بخشی
از آنچه به ایشان وعده داده‌ایم به تو بنمایانیم، یا جان تو را
[پیش از آن] بگیریم، در هر صورت به سوی ما بازگردانده
می‌شوند

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَّن قَصَصْنَا عَلَيْكَ
 وَمِنْهُمْ مَّن لَّمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ
 بَيِّنَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ قُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ
 هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ

۴۰
غافر
۷۸
/۸۵

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَنْعَمَ لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا
 تَأْكُلُونَ

۷۹
۴۱۲

وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَلِتَبَلَّغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ
 وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ

۸۰

وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَأَيَّ آيَاتِ اللَّهِ تُنْكِرُونَ

۸۱

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ
 مِن قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ قُوَّةً وَعَآثِرًا فِي الْأَرْضِ
 فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

۸۲

فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُم مِّنَ
 الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ

۸۳

فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحَدَهُ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا
 بِهِ مُشْرِكِينَ

۸۴

فَلَمْ يَكُ يَنْفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا سُنَّتَ اللَّهُ الَّتِي قَدْ
 خَلَتْ فِي عِبَادِهِ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ

۸۵

و به راستی پیش از تو پیامبرانی فرستادیم که از بعضی از آنان با تو سخن گفته‌ایم، و از بعضی از آنان با تو سخن نگفته‌ایم، و هیچ پیامبری را نرسد که جز به اذن الهی معجزه‌ای بیاورد، پس چون امر الهی فرارسد، به حق انجام گیرد و باطل‌اندیشان در اینجا زیانکار شوند

خداوند است که برای شما چارپایانی آفریده است که بر برخی از آنها سوار شوید و از برخی از آنها بخورید

و برای شما در آنها سودهایی هست و نیز برای آنکه سوار بر آنها به مقصدی که در دل دارید برسید، و بر آنها و بر کشتیها [به هر جا که خواهید] منتقل می‌شوید

و به شما آیات خویش را می‌نمایاند، پس کدام یک از آیات الهی را انکار می‌کنید؟

آیا در زمین سیر و سفر نکرده‌اند که بنگرند سرانجام کسانی که پیش از آنان بوده‌اند چگونه بوده است آنان از ایشان پرشمارتر و پرتوان‌تر و پراثرتر بوده‌اند، اما آنچه به دست آوردند به کارشان نیامد

آنگاه که پیامبران‌شان برای آنان پدیده‌های روشنگر آوردند، از آن مقدار علمی که داشتند، شادمانی کردند و [تبعات] آنچه ریشخندش می‌کردند آنان را فرو گرفت

و چون عذاب ما را دیدند گفتند تنها به خداوند ایمان آوردیم و به آنچه شرک آورده بودیم، اینک کافریم

ولی هنگامی که عذاب ما را دیدند، دیگر ایمانشان برایشان سودی نداشت، این سنت الهی است که در میان بندگان جاری بوده است، و در اینجا کافران زیانکار شدند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
حَم

۱
۴۱۳

حم [حامیم]

تَنْزِيلٌ مِّنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۲

[کتابی است] فرو فرستاده از جانب [خداوند] رحمان رحیم

كِتَابٌ فُصِّلَتْ آيَاتُهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

۳

کتابی است که آیاتش به شیوایی بیان شده است، قرآنی عربی برای اهل معرفت

بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ

۴

که مژده آور و هشداردهنده است، ولی بیشترینه آنان روی گردان شدند که به گوش [دل] نمی‌شنوند

وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِي أَكِنَّةٍ مِّمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ وَفِي آذَانِنَا وَقْرٌ
وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ فَأَعْمَلْنَا عَمَلُونَ

۵

و گویند دلهای ما از آنچه ما را به آن می‌خوانید در پوشش است و در گوش‌هایمان سنگینی‌ای، و میان ما و تو حجابی است، هر چه خواهی کن که ما نیز کننده‌ایم

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهُ
وَاحِدٌ فَاسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوهُ ۗ وَوَيْلٌ لِّلْمُشْرِكِينَ

۶

بگو جز این نیست که من بشری مانند شما هستم [با این تفاوت] که به من وحی می‌شود که خدای شما خدای یگانه است، در کار او راست و درست باشید و از او آمرزش بخواهید، و وای بر مشرکان

الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ

۷

کسانی که زکات نمی‌پردازند و هم ایشان آخرت را منکرند

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ

۸

بی‌گمان کسانی که ایمان آورده‌اند و کارهای شایسته کرده‌اند پاداشی ناکاسته [بی‌منت] دارند

قُلْ أَيُّكُمْ لَتَكْفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ
وَتَجْعَلُونَ لَهُ ۗ أَنْدَادًا ۗ ذَٰلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ

۹
حزب
۱۹۱
۴۱۴

بگو آیا شما به کسی که زمین را در دو روز آفریده است، کفر می‌ورزید و برای او همتیانی قائل می‌شوید، اوست که پروردگار جهانیان است

وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ مِّن فَوْقِهَا وَبَرَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا
أَقْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً لِّلسَّالِبِينَ

۱۰

و بر روی آن [زمین]، کوههای استوار آفرید و به آن برکت بخشید و در چهار روز زاد و برگ آن را در آن آماده ساخت، که برای خواهندگان یکسان است

ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ
أَعْتَبَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ

۱۱

سپس به آسمان پرداخت که به صورت دودی [بخاری] بود، به آن و به زمین فرمود خواه یا ناخواه رام شوید، [به زبان حال] گفتند البته رام و تسلیم هستیم

فَقَضَلَهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ
أَمْرَهَا وَزَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْبِيحٍ وَحِفْظًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ
الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ
وَتَمُودَ

إِذْ جَاءَتْهُمْ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا
تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً فَإِنَّا بِمَا
أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ

فَأَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ
مِنَّا قُوَّةً أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ
قُوَّةً وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحْسَاتٍ لِنُذِقَهُمْ
عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلِعَذَابِ الْأَخْرَةِ أَخْرَىٰ
وَهُمْ لَا يُنصَرُونَ

وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى الْهُدَىٰ
فَأَخَذَتْهُمُ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

وَنَجَّيْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ

وَيَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ

حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءُوهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَأَبْصَرُهُمْ
وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

آنگاه آنها را به صورت آسمانهای هفتگانه در دو روز استوار
کرد و در هر آسمانی امرش را وحی کرد، و آسمان دنیا را به
چراغها [ی ستارگان] آراستیم و آن را محفوظ داشتیم، این
اندازه آفرینی [خداوند] پیروزمند داناست

و اگر رویگردان شدند بگو شما را از صاعقه‌ای مانند صاعقه
عاد و ثمود هشدار می‌دهم

چنین بود که پیامبران آنان پیش از آنان و پس از آنان
آمدند که جز خداوند را مپرستید، گفتند اگر پروردگاران
می‌خواست فرشتگانی می‌فرستاد، پس ما رسالت شما را
منکریم

اما قوم عاد در آن سرزمین به ناحق سرکشی کردند و گفتند
چه کسی از ما پرتوان‌تر است؟ آیا ننگریسته‌اند که
خداوندی که آنان را آفریده است، از آنها پرتوان‌تر است؟
[این چنین بود که] آیات ما را انکار می‌کردند

آنگاه بر ایشان بادی سخت سرد، در روزهای شوم،
فرستادیم که به آنان عذاب رسواگر را در زندگانی دنیا
بچشانیم و عذاب اخروی رسواگرتر است، و آنان یاری نیابند

و اما قوم ثمود هدایتشان کردیم، ولی سرگشتگی را از
هدایت خوشتر داشتند، آنگاه به خاطر کار و کردارشان،
صاعقه عذاب رسواگر آنان را فرو گرفت

و کسانی را که ایمان آورده و پروا پیشه کرده بودند
رهاندیم

و روزی [باشد] که دشمنان خدا به سوی دوزخ گرد آیند، و
به همدیگر فرارسند

تا چون به آنجا رسند، گوشها و چشمها و پوستهایشان درباره
آنچه کرده‌اند، بر آنان گواهی دهند

وَقَالُوا لَجُلُودِهِمْ لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

به پوستهایشان گویند چرا بر ما گواهی دادید؟ گویند ما را خداوندی که هر چیز را به سخن درآورد، به سخن درآورده است، و او شما را نخست بار [که چیزی نبودید] آفرید، و به سوی او باز گردانده می‌شوید

وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَتِرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَرُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ

و شما پرده‌پوشی نمی‌کردید از اینکه مبدا گوشهایتان و چشمهایتان و پوستهایتان بر شما گواهی دهند، [بلکه از این روی بود که] گمان می‌کردید که خداوند بسیاری از کار و کردارتان را نمی‌داند

وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرَدْتُمْ أَنْ تُصَبِّحْتُمْ مِنَ الْخُسْرَيْنِ

و این گمان شما بود که در حق پروردگارتان می‌پنداشتید که شما را هلاک کرد و از زیانکاران شدید

فَإِنْ يَصْبِرُوا فَالنَّارُ مَثْوَىٰ لَهُمْ وَإِنْ يَسْتَعْتِبُوا فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ

پس اگر شکیبایی ورزند، آتش [دوزخ] جایگاه آنان است، و اگر بخشایش طلبند، از بخشودگان نیستند

وَقَيَّضْنَا لَهُمْ قُرَنَاءَ فَزَيَّنُوا لَهُمْ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمِّ قَدِ حَلَّتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَسِرِينَ

و برای آنان همنشینانی گماشتیم که حال و آینده‌شان را در نظر ایشان آراسته جلوه دادند، و در میان امتهایی از جن و انس که پیش از ایشان بوده‌اند، حکم [عذاب] در حق ایشان تحقق یافت که ایشان زیانکار بودند

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ وَالْغَوْا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَبُونَ

و کافران گویند به این قرآن گوش مدهید و در اثنای خواندن آن سخنان بیهوده بگویید، باشد که پیروز شوید

فَلَنْذِيقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا وَلَنْجَزِيَنَّهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ

پس به کافران عذابی سخت بچشانیم، و بر وفق بدترین کاری که کرده‌اند ایشان را جزا دهیم

ذَلِكَ جَزَاءُ أَعْدَاءِ اللَّهِ النَّارُ لَهُمْ فِيهَا دَارُ الْخُلْدِ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ

چنین است که جزای دشمنان خدا آتش [دوزخ] است، که در آنجا سزایی جاودانه داشته باشند، که کیفر آن است که به آیات ما انکار می‌ورزیدند

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرِنَا الَّذِينَ أُضْلَلْنَا مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ نَجْعَلُهُم تَحْتَ أَقْدَامِنَا لِيَكُونُوا مِنَ الْأَسْفَلِينَ

و کافران گویند پروردگارا کسانی را از جن و انس که ما را گمراه کردند، به ما نشان بده که به زیر گامهایمان در اندازیمشان که از فروماندگان باشند

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ
الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ
تُوعَدُونَ

۳۱

نَحْنُ أَوْلِيَائُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا
مَا تَشْتَهَى أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدَّعُونَ

۳۲

نُزُلًا مِّنْ غَفُورٍ رَّحِيمٍ

۳۳
۴۱۷ر

وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ
إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ

۳۴

وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ
فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ

۳۵

وَمَا يُلْقَاهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقَاهَا إِلَّا ذُو حَظٍّ
عَظِيمٍ

۳۶

وَأَمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ
السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

۳۷

وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا
لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنْتُمْ
إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ

۳۸

سجده
واجب

فَإِنْ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ
وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْأَمُونَ ۝

بی‌گمان کسانی که گویند پروردگار ما خداوند است، سپس
پایداری ورزند، فرشتگان بر آنان نازل شوند [و گویند] که
مترسید و اندوهگین ماباشید و مزده باد شما را به بهشتی
که به شما وعده داده بودند

ما دوستداران شما در زندگانی دنیا و در آخرت هستیم، و
در آنجا برای شما هر چه دلهایتان بخواهد و هر آنچه بطلبید
هست

که پیشکشی از [خداوند] آمرزگار مهربان است

و کیست نیکوسخن‌تر از کسی که به سوی خداوند دعوت
کند، و کاری شایسته در پیش گیرد و بگوید که من از
مسلمانانم

و نیکی و بدی برابر نیست همواره به شیوه‌ای که نیکوتر
است مجادله کن، آنگاه [خواهی دید] کسی که بین تو و او
دشمنی‌ای بود، گویی دوستی مهربان است

و آن را جز شکیباییان نپذیرند، و آن را جز بختیار فرانگیرند

و اگر وسوسه‌ای از سوی شیطان تو را به وسواس افکند، به
خداوند پناه ببر، چرا که او شنوای داناست

و از آیات او شب و روز و خورشید و ماه است، در برابر
خورشید و ماه سجده نکنید، بلکه در برابر خداوندی که آنها
را آفریده است – اگر تنها او را می‌پرستید سجده کنید

و اگر تکبر ورزیدند، بدان که کسانی که نزد پروردگارت
هستند، در شب و روز او را تسبیح می‌گویند و ایشان ملول
نمی‌شوند

وَمَنْ ءَايَتِهِۦ اَنَّكَ تَرَى الْاَرْضَ خَاشِعَةً فَاِذَا اُنزَلْنَا عَلَيَّهَا
الْمَاءَ اَهْتَزَّتْ وَرَبَّتْ ۚ اِنَّ الَّذِي اَحْيَاهَا لَمُحْيِ الْمَوْتِ ۚ اِنَّهٗ
عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

اِنَّ الَّذِيْنَ يُلْحِدُوْنَ فِىْ ءَايَاتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا ۗ اَفَمَنْ يُلْقٰى
فِى النَّارِ خَيْرٌ اَمْ مَّنْ يَأْتِى ءَامِنًا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۗ اَعْمَلُوْا مَا
شِئْتُمْ ۗ اِنَّهٗ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِالَّذِكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ ۗ وَاِنَّهٗ لَكِتٰبٌ عَزِيْزٌ

لَا يَأْتِيهِ الْبَطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهٖ ۗ تَنْزِيْلٌ مِّنْ
حَكِيْمٍ حَمِيْدٍ

مَا يُقَالُ لَكَ اِلَّا مَا قَدْ قِيْلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ ۚ اِنَّ رَبَّكَ
لَذُوْ مَغْفِرَةٍ وَّذُوْ عِقَابٍ اَلِيْمٍ

وَلَوْ جَعَلْنٰهٗ قُرْءٰنًا اَعْجَمِيًّا لَّقَالُوْا لَوْلَا فُصِّلَتْ ءَايٰتُهٗ ۗ
اَعْجَمِيٌّ وَعَرَبِيٌّ ۗ قُلْ هُوَ لِلَّذِيْنَ ءَامَنُوْا هُدًى وَّشَفَآءٌ ۚ وَالَّذِيْنَ
لَا يُؤْمِنُوْنَ فِىْ ءَاذَانِهِمْ وَقُرْءٰنٌ وَّهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى ۗ اُوْلٰئِكَ
يُنَادُوْنَ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيْدٍ

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسٰى الْكِتٰبَ فَاخْتَلَفَ فِيْهِ ۗ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ
سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقَضٰى بَيْنَهُمْ ۗ وَاِنَّهٗمْ لَفِىْ شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيْبٍ

مَنْ عَمِلْ صٰلِحًا فَلِنَفْسِهٖ ۗ وَمَنْ اَسَآءَ فَعَلَيْهَا ۗ وَمَا رَبُّكَ
بِظٰلِمٍ لِّلْعٰبِيْدِ

و از آیات او این است که تو زمین را پژمرده بینی، آنگاه چون بر آن، آب [باران] فرو فرستیم، جنبش یابد و رشد کند، بیگمان کسی که آن را زنده گردانده است، زندگی‌بخش مردگان است، او بر هر کاری تواناست

بیگمان کسانی که در آیات ما کژاندیشی می‌کنند، از ما پوشیده و پنهان نیستند، آیا [سرنوشت] کسی که در آتش [دوزخ] افکنده شود، بهتر است، یا کسی که در روز قیامت ایمن آید، هر چه می‌خواهید بکنید، او به آنچه می‌کنید بیناست

بیگمان کسانی که قرآن را -چون بر آنان نازل شدانکار می‌کنند [از ما پوشیده و پنهان نیستند]، و آن کتابی است گرامی

که در اکنون یا آینده‌اش، باطل در آن راه نمی‌یابد، فرو فرستاده‌ای از سوی [خداوند] فرزانه ستوده است

به تو چیزی گفته نمی‌شود، جز آنچه به پیامبران پیش از تو گفته شده است بیگمان پروردگارت هم صاحب آمرزش و هم صاحب عقوبتی دردناک است

و اگر آن را به صورت قرآنی بیگانه و ناشیوا پدید می‌آوردیم، بی‌شک می‌گفتند چرا آیات آن شیوا بیان نشده است، چرا آن بیگانه و ناشیواست، حال آنکه پیامبر عربی [و شیوا] است؟ بگو آن برای مؤمنان رهنمود و شفا‌بخش است و کسانی که ایمان ندارند در گوشه‌هایشان سنگینی‌ای هست و آن [قرآن] برایشان مایه سردرگمی است، اینانند که از جایی دور دست ندایشان می‌دهند

و به راستی به موسی کتاب آسمانی بخشیدیم، آنگاه درباره آن اختلاف کلمه پیدا شد، و اگر حکم پیشین پروردگارت تعلق نگرفته بود، هر آینه در میان آنان داوری می‌شد، و [اینک] آنان از آن سخت در شک هستند

و هرکس که کاری شایسته پیشه کند، به سود خود اوست، و هرکس کاری بد پیش گیرد، به زیان خود اوست، و پروردگارت در حق بندگان ستمگر نیست

إِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ
أَكْمَامِهَا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَيَوْمَ
يُنَادِيهِمْ أَئِنَّ شُرَكَاءِي قَالُوا ءَاذَنْكَ مَا مِنَّا مِنْ شَهِيدٍ

وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوا يُدْعُونَ مِنْ قَبْلُ وَظَنُوا مَا لَهُمْ مِنْ
مُحِيسٍ

لَا يَسْمَعُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَيَئُوسٌ
قَنُوطٌ

وَلَيْنَ أَذْفَنُهُ رَحْمَةٌ مِنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ هَذَا
لِي وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُجِعْتُ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّ لِي
عِنْدَهُ لَلْحُسْنَىٰ فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا
وَلَنَذِيقَنَّهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ

وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَىٰ الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَسَىٰ بِنِعْمَتِنَا وَإِذَا مَسَّهُ
الشَّرُّ فَذُو دُعَاءٍ عَرِيضٍ

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهِ مَنْ
أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقِ بَعِيدٍ

سَرَّيْهِمْ ءَايَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ
الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

أَلَا إِنَّهُمْ فِي مِرْيَةٍ مِّن لِّقَاءِ رَبِّهِمْ ؕ أَلَا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
مُّحِيطٌ

آگاهی از قیامت به او باز می‌گردد و هیچ بار و بری از پوستش بر نمی‌آید، و هیچ مادینه‌ای بار بر نمی‌گیرد، و بار خود را به زمین نمی‌گذارد، مگر با آگاهی او، و روزی که ایشان را ندا دهد که پس شریکان من [که شما ادعا می‌کردید] کجا هستند؟ گویند تو را خبر دادیم که ما را هیچ شاهدهی نیست

و آنچه در گذشته به پرستش می‌خواندند، از دید آنان ناپدید شود، و دریابند که گریزگاهی ندارند

انسان هرگز از طلبخیز به دعا خسته نمی‌شود، ولی چون شری به او رسد، بس نومید و دلسرد است

و اگر به او پس از رنجی که رسیده است، از سوی خود رحمتی بچشانیم، گوید این حق من است و گمان ندارم که قیامت برپا شود، و اگر هم به سوی پروردگارم بازگردانده شوم، همانا برای من در نزد او خوشی [بهشت] خواهد بود، آنگاه کافران را از [نتیجه و حقیقت] کار و کردارشان آگاه سازیم و به آنان از عذاب سهمگین بچشانیم

و چون به انسان ناز و نعمتی ارزانی داریم [از سر نعمت زدگی و ناسپاسی] روی بگرداند و دامن کشان بگذرد، و چون بلایی به او رسد دعاخوانی پیگیر است

بگو اندیشه کنید اگر [قرآن] از سوی خدا باشد، و سپس شما منکرش شوید، دیگر چه کسی از کسی که چنین ناسازگاری عظیمی دارد، گمراه‌تر خواهد بود؟

زودا که آیات خود را در بیرون و درونشان به ایشان بنمایانیم، تا آنکه بر آنان آشکار شود که آن حق است، آیا کافی نیست که پروردگارت بر همه چیز گواه است

بدانید که ایشان از لقای پروردگارشان در شکاند، بدانید که او بر هر چیز چیره است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حم [حامیم]

حم

۱
۴۱۹۹

عَسَقَ

عسق [عین سین قاف]

۲

كَذَلِكَ يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ اللَّهُ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ

۳

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

۴

تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ
بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ ۗ أَلَا إِنَّ اللَّهَ هُوَ
الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

۵

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ اللَّهُ حَفِيظٌ عَلَيْهِمْ وَمَا
أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ

۶

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ
حَوْلَهَا وَتُنذِرَ يَوْمَ الْجُمُعِ لَا رَيْبَ فِيهِ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ
وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ

۷

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ
فِي رَحْمَتِهِ ۗ وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

۸

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ ۗ فَاللَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحْيِي
الْمَوْتَىٰ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

۹

وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ ۗ إِلَى اللَّهِ ذَلِكُمُ اللَّهُ
رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ۱۰
۴۲۰۹

بدین‌سان خداوند پیروزمند فرزانه به سوی تو و کسانی که
پیش از تو [پیامبر] بودند، وحی می‌فرستد

آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است او راست، و او
بلندمرتبه بزرگ است

نزدیک است که آسمانها [از ناروایی بهتان آنان] بر فرازشان
پاره پاره شود، و فرشتگان سپاسگزارانه پروردگارشان را
تسبیح می‌گویند و برای زمینیان آمرزش می‌خواهند، همان
همانا خداوند است که آمرزگار مهربان است

و کسانی که به جای او سرورانی را به پرستش می‌گیرند،
خداوند حاکم بر آنهاست، و تو نگهبان آنان نیستی

و بدین‌سان قرآنی عربی [شبیوا] بر تو وحی کردیم، تا
[اهل] مکه و پیرامونیان آن را هشدار دهی، و از روز محشر
که شکی در آن نیست، هشدار دهی، که گروهی در بهشتند
و گروهی در دوزخ

و اگر خداوند می‌خواست آنان را امت یگانه‌ای قرار می‌داد،
ولی هرکس را که بخواهد در جوار رحمتش در می‌آورد، و
ستمکاران [مشرک] یار و یآوری ندارند

یا به جای او سرورانی را به پرستش گرفته‌اند، حال آنکه
سرور [راستین] خداوند است و اوست که مردگان را
زندگی می‌بخشد و او بر هر کاری تواناست

و در هر آنچه اختلاف نظر پیدا کنید، حکمش با خداوند
است، چنین است خداوند، پروردگار من که بر او توکل
کرده‌ام و به درگاهش روی آورده‌ام

فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ
أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذُرُّوكُمْ فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ
شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ
وَيَقْدِرُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا
إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا
الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ
إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ

وَمَا تَفَرَّقُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعِيًا بَيْنَهُمْ وَلَوْلَا
كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى لَفَقَضَى بَيْنَهُمْ وَإِنَّ
الَّذِينَ أُوْرثُوا الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِمَّنْهُ مُرِيبٌ

فَلِذَلِكَ فَادَعُ أَصَاتِقِمْ كَمَا أَمَرْتُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَقُلْ
عَامَنْتُ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ وَأَمَرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمْ
اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ لَنَا أَعْمَلْنَا وَلَكُمْ أَعْمَلَكُمْ لَا حُجَّةَ
بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ

پدید آورنده آسمانها و زمین که برای شما از نوع خودتان
همتایانی آفریده است، و از چارپایان نیز انواعی [قرار داده
است]، و شما را در آن آفریده است، همانند او چیزی
نیست و اوست که شنوای بیناست

او راست کلیدهای آسمانها و زمین، روزی را برای هرکس که
بخواهد گشاده یا فروبسته می‌دارد، که او به هر کاری
دانااست

در دین شما، هر آنچه به نوح سفارش کرده بود، مقرر
داشت، و نیز آنچه به تو وحی کرده‌ایم، و آنچه به ابراهیم و
موسی و عیسی سفارش کرده‌ایم، که دین را برپا بدارید، و
در آن اختلاف نوزید، آنچه مشرکان را به آن می‌خوانی، بر
ایشان دشوار آید، خداوند است که هرکس را بخواهد به
راه خویش برمی‌گزیند و هرکس را که روی به درگاه او
آورد، به سوی خویش هدایت می‌کند

و تفرقه پیدا نکردند مگر پس از آنکه علم [وحی] برایشان
آمد، آن هم از روی رشک و رقابتی که در میانشان بود، و
اگر حکم پیشین پروردگارت تا سرآمدی معین تعلق نگرفته
بود، در میانشان داوری می‌شد، و کسانی که پس از ایشان
کتاب را فراگرفتند از آن سخت در شک‌اند

پس برای این [امر] دعوت کن، و چنانکه دستور یافته‌ای
پایداری کن، و از هوی و هوس آنان پیروی مکن و بگو به هر
کتابی که خداوند فرو فرستاده است، ایمان آورده‌ام، و
دستور یافته‌ام که در میان شما دادگری کنم، خداوند
پروردگار ما و پروردگار شماست، کار و کردار ما از آن
ماست، و کار و کردار شما از آن شما، در میان ما و شما گفت
و گویی نیست، خداوند ما و شما را [برای داوری] گرد
می‌آورد و سیر و سرانجام به سوی اوست

وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا أَسْتَجِيبَ لَهُمْ حُجَّتَهُمْ
دَاحِضَةً عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ

و کسانی که پس از پذیرفته شدن دعوت او درباره خداوند
مواجه می‌کنند، احتجاجشان در نزد پروردگارشان باطل
است، و بر آنان خشمی [از جانب خداوند] است، و عذابی
سهمگین [در پیش] دارند

خداوند کسی است که کتاب آسمانی و سنجه را به حق نازل
کرده است و چه دانی چه بسا قیامت نزدیک باشد

اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ
السَّاعَةَ قَرِيبٌ

کسانی که آن را باور ندارند درباره آن شتاب می‌ورزند، و
کسانی که ایمان آورده‌اند، از آن ترسانند، و می‌دانند که آن
حق است، بدانید کسانی که درباره قیامت شک و شبهه
دارند، در گمراهی دور و درازند

يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا
مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ
فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ

خداوند در کار بندگانش باریکبین است، هرکس را که
بخواهد روزی می‌دهد و اوست توانای پیروزمند

اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ

هرکس که بهره کشت اخروی را خواسته باشد، برای او در
کشت او می‌افزاییم، و هرکس بهره کشت دنیوی را خواسته
باشد، از آن به او می‌بخشیم، و برای او در آخرت بهره‌ای
نیست

مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ وَمَنْ كَانَ
يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ
نَصِيبٍ

یا مگر برای آنان شریکان [معبودان ناحق] ی است که برای
آنان احکامی دینی مقرر داشته است که خداوند آن را اجازه
نداده است؟ و اگر حکم فیصله‌بخش [پیشین] نبود، در
میان آنان داوری می‌شد، و برای ستمکاران [مشرك] عذابی
دردناک [در پیش] است

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ
وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ

[آنگاه] ستمکاران [مشرك] را از کار و کردارشان هراسان
بینی و [کیفر] آن به ایشان فرا می‌رسد، و کسانی که ایمان
آورده‌اند و کارهای شایسته کرده‌اند، در سرابستانها باشند،
آنچه بخواهند برای ایشان نزد پروردگارشان فراهم است،
آن همان نعمت بزرگ است

تَرَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُوَ وَقَعُ بِهِمْ وَالَّذِينَ
ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ لَهُمْ مَا
يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ

ذَلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهَ عِبَادَهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ وَمَن يَقْتَرِفْ حَسَنَةً نَّزِدْ لَهُ فِيهَا حُسْنًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَإِن يَشِئِ اللَّهُ يَخْتِمْ عَلَى قَلْبِكَ وَيَمْحُ اللَّهُ الْبَاطِلَ وَيُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ إِنَّهُ وَعَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَن عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ

وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُم مِّن فَضْلِهِ ۗ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ

وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ وَلَٰكِن يُنَزِّلُ بِقَدَرٍ مَّا يَشَاءُ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ

وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِّن بَعْدِ مَا قَنَطُوا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ ۗ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ

وَمِن ءَايَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِن دَابَّةٍ ۗ وَهُوَ عَلَىٰ جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ

وَمَا أَصَابَكُمْ مِّن مُّصِيبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا عَن كَثِيرٍ

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ ۗ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

این همان است که خداوند به بندگانش که ایمان آورده‌اند و کارهای شایسته کرده‌اند، مژده داده است، بگو برای آن کار از شما مزدی نمی‌طلبم، مگر دوستداری در حق نزدیکان [اهل بیت]، و هر کس کار نیکی کند، در آن برایش جزای نیک بیفزاییم، چرا که خداوند آمرزگار قردان است

یا می‌گویند [پیامبر] بر خداوند دروغ بسته است، بدانید که اگر خداوند بخواهد بر دل تو مهر می‌گذارد، و خداوند باطل را می‌زداید، و با کلمات خویش [دین] حق را استوار می‌دارد، که او دانای راز دلهاست

و اوست که توبه بندگانش را می‌پذیرد و گناهان را می‌بخشد و می‌داند که چه می‌کنید

و [دعای] کسانی را که ایمان آورده‌اند و کارهای شایسته کرده‌اند، اجابت می‌کند، و بر جزای آنان از فضل خویش می‌افزاید، و کافران عذابی سهمگین [در پیش] دارند

و اگر خداوند روزی را بر همه بندگانش گسترده می‌داشت، در روی زمین فتنه و فساد می‌کردند، ولی به اندازه‌ای که بخواهد مقرر می‌دارد، که او به کار بندگانش آگاه و بیناست

و هموست که باران را پس از آنکه نومیید شده‌اند، فرو می‌فرستد، و رحمتش را می‌گسترده، و او سرور ستوده است

و از آیات او آفرینش آسمانها و زمین است و جانورانی که در آنها پراکنده است، و او هرگاه بخواهد بر گردآوردن آنها تواناست

و هر مصیبتی که به شما برسد از کار و کردار خودتان است، و او از بسیاری [گناهان] در می‌گذرد

و شما در روی زمین گزیر و گریزی ندارید، و شما را در برابر خداوند یار و یآوری نیست

وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ

إِنْ يَشَأْ يُسْكِنِ الرِّيحَ فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عَلَى ظَهْرِهِۦ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ

أَوْ يُوقَهُنَّ بِمَا كَسَبُوا وَيَعْفُ عَنْ كَثِيرٍ

وَيَعْلَمَ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِّن مَّحِيصٍ

فَمَا أُوتِيتُمْ مِّن شَيْءٍ فَمَتَّعِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى لِلَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ

وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشِ وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ

وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ

وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ

وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا ۗ فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ ۗ عَلَىٰ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ

وَلَمَنِ أَنْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ ۗ فَأُولَٰئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِّن سَبِيلٍ

إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ۗ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

وَلَمَن صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَٰلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ

وَمَن يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن وَلِيٍّ مِّن بَعْدِهِ ۗ وَتَرَىٰ الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأُوا الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ إِلَىٰ مَرَدٍّ مِّن سَبِيلِ

و از پدیده‌های شگرف او کشتیهاست مانند کوهها در دریا

اگر خواهد باد را نگه دارد، آنگاه آنها بر روی آن [دریا] راکد مانند، در این برای هر شکیبای شاکری مایه‌های عبرت است

یا آنان [اهل کشتی] را به خاطر کار و کردارشان نابود کند، و او از بسیاری [گناهان] در می‌گذرد

و کسانی که در آیات ما مجادله می‌کنند، بدانند که گریزگاهی ندارند

پس آنچه به شما داده شده است، بهره زندگانی دنیاست، و برای کسانی که ایمان آورده‌اند و به پروردگارشان توکل کرده‌اند، آنچه نزد خداوند است، بهتر و پایدارتر است

و همچنین [برای] کسانی که از گناهان کبیره و ناشایستیا پرهیز می‌کنند، و چون خشمگین شوند، گذشت می‌کنند

و کسانی که ندای پروردگارشان را استجابت کرده‌اند، و نماز را بر پا داشته‌اند و کارشان رایزنی با همدیگر است، و از آنچه روزیشان داده‌ایم، می‌بخشند

و کسانی که چون به آنان تعدی رسد، انتقام می‌گیرند

و جزای هر بدی، بدیی همانند آن است، پس هر که عفو و نیکوکاری پیشه کند، پاداش او بر خداوند است، که ستمکاران را دوست ندارد

و هرکس بعد از ستمی که دیده است، انتقام گیرد، اینانند که بر آنان ایرادی نیست

ایراد تنها بر کسانی است که به مردم ستم می‌کنند و در روی زمین به ناحق سرکشی می‌نمایند، اینانند که عذابی دردناک در پیش دارند

و هرکس که شکیبایی و گذشت پیشه کند، بی‌گمان این از کارهای سترگ است

و هرکس خداوند بیراهش گذارد، دیگر پس از او سروری ندارد، و ستمکاران [مشرک] را بینی که چون عذاب را بنگرند، گویند آیا راهی برای بازگشت [به دنیا] هست

وَتَرَاهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَشِيعِينَ مِنَ الدُّلِّ يَنْظُرُونَ مِنْ
طَرْفٍ خَفِيٍّ ۗ وَقَالَ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ
خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۗ أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ فِي
عَذَابٍ مُّقِيمٍ

وَمَا كَانَ لَهُمْ مِّنْ أَوْلِيَاءَ يَنْصُرُونَهُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ ۗ وَمَنْ
يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ

أَسْتَجِيبُوا لِرَبِّكُمْ مِّنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ ۗ مِنْ
اللَّهِ مَا لَكُمْ مِّنْ مَّلْجَأٍ يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُمْ مِّنْ نَّكِيرٍ

فَإِنْ أَعْرَضُوا فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ۗ إِنَّ عَلَيْكَ إِلاَّ
الْبَلْغَ ۗ وَإِنَّا إِذَا أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَرِحَ بِهَا ۗ وَإِنْ
تُصِبُّهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ

لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ۗ يَهَبُ لِمَنْ
يَشَاءُ إِنثًا وَيَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ الذُّكُورَ

أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنثًا ۗ وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ عَقِيمًا ۗ إِنَّهُ
عَلِيمٌ قَدِيرٌ

وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ ۗ إِلاَّ وَحِيًّا أَوْ مِنْ وَرَائِهِ
حِجَابٍ ۗ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بآدَانِهِ ۗ مَا يَشَاءُ ۗ إِنَّهُ وَعَلَىٰ
حَكِيمٌ

و آنان را بینی که بر آن [آتش دوزخ] عرضه دارندشان، از
خواری زبوند، و به گوشه چشم نیم گشاده می‌نگرند، و
مؤمنان گویند بی‌گمان زیانکاران کسانی هستند که در روز
[حساب و] قیامت به خویشتن و خانواده خویش زیان
زده‌اند، بدانید که ستمکاران [مشرک] در عذابی پاینده‌اند

و آنان را دوستانی نیست که در برابر خداوند یاریشان
کنند، و هرکس که خداوند بیراهش گذارد، او را راهی
نیست

ندای پروردگارتان را، پیش از آنکه روزی بیاید که در برابر
امر الهی بازگشتی نداشته باشد، بپذیرید، در چنین روزی
شما را پناهگاهی نیست، و شما را مجال انکاری نیست

پس اگر رویگردان شدند بدان که تو را نگهبان ایشان
نفرستاده‌ایم، بر تو جز پیام‌رسانی نیست، و ما چون از جانب
خویش به انسان رحمتی بچشانیم، به آن شاد شود، و اگر به
خاطر کار و کردار پیشینشان به ایشان بلایی رسد، آنگاه
است که انسان ناسپاس است

فرمانروایی آسمانها و زمین از آن خداوند است، هر چه
می‌خواهد می‌آفریند، به هرکس که خواهد [فرزند] دختر
بخشد، و به هرکس که خواهد [فرزند] پسر

یا به آنان هم پسر و هم دختر دهد، و هرکس را که خواهد
سترون گرداند، که او دانای تواناست

و هیچ بشری را نرسد که خداوند با او سخن گوید مگر از
راه وحی، یا از پشت پرده‌ای، یا فرشته‌ای بفرستد و آنچه
می‌خواهد به اذن خویش وحی کند که او بلندمرتبه فرزانه
است

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا
الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَٰكِن جَعَلْنَاهُ نُورًا نَّهْدِي بِهِ مَن
نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ

صِرَاطِ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ أَلَا
إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ

و بدین‌سان [پیام و کتاب] روحبخشی از امر خویش به تو
وحی کردیم، و تو پیشتر نمی‌دانستی کتاب چیست و ایمان
چیست؟ ولی آن را همچون نوری گردانیدیم که هرکس را از
بندگان خویش که بخواهیم با آن هدایت می‌کنیم و بی‌گمان
تو به راهی راست هدایت می‌کنی

راه خداوندی که آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است، او
راست، بدانید که کارها به سوی خداوند باز می‌گردد

۴۳. زخرف الزُّخْرَفُ: زینت مکی ۸۹ آیه ۷ صفحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
حَم

حم [حامیم]

وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ

سوگند به کتاب روشنگر

إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لَّعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

ما آن را به هیئت قرآنی عربی پدید آورده‌ایم، باشد که
تعقل کنید

وَإِنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِيَّ حَكِيمٌ

و آن بلندمرتبه و حکمت‌آمیز است و در ام‌الکتاب در نزد
ماست

أَفَنَضْرِبُ عَنْكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا أَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُّسْرِفِينَ

آیا به خاطر آنکه شما قومی گزافکار هستید، پند [قرآن] را
از شما باز داریم؟

وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيِّ فِي الْأَوَّلِينَ

و چه بسیار پیامبر در میان پیشینیان فرستاده‌ایم

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ

و هیچ پیامبری به نزد آنان نیامد مگر آنکه او را ریشخند
کردند

فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَمَضَىٰ مَثَلُ الْأَوَّلِينَ

آنگاه دست درازتر از آنان را نابود کردیم، و سرنوشت
پیشینیان تکرار شد

وَلَيْنِ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ
خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ

و اگر از آنان پرسی که آسمانها و زمین را چه کسی آفریده
است، بی‌شک گویند خداوند پیروزمند دانا آنها را آفریده
است

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا
لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

همان کسی که زمین را آسایشگاه شما ساخت و در آن
راههایی پدید آورد باشد که راه یابید

وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَنْشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً مَّيِّتًا
كَذَلِكَ نُخْرِجُونَ

و همان کسی که از آسمان آبی به اندازه فرو فرستاد، آنگاه بدان سرزمینی پژمرده را زنده ساختیم، [شما هم] بدین‌سان [از گورها] بیرون آورده شوید

و همان کسی که همه گونه‌ها را آفرید و برای شما از کشتیها و چارپایان مرکوب ساخت

وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْفُلْكِ
وَالْأَنْعَامِ مَا تَرَكُونَ

که بر پشت آن برآیید و سپس نعمت پروردگارتان را آنگاه که بر آن بر آمدید، یاد کنید و بگویید پاکی کسی که این را رام ما ساخت و ما بر آن توانا نبودیم

لِتَسْتَوُوا عَلَى ظُهُورِهِ ثُمَّ تَذْكُرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ
عَلَيْهِ وَتَقُولُوا سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ
مُقْرِنِينَ

و ما به [درگاه] پروردگاران روی می‌آوریم

وَإِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ

و برای او از بندگانش فرزندی قائل شدند، بی‌گمان انسان، ناسپاسی آشکار است

وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ مُّبِينٌ

آیا از آنچه آفریده است برای خود دختران را برگزیده است و شما را به داشتن پسران، برگزیده است؟

أَمْ أَتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ وَأَصْفَاكُمْ بِالْبَنِينَ

و چون هر یک از آنان را به آنچه برای خداوند مثل می‌زند [دختر]، خبر دهند، چهره‌اش سیاه شود و اندوه خود را فرو خورد

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهُ
مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ

آیا کسی که در زر و زیور پرورش یافته است [دختر] که در جدل هم ناتوان است [شایسته نسبت دادن به خداوند است؟]

أَوْ مَنْ يَنْشَأُ فِي الْحِلْيَةِ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ

و مدعی شدند که فرشتگان که خود بندگان خداوند رحمان‌اند، مادینه‌اند، آیا آفرینش آنان را شاهد بوده‌اند؟ که [در این صورت] زودا که شهادت ایشان نوشته شود، و بازخواست شوند

وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبْدُ الرَّحْمَنِ إِنثًا أَشْهَدُوا
خَلْقَهُمْ سَتُكْتَبُ شَهَادَتُهُمْ وَيُسْأَلُونَ

و گویند اگر خداوند رحمان می‌خواست ما آنان [فرشتگان] را نمی‌پرستیدیم، آنان را به این امر، علمی نیست، ایشان جز دروغ نمی‌بافند

وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ مَّا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ
عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ

یا شاید به آنان کتابی پیش از آن داده‌ایم که ایشان به آن متمسک‌اند؟

أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا مِّن قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ مُسْتَمْسِكُونَ

بلکه گویند ما پدرانمان را بر شیوه‌ای یافته‌ایم، و با پیروی از آنان رهیافته‌ایم

بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ
مُّهْتَدُونَ

وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّقْتَدُونَ

قَالَ أَوْلَوْ جِئْتُكُمْ بِأَهْدَىٰ مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ آبَاءَكُمْ ۖ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ

فَأَنْتَقَمْنَا مِنْهُمْ ۖ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ

إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيِّدِي

وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ ۚ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

بَلْ مَتَّعْتُ هَؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُّبِينٌ

وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ كَافِرُونَ

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيمٍ

أَهُمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ ۗ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَّعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۚ وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُخْرِيًّا ۗ وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ

وَلَوْلَا أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَّجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ لِبُيُوتِهِمْ سُقْفًا مِّنْ فِضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ

و بدین‌سان پیش از تو در هیچ آبادی، هشداردهنده‌ای نفرستادیم مگر آنکه ناز پروردگانش گفتند ما پدرانمان را بر شیوه‌ای یافته‌ایم، و ما در پی آنان دنباله روانیم

بگو حتی اگر برای شما راهنما تر از آنچه پدرانتان را پیرو آن یافتید، بیاورم؟ گفتند ما رسالت شما را منکریم

آنگاه از ایشان داد ستانیدیم، پس بنگر که سرانجام دروغ انکاران چه بوده است

و چنین بود که ابراهیم به پدرش و قومش گفت همانا من از آنچه می‌پرستید بری و برکنارم

مگر از کسی که مرا آفریده است و همو مرا هدایت فرماید

و آن [اندیشه توحید] را سخنی ماندگار در میان احفاد او قرار داد، باشد که به راه آیند

آری اینان و پدرانشان را بهره‌مند ساخته‌ام تا آنکه [دین] حق و پیامبری آشکار به نزد آنان آمد

و چون [دین] حق به نزد آنان آمد، گفتند این جادوست و ما منکر آنیم

و گفتند چرا این قرآن بر مردی بزرگ از آن دو شهر [مکه و طائف] فرود نیامده است

آیا ایشان رحمت پروردگارت را تقسیم می‌کنند [نه بلکه] ما زیستمایه‌شان را در زندگانی دنیا در میان آنان تقسیم می‌کنیم، و بعضی از ایشان را بر بعضی دیگر به درجاتی برتر داشتیم تا بعضی از آنان بعضی دیگر را به بیگاری بگیرند، و رحمت پروردگارت بهتر است از آنچه گرد می‌آورند

و اگر این نبود که [نمی‌خواستیم] مردم امت یگانه‌ای [در کفر] شوند، برای خانه‌های کسانی که بر خداوند رحمان کفر می‌ورزیدند، سقفهایی سیمین پدید می‌آوردیم، و نیز نردبانهایی [از سیم] که بر آنها بالا روند

وَلِيُبَيِّنَهُمْ أَرْبَابًا وَسُرَرًا عَلَيْهَا يَتَكَبَّرُونَ

۳۵

وَزُخْرَفًا وَإِنْ كُلُّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ

۳۶

۴۲۷ر

وَمَنْ يَعِشْ عَنِ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقِيضْ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ

۳۷

وَأَنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ

۳۸

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَنَا قَالَ يَلَيْتَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ بُعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَبِئْسَ الْقَرِينُ

۳۹

وَلَنْ يَنْفَعَكُمْ أَلْيَوْمَ إِذ ظَلَمْتُمْ أَنكُم فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ

۴۰

أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ أَوْ تَهْدِي الْعُمْى وَمَنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

۴۱

فَأِمَّا تَذْهَبَنَّ بِكَ فَإِنَّا مِنْهُمْ مُنْتَقِمُونَ

۴۲

أَوْ نُرِيكَ الَّذِي وَعَدْنَاهُمْ فَإِنَّا عَلَيْهِم مُّقْتَدِرُونَ

۴۳

فَأَسْتَمْسِكْ بِالَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ ۖ إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ

۴۴

وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ ۖ وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ

۴۵

وَسَأَلَ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ ءَالِهَةً يُعْبَدُونَ

۴۶

۴۲۸ر

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ ۖ فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ

۴۷

فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ

و نیز برای خانه‌هایشان درهایی [از سیم] و تختهایی [قرار می‌دادیم] که بر آنها تکیه زنند

و زر و زیورهایی، و همه اینها کالای زندگی دنیاست، و آخرت در نزد پروردگارت از آن پرهیزگاران است

و هر کس از یاد خدای رحمان دل بگرداند، برای او شیطانی بگماریم که او همنشین اوست

و آنان ایشان را از راه [راست] باز دارند، و گمان برند که خود رهیافته‌اند

تا آنکه به نزد ما آید [و به آن شیطان] گوید کاش بین من و تو فاصله مشرق و مغرب بود، و چه بد همنشینی است

و هرگز چون ستم [و/شرک] ورزیده‌اید، این روز [این امر] سودتان ندهد که در عذاب مشترکید

آیا تو به ناشنویان [پیام خود را] می‌شنوانی، یا نابینایان و کسی را که در گمراهی آشکار است، هدایت می‌کنی؟

پس اگر تو را [از دنیا] ببریم، در آن صورت از ایشان داد می‌ستانیم

یا اگر به تو آنچه [از عذاب] به ایشان وعده داده‌ایم نشان دهیم، در هر صورت، بر ایشان تواناییم

به آنچه بر تو وحی شده است، تمسک کن [و بدان که] تو بر راه راست هستی

و آن یادآوری برای تو و قوم توست، و زودا که باز خواست شوید

و از [پیروان] پیامبران ما، کسانی که پیش از تو فرستاده‌ایم بپرس، که آیا به جای خداوند رحمان، خدایانی را حکم کرده‌ایم که پرستیده شوند؟

و به راستی موسی را همراه با پدیده‌های شگرفمان به سوی فرعون و بزرگان قومش فرستادیم، آنگاه گفت من پیامبر پروردگار جهانیانم

چون پدیده‌های شگرف ما را برای آنان آورد، آنگاه بود که به آنها می‌خندیدند

وَمَا نُرِيهِمْ مِّنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا وَأَخَذْنَاهُمْ
بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

وَقَالُوا يَا أَيُّهُ السَّاحِرُ أَدْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ إِنَّنَا
لَمُهْتَدُونَ

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ

وَنَادَى فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ
وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِن تَحْتِي أَفَلَا تُبْصِرُونَ

أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ وَلَا يَكَادُ يُبِينُ

فَلَوْلَا أَلْقَى عَلَيْهِ آسُورَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلَأِكَةُ
مُقْتَرِنِينَ

فَأَسْتَحَفَّ قَوْمَهُ فَاطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَسِيقِينَ

فَلَمَّا آسَفُونَا انْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ

فَجَعَلْنَاهُمْ سَلَفًا وَمَثَلًا لِّلْآخِرِينَ

وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ

وَقَالُوا ءَأَلْهَتُنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا بَلْ هُمْ
قَوْمٌ خَصِمُونَ

إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ

وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَّلَأِكَةً فِي الْأَرْضِ يَخْلُفُونَ

و هیچ پدیده شگرفی به آنان ننمایانندیم مگر آنکه از همانندش بزرگتر بود، و ایشان را با عذاب فرو گرفتیم باشد که به راه آیند

و گفتند ای ساحر [ارجمند] برای ما به درگاه پروردگارت –با عهدهی که با تو دارد دعا کن که ما هم رهیافته‌ایم

و چون عذاب را از آنان بر طرف ساختیم، آنگاه بود که پیمان شکنی کردند

و فرعون در میان قومش [چنین] آواز در داد که ای قوم من آیا فرمانروایی مصر از آن من نیست و آیا این رودها از زیر [کوشک] من روان نیست، آیا نمی‌نگرید؟

بلکه من بهترم از این کسی که بی‌مقدار است، و نزدیک نیست که سخن واضح بگوید

پس چرا دستبندهایی زرین برای او نازل نشده، یا چرا با او فرشتگانی نیامده‌اند که همراهی کنند؟

پس قومش را از راه به در برد، آنگاه از او پیروی کردند که ایشان [در برابر خداوند] قومی نافرمان بودند

و چون ما را به خشم آوردند، از ایشان انتقام گرفتیم، و همگی‌شان را غرقه ساختیم

و آنان را پیشینه و مایه عبرت واپسینان گردانندیم

و چون [آفرینش] پسر مریم مثل زده شد، آنگاه قوم تو از آن بانگ [به ریشخند] برداشتند

و گفتند آیا خدایان ما بهترند یا او؟ و این مثل را برای تو نزدند مگر از راه جدل، آری که قومی ستیزه‌جو هستند

او جز بنده‌ای نیست که بر او نعمتها ارزانی داشته‌ایم، و او را برای بنی‌اسرائیل مایه عبرت ساخته‌ایم

و اگر می‌خواستیم به جای شما فرشتگانی در روی زمین پدید می‌آوردیم که جانشین شوند

وَإِنَّهُ لَعِلْمٌ لِّلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرَنَّ بِهَا وَاتَّبِعُونِ هَذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ

و همانا او [عیسی یا قرآن] نشانه قیامت است، پس هرگز در آن شک نداشته باشید، و از من پیروی کنید، این راهی راست است

۶۲

وَلَا يَصُدَّنَّكُمُ الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ

و شیطان راه شما را نزند، که او دشمن آشکار شماست

۶۳

وَلَمَّا جَاءَ عِيسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَلِأُبَيِّنَ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلِفُونَ فِيهِ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

و چون عیسی پدیده‌های شگرف را آورد، گفت به راستی برای شما حکمت آورده‌ام، و برای شما بعضی از اموری را که در آن اختلاف نظر دارید روشن می‌سازم، پس از خداوند پروا و از من پیروی کنید

۶۴

إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ

بی‌گمان خداوند پروردگار من است و پروردگار شماست، او را بپرستید که راه راست همین است

۶۵

فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ عَذَابِ يَوْمِ أَلِيمٍ

ولی گروه مشرکان در میان خود به اختلاف سخن گفتند، پس وای بر ستمگران [مشرک] از عذاب روزی سهمگین

۶۶

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

انتظار ندارند مگر قیامت را که به ناگهان به سراغشان آید و ایشان ناآگاه باشند

۶۷

الْأَخِلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ

دوستان در چنین روزی، بعضی دشمن بعض دیگر باشند، مگر پرهیزگاران

۶۸

يَعْبَادِ لَا خَوْفَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ

ای بندگانم امروز نه بیمی بر شماست و نه اندوهگین شوید

۶۹

الَّذِينَ ءَامَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ

کسانی که به آیات ما ایمان آورده‌اند و مسلمان هستند

۷۰

أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُونَ

شما و همسرانتان شادمانه به بهشت درآید

۷۱

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِّنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ وَأَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

برگرد آنان سینی‌های زرین و کوزه‌ها را به گردش درآورند و در آنجا هر چه دلها خواهد و دیدگان بپسندد، هست و شما در آنجا جاودانه هستید

۷۲

وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

و این بهشتی است که به خاطر کار و کردارتان به شما رسیده است

۷۳

لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِّنْهَا تَأْكُلُونَ

برای شما در آنجا میوه‌های بسیار هست که از آنها می‌خورید

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ

بی‌گمان گناهکاران در عذاب دوزخ جاویدانند

لَا يُفْتَرُ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ

[عذاب] از ایشان کاهش نیابد و آنان در آن حال دلسردند

وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ

و ما در حق ایشان ستم نکردیم، بلکه خود [در حق خویش] ستمکار بودند

وَنَادُوا يَمْلِكُ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ ۗ قَالَ إِنَّكُمْ مَكِثُونَ

و ندا در دهندای [مالک] کاش پروردگارت کار ما را یکسره کند، گوید شما ماندگارید

لَقَدْ جِئْنَاكُمْ بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كَارِهُونَ

به راستی که برای شما [دین و سخن] حق را آورده‌ایم، ولی بیشترین شما ناخواهان حق هستید

أَمْ أَبْرَمُوا ۖ أَمْ إِنَّا مُمْرِمُونَ

یا در کار خود عزم و جزم داشتند، ما نیز جازم هستیم

أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ ۗ بَلَىٰ وَرُسُلْنَا لَدَيْهِمْ

یا شاید گمان کنند که ما راز و رازگویی‌شان را نمی‌شنویم؟ آری می‌شنویم، و فرشتگان ما نزد ایشان [کار و کردارشان را] می‌نویسند

يَكْتُوبُونَ

قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ الْعَبْدِينَ

بگو اگر برای خدای رحمان فرزندی بود، من خود نخستین پرستنده بودم

سُبْحَانَ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ

منزه و فراتر است پروردگار آسمانها و زمین صاحب عرش، از آنچه می‌گویند

فَذَرَهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوْعَدُونَ

پس بگذارشان تا ژاژخایی و بازیگوشی کنند تا به دیدار آن روزشان که وعده‌اش را به ایشان داده‌اند، برسند

وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌُ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهٌُ ۗ وَهُوَ الْحَكِيمُ

و او کسی است که هم در آسمان خداست و هم در زمین خداست، و او فرزانه داناست

الْعَلِيمُ

وَتَبَارَكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا

و بزرگا کسی که فرمانروایی آسمانها و زمین و آنچه در میان آنهاست از آن اوست و آگاهی از قیامت با اوست و به نزد او باز گردانده می‌شوید

وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفَعَةَ إِلَّا مَنْ شَهِدَ

و کسانی که [کافران] به جای او [خداوند] به پرستش می‌خوانند، دارای شفاعت نیستند، مگر [برای] آن کسی که شاهد و ناظر حق باشد و ایشان می‌دانند

بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ

وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولَنَّ اللَّهُ ۗ فَأَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ

و اگر از ایشان بپرسی چه کسی ایشان را آفریده است، بی‌شک خواهند گفت خداوند، پس چگونه بیراهه می‌روند؟

وَقِيلِهِ ۚ يَرْبِّ إِنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا يُؤْمِنُونَ

و سوگند به سخن او [محمد] که یارب گوید، اینان قومی هستند که ایمان نمی‌آورند

فَأَصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلِّمْ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ

از ایشان درگذر و بگو سلام، زودا که بدانند

۱
۴۳۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَم

حم [حامیم]

۲

وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ

سوگند به کتاب روشنگر

۳

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ مُبَرَّكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ

که ما آن را در شبی فرخنده فرو فرستاده‌ایم که ما هشداردهنده‌ایم

۴

فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ

در آن [شب] هر کار استواری فیصله یابد

۵

أَمْرًا مِّنْ عِنْدِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ

که فرمانی از سوی ماست، که ما فرستنده‌ایم

۶

رَحْمَةً مِّنْ رَبِّكَ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

رحمتی است از سوی پروردگارت، که او شنوای داناست

۷

رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِن كُنْتُمْ مُوقِنِينَ

پروردگار آسمانها و زمین و آنچه در میان آنهاست، اگر اهل ایقان باشید

۸

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ

خدایی جز او نیست که زندگی می‌بخشد و می‌میراند، پروردگار شما و پروردگار پدران پیشین شما

۹

بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ

آری آنان به شک و شبهه خویش سرگرمند

۱۰

فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُّبِينٍ

پس چشم بدار روزی را که آسمان دودی آشکار برآورد

۱۱

يَغْشَى النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ

که مردم را فراگیرد، این عذابی دردناک است

۱۲

رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ

[گویید] پروردگارا این بلا را از ما بگردان، که ما [اینک] مؤمن هستیم

۱۳

أَنَّى لَهُمُ الذِّكْرَى وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُّبِينٌ

[اما] چگونه پند گیرند، و به راستی که پیامبری آشکار به نزد آنان آمده بود

۱۴

ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَّجْنُونٌ

سپس از او رویگردان شدند، و گفتند [او] تعلیم گرفته‌ای دیوانه است

۱۵

إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا إِنَّكُمْ عَائِدُونَ

[گفتیم] ما برگرداننده بلا به اندک مایه‌ای هستیم، [و می‌دانیم] که شما باز گردنده‌اید

۱۶

يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَى إِنَّا مُنتَقِمُونَ

روزی که گیر و داری سخت و سترگ آغاز کنیم، [آنگاه] ما دادستانیم

۱۷
حزب
۱۹۹

وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ

و به راستی که پیش از آنان قوم فرعون را آزمودیم، و پیامبری گرامی به نزد آنان آمد

۱۸

أَنْ أَدُّوا إِلَيَّ عِبَادَ اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ

[و با ایشان گفت] که بندگان خدا را به من بسپارید، که من پیامبری امین برای شما هستم

وَأَنْ لَا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ إِنِّي آتِيكُمْ بِسُلْطَنِ مُبِينٍ

۲۰

وَإِنِّي عَذْتُ رَبِّي وَرَبِّكُمْ أَنْ تَرْجُمُونِ

۲۱

وَإِنْ لَمْ تُؤْمِنُوا لِي فَأَعْتَزَلُونِ

۲۲

فَدَعَا رَبَّهُ أَنْ هَوَّلَاءِ قَوْمٌ مُجْرِمُونَ

۲۳

فَأَسْرِ بِعِبَادِي لَيْلًا إِنَّكُمْ مُتَّبِعُونَ

۲۴

وَأَتْرِكُ الْبَحْرَ رَهْوًا إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُغْرَقُونَ

۲۵

كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ

۲۶

وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ

۲۷

وَنَعْمَةٍ كَانُوا فِيهَا فَاكِهِينَ

۲۸

كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخِرِينَ

۲۹

فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنظَرِينَ

۳۰

۴۳۲

وَلَقَدْ نَجَّيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ

۳۱

مِنْ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ كَانَ عَالِيًا مِنَ الْمُسْرِفِينَ

۳۲

وَلَقَدْ اخْتَرْنَاهُمْ عَلَى عِلْمٍ عَلَى الْعَالَمِينَ

۳۳

وَعَاتَيْنَاهُمْ مِّنَ الْأَايَاتِ مَا فِيهِ بَلَلٌ مُّبِينٌ

۳۴

إِنَّ هَوَّلَاءِ لَيَقُولُونَ

۳۵

إِنْ هِيَ إِلَّا مَوْتَتُنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُنشَرِينَ

۳۶

فَأَتُوا بِآبَائِنَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

۳۷

أَهُمْ خَيْرٌ أَمْ قَوْمُ تُبَّعٍ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ أَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّهُمْ

كَانُوا مُجْرِمِينَ

۳۸

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِعِبِينِ

۳۹

مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

و اینکه در برابر خداوند بزرگی نجوید، که من آورنده برهانی آشکار برای شما هستم

و من از شر اینکه سنگسارم کنید به پروردگار خود و پروردگار شما پناه می‌برم

و اگر سخن مرا باور ندارید، پس از من کناره بگیرید

آنگاه به درگاه پروردگارش ندا داد که اینان قومی گنهکارند

[پاسخ آمد که] پس بندگانم را شبانه روانه کن، [و بدانید که] شما تعقیب می‌شوید

و دریا را آرمیده [به حال خود] بگذار و بگذر، آنان [فرعونیان] سپاهی غرق شدنی‌اند

چه بسیار باغها و چشمه‌ساران از خود باقی گذارند

و [نیز] کشتزارها و خانه‌های نیکو

و نعمتی که در آن خوش و خرم بودند

این چنین بود که آنها را به قومی دیگر به میراث دادیم

و آسمان و زمین بر آنان نگریست، و به آنان مهلتی داده نشد

و به راستی که بنی‌اسرائیل را از عذاب خوارکننده رهانیدیم

از [شر] فرعون که بزرگی طلبی از تجاوزکاران بود

و به راستی که ایشان [بنی‌اسرائیل] را آگاهانه بر جهانبان [هم زمانشان] برگزیدیم

و به ایشان از پدیده‌های شگرف خویش، آنچه در آن آزمون آشکاری بود بخشیدیم

[و می‌دانستیم که] اینان خواهند گفت

این جز مرگ نخستین [و آخرین] ما نیست، و ما برانگیخته نخواهیم بود

اگر راست می‌گویید [و حقیقت غیر از این است] پدرانمان را باز آورید

آیا ایشان بهتر بودند یا قوم تبع، و پیشینیان آنان که نابودشان کردیم، چرا که گناهکار بودند

و آسمانها و زمین را و آنچه در میان آنهاست، به بازیچه نیافریده‌ایم

آنها را جز به حق نیافریده‌ایم ولی بیشترین آنها نمی‌دانند

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَتُهُمْ أَجْمَعِينَ

بی‌گمان روز داوری، موعد همگی آنان است

۴۱

يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلَىٰ عَن مَّوْلَىٰ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ

روزی که هیچ دوستی از هیچ دوستی دفاع نکند و نیز ایشان یاری نیابند

۴۲

إِلَّا مَن رَّحِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

مگر کسی که خداوند بر او رحمت آورده باشد، که او پیروزمند مهربان است

۴۳

إِنَّ شَجَرَتَ الزُّقُومِ

همانا درخت زقوم

۴۴

طَعَامُ الْأَثِيمِ

خوراک گناهکار[ان] است

۴۵

كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ

که مانند فلز گداخته در شکمها می‌جوشد

۴۶

كَغَلِي الْحَمِيمِ

مانند جوشیدن آب گرم

۴۷

خُذُوهُ فَاعْتِلُوهُ إِلَىٰ سَوَاءِ الْجَحِيمِ

[درباره هر گناهکار گوییم] او را بگیرید و به میانه دوزخش بکشید

۴۸

ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ

سپس بر فراز سرش از عذاب آب گرم فرو ریزید

۴۹

ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ

[و بگویدش] بچش که تو [به خیال خودت] گرانقدر گرامی هستی

۵۰

إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ

این همان است که به آن شک داشتید

۵۱

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ

بی‌گمان پرهیزگاران در مقامی امن هستند

۵۲

فِي جَنَّتٍ وَعُيُونٍ

در میان باغها و چشمه‌ساران

۵۳

يَلْبَسُونَ مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُّتَقَابِلِينَ

جامه‌هایی از ابریشم نازک و ابریشم ستبر در بر کرده، رو به روی یکدیگرند

۵۴

كَذَلِكَ وَرَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ

آری چنین است، و آنان را با حوریان درشت چشم همسر می‌گردانیم

۵۵

يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ آمِنِينَ

در آنجا هر میوه‌ای که خواهند در کمال آرامش طلب کنند

۵۶

لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ وَوَقَلَهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ

در آنجا [طعم] هیچ مرگی جز مرگ نخستین نچشند، و [خداوند] ایشان را از عذاب دوزخ در امان دارد

۵۷

فَضَلًا مِّن رَّبِّكَ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

این بخششی از سوی پروردگار توست، این همان رستگاری بزرگ است

۵۸

فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

جز این نیست که آن را به زبان تو به آسانی روان ساخته‌ایم، باشد که پند گیرند

۵۹

فَأَرْتَقِبْ إِنَّهُمْ مُّرْتَقِبُونَ

منتظر باش که آنان نیز منتظرند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۱
۴۳۴

حَم

حم [حامیم]

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ

۲

إِنَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِلْمُؤْمِنِينَ

۳

وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُتُّ مِنْ دَابَّةٍ آيَاتٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ

۴

وَأَخْتَلَفَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ الرِّيْحِ آيَاتٌ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

۵

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَ اللَّهِ وَعَآيَاتِهِ ۚ يُؤْمِنُونَ

۶

وَيَلِّ لِكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ

۷

يَسْمَعُ آيَاتِ اللَّهِ تُتْلَىٰ عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

۸

وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ

۹

مَنْ وَرَّآهُمْ جَهَنَّمَ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ ۗ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

۱۰

هَٰذَا هُدًىٰ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رَّجْزٍ أَلِيمٌ

۱۱

اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمْ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ الْفُلُكُ فِيهِ بِأَمْرِهِ ۗ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَلِعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

۱۲
حزب
۲۰۰
۴۳۵

وَسَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

۱۳

کتابی است فرو فرستاده از سوی خداوند پیروزمند فرزانه

بی‌گمان در آسمانها و زمین مایه‌های عبرتی برای مؤمنان هست

نیز در آفرینشتان و جانورانی که [در زمین] می‌پراکند، برای اهل یقین مایه‌های عبرت است

و در پی یکدیگر آمدن شب و روز، و هر روزی‌ای [باران] که خداوند از آسمان فرو فرستاده است، و زمین را پس از پژمردنش بدان زنده داشته است، و در گردش بادها مایه‌های عبرتی برای خردمندان هست

این آیات الهی است که به حق بر تو می‌خوانیم پس به کدامین حدیث بعد از خداوند و آیات او ایمان می‌آورند؟

وای بر هر دروغزن گناهکاری

که آیات الهی را که بر او خوانده می‌شود، می‌شنود، سپس متکبرانه در شیوه خود سماجت می‌ورزد، گویی آنها را نشنیده است، پس او را از عذاب دردناک خبر ده

و چون از چیزی از آیات ما آگاه شود، آن را به ریشخند می‌گیرد، اینانند که بر ایشان عذاب خوارکننده است

دوزخ پیشاپیش ایشان است، و آنچه به دست آورده‌اند هیچ به کار ایشان نیاید، همچنین دوستانی که به جای خداوند گرفته‌اند، و عذابی سهمگین در پیش دارند

این رهنمودی است و کسانی که به آیات پروردگارشان انکار ورزیده‌اند، عذابی از عقوبتی دردناک دارند

خداوند کسی است که دریا را برای شما رام کرد تا کشتیها در آن به فرمان او [برای شما] روان شود، تا از نعمت او روزی خود بجویید و باشد که سپاس بگزارید

و آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است همه از اوست و آنها را برای شما رام کرد، بی‌گمان در این مایه‌های عبرتی برای اندیشه‌وران هست

قُلْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

به کسانی که ایمان آورده‌اند بگو از کسانی که از ایام الله بیمی ندارند درگذرند، تا خداوند هر قومی را به حسب کار و کردارشان جزا دهد

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ۖ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ

هر کس که کاری شایسته پیشه کند به سود خود اوست، و هر کس کاری بد در پیش گیرد، به زیان خود اوست، سپس به سوی پروردگارتان بازگردانده شوید

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الظَّيْبَتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ

و به راستی که به بنی‌اسرائیل کتاب آسمانی و فرمانروایی و پیامبری بخشیدیم، و از پاکیزه‌ها روزیشان دادیم، و ایشان را بر جهانیان [هم زمانشان] برتری بخشیدیم

وَعَاثَيْنَاهُمْ بَيْنَتٍ مِّنَ الْأُمْرِ ۖ فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ ۚ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

و از کار [دین] روشنگریها به ایشان دادیم، و اختلاف پیشه نکردند، مگر پس از آنکه علم [وحی] بر ایشان نازل شد، آن هم از روی رشک و رقابتی که در میان خود داشتند، بی‌گمان پروردگارت در روز قیامت در میان آنان در آنچه اختلاف داشتند، داوری خواهد کرد

ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأُمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

سپس تو را برخوردار از آبخوری از امر [دین] ساختیم، پس از آن پیروی کن و از هوی و هوس نادانان پیروی مکن

إِنَّهُمْ لَن يَغْنُؤُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا ۚ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۖ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ

که ایشان در برابر [عذاب] خداوند، چیزی را از تو باز ندارند، و بی‌گمان بعضی از ستمکاران [مشرك] سرور بعضی دیگرند، و خداوند سرور پرهیزگاران است

هَذَا بَصِيرَةٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ

این دیده‌وریهایی برای مردم است، و برای اهل ایقان رهنمود و رحمت است

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً مَّحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ ۚ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ

یا کسانی که مرتکب گناهان شده‌اند گمان می‌دارند که ایشان را همانند کسانی که ایمان آورده‌اند و کارهای شایسته کرده‌اند، قرار می‌دهیم، که زندگانی و مرگشان یکسان باشد؟ چه بد است داوری‌شان

وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ ۖ وَلِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

خداوند آسمانها و زمین را به حق آفریده است، تا هر کسی را بر حسب آنچه کرده است، جزا دهد و بر ایشان ستم نرود

أَفْرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوْنَهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَى عِلْمٍ وَخَتَمَ
عَلَى سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَى بَصَرِهِ غِشْوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ
مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا
إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ مَّا كَانَ حُجَّتَهُمْ إِلَّا أَنْ
قَالُوا أَأَتُونَا بِآبَائِنَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

قُلِ اللَّهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ
الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُومِدِ
يَخْسَرُ الْمُبْطِلُونَ

وَتَرَىٰ كُلَّ أُمَّةٍ جَائِيَةً كُلُّ أُمَّةٍ تُدْعَىٰ إِلَىٰ كِتَابِهَا الْيَوْمَ
تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

هَذَا كِتَابُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ إِنَّا كُنَّا نَسْتَنسِخُ مَا
كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِي
رَحْمَتِهِ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَلَمْ تَكُنْ ءَايَتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ
فَأَسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنْتُمْ قَوْمًا مُّجْرِمِينَ

وَإِذَا قِيلَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا قُلْتُمْ مَا
نَدْرِي مَا السَّاعَةُ إِنْ نَظُنُّ إِلَّا ظَنًّا وَمَا نَحْنُ بِمُستَيْقِنِينَ

آیا دیده‌ای آن کس را که هوای نفسش را [همچون] خدای
خود گرفت و خداوند او را با وجود آگاهی‌اش، بیراه گذارد،
و بر گوش و دل او مهر نهاد و بر چشمش پرده کشید، پس
چه کسی پس از خداوند او را هدایت می‌کند، آیا پند
نمی‌گیرید؟

و گویند چیزی جز زندگی دنیوی ما در کار نیست، که زنده
می‌شویم و می‌میریم و چیزی جز روزگار ما را نمی‌کشد، و
آنان را به این امر علم نیست، چیزی جز پنداربافی نمی‌کنند

و چون آیات روشنگر ما بر آنان خوانده شود، بهانه‌شان جز
این نیست که گویند اگر راست می‌گویید پدران ما را
بازآورید

بگو خداوند است که شما را زندگی می‌بخشد و سپس
می‌میراند، سپس در روز قیامت که شکی در [فرارسیدن]
آن نیست، گرد می‌آورد، ولی بیشترین مردم نمی‌دانند

و فرمانروایی آسمانها و زمین از آن خداوند است، و روزی
که قیامت برپا شود، در چنین روزی باطل‌اندیشان زیان کنند

و بینی هر امتی را که [برای دادخواهی] به زانو درآمده، هر
امتی با کتابش فراخوانده شود، [گویند] امروز در برابر
آنچه کرده‌اید، جزا می‌یابید

این کتاب ماست که به راستی بر شما گواهی می‌دهد، ما
آنچه شما انجام می‌دادید ثبت می‌کردیم

اما کسانی که ایمان آورده‌اند و کارهای شایسته کرده‌اند،
پروردگارشان ایشان را به جوار رحمت خویش [بهشت] در
می‌آورد، این همان رستگاری آشکار است

و اما کسانی که کفرورزیده‌اند [به آنان فرماید] آیا آیات من
بر شما خوانده نمی‌شد که استکبار ورزیدید و قومی گنهکار
شدید

و چون گفته می‌شد که وعده الهی حق است و در قیامت
شکی نیست، می‌گفتید نمی‌دانیم قیامت دیگر چیست؟ آن
را جز گمانی نمی‌پنداریم، و ما [در حق آن] باورمند نیستیم

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِم مَّا كَانُوا بِهِ
يَسْتَهْزِءُونَ

و کیفر آنچه کرده بودند، بر آنان آشکار شد [و کیفر] آنچه
به ریشخند گرفته بودند، فراگیرشان شد

و گفته شود، امروز فراموشتان کرده‌ایم، همچنانکه شما هم
دیدار امروزتان را فراموش کرده بودید، و جایگاه شما آتش
[دوزخ] است و برای شما یآوری نیست

این از آن است که آیات الهی را به ریشخند گرفتید و
زندگانی دنیا شما را فریفت، پس امروز، نه از آن بیرون
برده شوند، نه عذرشان را بپذیرند

سپاس خداوند راست، که پروردگار آسمانها و زمین [و]
پروردگار جهانیان است

و تنها او را در آسمانها و زمین بزرگی سزد، و او پیروزمند
فرزانه است

وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنْسَلِكُمْ كَمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا
وَمَا وَلَكُمْ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِّنْ نَّصِيرِينَ

۳۴

ذَلِكُمْ بِأَنَّكُمْ اتَّخَذْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ هُزُوعًا وَغَرَّكُمْ
الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ لَا يُخْرَجُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ

۳۵

فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

۳۶

وَلَهُ الْكِبْرِيَاءُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

۳۷

صفحه ۵

آیه ۳۵

مکی

الأحقاف: سرزمین احقاف

۴۶. احقاف

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
حم

حم [حامیم]

۲

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ

کتابی است فروفرستاده از سوی خداوند پیروزمند فرزانه

آسمانها و زمین و آنچه در میان آنهاست، جز به حق و
سرآمدی معین نیافریده‌ایم و کافران از آنچه هشدار
می‌یابند رویگردانند

مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ
مُّسَمًّى وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُنذِرُوا مُعْرِضُونَ

۳

بگو آیا شریکانی را که به جای خداوند قائل هستید،
نگریسته‌اید، به من بنمایانید که چه چیزی را در زمین
آفریده‌اند، یا آیا در [آفرینش] آسمانها شرکتی داشته‌اند،
اگر راست می‌گویید کتابی پیش از این [کتاب]، یا نشانه‌ای
از علم بیاورید

قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ
الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ أَتُنُونِ بِكِتَابٍ مِّن
قَبْلِ هَذَا أَوْ أَثَرَةٍ مِّنْ عِلْمٍ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

۴

و کیست گمراه‌تر از کسی که موجودی را به دعا خواند که تا
روز قیامت پاسخش را ندهد، و ایشان از دعای آنان
بی‌خبرند

وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَن لَّا يَسْتَجِيبُ لَهُ
إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَن دُعَائِهِمْ غَفِلُونَ

۵

وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ
كَفَرِينَ

و چون مردم گرد آورده شوند، [آن معبودان باطل] دشمنان
ایشان باشند، و عبادتشان را منکر شوند

وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ
لَمَّا جَاءَهُمْ هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ

و چون آیات روشنگر ما بر آنان خوانده شود، کافران درباره
حق چون فراز آیدشان گویند، این جادوی آشکار است

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنْ افْتَرَيْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنْ
أَلَلَةٍ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ كَفَىٰ بِهِ شَهِيدًا
بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

یا گویند آن را بر ساخته است بگو اگر آن را بر ساخته باشم،
در برابر خداوند چیزی به سود من ندارید، او به آنچه به آن
می‌پردازید آگاه‌تر است، خداوند در میان من و شما گواه
بس، و او آمرزگار مهربان است

قُلْ مَا كُنْتُ بِدَعَا مِنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِي مَا يُفَعَلُ بِي وَلَا
بِكُمْ إِنْ أَتَيْتُمْ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ

بگو [من] پدیده‌ای نو ظهور در میان پیامبران نیستم، و
نمی‌دانم بر من و بر شما چه خواهد رفت، جز از وحیی که به
من می‌شود، از چیزی پیروی نمی‌کنم، و من جز
هشداردهنده‌ای آشکار نیستم

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ وَشَهِدَ شَاهِدٌ
مِّنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ فَعَامَنَ وَأَسْتَكْبَرْتُمْ إِنْ أَلَّ اللَّهُ لَا
يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

بگو ببیندیشید اگر [قرآن] از سوی خداوند باشد و سپس به
آن انکار ورزید، [آیا ستمگر نیستید؟] و گواهی از
بنی‌اسرائیل بر همانند آن گواهی داده است، آنگاه او ایمان
آورده و شما استکبار ورزیدید، بی‌گمان خداوند قوم
ستمکاران را هدایت نمی‌کند

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَا سَبَقُونَا
إِلَيْهِ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ فَسَيَقُولُونَ هَذَا أَفْكَ قَدِيمٌ

و کافران در حق مؤمنان گویند اگر خیر بود آنان بر ما در
زمینه آن پیشی نمی‌گرفتند، و چون به آن راهیاب نشدند،
گویند این برساخته‌ای کهن است

وَمِنْ قَبْلِهِ كَتَبَ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً وَهَذَا كِتَابٌ
مُّصَدِّقٌ لِّسَانًا عَرَبِيًّا لِّيُنذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَبُشْرَىٰ
لِلْمُحْسِنِينَ

و پیش از آن کتاب موسی رهنا و رحمت بود، و این کتابی
است همخوان [با آن]، به زبان عربی [رشیوا]، تا
ستم‌پیشگان [مشرک] را هشدار دهد، و بشارتی برای
نیکوکاران باشد

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبَّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا فَلَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

بی‌گمان کسانی که گفتند پروردگار ما خداوند است، سپس
[در این راه] پایداری ورزیدند، نه بیمی بر آنان است و نه
اندوهگین می‌شوند

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ

اینان بهشتیانند که جاودانه در آنند، که پاداش کاری است
که کرده‌اند

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا
وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا وَحَمَلُهُ وَفِصْلُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا
بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ
نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا
تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي ۗ إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ
الْمُسْلِمِينَ

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ نَتَقَبَّلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَنَتَجَاوَزُ
عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ ۗ وَعَدَّ الصِّدْقِ الَّذِي كَانُوا
يُوعَدُونَ

وَالَّذِي قَالَ لِوَالِدَيْهِ أُفٍّ لَّكُمَا أَتَعِدَانِنِي أَنْ أُخْرَجَ وَقَدْ
خَلَتِ الْقُرُونُ مِن قَبْلِي وَهُمَا يَسْتَعْجِلَانِ اللَّهَ وَيَلُوكَ ءِامِنُ
إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَيَقُولُ مَا هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأُولِينَ

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمِّ قَدْ خَلَتْ مِن
قَبْلِهِم مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ ۗ إِنَّهُمْ كَانُوا خٰسِرِينَ

وَلِكُلِّ دَرَجَتٌ مِّمَّا عَمِلُوا ۗ وَلِيُؤْفِقِيَهُمْ أَعْمَالَهُمْ ۗ وَهُمْ لَا
يُظَلَمُونَ

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَذَّبْتُمْ طَيِّبَاتِكُمْ
فِي حَيَاتِكُمْ الدُّنْيَا وَأَسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ
الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ۗ وَمَا
كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ

و به انسان سفارش کرده‌ایم که در حق پدر و مادرش نیکی کند [چرا که] مادرش به دشواری او را آبستن بوده و به دشواری او را زاده است، و [دوران] بارگرفتن و از شیر گرفتن او سی‌ماه است، تا آنکه به کمال رشدش برسد و به چهل‌سالگی برسد گوید پروردگارا مرا توفیق ده که نعمتی را که بر من و بر پدر و مادرم ارزانی داشتی سپاس بگذارم، و کارهای شایسته‌ای کنم که آن را بپسندی، و زاد و رود مرا نیز به صلاح‌آور، من به درگاه تو توبه کرده‌ام و من از مسلمانانم

اینانند که نیکوترین کاری را که کرده‌اند، از ایشان می‌پذیریم، و در میان بهشتیان از گناهانشان در می‌گذریم، [این] وعده راستینی است که به آنان نوید داده شده است

و کسی که به پدر و مادرش می‌گفت اف بر شما آیا به من وعده می‌دهید که [از گور زنده] بیرون آورده شوم، حال آنکه نسلهای [بسیاری] پیش از من بوده‌اند [و زنده نشده‌اند]، و آن دو به درگاه خداوند استغاثه می‌کنند [و به او می‌گویند] وای بر تو، ایمان بیاور بی‌گمان وعده الهی راست است، و [او] گوید این جز افسانه‌های پیشینیان نیست

اینانند که در میان امتهای جن و انس که پیش از ایشان بوده‌اند، حکم [عذاب] بر آنان تعلق گرفته است، اینانند که زیانکارند

و هر یک را بر حسب آنچه کرده‌اند درجاتی است، و تا سرانجام جزای اعمالشان را به تمام و کمال بدهد، و بر ایشان ستم نرود

و روزی که کافران را به نزدیک آتش [دوزخ] بدارند [و گویند] خیر و خوشبختی‌تان را در زندگانی دنیوی‌تان به پایان بردید، و از آن بهره‌مند شدید، پس امروز به خاطر آنکه در روی زمین به ناحق استکبار می‌ورزیدید و به خاطر آنکه نافرمانی می‌کردید، عذاب خوارکننده را کیفر برید

وَأَذْكَرَ أَخَا عَادٍ إِذْ أَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ وَقَدْ خَلَتْ
الْتُّدُرُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي
أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَأْفِكَنَا عَنِ ءَالِهَتِنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ
مِنَ الصَّادِقِينَ

قَالَ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَأُبَلِّغُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ
وَلَكِنِّي أَرِئُكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ

فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أُوْدِيِّتِهِمْ قَالُوا هَذَا عَارِضٌ
مُّمَطَّرُنَا بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ

تُدَمِّرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَأَصْبَحُوا لَا يُرَىٰ إِلَّا مَسَكِنُهُمْ
كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ

وَلَقَدْ مَكَّنَّهُمْ فِيْمَا إِنْ مَكَّنَّاكُمْ فِيهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا
وَأَبْصَرًا وَأَفْئِدَةً فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَرُهُمْ
وَلَا أَفْئِدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ
وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِّنَ الْقُرَىٰ وَصَرَّفْنَا الْآيَاتِ
لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

فَلَوْلَا نَصْرُهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا ءَالِهَةً بَلْ
ضَلُّوا عَنْهُمْ وَذَلِكِ إِفْكَهُمُ وَمَا كَانُوا يَفْقَهُونَ

و از برادر عادیان [هود] یاد کن که قومش را در احقاف
هشدار داد، و پیشاپیش وی و پس از وی هشداردهندگانی
به میان آمده بودند [و گفت] جز خداوند را میپرستید، که
من بر شما از عذاب روزی سهمگین می‌ترسم

گفتند آیا به سراغ ما آمده‌ای که ما را از خدایانمان باز داری،
پس اگر از راستگویان هستی، آنچه به ما وعده داده‌ای به
میان بیاور

گفت همانا علم نزد خداوند است، و من رسالتم را به شما
میرسانم، ولی شما را قومی می‌بینم که نادانی می‌کنید

آنکه چون آن [عذاب] را به هیئت ابری دیدند که رو به
[دشت و] دره‌هایشان نهاده بود، گفتند این ابری است
بارنده بر ما، نه بلکه آن چیزی است که به شتابش
می‌خواستید، بادی است که در آن عذابی دردناک است

که به فرمان پروردگارش همه چیز را نابود می‌کند، و چنان
شدند که چیزی جز خانه‌هایشان دیده نمی‌شد، بدین‌سان
قوم گناهکاران را کیفر می‌دهیم

و به راستی به آنان در چیزهایی تمکن داده بودیم که شما
را آن تمکن نداده بودیم، و برای آنان گوشها و چشمها و دلها
آفریده بودیم، اما گوشها و چشمها و دلهایشان سودی به
حالشان نداد، چرا که آیات الهی را انکار می‌کردند و آنچه
ریشخندش می‌کردند، ایشان را فروگرفت

و به راستی چه بسیار از شهرهایی را که پیراموتان بود،
نابود کردیم و آیات [خود] را گونه‌گون بیان کردیم، باشد که
باز آیند

پس چرا کسانی که به جای خداوند به پرستششان گرفته
بودند، که مایه تقربشان شود، یعنی آن خدایان یاریشان
ندادند؟ بلکه از دید آنان گم و گور شدند، و این است
افترای ایشان و آنچه بر می‌ساختند

وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفْرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ

و چنین بود که گروهی از جن را متوجه تو ساختیم که به قرآن گوش سپارند، و چون نزد او حضور یافتند گفتند خاموش باشید [و گوش دهید]، و چون سپری شد، هشدارگر به سوی قومشان بازگشتند

قَالُوا يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِن بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَىٰ الْحَقِّ وَإِلَىٰ طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ

گفتند ای هم قومان ما، [آیات] کتابی را شنیدیم که پس از موسی فرورستاده شده، [و] همخوان [کتابهای] پیشاپیش خویش است، و به حق و راهی راست رهنمون است

يَقَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ ۚ يَعْفِرْ لَكُمْ مِّن ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُمْ مِّنْ عَذَابِ أَلِيمٍ

ای هم قومان ما دعوتگر الهی را بپذیرید و به او ایمان آورید، تا از گناهانتان درگذرد و شما را از عذابی دردناک در امان دارد

وَمَنْ لَا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءَ ۗ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

و هر کس دعوتگر الهی را نپذیرد، بدانند که در [این سر] زمین گزیر و گریزی ندارد، و در برابر او سرورانی ندارد، اینانند که در گمراهی آشکارند

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَعْ يَخْلُقِهِنَّ بَقْدِيرٍ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ بَلَىٰ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

آیا نیندیشیده‌اند که خداوندی که آسمانها و زمین را آفریده است، و در آفرینش آنها در نمانده است، توانای آن است که مردگان را زنده بخرد، آری او بر هر کاری تواناست

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

و روزی که کافران را به نزدیک آتش [دوزخ] بدارند [و از ایشان بپرسند] آیا این [وعده] حق نیست؟ گویند چرا سوگند به پروردگاران گوید پس عذاب را به خاطر آنکه [انکار و] کفرمی‌ورزیدید بچشید

فَأَصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرُونَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّن نَّهَارٍ بَلَّغٌ فَهَلْ يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ الْفَاسِقُونَ

پس همان گونه که پیامبران نستوه، صبر کردند، صبر کن، و برای آنان [عذاب را] به شتاب مخواه زیرا روزی که آنچه وعده‌شان داده شده است، بنگرند، گویی جز ساعتی از یک روز به سر نبرده‌اند، [این] پیامی است، پس به نابودی کشانده نخواهند شد جز قوم نافرمانان

۱
۴۴۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ أَعْمَلَهُمْ

۲

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَءَامَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَيَّ
مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ
بَالَهُمْ

۳

ذَلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبَطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا
اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَلَهُمْ

۴

فَإِذَا لَقِيتُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتَّىٰ إِذَا
أَخْتَمْتُمُوهُمْ فَشُدُّوا الْوَتَاقَ فِيمَا مَتَّأَ بَعْدُ وَإِمَّا فِدَاءً حَتَّىٰ
تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا ذَٰلِكَ ۖ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَانتَصَرَ مِنْهُمْ
وَلَكِن لِّيَبْلُوَ بَعْضَكُمْ بِبَعْضٍ ۗ وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ
اللَّهِ فَلَن يُضِلَّ أَعْمَلَهُمْ

۵

سَيَهْدِيهِمْ وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ

۶

وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَفَهَا لَهُمْ

۷

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنْ تَنصَرُوا لِلَّهِ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ
أَقْدَامَكُمْ

۸

وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعَسَا لَهُمْ وَأَضَلَّ أَعْمَلَهُمْ

۹

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَلَهُمْ

۱۰
حزب
۲۰۳

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ
مِن قَبْلِهِمْ ۖ دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ۖ وَلِلْكَافِرِينَ أَمْثَلُهَا

۱۱

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَأَنَّ الْكَافِرِينَ لَا مَوْلَى
لَهُمْ

کسانی که کفرورزیدند و [مردمان را] از راه خدا بازداشتند،
[خداوند] اعمالشان را تباه [و بی‌ارزش] کرد

و کسانی که ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند، و به
آنچه بر محمد فرورستاده شده – که حق است و از جانب
پروردگارشانوار داشتند، گناهانشان را زدود و کار و بار
ایشان به صلاح آورد

این از آن است که کافران از باطل پیروی کرده‌اند، و [بی]
مؤمنان از حق پیروی کرده‌اند که از جانب پروردگارشان
است، بدین‌سان خداوند برای مردم مثلهایشان را می‌زند

پس چون با کافران [حربی] رو به رو شوید، گردنهایشان را
بزنید تا آنکه ایشان را به زانو در آورید [و در دست شما
اسیر شوند] آنگاه بندهایشان را سخت استوار کنید، و پس
از آن یا منت نهید [و رها کنید بدون فدیة] یا فدیة
بستانید [و رها کنید]، تا اهل کارزار بارهای [سلاح] خود را
فرو گذارد، چنین است [حکم الهی]، و اگر خداوند
می‌خواست از ایشان انتقام می‌کشید، ولی [چنین کرد] تا
بعضی از شما را به بعضی دیگر بیازماید، و کسانی که در راه
خدا کشته شده‌اند، هرگز [خداوند] اعمالشان را تباه [و
بی‌ارزش] نخواهد کرد

به زودی ایشان را هدایت می‌کند و کار و بارشان را به صلاح
می‌آورد

و به بهشتی که به آنان شناسانده است، در می‌آوردشان

ای کسانی که ایمان آورده‌اید اگر [دین] خدا را یاری دهید،
شما را یاری می‌دهد و گامهایتان را استوار می‌دارد

و کسانی که کفرورزیده‌اند بدا به حالشان، [خداوند]
اعمالشان را تباه کرده است

چرا که [وحی] فرو فرستاده الهی را ناخوش دارند، پس
اعمالشان را تباه [و بی‌ارزش] گرداند

آیا در زمین سیر و سفر نکرده‌اند که بنگرند سرانجام
کسانی که پیش از آنان بوده‌اند چگونه بود، که خداوند
نابودشان کرد، و سرنوشت کافران همانند آن است

این از آن است که خداوند سرور مؤمنان است و کافران
سروری ندارند

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَتَّعُونَ
وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ

وَكَأَيِّن مِّن قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِّن قَرْيَتِكَ الَّتِي أَخْرَجْتِكَ
أَهْلَكْنَاهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ

أَفَمَن كَانَ عَلَىٰ بَيْنَةٍ مِّن رَّبِّهِ كَمَن زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ
وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِّن مَّاءٍ غَيْرِ
عَاسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِّن لَّبَنٍ لَّم يَتَغَيَّر طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِّن خَمْرٍ لَّذَّةٍ
لِّلشَّرِبِينَ وَأَنْهَارٌ مِّن عَسَلٍ مُّصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِن كُلِّ
الشَّمْرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ كَمَن هُوَ خَلِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا
مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ

وَمِنْهُمْ مَّن يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ حَتَّىٰ إِذَا خَرَجُوا مِن عِنْدِكَ قَالُوا
لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ ءَانِفًا أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ
عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ

وَالَّذِينَ أَهْتَدُوا زَادَهُمْ هُدًى وَءَاتَاهُمْ تَقْوَاهُمْ

فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَن تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً ۖ فَقَدْ جَاءَ
أَشْرَاطُهَا فَأَنَّىٰ لَهُمْ إِذَا جَاءَتْهُمْ ذِكْرُهُمْ

فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ
وَالْمُؤْمِنَاتِ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلِّبَكُمُ وَمَثْوَيْكُمْ

بی‌گمان خداوند کسانی را که ایمان آورده‌اند و کارهای
شایسته کرده‌اند، به بوستانهایی در می‌آورد که جویباران از
فرودست آن جاری است، و کافران [از ظواهر زندگی] بهره
بر می‌گیرند و همان گونه که چارپایان می‌خورند، می‌خورند و
[می‌خوابند] و آتش [دوزخ] جایگاه ایشان است

و چه بسیار [مردم] شهرها که از شهر تو که آواره‌ات کرد
نیرومندتر بودند، نابودشان کردیم، و یآوری نداشتند

آیا کسی که به طریقه روشنی از جانب پروردگار خویش
است، همانند کسی است که بد عملی‌اش در نظرش آراسته
جلوه داده شده و از هوی و هوسهایشان پیروی می‌کنند

وصف بهشتی که به پرهیزگاران وعده داده شده است
[چنین است که] در آن جویهایی از آب ناگندا، و جویهایی از
شیری که مزه‌اش تغییرناپذیر است، و جویهایی از شراب
لذتبخش آشامندگان، و جویهایی از عسل پالوده [روان]
است، و برایشان در آنجا همه گونه میوه هست، و نیز
آمرزشی از جانب پروردگارشان، [آیا چنین کسی] همانند
کسی است که جاودانه در آتش [دوزخ] است؟ و به آنان
آبی جوشان نوشانده می‌شود که دل و روده‌هایشان را پاره
پاره می‌کند

و از ایشان کسانی هستند که [ظاهرا] به تو گوش
می‌سپارند، سپس که از نزدت بیرون می‌روند، به دانش
یافتگان گویند هم اکنون چه گفت؟ اینان کسانی هستند که
خداوند به دل‌هایشان مهر نهاده است و از هوی و
هوسهایشان پیروی کرده‌اند

و رهیافتگان را هدایت افزود و [راه و رسم] پارسایی‌شان
آموخت

پس انتظار ندارند مگر قیامت را که به ناگهان به سراغشان
آید، که به راستی نشانه‌های آن ظاهر شده است، پس آنگاه
که فراز آیدشان، چه پندی می‌خواهند بگیرند؟

بدان که فی‌الحقیقه خدایی جز خداوند نیست، و برای
گناहत، و نیز برای مردان و زنان مؤمن آمرزش بخواه، و
خداوند [جای] جنب و جوش و آرام و فرارشان را می‌داند

وَيَقُولُ الَّذِينَ ءَامَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ فَإِذَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ مُحْكَمَةٌ وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَعْشِيِّ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَأُولَئِكَ لَهُمْ

طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَّعْرُوفٌ فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ

فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتَقَطَّعُوا أَرْحَامَكُمْ

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى أَبْصَرَهُمْ

أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْءَانَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا

إِنَّ الَّذِينَ أَرْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمَلَىٰ لَهُمْ

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ

فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبُرَهُمْ

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا أَصْحَبَ اللَّهُ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ وَفَاحَبَطُوا أَعْمَلَهُمْ

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَنْ لَّنْ يُخْرِجَ اللَّهُ أَضْغَانَهُمْ

و [بعضی از] مؤمنان گویند چرا سوره‌ای [شامل حکم جهاد] فرو فرستاده نمی‌شود، آنگاه چون سوره‌ای از محکمت فرو فرستاده می‌شود و در آن کارزار [با مشرکان] یاد می‌شود، بیماردلان را بینی که به تو با نگاه کسی که از [سکرات] مرگ بیهوش شده باشد، می‌نگرند، بدا به حال ایشان

اطاعت باید و سخنی نیک، آنگاه چون کار قطعی شود، اگر با خداوند صادق باشند، بی‌شک برایشان بهتر است

چه بسا چون دست یابید در این سرزمین فتنه و فساد کنید و پیوند خویشاونداتان را بگسلید

اینان کسانی هستند که خداوند لعنتشان کرده و [از شنیدن و دیدن حق] ناشنوا و نابیناشان ساخته است

آیا در قرآن تامل نمی‌کنند، یا بر دلها قفلها [ی غفلت]شان افتاده است؟

بی‌گمان کسانی که پس از آنکه راه هدایت بر آنان روشن شده است، به آن پشت کردند [و به گذشته برگشتند]، شیطان آن را در چشمشان آراسته است و به آنان مهلت و میدان داده است

این از آن است که به کسانی که [وحی] فرو فرستاده الهی را ناخوش داشته‌اند، گویند زودا که در بعضی کارها از شما اطاعت کنیم، و خداوند پنهانکاریشان را می‌داند

پس چگونه باشد حالشان آنگاه که فرشتگان جانشان را بگیرند و چهره‌ها و پشت‌هایشان را فرو کوبند؟

این از آن است که از آنچه خداوند را به خشم آورد پیروی می‌کنند و خشنودی او را ناخوش دارند، و [خداوند] اعمالشان را تباه [و بی‌ارزش] کند

آیا بیماردلان پنداشته‌اند که خداوند هرگز حقد و حسدهایشان را آشکار نمی‌سازد؟

وَلَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسِيمَاهُمْ وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي
لَحْنِ الْقَوْلِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ

و اگر بخواهیم آنان را به تو می‌نمایانیم، آنگاه ایشان را به
سیمایشان می‌شناسی، و آنان را از آهنگ سخنشان
می‌شناسی، و خداوند [ظاهر و باطن] اعمالتان را می‌داند

وَلَتَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّىٰ نَعْلَمَ الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ
وَنَبْلُوَنَّكُمْ أَخْبَارَكُمْ

و همه گونه می‌آزماییمتان تا از میان شما مجاهدان و
صابران را معلوم بداریم، و احوالتان را بشناسانیم

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَشَاقُّوا الرَّسُولَ
مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ لَن يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا
وَسَيَحِطُّ أَعْمَالَهُمْ

بی‌گمان کسانی که کفرورزیده‌اند و [مردم را] از راه خدا باز
داشته‌اند، و پس از آنکه راه هدایت بر آنان روشن شده
است، با پیامبر مخالفت ورزیده‌اند، هرگز به خداوند زبانی
نمی‌رسانند و زودا که [خداوند] اعمالشان را تباه و
[بی‌ارزش] گرداند

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا
تُبْطِلُوا أَعْمَالَكُمْ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید از خداوند و از پیامبر اطاعت
کنید و اعمالتان را باطل مگردانید

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ مَاتُوا وَهُمْ
كُفَّارٌ فَلَن يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ

بی‌گمان کسانی که کفرورزیده‌اند و [مردم را] از راه خدا باز
داشته‌اند، سپس در حالی که کافر بوده‌اند در گذشته‌اند،
هرگز خداوند آنان را نمی‌آمرزد

فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ وَاللَّهُ مَعَكُمْ
وَلَن يَتْرُكَنَّكُمْ أَعْمَالَكُمْ

پس سستی‌مورزید و از در صلح و سازش در نیابید که شما
برتر و [چیره]‌اید و خداوند با شماست و [پاداش] اعمال
شما را نمی‌کاهد

إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌّ وَلَهُوَ وَإِن تُوْمِنُوا وَتَتَّقُوا يُؤْتِكُمْ
أُجُورَكُمْ وَلَا يَسْأَلْكُمْ أَمْوَالَكُمْ

همانا زندگی دنیا [مانند] بازیچه و سرگرمی است و اگر
ایمان داشته باشید و پروا و پرهیز بورزید، پادشاهیتان را
به شما می‌پردازد، و [همه] اموال شما را از شما نمی‌گیرد

إِن يَسْأَلْكُمْوهَا فَيُحْفِكُمْ تَبَخَّلُوا وَيُخْرِجْ أَصْغَانَكُمْ

اگر آن را از شما بطلبد و بر شما سخت بگیرد [چه بسا] بخل
ورزید و ناهمدلی شما را آشکار سازد

هَآأَنْتُمْ هَآؤُلَآءِ تَدْعُونَ لِتُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَمِنْكُمْ مَّن
يَبْخُلُ وَمَن يَبْخُلْ فَإِنَّمَا يَبْخُلْ عَن نَّفْسِهِ ؕ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ
وَأَنْتُمْ الْفُقَرَاءُ وَإِن تَتَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا
يَكُونُوا أَمْثَلَكُمْ

همین شما هستید که از شما خواسته می‌شود که در راه
خدا انفاق کنید، آنگاه بعضی از شما هستند که بخل
می‌ورزند، و هر کس بخل ورزد همانا از خود دریغ می‌ورزد،
و خداوند بی‌نیاز است و شما نیازمندانید، و اگر روی
بگردانید قومی غیر شما را جانشین شما می‌سازد، آنگاه آنان
مانند شما نخواهند بود

همانا گشایشی آشکار در کار تو پدید آوردیم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا

۱
۴۴۶

لِيُغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ
وَعَلَيْكَ وَيَهْدِيكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا

۲

وَيَنْصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَزِيمًا

۳

و خداوند تو را به نصرتی پیروزمندانه یاری دهد

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوا إِيمَانًا
مَعَ إِيمَانِهِمْ وَاللَّهُ جُنُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ
عَلِيمًا حَكِيمًا

۴

هموست که آرامش را در دلهای مؤمنان جای داد، تا ایمانی
بر ایمانشان بیفزایند، و سپاههای آسمان و زمین خداوند
راست، و خداوند دانای فرزانه است

لِيَدْخُلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَيُكَفَّرُ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَكَانَ ذَلِكَ
عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا

۵

تا سرانجام مردان مؤمن و زنان مؤمن را به بوستانهایی که
جویباران از فرو دست آن جاری است درآورد، که جاودانه
در آنجا هستند، و سیناتشان را از ایشان بزداید، و این نزد
خداوند رستگاری بزرگی است

وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ
الظَّالِمِينَ بِاللَّهِ ظَنَّ السَّوْءِ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ وَغَضِبَ
اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا

۶

و تا مردان منافق و زنان منافق و مردان مشرک و زنان
مشرک را که درباره خداوند بداندیشند، عذاب کند، گردش
بد روزگار بر آنان باد و خداوند بر آنان خشم گرفته و لعنت
آورده و برایشان دوزخ را آماده ساخته است و بد سرانجامی
است

وَاللَّهُ جُنُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيمًا حَكِيمًا

۷

و سپاههای آسمان و زمین خداوند راست، و خداوند
پیروزمند فرزانه است

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا

۸

همانا ما تو را گواه و مژده‌بخش و هشداردهنده فرستاده‌ایم

لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً
وَأَصِيلًا

۹

تا به خداوند و پیامبر او ایمان آورید و او [پیامبر] را گرامی
دارید و بزرگ شمارید و [خداوند را] بامدادان و شامگاهان
تسبیح گوید

إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ
أَيْدِيهِمْ فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَىٰ نَفْسِهِ ۗ وَمَنْ أَوْفَىٰ
بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا

سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَا أَمْوَالُنَا
وَأَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا يَقُولُونَ بِالسِّنْتِهِمْ مَا لَيْسَ فِي
قُلُوبِهِمْ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ
بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
خَبِيرًا

بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَىٰ أَهْلِيهِمْ
أَبَدًا وَرُزِقَ فِي ذَلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَظَنَنْتُمْ ظَنًّا سَوْءًا وَكُنْتُمْ
قَوْمًا بُورًا

وَمَنْ لَّمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ
سَعِيرًا

وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَعْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ
يَشَاءُ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا

سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انْطَلَقْتُمْ إِلَىٰ مَغَائِمٍ لِّتَأْخُذُواهَا دَرُونا
نَتَّبِعْكُمْ ۗ يُرِيدُونَ أَنْ يُبَدِّلُوا كَلِمَ اللَّهِ قُلْ لَنْ تَتَّبِعُونَا
كَذَلِكَ قَالَ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ ۗ فَسَيَقُولُونَ بَلْ تَحْسُدُونَنَا ۗ بَلْ
كَاؤُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا

بی‌گمان کسانی که با تو بیعت می‌کنند، در واقع با خداوند
بیعت می‌کنند، دست خداوند بر فراز دست ایشان است،
پس هر کس که پیمان شکنند، همانا به زبان خویش پیمان
شکسته است، و هر کس به آنچه با خداوند پیمان بسته
است، وفا کند، زودا که به او پاداش بزرگ ببخشد

به زودی واپس‌ماندگان اعرابی [جهادگريزان باديه‌نشين]
به تو گویند اموال ما و خانواده‌هایمان ما را [از همراهی با
شما] مشغول داشت، پس برای ما آمرزش بخواه، به
زبان‌هایشان چیزی را می‌گویند که در دل‌هایشان نیست، بگو
پس چه کسی در برابر خداوند - اگر در حق شما زبانی یا در
حق شما سودی بخواهد از شما حمایت خواهد کرد؟ آری
خداوند به آنچه می‌کنید آگاه است

حق این است که گمان می‌کردید که پیامبر و مؤمنان هرگز
به سوی خانواده‌هایشان باز نمی‌گردند، و این امر در
دل‌هایتان آراسته جلوه داده شد، و بدانید که قومی
ورشکسته شدید

و هر کس به خداوند و پیامبر او ایمان نیاورد [بداند که] ما
برای کافران آتشی افروخته آماده ساخته‌ایم

و فرمانروایی آسمانها و زمین خداوند راست، که هر کس را
بخواهد می‌آمرزد و هر کس را بخواهد عذاب می‌کند، و
خداوند آمرزگار مهربان است

چون به سوی غنائم راه برید که آن را به دست آورید، زودا
که واپس‌ماندگان گویند ما را بگذارید که از شما پیروی
کنیم می‌خواهند حکم الهی را دگرگون کنند، بگو هرگز از ما
پیروی نخواهید کرد، خداوند پیشاپیش درباره شما چنین
گفته است، زودا که [در پاسخ شما] گویند خیر، شما به ما
رشک می‌برید، حق این است جز اندکی در نمی‌یابند

قُلْ لِلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سُدْعُونَ إِلَىٰ قَوْمِ أُولِي الْأَرْحَامِ
شَدِيدٍ يُقَاتِلُونَهُمْ أَوْ يُسَلِّمُونَ ۖ فَإِنْ تُطِيعُوا يُؤْتِكُمُ اللَّهُ
أَجْرًا حَسَنًا وَإِنْ تَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِّن قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ
عَذَابًا أَلِيمًا

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَىٰ حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرْجٌ وَلَا عَلَى
الْمَرِيضِ حَرْجٌ ۚ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۖ وَمَنْ يَتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا

لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ
فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا
قَرِيبًا

وَمَغَانِمَ كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا

وَعَدَّكُمْ اللَّهُ مَغَانِمَ كَثِيرَةً تَأْخُذُونَهَا فَعَجَّلَ لَكُمْ
هَذِهِ ۚ وَكَفَّ أَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِتَكُونَ آيَةً
لِّلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا مُّسْتَقِيمًا

وَأُخْرَىٰ لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا

وَلَوْ قَتَلْتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَلَّوْا الْأَدْبَرَ ثُمَّ لَا يَجِدُونَ
وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا

سُنَّةَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلُ ۖ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ
تَبْدِيلًا

به واپس ماندگان اعرابی [جهادگريزان باديه‌نشين] بگو
زودا که به سوی قومی ستیزه‌جوی سهمگین خوانده شوید
که با ایشان کارزار کنید، یا آنکه آنان مسلمان شوند، پس
اگر اطاعت کنید، خداوند پاداشی نیکو به شما بدهد و اگر
روی برتابید، چنانکه پیشتر هم روی برتافته بودید، به
عذابی دردناک عذابتان کند

[البته] بر نابینا ایرادی نیست، و بر لنگ ایرادی نیست، و بر
بیمار هم ایرادی نیست، و هر کس از خداوند و پیامبرش
اطاعت کند، به بوستانهایی که جویباران از فرو دست آن
جاری است، درآوردشان، و هر کس روی برتابد، به عذابی
دردناک عذابش کند

به راستی که خداوند از مؤمنان، چون با تو در زیر آن درخت
بیعت کردند، خشنود شد، و می‌دانست که در دلهایشان
چیست، و آنگاه آرامش [خود] را بر آنان نازل کرد و به
پیروزی‌ای نزدیک پاداششان داد

و نیز غنایمی بسیار که به آن دست‌یابند، و خداوند
پیروزمند فرزانه است

خداوند به شما غنایم بسیاری وعده کرده است که بر آن
دست یابید، و این را برای شما پیش انداخت، و دستان
مردم [مخالف] را از شما بازداشت، تا این امر نشانه عبرتی
برای مؤمنان باشد، و شما را به راهی راست هدایت کند

و موردی دیگر که هنوز به آن دست نیافته‌اید، ولی خداوند
به آن احاطه دارد، و خداوند بر همه چیز تواناست

و اگر کافران با شما به کارزار برخیزند، بی‌شک به شما پشت
خواهند کرد، سپس نه یاری و نه یآوری یابند

این سنت الهی است که پیشتر نیز جاری بوده است، و هرگز
در سنت الهی تغییر و تبدیلی نخواهی یافت

وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِبَطْنِ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا

و هموست که پس از آنکه شما را بر ایشان پیروزی داد، در میان مکه دستان ایشان را از شما، و دستان شما را از ایشان بازداشت، و خداوند به آنچه می‌کنید بیناست

آنان بودند که کفرورزیدند و شما را از مسجدالحرام باز داشتند و نگذاشتند قربانی [شما] که باز داشته شده بود، به محل [قربانگاه] اش برسد، و اگر [در مکه] مردان و زنان [مستضعف] با ایمانی نبودند که [ممکن بود] بی‌آنکه آنان را بشناسید، ندانسته پایمالشان کنید و تاوانشان بر شما بماند [فرمان حمله به مکه می‌دادیم] تا خدا هر که را بخواهد در جوار رحمت خویش درآورد اگر [کافران و مؤمنان] از هم متمایز می‌شدند، قطعاً از میان آنان کافران را به عذاب دردناکی معذب می‌داشتیم

هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْهَدْيِ مَعْكُوفًا أَنْ يَبْلُغَ مَحَلَّهُمْ وَلَوْلَا رِجَالُ مُؤْمِنُونَ وَنِسَاءُ مُؤْمِنَاتٌ لَمْ تَعْلَمُوهُمْ أَنْ تَطَّوَّهُمْ فِتْصِيبَكُمْ مِنْهُمْ مَعْرِفَةٌ بَغَيْرِ عِلْمٍ لِيُدْخِلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ لَوْ تَزَيَّلُوا لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

چنین بود که کافران در دل‌هایشان حمیت -حمیت جاهلیت‌آوردند، ولی خداوند آرامشش را بر پیامبرش و بر مؤمنان نازل کرد و آنان را پایبند حکم تقوا ساخت، و به آن سزاوارتر و اهل آن بودند، و خداوند به همه چیز داناست

إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ الْحَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةَ فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَى وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا

به راستی که خداوند رویای پیامبرش را به حقیقت پیوست، که شما ان شاء الله در امن و امان و حلق و تقصیر کرده وارد مسجدالحرام خواهید شد بی‌آنکه بیمی داشته باشید، و او چیزی را که شما نمی‌دانید می‌داند و جز این نیز پیروزی‌ای نزدیک نصیب شما گردانده است

لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّءْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ ءَامِنِينَ مُحَلِّقِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا

او کسی است که پیامبرش را با هدایت و دین حق فرستاده است، تا آن را بر همه ادیان پیروز گرداند، و خداوند گواهی را بس

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ
 بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا
 سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِمَّنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي
 التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْأَهُ فَآزَرَهُ
 فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَى عَلَى سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيغِيظَ بِهِمُ
 الْكُفَّارَ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ
 مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا

۴۸
فتح
۲۹
/۴۹

محمد پیامبر الهی است و کسانی که با او هستند بر کافران
 سختگیر و با خودشان مهربانند، آنان را راکع و ساجد بینی
 که در طلب بخشش و خشنودی خداوند، نشانه آنان در
 چهره‌هایشان از اثر سجود [آشکار] است، و این است
 توصیف آنان در تورات، و توصیف آنان در انجیل هست،
 همانند نهالی که جوانه‌اش را برآورد، و آن را نیرومند سازد
 و سنبه گردد و بر ساقه‌هایش بایستد، و کشاورزان را شاد
 و شگفت‌زده سازد، تا از [دیدن] ایشان کافران را به خشم
 آورد، خداوند به کسانی که ایمان آورده‌اند و
 کارهای شایسته کرده‌اند، آمرزش و پاداشی بزرگ وعده
 داده است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْدِمُوا بَيْنَ يَدَيْ اللَّهِ وَرَسُولِهِ
 وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

۱
حزب
۲۰۶
۴۵۰

ای مؤمنان بر حکم خداوند و پیامبر او پیشدستی نکنید، و
 از خداوند پروا داشته باشید، بی‌گمان خداوند شنوای
 داناست

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ
 النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن
 تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ

۲

ای کسانی که ایمان آورده‌اید صداهایتان را از صدای پیامبر
 بلندتر مسازید، و در سخن با او، مانند بلند حرف زدنتان با
 همدیگر، بلند حرف مزید مبادا که اعمالتان تباه شود و آگاه
 نباشید

إِنَّ الَّذِينَ يَغُضُّونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ
 امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَىٰ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ

۳

بی‌گمان کسانی که صداهایشان را نزد پیامبر خدا [آهسته
 و] پوشیده می‌دارند، اینانند که خداوند دل‌هایشان را برای
 تقوا پالوده است، ایشان را آمرزش و پاداشی بزرگ است

إِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِنَ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا
 يَعْقِلُونَ

۴

بی‌گمان کسانی که تو را از پشت در حجره‌ها صدا می‌زنند،
 بیشترشان نابخردانند

وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

و اگر آنان صبر می‌کردند که تو بر ایشان بیرون آیی، بی‌شک بر ایشان بهتر بود، و خداوند آمرزگار مهربان است

ای مؤمنان اگر فرد فاسقی خبری برایتان آورد، [در آن] بررسی کنید مبدا نادانسته به قومی زیان رسانید، آنگاه به خاطر کاری که کرده‌اید پشیمان شوید

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا أَن تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهْلَةٍ فَتُصِحُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ نَدِمِينَ

و بدانید که پیامبر خدا در میان شماست که اگر در بسیاری از امور از شما پیروی کند، به مشقت افتید، ولی خداوند ایمان را خوشایند شما قرار داد و آن را در دلهایتان آراست، و کفر و فسق و عصیان را برای شما ناخوشایند ساخت، اینانند که رهیافتگانند

وَأَعْلَمُوا أَن فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِّنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُّمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ أُولَٰئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ

بخشش و نعمتی از جانب خداوند است، و خداوند دانای فرزانه است

فَضَلًا مِّنَ اللَّهِ وَنِعْمَةً وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

و اگر دو طایفه از مؤمنان با هم در افتند، میان آنان سازش دهید، و اگر یکی از آنها بر دیگری تعدی کرد، پس با آنکه تعدی پیشه کرده است کارزار کنید، تا آنکه به سوی امر الهی باز آید، و اگر باز آمد، آنگاه میان آنان دادگرانه سازش دهید، و به داد بکوشید که خداوند دادگران را دوست دارد

وَإِن طَآئِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا فَإِن بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَىٰ فَقْتُلُوا الَّتِي تَبَغَىٰ حَتَّى تَفِيءَ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ فَإِن فَاءَتْ فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ

همانا مؤمنان [مسلمانان] بردارند، پس بین برادرانتان آشتی برقرار سازید، و از خداوند پروا کنید، باشد که مشمول رحمت شوید

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

ای مؤمنان نباید که قومی، قوم دیگر را به ریشخند بگیرد، چه بسا اینان از آنان بهتر باشند، و نیز نباید زنانی زنان دیگر را [ریشخند کنند] چه بسا اینان از آنان بهتر باشند، و در میان خویش عیب‌جویی مکنید، و یکدیگر را به لقبهای بد بخوانید پس از ایمان، پرداختن به فسق، بد رسمی است، و هر کس [از این کار] بازنگردد، اینانند که ستمگرانند

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَسْخَرُ قَوْمٌ مِّن قَوْمٍ عَسَىٰ أَن يَكُونُوا خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِّن نِّسَاءٍ عَسَىٰ أَن يَكُنَّ خَيْرًا مِّنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوا أَنفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَرُوا بِاللِّقَبِّ بئسَ الأسمُ الفسوقُ بعدَ الأيمنِ ومن لم يَتُبْ فأولئك هم الظالمون

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ
الظَّنِّ إِثْمٌ وَ لَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَب بَّعْضُكُم بَعْضًا
أُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَن يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ
وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ

يَأْتِيهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ
شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ
أَتْقَىٰكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ

قَالَتِ الْأَعْرَابُ ءَامَنَّا قُل لَّمْ نُؤْمِنُوا وَلَكِن قُولُوا أَسْلَمْنَا
وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ وَإِن تُطِيعُوا اللَّهَ
وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ مِّنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
رَّحِيمٌ

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا
وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُم
الصَّادِقُونَ

قُلْ أَتَعْلَمُونَ اللَّهَ بِدِينِكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

يَمُنُّونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُل لَّا تَمُنُّوا عَلَيَّ إِسْلَامَكُم بَلِ
اللَّهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَاكُمْ لِلْإِيمَانِ إِن كُنْتُمْ
صَادِقِينَ

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا
تَعْمَلُونَ

ای مؤمنان از بسیاری از گمانها پرهیز کنید، چرا که بعضی از
گمانها گناه است، و [در کار دیگران] تجسس نکنید، و
بعضی از شما از بعضی دیگر غیبت نکنند، آیا هیچ کدام از
شما خوش دارد که گوشت برادر مرده‌اش را بخورد، که از
آن تنفر دارید، و از خداوند پروا کنید که بی‌گمان خداوند
توبه‌پذیر مهربان است

هان ای مردم همانا ما شما را از یک مرد و یک زن
آفریده‌ایم و شما را به هیئت اقوام و قبایلی در آورده‌ایم تا
با یکدیگر انس و آشنایی یابید، بی‌گمان گرامی‌ترین شما در
نزد خداوند پرهیزگارترین شماست، که خداوند دانای آگاه
است

اعرابیان گفتند ایمان آورده‌ایم بگو هنوز ایمان [حقیقی]
نیآورده‌اید، بهتر است بگویید اسلام آورده‌ایم چرا که هنوز
ایمان به [ژرفنای] دل‌هایتان راه نیافته است، و اگر از
خداوند و پیامبر او اطاعت کنید، چیزی از [پاداش] اعمال
شما نمی‌کاهد، بی‌گمان خداوند آمرزگار مهربان است

همانا مؤمنان کسانی هستند که به خداوند و پیامبر او ایمان
آورده‌اند، سپس شک و شبهه نیآورده‌اند، و در راه خدا به
مال و جان‌شان جهاد کرده‌اند، اینانند که راستگویانند

بگو آیا دیتان را به خداوند می‌شناسانید؟ حال آنکه خداوند
آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است، می‌داند، و
خداوند به همه چیز داناست

بر تو منت می‌نهند که اسلام آورده‌اند، بگو اسلام آوردنتان
را بر من منت منهدید، بلکه خداوند است که اگر راست
می‌گویید، بر شما منت می‌نهد که شما را به [راه] ایمان
هدایت کرده است

بی‌گمان خداوند نهانیهای آسمان و زمین را می‌داند و
خداوند به آنچه می‌کنید بیناست

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ق وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ

ق [قاف]، سوگند به قرآن مجید

۲

بَلْ عَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ فَقَالَ الْكٰفِرُونَ هٰذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ

۳

أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا دَلِکَ رَجْعٌ بَعِيدٌ

۴

قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَعِندَنَا کِتَابٌ حَفِیْظٌ

۵

بَلْ کَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَهُمْ فِي أَمْرٍ مَّرِیْحٍ

۶

أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ کَیْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ

۷

وَالْأَرْضِ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِیَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِیْجٍ

۸

تَبٰصِرَةً وَذِکْرٰی لِكُلِّ عٰبِدٍ مُّنیِبٍ

۹

وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُّبْرَکًا فَأَنْبَتْنَا بِهٖ جَنّٰتٍ وَحَبَّ الْحَصِیْدِ

۱۰

وَالنَّخْلَ بَاسِقٰتٍ لَّهَا طَلْعٌ نَّضِیْدٌ

۱۱

رِزْقًا لِلْعِبَادِ وَأَحْيَيْنَا بِهٖ بَلَدَةً مَّیْمَنًا کَذٰلِکَ الْخُرُوجِ

۱۲

کَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَأَصْحَابُ الرَّیْسِ وَثَمُودُ

۱۳

وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ وَإِخْوَانُ لُوطٍ

۱۴

وَأَصْحَابُ الْاَیْکَةِ وَقَوْمُ تُبَّعٍ کُلٌّ کَذَّبَ الرَّسُلَ فَحَقَّ وَعِیْدِ

۱۵

أَفَعِیْنَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِّنْ خَلْقٍ جَدِیْدِ

حق این است که [کافران] از اینکه از میان خودشان هشداردهنده‌ای به سراغ آنان آمده است، شگفت‌زده شده‌اند، و کافران گویند این چیزی گفت‌آور است

آیا چون مردیم و خاک شدیم [از نو زنده شویم؟]، این بازگشتی بعید است

به راستی می‌دانیم که زمین از ایشان چه می‌کاهد، و نزد ما کتابی است محفوظ

حق این است که [دین و پیامبر] حق را چون فراز آمدشان دروغ شمردند، و ایشان در کاری سردرگمند

آیا به آسمان فرازشان ننگریسته‌اند، که چگونه آن را برافراشته‌ایم و آن را آراسته‌ایم، و هیچ خللی ندارد

و زمین را گسترانده‌ایم، و در آن کوهها را درانداخته‌ایم، و در آن از هرگونه خرمی رویانده‌ایم

برای روشنگری و یادآوری هر بنده اهل انابت

و از آسمان آبی پربرکت فرو فرستادیم، آنگاه بدان بوستانها و دانه درودنی رویانده‌ایم

و درختان خرماى بلند بالا که میوه توبرتو دارد

تا روزی بندگان باشد، و بدان سرزمینی پژمرده را زنده کردیم، رستاخیز هم همین‌گونه است

پیش از آنان قوم نوح و اصحاب رس و ثمود تکذیب پیشه کردند

و نیز عاد و فرعون و قوم لوط

و اصحاب ایکه، و قوم تبع همگان پیامبران را دروغزن شمردند، آنگاه عقاب من بر آنان تعلق گرفت

آیا در آفرینش نخستین درمانده بودیم؟ [هرگز]، بلکه ایشان از آفرینش جدید شک و شبهه دارند

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِهِ نَفْسُهُ وَنَحْنُ
أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ

۱۷

إِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِّيَانِ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ

۱۸

مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ

۱۹

وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ

۲۰

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ذَلِكَ يَوْمُ الْوَعِيدِ

۲۱

وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ

۲۲

لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ
فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ

۲۳

وَقَالَ قَرِينُهُ هَذَا مَا لَدَىٰ عَتِيدٌ

۲۴

أَلْقِيَا فِي جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ عَنِيدٍ

۲۵

مَنَّاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُّرِيبٍ

۲۶

الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَأَلْقِيَاهُ فِي الْعَذَابِ
الشَّدِيدِ

۲۷
حزب
۲۰۸

قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطَّغَيْتُهُ وَلَا كِنَ كَانَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ

۲۸

قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدَيَّ وَقَدْ قَدَّمْتُ إِلَيْكُمْ بِالْوَعِيدِ

۲۹

مَا يُبَدَّلُ الْقَوْلُ لَدَيَّ وَمَا أَنَا بِظَلَمٍ لِّلْعَبِيدِ

۳۰
۴۵۴

يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأَتْ وَتَقُولُ هَلْ مِنْ مَّزِيدٍ

۳۱

وَأُرْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرَ بَعِيدٍ

۳۲

هَذَا مَا تُوْعَدُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيظٍ

۳۳

مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُّنِيبٍ

۳۴

أَدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ

۳۵

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ

و به راستی که انسان را آفریده‌ایم و می‌دانیم که نفسش چه وسوسه‌ای به او می‌کند، و ما به او از رگ جان نزدیک‌تریم

چون فراگیران که از راست و از چپ او کمین‌دار هستند، [کارها و سخنان او را] فراگیرند

سخنی به زبان نمی‌آورد، مگر آنکه نگهبان حاضر و ناظری نزد اوست

و مستی مرگ، حقیقت را پدید آورد، این همان است که از آن کناره می‌گرفتی

و در صور دمیده شود، این روز وعده عذاب است

و همراه هر کسی راهبری و شاهدی فراز آید

[و به او گویند] به راستی که از این امر در غفلت بودی و حال پرده‌ات را از تو برطرف ساخته‌ایم، و امروز دیده‌ات تیزبین است

و همنشین او گوید این همان است که نزد من آماده است

هر کفر پیشه ستیزه‌جویی را به جهنم اندازید

[همان‌که] بازدارنده خیر و تجاوزکار شکاک است

کسی که در جنب خداوند به خدایی دیگر قائل است، پس او را در [جایگاه] عذاب سهمگین بیندازید

همنشین او گوید پروردگارا من او را طغیانگر نساختم‌ام، ولی خودش در گمراهی دور و دراز بود

فرماید نزد من ستیزه‌جویی مکنید، و به راستی که پیشاپیش وعده عذاب را [برای آگاهی شما] فرستاده بودم

در نزد من آن حکم دیگرگون نشود، و [در عین حال] من در حق بندگان ستمگر نیستم

روزی که به جهنم گوییم آیا پرشده‌ی؟ و گوید آیا باز هم بیشتر هست؟

و بهشت برای پرهیزگاران نزدیک آورده شود و دور نباشد

این همان است که به شما وعده داده شده است، [و] خاص هر توبه‌کار [ادب] نگاه دار

همان کسی که به نادیده از خداوند رحمان بیمناک باشد، و دلی پرانابت پیش آورد

[گوییم] به سلامت [و امن و امان] وارد آن [بهشت] شوید، این روز [آغاز] جاودانگی است

در آنجا ایشان راست هر چه خواهند، و نزد ما افزوتر هم هست

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّن قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي الْبِلَادِ هَلْ مِن مَّحِيصٍ

۳۷

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَذِكْرَىٰ لِمَن كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ

۳۸

وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِن لُّغُوبٍ

۳۹

فَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ

۴۰

وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَأَدْبَرَ السُّجُودِ

۴۱

وَأَسْمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مَن مَّكَانٍ قَرِيبٍ

۴۲

يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَٰلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ

۴۳

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِيهِ وَنُمِيتُهُ وَإِلَيْنَا الْمَصِيرُ

۴۴

يَوْمَ تَشَقُّقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا ذَٰلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ

۴۵

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذَكَرْ بِالْقُرْآنِ مَن يَخَافُ وَعِيدِ

و چه بسیار پیش از آنان نسلهایی را نابود کردیم که از ایشان دراز دست‌تر بودند، که در گوشه و کنار شهرها جستجو کردند که آیا گریزگاهی هست

بی‌گمان در این برای کسی که صاحب‌دل باشد یا سمع قبول داشته و شاهد باشد، پندآموزی است

و به راستی که آسمانها و زمین و مابین آنها را در شش روز آفریدیم و به ما ماندگی نرسید

پس بر آنچه می‌گویند شکیبایی‌ورز و سپاسگزارانه پروردگارت را پیش از طلوع خورشید و پیش از غروب [آن] تسبیح گوی

و در شب و به دنباله سجده [و نماز واجب] نیز او را نیایش کن

و گوش بدار روزی را که منادی از جایی نزدیک ندا در دهد

روزی که صیحه را به حق بشنوند، آنگاه روز رستاخیز است

بی‌گمان ماییم که زنده می‌داریم و می‌میرانیم و سرانجام [همه چیز] به سوی ماست

روزی که زمین شتابان بر آنان بشکافد [و از گورها بیرون آیند] این [هنگام] حشر است که [اقامه آن] بر ما آسان است

ما به آنچه می‌گویند آگاه‌تریم و تو زورگوی بر آنان نیستی، پس هر کس را که از وعده عذاب من می‌ترسد، به قرآن پند بده

۵۱. ذاریات	الدَّارِيَّاتِ: بادهای ذره‌افشان	مکی	۶۰ آیه	۴ صفحه
-------------------	----------------------------------	-----	--------	--------

۱

۴۵ر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالذَّرِيَّتِ ذَرَوًا

۲

فَالْحَمَلَتِ وِقْرًا

۳

فَالْجَرِيَّتِ يُسْرًا

۴

فَالْمُقْسِمَتِ أَمْرًا

۵

إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقٌ

۶

وَإِنَّ الدِّينَ لَوَاقِعٌ

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْحُبُكِ

و سوگند به آسمان تو بر تو

إِنَّكُمْ لَفِي قَوْلٍ مُّخْتَلِفٍ

که شما سخنهاى گوناگون پيش آريد

يُؤْفِكُ عَنْهُ مَنْ أُفِكَ

هر كس كه از پيش، باز گردانده شده است از [ايمان به] آن باز گردانده شود

قَتَلَ الْحَرَّاصُونَ

مرگ بر دروغ زنان

الَّذِينَ هُمْ فِي عَمْرَةٍ سَاهُونَ

كسانى كه در بي‌خبرى فراموشكارند

يَسْأَلُونَ آيَاتَ يَوْمِ الدِّينِ

مى‌پرسند كه روز جزا چه وقت است

يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ

روزي كه ايشان بر آتش [دوزخ] عذاب كرده شوند

ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ

همين عذابتان را، كه به شتابش مى‌خواستيد، بچشيد

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ

پرهيزگاران در بوستانها و چشمه‌سارانند

عَاخِذِينَ مِمَّا آتَاهُمُ رَبُّهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُحْسِنِينَ

آنچه پروردگارشان به ايشان بخشيده است پذيرا هستند، كه ايشان پيش از اين نيكوكار بودند

كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ

[فقط] اندكى از شب را مى‌خفتند

وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ

و در سحرگاهان استغفار مى‌کردند

وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ

و در اموالشان سهمى براى سائل و محروم بود

وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِّلْمُوقِنِينَ

و در زمين مائه‌هاى عبرتى براى اهل يقين هست

وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ

و نيز در وجود خودتان آيا [به چشم بصيرت] نمى‌نگريد؟

وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ

و در آسمان مايه روزى شماست و نيز آنچه به شما وعده داده‌اند

فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقُّ مِثْلَ مَا أَنْكُمْ تَنْطِقُونَ

آرى، سوگند به پروردگار آسمان و زمين كه آن مانند همين كه شما سخن مى‌گوييد، حق است

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ الْمُكْرَمِينَ

آيا داستان مهمانان گرامى ابراهيم به تو رسيده است؟

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا ^ط قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ مُّنْكَرُونَ

كه چون بر او وارد شدند گفتند سلام، گفت سلام [بر شما] [و در دل گفت ايشان] گروهى ناشناخته [اند]

فَرَاغَ إِلَىٰ أَهْلِهِ ^ه فَجَاءَ بِعِجْلٍ سَمِينٍ

سپس به خانواده‌اش روى كرد، آنگاه گوساله‌اى فربه [و بريان] به ميان آورد

فَقَرَّبَهُ ^و إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ

پس آن را نزديك ايشان نهادند گفت چرا نمى‌خوريد؟

فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً ^ط قَالُوا لَا تَخَفْ ^ط وَبَشَّرُوهُ ^ب بِغُلَامٍ عَلِيمٍ

سپس از آنان ترسى در دل يافت، گفتند مترس و او را به فرزندى دانا بشارت دادند

فَأَقْبَلَتِ أُمْرَأَتُهُ فِي صَرَّةٍ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ

آنگاه زنش با آوايى [بلند] رو به او آورد و بر چهره‌اش چك زد و گفت [چگونه فرزند بزاييم كه من] پيرزنى سترون هستم

قَالُوا كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ ^ط إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ

[فرشتگان] گفتند پروردگارت چنين فرموده است، كه او فرزانه داناست

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ

قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ

لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِّن طِينٍ

مُسَوَّمَةً عِندَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ

فَأَخْرَجْنَا مَن كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِّنَ الْمُسْلِمِينَ

وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ

وَفِي مُوسَىٰ إِذْ أُرْسِلْتَهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ بِسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ

فَتَوَلَّىٰ بُرْكُنَيْهِ وَقَالَ سِحْرٌ أَوْ مَجْنُونٌ

فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٌ

وَفِي عَادٍ إِذْ أُرْسِلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ

مَا تَذَرُ مِن شَيْءٍ أَتَتْ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلْنَاهُ كَالرَّمِيمِ

وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُم تَمَتَّعُوا حَتَّىٰ حِينٍ

فَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّلٰعَةُ وَهُمْ يَنْظُرُونَ

فَمَا اسْتَطَعُوا مِّن قِيَامٍ وَمَا كَانُوا مُتَّصِرِينَ

وَقَوْمَ نوحٍ مِّن قَبْلٍ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَسِقِينَ

وَالسَّمَآءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ

وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمَاهِدُونَ

وَمِن كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

فَفِرُّوْا إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ مِّنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ

وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا ءَاخَرَ إِنِّي لَكُمْ مِّنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ

گفت ای فرشتگان کار و بار شما چیست؟

گفتند ما به سر وقت قومی گنهگار فرستاده شده‌ایم

تا بر آنان سنگواره‌ای از گل فروباریم

که [هر یک] از جانب پروردگارت نشان کرده است و خاص تجاوزکاران است

آنگاه هر کس را که از مؤمنان بود [از آنجا] بیرون بردیم

چندانکه در آنجا جز خانه‌ای از آن مسلمانان، نیافتیم

و در آنجا نشانه‌ای برای کسانی که از عذاب دردناک می‌ترسند، باقی نهادیم

و در مورد موسی، آنگاه که او را با جنتی آشکار به سوی فرعون فرستادیم

سپس رو به سپاه خویش برگشت و گفت [او] جادوگر یا دیوانه است

سرانجام او و سپاهیانش را فروگرفتیم، سپس او را که نکوهیده بود به دریا انداختیم و [غرقه ساختیم]

و در مورد عاد، آنگاه که بر آنان بادی سترون فرستادیم

که هیچ چیزی که بر آن می‌گذشت باقی نمی‌گذاشت، مگر آنکه آن را مانند خاک و خاشاک می‌ساخت

و در مورد ثمود آنگاه که به آنان گفته شد که تا زمانی [معین] از زندگی برخوردار شوید

سپس از فرمان پروردگارشان سرپیچیدند، آنگاه صاعقه [ی مرگ] آنان را که [درمانده‌وار] می‌نگریستند، فروگرفت

آنگاه توان ایستادن هم نداشتند و کین‌ستان نبودند

و قوم نوح از آن پیش، که آنان قومی نافرمان بودند

و آسمان را توانمندانه برافراشتیم و ما توانمندیم

و زمین را گستراندیم چه نیکو گستراننده‌ایم

و از هر چیز گونه‌هایی آفریدیم باشد که پند گیرید

پس در خداوند بگریزید، که من برای شما از جانب او هشداردهنده‌ای آشکارم

و در جنب خداوند خدایی دیگر قائل مشوید که من برای شما از جانب او هشداردهنده‌ای آشکارم

كَذَٰلِكَ مَا أَتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مُجُنُّونٌ

۵۳ أَتَوَّصَوْا بِهِۦٓ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَٰغُونَ

۵۴ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ فَمَا أَنْتَ بِمَلُومٍ

۵۵ وَذَكَرْ فَإِنَّ الدِّكْرَىٰ تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ

۵۶ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ

۵۷ مَا أُرِيدُ مِنْهُم مِّن رِّزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُونَ

۵۸ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ

۵۹ فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا مِّثْلَ ذُنُوبِ أَصْحَابِهِمْ فَلَا يَسْتَعْجِلُونَ

۶۰ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوْعَدُونَ

۵۲. طور

الطُّور: کوه طور

مکی

۴۹ آیه

۳ صفحه

۱
۴۵۸ر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالطُّورِ

۲ وَكِتَابٍ مَّسْطُورٍ

۳ فِي رَقٍ مَّنشُورٍ

۴ وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ

۵ وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ

۶ وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ

۷ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ

۸ مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ

۹ يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ مَوْرًا

۱۰ وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا

۱۱ فَوَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

۱۲ الَّذِينَ هُمْ فِي خَوْضٍ يَلْعَبُونَ

۱۳ يَوْمَ يُدْعَوْنَ إِلَىٰ نَارٍ جَهَنَّمَ دَعَاً

۱۴ هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكْذِبُونَ

بدین‌سان برای پیشینیان آنان هیچ پیامبری نیامد مگر آنکه گفتند [او] جادوگر یا دیوانه است

آیا همدیگر را بدان سفارش کرده‌اند؟ حق این است که قومی طغیانگرند

پس، از آنان روی بگردان که تو سزاوار سرزنش نیستی

و پند بده که اندرز مؤمنان را سود دهد

و جن و انس را جز برای آنکه مرا بپرستند، نیافریده‌ام

از آنان رزقی نخواسته‌ام و نخواسته‌ام که به من خوراک دهند

بی‌گمان خداوند است که روزی‌بخش نیرومند استوار است

آری برای [این] ستمکاران هم نصیبی [از عذاب] همانند نصیب یارانشان است، نباید که به شتابش از من بطلبند

پس وای بر کافران از آن روزشان که وعده‌اش را به ایشان داده‌اند

سوگند به [کوه] طور

و به کتابی نوشته

در ورقی سرگشاده

و به بیت‌المعمور

و به سقف برافراشته

و به دریای سرشار [از آتش]

که عذاب پروردگارت واقع شدنی است

و برگردانی ندارد

روزی که آسمان به شدت درهم گردد

و کوهها به شدت روان شود

آری در چنین روزی وای بر دروغ‌انگاران

کسانی که به ژاژخایی سرگرمند

روزی که به سوی آتش جهنم به شدت رانده شوند

[و گویند] این همان آتشی است که آن را دروغ می‌انگاشتید

أَفْسِحْرٌ هَذَا أَمْ أَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ

أَصْلَوْهَا فَأَصْبِرُوا أَوْ لَا تَصْبِرُوا سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ

فَلَكِهِمْ بِمَا آتَاهُمُ رَبُّهُمْ رِزْقُهُمْ وَالْوَقَالَهُمْ رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

مُتَّكِنِينَ عَلَى سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَلَتْنَاهُمْ مِّنْ عَمَلِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ

وَأَمَدَدْنَاهُمْ بِفِكَهَةٍ وَلَحْمٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ

يَتَنَزَّعُونَ فِيهَا كَأَسَا لَا لَعْوُ فِيهَا وَلَا تَأْثِيمٌ

وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَّكُونٌ

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ

قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ

فَمَنْ أَلَّهِ عَلَيْنَا وَوَقَلْنَا عَذَابَ السَّمُومِ

إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ

فَذَكِّرْ فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ

أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَّتَرَبَّصُ بِهِءَ رِيبَ الْمُنُونِ

قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُتَرَبِّصِينَ

آیا پس این جادوست، یا آنکه شما [به چشم بصیرت] نمی‌نگرید؟

وارد آن شوید، و چه صبر کنید، چه صبر نکنید، برایتان یکسان است، فقط در برابر آنچه کرده‌اید جزا می‌بایید

پرهیزگاران در بوستانها و ناز و نعمت‌اند

از آنچه پروردگارشان به آنان ارزانی داشته است، خرمند، و [از اینکه] پروردگارشان از عذاب جهنم در امانشان داشته است

به خاطر آنچه کرده‌اید، به گوارایی بخورید و بیاشامید

[آنان] بر تختهای رج زده تکیه زده‌اند و آنان را جفت حوریان درشت چشم گردانیم

و کسانی که ایمان آورده‌اند و زاد و رودشان در ایمان از ایشان پیروی کرده‌اند، زاد و رودشان را به ایشان ملحق سازیم، و چیزی از [جزای] عملشان نگاهیم، هر انسانی در گرو کار و کردار خویش است

و ایشان را پی در پی از میوه‌ها و گوشت [پرنده‌گانی] که خوش دارند می‌دهیم

در آنجا جامی را که نه مایه بیهوده‌گویی و نه گناه است، از دست هم می‌گیرند

و بر گرداگرد آنان جوانان [خدمتکار]شان می‌گردند که گویی ایشان مروراید نهفته‌اند

و بعضی از آنان به بعضی دیگر به همپرسی روی آورند

گویند ما پیش از این، در میان خانواده‌مان بیمناک بودیم

سپس خداوند بر ما منت نهاد [و نعمت داد] و ما را از عذاب آتشباد [جهنم] در امان داشت

ما پیش از این او را [به دعا و نیایش] می‌خواندیم، اوست که نیکوکار مهربان است

پس پند ده که تو به نعمت پروردگارت نه کاهنی و نه دیوانه

مگر گویند شاعری است که ما در حق او حوادث روزگار [مرگ] را انتظار می‌کشیم

بگو منتظر باشید که من هم همراه شما از منتظرانم

أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحْلَمُهُمْ بِهَذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ

۳۳

أَمْ يَقُولُونَ تَقَوَّلَهُو بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ

۳۴

فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِّثْلِهِ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ

۳۵

أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمْ الْخَالِقُونَ

۳۶

أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ

۳۷

أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمْ الْمُضَيِّطُونَ

۳۸

أَمْ لَهُمْ سُلْمٌ يَسْتَمِعُونَ فِيهِ فَلْيَأْتِ مُسْتَمِعُهُمْ بِسُلْطَنِ
مُبِينٍ

۳۹

أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمْ الْبَنُونَ

۴۰

أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَّغْرَمٍ مُثْقَلُونَ

۴۱

أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ

۴۲

أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمْ الْمَكِيدُونَ

۴۳

أَمْ لَهُمْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ

۴۴

وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَّرْكُومٌ

۴۵

فَذَرَهُمْ حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ

۴۶

يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ

۴۷

وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا
يَعْلَمُونَ

۴۸

وَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
حِينَ تَقُومُ

۴۹

وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَرَ النُّجُومِ

یا مگر خردهایشان آنان را به این امر فرمان می‌دهد، یا مگر
ایشان قومی طغیانگرند

یا گویند آن را از خود بربافته است، حق این است که ایمان
نمی‌ورزند

پس اگر راستگو هستند سخنی مانند آن بیاورند

یا از هیچ خلق شده‌اند، یا آنکه خودشان خالق [خود]‌اند؟

یا آسمانها و زمین را آفریده‌اند، حق این است که یقین
نمی‌ورزند

یا گنجینه‌های پروردگارت نزد آنهاست، یا آنان چیرگانند؟

یا نردبانی دارند که [بر آن بالا رفته] [اسرار را] با آن
می‌شنوند، در این صورت شنونده آنان دلیلی آشکار بیاورد

یا مگر او [خداوند] را دختران و شما را پسران است؟

یا مگر از ایشان مزدی می‌طلبی، و ایشان از توانی
گرانبارند؟

یا مگر غیب در اختیار آنان است و ایشان [هر چه خواهند]
می‌نویسند

یا مگر نیرنگی در سر دارند، ولی کافران خود نیرنگ
خورده‌اند

یا مگر ایشان را خدایی غیر از خداوند است، منزه است
خداوند از شریکی که می‌انگارند

و چون پاره‌ای از آسمان را افتاده ببینند، گویند ابری متراکم
[و نعمت] است

پس ایشان را رها کن تا روز خاصشان را که در آن بیهوش
کرده شوند، دیدار کنند

روزی که نیرنگشان به کار آنان نیاید و یاری نیابند

و برای ستمکاران عذابی جز این است، ولی بیشترشان
نمی‌دانند

و تا رسیدن حکم پروردگارت شکیبایی کن، که تو زیر نظر
مایی، و چون [از خواب] برخاستی سپاسگزارانه پروردگارت
را تسبیح گوی

و در شب و به هنگام غائب شدن ستارگان نیز او را نیایش
کن

۱

۴۶۵ر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ

سوگند به ثریا چون فرو گراید

۲

مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ

که همسخن شما نه سرگشته است و نه گمراه شده است

۳

وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ

و از سر هوای نفس سخن نمی‌گوید

۴

إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ

آن جز وحیی نیست که به او فرستاده می‌شود

۵

عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ

[فرشته] نیرومند او را آموخته است

۶

ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَىٰ

برومند است و سپس [در برابر او] در ایستاد

۷

وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ

و او در افق بالا بود

۸

ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّىٰ

سپس نزدیک شد و فرود آمد

۹

فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ

تا که [فاصله آنها به قدر] دو کمان شد یا کمتر

۱۰

فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ

آنگاه به بنده او آنچه باید وحی کند، وحی کرد

۱۱

مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ

دل او در آنچه دید ناراستی نکرد

۱۲

أَفْتَمَرُونَهُ عَلَىٰ مَا يَرَىٰ

آیا شما با او درباره آنچه دیده است، مجادله می‌کنید؟

۱۳

وَلَقَدْ رَءَاهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ

و به راستی که بار دیگر هم او [جبرئیل] را دید

۱۴

عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ

در نزدیکی سدره‌المنتهی

۱۵

عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَىٰ

که جنه‌الماوی هم نزدیک آن است

۱۶

إِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَىٰ

آنگاه که [درخت] سدره را چیزی که فرو پوشاند، فرو پوشاند

۱۷

مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ

دیده [اش] کژتابی و سرپیچی نکرد

۱۸

لَقَدْ رَأَىٰ مِنْ ءَايَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ

به راستی که نشانه‌های بزرگ پروردگارش را دید

۱۹

أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ

آیا شما لات و عزی را نگریسته‌اید

۲۰

وَمَنَاةَ الثَّالِثَةَ الْأُخْرَىٰ

و آن دیگری منات را که سومین است

۲۱

أَلَكُمُ الدَّكْرُ وَلَهُ الْأُنثَىٰ

آیا برای شما پسر و برای او [خداوند] دختر است؟

۲۲

تِلْكَ إِذًا قِسْمَةٌ ضِيزَىٰ

در این صورت این تقسیم‌بندی ناعادلانه‌ای است

۲۳

إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمِيَّتُوهَا أَنْتُمْ وَعَابَاؤُكُمْ مَّا أَنْزَلَ اللَّهُ
بِهَا مِنْ سُلْطٰنٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنفُسُ
وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمُ الْهُدَىٰ

آنها چیزی جز نامهایی که شما و پدرانتان نامیده‌اید، نیست،
[و] خداوند بدان حجتی فرو نفرستاده است، جز از پندار و
خواسته دلها پیروی نمی‌کنند، و حال آنکه به راستی برای
آنان از سوی پروردگارشان هدایت آمده است

۲۴

أَمْ لِلإِنسِنِ مَا تَمَتَّىٰ

یا مگر انسان راست هر چه آرزو کند؟

۲۵

فَلِلَّهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولَىٰ

آری انجام و آغاز، خداوند راست

۲۶

حزب

۲۱۱

۴۶۱ر

وَكَم مِّن مَّلَكٍ فِي السَّمٰوٰتِ لَا تُغْنِي شَفَعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا
مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَن يَشَاءُ وَيَرْضَىٰ

و چه بسیار فرشته در آسمانهاست که شفاعت آنان سودی
ندارد، مگر پس از آنکه خداوند برای کسی که خواهد و
بپسندد، اجازه دهد

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيَسْمُونَ الْمَلَائِكَةَ تَسْمِيَةً
الْأُنثَى

۲۸

وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا
يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا

۲۹

فَاعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّىٰ عَن ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ
الدُّنْيَا

۳۰

ذَلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَن
سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدَىٰ

۳۱

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسْأَلُوا
بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَىٰ

۳۲

الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّمَمَ إِنَّ
رَبَّكَ وَاسِعٌ الْمَغْفِرَةِ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِنَ
الْأَرْضِ وَإِذْ أَنْتُمْ أَجِنَّةٌ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوْا
أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَىٰ

۳۳
۴۶۲۲

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّىٰ

۳۴

وَأَعْطَىٰ قَلِيلًا وَأَكْدَىٰ

۳۵

أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهوَ يَرَىٰ

۳۶

أَمْ لَمْ يُنَبَّأْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَىٰ

۳۷

وَأِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّىٰ

۳۸

أَلَّا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ

۳۹

وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَىٰ

۴۰

وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرَىٰ

۴۱

ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءَ الْأَوْفَىٰ

۴۲

وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنْتَهَىٰ

۴۳

وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَىٰ

۴۴

وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتَ وَأَحْيَا

بی‌ایمانان به آخرتند که فرشتگان را مادینه می‌نامند

و ایشان را به آن علمی نیست، جز از پندار پیروی نمی‌کنند
و بی‌گمان پندار چیزی از حقیقت را به بار نمی‌آورد

پس از کسی که از یاد ما دل می‌گرداند و جز زندگانی دنیا را
نمی‌خواهد، روی بگردان

این منتهای علمشان است، بی‌گمان پروردگارت به کسی که
از راه او گمراه شده است آگاه‌تر است، و همو به کسی که
راه یافته است، آگاه‌تر است

و آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است خداوند راست، تا
سرانجام بد کرداران را بر وفق کار و کردارشان جزا دهد و
نیکوکاران را به پاداش نیکو [/بهشت] جزا دهد

کسانی که از گناهان کبیره و ناشایستیاها پرهیز می‌کنند، مگر
صغیره، بی‌گمان پروردگارت گسترده آمرزش است، او آنگاه
که شما را از زمین پدید آورد، و آنگاه که جنین‌هایی در
شکمهای مادرانتان بودید، به شما آگاه‌تر است پس خودتان
را پاکدامن مشمرید، او به آنکه [از ناپسند] می‌پرهیزد،
آگاه‌تر است

آیا کسی را که رویگردان شد نگریسته‌ای

و اندکی بخشید و باز ایستاد

آیا نزد او علم غیب است و او [حقایق را] می‌بیند؟

یا از آنچه در صحیفه‌های موسی است، آگاهش نکرده‌اند

و [صحیفه‌های] ابراهیم که عهد به جای آورد

که هیچ بر دارنده‌ای بار گناه دیگری را بر ندارد

و اینکه برای انسان هیچ چیز نیست مگر آنچه کوشیده است

و حاصل کوشش او زودا که دیده شود

سپس پاداش دهند او را به پاداشی هر چه وافی‌تر

و اینکه سرانجام [همه کار و همه چیز] با پروردگار توست

و اوست که می‌خنداند و می‌گریاند

و اوست که می‌میراند و زنده می‌دارد

وَأَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ

و اوست که زوج نرینه و مادینه را آفرید

۴۶ مِّنْ تُطْفَةِ إِذَا تُمْنَىٰ

از نطفه‌ای که [در رحم] فرو می‌ریزد

۴۷ وَأَنَّ عَلَيْهِ النَّشَأَ الْأُخْرَىٰ

و اینکه پدید آوردن نشاء آخرت با اوست

۴۸ وَأَنَّهُ هُوَ أَعْنَىٰ وَأَقْنَىٰ

و اوست که بی‌نیاز کند و سرمایه دهد

۴۹ وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ الشَّعْرَىٰ

و اوست که پروردگار شعری است

۵۰ وَأَنَّهُ وَآهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ

و اوست که عاد نخستین را نابود کرد

۵۱ وَثَمُودًا فَمَا أَبْقَىٰ

و ثمود را نیز، باقی نگذاشت

۵۲ وَقَوْمَ نُوحٍ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْعَىٰ

و نیز پیش از آن قوم نوح را، که ایشان ستمکارتر و سرکش‌تر بودند

۵۳ وَالْمُوتِفِكَةَ أَهْوَىٰ

و سرزمین نگونسار را واژگون کرد

۵۴ فَغَشَّهَا مَا غَشَّىٰ

و آن را چنانکه باید، پوشیده داشت

۵۵ فَبِأَيِّ آءِالَاءِ رَبِّكَ تَتَمَارَىٰ

پس به کدامیک از نعمتهای پروردگارت شک و شبهه داری؟

۵۶ هَذَا نَذِيرٌ مِّنَ النَّذِرِ الْأُولَىٰ

این هشداردهنده‌ای از هشداردهندگان نخستین است

۵۷ أَزِفَتِ الْأَرْزَفَةُ

[قیامت] فرارسنده، فرارسید

۵۸ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ

جز خداوند، برای آن آشکارکننده‌ای نیست

۵۹ أَفَمِنَ هَذَا الْحَدِيثِ تَعَجَّبُونَ

پس آیا از این سخن عجب می‌کنید؟

۶۰ وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ

و می‌خندید و نمی‌گریید؟

۶۱ وَأَنْتُمْ سَلْمِدُونَ

و شما باید که بازی کنانید

۶۲ فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا

پس برای خداوند سجده برید و پرستش کنید

۵۴. قمر

القَمَر: ماه

مکی

۵۵ آیه

۴ صفحه

۱ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قیامت نزدیک شد و ماه دو پاره شد

۴۶۳ أَقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ

۲ وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ

و اگر معجزه‌ای ببینند روی برتابند و گویند جادویی دنباله‌دار است

۳ وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ وَكُلُّ أَمْرٍ مُّسْتَقَرٌّ

و انکار پیشه کردند و از هوی و هوسهایشان پیروی کردند و هر کاری سرانجامی دارد

۴ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْأَنْبَاءِ مَا فِيهِ مُرْدَجَرٌ

و به راستی برای آنان از اخبار [پیشینیان] آنچه در آن درس عبرت هست، به میان آمده است

۵ حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ فَمَا تُغْنِ النَّذْرُ

حکمتی است رسا، و هشدارها سودی نبخشیده است

۶ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ إِلَىٰ شَيْءٍ نُكْرٍ

پس از آنان روی بر تاب [تا] روزی که آن دعوتگر به چیزی غریب و ناشناخته دعوت کند

خُشَعًا أَبْصَرُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُنْتَشِرٌ

۸ مُهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكٰفِرُونَ هَذَا يَوْمٌ عَسِرٌ

۹ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ

۱۰ فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَأَنْتَصِرْ

۱۱ فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُنْهَمِرٍ

۱۲ وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ

۱۳ وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ أَلْوَجٍ وُدُسِرٍ

۱۴ تَجْرِي بِأَعْيُنِنَا جَزَاءَ لِمَنْ كَانَ كُفِرَ

۱۵ وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ

۱۶ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذِرٍ

۱۷ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْءَانَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ

۱۸ كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذِرٍ

۱۹ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمِ نَحْسٍ مُسْتَمِرٍّ

۲۰ تَنْزِعُ النَّاسَ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ مُنْقَعِرٍ

۲۱ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذِرٍ

۲۲ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْءَانَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ

۲۳ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ

۲۴ فَقَالُوا أَبَشْرًا مِثَّا وَحِدًا تَتَّبِعُهُوَ إِنَّا إِذَا لَفِيَ ضَلَلٍ وَسُعُرٍ

۲۵ أَعْلَقِيَ الذِّكْرُ عَلَيْهِ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ أَشِرٌّ

۲۶ سَيَعْلَمُونَ غَدًا مَنِ الْكَذَّابُ الْأَشِرُّ

۲۷ إِنَّا مُرْسِلُوا النَّاقَةَ فِتْنَةً لَهُمْ فَأَرْتَقِبَهُمْ وَأَصْطَبِرْ

در حالی که دیدگانشان را فروداشته‌اند، از گورها بیرون آیند، گویی که ملخهای پراکنده‌اند

به سوی دعوتگر شتابند، و کافران گویند امروز روزی دشوار است

پیش از آنان قوم نوح انکار پیشه کردند و بنده ما را دروغزن انگاشتند و گفتند دیوانه است و رانده شد

سپس پروردگارش را به دعا خواند که من درمانده‌ام [یاری کن و] انتقام [مرا] بگیر

آنگاه درهای آسمان را به آبی سیل‌آسا گشودیم

و از زمین چشمه‌هایی بر شکافتیم، سپس آب [بسیار] برای کاری که مقدر بود، به هم بر آمد

و او [نوح] را بر [کشتی] ساخته و پرداخته از تخته‌ها و میخها سوار کردیم

که زیر نظر ما روان بود، این پاداش کسی بود که به او ناسپاسی کرده بودند

و به راستی آن را به عنوان مایه عبرت باقی گذاردیم، پس آیا پندپذیری هست؟

بنگر تا عذاب و هشدار من چگونه بود

و به راستی قرآن را قابل پند گیری گردانیدیم، پس آیا پندپذیری هست؟

[قوم] عاد تکذیب کردند، بنگر تا عذاب و هشدار من چگونه بود

ما بر آنان بادی سخت سرد در روزی شوم دنباله‌دار فرو فرستادیم

که مردمان را از جا می‌کند، گویی که ایشان خرمابنان ریشه‌کن شده‌اند

بنگر تا عذاب و هشدار من چگونه بود

و به راستی قرآن را قابل پندگیری گردانیدیم، پس آیا پندپذیری هست؟

[قوم] ثمود هشداردهندگان را دروغزن شمرد

و گفتند آیا از میان خود، از انسانی تک و تنها پیروی کنیم، در آن صورت دچار گمراهی و سردرگمی خواهیم بود

آیا از میان همه ما کتاب آسمانی بر او فرود آمده است، نه بلکه او دروغزن خودپسند است

زودا که فردا بدانند که دروغزن خودپسند کیست

ما فرستنده ماده شتر [معجزه‌آسا] برای آزمایش ایشانیم، پس منتظر ایشان باش و شکیبایی کن

وَنَبِّئُهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ شِرْبٍ مُحْتَضَرٌّ

و به آنان خبر بده که آب در میان آنان تقسیم شده است، هر یک به حصه‌ای از آب حاضر باشند

فَنَادَوْا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَى فَعَقَرَ

آنگاه رفیقشان را ندا دادند، سپس او دست درازی کرد و [شتر را] پی کرد

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذِرِ

بنگر عذاب و هشدار من چگونه بود

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا كَهَشِيمِ الْمُحْتَظِرِ

ما بر آنان بانگ مرگباری یگانه فرو فرستادیم، آنگاه مانند خار و خاشاکی شدند که از سایه‌بان‌ساز بازماند

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْءَانَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ

و به راستی قرآن را قابل پندگیری گردانیدیم، پس آیا پندپذیری هست؟

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالنُّذْرِ

قوم لوط هشداردهندگان را دروغزن شمردند

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا عَالَ لُوطٌ نَجَّيْنَاهُمْ بِسَحَرٍ

ما بر آنان شن‌بادی فرو فرستادیم، مگر بر خاندان لوط که سحرگاهی نجاتشان دادیم

نِعْمَةٌ مِّنْ عِنْدِنَا كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ

که نعمتی از جانب ما بود، بدین‌سان کسی را که سپاس گزارده است، جزا دهیم

وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا بِالنُّذْرِ

و به راستی [لوط] آنان را از سختگیری ما هشدار داده بود، ولی در برابر هشدار گردنکشی می‌کردند

وَلَقَدْ رَاودُوهُ عَنْ ضَيْفِهِ فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذِرِ

و به راستی از مهمانان او کام می‌خواستند، پس ایشان را نابینا ساختیم [و گفتیم] پس عذاب و هشدار مرا بچشید

وَلَقَدْ صَبَحَهمُ بُكْرَةً عَذَابٌ مُّسْتَقِرٌّ

و به راستی بامدادی پگاه عذابی پایدار آنان را فرو گرفت

فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذِرِ

[و گفتیم] پس عذاب و هشدار مرا بچشید

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْءَانَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ

و به راستی قرآن را قابل پندگیری گردانیدیم، پس آیا پندپذیری هست؟

وَلَقَدْ جَاءَ عَالَ فِرْعَوْنَ النُّذُرِ

و به راستی هشداردهندگان به سراغ خاندان فرعون آمدند

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَاهُمْ أَخْذَ عَزِيزٍ مُّقْتَدِرٍ

آنان همه معجزات ما را دروغ شمردند، آنگاه آنان را چنان فرو گرفتیم که پیروزمند توانمند گیرد

أَكْفَارِكُمْ خَيْرٌ مِّنْ أَوْلَادِكُمْ أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ فِي الزُّبُرِ

آیا کافران شما از همه اینان بهترند، یا برای شما امان نامه‌ای است در کتابهای آسمانی؟

أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُّنتَصِرٌ

یا می‌گویند ما هم‌پشتیم [و] کین‌ستان

سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ وَيُوَلُّونَ الدُّبُرَ

زودا که آن جمع ورشکسته شود و همه پشت کنند

بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَدْهَى وَأَمَرُّ

آری قیامت موعود [اصلی] ایشان است و قیامت سهمگین‌تر و تلخ‌تر است

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ

آری که گناهکاران در گمراهی و سردرگمی‌اند

يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ

روزی که بر چهره‌هایشان در آتش کشیده شوند [و گویندشان] آسیب دوزخ را بچشید

إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ

ما هر چیز را به اندازه آفریده‌ایم

وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ

۵۱

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ

۵۲

وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ

۵۳

وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌّ

۵۴

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ

۵۵

فِي مَقْعَدٍ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيكٍ مُّقْتَدِرٍ

۴ صفحه

۷۸ آیه

مدنی

الرَّحْمَنُ: بخشاینده

۵۵. رحمن

۱
حزب
۲۱۳
ر ۴۶۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الرَّحْمَنُ

خداوند رحمان

۲

عَلَّمَ الْقُرْآنَ

قرآن را آموزش داد

۳

خَلَقَ الْإِنْسَانَ

انسان را آفرید

۴

عَلَّمَهُ الْبَيَانَ

به او زبان آموخت

۵

الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ

خورشید و ماه، حسابی [معین] دارند

۶

وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ

و گیاه و درخت سجده می‌کنند

۷

وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ

و آسمان را برافراشت و معیار و میزان مقرر داشت

۸

أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ

از بهر آنکه در ترازو از حد تجاوز مکنید

۹

وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ

و وزن را دادگرانه به کار آورید و در ترازو کمی و کاستی میاورید

۱۰

وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ

و زمین را برای جهانیان پدید آورد

۱۱

فِيهَا فَكِيهَةٌ وَالنَّحْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ

در آن [همه گونه] میوه و خرما پوشش‌دار هست

۱۲

وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ

و دانه برگ‌دار و گیاه خوشبو

۱۳

فَبِأَيِّ آءِآلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

۱۴

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَلٍ كَالْفَخَّارِ

انسان را از گل خشک همچون سفال، آفرید

۱۵

وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّارِجٍ مِّن نَّارٍ

و جن را از زبانه آتش پدید آورد

۱۶

فَبِأَيِّ آءِآلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ

پروردگار مشرق‌ها و مغرب‌ها

۱۸ فَبِأَيِّ آيَاتِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

۱۹ مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ

دو دریا را که به هم می‌رسند در آمیخت

۲۰ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ

در میان آنها برزخی است که به همدیگر تجاوز نکنند

۲۱ فَبِأَيِّ آيَاتِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

۲۲ يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللَّوْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ

از آن دو در و مرجان بیرون می‌آید

۲۳ فَبِأَيِّ آيَاتِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

۲۴ وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَمِ

و او راست کشتیهای بادبان برافراشته که چون کوهها در دریا روانند

۲۵ فَبِأَيِّ آيَاتِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

۲۶ كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ

هر کس که بر روی آن [زمین] است فناپذیر است

۲۷ وَيَبْقَى وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

و [سرانجام] ذات پروردگارت که شکوهمند و گرامی است، باقی می‌ماند

۲۸ فَبِأَيِّ آيَاتِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

۲۹ يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ

هر آن کس که در آسمانها و زمین است از او درخواست [امداد] دارد، او هر روزی در کار است

۳۰ فَبِأَيِّ آيَاتِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

۳۱ سَنَفْرُغُ لَكُمْ أَيَّهَ الثَّقَلَانِ

به زودی ای ثقلان [جن و انس] به [حساب] شما می‌پردازیم

۳۲ فَبِأَيِّ آيَاتِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

۳۳ يَمَعَشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَن تَتَفَادُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانْفُدُوا لَا تَتَفَادُونَ إِلَّا بِسُلْطَنِ

ای گروه جن و انس اگر توانید که از گوشه و کنار آسمانها و زمین نفوذ کنید، نفوذ کنید، اما جز با نیرویی عظیم، نتوانید به درون راه برید

۳۴ فَبِأَيِّ آيَاتِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

۳۵ يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شَوْاظٌ مِّن نَّارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا تَنْتَصِرَانِ

بر شما شعله‌ای بی‌دود و دودی بی‌شعله فرو فرستاده شود، ولی شما [هماورد نخواهید شد و] کین نخواهید ستاند

۳۶ فَبِأَيِّ آيَاتِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

۳۷ فَإِذَا أَنْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ

آنگاه که آسمان از هم بشکافد و چون گل سرخ و روغن گداخته باشد

۳۸ فَبِأَيِّ آيَاتِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

۳۹ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ إِنْسٌ وَلَا جَانٌّ

در آن روز از هیچ انس و جن درباره گناهش پرسشی نشود

۴۰ فَبِأَيِّ آيَاتِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

يُعْرِفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَاهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَصِي وَالْأَقْدَامِ

۴۲ فَبِأَيِّ آءَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

۴۳ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ

این همان جهنمی است که گناهکاران انکارش می‌کردند

۴۴ يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ آءَانِ

در میان آن و میان آب گرمی جوشان می‌گردند

۴۵ فَبِأَيِّ آءَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

۴۶ وَلَمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ

و برای کسی که از ایستادن در پیشگاه پروردگارش [برای حساب در حشر] هراسیده باشد، دو بوستان است

۴۷ فَبِأَيِّ آءَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

۴۸ ذَوَاتَا أَفْنَانٍ

[درختان آن دو بوستان] شاخه در شاخه‌اند

۴۹ فَبِأَيِّ آءَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

۵۰ فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ

در آن دو [بوستان] دو چشمه هست که روانند

۵۱ فَبِأَيِّ آءَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

۵۲ فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجَانِ

در آن دو [بوستان] از هر میوه‌ای دو گونه هست

۵۳ فَبِأَيِّ آءَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

۵۴ مُتَّكِيْنَ عَلَى فُرُشٍ بَطَآئِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ وَجَنَى الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ

[بهشتیان] بر فرشهایی آرمیده‌اند که آسترهای آنها از ابریشم ستبر است، و میوه هر دو بوستان نزدیک [و دسترس] است

۵۵ فَبِأَيِّ آءَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

۵۶ فِيهِنَّ قَلَصِرَاتُ الْظَّرْفِ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ

در آنها [حوریان] چشم فروهشته [قانع به همسر] هستند که پیش از آنان هیچ انسان و هیچ جنی با آنان آمیزش نکرده است

۵۷ فَبِأَيِّ آءَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

۵۸ كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ

گویی آنان یاقوت و مرجانند

۵۹ فَبِأَيِّ آءَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

۶۰ هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَنِ إِلَّا الْإِحْسَنُ

آیا جزای نیکوکاری، جز نیکوکاری است؟

۶۱ فَبِأَيِّ آءَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

۶۲ وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَانِ

و جز آن دو نیز دو بوستان است

۶۳ فَبِأَيِّ آءَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

۶۴ مُدَّهَامَّتَانِ

که سبز سبز سیه‌تاب‌اند

۶۵ فَبِأَيِّ آءَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

۶۶ فِيهِمَا عَيْنَانِ نَضَّاخَتَانِ

در آن دو، دو چشمه فواره‌زن هست

۶۷ فَبِأَيِّ آءَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

فِيهِمَا فَكَيْهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ

در آن دو [درختان] میوه و خرما و انار هست

۶۹ فَبِأَيِّ آءِآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

۷۰ فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حِسَانٌ

در آنها دوشیزگان نیکخو و زیبا روست

۷۱ فَبِأَيِّ آءِآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

۷۲ حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ

حوریان پرده‌نشین در خیمه‌ها

۷۳ فَبِأَيِّ آءِآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

۷۴ لَمْ يَطْمِئْتُنَّ إِِنَّسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ

پیش از آنان، هیچ انسان و هیچ جنی با آنان آمیزش نکرده است

۷۵ فَبِأَيِّ آءِآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

۷۶ مُتَّكِعِينَ عَلَى رُفُوفٍ خُضْرٍ وَعَبَقَرِيِّ حِسَانِ

تکیه زده بر بالش [های] سبزرنگ و بر فرش [های] گرانباه نیکو

۷۷ فَبِأَيِّ آءِآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می‌کنید؟

۷۸ تَبْرَكَ أَسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

متبرک باد نام پروردگارت که شکوهمند و گرامی است

۵۶. واقعه

الْوَأَقِعَةُ: پیشامد

مکی

۹۶ آیه

۴ صفحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

چون واقعه بزرگ [قیامت] واقع شود

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ

در وقوع آن دروغی نیست

لَيْسَ لَوْعَتِهَا كَاذِبَةٌ

هم فرو دارنده [ی کافران] است و هم فرادارنده [ی مؤمنان]

خَافِضَةٌ رَّافِعَةٌ

آنگاه که زمین به جنبشی سخت جنبانده شود

إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا

و کوهها سخت خرد و ریز شود

وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا

و همچون غباری پراکنده گردد

فَكَانَتْ هَبَاءً مُّثَبَّتًا

و شما گروههای سه‌گانه‌ای باشید

وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً

[یکی] اصحاب یمین، و چه حال دارند اصحاب یمین

فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ

و [دیگری] اصحاب شمال، و چه حال دارند اصحاب شمال

وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ

و [سومین] سابقان که پیشتازانند

وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ

اینانند که مقرب‌اند

أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ

در بهشتهای پرناز و نعمت

فِي جَنَّاتٍ التَّعِيمِ

گروهی بسیار از پیشینیان

ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأُولِيَاءِ

و اندکی از واپسینان

وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ

بر تختهای گوهرنشان

عَلَى سُرُرٍ مَّوْضُونَةٍ

رودرروی هم بر آنها تکیه زده‌اند

مُتَّكِعِينَ عَلَيْهَا مُتَّقِلِينَ

يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ

جاودانه جوانان بر گرد آنان می‌گردند

۱۸ بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقٍ وَكَأْسٍ مِّن مَّعِينٍ

همراه با کوزه‌ها و ابريقها و جامهائی از شراب جاری

۱۹ لَا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنْفُونَ

که [بهشتیان] از آن سردرد نگیرند و بد مست نشوند

۲۰ وَفَلَكَهَاتٍ مِّمَّا يَتَخَيَّرُونَ

و میوه‌هایی از آنچه بر می‌گزینند

۲۱ وَالْحَمِ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ

و گوشت مرغ از آنچه خوش دارند

۲۲ وَحُورٌ عِينٌ

و حوریان چشم درشت

۲۳ كَأَمْثَلِ اللَّوْلُؤِ الْمَكْنُونِ

که همانندان مروارید نهفته‌اند

۲۴ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

این پاداش کاری است که کرده‌اند

۲۵ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْتِيًا

در آنجا [سخنان] بیهوده و [گزاف] گناه‌آلود نشنوند

۲۶ إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا

نشنوند مگر سخنی که سلام است و سلام

۲۷ وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ

و اصحاب یمن چه حال دارند اصحاب یمن

۲۸ فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ

در جوار درختان سدر بی‌خار

۲۹ وَطَلْحٍ مَّنضُودٍ

و موزه‌های توبرتو

۳۰ وَظِلِّ مَمْدُودٍ

و سایه گسترده

۳۱ وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ

و آبی ریزان

۳۲ وَفَلَكَهَاتٍ كَثِيرَةٍ

و میوه بسیار

۳۳ لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ

که نه پایان‌پذیر است و نه بازداشته

۳۴ وَفُرُشٍ مَّرْفُوعَةٍ

و دوشیزگان گرامی

۳۵ إِنَّا أَنْشَأْنَاهُنَّ إِنشَاءً

ما ایشان را به ابداع آفریده‌ایم

۳۶ فَجَعَلْنَاهُنَّ أَبْكَارًا

و دوشیزه‌شان داشته‌ایم

۳۷ عُرْبًا أَثْرَابًا

همسر دوست و هم سن و سال

۳۸ لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ

خاص اصحاب یمن

۳۹ ثُلَّةٌ مِّنَ الْأَوَّلِينَ

جماعتی بسیار از پیشینیان

۴۰ وَثُلَّةٌ مِّنَ الْآخِرِينَ

و جماعتی بسیار از واپسینان

۴۱ وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ

و اصحاب شمال. چه حال دارند اصحاب شمال

۴۲ فِي سَمُومٍ وَحَمِيمٍ

در میان آتشباد و آب جوشند

۴۳ وَظِلِّ مِّن يَّحْمُومٍ

و سایه‌ای از دوده

۴۴ لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ

که نه خنک است و نه خوش

۴۵ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ

ایشان پیش از این نازپرورده بودند

۴۶ وَكَانُوا يُصْرُونَ عَلَى الْحَنَثِ الْعَظِيمِ

بر گناه بزرگ مداومت می‌کردند

۴۷ وَكَانُوا يَقُولُونَ أَيُّدًا مِثْنًا وَكُنَّا ثَرَابًا وَعِظْمًا أَيْنَا لَمَبْعُوثُونَ

و می‌گفتند آیا چون مردیم و خاک و استخوانها[ی پوسیده] شدیم، آیا برانگیخته خواهیم شد؟

۴۸ أَوْ عَابَاؤُنَا الْأَوْلُونَ

و همچنین نیاکان ما؟

۴۹ قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ

بگو که پیشینیان و واپسینان

۵۰ لَمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ مِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ

برای موعد روزی معین گرد آیند

ثُمَّ إِنَّكُمْ أَيْهَا الضَّالُّونَ الْمُكْذِبُونَ

سپس شما یان ای گمراهان دروغ انگار [و اهل انکار]

۵۲ لَا يَكُونُ مِنْ شَجَرٍ مِّنْ زُقُومٍ

خوردگان از درخت زقومید

۵۳ فَمَا لِكُلِّونَ مِنْهَا الْبُطُونَ

و شکم انباران از آن

۵۴ فَشَرِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ

و بر آن آب جوش آشامندگانید

۵۵ فَشَرِبُونَ شُرْبَ الْهَيْمِ

و مانند نوشیدن شتران عطش زده می‌آشامید

۵۶ هَذَا نُزُلُهُمْ يَوْمَ الدِّينِ

این پیشکش ایشان در روز جزاست

۵۷ نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ

ما شما را آفریده‌ایم، پس چرا تصدیق نمی‌کنید؟

۵۸ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ

آیا اندیشیده‌اید آنچه [از منی] را که [در رحمها] می‌ریزید

۵۹ ءَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ

آیا شما آن را آفریده‌اید یا ما آفریننده‌ایم

۶۰ نَحْنُ قَدَرْنَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ

ما در میان شما مرگ را مقدر داشته‌ایم، و ما درمانده نیستیم

۶۱ عَلَىٰ أَنْ تُبَدِّلَ أَمْثَلَكُمْ وَنُنشِئَكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ

که همانندان شما را جانشین شما گردانیم، و شما را در هیبتی که نمی‌دانید باز آفرینیم

۶۲ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ

و به راستی نشاه نخستین را شناخته‌اید، پس چرا پند نمی‌گیرید؟

۶۳ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ

آیا اندیشیده‌اید در آنچه می‌کارید؟

۶۴ ءَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ

آیا شما آن را می‌رویانیید یا ما رویاننده‌ایم؟

۶۵ لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ

اگر خواهیم آن را خرد و ریز گردانیم و شما حسرت‌زده شوید

۶۶ إِنَّا لَمُعْرَمُونَ

[و گویید] ما غرامت دیدگانیم

۶۷ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ

بلکه ما بی‌بهرگانیم

۶۸ أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ

آیا اندیشیده‌اید به آبی که می‌آشامید؟

۶۹ ءَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنزِلُونَ

آیا شما آن را از ابر فرو فرستاده‌اید یا ما فرو فرستنده‌ایم؟

۷۰ لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أَجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ

اگر خواهیم آن را شور و تلخ گردانیم پس چرا سپاس نمی‌گذارید؟

۷۱ أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ

آیا اندیشیده‌اید به آتشی که می‌افروزید؟

۷۲ ءَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا أَمْ نَحْنُ الْمُنشِئُونَ

آیا شما درختش را آفریده‌اید یا ما آفریننده‌ایم؟

۷۳ نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذَكُّرًا وَمَتَاعًا لِلْمُقْوِينَ

ما آن را پندآموزی ساخته‌ایم و توشه‌ای برای رهروان

۷۴ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ

پس به نام پروردگارت که بزرگ است تسبیح گوی

۷۵ فَلَا أُقْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ

سوگند می‌خورم به منزلگاههای ستارگان

۷۶ وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لَّو تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ

و آن اگر بدانید سوگندی عظیم است

آن قرآنی کریم است

إِنَّهُ لَقُرْءَانٌ كَرِيمٌ

در کتابی نهفته

۷۸ فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ

جز پاکیزگان به آن دسترس ندارند

۷۹ لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ

فرو فرستاده‌ای از سوی پروردگار جهانیان است

۸۰ تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ

آیا شما در کار این سخن سستی می‌ورزید؟

۸۱ أَفَبِهَذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُدْهِنُونَ

و سپس روزیتان را چنان کرده‌اید که [آن را] انکار می‌کنید

۸۲ وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنَّكُمْ تُكَذِّبُونَ

پس چرا چون جان به گلوگاه رسد

۸۳ فَأُولَآئِذَا بَلَغَتِ الْخُلُقُومَ

و شما در آن هنگام نظاره‌گرید

۸۴ وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ

و ما به آن [جان شما] از شما نزدیک‌تریم ولی شما به چشم بصیرت نمی‌نگرید

۸۵ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ

پس چرا اگر شما جزا دادنی نیستید

۸۶ فَأُولَآئِ إِن كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ

اگر راست می‌گویید چرا آن را باز نمی‌گردانید؟

۸۷ تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

سپس آنگاه اگر از مقربان باشد

۸۸ فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ

رهایش و گشایش است و بهشت پرناز و نعمت

۸۹ فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتْ نَعِيمٌ

و اما اگر از اصحاب یمین باشد

۹۰ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ

پس سلام بر تو باد از اصحاب یمین

۹۱ فَسَلِّمْ لَكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ

و اما اگر از منکران گمراه باشد

۹۲ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكْذِبِينَ الضَّالِّينَ

پیشکش [او] از آب‌جوشان است

۹۳ فَنَزَّلُ مِنَ حَمِيمٍ

و ورود به جهنم

۹۴ وَتَصْلِيَةٌ جَهِيمٍ

این همانا حق‌الیقین است

۹۵ إِنَّ هَذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ

پس به نام پروردگارت که بزرگ است، تسبیح بگوی

۹۶ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ

۵۷. حدید الحَید: آهن مدنی ۲۹ آیه ۵ صفحه

آنچه در آسمانها و زمین است، خداوند را تسبیح می‌گوید، و اوست پیروزمند فرزانه

۱ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

او راست فرمانروایی آسمانها و زمین، که زنده می‌دارد و می‌براند، و او بر هر کاری تواناست

۲ لَهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ يُّحْيِي وَيُمِيتُ ۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

اوست اول و آخر و ظاهر و باطن و او به همه چیز داناست

۳ هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ ۖ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ
عَلَى الْعَرْشِ ۗ يَعْلَمُ مَا يَلْجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا
يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا ۗ وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا
كُنْتُمْ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

اوست که آسمانها و زمین را در شش روز آفرید و سپس بر
عرش استیلاء یافت، می‌داند که چه چیزی وارد زمین
می‌شود و چه چیزی از آن بیرون می‌رود، و آنچه از آسمان
فرو می‌آید و آنچه به آن فرا می‌رود، و او هر جا که باشید با
شماست، و خداوند به آنچه می‌کنید بیناست

فرمانروایی آسمانها و زمین او راست، و کارها به خداوند باز
گردانده شود

لَهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ

از شب می‌کاهد و بر روز می‌افزاید و از روز می‌کاهد و بر
شب می‌افزاید و او به راز دلها داناست

يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ ۗ وَهُوَ عَلِيمٌ
بِذَاتِ الصُّدُورِ

به خداوند و پیامبر او ایمان بیاورید و از آنچه شما را در آن
جانشین ساخته است انفاق کنید، آری کسانی از شما که
ایمان آورده و انفاق کنند پاداش بزرگی دارند

ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۗ وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَخْلَفِينَ
فِيهِ ۗ فَالَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ

و شما را چه می‌شود که به خداوند ایمان نمی‌آورید، حال
آنکه پیامبر شما را دعوت می‌کند که به پروردگارتان ایمان
آورید، و به راستی اگر ایمان داشته باشید از شما پیماتتان
را گرفته است

وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالرَّسُولِ يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا
بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

اوست که بر بنده‌اش آیاتی روشنگر فرو فرستاده است تا
شما را از تاریکیها [ی جهل و کفر] به سوی نور [علم و ایمان]
بازبرد، و بی‌گمان خداوند در حق شما رئوف مهربان است

هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَىٰ عَبْدِهِ ءَايَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِّيُخْرِجَكُمْ مِّنَ
الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ۗ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ

و شما را چه می‌شود که در راه خدا انفاق نمی‌کنید، و حال
آنکه میراث آسمانها و زمین از خداوند است، و از میان شما
کسی که پیش از پیروزی [فتح مکه] انفاق و کارزار کرده
باشد [با دیگران] برابر نیست، اینان بلندمرتبه‌ترند از
کسانی که بعد از آن انفاق و کارزار کرده‌اند، و همه را
خداوند وعده نیکی [بهشت] داده است، و خداوند به آنچه
می‌کنید آگاه است

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ ۗ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَّنْ أَنْفَقَ مِن قَبْلِ الْفَتْحِ
وَقَتْلِ أَوْلَادِكِ اعْظُمَ دَرَجَةً مِّنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِن بَعْدِ
وَقَتْلُوا وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

کیست که در راه خداوند قرض الحسنه دهد، تا برایش
دوچندان سازد و برای او پاداشی ارجمند است

مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضْعِفُهُ لَهُ ۗ وَ لَهُ
أَجْرٌ كَرِيمٌ

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَى نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ
وَبِأَيْمَانِهِمْ بُشْرَانِكُمْ الْيَوْمَ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

روزی که مردان مؤمن و زنان مؤمن را بینی که نورشان پیشاپیش آنان و در سمت راستشان می‌شتابد، امروز بشارت شما باغهایی است که از فرودست آن جویباران جاری است و جاودانه در آن هستید، این همانا رستگاری بزرگ است

يَوْمَ يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنْفِقَاتُ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا انظُرُونَا
نَقْتَبِسْ مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا
فَضُرِبَ بَيْنَهُم بِسُورٍ لَهُؤ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ
مِنْ قَبْلِهِ الْعَذَابُ

روزی که مردان منافق و زنان منافق به مؤمنان گویند به خاطر ما درنگ کنید تا از نورتان روشنی فراگیریم، گفته شود پس پشت خویش باز گردید و نوری بجویید، سپس میان آنان دیواری زده شود که دری دارد، از درون سو در آن رحمت است و از برون سوی آن عذاب است

يُنَادُونَهُمْ أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ
أَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ الْأَمَانِيُّ حَتَّىٰ جَاءَ
أَمْرُ اللَّهِ وَغَرَّكُمْ بِاللَّهِ الْعُرُورُ

آنان را ندا دهند که مگر ما با شما نبودیم؟ گویند چرا ولی شما خودتان را در بلا افکندید و چشم به راه [حوادث سوء برای مسلمانان] بودید و شک و شبیه ورزیدید و آرزوها شما را فریفت، تا آنکه فرمان الهی [مرگ] در رسید، و [شیطان] فریبکار شما را در حق خداوند فریب داد

فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا
مَا أُولِكُمُ النَّارُ هِيَ مَوْلَاكُمْ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

پس امروز نه از شما و نه از کافران، بدل و بلاگردانی پذیرفته نشود، سرا و سرانجام شما آتش [دوزخ] است، او پناه شماست و چه بد سرانجامی است

أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ
مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ
فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ

آیا مؤمنان را هنگام آن نرسیده است که دل‌هایشان به یاد خداوند، و آنچه از حق که نازل شده است، خشوع یابد، و مانند کسانی نباشند که پیشترها به آنان کتاب آسمانی داده شده است، و سپس روزگارشان دراز نمود، آنگاه دل‌هایشان سخت شد و بسیاری از آنان نافرمان بودند

أَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ بَيَّنَّا لَكُمْ
الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

بدانید که خداوند زمین را پس از پژمردنش زنده می‌دارد، به راستی که آیات [خود] را برای شما به روشنی بیان کردیم، باشد که تعقل کنید

إِنَّ الْمَصَدِّقِينَ وَالْمُصَدِّقَاتِ وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا
يُضَعْفُ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ

بی‌گمان مردان صدقه‌بخش و زنان صدقه‌بخش و کسانی که در راه خدا قرض‌الحسنه داده‌اند، برای آنان دوچندان شود، و برای آنان پاداشی ارجمند است

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّٰدِقُونَ ۗ
وَالشُّهَدَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ ۗ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ۖ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ

و کسانی که به خداوند و پیامبران‌ش ایمان آورده‌اند، اینانند که صدیقند، و شهیدان نزد پروردگارشان هستند، و اجرشان و نورشان را دارند، و کسانی که کفرورزیده‌اند و آیات ما را دروغ انگاشته‌اند اینانند که دوزخی‌اند

بدانید که همانا زندگانی دنیا بازیچه و سرگرمی، و زیور و فخرفروشی در میان شما و افزون طلبی در اموال و اولاد است، همانند بارانی که کشاورزان را گیاه آن خوش آید، سپس پژمرده شود و آن را زرد شده بینی، سپس خرد و ریز شود، و در آخرت هم عذابی شدید هست و هم آمرزش و خشنودی از جانب خداوند، و زندگانی دنیا جز مایه فریب نیست

به سوی آمرزشی از پروردگارتان، و بهشتی که پهنای آن همچند پهنای آسمان و زمین است و برای مؤمنان به خداوند و پیامبران او آماده شده است، بشتابید، این بخشش الهی است که به هر کس خواهد ارزانی‌اش دارد، و خداوند دارای بخشش و بخشایش بیکران است

هیچ مصیبتی در زمین [به جسم و مال] و به جانهای شما نرسد مگر آنکه پیش از آنکه آن را آفریده باشیم در کتابی [ثبت] است، بی‌گمان این امر بر خداوند آسان است

تا آنکه بر آنچه از دست شما رود اندوه مخورید و بر آنچه به شما بخشد شادمانی مکنید، و خداوند هیچ متکبر فخر فروشی را دوست ندارد

همان کسانی که بخل می‌ورزند و مردمان را نیز به بخل می‌فرمایند، و هر کس روی بر تابد، [بداند که] خداوند بی نیاز ستوده است

أَعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُمْ وِزِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ
بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ ۗ كَمَثَلِ غَيْثٍ
أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ
حُطَّلًا ۗ وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۗ وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ
وَرِضْوَانٌ ۗ وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْعُرُورِ

سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ
السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ۗ ذَٰلِكَ
فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

مَا أَصَابَ مِّن مُّصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنفُسِكُمْ إِلَّا فِي
كِتَابٍ مِّن قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا ۗ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ

لِكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا ءَاتَكُمْ ۗ
وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ

الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ ۗ وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ
اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ
وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ
شَدِيدٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ
بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ
وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ

ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ عَائِثِهِم بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ
وَعَاتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً
وَرَحْمَةً وَرَهْبَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ
رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا
مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَعَامِنُوا بِرَسُولِهِ يُؤْتِكُمْ
كَفَالَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ
وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

لَيْلًا يَعْلَمُ أَهْلُ الْكِتَابِ أَلَّا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِّنْ فَضْلِ
اللَّهِ وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو
الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

به راستی که پیامبرانمان را همراه با پدیده‌های روشن‌گر
فرستادیم و همراه آنان کتاب آسمانی و سنجه فرو
فرستادیم. تا مردم به دادگری برخیزند، و آهن را پدید
آوردیم که در آن [مایه] ستیز و صلابت است و نیز
سودهایی برای مردم، تا سرانجام خداوند معلوم بدارد که
چه کسی در نهان [جانب] او و پیامبرانش را یاری می‌دهد،
بی‌گمان خداوند نیرومند پیروزمند است

و به راستی نوح و ابراهیم را به رسالت فرستادیم، و در زاد
و رود آن دو، پیامبری و کتاب آسمانی قرار دادیم، آنگاه
بعضی از آنان رهیافته و بسیاری از آنان نافرمانند

سپس از پی ایشان پیامبرانمان را آوردیم، و عیسی بن
مریم را از پی آوردیم، و به او انجیل دادیم و در دل کسانی
که از او پیروی کردند رأفت و رحمت قرار دادیم، و
رهبانیتی را به صورت بدعتی در پیش گرفتند که ما آن را
بر ایشان واجب نکرده بودیم، مگر آنکه در طلب خشودی
الهی آن را در پیش گرفته بودند، ولی چنانکه شایسته
رعایت بود، رعایتش نکردند، آنگاه به مؤمنان آنان
پاداششان را بخشیدیم و بسیاری از آنان نافرمانند

ای مؤمنان از خداوند پروا کنید و به پیامبر او ایمان آورید،
تا بهره دوچندان از رحمت خویش به شما ارزانی دارد، و
برای شما نوری قرار دهد که با آن [به درستی] راه روید و
شما را بیمارزد، و خداوند آمرزگار مهربان است

تا اهل کتاب بدانند که صاحب اختیار چیزی از بخشش و
بخشایش الهی نیستند، و بخشش و بخشایش به دست
خداوند است، به هر کس که خواهد ارزانی‌اش دارد، و
خداوند دارای بخشش بیکران است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ

به راستی که خداوند سخن زنی را که با تو درباره همسرش مجادله می‌کرد و به خداوند شکایت حال خود می‌گفت، شنید، و خداوند گفت و گوی شما دو تن را می‌شنود، چرا که خداوند شنوای بیناست

کسانی که از میان شما با زاننان ظهار می‌کنند، [بدانند که] آن زنان [با این ماجرا در حکم] مادران آنان نیستند، مادران آنان جز کسانی که آنان را زاده‌اند، نیستند، و ایشان [با این عمل] سخنی ناپسند و ناحق می‌گویند، و بی‌گمان خداوند بخشاینده آمرزگار است

الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مِمَّن نَسَاهُمْ مَا هُنَّ أُمَّهَاتُهُمْ إِنَّ أُمَّهَاتُهُمْ إِلَّا اللَّائِي وَلَدْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِّنَ الْقَوْلِ وَزُورًا وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ

و کسانی که با زاننان ظهار می‌کنند، سپس از آنچه گفته‌اند برمی‌گردند [و می‌خواهند به همسر خود بازگردند] باید پیش از آنکه با همدیگر تماس گیرند، برده‌ای آزاد کنند، این اندرزی است که به شما داده می‌شود، و خداوند به آنچه می‌کنید آگاه است

وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِّن قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسًا ذَٰلِكُمْ تُوعَظُونَ بِهِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

و هر کس که [امکان آن را] نیافت، باید که پیش از آنکه با همدیگر تماس گیرند، دو ماه پی در پی روزه بگیرد، سپس [بازهم] اگر نتوانست [روزه بگیرد]، در آن صورت باید به اطعام شصت فقیر بپردازد، این [کفاره] برای آن است که به [امر] خداوند و پیامبر او ایمان آورید، و این احکام الهی است، و برای کافران عذابی دردناک [مقرر] است

فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِن قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسًا فَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ فَاِطْعَامُ سِتِّينَ مِسْكِينًا ذَٰلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ

بی‌گمان کسانی که با [امر] خداوند و پیامبر او مخالفت می‌کنند، سرنگون شوند، چنانکه پیشینیانسان هم سرنگون شدند، و به راستی آیاتی روشنگر فرو فرستاده‌ایم، و برای کافران عذابی خفت‌بار [درپیش] است

إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ كُبِتُوا كَمَا كُبِتَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ

روزی که خداوند همگی آنان را [از گور] برانگیزد، سپس آنان را به [حقیقت و نتیجه] آنچه کرده‌اند آگاه سازد، خداوند آن را در شمار آورده است اما [خود] آنان فراموشش کرده‌اند، و خداوند بر هر چیز گواه است

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا أَحْصَاهُ اللَّهُ وَنَسُوهُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ط مَا
يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ
سَادِسُهُمْ وَلَا آدْنَى مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ آيِنَ
مَا كَانُوا ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمٌ

آیا نیندیشیده‌ای که خداوند آنچه در آسمانها و آنچه در
زمین است می‌داند، هیچ رازگویی سه تن نباشد مگر آنکه
او چهارمین آنان است، و نه [رازگویی] پنج تن مگر آنکه او
ششمین آنان است، و نه کمتر از این و نه بیشتر مگر آنکه
او هر جا که باشند با ایشان است، سپس در روز قیامت
آنان را به [نتیجه و حقیقت] کار و کردارشان آگاه می‌سازد،
بی‌گمان خداوند به هر چیزی داناست

۸

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نُهُوا عَنِ النَّجْوَى ثُمَّ يُعْوَدُونَ لِمَا نُهُوا
عَنْهُ وَيَتَنَجَّوْنَ بِالْآثِمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ ط وَإِذَا
جَاءُوكَ حَيَّوكَ بِمَا لَمْ يُحْيِكَ بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ
لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبُكُمْ جَهَنَّمُ يَصَلَوْنَهَا ط
فَبئسَ الْمَصِيرُ

آیا ننگریسته‌ای در کار کسانی که از نجوا نهی شده‌اند،
سپس به آنچه از آن نهی شده‌اند، باز می‌گردند و به گناه و
ستمکاری و نافرمانی از پیامبر باهم نجوا می‌کنند، و چون به
نزدت آیند به نحوی به تو درود می‌فرستند که خداوند آن
گونه به تو درود نفرستاده است، و در دل‌هایشان گویند چرا
به خاطر آنچه می‌گوییم خداوند عذابمان نمی‌کند؟ جهنم
برایشان کافی است که به آن اندر آیند، و چه بد سرانجامی
است

۹

يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا تَدَجَّيْتُمْ فَلَا تَتَنَجَّوْا بِالْآثِمِ
وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَتَنَجَّوْا بِالْبِرِّ وَالتَّقْوَى ط
وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

ای مؤمنان چون رازگویی کنید، به قصد گناه و ستمکاری و
نافرمانی از پیامبر نجوا مکنید، و به قصد نیکی و تقوا نجوا
کنید، و از خداوندی که نزد او محشور می‌گردید پروا کنید

۱۰

إِنَّمَا النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزَنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَيْسَ
بِضَارِهِمْ شَيْءٌ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

جز این نیست که نجوا از سوی شیطان است تا مؤمنان را
غمگین کند، و هیچ زیان رسان به آنان نیست، مگر به اذن
الهی، و مؤمنان باید فقط بر خداوند توکل کنند

۱۱

يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ
فَأَفْسَحُوا يَفْسَحِ اللَّهُ لَكُمْ ط وَإِذَا قِيلَ أَنْشُرُوا فَأَنْشُرُوا
يَرْفَعِ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ
دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

ای مؤمنان چون به شما گفته شود در مجالس جا باز کنید، باز
کنید، که خداوند در کار شما گشایش آورد، و چون گفته
شود برخیزید، برخیزید، خداوند از میان شما مؤمنان و
دانش یافتگان را به درجاتی رفعت دهد و خداوند به آنچه
می‌کنید آگاه است

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نَجَّيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِمُوا بَيْنَ يَدَيْ
نَجْوَانِكُمْ صَدَقَةٌ ذَٰلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَظْهَرُ فَإِن لَّمْ تَجِدُوا
فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

ءَأَشْفَقْتُمْ أَن تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَانِكُمْ صَدَقْتِ فَإِذْ لَمْ
تَفْعَلُوا وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكَاةَ
وَاطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مَّا هُمْ
مِّنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

أَتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ
مُّهِينٌ

لَن تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِّنَ اللَّهِ شَيْئًا
أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ
وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ ءَا لَآ إِنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ

أَسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنسَهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ ءُولَٰئِكَ
حِزْبُ الشَّيْطَانِ ءَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخٰسِرُونَ

إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ ءُولَٰئِكَ فِي الْأَذَلِّينَ

كَتَبَ اللَّهُ لَأَعْلَبَنَ أَنَا وَرُسُلِي إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ

ای مؤمنان چون خواهید که با پیامبر راز گویند، پیش از
نجوایتان صدقه‌ای تقدیم دارید این برای شما بهتر و
پاکیزه‌تر است، اما اگر چیزی نیافتید، بی‌گمان خداوند
آمرزگار مهربان است

[سپس که کسی جز علی ع توفیق نیافت فرمود] آیا
ترسیدید که پیش از نجوایتان صدقاتی تقدیم دارید؟ حال
که چنین نکردید و خداوند هم از شما درگذشت، پس نماز
را برپا دارید و زکات را بپردازید و از خداوند و پیامبرش
اطاعت کنید، و خداوند به آنچه می‌کنید آگاه است

آیا ننگریسته‌ای کسانی را که با قومی که خداوند بر آنان
خشم آورده است، و نه از شما هستند و نه از آنان
[یهودیان]، دوستی ورزیده‌اند؟ و آگاهانه به دروغ سوگند
می‌خورند

خداوند برای آنان عذابی سهمگین آماده ساخته است، آنان
عملکردشان بد است

سوگندهایشان را سپر بلا کرده‌اند، و [مردمان را] از راه
خدا باز می‌دارند، پس عذابی خفت‌بار [در پیش] دارند

اموال و اولادشان به هیچ روی از [عذاب] خدا بازمان
ندارد، اینان دوزخی‌اند و جاودانه در آنند

روزی که خداوند همگی آنان را برانگیزد، آنگاه [مشرکان]
برای او به همان گونه سوگند یاد می‌کنند که برای شما یاد
می‌کنند و گمان می‌کنند که حقی در دست دارند، بدانید که
آنان دروغ‌گویانند

شیطان بر آنان دست یافت، سپس یاد خدا را از خاطر آنان
برد، اینان حزب شیطانند، هان بی‌گمان حزب شیطان
زیانکارانند

بی‌گمان کسانی که با [امر] خداوند و پیامبر او مخالفت
می‌کنند، اینان از زمره فرومایگانند

خداوند مقرر داشته است که من و پیامبرانم پیروز گردیم،
بی‌گمان خداوند نیرومند پیروز‌مند است

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ
اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ
عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُمْ
بِرُوحٍ مِّنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ
اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

خواهان رستگارانند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ

هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ
دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا أَنَّهُمْ
مَانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَتَتْهُمْ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ
يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ
بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ

وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ
فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ

قومی نیابی که به خداوند و روز بازپسین ایمان داشته باشند و با کسانی که با خداوند و پیامبر او مخالفت می‌ورزند، دوستی کنند، ولو آنکه پدرانشان یا فرزندانشان یا برادرانشان یا خاندانشان باشند اینانند که [خداوند] در دل‌هایشان [نقش] ایمان نگاشته است، و به فیضی از جانب خویش استوارشان داشته است، و [ایشان را] به بوستانهایی درآورد که جویباران از فرودست آن جاری است، جاودانه در آیند، خداوند از آنان خشنود است، و آنان هم از او خشنودند، اینان خدا خواهانند، بدانید که خدا خواهان رستگارانند

آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است خداوند را تسبیح می‌گوید، و او پیروزمند فرزانه است

اوست که کافران اهل کتاب [یهودیان بنی‌نضیر] را از خانه و کاشانه‌شان در آغاز هنگامه رهسپاری انبوه آواره کرد، گمان نمی‌بردید که بیرون روند، و [خودشان هم] گمان می‌کردند که دژهایشان باز دارنده آنان در برابر امر و عقوبت الهی است، و امر [عذاب] الهی از جایی که گمانش را نمی‌بردند بر آنان فرود آمد و در دل‌هایشان هراس انداخت، [چندانکه] خانه‌هایشان را به دستهای خود و دستان مؤمنان ویران می‌کردند، پس ای دیده‌وران عبرت بگیرید

و اگر خداوند جلای وطن را بر آنان مقرر نداشته بود، در دنیا [به عذابی سهمگین] معذبشان می‌داشت، و برای آنان در آخرت عذاب دوزخ است

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ^ط وَمَنْ يُشَاقِ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ
شَدِيدُ الْعِقَابِ

۵

مَا قَطَعْتُمْ مِّن لِّينَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَىٰ أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ
اللَّهِ وَلِيخْزِيَ الْفَاسِقِينَ

۶

وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ
خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ^ج
وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

۷

مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ فَلِللرَّسُولِ
وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَأَبْنِ السَّبِيلِ كَيْ لَا
يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ
فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا^ج وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ
شَدِيدُ الْعِقَابِ

۸

لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ
يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ^ج
أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ

۹

وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ
إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ
عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ^ج وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ
فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

این از آن است که با [امر] خداوند و پیامبرش مخالفت کردند، و هر کس با امر خداوند مخالفت کند، بی‌گمان خداوند سخت کیفر است

هر چه از درختان خرما بریدید یا آن را ایستاده با ریشه‌هایش باقی گذاردید، همه به اذن الهی بود تا نافرمانان را خوار بدارد

و هر چه خداوند از ایشان به [صورت فیء] عاید پیامبرش گرداند، شما در آن نه اسبان را به تاخت در آوردید و نه شتران را، بلکه خداوند پیامبرانش را بر هر کس که خواهد سلطه دهد، و خداوند بر هر کاری تواناست

آنچه خداوند [به صورت فیء] از اموال اهل آبادیها عاید پیامبرش گرداند، خاص خداوند و پیامبر و خویشاوندان و یتیمان و بینوایان و در راه ماندگان است، تا در میان توانگران شما دستگردان نشود، و آنچه پیامبر شما را دهد آن را بپذیرید و آنچه شما را از آن بازدارد، از آن دست بدارید، و از خداوند پروا کنید، که بی‌گمان خداوند سخت کیفر است

برای بینوایان از مهاجران است که از خانه و کاشانه‌هایشان و ملک و مالهایشان رانده شده‌اند، و در طلب بخشش و خشنودی خداوندند و [دین] خداوند و پیامبر او را یاری می‌دهند، اینانند که راستگویانند

و کسانی که پیش از آنان در سرای اسلام [مدینه] جای گرفتند و ایمان را پذیرفتند، کسانی را که به سوی آنان هجرت کرده‌اند، دوست می‌دارند و نسبت به آنچه به ایشان داده شده است، در دل خود احساس نیاز نمی‌کنند، و [آنان را] ولو خود نیازمندی داشته باشند، بر خود بر می‌گزینند، و کسانی که از آزمندی نفس خویش در امان مانند، آنانند که رستگارانند

وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا
الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ
آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ

و کسانی که پس از آنان آمده‌اند گویند پروردگارا ما و
برادرانمان را که در ایمان بر ما سبقت دارند، ببامرز، و در
دل‌های ما نسبت به مؤمنان کینه‌ای مگذار، پروردگارا تویی
که رئوف مهربانی

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا
مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا
نُطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ
يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

آیا ننگریسته‌ای کسانی را که نفاق ورزیدند به دوستانشان
از اهل کتاب که کفرورزیدند، گفتند اگر شما رانده شوید،
ما نیز همراه شما بیرون می‌آییم، و به زیان شما هرگز از امر
هیچ کس اطاعت نخواهیم کرد، و اگر با شما کارزار شود،
حتما شما را یاری خواهیم کرد، خداوند شاهد است که آنان
دروغگو هستند

لَئِنْ أُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُونَهُمْ
وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيُوَلِّنَنَّ الْأَدْبَرَ ثُمَّ لَا يُصَرُّونَ

اگر آنان [یهودیان بنی‌نضیر] رانده شوند، ایشان همراه
آنان بیرون نروند، و اگر با آنان کارزار شود، ایشان را یاری
ندهند، و اگر بخواهند یاریشان دهند، پشت کنند، سپس از
هیچ کس یاری نیابند

لَأَنْتُمْ أَشَدُّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا
يَفْقَهُونَ

بی‌شک شما در دل‌های آنان هراس‌انگیزترید از خداوند، این
از آن است که ایشان قومی بی‌تعمیرند

لَا يُقَاتِلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرَى مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ
جُدُرٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّى
ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ

هرگز همگی با شما کارزار نکنند مگر در میان برزندهای
محصور، یا از پشت دیوارها، ستیز و صلابت آنان در میان
خودشان سخت است، آنان را همدست می‌انگاری، حال آنکه
دل‌هایشان پراکنده است، این از آن است که قومی نابخردند

كَمَثَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاتُوا وِبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ

همانند پیشینیان نزدیکشان که عقوبت کار [نادرست]شان
را چشیدند و عذابی دردناک [در پیش] دارند

كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ
إِنِّي بَرِيءٌ مِّنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ

همانند شیطان که به انسان گوید کافر شو، و چون کافر
شود، گوید من از تو بری و بر کنارم، که من از خداوند -
پروردگار جهانیانم ترسم

فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدَيْنِ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ
الظَّالِمِينَ

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ
لِعَدِ اللَّهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنسَاهُمْ أَنفُسَهُمْ أُولَٰئِكَ
هُمُ الْفَاسِقُونَ

لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ
هُمُ الْفَائِزُونَ

لَوْ أَنزَلْنَا هَذَا الْقُرْءَانَ عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا
مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ
يَتَفَكَّرُونَ

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ
الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ
الْمُؤْمِنُ الْمُهِيمُنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا
يُشْرِكُونَ

هُوَ اللَّهُ الْخَلِيقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ
يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

و سرانجام آن دو چنین است که هر دو در آتش جهنم‌اند، و جاودانه در آنند، و این جزای ستمکاران [مشرک] است

ای مؤمنان از خداوند پروا کنید و هر کس بنگرد که برای فردا چه پیش اندیشی کرده است، و از خداوند پروا کنید، چرا که خداوند به آنچه می‌کنید آگاه است

و همانند کسانی که خداوند را فراموش کردند، مباحثید که خداوند هم [تیمار] خودشان را از یادشان برد، اینانند که نافرمانند

دوزخیان و بهشتیان برابر نیستند، بهشتیانند که رستگارند

اگر این قرآن را بر کوهی فرو فرستاده بودیم، بی‌شک آن را از ترس خداوند خاکسار و فرو پاشیده می‌دید، و اینها مثلهایی است که برای مردم می‌زنیم باشد که اندیشه کنند

او خداوندی است که خدایی جز او نیست، دانای پنهان و پیدا، اوست خدای رحمان مهربان

اوست خداوندی که خدایی جز او نیست، فرمانروای قدوس سلام مؤمن مهیمن پیروزمند جبار صاحب کبریاست، پاک و برتر است خداوند از آنچه برای او شریک می‌انگارند

اوست خداوند آفریدگار پدیدآور صورتگر، او راست نامهای نیک، آنچه در آسمانها و زمین است او را تسبیح می‌گوید، و اوست پیروزمند فرزانه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ
تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ
يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ
كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَدًا فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي تُسِرُّونَ
إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ
يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ

۱
۴۸۲

إِنْ يَثْقَفُوكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً وَيَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ
أَيْدِيَهُمْ وَالسِّنَنَتُهُم بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ

۲

لَنْ تَنفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

۳

قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ
قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَءُؤُا مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ
اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ
أَبَدًا حَتَّىٰ تُوْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدَهُوَ إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ
لَأَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ رَبَّنَا
عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ

۴

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَاعْفِرْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ
أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

۵

ای مؤمنان اگر برای جهاد در راه من و طلب خشنودی من از [وطن خود] بیرون آمده‌اید، دشمن من و دشمن خودتان را دوست مگیرید، که به آنها مهربانی کنید، و حال آنکه آنان به دین حق که برای شما آمده است، کفر و انکار ورزیده‌اند و پیامبر و شما را آواره کرده‌اند، چرا که به خداوند - پروردگارتانایمان دارید، [شما باید که] با آنان سر و سر دوستانه دارید و من به آنچه پنهان دارید و آنچه آشکار دارید، آگاه‌ترم، و هر کس از شما که چنین کند به راستی که از راه راست گم گشته است

اگر بر شما دست یابند دشمنان شما خواهند بود و دست و زبانشان را به بدی در حق شما می‌کشایند، و خوش دارند که شما کفر بورزید

خویشاوندانتان و همچنین فرزندان‌تان به شما سود نمی‌رسانند [و] در روز قیامت در میان شما داوری کند و خداوند به آنچه می‌کنید بیناست

برای شما در ابراهیم و همراهان او سرمشقی نیکوست، آنگاه که به قومشان گفتند و ما از شما و آنچه به جای خداوند می‌پرستید، بری و برکناریم، ما منکر شمایم و همواره در میان ما و شما دشمنی و کینه پدید آمده است تا آنکه فقط به خداوند ایمان آورید، مگر در این سخن ابراهیم به پدرش که حتما برای تو آموزش خواهم طلبید، و برای تو در برابر خداوند صاحب اختیار چیزی نیستم، پروردگارا بر تو توکل کرده‌ایم و به تو روی آورده‌ایم و سیر و سرانجام [همه] به سوی توست

پروردگارا ما را زبردست کافران مگردان و ما را بیمارز، پروردگارا تویی که پیروزمند فرزانه‌ای

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ
وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

عَسَى اللَّهُ أَن يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُم مِّنْهُمْ
مَّوَدَّةً وَاللَّهُ قَدِيرٌ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقْتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ
يُخْرِجُوكُم مِّن دِيَارِكُمْ أَن تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ
يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ

إِنَّمَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ
وَأَخْرَجُوكُم مِّن دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَن
تَوَلَّوهُمْ وَمَن يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ
فَأَمْتَحِنُوهُنَّ ۗ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ ۗ فَإِن عَلِمْتُمُوهُنَّ
مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا
هُم يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَعَآثُهُمْ مَّا أَنفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُم أَن
تَنكِحُوهُنَّ إِذَا ءَاتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ وَلَا تُمْسِكُوا بِعِصَمِ
الْكُوفِرِ وَسْءَلُوا مَّا أَنفَقْتُمْ وَلَيْسَ لَكُم مَّا أَنفَقُوا ذَلِكُمْ
حُكْمُ اللَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

وَإِن فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِّنْ أَزْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعَاقِبْتُمْ
فَعَاتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ أَزْوَاجُهُمْ مِّثْلَ مَّا أَنفَقُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ
الَّذِي أَنْتُمْ بِهِء مُؤْمِنُونَ

به راستی برای شما در آنان سرمشقی نیکوست، برای کسی
که به خداوند و روز بازپسین امید داشته باشد، و هر کس
روی برتابد [بداند] که خداوند بی‌نیاز ستوده است

چه بسا خداوند در میان شما و کسانی از آنان که باهم
دشمنی دارید، مهربانی پدید آورد، و خداوند تواناست، و
خداوند آمرزگار مهربان است

خداوند شما را از کسانی که با شما در کار دین کارزار
نکرده‌اند، و شما را از خانه و کاشانه‌تان آواره نکرده‌اند، نهی
نمی‌کند از اینکه در حقشان نیکی کنید و با آنان دادگرانه
رفتار کنید، بی‌گمان خداوند دادگران را دوست دارد

خداوند فقط شما را از کسانی که با شما در کار دین کارزار
کرده‌اند و شما را از خانه و کاشانه‌تان آواره کرده‌اند و برای
راندنتان [با دیگران] همدستی کرده‌اند، نهی می‌کند از
اینکه دوستشان بدارید، و هر کس دوستشان بدارد، آنانند
که ستمکار [مشرک] هستند

ای مؤمنان هر گاه زنان مؤمن مهاجر به نزد شما آیند، آنان را
بیازمایید، خداوند به [حقیقت] ایمانشان آگاه‌تر است، پس
اگر آنان را مؤمن شناختید دیگر آنان را به سوی کفار باز
مگردانید، نه ایشان بر آنان حلال هستند و نه آنان برایشان
حلالند، و به آنان آنچه خرج کرده‌اند بدهید، و بر شما گناهی
نیست که پس از آنکه مهرهایشان را پرداختید، با آنان
ازدواج کنید، و دست در دامان زنان کافر مزیند، و [چون
زنان شما نزد آنان روند] آنچه خرج کرده‌اید از آنان
[کافران] طلب کنید و آنان هم آنچه خرج کرده‌اند از شما
طلب کنند، این حکم الهی است که در میان شما داوری
می‌کند و خداوند دانای فرزانه است

و اگر از دست شما زنی به سوی کافران رود، و سپس با
آنان تلافی کردید و غنیمت گرفتید، آنگاه به کسانی که
همسرانشان [به سوی کفار] رفته‌اند، معادل خرجی را که
کرده‌اند [از غنایم] بپردازید، و از خداوندی که شما به او
ایمان دارید پروا کنید

يَأْتِيهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعَنَّكَ عَلَىٰ أَنْ لَا
يُشْرِكَنَّ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقَنَّ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلَنَّ
أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ
وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيَنَّكَ فِي مَعْرُوفٍ فَبَايِعَهُنَّ وَأَسْتَغْفِرَنَّ
لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

ای پیامبر چون زنان مؤمن به نزد تو آمدند که با تو بیعت کنند که برای خداوند شریکی نیاورند و دزدی نکنند و زنا نکنند و فرزندانشان را نکشند و فرزندی را از راه بهتان به دست نیاورند که نسبت آن را به دست و پای خویش دهند، و در کار خیری از تو نافرمانی نکنند، پس با آنان بیعت کن و برایشان از خداوند آمرزش بخواه، چرا که خداوند آمرزگار مهربان است

ای مؤمنان قومی را که خداوند بر آنان خشم آورده است، به دوستی مگیرید، که از آخرت به همان گونه نومیدند که کافران از بازگشت در گور خفتگان

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ
يَسُوءُ مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا يَبِيسُ الْكُفَّارُ مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ

۶۱. صف: الصَّف: صف مدنی ۱۴ آیه ۲ صفحه

آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است خداوند را نیایش کند، و اوست پیروزمند فرزانه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ

ای مؤمنان چرا چیزی می‌گویید که انجام نمی‌دهید

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ

نزد خداوند بس منفور است که چیزی را بگویید که انجام نمی‌دهید

كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ

در حقیقت خداوند دوست دارد کسانی را که در راه او صف در صف جهاد می‌کنند، چنانکه گویی ایشان بنیادی ریخته از سرب‌اند

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا كَأَنَّهُمْ بُنْيَانٌ
مَّرْصُوعٌ

و چنین بود که موسی به قومش گفت ای قوم من چرا مرا می‌آزارید و حال آنکه می‌دانید که پیامبر خداوند به سوی شما هستم، پس چون [از حق] برگشتند خدا دلهایشان را برگردانید، و خداوند نافرمانان را هدایت نمی‌کند

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ ۖ يَتَقَوَّمُ لِمَ تُؤْذُونَنِي وَقَدْ تَعَلَّمُونَ أَنِّي
رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ وَاللَّهُ لَا
يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَبْنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُّصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدٌ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعَى إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ تَجْرَةٍ تُنْجِيكُمْ مِّنْ عَذَابِ أَلِيمٍ

تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

وَأُخْرَىٰ تُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَبَشِيرٌ الْمُؤْمِنِينَ

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِّلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَأَمَّا تَطَافُفُؤُنَا مِن بَنِي إِسْرَائِيلَ وَكَفَرْتَ طَافُفُؤُنَا فَآيَدُنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَاصْبَحُوا ظَاهِرِينَ

و چنین بود که عیسی بن مریم گفت ای بنی اسرائیل من پیامبر خداوند به سوی شما هستم، [و] استوار دارنده توراتی که پیشاروی من است و بشارتگر به پیامبری که پس از من می‌آید و نامش احمد است، و چون بر ایشان پدیده‌های شگرف آورد، گفتند این جادوی آشکار است

و کیست ستمکارتر از کسی که بر خداوند دروغ بندد، و حال آنکه به سوی اسلام دعوت می‌گردد، و خداوند قوم ستمکار را هدایت نمی‌کند

می‌خواهند نور الهی را با سخنان خویش خاموش کنند و حال آنکه خداوند کمال بخش نور خویش است، ولو آنکه کافران ناخوش داشته باشند

او کسی است که پیامبرش را با هدایت و دین حق فرستاده است تا آنان را بر همه ادیان پیروز گرداند، ولو مشرکان ناخوش داشته باشند

ای مؤمنان آیا شما را به داد و ستدی رهنمون شوم که شما را از عذاب دردناک می‌رهاند؟

[و آن اینکه] به خداوند و پیامبر او ایمان آورید و به مال و جان در راه خدا جهاد کنید، این، اگر بدانید، برایتان بهتر است

تا بر شما گناهاتتان را بیاورد و شما را به بوستانهایی که جویباران از فرودست آن جاری است، و خانه‌های پاک و پسندیده در بهشتهای عدن درآورد، این رستگاری بزرگ است

و [نعمت] دیگری که آن را خوش دارید یاری از جانب خداوند و پیروزی نزدیک، و مؤمنان را بشارت ده

ای مؤمنان یاوران [دین] خدا باشید، چنانکه عیسی بن مریم به حواریون گفت چه کسانی در راه دین خدا یاوران منند؟ حواریون گفتند ما یاوران [دین] خداوندیم، سپس گروهی از بنی‌اسرائیل ایمان آوردند و گروهی [انکار و] کفرورزیدند، آنگاه مؤمنان را در برابر دشمنشان یاری دادیم، و پیروز گردیدند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ
الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ

آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است خداوند را نیایش
کند، [خداوندی که] فرمانروای قدوس پیروزمند فرزانه
است

هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ
آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا
مِن قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

اوست که در میان قوم بی‌کتاب [عرب] پیامبری از میان
خودشان برانگیخت که آیات او را بر آنان می‌خواند و
پاکیزه‌شان می‌دارد، و به آنان کتاب و حکمت می‌آموزد، و حقا
که در گذشته در گمراهی آشکاری بودند

وَأَخْرَجَ مِنْهُمْ لِمَا يَلْحَقُوا بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

و دیگرانی از آنان که هنوز به آنان نپیوسته‌اند، و اوست
پیروزمند فرزانه

ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

این بخشش الهی است که به هر کس خواهد ارزانی‌اش
دارد، و خداوند دارای بخشش و بخشایش بیکران است

مَثَلُ الَّذِينَ حُمِّلُوا التَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ
يَحْمِلُ أَسْفَارًا بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ
وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

داستان کسانی که [عمل به] تورات بر آنان تکلیف شد،
سپس آن را [چنانکه باید و شاید] رعایت نکردند، همانند
چارپایی بر او کتابی چند است، چه بد است وصف گروهی که
آیات الهی را تکذیب کردند، و خداوند قوم ستمکار
[مشرك] را هدایت نمی‌کند

قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِنْ زَعَمْتُمْ أَنَّكُمْ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ مِنْ
دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

بگو ای یهودیان اگر گمان می‌کنید که شما از میان همه
مردم، دوستان خدا هستید، اگر راست می‌گویید آرزوی
مرگ کنید

وَلَا يَتَمَنَّوْنَهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
بِالظَّالِمِينَ

و به خاطر کار و کردار پیشینشان هرگز آن را آرزو نمی‌کنند،
و خداوند به ستمکاران آگاه است

قُلْ إِنْ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلَاقِيكُمْ ثُمَّ
تُرَدُّونَ إِلَىٰ عَلِيمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ

بگو همان مرگی که از آن می‌گریزید، روی آور به شماست،
سپس به سوی دانای پنهان و پیدا بازگردانده شوید، آنگاه
شما را به [نتیجه و حقیقت] آنچه کرده‌اید، آگاه می‌سازد

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

وَإِذَا رَأَوْا تِجْرَةً أَوْ لَهْوًا أَنْفَضُوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا قُلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهِوِ وَمِنَ التِّجْرَةِ وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ

ای مؤمنان چون برای نماز روز جمعه بانگ [اذن] در داده شود، به سوی یاد کرد خداوند بشتابید و خرید و فروش را رها کنید، اگر بدانید این برایتان بهتر است

سپس چون نماز گزارده شود، در زمین پراکنده شوید [و به راه خود بروید] و [روزی خود] از بخشش الهی بجویید، و خداوند را بسیار یاد کنید، باشد که رستگار شوید

و [غافلان] چون داد و ستدی یا سرگرمی ای ببینند، به سوی آن بشتابند و تو را ایستاده رها کنند، بگو آنچه نزد خداوند است از سرگرمی و از داد و ستد بهتر است، و خداوند بهترین روزی‌دهندگان است

۶۳. منافقون

الْمُنَافِقُونَ: منافقان

مدنی

۱۱ آیه

۲ صفحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ

اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ

وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ هُمْ كَانَتْهُمْ حُشْبٌ مِّنْ سَنَدَةٍ يَّحْسَبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْ قَتَلَهُمُ اللَّهُ أَلَىٰ يُوفِّكَونَ

منافقان چون به نزد تو آیند گویند گواهی می‌دهیم که تو پیامبر خدا هستی، و خداوند می‌داند که تو پیامبرش هستی، و خداوند گواهی می‌دهد که منافقان دروغگو هستند

سوگندهایشان را سپر بلا گرفته‌اند، سپس [مردمان را] از راه خدا بازداشته‌اند، چه بد است کاری که آنان می‌کنند

این از آن است که ایشان ایمان آورده‌اند سپس کفر ورزیده‌اند، و بر دلهایشان مهر نهاده شده است، و ایشان در نمی‌یابند

و چون ایشان را بنگری، بدنهای ایشان تو را به شگفت آورد، و چون سخن گویند به سخنانشان گوش دهی، گویی همانند الوارهای تکیه داده بر دیوارند، و هر بانگی را بر ضد خویش می‌انگارند، آنان دشمن‌اند، از آنان بر حذر باش، خداوند لعنتشان کند، چگونه بیراهه می‌روند؟

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَّأُ رُءُوسَهُمْ وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ

و چون به ایشان گفته شود ببیاید که پیامبر خدا برای شما آمرزش بطلبد، سرهای خود را [به انکار] برگردانند، و بنگریشان که [از اعتذار و استغفار] رویگردانند و گردنکش‌اند

سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

در حق آنان یکسان است چه برایشان آمرزش بخواهی، چه برایشان آمرزش نخواهی، هرگز خداوند آنان را نخواهد آمرزید، بی‌گمان خداوند نافرمانان را هدایت نمی‌کند

هُمْ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلَيَّ مِنْ عِنْدِ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّى يَنْفُضُوا^ط وَلِلَّهِ خَزَائِنُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ

ایشان کسانی هستند که می‌گویند برای کسانی که نزد پیامبر خدا هستند چیزی هزینه نکنید تا آنکه [از پیرامون او] پراکنده شوند، و حال آنکه خزانه‌های آسمان و زمین از آن خداوند است، ولی منافقان در نمی‌یابند

يَقُولُونَ لَئِنْ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ^ج وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ^ه وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ

می‌گویند چون به مدینه بازگردیم، بلندپایگان، فرومایگان را از آنجا بیرون خواهند کرد، حال آنکه عزت، خاص خداوند و پیامبر او و مؤمنان است، ولی منافقان نمی‌دانند

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

ای مؤمنان اموال و اولادتان، شما را از یاد خداوند باز ندارد، و هر کس چنین کند، آنانند که زیانکارانند

وَأَنْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ مِّن قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَقَ وَأَكُن مِّنَ الصَّالِحِينَ

و پیش از آنکه مرگ به سراغ هر یک از شما بیاید و او بگوید پروردگارا چرا مرا تا مهلتی نزدیک باز پس نداشتی که بتوانم صدقه بدهم و از شایستگان باشم، از آنچه روزیتان کرده‌ایم، بخشش کنید

وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا^ح وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

و خداوند هرگز کسی را چون اجلش فرا رسد، بازپس ندارد، و خداوند به آنچه می‌کنید آگاه است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ
الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

۱
۴۹۰

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ وَاللَّهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

۲

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ
صُورَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ

۳

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا
تُعْلِنُونَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

۴

أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُؤُا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ فَنَادُوا وَبَالَ
أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

۵

ذَلِكَ بِأَنَّهُ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا أَبَشَرٌ
يَهْدُونَنَا فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوْا وَاسْتَغْنَى اللَّهُ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَمِيدٌ

۶

رَعِمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ
لَتُنَبَّيُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ

۷

فَكَا مَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورِ الَّذِي أَنْزَلْنَا وَاللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

۸

يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذَٰلِكَ يَوْمُ التَّغَابِنِ وَمَنْ يُؤْمِنْ
بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُدْخِلْهُ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَٰلِكَ
الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

۹

آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است، خداوند را نیایش
کند، فرمانروایی او راست، و سپاس او راست، و او بر هر
کاری تواناست

و اوست که شما را آفریده است، و بعضی از شما کافرند، و
بعضی از شما مؤمن‌اند، و خداوند به آنچه می‌کنید بیناست

آسمانها و زمین را به حق آفرید و شما را نقش و نگار کرد و
پیکرهای شما را بر آراست، و سیر و سرانجام به سوی
اوست

آنچه در آسمانها و زمین است می‌داند و آنچه پنهان
می‌دارید و آنچه آشکار می‌دارید، می‌داند، و خداوند به راز
دلها داناست

آیا خبر کسانی که پیش از این کفرورزیدند به شما نرسیده
است که عقوبت کارشان را چشیدند و برای آنان عذابی
دردناک [در پیش] است

این از آن است که پیامبرانشان برای آنان پدیده‌های
شگرف آوردند، و گفتند آیا بشری می‌خواهد هدایت‌مان کند،
پس کفر [و انکار] ورزیدند و روی بر تافتند و خداوند
بی‌نیازی نمود و خداوند بی‌نیاز ستوده است

کافران پنداشته‌اند که هرگز برانگیخته نمی‌شوند، بگو آری
سوگند به پروردگارم که برانگیخته خواهید شد، سپس از
[حقیقت] آنچه کرده‌اید، آگاهتان کنند، و این بر خداوند
آسان است

پس به خداوند و پیامبر او و نوری که فرو فرستاده‌ایم
ایمان آورید، و خداوند به آنچه می‌کنید آگاه است

روزی که برای روز محشر گردتان آورد، آن روز تغابن است
و هر کس به خداوند ایمان آورد و نیکوکاری کند، گناهانش
را از او می‌زداید، و او را به بوستانهایی که جویباران از
فرودست آن جاری است، درآورد، که جاودانه در آن باشند،
این رستگاری بزرگ است

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
خَالِدِينَ فِيهَا ۗ وَسَاءَ الْمَصِيرُ

مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۗ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ
قَلْبَهُ ۗ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ ۚ فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا عَلَىٰ
رَسُولِنَا الْمَبَالِغُ الْمُبِينُ

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۗ وَعَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا
لَكُمْ فَأَحْذَرُوهُمْ ۚ وَإِن تَعَفَوْا وَتَصَفَّحُوا وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ
غَفُورٌ رَّحِيمٌ

إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ ۗ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ

فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَسْمِعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنْفِقُوا خَيْرًا
لِّأَنْفُسِكُمْ ۗ وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ ۗ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُونَ

إِن تُقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضْعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۗ
وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ

عَلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

و کسانی که به آیات ما کفر و انکار ورزیده‌اند، اینان
دوزخیانند، جاودانه در آند و بد سرانجامی است

هیچ مصیبتی [به کسی] نرسد مگر به اذن الهی، و هر کس
به خداوند ایمان آورد [او] دلش را هدایت کند، و خداوند
به هر چیزی داناست

و از خداوند اطاعت کنید، و از پیامبر [هم] اطاعت کنید، و
اگر روی برتابید [بدانید که] بر پیامبر ما فقط پیام رسانی
آشکار است

خداوند است که خدایی جز او نیست، و مؤمنان فقط بر
خداوند باید توکل کنند

ای مؤمنان بی‌گمان از میان همسران و فرزندانتان بعضی
دشمن شما هستند، از آنان بر حذر باشید، و اگر گذشت و
بخشایش پیشه کنید و درگذرید، خداوند هم آمرزگار
مهربان است

همانا اموال و اولاد شما مایه آزمون [و دردرس] اند، و
پاداش بیکران فقط نزد خداوند است

تا آنجا که بتوانید از خداوند پروا کنید و [حق را] بشنوید و
اطاعت پیشه کنید و به انفاق بپردازید که به خیر خودتان
است، و کسانی که از آزمندی نفس خویش در امان مانند
رستگارانند

اگر در راه خداوند قرض‌الحسنه دهید، برای شما [اجرش
را] دو چندان کند و شما را بیامرزد، و خداوند قدردان
بردبار است

دانای پنهان و پیدا [و] پیروزمند فرزانه است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحِشَةٍ مُّبَيِّنَةٍ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ وَلَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا

۱
حزب
۲۲۳
۴۹۲

فَإِذَا بَلَغَنَّ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهَدُوا ذَوَى عَدْلٍ مِّنكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ذَٰلِكُمْ يُوعَظُ بِهِ مَن كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا

۲

وَيَرْزُقُهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَلِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا

۳

وَاللَّيِّ يَسِّنَ مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنْ أَرَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ وَاللَّيِّ لَمْ يَحِضْنَ وَأُولَٰئِ الْأَحْمَالُ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا

۴

ذَٰلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ إِلَيْكُمْ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا

۵

ای پیامبر، چون خواهید زنان را طلاق گویند، از هنگامی که عده‌شان آغاز تواند شد [طهر غیر واقع]، طلاق دهید، و حساب عده را نگه دارید، و از خداوند، پروردگارتان، پروا کنید، آنان را از خانه‌هایشان بیرون مکنید، و خودشان هم بیرون نروند، مگر آنکه مرتکب کار ناشایست آشکاری شوند، و این احکام الهی است و هر کس از [حد و مرز] احکام الهی تجاوز کند، به راستی در حق خود ستم روا داشته است، ندانی باشد که خداوند بعد از این کاری تازه پدید آورد

پس چون به پایان عده‌شان نزدیک شوند، یا به نیکویی نگاهشان دارید [و رجوع کنید]، یا با خیر و خوشی از آنان جدا شوید، و [بر این کار] دو [شاهد] عادل از میان خودتان را شاهد بگیرید، و شهادت را برای خداوند برپا دارید، این است که هر کس به خداوند و روز بازپسین ایمان دارد، بدان اندرز داده شود، و هر کس که از خداوند پروا [و پارسایی پیشه] کند، [خداوند] برای او بیرون‌شدی بگذارد

و او را از جایی که گمان نمی‌برد، روزی رساند، و هر کس بر خداوند توکل کند، همو وی را کافی است، بی‌گمان خداوند سررشته‌دار کار خویش است، به راستی که خداوند برای هر چیز اندازه‌ای نهاده است

و کسانی از زنان شما که از حیض مایوسند، اگر در کارشان شک دارید، بدانید که عده آنان سه ماه [سه پاک] است، همچنین [است امر] زنانی که حیض ندیده‌اند، و بارداران، سرآمد عده‌شان این است که وضع حمل کنند، و هر کس از خداوند پروا کند، در کارش آسانی پدید آورد

این امر الهی است که به سوی شما نازلش کرده است، و هر کس از خداوند پروا کند، گناهانش را از او می‌زداید و پاداش او را بزرگ گرداند

أَسْكِنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِّنْ وُجْدِكُمْ وَلَا تُضَارُّوهُنَّ لِتُضَيِّقُوا عَلَيْهِنَّ وَإِنْ كُنَّ أُولَاتٍ حَمَلٍ فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّىٰ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ وَأَتَمُّوا بَيْنَكُمْ بِمَعْرُوفٍ وَإِنْ تَعَاَسَرْتُم فَسَرِّضُوهُ لَهَا وَآخَرَىٰ

لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِّنْ سَعَتِهِ ۗ وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَا آتَاهَا ۗ سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا

وَكَايِنٍ مِّنْ قَرْيَةٍ عَتَتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ ۗ فَحَاسَبْنَاهَا حِسَابًا شَدِيدًا وَعَذَّبْنَاهَا عَذَابًا نُّكْرًا

فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عَاقِبَةُ أَمْرِهَا خُسْرًا

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا ۖ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ الَّذِينَ ءَامَنُوا قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا

رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ لِّيُخْرِجَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ۗ وَمَنْ يُؤْمِن بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۖ قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا

آنان را در همانجا که خود سکنا دارید، در حد وسعتان سکنا دهید، و به آنان زیان مرسانید که عرصه را بر آنان تنگ بگیرید، و اگر [مطلقات] باردار باشند، خرجشان را بدهید تا آنکه وضع حمل کنند، و اگر برای شما [نوزاد را] شیر دادند، پس اجرتشان را بپردازید، و در میان خود به نیکی رایزنی کنید، و اگر به توافق نرسیدید [زن] دیگری او را شیر دهد

تا توانگر بر وفق توان خود خرج کند و کسی که روزی اش تنگ شده است، در همان حد که خداوند به او بخشیده است خرج کند، خداوند بر هیچ کس جز بر وفق آنچه به او بخشیده است، تکلیف نمی‌کند، زودا که خداوند پس از تنگنا، آسایش مقرر دارد

و چه بسا شهرها که [اهالی آن] از فرمان پروردگارش و پیامبران او سرپیچید، آنگاه به سختی از آنان حساب کشیدیم، و به عذابی بی‌مانند معذبشان داشتیم

بدین‌سان عقوبت کار خود را چشید و عاقبت کارش زیان بود

خداوند برای آنان عذابی سهمگین آماده کرده است، پس ای خردمندان مؤمن از خداوند پروا کنید، به راستی که خداوند به سوی شما پندآموزی فرستاده است

پیامبری که آیات روشنگر الهی را بر شما می‌خواند، تا کسانی را که ایمان آورده‌اند و کارهای شایسته کرده‌اند، از تاریکیها به سوی روشنایی برآورد، و هر کس به خداوند ایمان آورد و نیکوکاری کند، او را به بوستانهایی که جویباران از فرودست آن جاری است، درآورد، و جاودانه در آنند، به راستی که خداوند روزی او را نیکو گردانده است

خداوند کسی است که هفت آسمان را آفریده است، و از زمین نیز همانند آن را، فرمان او از میان آنها نازل می‌گردد، تا بدانید که خداوند بر هر کاری توانا است، و اینکه خداوند بر هر چیز احاطه علمی دارد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَأْتِيهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحْرَمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبْتَغِي مَرْضَاتَ
أَزْوَاجِكَ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

ای پیامبر چرا در طلب خشنودی [بعضی از] همسرانت چیزی را که خداوند بر تو حلال گردانده است، تحریم می‌کنی؟ و خداوند [در همه حال] آمرزگار مهربان است

قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ
الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

به راستی که خداوند شکستن سوگندهایتان را [با دادن کفاره] بر شما روا داشته است، و خداوند سرور شماست و او دانای فرزانه است

وَإِذْ أَسْرَ النَّبِيُّ إِلَىٰ بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا فَلَمَّا نَبَّأَتْ بِهِ
وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضَهُ وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ
فَلَمَّا نَبَّأَهَا بِهِ قَالَتْ مَنْ أَتْبَأكَ هَذَا قَالَ نَبَّأَنِي الْعَلِيمُ
الْحَكِيمُ

و چنین بود که پیامبر سخنی را پوشیده‌وار به بعضی از همسرانش گفت، و چون آن را [آن زن به زن دیگر] خبر داد، و خداوند او را از آن آگاه کرد، بخشی از آن را [در عتاب خود به آنان] بیان داشت و از بخش دیگر صرفنظر کرد، و چون آن زن [صاحب راز و افشاءگر آن] را از آن آگاه کرد، گفت چه کسی تو را از این خبر داد؟ فرمود مرا خداوند دانای آگاه با خبر کرد

إِنْ تَتُوبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ
فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَلِحَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةَ
بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ

اگر شما دو زن به درگاه خداوند توبه کنید، و به راستی هم دل‌های شما [از طاعت خداوند و پیامبر او در این امر] برگشته است [از گناه شما در می‌گذرد]، و اگر در برابر او همدستی کنید، بدانید که خداوند دوست اوست و جبرئیل و صالح‌ترین [مؤمنان، و علاوه بر آن فرشتگان هم پشتیبانند]

عَسَىٰ رَبُّهُوَ إِنْ طَلَّقَنَّ أَنْ يُبْدِلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِّنْكَنَّ
مُسْلِمَاتٍ مُّؤْمِنَاتٍ قَلْبَتٍ تَلْبَسَتِ عِبْدَاتٍ سَلْبَحَاتٍ
ثَيِّبَاتٍ وَأَبْكَارًا

چه بسا اگر شما را طلاق دهد، پروردگارش برای او همسرانی بهتر از شما جانشین گرداند که زنانی مسلمان، مؤمن، فرمانبردار، توبه‌کار، پرستشگر خداوند، روزه‌دار، اعم از بیوه و دوشیزه باشند

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قُورًا أَنفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا
النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ
اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ

ای مؤمنان خود و خانواده‌تان را از آتشی حفظ کنید که هیضم آن مردم و سنگها هستند و فرشتگانی درشت‌خو و سخت‌رو بر آن گمارده‌اند که از خداوند در آنچه فرمانشان دهد سرپیچی نمی‌کنند، و هر چه به ایشان فرمان داده می‌شود، انجام دهند

يَأْتِيهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْتَدِرُوا الْيَوْمَ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا
كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

ای کافران امروز عذرخواهی مکنید، فقط در برابر کاری که کرده‌اید جزا یابید

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا تُوْبُوْا إِلَىٰ اَللّٰهِ تُوْبَةً نُّصُوْحًا عَسَىٰ
رَبُّكُمْ اَنْ يُكْفِرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ
جَنَّتِ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا اَلْاَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي اَللّٰهُ النَّبِيَّ
وَٱلَّذِيْنَ ءَامَنُوْا مَعَهُ ۗ نُورُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَاَيْمَانِهِمْ
يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَا اٰتِنَا لِنَا نُوْرًا وَاغْفِرْ لَنَا اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيْرٌ

ای مؤمنان به درگاه خداوند توبه‌ای خالصانه کنید، چه بسا پروردگارتان گناهاتان را از شما بزداید و شما را به بوستانهایی که جویباران از فرودست آن جاری است، در آورد [در] روزی که خداوند پیامبر و ایمان آوردگان همراه او را فرو نگذارد، نورشان در پیشاپیش و سمت راستشان می‌شتابد، گویند پروردگارا نور ما را برای ما به کمال برسان، و ما را بیمارز، که تو بر هر کاری توانایی

يَأْتِيهَا النَّبِيُّ جَهْدِ الْكُفَّارِ وَٱلْمُنَافِقِيْنَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ
وَمَا وَاوَلُهُمْ جَهَنَّمُ ۗ وَبِئْسَ اَلْمَصِيْرُ

ای پیامبر با کافران و منافقان جهاد کن، و با آنان درشتی کن که سرا و سرانجامشان جهنم است و بد سرانجامی است

ضَرَبَ اَللّٰهُ مَثَلًا لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا اَمْرًآتِ نُوْحٍ وَاَمْرًآتِ لُوْطٍ ۗ
كَانَتَا تَحْتِ عِبْدِيْنَ مِنْ عِبَادِنَا صٰلِحِيْنَ فَخٰنَتَاهُمَا فَلَمَّ
يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنْ اَللّٰهِ شَيْئًا وَّقِيْلَ اُدْخِلَا النَّارَ مَعَ
الدّٰخِلِيْنَ

خداوند درباره کافران مثلی می‌زند، و آن همسر نوح است و همسر لوط که در حباله دو بنده از بندگان شایسته ما بودند، سپس به ایشان خیانت کردند، و آن دو [پیامبر] در برابر امر [و عذاب] الهی چیزی را از آنان باز نداشتند، و [به آنان] گفته شود، همراه سایر وارد شوندگان، وارد آتش [جهنم] شوید

وَضَرَبَ اَللّٰهُ مَثَلًا لِّلَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اَمْرًآتِ فِرْعَوْنَ اِذْ قَالَتْ
رَبِّ اَبْنِ لِيْ عِنْدَكَ بَيْتًا فِى الْجَنَّةِ وَنَجِّنِيْ مِنْ فِرْعَوْنَ
وَعَمَلِهٖ ۗ وَنَجِّنِيْ مِنَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ

و نیز خداوند درباره مؤمنان مثلی می‌زند و آن همسر فرعون است که [در اوج سختی کشیدن] گفت پروردگارا برای من در نزد خودت، خانه‌ای در بهشت بنا کن، و مرا از شر فرعون و عمل او رهایی ده، و از قوم ستمکار نجاتم بخش

وَمَرْيَمَ اَبْنَتْ عِمْرَانَ اَلَّتِيْ اٰحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيْهِ
مِنْ رُّوْحِنَا وَصَدَّقَتْ بِكَلِمٰتِ رَبِّهَا وَكُتِبَ عَلَيْهَا
اَلْقَلَمِيْنَ

و نیز مریم دختر عمران را که ناموس خود را محفوظ داشت، آنگاه از روح خویش در آن دمیدیم، و سخنان و کتابهای پروردگارش را استوار گرفت، و از فرمانبرداران بود

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبْرَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

بزرگ کسی که فرمانروایی به دست اوست و او بر هر کاری تواناست

الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَفُورُ

کسی که مرگ و زندگی را آفرید تا شما را بیازماید که کدامیک نیکو کردارترید، و او پیروزمند آمرزگار است

الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَّا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ
مِن تَفْوُتٍ فَاَرْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ

کسی که هفت آسمان را توپرتو آفرید، در آفرینش خداوند رحمان، هیچ گونه نابسامانی نمی‌بینی، باز چشم بگردان آیا هیچ رخنه‌ای می‌بینی؟

ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ
حَسِيرٌ

سپس دوباره چشم بگردان، چشمت خسته و مانده باز می‌گردد

وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْبِيحٍ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا
لِّلشَّيْطَانِ ۖ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ

و به راستی آسمان دنیا را به چراغهای [ستارگان] آراستیم و آنها را رمانده شیاطین گرداندیم و برای آنان عذاب آتش افروخته، آماده ساختیم

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ ۖ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

و برای کسانی که به پروردگارشان کفرورزیدند عذاب جهنم [آماده] است، و چه بد سرانجامی است

إِذَا أُلْقُوا فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهيقًا وَهِيَ تَفُورُ

چون در آنجا افکنده شوند، نعره آن را می‌شنوند، و آن بر می‌جوشد

تَكَادُ تَمَيِّزُ مِنَ الْغَيْظِ ۖ كُلَّمَا أُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ
خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ

نزدیک است که از خشم پاره پاره گردد، هرگاه که گروهی در آن افکنده شوند، نگهبانانش از ایشان پرسند آیا هشداردهنده‌ای نزد شما نیامد؟

قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِن
شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ

گویند چرا، هشداردهنده‌ای نزد ما آمد، آنگاه [او را] تکذیب کردیم و گفتیم خداوند چیزی فرو نفرستاده است، شما جز در گمراهی بزرگ نیستید

وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ

و گویند اگر [سخنان آنان را] به سمع قبول می‌شنیدیم یا تعقل می‌کردیم، از زمره دوزخیان نبودیم

فَاعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ فَسُحِقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ

و بدین‌سان به گناهشان اعتراف می‌کنند، لعنت باد دوزخیان را

إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ

بی‌گمان کسانی که به نهان از پروردگارشان می‌هراسند، برای آنان آمرزش و پاداشی بزرگ است

وَأَسِرُّوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ ۗ إِنَّهُ وَعَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

۱۴

أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ

۱۵
۴۹۷۷

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ ذُلُولًا فَأَمْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا
وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ ۗ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ

۱۶

ءَأَمِنْتُمْ مَّن فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ
تَمُورُ

۱۷

أَمْ أَمِنْتُمْ مَّن فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ۗ
فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرِ

۱۸

وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيفَ كَانَ نَكِيرِ

۱۹

أَوْ لَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَفَّتٍ وَيقْبِضْنَ ۗ مَا
يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ ۗ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ

۲۰

أَمَّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَكُمْ يَنْصُرُكُمْ مِّنْ دُونِ
الرَّحْمَنِ ۗ إِنَّ الْكٰفِرُونَ إِلَّا فِي عُرُورٍ

۲۱

أَمَّنْ هَذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ ۗ بَلْ لَجُّوا فِي
عُتُوٍّ وَنُفُورٍ

۲۲

أَفَمَنْ يَمْشِي مُكِبًّا عَلَىٰ وَجْهِهِ ۗ أَهْدَىٰ أَمَّنْ يَمْشِي سَوِيًّا
عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ

۲۳

قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ
وَالْأَفْئِدَةَ ۗ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ

۲۴

قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

۲۵

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِينَ

۲۶

قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ

و سختتان را چه پوشیده دارید چه آشکار، او به راز دلها داناست

آیا کسی که آفریده است، علم ندارد؟ و اوست باریکبین آگاه

اوست کسی که زمین را برای شما رام گردانید، پس در گوشه و کنار آن رهسپار شوید و از روزی او بخورید، و رستاخیز به امر [و در پیشگاه] اوست

آیا از آن که در آسمان است ایمنید که شما را در زمین فرو برد، در حالتی که آن ناگاه می‌جنبد؟

یا از آن که در آسمان است ایمنید که بر شما شن‌بادی بفرستد، زودا که بدانید هشدار من چگونه است

و به راستی که پیشینیان آنان تکذیب پیشه کردند پس [بنگر که] عقوبت من چگونه بود

آیا به پرندگان بر فراز سرشان ننگریسته‌اند، که بال گشاده‌اند و فرو بندند [آن را]، هیچ کس جز خداوند رحمان آنها را نگه نمی‌دارد، که او به هر چیزی بیناست

یا کیست آنکه سپاه شماست که شما را در برابر خدای رحمان یاری دهد؟ کافران جز در [توهم و] فریب خوردگی نیستند

یا کیست آنکه اگر [خداوند] روزی‌اش را باز گیرد، شما را روزی دهد؟، حق این است که در گردنکشی و رمیدگی پای می‌فشارند

آیا کسی که به رو در افتاده نگوینسار می‌رود، رهیافته‌تر است، یا کسی که استوار بر راه راست ره می‌سپارد؟

بگو او کسی است که شما را پدید آورده است و برای شما گوش [ها] و چشم [ها] و قلب [ها] آفریده است، چه اندکمایه سپاس می‌گذارید

بگو او کسی است که شما را در زمین پدید آورد، و به نزد او محشور می‌شوید

و می‌گویید اگر راست می‌گویید، پس کی این وعده فرا می‌رسد؟

بگو آگاهی از آن فقط نزد خداوند است، و من فقط هشداردهنده‌ای آشکارم

فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيِّتَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَدْعُونَ

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكَنِیَ اللَّهُ وَمَنْ مَعِیَ أَوْ رَحِمَنَا فَمَنْ یُجِیْرُ الْکَافِرِیْنَ مِنْ عَذَابِ أَلِیْمٍ

قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ عَامِنًا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِی ضَلَالٍ مُّبِیْنٍ

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ یَأْتِیْكُمْ بِمَاءٍ مَّعِیْنٍ

۶۸. قلم القلم: قلم

مکی

۵۲ آیه

۳ صفحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
ن وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ

مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ

وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ

وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ

فَسَتُبْصِرُ وَيُبْصِرُونَ

بِأَيِّكُمْ الْمَفْتُونُ

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ

فَلَا تُطِعِ الْمُكَذِّبِينَ

وَدُّوا لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ

وَلَا تُطِعِ كُلَّ حَلَّافٍ مَّهِينٍ

هَمَّازٍ مَّشَاءٍ بِنَمِيمٍ

مَنَّاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ

عُتْلٍ بَعْدَ ذَلِكَ زَنِيمٍ

أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ

إِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسْطِيرُ الْأُولِينَ

و چون آن را نزدیک بینند، چهره‌های کافران اندوهگین شود، و [به آنان] گفته شود، این همان است که [در دنیا از ما به شتاب] می‌طلبیدید

بگو ملاحظه کنید، اگر خداوند مرا و همراهانم را نابود کند، یا بر ما رحمت آورد، پس کیست که کافران را از عذابی دردناک پناه دهد؟

بگو او خداوند رحمان است، که به او ایمان آورده‌ایم و بر او توکل کرده‌ایم، زودا بدانید که چه کسی در گمراهی آشکار است

بگو ملاحظه کنید، اگر آب شما در زمین فرو رود [و ناپدید گردد] چه کسی برای شما آب روان می‌آورد؟

ن [نون]، سوگند به قلم و آنچه نویسند

تو –به لطف پروردگارتدیوانه نیستی

و تو را پاداشی ناکاسته [بی‌منت] است

و تو دارای اخلاق بسیار بزرگوارانه‌ای هستی

زودا که بنگری و بنگرند

که کدامیک از شما دیوانه‌اید

بی‌گمان پروردگارت به کسی که از راه او گم گشته و به رهیافتگان آگاه‌تر است

پس از منکران اطاعت مکن

خوش دارند که با آنان سازگاری کنی تا با تو سازگاری کنند

و از هیچ بیهوده سوگند خوار پستی اطاعت مکن

عیبجوی روانه در پی سخن‌چینی

باز دارنده، از نیکی، تجاوزگر گناهکار

درشت‌خوی، و بعد از این همه، ناپاک‌زاد

به خاطر آنکه مالدار است و صاحب پسران

چون آیات ما بر او خوانده شود، گوید افسانه‌های پیشینیان است

سَنَسِمُهُ وَعَلَى الْخَرْطُومِ

إِنَّا بَلَوْنَهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ

وَلَا يَسْتَتِنُونَ

فَطَافَ عَلَيْهَا طَآئِفٌ مِّن رَّبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ

فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ

فَتَنَادَوْا مُصْبِحِينَ

أَنْ أَعْدُوا عَلَيَّ حَرْثَكُمْ إِنَّ كُنْتُمْ صَٰرِمِينَ

فَأَنطَلَقُوا وَهُمْ يَتَخَفَتُونَ

أَنْ لَا يَدْخُلَنَّهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِينٌ

وَعَدُوا عَلَيَّ حَرِدٍ قَدِيرِينَ

فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَضَالُّونَ

بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ

قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ لَّكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ

قَالُوا سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَيَّ بَعْضٍ يَتَلَوَّمُونَ

قَالُوا يٰوَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِعِينَ

عَسَى رَبُّنَا أَنْ يُبَدِّلَنَا خَيْرًا مِّنْهَا إِنَّا إِلَى رَبِّنَا رَاغِبُونَ

كَذٰلِكَ الْعَذَابُ ۗ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ اْأَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّتِ التَّعِيمِ

أَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ

أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ

إِنَّ لَكُمْ فِيهِ لَمَا تَخَيَّرُونَ

أَمْ لَكُمْ أَيْمَنٌ عَلَيْنَا بَلِغَةٌ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ إِنَّ لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُونَ

سَلِّمُوا إِلَيْهِمْ بِذٰلِكَ زَعِيمٌ

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ إِنْ كَانُوا صٰدِقِينَ

يَوْمَ يُكْشَفُ عَن سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ

زودا که بر بینی او نشانه‌ای بگذاریم

ما آنان را آزموده‌ایم، همچنانکه باغداران را هم آزموده‌ایم، آنگاه که سوگند خوردند که صبحگاهان میوه‌های آن را بازچینند

و ان شاء الله نگفتند

سپس بلایی شبانه از جانب پروردگارت، در حالی که ایشان خفته بودند، بر آن زد

و مانند خاکستر سیاه شد

[آنان بی‌خبر] صبحگاهان همدیگر را فراخواندند

که اگر میوه‌چین هستید، پگاه به سراغ کشتزارتان بروید

سپس رهسپار شدند، در حالی که آهسته با همدیگر سخن می‌گفتند

که مبادا بی‌نوایی به آنجا بر شما وارد شود

و بر منع و مضایقه توانا شدند

و چون آن [باغ سیاه‌سوخته] را دیدند [جا خوردند و] گفتند ما گم گشته‌ایم

نه، مثل اینکه، بی‌بهره‌ایم

بهترینشان گفت مگر به شما نگفته بودم که چرا تسبیح [و ان شاء الله] نمی‌گویید؟

گفتند پاک است پروردگارمان، ما خود ستمکار بودیم

سپس به سرزنش به همدیگر روی آوردند

گفتند وای بر ما، ما سرکش بوده‌ایم

چه بسا پروردگارمان بهتر از آن را برایمان جانشین گرداند، ما به سوی پروردگارمان می‌گراییم

این چنین است عذاب، و اگر می‌دانستند عذاب اخروی سهمگین‌تر است

برای پرهیزگاران در نزد پروردگارشان بهشت‌های پرناز و نعمت است

آیا مسلمانان را همانند گناهکاران می‌شماریم؟

شما را چه می‌شود چگونه داوری می‌کنید؟

یا مگر کتابی دارید که در آنها مطالعه می‌کنید

که در آن برای شما هرچه آرزو کنید هست؟

یا شما را پیمان‌هایی است با ما که حکم آن تا قیامت باقی باشد که هر چه حکم کنید برای شما باشد؟

از ایشان بپرس که کدامیک از آنان ضامن این امر است؟

یا شرکایی دارند، پس اگر راست می‌گویید شریکانشان را به میان آورند

روزی که هنگامه بالا گیرد، و آنان را به سجده دعوت کنند ولی نتوانند

خَشِعَةً أَبْصَرُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَلِيمُونَ

فَذَرْنِي وَمَنْ يُكْذِبُ بِهَذَا الْحَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ

وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ

أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِّنْ مَّغْرَمٍ مُّثْقَلُونَ

أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ

فَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُن كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادَىٰ وَهُوَ مَكْظُومٌ

لَوْلَا أَن تَدَارَكُهُ نِعْمَةٌ مِّن رَّبِّهِ لَنُبِذَ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ

فَأَجْتَبَاهُ رَبُّهُ وَفَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ

وَإِن يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَرِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ

وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ

دیدگانشان [از ترس] فرو افتاده باشد، غبار خفت و خواری بر رخسارشان نشست، و چنین بود که به سجده دعوت می‌شدند و تندرست بودند

پس مرا با کسی که این سخن را تکذیب می‌کند، وابگذار، زودا که آهسته آهسته به نحوی که در نیابند، فرو خواهیمشان گرفت

و مهلتشان می‌دهم، زیرا تدبیر من سخت استوار است

یا مگر از آنان مزدی درخواست می‌کنی، و آنان خود را زیر بار تاوان، گرانبار می‌یابند؟

یا مگر علم و اسرار غیب با ایشان است و از روی آن می‌نویسند؟

پس در انتظار حکم پروردگارت شکیبایی کن و همانند صاحب ماهی [یونس] مباش که [در تاریکی] ندا در داد و خشم فرو خورده بود

اگر نعمتی از جانب پروردگارش او را دستگیری نمی‌کرد، به کرانه[ی بی‌آب و علف] افکنده شده بود و قابل ملامت بود

سپس پروردگارش او را برگزید و از شایستگانش قرار داد

و بسیار نزدیک بود که کافران چون قرآن را شنیدند، تو را با دیدگانشان آسیب برسانند و گفتند او دیوانه است

و حال آنکه آن جز پندی برای جهانیان نیست

۶۹. حاقه	الحَاقَّةُ: حتمی	مکی	۵۲ آیه	۳ صفحه
-----------------	------------------	-----	--------	--------

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	حاقه	حزب	۲۲۷	رو	۵۰۰
۲	مَا الْحَاقَّةُ	حاقه چیست؟				
۳	وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ	و چه دانی حاقه چیست؟				
۴	كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَعَادٌ بِالْقَارِعَةِ	قوم ثمود و عاد درهم کوب [قیامت] را دروغ انگاشتند				
۵	فَأَمَّا ثَمُودُ فَأُهْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ	و اما ثمود، بر اثر طغیان خود به نابودی کشیده شدند				
۶	وَأَمَّا عَادٌ فَأُهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ	و اما عاد، با تندبادی سخت سرد و بنیان‌کن به نابودی کشیده شدند				
۷	سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَنِيَةً أَيَّامٍ حُسُومًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَأَنَّهُمْ أُعْجَازُ مُخْلِ خَاوِيَةٍ	که خداوند آن را هفت شب و هشت روز پیوسته بر آنان گماشت و آن قوم را در آن حال از پا در افتاده بینی، گویی ایشان خرمابنایی هستند ریشه کن شده				
۸	فَهَلْ تَرَى لَهُم مِّنْ بَاقِيَةٍ	پس آیا اثری از ایشان بازمانده می‌بینی؟				

وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَتُ بِالْحَاطِئَةِ

فَعَصَوْا رَسُولَ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخَذَةً رَابِيَةً

إِنَّا لَمَّا طَغَا الْمَاءُ حَمَلْنَاكُمْ فِي الْجَارِيَةِ

لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِيهَا أذُنٌ وَعِيَةٌ

فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ نَفَخَةٌ وَاحِدَةٌ

وَحُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً

فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ

وَأَنْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ

وَالْمَلَكُ عَلَى أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَنِيَةٌ

يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ

فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ وَبِئْمِينِهِ ۖ فَيَقُولُ هَٰؤُلَاءِ أَقْرَبُوا كِتَابِيَةَ

إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلَاقٍ حِسَابِيَةَ

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ

قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ

وَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ وَبِشِمَالِهِ ۖ فَيَقُولُ يَلِيَّتَنِي لِمَ أُوتِ كِتَابِيَةَ

وَلَمْ أَدْرِ مَا حِسَابِيَةَ

يَلِيَّتَهَا كَانَتِ الْقَاضِيَةَ

مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِيَةَ

هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِيَةَ

خُذُوهُ فَغُلُّوهُ

ثُمَّ الْجَحِيمِ صَلُّوهُ

ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ

إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ

وَلَا يَحْضُ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ

و فرعون و پیشینیان او و [اهل] شهرهای نکونسار، طغیان پیش آوردند

و فرعون و پیشینیان او و [اهل] شهرهای نکونسار، طغیان پیش آوردند

سپس از پیامبر پروردگارشان نافرمانی کردند، آنگاه [خداوند] آنان را به مواخذه‌ای سخت فرو گرفت

ما آنگاه که سیلاب طغیان کرد، شما را در کشتی سوار کردیم

تا سرانجام آن را پندآموزی برای شما گردانیم، و گوشهای نیوشا آن را فرا می‌گیرد

و چون دمی یگانه در صور دمیده شود

و زمین و کوهها برداشته شده و یکباره درهم کوبیده شود

و آسمان از هم بشکافد و آن در چنین روزی سست پیوند است

و فرشتگان بر کناره‌ها[ی آسمان] ایستاده باشند، و عرش پروردگارت را در آن روز هشت تن برفرازشان حمل می‌کنند

در چنین روزی [بر خداوند] عرضه شوید، و هیچ رازتان پوشیده نماند

سپس هر کس که کارنامه‌اش به دست راستش داده شود، [شادمانه] گوید بیاپید کارنامه مرا بخوانید

به یقین می‌دانستم که با حساب و کتاب خود مواجه خواهم شد

آنگاه او در زندگی پسندیده‌ای است

در بهشتی برین

که میوه‌هایش دسترس است

[به آنان گویند] به خاطر آنچه در روزگاران گذشته انجام داده‌اید، بخورید و بیاشامید گوارا

و اما کسی که کارنامه‌اش به دست چپش داده شود، [سوگمندانه] گوید ای کاش کارنامه‌ام به من داده نمی‌شد

و نمی‌دانستم حساب و کتابم چیست

کاش آن [مرگ] یکسره بود

مال و منال من به کار من نیامد

دستگاه من از دستم برفت

[گویند] او را فرو گیرید و دربندش کنید

سپس به دوزخش درآورید

سپس در زنجیری که طولش هفتاد ذرع است، بندش کنید

که او به خداوند بزرگ ایمانی نداشت

و بر اطعام بینوایان ترغیب نمی‌کرد

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هَاهُنَا حَمِيمٌ

حال امروز و اینجا دوستی ندارد

۳۶ وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غِسْلِينٍ

و نه خوراکی، بجز زردابه

۳۷ لَا يَأْكُلُهُوَ إِلَّا الْخَاطِئُونَ

که آن را جز خطاکاران نمی‌خورند

۳۸ فَلَا أَقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ

پس به آنچه می‌بینید سوگند می‌خورم

۳۹ وَمَا لَا تُبْصِرُونَ

و به آنچه نمی‌بینید

۴۰ إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ

که آن [قرآن] برخوانده فرستاده گرامی است

۴۱ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تُوْمِنُونَ

و سخن هیچ شاعری نیست، چه اندک ایمان می‌آورید

۴۲ وَلَا بِقَوْلِ كَاهِنٍ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ

و سخن هیچ کاهنی نیست، چه اندک پند می‌گیرید

۴۳ تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ

و فرو فرستاده‌ای از سوی پروردگار جهانیان است

۴۴ وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ

و اگر بر ما سخنانی می‌بست

۴۵ لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ

دست راستش را می‌گرفتیم

۴۶ ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ

سپس شاهرگش را قطع می‌کردیم

۴۷ فَمَا مِنْكُمْ مِّنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ

و هیچ‌یک از شما مدافع او نبود

۴۸ وَإِنَّهُ لَتَذِكْرَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ

و آن پندآموزی برای پرهیزگاران است

۴۹ وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُّكَذِّبِينَ

و ما به یقین می‌دانیم که از میان شما تکذیب‌کنندگانی هستند

۵۰ وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكٰفِرِينَ

و آن [پیام]، مایه حسرتی بر کافران است

۵۱ وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ

و آن [پیام]، حق‌الیقین است

۵۲ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ

پس به نام پروردگار بزرگ خود تسبیح گوی

۷۰. معارج

المَعَارِجُ: درجات

مکی

۴۴ آیه

۳ صفحه

۱ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

خواهنده‌ای عذابی رخ دادنی را طلب کرد

۲ سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ

که برای کافران است [و] بازدارنده‌ای ندارد

۳ مِّنَ اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ

از جانب خداوند صاحب درجات

۴ تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ

که فرشتگان و روح در روزی که به اندازه پنجاه هزار سال [دنیوی] است به سوی او فرا می‌روند

أَلْفِ سَنَةٍ

۵ فَأَصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا

پس صبری نیکو پیشه کن

۶ إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ وَبَعِيدًا

آنان آن را دور دست می‌بینند

۷ وَتَرَاهُ قَرِيبًا

و ما نزدیک می‌بینیش

۸ يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ

روزی که آسمان چون فلز گداخته شود

۹ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ

و کوهها همچون پشم رنگین گردد

۱۰ وَلَا يَسْأَلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا

و هیچ خویشاوندی از حال خویشاوندی نپرسد

يُبْصِرُونَهُمْ يَوَدُّ الْمُجْرِمُ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍ
بِبَنِيهِ

۱۲ وَصَلَحِبَّتِهِ وَأَخِيهِ

با فدا کردن پسرانش و همسرش و برادرش باز خرد

۱۳ وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُتْوِيهِ

همچنین خاندانش که به او سر و سامان داده است

۱۴ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ

همچنین هر کس که در روی زمین است، آنگاه باز رهاندش

۱۵ كَلَّا إِنَّهَا لَأَطْلَىٰ

حاشا، آن آتشی زبانه‌زن است

۱۶ نَزَاعَةً لِلشَّوَىٰ

برکننده پوست سر

۱۷ تَدْعُوا مَنْ أَدْبَرَ وَتَوَلَّىٰ

که هر کس را که [به حق] پشت کرد و [از ایمان] روی گرداند، به خود می‌خواند

۱۸ وَجَمَعَ فَأَوْعَىٰ

همان کسی که مال اندوخت و جا به جا کرد

۱۹ حزب ۲۲۸ إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا

بی‌گمان انسان ناشکیب آفریده شده است

۲۰ إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا

چون شر به او رسد، بی‌تاب است

۲۱ وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا

و چون خیر به او رسد، بازدارنده است

۲۲ إِلَّا الْمُصَلِّينَ

مگر نمازگزاران

۲۳ الَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ

آنان که در نمازهایشان پیگیرند

۲۴ وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ

و کسانی که در اموالشان حقی معین است

۲۵ لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ

برای خواهنده و بی‌بهره

۲۶ وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ

و کسانی که روز جزا را باور می‌دارند

۲۷ وَالَّذِينَ هُمْ مِنَ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ

و کسانی که از عذاب پروردگارشان بیمناکند

۲۸ إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَا مُنِنَ

بی‌گمان عذاب پروردگارشان، بدون ایمنی است

۲۹ وَالَّذِينَ هُمْ لِأُزْوَاجِهِمْ حَافِظُونَ

و کسانی که ناموسشان را حفظ می‌کنند

۳۰ إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ
مَلُومِينَ

مگر در برابر همسرانشان یا ملک یمینهایشان، که در این صورت سرزنش ناپذیرند

۳۱ فَمَنْ أَتَّبَعِي وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْعَادُونَ

پس هر کس فراتر از این بجوید، آنانند که تجاوزکارند

۳۲ وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْنَتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ

و کسانی که در برابر امانتها و پیمانهایشان رعایتگرند

۳۳ وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَاتِهِمْ قَائِمُونَ

و کسانی که در مقام گواهی دادنهایشان ایستاده‌اند

۳۴ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ

و کسانی که بر نمازهایشان مواظبند

۳۵ أُولَئِكَ فِي جَنَّتِ مُكْرَمُونَ

اینان در بوستانهایی، گرامی داشته شده‌اند

۳۶ ۵۰۳ فَمَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا قِبَلَكَ مُهْطِعِينَ

پس کافران را چه می‌شود که به سوی تو شتابانند

۳۷ عَنِ اليمينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ

از جانب راست و از جانب چپ، گروه در گروه

۳۸ أَيَطْمَعُ كُلُّ امْرِيٍّ مِنْهُمْ أَنْ يَدْخَلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ

آیا هر کدام از آنان طمع می‌برد که به بهشت پرناز و نعمت درآورده شود

۳۹ كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِمَّا يَعْلَمُونَ

حاشا ما ایشان را از آنچه می‌دانند آفریده‌ایم

فَلَا أُقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ إِنَّا لَقَدِرُونَ

عَلَىٰ أَنْ تُبَدِّلَ خَيْرًا مِّنْهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ

فَذَرَهُمْ يُخْضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوعَدُونَ

يَوْمَ يُخْرِجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَأَنَّهُمْ إِلَىٰ نُصُبٍ يُوفِضُونَ

خَشِيعَةً أَبْصَرُهُمْ تَرَهِقُهُمْ ذَلَّةٌ ذَلَّتْكَ الْيَوْمُ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ

۴۳

۴۴

۲ صفحه

۲۸ آیه

مکی

نُوح: نوح

۷۱. نوح

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِۦٓ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِن قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

۱

۵۰۴ر

قَالَ يَقَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ

۲

أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا

۳

يَغْفِرَ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

۴

قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا

۵

فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا

۶

وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصْبِعَهُمْ فِيٰٓءَأَذَانِهِمْ وَأَسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَأَصْرُوا وَاسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًا

۷

ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا

۸

ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا

۹

فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا

۱۰

به پروردگار مشرق‌ها و مغرب‌ها سوگند می‌خورم که ما تواناییم

که بهتر از آنان را جانشین آنان سازیم و ما درمانده نیستیم

پس بگذارشان تا ژاژخایی و بازیگوشی کنند تا به دیدار آن روزشان که وعده‌اش را به ایشان داده‌اند، برسند

روزی که از گورها بیرون شتابند، گویی به سوی [قربانگاه] بتان می‌شتابند

دیدگانشان از [ترس] فرو افتاده باشد، غبار خفت و خواری بر رخسارشان نشست‌ه، این همان روزی است که به آنان وعده داده بودند

گفت ای قوم من، من هشداردهنده آشکار شما هستم

که خداوند را بپرستید و از او پروا و از من پیروی کنید

تا گناهانتان را برای شما بیامزد و شما را تا سرآمدی معین واپس‌بدارد، چرا که اگر بدانید اجل الهی، چون فرا رسد، بازپس داشته نمی‌شود

گفت پروردگارا من قومم را شب و روز [به خداپرستی] دعوت کردم

ولی دعوت من جز بر گریزشان نیفزود

و من هرچه دعوتشان می‌کنم تا سرانجام آنان را بیامیزی، انگشتانشان را در گوشه‌ایشان می‌گذارند، و خود را در جامه‌هایشان می‌پوشانند و [در کفر] پای می‌فشرند و سخت گردنکشی می‌کنند

سپس باز ایشان را آشکارا دعوت کردم

آنگاه آشکارا به ایشان گفتم و پنهانی به ایشان گفتم

سپس گفتم از پروردگارتان آمرزش بخواهید چرا که او آمرزگار است

يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا

تا بر شما از آسمان بارانی پیوسته و پیگیر بفرستد

وَيُمِدُّكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَيْنَ وَيَجْعَل لَّكُمْ جَنَّتٍ وَيَجْعَل لَّكُمْ أَنْهَرًا

و شما را با بخشیدن اموال و پسران مدد رساند و برای شما باغها و برای شما جویبارها پدید آورد

مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا

شما را چه می‌شود که از عظمت خداوند نمی‌ترسید؟

وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا

و حال آنکه شما را گونه‌گون آفریده است

أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا

آیا نیندیشیده‌اید که خداوند چگونه هفت آسمان را توپرتو آفریده است؟

وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجًا

و ماه را در آن پرتوافشان و خورشید را [چون] چراغی قرار داده است

وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا

و خداوند شما را مانند گیاهی از زمین رویاند

ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا

سپس شما را به آن باز می‌گرداند، و [پس از آن] شما را [دوباره] بیرون می‌آورد

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ بِسَاطًا

و خداوند زمین را زیرانداز شما کرد

لِتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا

تا به شاهراههای گشاده آن راه یابید

قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا مَنْ لَّمْ يَزِدْهُ مَالَهُ وَوَلَدَهُ إِلَّا خَسَارًا

نوح گفت پروردگارا آنان از من نافرمانی کردند و از کسی که مال و فرزندش جز به زیانکاریش نیفزوده است، پیروی کردند

وَمَكْرُوا مَكْرًا كَبِيرًا

و نیرنگی سترگ در کار آوردند

وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آهَاتِكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وِدًّا وَلَا سُوعَا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا

و گفتند نه هرگز دست از خدایاتان و نه هرگز دست از ود و سواع و یغوث و یعوق و نسر بردارید

وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا

و بسیاری را بیراه کردند و جز بر بیراهی ستمکاران [مشرک] میفزای

مِمَّا خَطِيئَتِهِمْ أُغْرِقُوا فَأُدْخِلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا

بر اثر گناهانشان بود که به غرق کشیده شدند، سپس به آتشی درآورده شدند و برای خود در برابر خداوند یاورى نیافتند

وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا

و نوح گفت پروردگارا بر روی زمین از کافران دیاری باقی مگذار

إِنَّكَ إِنْ تَذَرَهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا

چرا که اگر باقیشان گذاری، بندگانت را گمراه کنند و جز فاجر کفران‌پیشه‌ای به بار نیاورند

رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا

پروردگارا مرا و پدر و مادرم را و هر کس را که مؤمن به خانه من درآید و نیز مردان مؤمن و زنان مؤمن را ببامرز، و جز بر تباهی ستمکاران [مشرک] میفزای

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا
قُرْءَانًا عَجَبًا

بگو به من وحی فرستاده شده است که گروهی از جن گوش
[به قرآن] سپردند، سپس گفتند ما قرآنی شگرف را
شنیده‌ایم

يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ ۗ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا

که به راستی راه می‌نماید، آنگاه به آن ایمان آوردیم، و
هرگز برای پروردگاران کسی را شریک نمی‌آوریم

وَأَنَّهُ تَعَالَىٰ جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا

و حقا که بلند است شان پروردگار ما، نه همسری برگزیده
است، و نه فرزندی

وَأَنَّهُ كَانَ يَفْقُولُ سَفِيهًا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا

و نادان ما بود که در حق خداوند، پریشان می‌گفت

وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّن نَقُولَ الْإِنسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا

و ما چنین می‌پنداشتیم که انس و جن هرگز بر خداوند
دروغ نمی‌بندند

وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ
فَزَادُوهُمْ رَهَقًا

و چنین بود که مردانی از انسانها به مردانی از جنیان پناه
می‌بردند، و بر سرکشی آنان می‌افزودند

وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَن لَّن يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا

و آنان نیز می‌پنداشتند همچنانکه شما می‌پندارید که
خداوند هرگز کسی را [به حشر یا پیامبری] بر نمی‌انگیزد

وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَا فِيهَا مَلَأَتْ حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهَبًا

و ما در آسمان جستیم و آن را سرشار از نگهبانان نیرومند و
شهابها یافتیم

وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقْعِدًا لِّلسَّمْعِ ۖ فَمَنْ يَسْتَمِعِ الْآنَ يَجِدْ
لَهُ شُهَابًا رَّصَدًا

و ما خود در نشستگاههایی برای [دزدیده] شنیدن از آن
می‌نشستیم، اما اکنون هر کس گوش بسپارد، شهابی در
کمین خود یابد

وَأَنَّا لَا نَدْرِي أَشَرُّ أُرِيدَ يَمِّنَ فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ
رَشَدًا

و ما خود نمی‌دانیم که در حق زمینیان شر خواسته شده
است، یا پروردگارشان در حق آنان رهیافت خواسته است

وَأَنَّا مِنَّا الصَّالِحُونَ وَمِنَّا دُونَ ذَلِكَ ۖ كُنَّا طَرَائِقَ قِدَدًا

و از میان ما هم صالحان هست و هم از میان ما جز این، ما
[روندگان] راههای گوناگونیم

وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّن نُّعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ وَلَن نُّعْجِزَهُ ۗ هَرَبًا

و ما یقین داشتیم که هرگز در زمین از خداوند گزیر و
گریزی نداریم

وَأَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَىٰ ءَامَنَّا بِهِ ۗ فَمَنْ يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ ۗ فَلَا
يَخَافُ بَخْسًا وَلَا رَهَقًا

و ما چون [پیام] هدایت را شنیدیم، به آن ایمان آوردیم،
پس هر کس به پروردگارش ایمان آورد، نه از نقصانی بیم
داشته باشد، و نه از ستمی

وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا

۱۵ وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا

۱۶ وَالْوِاسْتَقْمُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقِينَهُمْ مَاءً غَدَقًا

۱۷ لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا

۱۸ وَإِنَّ الْمَسْجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا

۱۹ وَآتَهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا

۲۰ قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا

۲۱ قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا

۲۲ قُلْ إِنِّي لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا

۲۳ إِلَّا بَلَاغًا مِّنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتٍ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا

۲۴ حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَيَسْئَعْلُمُونَ مَنْ أَضَعُفٌ نَّاصِرًا وَأَقَلُّ عَدَدًا

۲۵ قُلْ إِنْ أَدْرِي أَقْرَبُ مَا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا

۲۶ عَلِيمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا

۲۷ إِلَّا مَنْ أَرْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا

۲۸ لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا رَسُولًا رِسَالَاتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا

و جمعی از میان ما مسلمان است، و جمعی کژراه، پس کسانی که اسلام آورند، آنانند که هدایت بسته‌اند

و اما کژراهان همانا هیزم جهنمد

و اگر در شیوه[ی ناصواب] پایداری ورزند [از روی استدراج] آنان را آب [و امکانات] فراوان ارزانی می‌داریم

تا سرانجام در آن بیازماییمشان، و هر کس از یاد پروردگارش دل بگرداند، او را به عذابی سهمگین بکشاند

و همه مسجدها خاص خداوند است، پس در جنب خداوند هیچ کس را [به پرستش] مخوان

و چنین بود که چون بنده خدا [محمد –ص–] او را به نیایش می‌خواند، نزدیکشان بود که بر سر او بریزند

بگو فقط پروردگارم را به نیایش می‌خوانم و هیچ کس را شریک او نمی‌شمارم

بگو من نه صاحب اختیار زیانی برای شما هستم، نه سامانی

بگو هیچ کس نیست که هرگز مرا در برابر خداوند پناه دهد، و هرگز بجز او پناهی نمی‌یابم

[در اختیار ندارم] مگر پیامی از جانب خداوند و رسالت او، و هر کس از خداوند و پیامبر او سرپیچی کند، او راست آتش دوزخ که جاودانه در آن ماند

تا هنگامی رسد که آنچه به آنان وعده داده شده است، ببینند، و زودا بدانند که چه کسی سست یاورتر و اندک سپاه‌تر است

بگو نمی‌دانم آنچه به شما وعده داده‌اند نزدیک است، یا پروردگار من برای آن فاصله‌ای [دراز] قرار داده است

اوست دانای [راز] پنهان، که هیچ کس را از غیب خویش آگاه نمی‌سازد

مگر پیامبری که او بیسندد، که پیشاپیش و پشت سر او نگهبانانی راه دهد

تا معلوم بدارد که رسالت پروردگارشان را گزارده‌اند و به آنچه نزد آنان است احاطه دارد، و هر چیز را به شماره می‌شمارد

۱
۵۰۸ر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا الْمَزْمِلُ

ای مرد جامه بر خود پیچیده

۲

قُمْ اللَّيْلَ إِلَّا قَلِيلًا

شب را به پای‌دار، مگر اندکی از آن را

۳

نُصِفْهُ ۚ أَوْ أَنْقِصْ مِنْهُ قَلِيلًا

نیمه‌اش، یا اندکی از نیمه کم نما

۴

أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا

یا اندکی بر آن بیفزای، و قرآن را شمرده و شیوا بخوان

۵

إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا

ما سخنی سنگین بر تو نازل می‌کنیم

۶

إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأًا وَأَقْوَمُ قِيلًا

بی‌گمان شب‌خیزی بیشتر موافقت [دل و زبان] در بردارد و از لحاظ سخن استوارتر است

۷

إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا

تو را در روز کار و کوشش بسیار است

۸

وَأَذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا

و نام پروردگارت را یاد کن و از همه گسسته و با او پیوسته شو

۹

رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا

پروردگار مشرق و مغرب، که خدایی جز او نیست، او را کارساز خود بشمار

۱۰

وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَأَهْبِرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا

و بر آنچه می‌گویند شکیبایی کن و از آنان به نیکویی دوری کن

۱۱

وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولِيَ النَّعْمَةِ وَمَهِّلْهُمْ قَلِيلًا

و مرا با منکران متنعم واگذار و اندکی به آنان مهلت ده

۱۲

إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَجَحِيمًا

بی‌گمان نزد ما بندها و آتش دوزخ است

۱۳

وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا

و خوراکی گلوگیر و عذابی دردناک

۱۴

يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ كَثِيبًا مَّهِيلًا

روزی که زمین و کوهها بلرزد و کوهها [چون] ریگهای روان شود

۱۵

إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا

ما به سوی شما پیامبری فرستاده‌ایم که بر شما گواه است، همچنانکه به سوی فرعون هم پیامبری فرستادیم

۱۶

فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا وَبِيلًا

آنگاه فرعون از پیامبر نافرمانی کرد، و او را به گیر و داری سخت فرو گرفتیم

۱۷

فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِنْ كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا

پس اگر کفرورزید، چگونه از روزی که کودکان را پیر می‌گرداند، می‌پرهیزید [و در امان می‌مانید]؟

۱۸

السَّمَاءُ مُنْفَطِرٌ بِهِ ۚ كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا

و آسمان بدان شکافته گردد، که وعده او انجام‌گرفتنی است

۱۹

إِنَّ هَذِهِ تَذْكَرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا

این پندآموزی است، پس هر کس که خواهد راهی به سوی پروردگارش پیش گیرد

إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلُثِي اللَّيْلِ وَنِصْفَهُ ۚ وَثُلُثَهُ ۚ وَطَائِفَةٌ مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ ۗ وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ۚ عَلِمَ أَن لَّنْ نُحْصِيَهُ فَتَابَ عَلَيْكُمْ ۖ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ ۚ عَلِمَ أَن سَيَكُونُ مِنكُم مَّرْضَىٰ وَءَاخِرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِن فَضْلِ اللَّهِ ۚ وَءَاخِرُونَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۖ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكَاةَ وَأَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا ۚ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ مِّنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرًا وَأَعْظَمَ أَجْرًا ۚ وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ ۖ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

۷۳:
مزل
۲۵
/۲۵
حزب
۲۳۵
۵۰۹ر

۷۴. مدثر

الْمُدَّثِّرُ: جامهٔ خواب به‌خود پیچیده

مکی

۵۶ آیه

۳ صفحه

ای مرد جامه بر خود پیچیده

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ

۱
۵۱۰ر

برخیز و هشدار ده

۲ فُمْ فَأَنْذِرْ

۲

و پروردگارت را تکبیر گوی

۳ وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ

۳

و دامت را پاکیزه بدار

۴ وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ

۴

و از آلائش [شرک] بپرهیز

۵ وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ

۵

و بخششی مکن که پاداش [و پاسخ] بزرگتریابی

۶ وَلَا تَمُنْ تَسْتَكْثِرْ

۶

و در راه پروردگارت شکیبایی کن

۷ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ

۷

و چون در صور دمیده شود

۸ فَإِذَا نُقِرَ فِي النَّاقُورِ

۸

بدین‌سان چنین روز، روزی دشوار است

۹ فَذَلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ

۹

[و] بر کافران آسان نیست

۱۰ عَلَى الْكَافِرِينَ غَيْرُ يَسِيرٍ

۱۰

مرا با کسی که تنها آفریده‌ام واگذار

۱۱ ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا

۱۱

و برای او مالی روزافزون قرار دادم

۱۲ وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَّمْدُودًا

۱۲

و پسرانی حاضر و ناظر

۱۳ وَبَنِينَ شُهُودًا

۱۳

و به او [چه بسیار] میدان [و امکان] دادم

۱۴ وَمَهَّدْتُ لَهُ تَمْهِيدًا

۱۴

باز طمع دارد که افزوتر کنم

۱۵ ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ

۱۵

حاشا، که او به آیات ما ستیزه‌جوست

۱۶ كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عَنِيدًا

۱۶

زودا که مشقتی سنگین بر او تحمیل کنم

۱۷ سَأَرْهُقُهُ صَعُودًا

۱۷

إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ

چرا که او اندیشید و سگالید

۱۹ فَقُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ

پس مرگ بر او باد چگونه سگالید

۲۰ ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ

باز مرگ بر او باد چگونه سگالید

۲۱ ثُمَّ نَظَرَ

سپس بازنگریست

۲۲ ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ

و آنگاه روی درهم کشید و ترشرویی کرد

۲۳ ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ

سپس روی برتافت و گردن کشید

۲۴ فَقَالَ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْتَرُ

و گفت این جز جادویی فرا گرفته [از دیگران] نیست

۲۵ إِنْ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ

این جز گفتار آدمی نیست

۲۶ سَأُصْلِيهِ سَقَرَ

زودا که به دوزخش در آوریم

۲۷ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرٌ

و تو چه دانی که دوزخ چیست

۲۸ لَا تُبْقِي وَلَا تَذَرُ

نه باقی می‌گذارد، نه رها می‌کند

۲۹ لَوَاحَةٌ لِّلْبَشَرِ

گرداننده رنگ پوستهاست [با سوختن]

۳۰ عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ

بر آن نوزده [نگهبان] است

وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ

إِلَّا فِتْنَةً لِّلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَيْقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ

وَيَزِدَادَ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِيمَانًا وَلَا يَرْتَابَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ

وَالْمُؤْمِنُونَ وَلَيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ وَالْكَافِرُونَ

مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ

وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا

ذِكْرٌ لِّلْبَشَرِ

۳۲ كَلَّا وَالْقَمَرَ

چنین نیست [که گویند]، سوگند به ماه

۳۳ وَاللَّيْلِ إِذَا أَدْبَرَ

و شب چون بگذرد

۳۴ وَالصُّبْحِ إِذَا أَسْفَرَ

[و] سوگند به صبح چون روشن شود

۳۵ إِنَّهَا لِأَحَدَى الْكُبْرِ

آن یکی از سترگهاست

۳۶ نَذِيرًا لِّلْبَشَرِ

هشداردهنده بشر است

۳۷ لِمَن شَاءَ مِنْكُمْ أَن يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ

برای هر کس از شما که خواهد [در راه حق و ایمان] بیشتر آید، یا بازپس ماند

۳۸ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ

هر کس در گرو کردار خویش است

۳۹ إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِينِ

مگر اصحاب یمین

۴۰ فِي جَنَّتٍ يَتَسَاءَلُونَ

که در بوستانهایی [هستند و] همپرسی می‌کنند

۴۱ عَنِ الْمُجْرِمِينَ

از گناهکاران

۴۲ مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ

که چه چیزی شما را به راه دوزخ کشاند؟

۴۳ قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ

گویند از نمازگزاران نبودیم

۴۴ وَلَمْ نَكُ نُطْعِمُ الْمِسْكِينَ

و بینوایان را هم اطعام نمی‌کردیم

۴۵ وَكُنَّا نَحْوُ مَعَ الْخَائِضِينَ

و با ژاژخایان ژاژخایی می‌کردیم

۴۶ وَكُنَّا نُكَذِّبُ بِيَوْمِ الدِّينِ

و روز جزا را دروغ می‌انگاشتیم

۴۷ حَتَّىٰ آتَيْنَا آلِيَقِينَ

تا آنکه مرگ به سراغمان آمد

فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَعَةُ الشَّلْفِيعِينَ

حال شفاعت شفیعان سودشان ندهد

۴۹ فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكَرَةِ مُعْرِضِينَ

ایشان را چه می‌شود که از اندرز رویگردانند

۵۰ كَأَنَّهُمْ حُمُرٌ مُّسْتَنْفِرَةٌ

گویی درازگوشانی مانند

۵۱ فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ

که از شیر می‌گریزند

۵۲ بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ أَنْ يُؤْتَىٰ صُحُفًا مَّنشَرَةً

بلکه هر یک از ایشان می‌خواهد که به او نامه‌هایی سرگشاده دهند

۵۳ كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ

حاشا، حق این است که از آخرت نمی‌ترسند

۵۴ كَلَّا إِنَّهُ تَذَكِّرَةٌ

حاشا، آن پندآموزی است

۵۵ فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ

و هر کس خواهد از آن پندگیرد

۵۶ وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَىٰ وَأَهْلُ الْمَعْرِفَةِ

و پند نگیرند مگر آنکه خدا خواهد، اوست که سزاوار پرهیز ورزیدن است، و سزاوار آمرزگاری

۷۵. قیامت

الْقِيَامَةِ: قیامت

مکی

۴۰ آیه

۲ صفحه

۱

حزب

۲۳۱

۵۱۲۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سوگند به روز قیامت می‌خورم

لَا أُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ

و سوگند به نفس ملامت‌گر

۲ وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ

آیا انسان چنین می‌پندارد که هرگز استخوانهای [پوسیده و پراکنده] او را گرد نمی‌آوریم؟

۳ أَيْحَسِبُ الْإِنْسَانُ أَنْ نَجْمَعَ عِظَامَهُ

حق این است که تواناییم بر این که سرانگشتهای او را فراهم آوریم

۴ بَلَىٰ قَدِيرِينَ عَلَىٰ أَنْ نُسَوِيَ بَنَانَهُ

بلکه انسان می‌خواهد در مهلتی که در پیش دارد، فسق و فجور کند

۵ بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ

[از سر استکبار] می‌پرسد روز قیامت چه وقت است؟

۶ يَسْأَلُ أَيَّانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ

آنگاه که دیدگان خیره شود

۷ فَإِذَا بَرَقَ الْبَصَرُ

و ماه تیره شود

۸ وَخَسَفَ الْقَمَرُ

و خورشید و ماه فرا یکدیگر آورده شوند

۹ وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ

انسان گوید در چنین روزی گریزگاه کجاست؟

۱۰ يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَفَرُّ

حاشا، پناهی نیست

۱۱ كَلَّا لَا وَزَرَ

سرانجام [همه چیز و همه کار] با پروردگار توست

۱۲ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ

در این روز انسان را از آنچه پیش فرستاده یا باز پس داشته است آگاه سازند

۱۳ يُنَبِّئُ الْإِنْسَانَ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ

حق این است که انسان بر نفس خود بصیر است

۱۴ بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ

ولو بهانه‌هایش را در میان آورد

۱۵ وَلَوْ أَلْقَىٰ مَعَاذِيرَهُ

زبان‌ت را به [بازخوانی وحی] مجنبان که در کار آن شتاب کنی

۱۶ لَا تُحْرِكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ

گردآوری و بازخوانی آن بر عهده ماست

۱۷ إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ

و چون آن را باز خوانیم، از بازخوانی‌اش پیروی کن

۱۸ فَإِذَا قَرَأْنَاهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ

سپس شرح و بیان آن بر عهده ماست

۱۹ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ

كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ

وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ

وُجُوهُ يَوْمَئِذٍ نَّاصِرَةٌ

إِلَىٰ رَبِّهَا نَاطِرَةٌ

وَوُجُوهُ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ

تَظُنُّ أَنْ يُفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ

كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ

وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ

وَوَظَنَ أَنَّهُ الْفِرَاقُ

وَأَلْتَقَّتِ السَّاقُ بِالسَّاقِ

إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ

فَلَا صَدَقَ وَلَا صَلَّىٰ

وَلَكِن كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ

ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰ أَهْلِهِ ۖ يَتَمَطَّىٰ

أَوْلَىٰ لَكَ فَأَوْلَىٰ

ثُمَّ أَوْلَىٰ لَكَ فَأَوْلَىٰ

أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى

أَلَمْ يَكْ نُطْفَعًا مِّنْ مَّنِيٍّ يُمْنَىٰ

ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةَ فَخَلَقَ فَسَوَّىٰ

فَجَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ

أَلَيْسَ ذَٰلِكَ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ

۰۷۶ . انسان

الإنسان: انسان مدنی

۳۱ آیه

۳ صفحه

حاشا، حق این است که بهره زودیاب [دنیوی] را دوست دارید

و [بهره دیریاب] آخرت را فرو می‌گذارید

در چنین روز، چهره‌هایی تازه و خرم باشد

به سوی پروردگارشان نگران

و در چنین روز چهره‌هایی دژم باشد

که می‌داند بلایی کمرشکن بر سر او آید

حاشا، چون جان به گلوگاهها رسد

و گفته شود کیست افسونگر [درمانگر]

و به یقین داند که هنگام جدایی است

و هنگامه بالا گیرد

در چنین روز سیر و سرانجام به سوی پروردگار توست

[مدعی] نه [حق را] تصدیق کرد، و نه نمازگزارد

بلکه دروغ انگاشت و رویگردان شد

سپس تبخترکنان به سوی خانواده‌اش رفت

وای بر تو، باز هم وای بر تو

سپس وای بر تو، و باز هم وای بر تو

آیا انسان می‌پندارد که به امان خود رها خواهد شد؟

آیا نطفه‌ای از منی که [در رحم] ریخته شده بود، نبود؟

سپس خون بسته‌ای بود که [خداوندش] آفرید و به سامان کرد

و از آن جفتی نرینه و مادینه پدید آورد

آیا آن [آفریدگار] توانا بر آن نیست که مردگان را زنده کند؟

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۱ هَلْ أَتَىٰ عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُن شَيْئًا

مَذْكُورًا

۲ إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ

سَمِيعًا بَصِيرًا

۳ إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا

۴ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلًا وَأَغْلَالًا وَسَعِيرًا

۵ إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا

يُوفُونَ بِالَّذِرِّ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا

وَيُطْعَمُونَ أَلْطَعَامَ عَلَىٰ حُبِّهِۭۚ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا

إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكُورًا

إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَمْطَرِيرًا

فَوَقَلَهُمُ اللَّهُ شَرَّ ذَٰلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّاهُمْ نَضْرَةً وَسُرُورًا

وَجَزَاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا

مُتَّكِعِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَآئِكِ ۗ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمَهْرِيرًا

وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلُّهَا وَذُلِّلَتْ قُطُوفُهَا تَذْلِيلًا

وَيُطَافُ عَلَيْهِم بِآنِيَةٍ مِّن فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا

قَوَارِيرًا مِّن فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا

وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا

عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا

وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنشُورًا

وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلَكًا كَبِيرًا

عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ سُنْدُسٍ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ ۗ وَحُلُّوْا أَسَاوِرَ مِّن فِضَّةٍ وَسَقَلَهُمُ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا

إِنَّ هَٰذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيُكُم مَّشْكُورًا

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْءَانَ تَنْزِيلًا

فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ مِنْهُمْ ءَاثِمًا أَوْ كَفُورًا

وَأَذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا

چشمه‌ای که بندگان [درستکار] خداوند از آن می‌آشامند و روان می‌کنندش هرگونه بخواهند

آنان به نذر خود وفا می‌کنند و از روزی که شرش دامن‌گستر است، بیم دارند

و خوراک را با وجود دوست داشتنش به بینوا و یتیم و اسیر اطعام کنند

[و در دل گویند] ما فقط برای خشنودی خداوند شما را اطعام می‌کنیم، از شما نه پاداشی می‌خواهیم، و نه سپاسی

ما از پروردگاران در روزی که دژم و دشوار است، می‌ترسیم

سپس خداوند آنان را از شر آن روز در امان دارد و به ایشان تازگی و خرمی بنماید

و به آنان به خاطر شکیبی که ورزیده‌اند بوستانی [بهشتی] و [جامه] ابریشم پاداش دهد

در آنجا بر اورنگها تکیه زده، در آنجا نه [گرمای] خورشیدی بینند و نه سرمای سختی

و سایه‌های آن به ایشان نزدیک باشد، و میوه‌های آن در کمال دسترس پذیری باشد

و بر ایشان ظرفهایی سیمین و کوزه‌هایی که آبگینه است می‌گردانند

آبگینه‌هایی از سیم که آنها را به اندازه پیموده باشند

و در آنجا به آنان جامی بنوشانند که آمیزه آن زنجبیل است

از چشمه‌ای در آنجا که سلسبیل نامیده می‌شود

و پسرانی جاویدان برگرد آنان گردند، که چون بنگریشان، پنداریشان که مروارید پراکنده‌اند

و چون آنجا را بنگری، ناز و نعمت [فراوان] و ملک بیکران بینی

بر بالای آنان جامه‌هایی از ابریشم نازک سبز و ابریشم ستبر است، و به دستبندهای سیمین آراسته‌اند، و پروردگارشان به آنان شرابی پاکیزه نوشاند

این پاداشی برای شماست و سعی شما مشکور است

ما خود قرآن را بر تو چنانکه باید و شاید فرو فرستاده‌ایم

به انتظار حکم پروردگارت شکبیا باش و از آنان از هیچ گناهکار یا ناسپاسی اطاعت مکن

و هر بامداد و شامگاهی نام پروردگارت را یاد کن

وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا

و در بخشی از شب برای او [به نماز] سجده کن و در بخشی بلند از شب او را نیایش کن

۲۷

إِنَّ هَؤُلَاءِ يُجِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذُرُونَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا

بیگمان اینان بهره [زودیاب] دنیوی را دوست دارند و روزی سنگین را که در پیش دارند، رها می‌کنند

۲۸

نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا بَدَلْنَا أَمْثَلَهُمْ تَبْدِيلًا

ما آنان را آفریده‌ایم و پیوندشان را استوار داشته‌ایم، و چون خواهیم آنان را به همانندانشان جانشین می‌سازیم

۲۹

إِنَّ هَذِهِ تَذَكُّرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا

این پندآموزی است، پس هر کس که خواهد راهی به سوی پروردگارش در پیش گیرد

۳۰

وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا

و [چنین چیزی] نخواهید مگر آنکه خدا خواهد، بیگمان خداوند دانای فرزانه است

۳۱

يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

هر کس را که خواهد به جوار رحمت خویش در آورد، و برای ستمکاران [مشرک] عذابی دردناک آماده ساخته است

۷۷. مرسلات	المُرْسَلَات: فرستادگان	مکی	۵۰ آیه	۲ صفحه
------------	-------------------------	-----	--------	--------

۱
۵۱۶ر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا

سوگند به فرستادگان بیپای

۲

فَالْعَصْفِ عَصْفًا

و تندبادهای سخت

۳

وَالنَّشِرَاتِ نَشْرًا

و سوگند به بادهای پراکنده ساز [ابرها]

۴

فَالْفَرَقَاتِ فَرَقًا

و جداسازان [حق و باطل]

۵

فَالْمُلْقِيَاتِ ذِكْرًا

و سوگند به فرشتگان وحی‌آور

۶

عُدْرًا أَوْ نُذْرًا

برای اتمام حجت و هشدار

۷

إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَاقِعٌ

که آنچه به شما وعده داده شده است، رخ دادنی است

۸

فَإِذَا التَّجُومُ طُمِسَتْ

پس چون ستارگان تیره شوند

۹

وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ

و چون آسمان شکافته شود

۱۰

وَإِذَا الْجِبَالُ نُسِفَتْ

و چون کوهها بر باد رود

۱۱

وَإِذَا الرُّسُلُ أُقِتَتْ

و چون پیامبران را میقات معین کنند

۱۲

لِأَيِّ يَوْمٍ أُجِّلَتْ

برای کدامین روز زمان داده شود؟

۱۳

لِيَوْمِ الْفَصْلِ

برای روز داوری

۱۴

وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ

و تو چه دانی روز داوری چیست؟

۱۵

وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

در چنین روز وای بر منکران

۱۶

أَلَمْ نُهَلِكِ الْأَوَّلِينَ

آیا پیشینیان را نابود نکردیم؟

۱۷

ثُمَّ نَتَّبِعُهُمُ الْآخِرِينَ

سپس به دنبال آنان واپسینان را روان نساختیم؟

۱۸

كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ

با گناهکاران چنین رفتار کنیم

۱۹

وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

در چنین روز وای بر منکران

أَلَمْ تَخْلُقْهُمْ مِّنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ

آیا شما را از آبی بی‌مقدار نیافریده‌ایم؟

فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ

که سپس آن را در جایگاهی استوار قرار دادیم

إِلَىٰ قَدَرٍ مَّعْلُومٍ

تا هنگامی معین

فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَادِرُونَ

پس سامان دادیم و چه نیک سامانگریم

وَيَلِّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

در چنین روز وای بر منکران

أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا

آیا زمین را فراگیر نساختم؟

أَحْيَاءَ وَأَمْوَاتًا

چه برای زندگان، چه برای مردگان

وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوْسِيَٰ شِخْتٍ وَأَسْقَيْنَاكُمْ مَّاءً فُرَاتًا

و در آن کوههای بلند پدید آوردیم و به شما آبی شیرین نوشاندیم

وَيَلِّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

در چنین روز وای بر منکران

أَنْظِلُّوهُ إِلَىٰ مَا كُنْتُمْ بِهِء تَكْذِبُونَ

به سوی چیزی که انکارش می‌کردید بروید

أَنْظِلُّوهُ إِلَىٰ ظِلِّ ذِي ثَلَاثِ شُعَبٍ

به سوی دودی دارای سه شاخه بروید

لَا ظَلِيلٍ وَلَا يُغْنِي مِنَ اللَّهَبِ

که نه سایه‌گستر است و نه از لهیب آتش باز می‌دارد

إِنَّهَا تَرْمِي بِشَرَرٍ كَالْقَصْرِ

آن شراره‌هایی همچون کوشک می‌پراکند

كَأَنَّهُ جِمَلَتٌ صُفْرٌ

گویی شترانی زرد سیه‌تاب هستند

وَيَلِّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

در چنین روز وای بر منکران

هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ

این روزی است که سخن نگویند

وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ

و به ایشان اجازه ندهند که عذرخواهی کنند

وَيَلِّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

در چنین روز وای بر منکران

هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَمَعْنَاكُمْ وَالْأَوْلِيْنَ

این روز داوری است، شما و پیشینیان را گرد آورده‌ایم

فَإِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُوا

اگر نیرنگی دارید برای من بسگالید

وَيَلِّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

در چنین روز وای بر منکران

إِنَّ الْمَتَّقِينَ فِي ظِلَالٍ وَعُيُونٍ

پرهیزگاران در سایه‌ساران و [کنار] چشمه‌سارانند

وَفَوَاكِهَ مِمَّا يَشْتَهُونَ

و میوه‌هایی که دلخواهشان است

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

به خاطر کارهایی که کرده‌اید، بخورید و بنوشید، [خوش و] گوارا

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

ما بدین گونه نیکوکاران را جزا می‌دهیم

وَيَلِّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

در چنین روز وای بر منکران

كُلُوا وَتَمَتَّعُوا قَلِيلًا إِنَّكُمْ مُّجْرِمُونَ

اندکی بخورید و بهره‌مند باشید، چرا که شما گناهکارید

وَيَلِّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

در چنین روز وای بر منکران

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ

و چون به ایشان گفته می‌شد نماز بگذارید، نماز نمی‌گزارند

وَيَلِّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

در چنین روز وای بر منکران

فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ

پس به کدامین سخن پس از آن ایمان می‌آورند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۱

از چه از همدیگر می‌پرسند؟

جزء ۳۰

جزء ۲۳۳

۵۱۸ ر

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ

عَنِ النَّبِيِّ الْعَظِيمِ

۲

از خیر بزرگ

الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ

۳

همانکه ایشان در آن اختلاف دارند

كَلَّا سَيَعْلَمُونَ

۴

چنین نیست، زودا که بدانند

ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ

۵

باز چنین نیست زودا که بدانند

أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهْدًا

۶

آیا زمین را زیرانداز نساخته‌ایم؟

وَالْحِبَالُ أَوْتَادًا

۷

و کوهها را مانند میخها

وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا

۸

و شما را به صورت جفتها [ی گوناگون] آفریده‌ایم

وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا

۹

و خوابتان را مایه آرامش گردانده‌ایم

وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا

۱۰

و شب را همچون پوششی ساخته‌ایم

وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا

۱۱

و روز را وقت تلاش معاش قرار داده‌ایم

وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا

۱۲

و بر فرازتان هفت آسمان استوار برافراشته‌ایم

وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا

۱۳

و چراغی درخشان پدید آورده‌ایم

وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَمَّاجًا

۱۴

و از ابرها آبی ریزان فرو فرستاده‌ایم

لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا

۱۵

تا بدان دانه و گیاه برآوریم

وَجَنَّتِ الْفَافَا

۱۶

و بوستانهایی انبوه

إِنَّ يَوْمَ الْفُصْلِ كَانَ مِيقَتَنَا

۱۷

بی‌گمان روز داوری، هنگامی معین است

يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَمَأْتُونَ أَفْوَاجًا

۱۸

روزی که در صور دمیده شود و فوج فوج بیایید

وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا

۱۹

و آسمان گشوده شود و دروازه دروازه باشد

وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا

۲۰

و کوهها روان کرده شود و چون سرابی باشد

إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا

۲۱

بی‌گمان جهنم کمینگاهی است

لِللَّاطِعِينَ مَعَابًا

۲۲

و بازگشتگاه سرکشان است

لَبِثِينَ فِيهَا أَحْقَابًا

۲۳

که روزگاران در آن به سر برند

لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا

۲۴

در آن نه خنکی بینند نه نوشابه‌ای چشند

إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا

۲۵

مگر آب جوش و چرکابه

جَزَاءً وَفَاقًا

۲۶

که جزایی موافق [اعمال ایشان] است

إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا

۲۷

آنان حساب و کتابی را امید نمی‌داشتند

وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَابًا

۲۸

و آیات ما را سخت تکذیب می‌کردند

وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا

۲۹

و هر چیزی را در نامه‌ای به شمار آورده‌ایم

فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا

۳۰

پس بچشید که هرگز جز به عذابتان نمی‌افزاییم

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا

بی‌گمان پرهیزگاران را رستگاری است

۳۲ حَدَائِقٍ وَأَعْنَابًا

بوستانها و درختان انگور

۳۳ وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا

و [حوریان] نارپیستان همسال

۳۴ وَكَأَسًا دِهَاقًا

و جامهای سرشار

۳۵ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَّابًا

در آنجا نه لغوی بشنوند و نه دروغی

۳۶ جَزَاءَ مِّن رَّبِّكَ عَطَاءٌ حِسَابًا

پاداشی است از سوی پروردگارت و بخششی بسنده است

۳۷ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا

پروردگار آسمانها و زمین و مابین آنها که خدای رحمان است، و از جانب او اجازه سخن گفتن ندارند

۳۸ يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا

روزی که روح [جبرئیل] و فرشتگان به صف ایستند و هیچ‌یک جز کسی که خداوند رحمان به او اجازه دهد، و صواب گوید، سخن نگویند

۳۹ ذَلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ فَمَن شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِۦ مَعَابًا

این روز واقعی است پس هر که خواهد بازگشتگاهی به سوی پروردگار خویش بجوید

۴۰ إِنَّا أَنْزَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَلِيَّتَنِي كُنْتُ تُرَابًا

ما شما را از عذابی نزدیک هشدار دادیم، از روزی که هر انسانی به [نتیجه] آنچه به دستان خویش پیش فرستاده است، بنگرد و کافر [از سر حسرت] گوید کاش من خاک بودم

۷۹. نازعات

التَّازِعَاتُ: به‌قدرت کِشندگان

مکی

۴۶ آیه

۲ صفحه

۱ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالنَّزِعَاتِ غَرْقًا

سوگند به فرشتگانی که در گرفتن جان [کافران] به سختی کوشند

۲ وَالنَّشِيطَاتِ نَشْطًا

و سوگند به فرشتگانی که جان [مؤمنان] به نرمی گیرند

۳ وَالسَّيِّحَاتِ سَبْحًا

و سوگند به فرشتگانی که شنا کنان هبوط کنند

۴ فَالسَّيِّقَاتِ سَبَقًا

و سوگند به فرشتگان پیشتاز

۵ فَالْمُدَبِّرَاتِ أَمْرًا

و به فرشتگانی که کار سازند

۶ يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ

روزی که [زمین] لرزنده بلرزد

۷ تَتَّبِعُهَا الرَّاِدِفَةُ

و پیابند در پی آن آید

۸ قُلُوبٌ يُّوْمِئِدٍ وَاجِفَةً

در چنین روز دلهایی ترسان و لرزان باشند

۹ أَبْصَرُهَا خَشِيعَةٌ

دیدگان ایشان فروشده

۱۰ يَقُولُونَ أَيْنَا لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ

گویند آیا ما به حالت نخستین [زندگی] باز گردانده شویم

۱۱ أءِذَا كُنَّا عِظْمًا تَّخِرَةً

آنگاه که استخوانهایی پوسیده شدیم؟

۱۲ قَالُوا تِلْكَ إِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ

گویند این در آن صورت بازگشتی زیانبار خواهد بود

۱۳ فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ

آن همین یک بانگ یگانه است

۱۴ فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ

آنگاه ایشان در هامون [رستاخیز] باشند

۱۵ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَىٰ

آیا داستان موسی به تو رسیده است؟

إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى

۱۷ أَذْهَبَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ

۱۸ فَقُلْ هَلْ لَّكَ إِلَىٰ أَنْ تَزَكَّىٰ

۱۹ وَأَهْدِيكَ إِلَىٰ رَبِّكَ فَتَخْشَىٰ

۲۰ فَأَرَاهُ الْآيَةَ الْكُبْرَىٰ

۲۱ فَكَذَّبَ وَعَصَىٰ

۲۲ ثُمَّ أَدْبَرَ يَسْعَىٰ

۲۳ فَحَشَرَ فَنَادَىٰ

۲۴ فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَىٰ

۲۵ فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْأَخِرَةِ وَالْأُولَىٰ

۲۶ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَنْ يَخْشَىٰ

۲۷ ءَأَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ السَّمَاءُ بَنَاهَا

۵۲۱ر

۲۸ رَفَعَ سَمَكَهَا فَسَوَّاهَا

۲۹ وَأَعْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا

۳۰ وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَٰلِكَ دَحَاهَا

۳۱ أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا

۳۲ وَالْحِبَالَ أَرْسَلَهَا

۳۳ مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ

۳۴ فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَّةُ الْكُبْرَىٰ

۳۵ يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَىٰ

۳۶ وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ لِمَنْ يَرَىٰ

۳۷ فَأَمَّا مَنْ طَغَىٰ

۳۸ وَعَاثَرَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا

۳۹ فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَىٰ

۴۰ وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ ۖ وَنَهَىٰ النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ

۴۱ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ

۴۲ يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَلُهَا

۴۳ فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرِهَا

۴۴ إِلَىٰ رَبِّكَ مُنْتَهَاهَا

۴۵ إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ مَّن يَخْشَاهَا

۴۶ كَانَتْهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا

چون پروردگارش او را در وادی مقدس طوی ندا داد

[فرمود] به سوی فرعون برو که او سر به طغیان بر داشته است

و بگو آیا بر آن هستی که پاکدلی پیشه کنی؟

و تو را به سوی پروردگارت راه نمایم و خشیت یابی؟

و به او معجزه سترگ نشان داد

پس او انکار کرد و سرکشید

سپس شتابان روی برتافت

و [سپاه جادوگران را] گردآورد و ندا [به ادعا] در داد

و گفت من پروردگار برتر شما هستم

آنگاه خداوند به عقوبت [گناه] واپسین و نخستین او را فرو گرفت

بی‌گمان در این برای هر کس که خشیت داشته باشد، عبرتی است

آیا شما استوار آفریده‌ترید یا آسمان که آن را برافراشت

سقف آن را بلند برکشید و آن را استوار کرد

و شب آن را تاریک کرد و روز آن را برآورد

و بعد از آن زمین را گستراند

از آن آب و چراگاه بیرون آورد

و کوهها را استوار بداشت

برای برخورداری شما و چارپایانتان

آنگاه که هنگامه بزرگ فرارسد

روزی که انسان از آنچه کوشیده است، یاد آورد

و جهنم برای هر که درنگرد آشکار شود

آنگاه هر کس طغیان‌ورزیده باشد

و زندگانی دنیا را برگزیده باشد

بی‌شک جهنم جایگاه اوست

و اما هر کس که از ایستادن [در موضع حساب و حشر] در پیشگاه پروردگارش ترسیده و نفس را از هوی و هوس بازداشته باشد

بی‌گمان بهشت جایگاه اوست

از تو درباره قیامت پرسند که استقرار آن چه وقت است؟

تو در مقامی نیستی که از آن یاد کنی

منتهای علم آن با پروردگارت توست

تو فقط هشداردهنده کسی هستی که از آن بهراسد

روزی که آن را بنگرند گویی جز شبانگاهی یا بامدادش [در دنیا] به سر نبرده‌اند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
عَبَسَ وَتَوَلَّى

ترشرویی کرد و روی بر تافت

۲

أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى

از اینکه آن نابینا به نزد او آمد

۳

وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ يَزَّكَّى

و تو چه دانی چه بسا او پاکدلی ورزد

۴

أَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرَى

یا پندگیرد و پندش سود بخشد

۵

أَمَّا مَنْ أَسْتَعْنَى

اما کسی که بی‌نیازی نشان می‌دهد

۶

فَأَنْتَ لَهُ وَتَصَدَّى

[چرا] تو به او می‌پردازی

۷

وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزَّكَّى

و اگر هم پاکدلی پیشه نکند، ایرادی بر تو نیست

۸

وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعَى

و اما کسی که شتابان به سویت آمد

۹

وَهُوَ يَخْتَصَى

و او خشیت می‌ورزد

۱۰

فَأَنْتَ عَنْهُ تَلَهَّى

تو از او به دیگری می‌پردازی

۱۱

كَلَّا إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ

چنین نیست، آن پندآموزی است

۱۲

فَمَنْ شَاءَ ذَكَّرْهُ

هر که خواهد آن را یاد کند

۱۳

فِي صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍ

در میان صحیفه‌های ارجمند است

۱۴

مَرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ

که بلندمرتبه است و پاک داشته

۱۵

بِأَيْدِي سَفَرَةٍ

به دست نویسندگانی

۱۶

كِرَامٍ بَرَرَةٍ

که گرامی‌نند و نیکان

۱۷

قَتِيلِ الْإِنْسَانِ مَا أَكْفَرَهُ

مرگ بر انسان [کافر] چقدر کافرکیش است

۱۸

مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ

مگر از چه چیزی او را آفریده است

۱۹

مِنْ تُطْفِئِهِ خَلْقَهُ وَفَقَدَرَهُ

او را از نطفه‌ای آفریده است و سر و سامان بخشیده است

۲۰

ثُمَّ السَّبِيلِ يَسْرَهُ

سپس راه را بر او آسان داشته است

۲۱

ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ

سپس او را میرانید و او را در گور کرد

۲۲

ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنشَرَهُ

سپس هر زمان که خواست او را برانگیزد

۲۳

كَلَّا لَمَّا يَقْضِ مَا أَمَرَهُ

حاشا، او آنچه به او فرمان داده بود، انجام نداد

۲۴

فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ

پس باید انسان به خوراک خویش بنگرد

۲۵

أَنَا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا

ما آب را به فراوانی فرو ریخته‌ایم

۲۶

ثُمَّ شَفَقْنَا الْأَرْضَ شَفًّا

سپس زمین را به نیکی برشکافته‌ایم

۲۷

فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا

و در آن دانه [ها] رویانده‌ایم

۲۸

وَعِنَبًا وَقَضْبًا

و نیز انگور و سبزیجات

۲۹

وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا

و درخت زیتون و خرما

۳۰

وَحَدَائِقِ غُلْبًا

و بوستانهای انبوه

۳۱

وَفَلَكِهَةٍ وَأَبًّا

و میوه و علف

۳۲

مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ

کالایی برای شما و برای چارپایانتان

۳۳

فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاحَّةُ

چون بانگ گوش‌فرسا در آید

۳۴

يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ

روزی که انسان از برادرش بگریزد

۳۵

وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ

و از مادرش و پدرش

۳۶

وَصَلِحِيتِهِ وَبَنِيهِ

و همسرش و پسرانش

۳۷

لِكُلِّ أَمْرٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ

برای هر کس از آنان در چنین روز کاری باشد که او را از همه باز دارد

۳۸

وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ

در چنین روز چهره‌هایی تابناک باشد

۳۹

ضَاحِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ

خندان و شادمان

۴۰

وَوُجُوهُ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهِمْ غَبْرَةٌ

و در چنین روز بر چهره‌هایی غبار باشد

۴۱

تَرَهُّفًا قَتَرَةٌ

تیرگی آنها را فرو گیرد

۴۲

أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرَةُ الْفَجْرَةُ

اینان همان کافرکیشان نافرمانند

۱ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
۵۳۳ إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ

آنگاه که خورشید تاریک شود

۲ وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ

و آنگاه که ستارگان رو به خاموشی نهند

۳ وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ

و آنگاه که کوهها روان کرده شوند

۴ وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ

و آنگاه که شتران آبستن ده‌ماهه [ی بس عزیز] وانهاده گردند

۵ وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ

و آنگاه که جانوران گرد آورده شوند

۶ وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ

و آنگاه که دریاها افروخته گردد

۷ وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ

و آنگاه که جانها را قرین همدگر کنند

۸ وَإِذَا الْمَوْءُودَةُ سُيِّلَتْ

و آنگاه که از دختر زنده به گور شده پرسیده شود

۹ يَا أَيُّ ذُنْبٍ قُتِلَتْ

که به کدامین گناه [به ناحق] کشته شده است

۱۰ وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ

و چون کارنامه‌ها گشوده شود

۱۱ وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ

و چون آسمان پاره پاره گردد

۱۲ وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِرَتْ

و چون دوزخ فروزانده گردد

۱۳ وَإِذَا الْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ

و چون بهشت نزدیک آورده شود

۱۴ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ

هر کس بداند که چه آماده ساخته است

۱۵ فَلَا أُقْسِمُ بِالْخُنُوسِ

پس سوگند می‌خورم به اختران باز گردنده

۱۶ الْجَوَارِ الْكُنُوسِ

سیارگان پنهان رونده

۱۷ وَاللَّيْلِ إِذَا عَسْعَسَ

و سوگند به شب چون برود

۱۸ وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ

و سوگند به صبح چون بدمد

۱۹ إِنَّهُ لَقَوْلِ رَسُولٍ كَرِيمٍ

که آن بر خواننده پیام‌آوری گرامی است

۲۰ ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ

نیرومندی که نزد [خداوند] صاحب‌عرش، صاحب‌مقام است

۲۱ مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ

در آنجا فرمانش برند و امینش شمرند

۲۲ وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ

و همسخن شما دیوانه نیست

۲۳ وَلَقَدْ رَءَاهُ بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ

و به راستی او [جبرئیل] را در افق آشکار دیده است

۲۴ وَمَا هُوَ عَلَى الْعَيْبِ بِضَنِينٍ

و او در [گزاردن] وحی غیبی، بخیل نیست

۲۵ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ

و آن سخن شیطان مطرود نیست

۲۶ فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ

پس به کجا می‌روید؟

۲۷ إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ

آن جز پندآموزی برای جهانیان نیست

۲۸ لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ

برای هر کس از شما که بخواهد راستی و درستی پیشه کند

۲۹ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

و نخواهید مگر آنچه خداوند، که پروردگار جهانیان است، بخواهد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ

چون آسمان گسسته شود

وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَثَرَتْ

و چون ستارگان فروریزند

وَإِذَا الْبِحَارُ فُجِرَتْ

و چون دریاها به هم راه یابند

وَإِذَا الْقُبُورُ بُعِثَتْ

و چون گورها زیر و زبر شود

عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ

هر کس بداند که چه چیزی پیش داشته و چه چیزی را فرو گذاشته است

يَأْتِيهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ

هان ای انسان چه چیزی تو را در حق پروردگار بخشنده‌ات غره کرد؟

الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ

همان که تو را آفرید و استوار کرد و متعادل ساخت

فِي أَيِّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ

به هر صورتی که خواست [وجود] تو را ترکیب کرد

كَلَّا بَلْ تُكْذِبُونَ بِالَّذِينَ

چنین نیست، بلکه [روز] جزا را انکار دارید

وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ

و بر شما نگهبانانی معین شده است

كِرَامًا كَتِيبِينَ

که نویسندگانی گرامی‌اند

يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ

آنچه می‌کنید می‌دانند

إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ

بی‌گمان نیکان در ناز و نعمت [بهشتی]‌اند

وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ

و بی‌گمان نافرمانان در آتش دوزخند

يَصَلُّونَهَا يَوْمَ الدِّينِ

در روز جزا وارد آن شوند

وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ

و از آن بدور [و در امان] نیستند

وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الدِّينِ

و چه دانی روز جزا چیست

ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الدِّينِ

باز چه دانی که روز جزا چیست

يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا ۖ وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ

روزی که هیچ کس، اختیاری در حق هیچ کس ندارد، و در چنین روز کار با خداوند است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّينَ

وای بر کم‌فروشان

الَّذِينَ إِذَا أَكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ

کسانی که چون از مردمان پیمانه می‌ستانند، کامل می‌گیرند

وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَّزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ

و چون به ایشان پیمانه دهند یا برایشان [کالایی] برکشند، کم می‌گذارند

أَلَا يَظُنُّ أُولَئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ

آیا اینان نمی‌دانند که برانگیخته خواهند شد

لِيَوْمٍ عَظِيمٍ

در روزی بزرگ

يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ

روزی که مردم در پیشگاه پروردگار جهانیان بایستند

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفَجَارِ لَفِي سَجِينٍ

چنین نیست، بی‌گمان کارنامه نافرمانان در سجین است

وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَجِينٌ

و تو چه دانی سجین چیست؟

كِتَابٌ مَّرْقُومٌ

کتابی است نگاشته

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

در چنین روز وای بر منکران

الَّذِينَ يُكَذِّبُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ

کسانی که روز جزا را منکرند

وَمَا يُكَذِّبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ

و جز هر تجاوزگر گناهکار هیچ کس آن را انکار نکند

إِذَا تَتَلَا عَلَيْهِ ءَايَاتِنَا قَالَ أَسْطِيرُ الْأُولِينَ

که چون آیات ما بر او خوانده شود، گوید افسانه‌های پیشینیان است

كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

چنین نیست، بلکه آنچه کرده‌اند بر دل‌هایشان زنگار نهاده است

كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُوبُونَ

چنین نیست، آنان در چنین روز از دیدار پروردگارشان در پرده باشند

ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ

سپس آنان در آینده به دوزخند

ثُمَّ يُقَالُ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِء تُكْذِبُونَ

سپس گفته شود این همان است که به آن انکار می‌ورزیدید

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عَلِيَيْنٍ

چنین نیست، بی‌گمان کارنامه نیکان در علیین است

وَمَا أَدْرَاكَ مَا عَلِيُونَ

و تو چه دانی علیین چیست

كِتَابٌ مَّرْقُومٌ

کتابی است نگاشته

يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ

که مقربان شاهد آنند

إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ

بی‌گمان نیکان در ناز و نعمت [بهشتی]‌اند

عَلَى الْأَرْبَابِ يَنْظُرُونَ

بر او رنگها [نشسته‌اند و] می‌نگرند

تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ

در چهره‌هایشان خرمی ناز و نعمت را باز می‌شناسی

يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَخْتُومٍ

از شرابی مهر شده به آنان نوشانند

خِتَمُهُمْ وَسُكَّ وَفِي ذَٰلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَفِسُونَ

که مهر آن از مشک است و در این راه است که رقابت‌کوشان باید به رقابت کوشند

وَمِرْآةٍ مِنْ تَسْنِيمٍ

و آمیزه آن از تسنیم است

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ

چشمه‌ای که مقربان از آن می‌نوشند

إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا يَضْحَكُونَ

بی‌گمان کسانی که گناه کرده‌اند به مؤمنان می‌خندیدند

وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ

و چون از کنار ایشان می‌گذشتند، به چشم و ابرو اشارت می‌کردند

وَإِذَا أَنْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ أَنْقَلَبُوا فَكِهِينَ

و چون به سوی خانواده‌شان باز می‌گشتند، ریشخند کنان باز می‌گشتند

وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَضَالُّونَ

و چون ایشان را می‌دیدند می‌گفتند اینان گمراهانند

وَمَا أُرْسِلُوا عَلَيْهِمْ حَٰفِظِينَ

و آنان را بر ایشان نگهبان نفرستاده بودند

فَالْيَوْمَ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ

حال امروز مؤمنان به کافران می‌خندند

عَلَىٰ الْأَرْيَافِ يَنْظُرُونَ

که بر او رنگها می‌نگرند

۳۶

هَلْ تُؤْتِيهِمُ الْكُفَّارُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

که آیا به کافران در برابر آنچه کرده بودند جزا داده می‌شود

۸۴. انشقاق

الْإِنْشِقَاقُ: شکافتن

مکی

۲۵ آیه

۱

حزب

۲۳۶

۵۲۶ر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آنگاه که آسمان بشکافتد

إِذَا السَّمَاءُ أَنْشَقَّتْ

۲

وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ

و به [امر] پروردگارش گوش بسپارد و خود چنین سزد

۳

وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ

و آنگاه که زمین بازکشیده گردد

۴

وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ

و هر چه در دل آن است بیرون اندازد و تهی گردد

۵

وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ

و به [امر] پروردگارش گوش بسپارد و خود چنین سزد

۶

يَتَأْتِيهَا الْإِنْسَنُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ

هان ای انسان تو در راه پروردگارت سخت کوشیده‌ای [و رنج برده‌ای] و به لقای او نایل خواهی شد

۷

فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ وَبِئْمِينِهِ

اما هر کس که کارنامه‌اش به دست راستش داده شود

۸

فَسَوْفَ يُحَاسِبُ حِسَابًا يَسِيرًا

زودا که حسابی آسان، با او محاسبه گردد

۹

وَيُنْقَلِبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا

و شادمان به سوی خانواده‌اش بازگردد

۱۰

وَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ

و اما هر کس که کارنامه‌اش از پس پشتش به او داده شود

۱۱

فَسَوْفَ يَدْعُوا ثُبُورًا

زودا که زاری سر دهد

۱۲

وَيَصْلَىٰ سَعِيرًا

و به دوزخ در آید

۱۳

إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا

چرا که او در میان خانواده‌اش [به ناحق] شادمان بود

۱۴

إِنَّهُ ظَنَّ أَن لَّنْ يَحُورَ

و می‌پنداشت که هرگز [به قیامت] باز نگردد

۱۵

بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا

آری بی‌گمان پروردگارش به [احوال] او بینا بود

۱۶

فَلَا أَقْسِمُ بِالشَّفَقِ

پس سوگند می‌خورم به شفق

۱۷

وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ

و به شب و آنچه گرد آورد

۱۸

وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ

و سوگند به ماه چون کامل گردد

۱۹

لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَن طَبَقٍ

که شما از حالی به حالی دیگر در آیدد

۲۰

فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

پس ایشان را چه می‌شود که ایمان نمی‌آورند

۲۱

سجده

مستحب

وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ ۝

و چون بر آنان قرآن خوانند، به سجده نیفتند

۲۲

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُكْذِبُونَ

بلکه کافران انکار می‌ورزند

۲۳

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ

و خداوند به آنچه در دل می‌دارند داناتر است

۲۴

فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

پس ایشان را از عذابی دردناک خبر ده

۲۵

إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ

مگر کسانی که ایمان آورده‌اند و کارهای شایسته کرده‌اند، که ایشان را پاداشی است ناکاسته [بی‌منت]

مَمْنُونٍ

سوگند به آسمانی که دارای برج‌هاست

۱
۵۴۷۰
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ

و سوگند به روز موعود

۲
وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ

و سوگند به گواه و مورد گواهی

۳
وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ

مرگ بر آتش افروزان گودال پرآتش

۴
قُتِلَ أَصْحَابُ الْأُخْدُودِ

آتشی دارای هیزم

۵
النَّارِ ذَاتِ الْوُكُودِ

آنگاه که آنان بر کناره آن نشسته بودند

۶
إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ

و آنان بر آنچه در حق مؤمنان می‌کردند، گواه بودند

۷
وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ

و به آنان کینه نورزیدند، مگر از آن روی که به خداوند پیروزمند ستوده ایمان می‌ورزیدند

۸
وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَن يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ

کسی که فرمانروایی آسمانها و زمین او راست، و خداوند بر همه چیز گواه است

۹
الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

کسانی که مردان مؤمن و زنان مؤمن را آزار دادند و سپس توبه نکردند، برای آنان عذاب جهنم [مهیا] است و عذاب آتش [در پیش] دارند

۱۰
إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ

بی‌گمان کسانی که ایمان آورده‌اند و کارهای شایسته کرده‌اند، ایشان راست بوستانهایی [بهشتی] که جویباران از فرودست آن جاری است، این رستگاری بزرگ است

۱۱
إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ

بی‌گمان سختگیری پروردگارت، سهمگین است

۱۲
إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ

اوست که [آفرینش را] آغاز کرده است و باز می‌گرداند

۱۳
إِنَّهُ هُوَ يُبَدِّلُ وَيُعِيدُ

و اوست آمرزگار دوستدار

۱۴
وَهُوَ الْعَفُورُ الْوَدُودُ

صاحب ارجمند عرش

۱۵
ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ

کردگار خواسته خویش

۱۶
فَعَالٌ لِّمَا يُرِيدُ

آیا داستان سپاهیان به تو رسیده است؟

۱۷
هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ

فرعون و قوم ثمود

۱۸
فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ

آری کافران در انکارند

۱۹
بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ

و خداوند بر فراز ایشان چیره است

۲۰
وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ

حق این است که آن قرآن مجید است

۲۱
بَلْ هُوَ قُرْءَانٌ مَجِيدٌ

در لوحی محفوظ

۲۲
فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ

۱
۵۲۸ربِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ

سوگند به آسمان و شباینده

۲

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ

و تو چه دانی شباینده چیست

۳

النَّجْمِ الثَّاقِبِ

ستاره درخشان است

۴

إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ

هیچ جانی نیست مگر آنکه بر او نگهداری هست

۵

فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ

پس انسان بنگرد که از چه آفریده شده است

۶

خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ

از آبی جهیده آفریده شده است

۷

يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ

که از میانه پشت و سینه‌ها بیرون آید

۸

إِنَّهُ وَعَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ

بی‌گمان او بر باز گرداندن وی تواناست

۹

يَوْمَ تُبَلَى السَّرَائِرُ

روزی که رازها از پرده بیرون افتد

۱۰

فَمَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ

آنگاه او را یارا و یابوری نیست

۱۱

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ

و سوگند به آسمان باران‌دار

۱۲

وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ

و سوگند به زمین برشکافته به گیاه

۱۳

إِنَّهُ لَقَوْلُ فَصْلٍ

که آن [قرآن] سخنی قاطع است

۱۴

وَمَا هُوَ بِالْهَزْلِ

و هزل نیست

۱۵

إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا

آنان نیرنگی می‌سگالند

۱۶

وَأَكِيدُ كَيْدًا

من نیز تدبیری می‌اندیشم

۱۷

فَمَهْلِكِ الْكَافِرِينَ أُمَّهَلَهُمْ رُويِدًا

پس کافران را مهلت ده، و اندک زمانی فرو گذارشان

۱
جزب
۲۳۷
۵۲۹ربِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى

به نام پروردگارت که بلندمرتبه است، تسبیح گوی

۲

الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى

همانکه آفرید و سامان بخشید

۳

وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَىٰ

همان کسی که اندازه آفرینی و رهنمایی کرد

۴

وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَىٰ

و همان کسی که چراگاهها [ی سبز و خرم] رویانید

۵

فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَىٰ

و سرانجام آن را خاشاکی [پژمرده و] سیاه گردانید

۶

سَنُقَرِّبُكَ فَلَا تَنْسَىٰ

زودا که تو را به خواندن آوریم و از یاد مگذاری

۷

إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَىٰ

مگر آنچه خدا خواهد، که او آشکار و نهان را می‌داند

۸

وَنُنَبِّئُكَ لِلْيُسْرَىٰ

و در کار تو آسانی پدید آوریم

۹

فَذَكِّرْ إِنْ نَفَعَتِ الذِّكْرَىٰ

پس اندرز ده، اگر [دهی] اندرز سود دهد

۱۰

سَيَذَكَّرُ مَنْ يَخْشَىٰ

زودا کسی که خشیت پیشه کرده است، پند گیرد

۱۱

وَيَتَجَنَّبُهَا الْأَتْقَىٰ

و شقاوت‌پیشه از آن دوری کند

۱۲

الَّذِي يُصَلِّيَ النَّارَ الْكُبْرَىٰ

همان کسی که به آتش سترگ درآید

۱۳

ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ

آنگاه در آنجا نه بمیرد و نه زنده بماند

۱۴

قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّىٰ

به راستی هر کس پاکدلی پیشه کرد، رستگار شد

۱۵

وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّىٰ

و [هر کس] که نام پروردگارش را یاد کرد و نیایش کرد

بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا

حق این است که شما زندگانی دنیا را بر می‌گزینید

۱۷ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَى

و حال آنکه آخرت بهتر و پاینده‌تر است

۱۸ إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى

این [نکته] در کتب آسمانی پیشین هم هست

۱۹ صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى

در صحف ابراهیم و موسی

۸۸. غاشیه

الْغَاشِيَّةُ: غاشیه

مکی

۲۶ آیه

۱
ر۵۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آیا داستان هنگامه فراگیر به تو رسیده است؟

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْعَشِيَّةِ

۲ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ

در چنین روز چهره‌هایی خاکسار باشند

۳ عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ

سختی دیده و محنت کشیده

۴ تَصَلَّى نَارًا حَامِيَةً

که به آتشی بس سوزان درآیند

۵ تُسْقَى مِنْ عَيْنٍ عَائِيَةٍ

از چشمه‌ای گرم به آنان نوشانده شود

۶ لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيحٍ

خوراکی غیر از خار خشک زهردار ندارند

۷ لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ

که نه فربه گرداند، و نه گرسنگی را چاره کند

۸ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ تَاعِمَةٌ

در چنین روز چهره‌هایی خرم باشند

۹ لِسَعْيِهَا رَاضِيَةٌ

از کوشش [پیشین] خود خشنود

۱۰ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ

در بهشت برین

۱۱ لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَغِيَّةً

در آنجا لغوی نشنوند

۱۲ فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ

در آنجا چشمه‌ای روان باشد

۱۳ فِيهَا سُرُرٌ مَرْفُوعَةٌ

در آنجا تختهایی است بالا بلند

۱۴ وَأَكْوَابٌ مَوْضُوعَةٌ

و کوزه‌هایی پیش نهاده

۱۵ وَنَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ

و بالشهایی ردیف شده

۱۶ وَزَرَائِبُ مَبْثُوثَةٌ

و فرشهای زرباف گسترده

۱۷ أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ

آیا در شتر نمی‌نگرند که چگونه [بدیع] آفریده شده است؟

۱۸ وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ

و نیز به آسمان که چگونه برافراشته شده است

۱۹ وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ

و نیز به کوهها که چگونه بر قرار گردیده است

۲۰ وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ

و نیز به زمین که چگونه گسترده شده است

۲۱ فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ

پس اندرز ده که همانا تو اندرزگویی

۲۲ لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ

[و] بر آنان مسلط [و حکمفرما] نیستی

۲۳ إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ

مگر کسی که روی برتابد و کفر پیشه کند

۲۴ فَيَعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ

که خداوند او را به عذابی سهمگین، عذاب کند

۲۵ إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ

بی‌گمان بازگشت آنان به نزد ماست

۲۶ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ

سپس حساب آنان با ماست

۱
۵۳۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالْفَجْرِ

سوگند به سپیده دم

۲

وَلَيَالٍ عَشْرٍ

و سوگند به شبهای ده‌گانه

۳

وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ

و سوگند به زوج و فرد

۴

وَاللَّيْلِ إِذَا يَسِرَ

و سوگند به شب چون سرآید

۵

هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرِ

آیا در اینها خردمندان را سوگندی سزاوار است؟

۶

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ

آیا نیندیشیده‌ای که پروردگارت در حق [قوم و سرزمین] عاد چگونه عمل کرد؟

۷

إِرمَ ذَاتِ الْعِمَادِ

که ارم ستون‌دار داشت

۸

الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبَلَدِ

همان که مانندش در [هیچ‌یک از] شهرها ساخته نشده بود

۹

وَتَمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ

و نیز قوم ثمود که در وادی‌القری، [خانه از] سنگ می‌بریدند [و می‌تراشیدند]

۱۰

وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ

و فرعون صاحب سپاه

۱۱

الَّذِينَ طَعَوْا فِي الْبَلَدِ

کسانی که در شهرها سر به طغیان برداشته بودند

۱۲

فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ

و در آنجا چه بسیار فتنه و فساد می‌کردند

۱۳

فَصَبَّ عَلَيْهِمُ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ

و سرانجام پروردگارت تازیانه عذاب را بر سر آنان کشید

۱۴

إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ

بی‌گمان پروردگارت در کمینگاه است

۱۵

فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ

اما انسان چون پروردگارش او را بیازماید و او را گرامی دارد و به او نعمت بخشد، [شاد و مغرور شود و] گوید پروردگارم مرا گرامی داشت

فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ

۱۶

وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهْلَنِ

و اما چون او را [به بلا و محنت] بیازماید و روزی او را بر او تنگ گیرد، [بی‌مبری و ناسپاسی کند و] گوید پروردگارم مرا خوار داشت

۱۷

كَلَّا بَلْ لَا تُكْرِمُونَ الْيَتِيمَ

چنین نیست، بلکه یتیم را نمی‌نوازید

۱۸

وَلَا تَحَضُّونَ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ

و بر اطعام بینوا ترغیب نمی‌کنید

۱۹

وَتَأْكُلُونَ التُّرَاثَ أَكْلًا لَّمًّا

و میراث را [به حق و ناحق] یکسره می‌خورید

۲۰

وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا

و مال را چه بسیار دوست می‌دارید

۲۱

كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا

چنین نیست، آنگاه که زمین پخش و پراکنده شود

۲۲

وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا

و امر پروردگارت فرارسد و فرشتگان صف در صف آیند

۲۳

وَجَاءَ يَوْمَئِذٍ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ وَأَنَّى لَهُ

و در چنین روز جهنم را به میان آورند، در چنین روز انسان پندگیرد و او را چه جای پند گرفتن است

الدِّكْرَى

يَقُولُ يَلَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي

[از سر حسرت] گوید کاش من برای این زندگانی [اخروی] ام پیش اندیشی کرده بودم

فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابَهُ أَحَدٌ

پس در چنین روز هیچ کس چون عذاب او [خداوند]، عذاب نکند

وَلَا يُوثِقُ وَثَاقَهُ أَحَدٌ

و هیچ کس چون بند نهادن او، بند نهد

يَأْتِيهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ

هان ای نفس مطمئنه

أَرْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكَ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً

به سوی پروردگارت که تو از او خشنودی و او از تو خشنود است، باز گرد

فَادْخُلِي فِي عِبَادِي

و در زمره بندگان من در آی

وَأَدْخُلِي جَنَّتِي

و به بهشت من وارد شو

۰۹۰ . بلد	الْبَلَدُ: شهر	مکی	۲۰ آیه
-----------	----------------	-----	--------

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سوگند به این شهر می‌خورم

لَا أُقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ

و تو [یکچند] در این شهر [حکمرای مطلق و] دست گشاده‌ای

وَأَنْتَ حِلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ

و سوگند به پدر و فرزندی که پدید آورده است

وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدٌ

به راستی انسان را در رنج و محنت کشیدن آفریده‌ایم

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ

آیا می‌پندارد که هرگز کسی بر او دست ندارد؟

أَيَحْسَبُ أَنْ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ

گوید مالی فراوان [در راه مبارزه با پیامبر] بر باد دادم

يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَالًا لُبَدًا

آیا می‌پندارد که هیچ کس [کار و بار] او را ندیده است؟

أَيَحْسَبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ

آیا برای او دو چشم نیافریده‌ایم؟

أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ

و زبانی و دو لب

وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ

و او را بر سر [هر یک از] دو راه [خیر و شر] نیاورده‌ایم؟

وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ

ولی خود در پی عقبه نبود

فَلَا أَفْتَحَمُ الْعَقَبَةَ

و تو چه دانی عقبه چیست

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ

آزادسازی برده

فَكَ رَقَبَةً

یا اطعامی [از بینوایان] در روزی گرسنگی زده

أَوْ إِطْعَمٌ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ

در حق یتیمی خویشاوند

يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ

یا بینوایی خاک‌نشین

أَوْ مِسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ

تا سپس از کسانی باشد که ایمان آورده‌اند و همدیگر را به شکیبایی و همدیگر را به مهربانی سفارش کرده‌اند

ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ

اینانند که اصحاب یمین‌اند

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ

و کسانی که به آیات ما انکار ورزیده‌اند، آنانند که اصحاب شمال‌اند

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ

بر آنان آتشی چند لایه، [چیره] باشد

عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤَصَّدَةٌ

۱ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا

سوگند به خورشید و پرتوافشانی‌اش

۲ وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَّهَا

و سوگند به ماه چون از آن پیروی کند

۳ وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّهَا

و سوگند به روز چون روشنش دارد

۴ وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا

و سوگند به شب چون فرو پوشد

۵ وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَاهَا

و سوگند به آسمان و آنکه آن را برافراشت

۶ وَالْأَرْضِ وَمَا طَحَاهَا

و سوگند به زمین و آنکه آن را بگسترده

۷ وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا

و سوگند به نفس انسان و آنکه آن را سامان داد

۸ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا

آنکه نافرمانی و پرهیزگاری‌اش را در آن الهام کرد

۹ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ رَكَّهَا

به راستی هر کس که آن را پاکیزه داشت، رستگار شد

۱۰ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا

و به راستی نومید شد هر کس که آن را فرومایه داشت

۱۱ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَّغْوَاهَا

قوم ثمود با طغیانش انکار پیشه کرد

۱۲ إِذِ انبَعَثَ أَشْقَاهَا

آنکه که شقاوت‌پیشه‌ترینشان برپا خاست

۱۳ فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا

حال آنکه پیامبر خدا به آنان گفته بود این شتر خداوند است، او و بهره آبش را رعایت کنید

۱۴ فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَدَمْدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُم بِذَنبِهِمْ فَسَوَّاهَا

سپس او را دروغ‌زن شمردند و آن [شتر] را پی کردند، آنکه پروردگارشان آنان را به گناهشان، به یکسان نابود ساخت

۱۵ وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا

و از عاقبت کارش نترسد

۱ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰ

سوگند به شب چون فرو پوشاند

۲ وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰ

و سوگند به روز چون روشن شود

۳ وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ

و سوگند به آنکه نرینه و مادینه آفرید

۴ إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّىٰ

که کوشش شما پراکنده [و گونه‌گون] است

۵ فَأَمَّا مَنْ أَعْطَىٰ وَاتَّقَىٰ

حال اگر کسی [مالی] بخشید و پروا و پرهیز ورزید

۶ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَىٰ

و [وعده] بهشت را استوار داشت

۷ فَسَنِّيَسِرُهُۥٓ لِلْعُسْرَىٰ

زودا که راهش را به سوی خیر و آسانی هموار کنیم

۸ وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَىٰ

و اما کسی که دریغ‌ورزید و بی‌نیازی نمود

۹ وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَىٰ

و وعده بهشت را دروغ انگاشت

۱۰ فَسَنِّيَسِرُهُۥٓ لِلْعُسْرَىٰ

زودا که راهش را به سوی شر و دشواری هموار کنیم

۱۱ وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُٓ إِذَا تَرَدَّىٰ

و چون به هلاکت افتد مالش به کار او نیاید

۱۲ إِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدَىٰ

بی‌گمان راهنمایی [بندگان] بر ماست

۱۳ وَإِنَّ لَنَا لَلْآخِرَةَ وَالْأُولَىٰ

و بی‌گمان [جهان] واپسین و نخستین ما راست

۱۴ فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّىٰ

پس شما را از آتشی که زبانه زند هشدار دهم

لَا يَصِلُهَا إِلَّا الْأَشْقَى

که جز شقاوت پیشه وارد آن نشود

الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى

همان کسی که [حق را] انکار کرد و روی بر تافت

وَسَيُجَنَّبُهَا الْأَتْقَى

و تقوایبشه از آن دور داشته خواهد شد

الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى

همان کسی که مالش را می‌بخشد که پاکدلی یابد

وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَى

و بر او [منت از] نعمت کسی نیست که باید جزایش را بدهد

إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَى

[و نمی‌کند آنچه می‌کند] مگر در طلب خشنودی پروردگار بلندمرتبه‌اش

وَلَسَوْفَ يَرْضَى

و زودا که خشنود شود

۹۳. ضحی

الضُّحَى: روشنایی روز

مکی

۱۱ آیه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالضُّحَى

سوگند به روز روشن

وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَى

و سوگند به شب چون بیارمد

مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَى

که پروردگارت با تو بدرود نکرده و بی‌مهر نشده است

وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَى

و بیشک جهان واپسین برای تو بهتر از نخستین است

وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَى

و پروردگارت به زودی به [مقام شفاعت] می‌بخشد و خشنود می‌شوی

أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَكَوَىٰ

آیا یتیمت نیافت که سر و سامانت داد

وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ

و تو را سرگشته یافت و رهنمایی کرد

وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَىٰ

و تو را تهیدست یافت و بی‌نیازت کرد

فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ

پس با یتیم تندی مکن

وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ

و بر خواهنده بانگ مزین [و او را مران]

وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ

و اما درباره نعمت پروردگارت [با سپاس] سخن بگوی

۹۴. انشراح

الْشَّرْح: گشایش

مکی

۸ آیه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ

آیا دلت را برایت گشاده نداشتیم؟

وَوَضَعْنَا عَنكَ وِزْرَكَ

و بارت را [از دوشت] برنگرفتیم؟

الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ

همان که می‌خواست پشت را بشکند

وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ

و آوازه‌ات را بلند گرداندیم

فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا

بی‌گمان در جنب دشواری، آسانی است

إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا

آری در جنب دشواری آسانی است

فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ

پس چون فراغت یافتی، [در دعا] بکوش

وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَبْ

و به سوی پروردگارت بگری

۱ ۵۳۷ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَالتَّيْنِ وَالزَّيْتُونِ

سوگند به [سرزمین قدسی] انجیر و زیتون

۲ وَطُورِ سِينِينَ

و سوگند به طور سینا

۳ وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ

و سوگند به این شهر [و حرم] امن

۴ لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ

به راستی که انسان را در بهترین قوام آفریده‌ایم

۵ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ

سپس او را به فرودین فرود باز گرداندیم

۶ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ

مگر کسانی که ایمان آورده‌اند و کارهای شایسته کرده‌اند، که ایشان را پاداشی ناکاسته [ربی‌منت] است

۷ فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدَ بِاللَّيْنِ

[ای انسان] با این حال چه چیزی تو را به انکار روز جزا کشانید؟

۸ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ

آیا خداوند داورترین داوران نیست؟

۱ ۵۳۸ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
أَقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ

بخوان به نام پروردگارت که آفریده است

۲ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ

که انسان را از [نطفه و سپس] خون بسته آفریده است

۳ أَقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ

بخوان و پروردگار تو بس گرامی است

۴ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ

همان که با قلم [و کتابت انسان را] آموزش داد

۵ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ

به انسان چیزی را که نمی‌دانست، آموخت

۶ كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَيْطَغَىٰ

چنین نیست، بی‌گمان انسان سر به طغیان برآورد

۷ أَنْ رَأَاهُ اسْتَعْجَىٰ

از این که خود را بی‌نیاز [و توانگر] بیند

۸ إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَىٰ

همانا بازگشت به سوی پروردگار توست

۹ أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَىٰ

آیا نگریسته‌ای کسی را که باز می‌دارد

۱۰ عَبْدًا إِذَا صَلَّىٰ

بنده‌ای را که به نماز برخیزد

۱۱ أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَىٰ الْهُدَىٰ

آیا اندیشیده‌ای که اگر [پیامبر و پیرو او] بر طریق هدایت باشد

۱۲ أَوْ أَمَرَ بِالتَّقْوَىٰ

یا امر به پرهیزگاری کند [بر حق است]

۱۳ أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ

آیا اندیشیده‌ای که اگر انکار پیشه کند و روی برتابد [فقط خود را نابود سازد]

۱۴ أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ اللَّهَ يَرَىٰ

آیا نمی‌داند که همانا خداوند [همه چیز را] می‌بیند؟

۱۵ كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ

حاشا، اگر از آن کار دست بر ندارد، موی پیشانی او را به سختی بگیریم

۱۶ نَاصِيَةٍ كَذِبَةٍ خَاطِئَةٍ

موی پیشانی دروغ‌زن خطاپیشه را

۱۷ فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ

پس [مذبوحانه] هم‌مجلسانش را [به کمک] بخواند

۱۸ سَدْعُ الزَّبَانِيَةِ

ما نیز آتشبانان دوزخ را فراخوانیم

۱۹ كَلَّا لَا تَطِعُهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ۞

حاشا، از او پیروی مکن، و سجده بر و تقرب بجوی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ

۱
۵۳۹ر

ما آن [قرآن] را در شب قدر نازل کرده‌ایم

وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ

۲

و تو چه دانی شب قدر چیست؟

لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ

۳

شب قدر بهتر از هزار ماه [عادی] است

تَنْزِيلَ الْمَلَكِ وَالرُّوحِ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِّنْ كُلِّ أَمْرٍ

۴

در آن [شب] فرشتگان و جبرئیل به اذن پروردگارشان برای انجام هر کار فرود آیند

سَلَامٌ هِيَ حَتَّىٰ مَطَلَعِ الْفَجْرِ

۵

[این شب] تا دمیدن سپیده‌دم آکنده از سلامت [و امن و امان] است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ
مُنْفَكِينَ حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ

۱
۵۴۰ر

کافران از میان اهل کتاب و مشرکان، دست بردار نبودند، تا آنکه برایشان حجت هویدا آمد

رَسُولٌ مِّنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُّطَهَّرَةً

۲

پیامبری از سوی خداوند که بر آنان صحیفه‌های پاک [آسمانی] می‌خواند

فِيهَا كُتُبٌ قَيِّمَةٌ

۳

که در آنها نوشته‌های استواری هست

وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ
الْبَيِّنَةُ

۴

و اهل کتاب تفرقه پیشه نکردند، مگر بعد از آنکه برایشان حجت هویدا آمد

وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ
وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ

۵

و جز این فرمان نیافته بودند که خداوند را بپرستند و پاکدینانه دین خود را برای او خالص دارند، و نماز را بر پا دارند و زکات را بپردازند، و این دین استوار است

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ
جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ

۶

کافران از میان اهل کتاب و مشرکان در آتش جهنمند، و جاودانه در آنند، اینانند که خود بدترین آفریدگانند

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ هُمْ خَيْرُ
الْبَرِيَّةِ

۷

کسانی که ایمان آورده‌اند و کارهای شایسته کرده‌اند، اینانند که خود بهترین آفریدگانند

جَزَاؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّتٌ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ لِمَنْ
حَسِبَى رَبَّهُ و

پاداش آنان در نزد پروردگارشان بهشتهای عدن است که جویباران از فرودست آن جاری است، و جاودانه در آنند، خداوند از ایشان خشنود است و آنان هم از او خشنودند، این از آن کسی است که از پروردگارش بترسد

۹۹. زلزال	الزَّلْزَلَةُ: زلزله	مدنی	۸ آیه
-----------	----------------------	------	-------

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا	آنگاه که زمین به زلزله [ی واپسین] اش بلرزد
۲	وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا	و زمین بارهایش را بیرون ریزد
۳	وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا	و انسان گوید آن را چه می‌شود؟
۴	يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا	در چنین روز رازهایش را باز گوید
۵	بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَى لَهَا	از آنکه پروردگارت به او الهام فرستاده است
۶	يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِيُرَوْا أَعْمَلَهُمْ	در چنین روز انسانها گروه گروه باز گردند تا [نتیجه و حاصل] کارهایشان را به آنان بنمایانند
۷	فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ	پس هر کس هم سنگ ذره‌ای عمل خیر انجام داده باشد، [پاداش] آن را می‌بیند
۸	وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ	و هرکس هم سنگ ذره‌ای عمل ناشایست انجام داده باشد، [کیفر] آن را می‌بیند

۱۰۰. عادیات	الْعَادِيَات: دوندگان	مکی	۱۱ آیه	۲ صفحه
-------------	-----------------------	-----	--------	--------

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا	سوگند به اسبان تیز تک [جهادگر] که نفس نفس می‌زنند
۲	فَالْمُورِيَاتِ قَدْحًا	و سوگند به اخگرانگیزان [از برخورد سمها]
۳	فَالْمُغِيرَاتِ صُبْحًا	و سوگند به تکاوران بامدادی
۴	فَأَثَرُنَ بِهِ نَقْعًا	که در آنجا گرد برانگیزند
۵	فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا	و با همدیگر به میانه آن [معرکه] در آیند
۶	إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ	که انسان در برابر پروردگارش ناسپاس است
۷	وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَلِكِ لَشَهِيدٌ	و او بر این امر گواه است
۸	وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ	و او [انسان] از مالدوستی بخیل است
۹	أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ	آیا نمی‌داند که چون آنچه در گورهاست زیر و زبر شود

وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ

و راز دلها آشکار گردانیده شود

۱۱ إِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ خَبِيرٌ

بی‌گمان پروردگارت در چنین روز از حال آنان آگاه است

۱۰۱ . قارعه القارعة: کوبنده مکی ۱۱ آیه

درهم کوب

۱ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
القارعة
۵۴۳ ر

درهم کوب چیست؟

۲ مَا الْقَارِعَةُ

و تو چه دانی که درهم کوب چیست؟

۳ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ

روزی که مردم مانند پروانه‌های پراکنده باشند

۴ يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ

و کوهها مانند پشمهای زده باشند

۵ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ

در آن حال هر کس کفه‌ها [ی اعمال خیر]ش سنگینی کند

۶ فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ

او در زندگانی پسندیده است

۷ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ

و اما کسی که کفه‌هایش سبکی یابد

۸ وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ

بازگشتگاه او دوزخ است

۹ فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ

و تو چه دانی آن چیست؟

۱۰ وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَ

آتشی است [بس] سوزان

۱۱ نَارًا حَامِيَةٌ

۱۰۲ . تکاثر التكاثر: افتخار به زیادی ثروت مکی ۸ آیه

فزون‌طلبی شما را بازی داد

۱ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
التهكم التكاثر
۵۴۴ ر

تا آنکه با گورها رو در رو شدید

۲ حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ

حاشا، زودا که بدانید

۳ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ

باز حاشا، زودا که بدانید

۴ ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ

حاشا اگر به علم‌الیقین بدانید

۵ كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ

بی‌شبهه دوزخ را ببینید

۶ لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ

آری آن را به عین‌الیقین بنگرید

۷ ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ

سپس در چنین روز از شما درباره نعمتها [ی کفران شده دنیا] بازخواست شود

۸ ثُمَّ لَتَسْأَلَنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ

سوگند به روزگار

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالْعَصْرِ

۱
۵۴۵ر

که بی‌گمان انسان در زیانکاری است

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِفِي خُسْرٍ

۲

مگر کسانی که ایمان آورده‌اند و کارهای شایسته کرده‌اند و همدیگر را به حق سفارش کرده‌اند، و همدیگر را به شکیبایی سفارش کرده‌اند

إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصَوْا بِالْحَقِّ
وَتَوَّصَوْا بِالصَّبْرِ

۳

وای بر هر عیبجوی طعنه‌زن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ

۱
۵۴۶ر

همان که مالی گردآورد و شماره‌اش کرد

الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ

۲

پندارد که مالش او را جاودانه می‌سازد

يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ

۳

حاشا، بی‌شبهه به کام درهم شکن انداخته شود

كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ

۴

و تو چه دانی که درهم شکن چیست

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحُطَمَةُ

۵

آتش الهی فروزان

نَارُ اللَّهِ الْمَوْقَدَةُ

۶

همان که بر دلها راه یابد

الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْأَفْئِدَةِ

۷

بر ایشان لایه لایه فرو افتد

إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَدَةٌ

۸

در ستونهایی بالا بلند

فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ

۹

آیا ندانسته‌ای که پروردگارت با پیل‌سواران چگونه رفتار کرد؟

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ

۱
۵۴۷ر

آیا نیرنگشان را بی‌اثر نساخت؟

أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ

۲

و بر سر آنان پرندگانی فوج فوج فرستاد

وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ

۳

که بر آنان سنگریزه‌هایی از سنگ گل فرو انداختند

تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّن سِجِّيلٍ

۴

و سرانجام آنان را مانند برگ کاه نیمه جویده ساخت

فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ

۵

برای همبستگی قریش

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
لَا يَلْفُ قُرَيْشٍ

۱
۵۴۸ر

همبستگیشان در کوچ زمستانی و تابستانی

إِلَيْهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ

۲

پس باید صاحب این خانه را بپرستند

فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ

۳

همان که ایشان را پس از گرسنگی [آذوقه و] خوراک داد و
پس از ترس [و نگرانی]، ایمن داشت

الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَعَامَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ

۴

آیا ملاحظه کرده‌ای کسی را که روز جزا را انکار می‌کند؟

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِاللَّيْنِ

۱
۵۴۹ر

این همان کسی است که یتیم را می‌راند

فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ الْيَتِيمَ

۲

و بر اطعام بینوا، ترغیب نمی‌کند

وَلَا يُحِضُّ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ

۳

پس وای بر آن نمازگزاران

فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ

۴

همان کسانی که از نماز خویش غافلند

الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ

۵

کسانی که ایشان [در نماز هم] ریاکاری می‌کنند

الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ

۶

و زکات را باز می‌دارند

وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ

۷

ما به تو کوثر بخشیده‌ایم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِنَّا أَعْطَيْنَكَ الْكَوْثَرَ

۱
۵۵۰ر

پس برای پروردگارت نماز بگزار و قربانی کن

فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَحْرُ

۲

بی‌گمان دشمن تو بی‌سرانجام [و بلاعقب] است

إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ

۳

بگو همان ای کافران

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قُلْ يَتَّيَبُهَا الْكَافِرُونَ

۱
۵۵۱ر

من معبود شما را نمی‌پرستم

لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ

۲

و شما هم پرستندگان معبود من نیستید

وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ

۳

و من پرستنده آنچه شما می‌پرستید نیستم

وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُمْ

۴

و شما هم پرستندگان معبود من نیستید

وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ

۵

شما را دین شما، و مرا دین من

لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ

۶

آنگاه که نصرت الهی و پیروزی فراز آید

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ

۱
۵۵۲ر

و مردم را ببینی که گروه گروه به دین الهی در آیند

وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا

۲

پس سپاسگزارانه پروردگارت را نیایش کن و از او آمرزش
بخواه که او بس توبه‌پذیر است

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَأَسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا

۳

زیانکار باد داستان ابولهب، و خود او هم زیانکار شد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ

۱
۵۵۳ر

مالش و دستاوردهش به کارش نیامد

مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ

۲

زودا که به آتشی شعله‌ور در آید

سَيَصِلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ

۳

و زنش هیزم‌کش [و آتش‌افروز معرکه] است

وَأَمْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ

۴

و ریسمانی از لیف خرما تافته بر گردن دارد

فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ

۵

بگو او خداوند یگانه است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ

۱
۵۵۴ر

خداوند صمد

اللَّهُ الصَّمَدُ

۲

نه فرزند آرد و نه از کسی زاده است

لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ

۳

و او را هیچ کس همتا نیست

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ

۴

بگو به پروردگار فلق پناه می‌برم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ

۱
۵۵۵ر

از شر هر آنچه آفریده است

مِن شَرِّ مَا خَلَقَ

۲

و از شر شب چون در آید

وَمِن شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ

۳

و از شر زنان افسونگر دمنده در گره‌ها

وَمِن شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ

۴

و از شر رشک‌بری که رشک برد

وَمِن شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ

۵

بگو به پروردگار مردم پناه می‌برم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ

۱
۵۵۶ر

فرمانروای مردم

مَلِكِ النَّاسِ

۲

خدای مردم

إِلَهِ النَّاسِ

۳

از شر وسوسه‌گر پنهانکار

مِن شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ

۴

کسی که در دل‌های مردم وسوسه می‌کند

الَّذِي يُوسِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ

۵

اعم از جن و انسان

مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ

۶